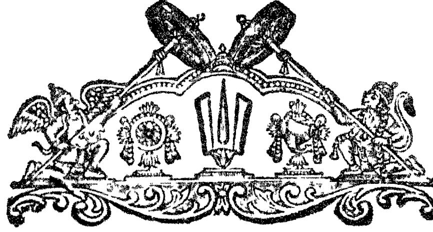
ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் அருளிய

ஆறாயிரப்படி
குருபரம்பராப்ரபாவம்

[நாயனாராச்சான்பிள்ளை அருளிய சரமோபாய நிர்ணயமும், கோயில் கந்தாடைநாயன் அருளிய பெரியதிருமுடியடைவும், குருபரம்பராவிவரணமும், ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவையும் அடங்கியது.]

பதிப்பாசிரியர்:-
ஸ்ரீ. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
அட்வகேட்,
('ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்' ஆசிரியர்)
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

ஸ்ரீ. ரா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் குடும்ப தர்ம டரஸ்டின் ஆதரவில் வெளியிடப்படுகிறது.

விலை ரூ. 12-00. தபாற்கூலி 1-50.

ஸ்ரீநிவாஸம் அச்சகம், புத்தூர், திருச்சி.

முதல் பதிப்பின் முகவுரை

"ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத், ந ப்$_3$ரஹ்மா நேசாந:" [மஹோபனிஷத்] [நாராயணன் ஒருவனே முதலில் இருந்தான; பிரமனுமில்லே; சிவனுமில்லே] எனகிறபடியே பரளயகாலததில லீலாவிபூ$_4$தி அழிந்து கிடந்தபோது, "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" [மஹோபனிஷத்] அவன் ஒருவனுயிருந்து இனபுறவில்லே] என்கிறபடியே அசித்ஸமராய்க் கிடந்த ப$_3$த்$_3$த$_4$சேதநரைக் கண்டு வருந்தி, 'இவர்கள் உயயும் வழியென்ன?' எனறு ஆராய்ந்து, "ஒன்றியொன்றி உலகம் படைத்தான்" என்கிறபடியே உலகைப் படைத்து, இச்சேதனர்க்குக கரணகளேப$_3$ரங்களே(சரீரேந்திரியங்களேக்) கொடுத்து, இருட்டில் விளக்குப்போலே அஞ்ஞானவிருளேப் போக்கும சாஸ்திரத்தைக் கொடுத்து, அதிலும திருந்தாமையாலே, கிணறறில விழுந்த குழந்தையை எடுக்கத் தானே கிணற்றில குதிக்கும் தாயைப்போலே, தானே பல அவதாரங்களேயெடுத்தும திருந்தாமையாலே, மானேக கொண்டு மானேப் பிடிபபாரைப்போலே சேதனரைத் திருத்தச் சேதனரான ஆழவாாகளேயும, ஆசார்யர்களேயும அவதரிககச்செயயத் திருவுளளமகொண்டான் ஶ்ரிய: பதியான ஸர்வேஶ்வரன்.

உயிாகளாகிற பயிர்களேச் செழிப்பிககத் திருவுள்ளங் கொண்ட பத்தியுழவனுகையாலே, பெரும்புறககடலான தன்னிடமுள்ள கருணேயாகிற நீரைப் பருகும் காளமேக$_4$மாக நம்மாழ்வாரையும, அம்மேக$_4$த்தின் அவயவங்களாக மற்றை ஆழ்வார்களேயும், அமமேக$_4$ம் பொழியும் நீரைத தாங்கும் மலேயாக நாத$_2$முனிகளேயும், அம்மலேயிலிருந்து இழியும் அருவிகளாக உய்யக்கொண்டார், மணக்கால நம்பிகளேயும், அவ்வருவிகளிலிருந்து பெருகும் பேராருக ஆளவந்தாரையும், அவ்வாற்றிலிருந்து வெட்டப்பட்ட காலவாய்களாகப் பெரியநம்பிகள் முதலான ஐந்து ஆசார்யர்களேயும், அவ்வாயககால்களின்மூலம் அங்நீர் தேங்கும பெரிய ஏரியாக எம்பெருமானுரையும், அவவேரியிலிருந்து உயிர்களாகிற பயிர்களுக்கு நீரைப்பாய்ச்சும் மதகுகளாக எழுபத்துநாலு ஸிமஹாஸநாதி$_4$பதிகளேயும் அவதரிப்பித்தருளினுன். இங்கு கூறப்பட்ட இவ்வுருவகத்தையே,

எமபெருமானுருடைய சிஷயரான எமபாா எனனும பேராசிரியா

"லக்ஷமீநாத₂ாக₂யஸிநதெ₄ள ஶட₂ரிபுஜலத₃
பராபய காருணயநீரம
நாத₂ாத₃ராவப₄யஷிஞசத தத₃நு
ரகு₄வராமபே₄ாஜசக்ஷுாஜ₂ராப₄யாம ।
க₃தவா தாம யாமுநாக₂யாம ஸரிதமத₂
யதீநத₃ராக₂யபத₃மாகரேநத₃ரம
ஸமபூாய பராணிஸஸயே பரவஹதி
ப₃ஹுாத₄ா தே₃ஶிகேநத₃ரப₄ரமெளகை₄ ॥"

[லக்ஷமீநாத₂ஞகிற பெருஙகடலில, சடகோபராகிய மேக₄ம, கருணைநீரைப பருகி நாத₂முனிகளாகிற மலையிலே பொழிநதது, அஙகீா புணடரீகாக்ஷரெனனும உயயக கொணடாா, ராமமிஶரா எனும மணககாலநமபி ஆகிய இரு அருவிகளினமூலம யாமுநாசாாயா எனும ஆளவநதா ராகிற பேராறறை அடைநது, (அதிலிருநது பெரியநமபிகள முதலான ஐநது ஆசாாயாகளாகிற காலவாயகள மூலம) யதிராஜராகிற பெரிய ஏரியை அடைநது (எழுபததுநாலு) ஆசாாயாகளாகிற மதகுகளாலே உயிாகளாகிற பயிா களின பொருடடுப பெருகுகிறது] எனனும ஶலோகமாக அருளிசசெயதாா

ஸ்ரீமநநாராயணனிடமிருநது தொடஙகித தம ஆசாாயனீ ருகவுளள இததகைய கு₃ருபரமபரையை இடையறுது அநுஸநதி₄ககவேணடும எனபதை **"ஸ ச ஆசாாயவமஶா ஜஞேயோ ப₄வதி । ஆசாாயாணும அஸாவஸாவிதி ஆப₄க₃வதத"** [அநத ஆசாாயவமஶம (திருமுடியடைவில) பகவானிட மிருநது தொடஙகி (அலலது திருவடியடைவில பகவான வரையில) ஒவவோராசாாயரையும இவா இவா எனறு எபபோதும அநுஸநதி₄ககபபடவேணடும] எனறு ரஹஸயாம நாயப₃ராஹமணம ஓதிறறு நமமாழவாரை பரத₄ானமாகக கொணட ஆழவாாகளுடையவும, அவாகள வழிவநத ஆசாாயாகளுடையவும பரமபரையையும வைப₄வததையும பேசும நூலகளில, மணிபரவாள நடையில அமைநத வறறுள ஆருயிரபபடி கு₃ருபரமபராபரப₄ாவமே மிகப

பழையது என்பது ஆராய்ச்சியாளர்கள அனைவரும இசைந்ததொன்ருகும்.

இந்நூலை அருளிச்செயதவர் நம்பிளளையின் சிஷ்யரான பினபழகிய பெருமாள்ஜீயர் என்று பிரஸித்தியுள்ளது. இநத ஜீயா நஞ்சீயா பட்டரிடம ஈடுபட்டிருநததுபோல ஸ்ரீஸூக்தி மஹாாணவராகிய நம்பிள்ளையிடம ஈடுபட்டிருந்தவா.

"பின்னழகராம் பெருமாள் சீயர் பெருந்திவத்தில்
அன்பதுவுமற்று மிக்க ஆசையினால்—நம்பிள்ளைக்(கு)
ஆனஅடிமைகள்செய் அந்நிலையை நன்னெஞ்சே!
ஊனமற எப்பொழுதும் ஓர்" [உபதேச 66]

என்று உபதேசரத்தினமாலையில, பரமபதத்தைக்காட்டிலும நமபிள்ளைககு அடிமை செய்வதையே உகந்த ஜீயருடைய ஆசார்ய நிஷ்ட்டை₂யை அநுஸந்தி₄த்தார் மாமுனிகள. நம்பிளளை வைப₄வத்துடன் இந்நூல் முடிவடைவதிலிருந்தும இது நம்பிளளையின் சிஷ்யர் ஒருவரருளியிருககக் கூடியதே எனத் தெரிகிறது. ஆசார்யஹ்ருத₃ய வாகயஙகளும், வாதிகேஸரிகாரிகையும ஸ்ரீ வேத₃ாந்ததே₃*ஶிகஶ்*லோக மொன்றும் இந்நூலில் காணபபடுவதிலிருந்து இந்நூல் ஜீயருக்கும் பிறபட்டதோ எனறு ஐயமுற இடமிருந்தாலும, நம்பிள்ளையருளியதைககேட்டு த₄ரித்துநின்று திருவாய மொழியீடாக எழுதிய வடககுத்திருவீதிபபிள்ளையைப் போலே ஜீயருடைய சிஷ்யர் ஒருவர் ஜீயரிடம கேட்டு எழுதிய நூலாயிருககலாம இது எனறு நிாணயிககத் தட்டில்லை. வடக்குத்திருவீதிபபிளளை எழுதிய நூல நமபிள்ளையீடு என்றே பிரஸித்திபெற்றிருப்பதுபோலே இந் நூலும் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயருடையதாகவே பிரஸித்திபெற்றிருப்பதிலும குறையில்லை. **"ஸ்வஸூக்திரச-நோஜ்ஜ்வலத்₃ கு₃ருபரம்பராவைப₄வம்"** என்று ஜீயருடைய தனியனில் கு₃ருபரம்பராப்ரப₄ாவத்தை உபந்யஸித்தவராகக் குறிப்பிட்டிருபபதிலிருந்தும், இந்நூலை ஜீயரிடமிருந்து கேட்டு அவர் சீடர் ஒருவர் எழுதி ஜீயர் பெயராலேயே பிர சாரப்படுத்தினுர் என்று நிர்ணயிக்கலாம. பெரியதிருமுடி யடைவில் பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயர் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கும் சிஷ்யராயிருந்தவராகக் காட்டப்படுவதாலே,

ஜீயா வயதில மிகவும இளையவராகையாலே ஆசாரய ஹ்ருத$_3$யாதி$_3$களை எடுததிருககலாம எனறும கொளளலாம இநநூலில நூறறுககணககான ஸமஸகருதபரமாணஙகள எடுககபபடடுளளன அவறறுககுத தெரிநதவரையில ஆகரமும, பொருளும காடடும பரமாணததிரடடு இத துடன இணைககபபெறறுளளது இநநூலில எடுககபபடட பல பரமாணஙகள பரபநநாமருதம எனனும வடமொழி கு$_3$ருபரமபராபரப$_4$ாவநூலிலும காணபபடுகினறன பரபந நாமருதம முநதியதா, ஆருயிரபபடி குருபரமபராபரபாவம முநதியதா எனபதில ஐயம உளளது இநநூலிலுளள பரமாணஙகளை நனகு புரிநதுகொளவதறகாக பரபநநாம ருததில அவையுளளவிடம ஆகரமாகக காடடபபடடிருக கிறது பரபநநாமருததையும, தமிழமொழிபெயரபபுடன பிறிதொரு சமயம வெளியிடப பாரிததிருககிறோம

கு$_3$ருபரமபராபரப$_4$ாவததில இலலாத பரமரஹஸயமான ப$_4$விஷயத$_3$ாசாரயவிக$_3$ரஹவருததாநததை விவரிககும சரமோபாயநிரணயமும, மாமுனிகளளவாகவுளள எலலா ஆசாரயாகளையும பறறிப பறபல விவரஙகளைக கொடுககும பெரியதிருமுடியடைவும,வாகயகுருபரமபரையைவிவரிககும குருபரமபராவிவரணம எனனும கிரநதமும இநநூலுடன இணைககபபெறறுளளன சரமோபாய நிரணயததை அருளி யவா பெரியவாசசானபிளளையின ஸவீகருதபுதரரான நாயனாராசசானபிளளையாவா இவருடைய சிஷயரருளிய பரகாலநலலான ரஹஸயததிலிருநது இவருடைய திருநாமம ‘அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனா’ எனபதே எனறு விளஙகுகிறது திருவடிஸமபநததாலும, திருமுடிஸம பநதததாலும அனைவாககும உததாரகராயச சரமோபாய மான எமபெருமானாருடைய வைப$_4$வததை நனகுவிளககும சரமோபாயநிரணயம ஸ்ரீவைஷணவாகளனைவராலும அநு ஸநதி$_4$ககததககதாகையாலே அதையும இநநூலுடன இணைததிருககிறோம மாமுனிகளின சிஷயரான கோயில கநதாடையணணனின குமாரரான கோயிலகநதாடை நாயன அருளிய பெரியதிருமுடியடைவில நம ஆசாரயா களைப பறறிய பறபல செயதிகள உளளன அவதார காலம முதலான சில விஷயஙகளில இநநூலில தவறான

பாடங்கள் புகுந்துவிட்டனவானுலும, நமது ஆசார்யர்களேப் பற்றிப் பல செய்திகளே விவரிககும் இத்தகைய நூல பொக்கிஷமபோல பாதுகாக்கததக்கதாகையாலே இதையும் சேர்த்து வெளியிட்டிருக்கிறேம. வாகயகுருபரமபரையின் பொருளே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள அனேவரும அறியவேண டியது அவசியமாகையாலே, குருபரமபரா விவரணமும் இததுடன் இணேக்கப்பெற்றுளளது. இதை இயற்றியவர் யாரென விளங்கவில்லே.

எம்பெருமான் தொடக்கமாக மாமுனிகள ாருகவுள்ள உபயவேதாந்த குருபரம்பராவம்ஶாவளி ஒன்றும் இத்துடன் இணேக்கப்பெற்றுள்ளது. இந்த வமஶாவளியை ஸித்தப படுததுவதிலும், குருபரம்பராபரபாவ விஷயஸூசிகையை எழுதியும் உதவியவராய், வித்வதஸார்வபௌமரான ஸ்ரீ உ. வே. காரப்பங்காடு தேசிவரதாசார்யஸ்வாமி (பிற்காலத்தில் கைங்கர்யமூர்த்தி ஸ்ரீமதபரமஹம்ஸேத்யாதி ஸம்பத்குமார ராமாநுஜ ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர் ஸ்வாமி) யிடம் அநதிமோபாயநிஷ்டரான ஸ்ரீ உ.வே. திருமண்காரணே பரவஸ்து ராஜகோபாலாசார்ய ஸவாமி திறத்திலும, பல ப்ரமாணங்களின் ஆகரங்களேக் கண்டுபிடித்து உதவிய ஸ்ரீ உ. வே. கோழியாலம ரங்கநாதாசார்ய ஸவாமி திறத்தும் அடியேன் தலேயலலால கைம்மாறிலேனே.

கீலக-ஹூ
மார்கழி ஸ்வாதி
16—12—68.

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

இரண்டாவது பதிப்பின் முகவுரை

இந்நூலின் இரண்டாவது பதிப்பு மற்றும் பல பரிஷ்காரங்களுடன் சேர்த்துப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆனந்த-ஹூ
மார்கழி ஸ்வாதி
6—1—75

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தாஸன்,
ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
ஆசிரியர்,
'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்'.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாராசார்யர்களின் அருளிச்செயல்களுக்கு

எளிய தமிழ் விரிவுரைகளுடன்

வெளிவரும் சிறந்த

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மாதப்பத்திரிகை

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்

வேதம் ஸ்ம்ருதிகள் இதிஹாஸங்கள் முதலியவற்றிலிருந்து ஸ்ரீமந் நாராயணனின் பெருமையை விளக்கும் விஷ்ணுசித்த விஜயம் என்னும் சிறந்த க்ரந்தமும் தமிழில் கீதா வ்யாக்யானமும், திவ்ய ப்ரபந்தங்களுக்கு எளிய விவரணங்களோடு கூடிய பூர்வாசார்ய வ்யாக்யானங்களும், குருபரம்பராப்ரபாவத்தை விளக்கும் ப்ரபந்நாம்ருதமும், விசிஷ்டாத்வைத ப்ரகரணக்ரந்தமான விவரண ஸஹித ஶாரீரககாரிகாவளியும் மற்றும் பல விஷயங்களும் வெளிவருகின்றன.

ஆசிரியர் —

ஸ்ரீ S. கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,

அட்வகேட்,

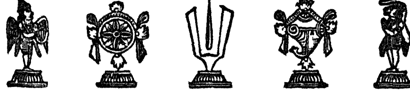
3, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-17.

28-வது வருடச் சந்தா ரூ. 8-00.

ஸர்வஜித் மார்கழி 28உ (12—1—1948) முதல் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது.

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

குருபரம்பராப்ரபாவத்தனியன்கள்

நம்பெருமாளருளிச்செய்தது

ஸ்ரீஶைலேஶத$_3$யாபாத்ரம் தீ$_4$ப$_4$க்த்யாதி$_3$கு$_3$ணார்ணவம் |
யதீந்த்$_3$ரப்ரவணம் வந்தே$_3$ ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ||

[திருமலையாழ்வார் என்னும திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் கருணைககுப் பாத்திரமானவரும், ஜ்ஞாநபக்திவைராகயாதி குணங்களுககுக் கடலாயிருப்பவரும், எம்பெருமானாரிடம ாடுபட்டிருப்பவருமான மணவாளமாமுனிகளை வணங்கு கிறேன்.]

கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தவை

லக்ஷ்மீநாத$_2$ஸமாரம்ப$_4$ாம் நாத$_2$யாமுநமத்$_4$யமாம் |
அஸ்மத$_3$ாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே$_3$ கு$_3$ருபரம்பராம் ||

[திருமகள்கேளவனிலிருந்து தொடங்குவதும, நாதயாமுன முனிகளை இடையில் கொண்டதும், என் ஆசார்யரோடு முடிவதுமான குருபரம்பரையை வணங்குகிறேன்.]

யோ நித்யமச்யுதபத$_3$ாம்பு$_3$ஜயுக்$_3$மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததி$_3$தராணி த்ருணாய மேநே |
அஸ்மத்$_3$கு$_3$ரோர்ப$_4$க$_3$வதோऽஸ்ய த$_3$யைகஸிந்தே$_4$ா
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே ||

[அசசுதனின் திருவடித்தாமரையிணையாகிற பொன்னிலே எப்போதும் ஆசையாலே, மற்ற பொருள்களைப் புல்லென மதித்தவராய், என் ஆசார்யராய், ஜ்ஞாநாதி$_3$குணங்கள் நிறைந்தவராய், கருணைக்கோர் கடலான இவவிராமனுச முனிவரை ஶரணமடைகிறேன்.]

ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ$_4$திஸ்
ஸர்வம் யதே$_3$வ நியமேந மத$_3$ந்வயாநாம் |

ஆத்₃யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி₄ராமம்
ஸ்ரீமத் தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா ॥

[என் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தாய், தந்தை, மனைவியர், மக்கள், செல்வம் ஆகிய எல்லாமாயிருப்பதாய், என் குலத்துக்கு ஸ்வாமியான முதல்வருடையதாய், மகிழ மாலையால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதாய், செல்வம் நிறைந்த தான (ஶட₂கோபருடைய) அத்திருவடியிணையை என் தலையால் வணங்குகிறேன்.]

பட்டர் அருளிச்செய்தது

பூ₄தம் †ஸரஶ்ச மஹத₃ாஹ்வயப₄ட்டநாத₂-
ஸ்ரீப₄க்திஸாரகுலஶேக₂ரயோகி₃வாஹாந் ।
ப₄க்தாங்க்₄ரிரேணுபரகாலயதீந்த்₃ரமிஶ்ராந்
ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோऽஸ்மி நித்யம் ॥

[பொய்கை பூதம் பேயாழ்வார்கள், பட்டர்பிரானும் பெரியாழ்வார், ஸ்ரீப₄க்திஸாரராம் திருமழிசையாழ்வார், குலசேகராழ்வார், முனிவாஹனராம திருப்பாணாழ்வார், தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், பரகாலராம் திருமங்கையாழ்வார், யதிராஜரான எம்பெருமானார், (இவர்கள் அனைவரையும அவயவங்களாகக்கொண்ட) ஸ்ரீபராங்குச முனிவராகிய நம்மாழ்வார் ஆகியவர்களை தினந்தோறும் ஶரணடைகிறேன்.]

பகவத் விஷய பரம்பரை தனியன்

நாத₂ம் பங்கஜநேத்ரராமயமுநாவாஸ்தவ்யமாலாத₄ராந்
யோகீ₃ந்த்₃ரம் குருகேஶசந்த்₃ரஜலதி₄ம் கோ₃விந்த₃
கூ₃ராதி₄பௌ ।
ப₄ட்டார்யம் நிக₃மாந்தயோகி₃ஜக₃த்₃ாசார்யௌ ஸக்ருஷ்ண
த்₃வயௌ
வந்தே₃ மாத₄வபத்₃மநாப₄ஸௌமந:கோலேஶ-
தே₃வாதி₄பாந் ॥

[(1) நாதமுனிகள் (2) புண்டரீகாக்ஷராம் உய்யக்கொண்டார் (3) ராமமிஶ்ரராம் மணக்கால்நம்பி (4) யாமுநாசார்யராம் ஆளவந்தார் (5) திருமாலையாண்டான் (6) திருக்குருகைப

† ஸரஸ்ய என்றும் பாடம்.

பிரான் பிள்ளானுகிற சந்திரனைக்கண்டு பொங்கும் கடல் போன்றவரான எம்பெருமானுர் (7) கோவிந்தரென்னும் எம்பாரும் கூரத்தாழ்வானுமாகிற இருவர் (8) ஸ்ரீபராஶர பட்டர் (9) வேதாந்திநஞ்சீயர் (10) லோகாசார்யராம் நம்பிள்ளை (11) க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுடைய பெரிய வாச்சான்பிள்ளையும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையுமாகிற இரு கண்ணர் (12) ஈயுண்ணிமாதவர் என்னும் சிறியாழ்வானப் பிள்ளை (13) அவர் குமாரரான பத்மநாபர் (14) நாலூர்ப் பிள்ளை (15) அவர் குமாரரான தேவராஜரெனும் நாலூராச்சான்பிள்ளை ஆகிய பகவத்விஷய பரம்பராசார்யர்களை வணங்குகிறேன்.]

நஞ்ஜீயர் தனியன்

நமோ வேதா₃ந்தவேத்₃யாய ஜக₃ந்மங்க₃ளஹேதவே ।
யஸ்ய வாக₃ம்ருதாஸார பூரிதம் பு₄வநத்ரயம் ॥

[வேதாந்தியெனும் பெயருடையவரும், உலகின் நன்மைக்குக் காரணமாயிருப்பவரும், தன் வாக்காகிற அமுதப் பெருக்கால் மூவுலகையும் நிறைத்திருப்பவருமான நஞ்சீயரை வணங்குகிறேன்.]

நம்பிள்ளை தனியன்

வேதா₃ந்தவேத்₃யாம்ருதவாரிராஶே:
வேதா₃ர்த்த₂ஸாராம்ருதபூரமக்₃ர்யம் ।
ஆதா₃ய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்₃யே
காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதா₃ஸம் ॥

[வேதாந்தி நஞ்சீயராம் அமுதக்கடலினின்றும், வேதவிழுப் பொருளாகிற சிறந்த அமுதப்பெருக்கை முகந்து பொழிபவரும், கருணை நிறைந்தவருமான திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நம்பிள்ளையை வணங்குகிறேன்.]

பெரியவாச்சான்பிள்ளை தனியன்

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே ।
யத்கடாக்ஷைகலக்ஷ்யாணும் ஸுலப₄ஶ்ஸ்ரீத₄ரஸ்ஸதா₃ ॥

[யாமுனசார்யரின் பிள்ளையாய், தன் கடாக்ஷத்திற்கு இலக்காயிருப்பார்க்கு ஸ்ரீதரனை எப்போதும் எளியனுக்கும்

பெருமையை உடையவராய், ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ணர் என்னும் பெயருடையவரான பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு வணக்கம்]

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை தனியன்

ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாத₃பாதா₃ப்₃ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸதா₃ ।
யத்ப்ரஸாத₃ப்ரபா₄வேந ஸர்வஸித்₃தி₄ரபூ₄ந்மம ॥

[எனக்கு எல்லா ஸித்திகளையும் அளித்த அருட்பெருமையை உடையவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணரெனும் வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையின் திருவடியிணையை எப்போதும் தலையால் வணங்குகிறேன்]

பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியன்

லோகாசார்யாய கு₃ரவே க்ருஷ்ணபாத₃ஸ்ய ஸூநவே ।
ஸம்ஸாரபோ₄கி₃ஸந்த₃ஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம: ।

[ஸம்ஸாரமெனும் பாம்பால் கடியுண்ட ஜீவனுக்கு உயிர் தரும் மருந்தாயிருப்பவராய், க்ருஷ்ணபாதராம் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையின் குமாரரான பிள்ளைலோகாசார்ய ரெனும் பேராசிரியருக்கு வணக்கம்]

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன்

நம: ஸ்ரீஶைலநாதா₂ய குந்தீநக₃ரஜந்மநே ।
ப்ரஸாத₃லப்₃த₄பரம ப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே ।

[குந்தீநகரத்தில் உதித்தவராய், அருளாலே கிடைத்த பரம ப்ராப்யமான கைங்கர்யத்தை உடையரான் திருமலையாழ் வாராம் திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்கு வணக்கம்]

மணவாள மாமுனிகள் தனியன்

ஸ்ரீஶைலேஶத₃யாபாத்ரம் தீ₄ப₄க்த்யாதி₃கு₃ணார்ணவம் ।
யதீந்த்₃ரப்ரவணம் வந்தே₃ ரம்யஜாமாதரம் முநிம் ॥

[முதல் தனியனேயிது]

எச்சான் (?) தனியன்

வாத்ஸல்யஸௌஶீல்யகு₃ணைகபூ₄ர்ணம்
வக்தாரமாத்₃யம் த்₃ரவிடஶ்ருதீநாம்
ஸ்ரீதே₃வராட்புத்ரபதை₃கநிஷ்டம்
யஜ்ஞேஶஸூரிம் முநிமாஶ்ரயாம ॥

[வாத்ஸல்யஸௌஶீல்ய குணங்களுக்குக் கடலாய், தமிழ் வேதங்களுக்குப் பொருள் அருளியவராய், ஸ்ரீதேவராஜ புத்ரருடைய திருவடியிலேயே நிலைநிற்பவரான யஜ்ஞேஶ ஸூரியாகிற முனிவரை ஆஶ்ரயிககிறோம.]

பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் தனியன்கள்

கலித்₄வம்ஸிதா₃யாபாத்ரம் பஶ்சாத்ஸுந்த₃ரஸம்ஜ்ஞிகம் |
அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகம் பும்ஸாம் அஸ்மத்₃தே₃ஶிகமாஶ்ரயே ||

[திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நமபிளளையின் கருணைக்குப் பாத்திரமாயிருப்பவராய், மனிதர்களுக்கு அறியாதன அறிவிப்பவராய், எம் ஆசார்யரான பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.]

ஶட₂ாரிமுக₂நிஸ்ஸ்ருதத்₃ரவிட₃வேத₃நிர்வாஹகம்
ஸவப₄க்தஜநரக்ஷணக்ஷண†க்ருபாத்தஸத்₃வீக்ஷணம் |
ஸ்வஸூக்திரசநோஜ்ஜ்வலத்₃கு₃ருபரம்பராவைப₄வம்
யதீந்த்₃ரபத₃ஶேக₂ரம் தமபராங்க₃ரம்யம் ப₄ஜே ||

[நமமாழ்வாரின் திருவாக்கிலிருந்து தோன்றிய தமிழவேதத்துக்கு நிர்வாஹகராய், தன் பகத ஜனங்களை ரக்ஷிக்க வல்லமையுளள கருணை கடாக்ஷமுடையராய், தன் திருவாக்காலே விளங்காநிற்கும் குருபரம்பராவைபவத்தை உடையவராய், யதிராஜரின் திருவடியைத் தலையில் சூடியவரான பின்பழகிய பெருமாளஜீயரை ஆஶரயிக்கிறேன்.]

துலாஶதபி₄ஷக்₃ஜாதம் ஸ்ரீலோகார்யபத₃ாஶ்ரிதம் |
ஜ்ஞாநாதி₃பூ₄ஷணம் வந்தே₃ பஶ்சாத்ஸுந்த₃ரதே₂ஶிகம் ||

[ஐப்பசி சதயத்தில் அவதரித்தவராய், லோகாசார்யராம நம்பிள்ளையின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், ஜ்ஞானம முதலான நற்குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்றவரான பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயரை வணஙகுகிறேன்.]

† 'க்ருபாலஶத்₃வீக்ஷணம்' என்றும் பாட₂ம்.

இந்நூலில் அடங்கிய
விஷயங்களின் ஸூசிகை

உபயவேதாந்த குருபரம்பரா வம்சாவளி

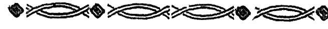

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவம்

— விஷயஸூசிகை —

துககு எழுநதருளுவிததுககொணடுபோய ஆழவாருககு அகரபூஜை செயதல, அகரபூஜைககிசையாத அஸூ யாளுககளுககு அறிவிப்பதறகாக ஆழவார "அக்கரஙகளக கரஙகள" என்ற பாசுரததை அநுஸநதிககக, ஆழவார திருமேனியில எமபெருமான "அரவததமளியிலேனுடும அழகிய பாறகடலோடும" எனகிற கரமததில ஸகலரும காணுமபடி ஸேவை ஸாதிததல 28-30

20 ஆழவார குமபகோணததுககு எழுந்தருளுதல *[நமமாமவாருடைய "ஆராவமுதே" எனகிற திருவாய மொழியைத திருசசெவிசாததுதல,]* தம கரநதஙகளைத திருககாவேரியில பொகட, "நானமுகன திருவநதாதி"யும, "திருசசநதவிருதத"முமு எதிரததுவர, அவைகளை மாத திரம ஏடுததுககொளளுதல, ஆராவமுதன, ஆழவாருடைய வரகயபரிபாலனததுககாக உததானஶாயியாகுதல, அத தால "ஆராவமுதாழவார" என்ற திருநாமததை எம பெருமானும "திருமழிசைபபிரான" என்ற திருநாமததை ஆழவாரும பெறுதல, ததவிகரஹதயானததுடன ஆழவார 2,300 வருஷஙகள யோகததிலிருததல, அநநா ஹார வாஜிகராய, கிஞசித காதராசிதகமாகப பலமூலக்ஷீரங களை அமுது செயதுகொணடு 4,700 வருஷஙகள பககவ தநுபவம செயது கொணடிருததல 30-31

குலசேகரபபெருமாள வைபவம

1 அவதாரதேசம, குலம, வமசம, காலம, அமஶம, அழகாக ராஜயபாரம செயதல 32-33

2 முதலில ஸவதநதரராயிருநது, பகவத கடாக்ஷத தால வைராகயமுணடாகி, ஸ்ரீரஙகயாததரையில ஆசைபபடு தல, திருமலையில ஸதாவரஜனமததைக கோருதல, திவய தேச யாததரை 33-35

3 அஷடாதஶபுராணநிரீக்ஷணமும, ததஸாரபூதமான முகுநதமாலையை அருளிசசெயதலும 35

[ ] இககுறியினுளளிருபபவை நமமுடைய பதிபபி லிலலாமல, வேறு பதிபபிலிருபபவை

4. ஸ்ரீராமாயணத்தால் காலம் கழித்தல். "சதுர்த₃ஶ ஸஹஸ்ராணி" என்கிற ஶ்லோகத்தைக்கேட்டு, படைகளைத் திரட்டிககொண்டோட, "தம் த்₃ருஷ்ட்வா ஶத்ரு ஹந்தாரம்" என்கிற ஶ்லோகத்தை எதிரில் சொல்லிக் கொண்டு வருமபடி மந்தரிகள் ஏற்பாடு செய்ய, அது கண்டு த்ருப்தராய் மீளுதல்; இப்படி ஆழ்வாருக்கு ப்₄ரமம் உண்டாவதற்குக்காரணம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸ மென்றெண்ணி, மந்த்ரிகள ஹாரமொன்றை எடுத்து மறைத்து வைத்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மேல் பழிசுமத்த, ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் எடார்களென்று ஆழ்வார் குடப்பாம்பில் கையிட்டுச் சபதமிடுதல். 35-36

5. ராஜயத்தில் நின்றும் நிவ்ருத்தராய் ஸ்ரீரங்கவாஸம் செய்தல்; "பெருமாள திருமொழி"யை அருளிச் செய்தல. 36-37

பெரியாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், குலம், வம்ஶம், காலம்;அம்ஶம் 37-38

2. "விஷ்ணுசித்தர்" என்கிற திருநாமம்; அவதாரங்களில் வைத்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரவிஶேஷம் கண்டு ஈடுபடுதல்; அதில் அவனுகந்ததான புஷ்பகைங்கர்யம் செயதல். 38-39

3. மதுரையில் வல்லபதேவன் என்கிற ராஜா ராத்ரி நகரசோதனைக்குப்போதல்; தீர்த்தவாஸி ப்ராஹ்மணனால் பரலோக சிந்தனை உண்டாகி, செல்வநம்பியின் யோசனையால் பரதத்வ நிர்ணயத்துக்காக வித்வத்ஸதஸ்ஸு ஏற்படுத்தல்; ப₃ஹுத்₃ரவ்யத்தைக் கிழியாகக் கட்டி வைத்தல். 39-40.

4. பெரியாழ்வாரை ஸத₃ஸ்ஸுக்குப்போய் பரதத்வ ஸ்தாபனம் செய்யும்படி வடபெருங்கோயிலுடையான் ஸ்வப்னம் ஸாதித்தல்; முதலில், பரதத்வ ஸ்தாபனத்துக்கு வேண்டிய ஞானம் தமக்கில்லையென்று ஆழ்வார் பின் வாங்க, பெருமாள், அதற்குத்தாம் கடவதாக தை₄ர்யமுரைக்க, தந்நியமனத்தால் ஸத₃ஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளுதல்;

ராஜா இவரை கௌரவிததல, விதவானகள ராஜாவை அதி₄க்ஷேபிததல, ராஜாவும கொஞசம ஸநதேஹிததல ஆழவார பகவதகடாக்ஷததால வாலமீகி த₄ருவாதிகளைபபோல விஶேஷ ஞானமுணடாகி, ஶருதி ஸமருதயாதிகளைக கொணடு பரததவ நிாணயம செயதல, கிழி தானே தாழநது வர, ஆழவார அறுததுககொளளுதல, ராஜா ஆழவாரை யானையின மேலேறறி ஊாவலம வருதல, விதவானகள குடைபிடிததல, ராஜா "படடா பிரான" எனகிற திருநாமததை ஆழவாருககுச சாததுதல, ராஜா ஸபரிகரனுய ஸேவிததுககொணடுவருதல, ஸாவேஶ்வரன கருடவாஹநாருடனுய, பிராடடி ஸஹிதனுய, பரஹமருத்ராதி ஸேவயமானனுய ஸேவைஸாதிததல, ஆழவார ஸாவேஶ்வரனுடைய திருமேனியின ஸௌநதாயஸௌகுமாாயாதிகளையும தம ஸவருபததையும மறநது, பகவசசரணுாததி₂, கைவலயாாததி₂, ஐஶவாயாாததி₂களைக கூடடிககொணடு-நலமநதமிலலதோா நாடடைவிடடு, எமபெருமான இருள தருமா ஞாலததுககு வநததைக கணடு வயிறுபிடிதது மஙகளாஶாஸனம செயதல 40-44

5 ஆழவாா ஸ்ரீவிலலிபுததூருககு எழுநதருளுதல, பெருமாளமுன கிழியறுதத தனததை வைததல, முன போலே புஷப கைஙகாயம செயதல, கருஷணனைபபோல கோபஜனமததை ஆஸதானம பணணி, கருஷணுவதாரததில ஈடுபடடு, "பெரியாழவாா திருமொழி" அருளிச செயதல 44-45

ஆணடாள வைபவம

1 அவதாரதேசம, வமஶம, காலம, அமஶம 45-46

2 "சுருபபாாகுழறகோதை" என று முதலில பெரியாழவாா திருநாமம சாததுதல, ஆணடாள - வடபெருஙகோயிலுடையானுககாக வைதத புஷபஙகளைச சூடிக்களைதல, பெருமாள உகநதருளுதல, "சூடிககொடுதத சுடாககொடி" என்ற திருநாமம பெறுதல 46-47

3 பகவத காமம அதி₄கமாய, கோபிகளைபபோல அநுகரிதது, மாாகழி நீராடி, நோனபு நோறறல, "திருபபாவை"

“நாச்சியார் திருமொழி” என்பவைகளை அருளிச் செய்தல. 47-48

4. 108 திவ்யதேசத்து எம்பெருமான்கள் வைபவத தைப் பெரியாழ்வார் சொலலககேட்டு, ரங்கநாதனிடத்தில் காதல வைத்தல, ஆழ்வாருக்கு நமபெருமாள் ஸவப்னம் ஸாதித்துத தமபரிஜனங்களை ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு அனுப்பி வைத்தல்; ஆழவார் வடபதரசாயியின் நியமனததுடன் ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கில ஏறிடிககொண்டு ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளுதல; ஆண்டாள் பெரியபெருமாள் திருவடி களில் போய் அந்தர்ப்பு₄வித்தல; பெருமாள் ஆழவாரை மாமனாராக அபிமானித்தல; ஆழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளி, பூர்வம்போல கைங்காயம செய்துகொண டிருத்தல். 48-50

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதே₃ஶம், வம்ஶம், காலம், அமஶம. 51

2. நம்பெருமாள் ஆழ்வாருக்கு ஜாயமானகால கடாக்ஷம செய்தல; “விப்ரநாராயணன்” என்கிற திரு நாமம; வேத வேதாந்த பாரங்க₃தராதல்; ஸ்ரீரங்கததுககு எழுந்தருளுதல்; ஆழ்வார் ப₄கதியுகதராம்படி பெரிய பெருமாள் கடாக்ஷித்தருளுதல். 51-52

3. ஆழவார் நந்தவன கைங்கர்யம் செயதல்; தேவ தேவி ஸகிகளுடனும் தமக்கையுடனும் ஆழ்வாருடைய நந்தவனத்தில விஶ்ரமித்து, நந்தவனத்தின் அழகைக கண்டு புகழ்தல்; ஆழவாரைக் காணுதல. 52-53

4. ஆழ்வார் இவர்களைக் கண்ணெடுத்துப பாரா திருத்தல்; இவருடைய வைராக்₃ய விஷயமாக ஸஹோத₃ரி கள் ப்ரதிஜ்ஞை செய்து கொள்ளல்; தேவதேவி ஆழ்வாரை ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்து நந்தவன கைங்கர்யத்துக்கு ஸஹாயமாகுதல். 54-55

5. வர்ஷாகாலததில் ஆழவாரும் தேவதேவியும கூடுதல்; தேவதேவி காலக்ரமத்தில தன் வீடு சேர்நது சில காலம் வரையில இவருடன் ரமிததுப் பிறகு உபே

க்ஷிக்க, இவர் தர்மாநுஷ்டானம் குலைந்து அவளுடைய வாசற்கடையிலிருக்க, பெருமாளும் பிராட்டியும அவ்வீதியில விலாஸ ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது பிராட்டிகண்டு இவர் விஷயவிரக்தராமபடி கடாக்ஷிக்கவேணுமென்று புருஷகாரம செய்தல்; பெருமாள் தங்கவட்டிலை தேவதேவிக்கு "அழகியமணவாளதாஸர்" என்ற வேஷத்துடன் கொடுத்தல; விப்ரநாராயணன் மறுபடியும அவளுடன் ரமித்தல்; வட்டிலைக் காணாததற்காக ராஜா கோயில் பரிகரத்தை அபராத தண்டன வாங்குதல்; தேவதேவியின் சேடி தன் ஸம்பந்தமுடையான் தண்டிக்கப்பட்டதற்காக தேவதேவியினிடத்தில பாதரமிருப்பதைச் சொல்ல, ராஜாவுக்குத் தெரிந்து தேவதேவிக்கு அபராதம் போட்டு ஆழவாரைக் காவலில வைத்தல; பெருமாள் ராஜாவின் ஸ்வப்னத்தில 'பராரப$_3$த$_4$காமம கழிகைக்காகத் தாம் செய்த வேலைஇது' என்றும், ஆழவாரை விட்டுவிடும படியும, தேவதேவி பணத்தை கொடுக்குமபடியும் சொல்ல, ராஜாவும் அப்படியே செய்தல்; ஆழவார் பராயஶ்சித்தரூபமாக பகவத்பாகவத ஸ்ரீபாததீர்த்தம் ஸ்வீகரித்தல். 55-59

6. "தொண்டரடிபபொடி" என்ற திருநாமம்; அழகிய மணவாளனிடத்திலேயே ஐகாந்தயம்; மயர்வற மதிநல மருளப் பெறுதல; தேவதேவி தன் ஸர்வஸ்வத்தையும நம்பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து விட்டு, கோயிலிலே ஸம மார்ஜன கைங்கர்யம் செயதுகொண்டிருத்தல. 59-60

7. பெருமாளைத் திருமந்த்ரத்தால் அநுஸந்தித்து, ப$_4$ாக$_3$வதஶேஷத்வம்தான் ஆத்மஸ்வரூபமென்று நிரூபித்து, தமக்கு அது உண்டாகும்படி ப்ரார்த்தித்து, இவ்வர்த்த$_2$ங்களை ஸகலரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி "திருமாலை", "திருப்பள்ளியெழுச்சி" அருளிச்செய்தல். 60-62

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரகாலஶ்லோகம். 62

2. உறையூருக்குள்ள ஏற்றம்; உறையூர் நாச்சியார் சோளபூ$_4$பதியினிடத்தில அவதாரம; நாச்சியாா ப$_3$ால்யம் தொடங்கி நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறி

யாதவளாயிருத்தல்; வேட்டைக்கு வந்த ரங்கநாதனை உத்₃யான வனத்தில் கண்டு மோஹித்தல; ராஜா பெண்ணின் அபிப்ராயத்தை அநுஸரித்து நமபெருமாளநுமதிகொண்டு நம்பெருமாளுக்கு உத₃கதா₄ராபுரஸ்ஸரமாகக் கல்யாணம செய்வித்தல். 62-64

3. ஆழ்வார் அவதாரதேசம், வம்சம், காலம்; அம்ஸம் 64

4. அழகிய மணவாளனுடைய ஜாயமானகால கடாக்ஷம் பெறுதல்; நாரதர், நம்பாடுவான்போலே ப₄க₃வத்₃க₃ானவித்₃யைக்கு ஸார்வபௌ₄ளமராய், ஸ்வதே₃ாஷாநுஸந்த₄ானத்தால் ஸ்வவர்ணாநுகுணமாக ஸ்ரீரங்கத்தை மிதியாமல தென்காவேரி தென்கரையில ஸ்ரீரங்கத்தை நோக்கி வீணையால் பாடி அனவரதத்₄யானம் பண்ணுதல்; பிராட்டி புருஷகாரத்தால் பெருமாள் பலகால அருளப் பாடிட்டும ஸவவர்ணத்தால் வந்த நைச்யத்தால் பின்வாங்க, லோகஸாரங்க₃மஹாமுனியை நிஸஸந்தே₃ஹமாக பாணரைத் தோளில் எழுந்தருளப்பண்ணி வருமபடி அனுப்பித்தல்; லோகஸாரங்கர் ஆழ்வார் இருக்குமிடம் தேடிச்செல்லுதல் ; ஆழ்வார் பின்வாங்குதல; லோகஸாரங்கர் பகவந்நிய மனத்தை அறிவிக்க, ஆழ்வார் ந்யஸ்தப₄ரராய் நிற்க, லோகஸாரங்கர் தோளில் எடுத்துச்செலலுதல்; பெருமாளை ஸேஷத்வஸ்வரூபாநுரூபமாகப் பாத₃ாதி₃கேஸாந்தம் ஸேவித்தல்; அமலனாதிபிரான் அருளிச்செய்தல; வேர்சூடுவார் மண்பற்று கழற்றுதாப்போல் பெருமாளுகக்க, பெருமாள் திருவடிகளில் அந்தர்ப்ப₄வித்தல். 64-68

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

1. அவதாரதேசம், வம்சம், காலம், அமஸம்; திருநாமம். 69

2. விஷயப்ரவணராய் இருத்தல்; இவர் பராக்ரமத்தைக் கண்டு சோளபூபதி இவரை ஒரு தேசாதிபதியும் ஸேனாநாயகனுமாக்குதல். 69-70

3. திருவாலியில் ஒரு தாமரை தடாகத்தில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஜலக்ரீடைகசு வர, அவர்களில திருமாமகளென்

பாள ஒருததி குமுதமலா கொயயபபுக, மநுஷயவேஷத துடன தனிதது நிற்றல, புதரஹீனனுன பி₄ஷக₃வரனுன பாகவதன கொணடுபோய வளாததல 70-71

4 நீலநிறததாககு இவவிஷயம தெரிநது வஸதரபூ₄ஷ ணுதி₃களைக கொடுததுப பெணபிளளையை மணககக்கேடக, அவாகளும இசைய, பெணபிளளை, அவைஷணவரை மணம புணரேனெனன, திருநறையூரில நமபியிடததில திருவிலசசினை பெறறு, பரதிதினம 1008-பேருககு ததீ₃ யாராத₄னம ஒருவருஷகாலம செயவதாக பரதிஜஞை பணணி ஒபபுககொணடு நாடறியக கலயாணம செயது கொளளல 71-73

5 பூ₄ாக₃வததததீ₃யாராத₄னம, பகுதி தரவயததைக கேடக வநத ராஜமநுஷயாகளைத தளளிவிடுதல, ராஜஸேனுபதி யையும பராஜிதராககுதல, ராஜாவையும தோறகடிததல, ராஜா இவருடைய வீாயததைககணடுகநது, பகுதி தரவ யததிறகு மாததிரம இவரை மநதரிவமாககுதல, அவரைக கோயிலில 3 நாளகள சிறைவைததல, வரதன ஸவபனத தில எழுநதருளி தனமிருககுமிடம கூறுதல, தனததைக கணடெடுதது ராஜதனததைக கொடுததுவிடடு, மிகுதியை பாகவத ததீயாராதனததிறகு உபயோகிததல, ராஜா இவா பெருமையைககணடு அபராத₄க்ஷாமணம செயதுகொள ளல இவரிடம வாஙகின தரவயததை—இவரை 3 நாள படடினிவைததறகாக ராஜா, தேவ பூ₃ராஹமண ஸமாப பணம செயதல 73-76

6 த₄னமெலலாம தீாநததால வழிபறிததாகிலும ததீ₃ யாராத₄னம ப₄கதிபுரஸஸரமாகச செயதல, இவா சரம புருஷாாதத₂ததிலே நிஷ்ணுதரானது கணடு இநத ஸுகரு தமே பறருசாக விசேஷ கடாக்ஷம பணண எணணி, பெருமாள பூ₃ராஹமண வேஷததுடன, பிராடடி ஸஹித ணுயப் பெரிய திரளோடுவர, ஆழவாா அவாகளைப பறிதது, அறுகாழியையும கடிததுவாஙக, "நமகலியனே" என்று பெருமாள அருளிசசெயதல் நகைமூடடையைத தூகக முடியாமறபோக, "என்ன மநதரம போடடாய" என்று

வாள்வலியால் கேட்க, திருமந்த்ரத்தைத் தம் வாயாறச் சொல்லும்படி உபதேசித்தல். 76-78

7. பெருமாளை ஆழ்வாருக்கு மயர்வற மதிநலமருளி, திருமகளுடன் பெரியதிருவடிமேல ஸேவைஸாதித்தல். 78-79

8. "பெரியதிருமொழி", "திருககுறுந்தாண்டகம்", "திருநெடுந்தாண்டகம", "சிறியதிருமடல்", "பெரிய திருமடல்" என்கிற ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ஆறையும் நம்மாழ்வாருடைய த்₃ராவிட₃வேத₃ சதுஷ்டயத்துக்கு அங்க₃மாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, 'நாலுகவிப் பெருமாள்' என்று பெயர் பெறுதல். 79

9. திருமொழி அருளிச்செய்துகொண்டே திவ்ய தேசங்களதோறும் எழுந்தருளுதல்; இவருக்குள்ள திருநாமங்களை பிருதூத, சம்பந்தன சிஷ்யர்கள் அதுகேட்டு ஸஹியாமல் இவரைத் தங்கள் ஸ்வாமியினிடத்தில் அழைத்துச் செல்லுதல; ஊா பாஷண்ட₃மாயிருந்ததால், ஆழ்வாருக்கு ப₄க₃வத்₃ விக்₃ரஹமின்றிக்கே வாககு கிளம்பவில்லை; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ அம்மையார் திருவாராதனப் பெருமாளான "வெண்ணெயுண்டதாடாள"னை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சென்று ஜயிக்க, சம்பந்தனும் "நாலுகவிப்பெருமாள்" எனகிற பிருது செல்லுமென்று கும்பிட்டுப் போதல். 79-81

10. பெரியபெருமாளுக்கு மதிளுக்காக நாகப்பட்டினத்தில் ஸ்வர்ணமயமான பு₃த்₃த₄ ப்ரதிமையைக் கொண்டுவந்து மதிள் கட்டிவைததல்; தொணடரடிப்பொடிகள் திருமாலை கட்டுகிற இடத்தையொதுக்கி மதிள் கட்டுவித்ததைதத தொண்டரடிப்பொடிகள் கண்டு உகந்து மாலைகொய்கிற ஆயுதத்திற்கு "அருள்மாரி" என்று கலியன் திருநாமதகதைச் சாத்துதல்; திருமங்கை மன்னனும ஶிக₂ரபர்யந்தம் எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும் செய்தல். 81-87

நம்மாழ்வார் வைபவம்

1. ஆவதாரகால ஶ்லோகங்கள. 87-88

2 ஆழவாருடைய வமஶபாரமபாயததின ஏழாட காலும பழிபபிலாமை, காரிமாறருடைய பூாவீக பரம பரை 88 89

3 காரியாரின விவாஹவிவரம, காரியாருககுக குறுஙகுடி நமபியின அநுகரஹம, ஆழவாரின அவ தாரம 89-92

4 அவதாரகாலம 91-92

5 திருவனந்தாழவான திருபபுளியாழவாராக முநதுற அவதரிததல 92

நமமாழவாா—மதுரகவியாழவார் வைபவம்

1 மதுரகவிகளின அவதாரதேசம, வமஶம, காலம அமஶம 92-93

2 திருவயோதயை முதலான திவயதேசஙகளுககு எழுநதருளுதல 93-94

3 நமமாழவாா ஸதனயபானமினறிககே இருக்கச் செயதே வாடடமினறிப பரிபூாணமாயிருககிற ஆச்சரி யத்தைக் கண்டு, இவர் தாயதந்தைகள் பெருமாளிடத்தில் நயஸ்தபுரராய 12மநாள் பொலிந்துநின்ற பிரானை ஸேவிககப பண்ணி "மாறன்" என்ற திருநாமம சாற்றித் திருபபுளி யாழவாரடியில தொடடிலிடடு, புதராபிமானம பணணுமல, "எஙகள குடிககரசே" என்று விஶேஷ பரதிபத்தி செயதல் 94

4 ஆழ்வாா 16 வருஷமவரையில கண் திறக்காமலும் பேசாமலுமிருததல, தமமைபபோனறவாகளைக காணுமை யால பேசாமலிருபபதை உணராமல, "திருககுறுங்குடி நமபிககு என்ன அபசாரபபடடோமோ" என்று பெற்றோர் கலஙகியிருததல 95

5 திருவயோதயையில யாதரையாகபபோன மதுரகவி களுககுத தெனதிகககில தேஜஸஸு தோனறுதல, தேஜஸஸு பககம நோககி பரதிதினமும பரதிஸ்தலததிலும பாாததுத திருககரிவரையில வநது காணுமல, ஆழவாரைத திருநகரி யில கணடு ஸேவிததல, குணடுககலலை ஆழவாாமுனபே

எடுத்துப்போட, ஆழ்வார் கண் திறக்க, வாக்கு இவருக் குண்டோ என்றறியவெண்ணி "செத்தத்தின் வயிற்றில் சிறியது பிறந்தால எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்?" என்பதைக் கேட்டு உத்தரம்பெற்று ஆச்சரியப்பட்டு, அவர் திருவடிகளில ஆஶ்ரயித்து, ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணுதல். 95-97

6. ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருட வாஹனருடனுய் ஸேவை ஸாதித்தல ; தன்னை அடிககடி அநுபவிககுமபடி மயர்வறமதிநலமருளுதல ; பகவத் திவ யாத்ம ஸ்வரூப திவ்யமங்கள விக்ரஹ திவய குணநுபவ ஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே ருக், யஜுர், அத₂ர்வணவேத₃ ஸாரமான திருவிருத்தம, திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி யையும், கீ₃தாசார்யனல தாநுகச் சொல்லப்பட்ட ஸாம வேத₃ஸாரமான திருவாய்மொழியையும் அருளிச்செய்தல்; மது₄ரகவிபோலவார் அறியககற்றுவல்லராமபடி ப்ரதிஷ்டி₂ப் பித்து, நாட்டைத் தமமைப்போல திருத்துதல். 97-98

7. திவ்யதேசத்தெமபெருமான்கள் திருப்புளியாழ்வா ரடியில வந்து ஸேவைஸாதித்தல.

8. நித்யஸூரிகளும் ஶ்வேத த்₃வீபவாஸிகளும் இவரைக் காணவர, அவர்களை ஸேவித்து "பொலிக பொலிக" என்று மங்களாஶாஸனம் பண்ணுதல்; இப்படி பகவத் பாகவத வைபவாநுபவம தமக்கு நோந்ததற்கு ஸந்தோஷித்து ப்ர பா₄வே ஸத்₃ருஶரஹிதராய், பா₃ல்யம் தொடங்கி "உண்ணும் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்றிருந்து, த்₃வயார்த்த₂த்தைத் திருவாய்மொழியிலே ஸுவ்யக்தமாம்படி அருளிச்செய்தல்; பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்தி உண்டாய் அவாவற்று வீடுபெறுதல். 98-99

9. மதுரகவிகள் "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" அருளிச் செய்தல்; நம்மாழ்வாரை அர்ச்சையாக எழுந்தருளப் பண்ணி, நித்ய பக்ஷ மாஸாதி₃ உத்ஸவங்கள் செய்தல் ; ஆழ்வாருக்குப் பல விருதுகள் ஊதுதல ; சங்கத்தார் சிஷ்யர்கள் ஆக்ஷேபிக்க, "கண்ணன் கழலிணை" என்பதை சங்கப் பலகையில் வைக்க, சங்கத்தாரோடு சேர 300

கோ₃வர்த்த₄னபுரத்தில் "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்" என்ற எமபெருமானைத் திருவடிதொழுது சிலகாலம் இருத்தல். 114-115

3. மனனனுர் ஸ்வப்னத்தில, திரும்பிவரும்படி நியமிக்க, யமுனைத்துறைவர் நியமனம் பெற்று, புருஷோத்தமம் முதலான தி₃வ்யதே₃ஶங்களை ஸேவித்துககொண்டு வீர நாராயணபுரத்துக்கு வந்து கைங்காயமும் ஶாஸ்த்ர ப்ரவசன மும் செய்துகொண்டிருத்தல். 115-117

4. மேல்நாட்டிலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வீரநாரா யண புரத்துக்கு வருதல்; "ஆராவமுதே" என்கிற திரு வாய்மொழி ஓதுதல்; திருவாய்மொழி ஆயிரமும் அவர் களுக்கு வராததால் நாதமுனிகள திருக்குருகூா சென்று, மதுரகவிகளின் ஶிஷ்யரான பராங்குஶ தாஸரிடத்திலே "கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை"ப் பெற்று, ஶ்ரத்₃தை₄யுடன் 12,000 உரு அநுஸந்தி₄கக, ஆழ்வார் தி₃வ்ய ஜ்ஞான சக்ஷுஸ் ஸைக் கொடுத்து, அஶரீரிவாணியாய ரஹஸ்யத்ரயார்த்த₂ம், 4,000 பாசுரங்கள, அகி₂ல ஸமப்ரதா₃ய தாத்பர்யங்கள, அஷ்டாங்க₃யோக₃ரஹஸ்யம ப்ரஸாதி₃த்தல. 117-119

5. மன்னனுர், ஆழவார் ப்ரப₃ந்த₄த்தைக கேட்க ஆசைப் பட்டு, நாத₂முனிகளை வரச்சொலலுதல; ஆழவார் நிய மனம பெறப்போனபோது, ஆழவார், ஶமத₃மாதி₃ ஆதம குணங்களுடையவர்களுக்கு அறியக்கற்று வல்லராமபடி ஓதுவிக்க நியமித்தல்; நாத₂முனிகள் தமமை ஆழ்வார் கடாக்ஷித்து 4000 உபகரித்ததை விண்ணப்பிக்ககேட்ட மன்னனுர், இவருடன் ஓர் உரு ஸ்வப்னமுகே₂ன அருளிச் செய்தல்; தாம் ராமக்ருஷ்ணுதி₃ அவதாரம செய்தும் திருந் தாமலிருந்த உலகம், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களால் திருந்தினமை யால், அவை லுப்தமாகாமலிருப்பதற்காக மன்னனுர் இவற்றை இயலுமிசையுமாகும்படி நியமிக்க, தி₃வ்யப்ரப₃ந் த₄ங்களை தி₃வ்யகா₃நத்திலே அடைத்து, தம் மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வார், மேலையகத்தாழ்வார்களைக கொண்டு இயலுமிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருளல் 119-120

6. தேவகானம் அறிந்த ஒருத்தியும், மநுஷ்யகானம் அறிந்த ஒருத்தியுமான இரண்டு வேஶ்யாஸ்த்ரீகளிடையே தன்தன் கானம் உயர்ந்ததென்று ராஜகோஷ்டியில் வாதம் உண்டாகுதல்; ராஜாவால் அநாதரிக்கப்பட்ட தேவகானம் பாடுமவள் மன்னனுரை ஸேவிக்க வந்தபோது, தேவகானம் நாதமுனிகள் நன்கறிவர் என்றுணர்ந்து ராஜாவுக்குத் தெரிவிக்க, ராஜாவால் அழைக்கப்பட்டு, நாதமுனிகள், தேவகானம சிறந்ததென்பதையும், தமக்கு தேவகானம் வருமென்பதையும் தக்கபடி நிரூபணம் செய்தல் 121-122

7. நாதமுனிகளின் சிஷ்யர்களின் திருநாமங்கள்; அவர்களுக்கு ஸகலார்த்தங்களையும உபதேசித்தல் 122

8. அருளிச்செய்த ப்ரபந்தங்கள். 123

9. யோகததிலெழுந்தருளியிருத்தல். 123

10. இவர் யோகத்திலிருப்பதை ராஜா கண்டு ஸ்த்ரீகளுடன் மீணடு போகும்போது கருஷ்ணனும் கோபிகையுமாக நினைத்துப் பின்தொடர்தல். 123

11. ராஜா ஸாமந்தன் தலையில் மிதித்து யானையின் மேலேறுவதைப் பெருமாள் ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதிகள் தலையில் அடியிட்டு கருடன்மேல் ஏறுவதற்கு ஒப்பிடுதல். 123

12. குருகைகாவலப்பனுக்கு யோக₃த்தை உபதேசித்தல். 123

13. உய்யக்கொண்டார் யோகத்துக்கிசையாமையால், ஶாஸ்த்ரங்களையும், தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களையும் ப்ரவர்த்திக்கும்படியும், ஈஶ்வரமுனிகளைப் பார்த்து, குமாரர் அவதரிப்பாரென்றும, அவருக்கு "யமுனைத்துறைவர்" என்ற திருநாமம் சாத்தும்படியாயும், உய்யக்கொணடாரும் குருகைகாவலப்பனும் தங்களுக்கு உபதேசித்தவற்றை அவருக்கு உபதேசிக்கும்படியாயும நியமித்தல். 123-124

14. ராஜா வேட்டைக்கு வந்து மீளும்போது இரண்டு வில்லிகளும ஒரு குரங்கும், ஒரு பெண்பிள்ளையும் வந்ததாகத் தம் பெண்பிள்ளைகள் சொல்ல, வந்தவர்களை ஸீதா ஹநுமத் ஸமேத ராமலக்ஷ்மணர்களாக ப₄ாவித்து, பின்தொடர்ந்து

காலததில யமுனைததுறைவருடைய ஏகஸநதக₃ராஹிதவம, அஙகோ₃பாஙக₃ஙகளோடே பத₃கரமஸஹிதமாக வேதஙகளை அத₄யயனம பணணுதல, திருககலயாணம செயதல 129

3 ராமவரமுனிகள திருநாடடுககெழுநதருளுதல 129

4 மஹாபா₄ஷயப₄டடரிடம யமுனைததுறைவா மாஸத ராப₄யாஸம செயதல, ஆககியாழவான த₃மப₄நத₄ததுககாக மஹாபாஷயபடடரிடம மநுஷயாகளை அனுபபுதல், யமுனைததுறைவா, முசிததுககிடநத தம குருவினிடம பரிவாலதரவைக கிழிததல "ந வயம கவயஸது கேவலம" எனகிற மலோகததை எழுதியனுபபுதல, ராஜ மாஸனததையும அலகஷயம செயதல, பலலககில வருமபடி அழைககபபட ராஜஸபைககு எழுநதருளி, "ஆமைலாத₃த₃ரிகஙயா" எனபதை எழுதிப போகவிடடருள, இதைககணடு ஆககியாழவான குபிதனுயத தாககிககத தொடஙக, விதவானகளைத திரடடி மத₄யஸத₂ம வைததல, ராஜ பதனியின மபத₂ம, ஆககியாழவானை லெளகிகததிலும மாஸ்தரததிலும ஜயிததல, ஆககியாழவான ராஜ பு₂ரோஹிதனுமாய வயோதி₄கனுமாய இருபபதால, 'ஜயிததவன தோறறவன தலையைத தாட₃னம பண,ணககடவன' எனற ஆககியாழவான பரதிஜஞைபபடி செயய ஸமமதிககாதிருததல, ராஜமஹிஷி "எனனை ஆளவநதீரோ"எனறெடுதது அணைததுககொளளுதல பரதிஜஞைபபடி ராஜா ஆளவநதாருககுப பாதி ராஜயம கொடுததல 129-131

5 மணககாலநமபி ஆறுமாஸம ஆளவநதாருககுத தூதுளையிடுதல, முசிதது 4 நாள இடாமலிருநது மறுபடியும இடவர, ஆளவநதாா நேரில வரவழைதது பரஞைம பூாவகமாக, வேணடுவதை அபேகஷிககச சொலல, பரதிதினம தடையினறியே வருமபடி உததரவுபெறறு, முதலில ஆரணஸாரமான கீ₃தாாதத₂மருளிசசெயதல, ஆாததி பிறநது, பராதபரமான அவவஸதுவை ஸாகஷாதகரிகக வழிகேடக,சரமமலோகாாதத₂ததை அருளிசசெயது பெரிய பெருமாளை ஸேவிககபபணணுதல, ஆளவநதாா ஆமரம ஸவீகாரம செயதல, ஸ்ரீரஙக₃வாஸம 132-134

இளையாழ்வார் வைபவம்

1 இளையாழ்வாரின் மாதா பிதாக்கள் திருநாமங்களும் அவர்களின் வம்ஶமும் 139-140

2 அவதாரதேஶம், காலம், அம்ஶம் 140

3 ஜாதகாம், நாமகரணம், திருவிலச்சினைகள், "இளையாழ்வார்" என்று பெயரிடக் காரணம், மற்ற கர்மங்கள், வேதாத்யயன பூர்வகமாக ஸகலஶாஸ்த்ர ப்யாஸம், க்ருஹஸ்தாஶ்ரமஸ்வீகாரம், திருப்புட்குழியில் யாதவ ப்ரகாஶனிடத்தில் பூர்வபக்ஷவேதாந்தம் வாசித்தல் 140-141

கோவிந்தபட்டர் வைபவம்

4 கோவிந்தபட்டருடைய மாதாபிதாக்கள் திருநாமங்களும், அவர்களின் வம்ஶமும் 141

5 கோவிந்தபட்டரின் அவதாரதேஶம், காலம் 141

6 ஜாதகாம், நாமகரணம், திருவிலச்சினைகள், கோவிந்தன் என்ற திருநாமம், சௌளோபநயனாதிகள், க்ருஹஸ்தாஶ்ரம ப்ராப்தி; ஸர்வஶாஸ்த்ராப்யாஸம், யாதவ ப்ரகாஶனிடத்தில் வேதாந்தம் வாசித்தல் 141

இளையாழ்வார் வைபவம் தொடர்ச்சி

7 "ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்பதற்கும் "தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ" என்பதற்கும் யாதவ ப்ரகாஶன் அபார்த்தம் சொல்லுதல், இளையாழ்வார் ஸஹியாமல் ஸதர்த்தம் சொல்லல், யாதவப்ரகாஶன் குபிதனாய்,பாடம் சொல்லல் முடியாதென்று தவிர்த்து ஏகாந்தத்தில் இவரை மணிகர்ணிகையில் முடிப்பதாக யோசித்து, மறுபடியும் இவரை சேர்த்துக்கொண்டு கங்கா யாத்ரைக்குப் புறப்படுதல், கோவிந்தபட்டரும் இளையாழ்வாரும் சேராதபடி பண்ணிக்கொண்டுவர, விந்த்யமலை ப்ரதேஶத்தில் ஜலஸ்பர்ஶார்த்தம் இருவரும் கூடினபோது கங்கா யாத்ரை நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து கோவிந்தபட்டர் தாம் ஒருவரே போகுதல் 142-143

8 பெருமாளும் பிராட்டியும் வில்லி தம்பதிகளாகத் தோன்றி வழிகாட்டுதல், விந்தயாடவியிலிருந்து பெருமாள

கோயிலுக்கு வந்துசேருதல்; தமக்கு வழி காட்டினவர்களை திவ்யதம்பதிகளாக நினைத்து "எத்திறம்" என்று ஆழ்வாரைப்போல மோஹித்தல்; வ்யாமோஹம் தெளிந்து ஹஸ்திகிரிகருச சென்று திருவடிதொழுது அந்தர்த்தானம பண்ணினதற்குக கருத்தறிந்து சாலைக்கிணற்றிலிருநது திருவாராதனத்திற்குத் திருமஞ்சனம் கொண்டு வருதல. 143-146

9. யாதவப்ரகாஶன் இளையாழ்வாரைத் தேடிக் காணமல் கங்காதீர்த்த₂த்துக்குப் போகுதல; கங்காஸ்நானம் செய்யும்போது கோவிந்தபட்டருககு லிங்கம் வந்துசேருதல்; கோவிந்தபட்டருக்கு "உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனர்" என்ற பெயா வருதல்; யாதவப்ரகாஶன் பெருமாள் கோயிலுக்குப்போக, கோவிந்தபட்டர் மழலைமங்கலத்துக்குப் போய் லிங்க ப்ரதிஷ்டை செய்தல்; காளஹஸதி நாதன் இவரைத் தம்மிடம் வரும்படி ஸ்வப்னம் காட்டி ஸ்தானத்தார்களுககு இவரை அழைத்துவரும்படி ஸ்வப்னம் காட்ட, அவர்களும பு₃ஹுமானத்துடன் அழைத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்₂யராகக,இவரும் தத்₃பு₄க்தியுகதராகுதல். 146-147

10- யாதவபரகாசன் பெருமாள்கோயிலில் இளையாழ்வாரைக் கண்டு ஸந்தோஷித்து அவரை ஸ்வகோஷ்டியில் கூட்டிக்கொண்டு க்ரந்தம் நடத்துதல். 147

11. ஆளவந்தார் இளையாழ்வாருக்கும் யாதவப்ரகாஶனுக்கும் உள்ள ப்ரீத்யப்ரீதிவிஷயத்தைக் கேட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்தில் இளையாழ்வாரை யாதவப்ரகாஶனுடைய கோஷ்டி மத்தியில் கண்டு "ஆமுதல்வனிவன்" என்று கடாக்ஷித்துப் பேரருளாளனிடத்தில் "யஸ்ய ப்ரஸாத₃கலயா" என்று ப்ரபத்தி செய்து, அவருக்கு ஒரு நல் வார்த்தை சொல்ல அவஸரம் காணமையாலே கோயிலுக்கு மீண்டும் எழுந்தருளுதல். 147-150

12. ராஜாவின் பெண்பிள்ளைக்கு ப்₃ரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, யாதவப்ரகாசன் போகச்சொல்லப் போகாமல் இளையாழ்வால் போகும்படி சொல்லிவைத்து, அவர்

திருவடிகளை வஹித்த பிறகு பரஹ்ம ரக்ஷஸ்ஸு போகுதல் 150 152

13 'இலீங்கத்திட்ட புராணத்தீரும்" என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, ஆளவந்தார் தமக்குப் பிறகு தாசன நிர்வாஹகரார் என்று யோசித்து இளையாழ்வார் விஷயமாக மறுபடியும் பேரருளாளனை ப்ரார்த்தித்தல் 152

14 "ஸாவம கூலவித்தம் ப்ரஹ்மம்" என்கிற விஷயமாக யாதவப்ரகாசனுக்கும் இளையாழ்வாருக்கும் அபிப்ராய பேதமுண்டாய் யாதவப்ரகாசன் இளையாழ்வாரை முனிதல் 152

15 தாயாரின் நியமனத்தால் இளையாழ்வார் திருக்கச்சி நம்பியின் நியமனம்கொண்டு சாலைக்கிணற்றிலிருந்து முன்போலப் பேரருளாளனுக்குத் திருமஞ்சனம்கொண்டு ஸமாபித்தல் 153

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்—தொடர்ச்சி

16 ஆளவந்தாருக்கு நோவு, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர்க்குச் சில ஹிதோபதேசம் செய்தல், நோவாறிப் பெருமாளை ஸேவிக்கும்போது அரையர் "சூழ்வீசும்பணிமுகில்" ஸேவிக்க, ஆளவந்தாருக்கு மாலையை ப்ரஸாதித்தல், யாதவப்ரகாசனுக்கும் இளையாழ்வாருக்கும் கடைசியாக நடந்த வருத்தாந்தத்தைக் கேட்டு ஸ்தோத்ரத்தை அருளிச்செய்து, பேரருளாளனிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து இளையாழ்வாரைத் தம்மோடே சேர்க்கும்படி பெரியநம்பிகளை அனுப்புதல், மறுபடியும் நோவு சாத்துதல், பரமபதித்தல், குமாரரான பிள்ளைக்கரசு நம்பியைக்கொண்டு பள்ளிபடுத்தல். 153-160

யமுனைத்துறைவரை திருப்பள்ளிபடுத்தின ப்ரகாரம்

17 ப்ரஹ்மமேத ஸம்ஸ்கார ப்ரகாரம் (ஆளவந்தார் படி) 160-163

18 பெரியநம்பி திருக்கச்சிநம்பி புருஷகாரத்தால் ஸ்தோத்ரத்தைப் பேரருளாளன் ஸன்னிதியில் விண்ணப்பம் செய்தல், சாலைக்கிணற்றுவழியில் ஸ்தோத்ரத்தை அநு

ஸந்தி₄க்க, இளையாழ்வார் "ப்₃ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக₂: பரம: ஸ்வராட்" என்பதைக் கேட்டு, இதின் காத்தா யாரென்று தெரிந்துகொண்டு இருவருமாகத திருவரங்கத்தைக்கிட்டி திருக்கரம்பன் துறையில ஆளவந்தார் பரமபதி₃த்தார் என்று கேட்டு இருவரும மூர்ச்சி₂தராயத தேறுதல ; ஆளவந்தார் திருவிரல்கள் மூன்று மடங்கியிருப்பதற்குக் காரணம் தெரிந்துகொண்டு, அககுறைகளைத் தீர்ப்பதாக சபதமிட, திருவிரல்கள நிமிருதல ; ஸகலரும் ஆச்சரியப்பட்டு, இவரே த₃ர்ஶன ப்ரவர்த்தகராவர் என்று கூறுதல்; பெரியநமபி அநுமதிகொண்டு, பெரியபெருமாளையும் ஸேவிக்காமலே பெருமாள்கோவிலுகெழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பிகளுக்குத் தெரிவித்தல்; திருக்கச்சி நமபிகள் இளையாழ்வாரைத் தேறறி, "பேரருளாளர் உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டுவர்" என்றருளிச் செய்தல ; ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனமும் பெருக்கத் திருவத்யயனம் செயதல் ; கோயிலிலும எல்லா க்ருத்யங்களும் செய்யப்படுதல. 163-165

19. ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம் ; தனியன்- 165

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

20. இளையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளில் ஆஶ்ரயிக்கத் திருவுள்ளம்பற்ற, அவர் மறுத்தல். 166

21. நம்பியை அமுதுசெய்ய ப்ரார்த்தி₂த்தல் ; ப்ரஸாதோ₃த்₃தே₃ஶ்யம் நிறைவேறாமல போகுதல் ; ப₄ார்யையை வெறுக்க முதல் காரணம. 166-167

22. இளையாழ்வார் நம்பியைக்கொண்டு பேரருளாளனுடைய ஆறுவார்த்தைகளைப் பெறுதல். 167-168

இளையாழ்வார் பெரியநம்பிகளிடத்து ஆஶ்ரயித்த வைப₄வம்

23. பெரியநம்பி, இளையாழ்வாரை த₃ர்ஶன ப்ரவர்த்தகராக்க நினைத்து, பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளும் மத்தியில் மதுராந்தகத்தில தங்க, ஆறுவார்த்தையை அநுஸரித்து இளையாழ்வாரும் பெரியநம்பிகளை ஆஶ்ரயிப்பதற்காகக் கோயிலுக்குப்போகும மார்க்கமத்தியில் மதுராந்தகத்தில் கண்டு ஹிதோபதே₃ஶஞ்செய்ய ப்ரார்த்திக்க, நம்பி

இளையாழவாா வைபவம தொடர்ச்சி

கூரத்தாழவானும முதலியாண்டானும இளையாழவாரிடம ஆசரயிததல

யாதவபரகாசன இளையாழ்வாரை ஆசரயித்து உஜ்ஜீவித்தல்

32. பெரியபெருமாள் பேரருளாளனுக்கு ராமானுசனை அனுப்புமபடி திருமுகம் போகவிட்டருள, அவர் அங்கீ₃கரியாமையாலே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பெருமாள் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, பேரருளாளனைத் தம் கா₃னத்தாலே உகப்பித்து, ராமானுசனைப்பெறறு, கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லுதல ; ராமானுசன் பெரியபெருமாளை ஸேவித்து, அவரால் தாமும் தம் ஸமப₃ந்தி₄களுமம உப₄யவிபூ₄தி ஐஶ்வர்யத்தையும் பெற்று, கோயிலிலுள்ள நிறைவு குறைவுகளெலலாம் ஆராய்ந்துகொண்டிருத்தல். 178-184

கோவிந்தபட்டரை (எம்பாரை) திருத்திய விபரம்

33. கோவிந்தபட்டரை பெரியதிருமலைநம்பி திருத்தின ப்ரகாரம்; பெரியதிருமலைநமபி கோவிந்த பட்டருக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் செயதல். 184.191

34.பெரியநம்பி த்₃வயார்த்த₂த்தை அருளிச்செயதல்.191

35. பெரியநம்பியை ஆஶ்ரயித்தவர்கள். 191

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விஶேஷார்த்த₂ங் கேட்டல்

36. திருக்கோட்டியூர் நம்பியை ஆஶ்ரயித்தல். 191-192

37. ராமானுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த₂ விஶேஷத்தை உபதே₃ஶிக்கும்படி பெரியபெருமாள் திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்கு நியமித்தல்; நம்பி ராமானுசனை ஊரேற வரச்சொல்லுதல்; ராமானுசனும் 18 தரம் செல்லுதல்; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் மூலமாகத் தம் ஆர்த்தியை நம்பிக்கு அறிவிகக, நம்பி இவரைத் தண்டும் பவித்ரமுமாக வரச்சொல்ல, இவருமஆழவான் ஆண்டானுடன் சென்று பெரியதிருமந்திரத்தைப் பெறுதல்; தெற்காழ்வான் திருவோலக்கததில் அனேகம ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அவ்வர்தத₂த்தை அருளிச்செய்தல்; நம்பி இவருடைய பரஸமருத்₃தி₄க்குஉகந்து"எம்பெருமானார்" என்று திருநாமம் சாத்துதல்; "எம்பெருமானார் த₃ர்ஶனம்" என்று பெயரிடுதல். 192-195

38. நம்பி எம்பெருமானாரை மறுபடியும் ஏகாந்தமாக வரச்சொல்லித் திருவடிகளை தொடுவித்துச் சரமஶ்லோ

கததை உபதேஶித்து ஒருவருககும சொலலவேணடா வெனன, அவா நியமனததால கூரததாழவானை ஒரு வருஷம பரீக்ஷைசெயது அருளிசசெயவதறகு பதில ஆசாரயா திருவாசலில மாஸோபவாஸம செயதால ஒரு வருஷ ஶுஶ்ரூஷைககு ஸமமெனறு உணாததபபட்டு ஆழவானுககுச சரமஶ்லோகததை அருளிச்செயதல, முதலியாணடான பராரததிக்க, திருக்கோட்டியூா நமபியினிடததில அனுபபி ஸவரூபபரீக்ஷை செயவிதது, உபதேஶிததல 195-198

இளையாழவாா திருமாலையாணடானிடத்தில் திருவாய்மொழி கேட்டல

39 திருககோட்டியூா நமபி எமபெருமானாருககுத திருவாயமொழியின அாததம உபதேசிககுமபடி திருமாலையாணடானுககு நியமிததல, ஆணடானுககும எமபெருமானாருககும அாததததில பலகால அபிப்ராயபேதம உணடாய, "அறியாககாலதது" எனகிற பாட்டு ப்ரஸதாவததிறகுப பிறகு ஆணடான உபதேஶததை நிறுததுதல, திருககோட்டியூா நமபி கேட்டு, திருமாலையாணடானைப பாாதது, அநுவாததிததாகிலும நடததுமெனறருளிசசெயதல, ஆளவநதாருககுத தான ஏகலவ்யனெனறு எமபெருமானாா அருளிசசெயதல 198-200

இளையாழவாா திருவரஙகபபெருமாளரையரிடததில சரமோபாயததையுணாதல

40 எமபெருமானாா திருவரஙகப பெருமாளரையரை அநுவாததிதது, பஞசமோபாய 'நிஷ்டையான சரமபாாததததைப பெறுதல 200-201

இளையாழவாா வைபவம—தொடாசசி

41 எமபெருமானாா பலரிடததில அாததம கேட்டதறகுக காரணம், இவா நாயகமணியான தனமை 201-202

42 உடையவா கதயதரயமும நிதயதிருவாராதனமும அருளிசசெயதல 202

43. உடையவருக்கு விஷமிடுதல்; திருக்கோட்டியூர் நம்பி கிடாம்பியாச்சானை ஏகமாது₄கரமாக சாதிக்கச் சொல்லுதல். 202-203

யஜ்ஞமூர்த்தி (அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார்) உடையவரை ஆஶ்ரயித்தல்

44. யஜ்ஞமூர்த்தியுடன் வாதித்து, ஜயித்து, எம்பெருமானார் அவருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் செய்து பேரருளாளரிடம் உபகாரஸ்ம்ருதியாலே "அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார்" என்ற பெயரிடுதல: திவ்ய ப்ரபந்தாதி தத்வசிக்ஷை செய்தல். 203-207

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

45. அனந்தாழ்வான் முதலானோரை அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானாரிடத்தில் ஆஶ்ரயிப்பித்தல். 207

46. அனந்தாழ்வான் திருமலைக்கெழுந்தருளி திருநந்தவன கைங்கர்யம் செய்தல். 207-208

திருமலைநம்பியிடத்து உடையவர் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டல்

47. உடையவர்-திருக்கோவலூர், காஞ்சீபுரம சென்று திருமலைக்குப் போகும்போது வழிதெரியாமல் ஏற்றமிறைப்பானால் தெரிந்துகொண்டு செல்லுதல்; பெரியதிருமலை நம்பி எதிர்கொண்டுவந்து தமக்குச் சிறியாரெவருமில்லை என்னுதல்; அப்பனை ஸேவித்து, திருப்பதிககு வந்து ஒரு வருஷம் நம்பியினிடத்தில் ஸ்ரீராமாயணம் கேட்டருளுதல். 208-214

48. கோவிந்தப்பெருமாளுடைய ஆசார்யப₄க்தியையும பூ₄தத₃யையையும் கண்டு உகந்தருளுதல். 214-215

49. கோவிந்தப்பெருமாளை உத₃கத₄ராபுரஸ்ஸரமாகப் பெற்று கடிகாசலம், திருப்புட்குழி, திருவெஃகாவை ஸேவித்தல். 215-216

50. கோவிந்தப்பெருமாளுக்கு ஆசார்யவிஶ்லேஷம பொறுககாமை; பெரியதிருமலைநமபி கோவிந்தபபெருமா ளுககு ஸேவை ஸாதிககாமை; எமபெருமானும பெருமாள கோயிலில எழுந்தருளியிருததல் ஸ்வகோஷ்டியுடன திருவ ரங்கம சேருதல. 216-217

51. கோவிந்தபபெருமாளுடைய ஞான பகதயாதிகளை- உடையவரும தத்கோஷ்டியும் கொண்டாடுமபோது, கோவிந்தபபெருமாள தானும சோந்து தன்னைக கொண டாடி, அதறகுக காரணமுரைததல; எமபெருமானா கேட்டு உகந்தருளுதல. 218-219

52. கோவிநதப்பெருமாள கால்யகர்மங்களைத் தவிர்ந்து அடியாள வாசலிலே நிறறலும அதற்குக காரணமும. 219

53. கோவிந்தப்பெருமாள ஸ்வப$_4$ார்யையின் அநுப$_4$வத் திற்கும இசையாமையும, ஆஶ்ரமஸ்வீகாரமும்; "எமபாா" எனற திருநாமம வந்ததற்குக் காரணம். 219-220

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் வைபவம்

54. அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தம மடததை இடித்துவிட்டு, எம்பெருமானார் மடததிலேயே நிழலும அடிதாறும்போலே இருககக் காரணமும, எமபெருமானா அவருக்கு அகிலார்த்தங்களையும பரஸாதித்தலும்; ஆசார்ய நிஷ்டை$_2$யை ப்ரதிபாதி$_3$க்கிற "ஞானஸார", "பரமேய ஸாரங்களை" அருளிச்செய்தல. 220-222

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

55. உடையவர் ஸ்ரீபாஷ்யம செய்தருளுதல; ஜீவாதம லக்ஷண விஷயமாக அபிப்பிராயபேதமுணடாகி, ஆழவான் திருவெழுத்து சாத்தாமலிருத்தலும, உடையவர் கோபிதத லும, ஆழ்வானுடைய ஆசார்ய நிஷடையும; உடையவர் "ஸ்ரீப$_4$ாஷயம", "வேத$_3$ாந்த தீ$_3$பம்", "வேத$_3$ாந்த ஸாரம", "வேத$_3$ார்த்த$_2$ ஸங்கரஹம", "கீ$_3$தாப$_4$ாஷ்யம்"

அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய முதலிழவைத் தீர்த்தல. 222-223

56. உடையவர் திகவிஜயார்த்தமாக எழுந்தருளுதல்; திருககுடந்தை தொடங்கி தென் திவ்யதேசங்களை ஸேவித்தல்; திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு த்₃வயோபதே₃ஶம் செய்து, "ஸ்ரீவைஷ்ணவ நம்பி" என்று தா₃ஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதிததல; அனநதஶயனம் முதலான மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளையும, வடநாட்டுக்குச் சென்று அயோத்தி முதலானவைகளையும் ஸேவித்தல்; ஸரஸ்வதி ப₄ண்டா₃ரத்தில் "கப்யாஸம" என்பதற்கு ஸரியான பொருளுரைத்து, ஸரஸ்வதியால "ப₄ாஷ்யகாரர்" என்ற திருநாமம பெறுதல்; வடதேசத்திலுள்ள வித்வான்களை ஜயிததல்; பித்தேறச் செய்து தெளிவித்து, தம் திருவடிகளுக்கு ஆளாக்குதல; காசிமுதல திருவேங்கடம் வரையில் உள்ள திவ்யதேசங்களை ஸேவித்தல்; சைவருடன் வாதமும், திருவேங்கடமுடையான் திருவாழியை ஸ்வீகரித்தலும்; பெருமாளகோயில முதலாக ஸ்ரீரங்கம வரையிலுள்ள திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸனம செயது ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருததல். 223-229

பட்டர் வைபவம்

57. கூரத்தாழவானுக்கு ரங்கநாதனுடைய அரவணை ப்ரஸாதம் லபி₄த்தலும், பட்டர் அவதார ஹேதுவும. 229-231

58. பட்டர் அவதாரகாலம்; எம்பெருமானர் அநுக்ரஹித்தல்; எம்பார் ரக்ஷார்த்தம் த்₃வயாநுஸந்த₄ானம் செய்தல்; எம்பெருமானர் எம்பாரையே பட்டருக்கு ஆசார்யராக நியமித்தல்; "பராஶரபட்டர்" என்கிற திருநாமத்தைச சாத்தி, ஆளவந்தாருடைய இரண்டாம் இழவைத் தீர்த்தல். 231-232

59. எம்பார் திருத்தம்பி சிறிய கோவிந்தப்பெருமாளுக்குக் குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு "பராங்குசநம்பி" என்று திருநாமம் சாத்தி, ஆளவந்தாரின் மூன்றாமிழவைத் தீர்த்தல். 232

60 பட்டரை பெரியபெருமாள புத்ரஸவீகாரம செய்தருளி, திருமணததூணருகே தொட்டிலிடுவிததல, 5 திருநக்ஷத்ரததில் "சிறுமாமனிசா" என்பதறகுப பொருள கேட்டுத தெரிநது கொளளுதல 5 திருநக்ஷத்ரததிலே "ஸாவஜ்ஞபட்டன" என்பானை யுகதியாலே ஜயிததல, வேத₃ாத₄யயனததில ஏகஸநதக₃ராஹிதவம, பெருமாள பட்டரைப பாாதது, தமமை ஆழவாலும ஆணடாளுமாக ப₄ாவிககுமபடி நியமிததல, பட்டருடைய விவாஹம 232-236

இளையாழ்வார வைபவம—தொடர்ச்சி

61 ஸநயஸிககுமபோது உடையவா, முதலியாணடான ஸமபநததைத விடாதொழிகை, முதலியாணடான திருவாயமொழி ஓதினபடி, எமபெருமானா நீராடி வருமபோது பிளளையுறஙகாவிலலிதாஸா கையைப பிடிததுககொணடு வநதமை, முதலியாணடானை அததுழாயககுச சீதன வெளளாட்டியாக அனுபபிததல 236-237

62 பெரியநமபி மாறனேரி நமபிககுச செயத ப₃ரஹம மேத₄ ஸமஸகார விஷயமாக ஆக்ஷேபனை ஸமாத₄ானஙகள, மாறனேரி நமபி பரமபதிககும காலததில, பகவதாசாாய நாமஙகளை உசசரிககாததறகு எமபெருமானா காரணம கூறுதல, ஊமையை அஙகீகரிததல 237-238

63 திருககோட்டியூா நமபி ஆசாாய விக₃ரஹமும த₄யான விஷயமெனனுதல 238-239

64 சோளராஜா "ஶிவாத பரதரம நாஸதி" என்று கையெழுதது வாஙகுதல, எமபெருமானுருககாகக கூரத்தாழவான, பெரியநமபிகளுடன சோளசபைககுச செலலுதல 239-240

65 எமபெருமானா வெளளை சாததி மேறகே எழுநதருளுதல, வழியில திருமலை நலலான சிஷயாகளான வேடாகள தேனும தினைமாவும ஸமாபபிததல, வேடாகள "கட்டளைவாரி" என்பான கருஹததில கொண்டுவிட,

அவன் பத்னி, தான் எம்பெருமானுர் ஸம்பந்தமுடைய வளென்றும், ஸம்பந்தம் உண்டான ப்ரகாரத்தையும் சொல்லுதல்; அவளுடைய ஆசார்ய நிஷ்டையும, ப$_4$ர்த்தாவை ஆஶ்ரயிப்பித்தலும்; எம்பெருமானுர் அங்கு நாலைந்து நாட்களிருந்து, தம திருவாராத$_4$னமான பேரருளாளன் ஸந்நிதி$_4$யில் த்ரித$_3$ண்ட$_3$ காஷாயாதி$_3$களை த$_4$ரித்தல். 240-246

66. "வஹ்நிபுஷ்கரிணி" என்கிற க்ராமத்திற்கு எழுந்தருளுதல்; மிதுலாபுரி ஸாளக்$_3$ராமததில் முதலியாண்டான் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தால் அங்குள்ள ப்ரச்ச$_2$ன்னர்களின் மனத்தை மாற்றினமை; வடுக நம்பியை ஸ்வபாத$_3$ச்ச$_2$ாயாபன்னராக்குதல்; சோளன் கரிமிகண்டனுய் நசிக்குமபடி அபி$_4$சரித்தல்; விட்டல தேவராயன் மகளுக்குப் பிசாசு பிடித்திருந்ததைத் தம் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தால் போக்கடித்தல்; விட்டல தேவராயன் உடையவரை ஆஶ்ரயித்தல; விட்டல தேவராயனுடைய பூர்வகுருக்காளனவர்களைச்சேர்ந்த 12,000 சமணருடன் திரையை வளைத்துககொண்டு தம்முடைய நிஜஸ்வரூபமான ஸஹஸ்ர ப$_2$ண மணட$_3$லமுடைய திருவனந்தாழ்வானுக இருந்து ஒருத்தருக்கு 10,000 முகமாக உத்தரமிட்டு ஜயித்தல; விஷ்ணு வர்த்த$_4$னராயன் ஆஶ்ரயித்தல்; அங்குத்தை எம்பெருமானுக்கு "நமபிதமபிரான்" என்று தொண்டனூர் நம்பியின் அபி$_4$மானுந்தர்ப்பூ$_4$தரானமை தோற்றத் திருநாமம் சாத்துதல; சிங்கர் கோயிலில எழுந்தருளி வேதாந்த வ்யாக்யானம் செய்து கொண்டிருத்தல். 246-249

67. திருநாராயணன் ஸ்வப்னத்திலெழுந்தருளி திருமண் கிடைக்குமிடத்தைக் காட்டக்கண்டு, திருநாராயணனை ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பித்து, "ஒருநாயகமாய்" என்கிற திருவாயமொழியை அவருக்கு ஸமர்ப்பித்தல்; ஸம்பத்குமாரரை டில்லியிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வருதல்; யதிராஜமடம் கட்டுவித்தல்; ஐம்பத்திருவரை ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பித்தல். "திருநாராயணபுரம்"என்ற நக$_3$ரப்ரதிஷ்டை. 249-254

68 பத்3ம கி3ரியில் பௌ3த்3த4 சமயங்களை ஜயித்தல், கூரத்தாழ்வானுக்குச் சோளசபையில் நடந்த வருத்தாந்தம், பெரிய நம்பிகள் அந்திமதேசங்கதி பரபந்தனுக்கு இல்லை என்று ஒரு கொல்லையில் பரமபதித்தல், இந்த வருத்தாந்தத்தை உடையவர் கேட்டு கலேசித்து, ஆழ்வானையாவது இழக்காமலிருந்ததற்கு உகத்தல், பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலனாதி3கள் செய்தல், மாறொன்றில்லா மாருதியாண்டானைக் கூரத்தாழ்வான் விஷயத்தையறிந்து வருவதற்காகக் கோயிலுக்கு அனுப்புதல் 254-258

உடையவருடைய ஆசார்யர்களின் திருநக்ஷத்ரங்களும் தனியன்களும்

69 பெரியநம்பி திருநக்ஷத்ரம், திருக்கோட்டியூர் நம்பியின் அந்திமதசையில் திருவுள்ளத்திலோடுவதென்னென்று கேட்டபோது சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவுள்ளத்தை ஒரு பக்ஷி புண்படுத்தின விஷயத்தையருளிச்செய்தல், திருக்கோட்டியூர் நம்பி பரமபதித்தல், அவருடைய திருநக்ஷத்ரம், திருமாலையாண்டான், திருவரங்கப் பெருமாளரையர் பெரியதிருமலை நம்பி, திருக்கச்சிநம்பி திருநக்ஷத்ரங்கள் 258-259

இளையாழ்வார் வைபவம்—தொடர்ச்சி

70 மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான் கூரத்தாழ்வானைக் கண்டு வருதல் சோழன் க்ரிமியால் மாளுதல் உடையவர் திருநாராயணபுரத்திலிருந்து கோயிலுக்குப் புறப்படுதல், தம்மைவிட்டு த4ரிக்ககில்லாத ஜனபதத்திருவர்க்காகத் தம்முடைய அர்ச்சாவதாரரூப விக்3ரஹத்தை அவதரிப்பித்தல், செல்வப்பிள்ளையையும், திருநாரணனையும் அவர்கள் அதீ4னமாக்கி நியமித்தல், கோயிலுக்கெழுந்தருளுதல், பெருமாளை ஸேவித்து, ஆழ்வானைக்கண்டு மடத்துக்கு எழுந்தருளுதல் திருநாமம் கோணிற்றென்றருவது இந்தத் திருக்கையே தம் கண்போனதற்குக் காரணமென்று ஆழ்வான் அநுஸந்தி4த்தல் 259-264

71. சித்ரகூடம் அழிந்ததென்று கேள்விப்பட்டு, திருப்பதிக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகப்பட்ட கோவிந்தராஜன் உத்ஸவபேரத்தை மூல பேரத்துடன் ப்ரதிஷ்டைசெய்து. மீண்டெழுந்தருளுதல். 264

72. கண் தரும்படி பேரருளாளனை ப்ரார்த்திக்கும்படி ஆழ்வானை உடையவர் நியமித்தல்; ஆழ்வான் வரதராஜ ஸ்தவம் செய்தல்; ஸ்வப்னத்தில் வந்த வரதனை அபராகருத திவ்யநேத்ரம் ப்ரார்த்தித்தல்; உடையவர் இச்செய்தியைக் கேட்டு திருப்தியடையாமல் பெருமாள்கோயிலுக்கு ஆழ்வானை அழைத்துச்செல்லுதல்; உடையவர் கார்யாந்தரத்திலிருக்கும்போது பேரருளாளன் ஸ்தவத்தைத் திருச்செவி சாத்துதல்; ஆழ்வான் "நான் பெற்ற பேறு நாலூரானும் பெறவேணும்" என்று அபேக்ஷித்தபடி தந்தருளுதல்; உடையவர் இச்செயதியையறிந்து பெருமாளேயும ஆழ்வாளையும வெறுக்க, அவ்விருவரையும் மாத்திரம் காணும்படியான சகதியை ஆழவானுக்குக் கொடுததல; உடையவா கோயிலுககெழுந்தருளுதல் 264-266

73. "நாறுநறும் பொழில்" வ்யாக்₂யாநவஸரத்தில ஆண்டாள் நினைவைப் பூர்த்திசெய்யவேணுமெனறு திருவுள்ளமாய், திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்குச்சென்று, பூர்ததி செயதல; ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினபோது ஆண்டாள் "நம கோயிலண்ணன்" என்று உகந்து திருநாமம் சாற்றுதல. 266-267

74. ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யகாரருடைய திருவடிகளிலாஶ்ரயித்த முதலிகளினுடையவும், 74 ஸிமஹாஸநாதி₄பதிகளினுடையவும் திருமுடியடைவு; தத்ப்ரமாணம்; உடையவர் திருவடிகளில் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுமவர்களின் க்ரமம 267-272

வடுகநம்பி வைபவம்

75. உடையவருடைய திருவடி நிலைகளே இவருககுத் திருவாராத₄னம்; பகவத் ஸந்நிதியிலும் உடையவர் திரு

மேனியையே ஸேவிததிருபபா, பகவத பரஸாததததை பர ஸாதபபடடுக கையை அலமபுதல, பகவத ஸேவையை உபேக்ஷிதது உடையவருககுப பால காயசசுதல, பூாவ ஸமப₃நதி₄கள வநது தஙகின இடததை சோதிதது முதலி யாணடான கழிதத ப₄ாணட₃ஙகளை ஸவீகரிததல, உடைய வருடைய ஸ்ரீபாததீாததம தவிர மறற ஸ்ரீபாததீாததம கொளளாமை, ஸாளகூ₃ராமததில உடையவா ஸ்ரீபாததீாத ததததைச சேமிததுவைதது உடையவா திருவடி நிலைகளை அஙகே பரதிஷடிபபிததல 272-274

அனநதாழவான வைபவம

76 அனநதாழவான கூடையை வாஙகபபுகுநத பிளளை யைத தவிாதது, தாம அததையிழநதால இளைபபதாகச சொலலுதல, திருவேஙகடமுடையான ஒரு பிளளையாய வநது மண சுமததல, பாமபால கடிககபபடடபோது சொனன வாாததை 274-275

77 கோஸல்ராஜயததில அனநதாழவான கடடுச சாததததிலுளள எறுமபுகளைத திருமலையில கொணடுவிடச சொலலுதல, திருமாலை கடடுமபோது திருவேங்கடமுடை யான அழைததலும, இவா போகாமலிருநததலும, அதறகுக காரணம கூறுதலும 275

கூரததாழவான வைபவம

78 கூரததாழவான பெரியபெருமாளை ஸேவிததுப பரமபதம செலல உததரவு பெறுதல, இததைக்கேடட உடையவா ஸசசி₂ஷய ஸமபநதததால பேறு எனறு ஸநதோஷிததல, ஆழவான தான முறபடடதறகுக காரண மருளிச செயதல, மீளவும த₃வயததை யருளிசசெயதலும, அதறகுககாரணமும, ஆழவானைப பிரிய உடையவா வருததமடைதல, ஆணடாளுககும படடருககும தம பிரி வில அவிவேகம பணணுதிருககுமபடி ஹிதோபதேசம செயதல, ஆழவான திருநாடடுககெழுநதருளுதல, ப₃ரஹம மேத₄ ஸமஸகாரம, ஆழவான திருநக்ஷதரம, தனியன 276-280

இளையாழ்வார் வைப₄வம்—தொடர்ச்சி

79. பட்டரைப் பெருமாளை ஸேவிக்கப்பண்ணி, எம்பாரைக் கொண்டு ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸம் செய்வித்தல். 280-281

80. எம்பெருமானுர் ப்ரப₄ாவத்தை வெளிப்படுத்தினவர்களின் திருநாமங்களும், தத்ப்ரகாரங்களும். 281-293

81. பூர்வாசார்யர்களிற் காட்டில் எம்பெருமானுருக்கு ஆதி₄க்யம்; அதில் மற்றவர்களுக்கு ஏற்றம் வரக்காரணமும, உடையவரின் ஆதி₄க்யத்துக்குக் காரணமும். 293-297

82. பூர்வாசார்யர்கள் எம்பெருமானுரின் திருமுடி ஸம்பந்தத்தாலும, பின்புள்ளவர்கள் திருவடி ஸமபந்தத்தாலும் வீடுபெற்ருர்கள்; ஆசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄மே உத்தாரகமென்பதற்கு அநுஷ்டாதா ஆளவந்தார். 297-298

83. "ஆளவந்தார் கோஷ்டியில் ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றிருந்தால் பரமபதத்திற்குச் சுருளும் படியும் கட்டிவிடேனே" என்று எம்பெருமானுர் அருளிச்செயதல். 298

84. பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், ஸர்வஸங்க₃பரித்யாகி₃யான விபீஷணுழ்வான் ராமகோஷ்டி ப்ரவேசத்திற்குப் பட்ட பாட்டைப் பார்த்தால், ஸமஸாரியான தாம் எப்படி உஜ்ஜீவிப்பதென்று கேட்டலும், எம்பெருமானுரின் ஸமாதானமும்; ஸ்வாசார்யாதி₃களைப் பற்றுவதே ஸ்வரூபமாஞல், திவ்யதேசங்களை விட்டதாக ஆகுமோ என்கிற ஸந்தேஹமும், தத்பரிஹாரமும்; எம்பெருமானுரே உபாயோபாயம் இத்யாதியான நடாதூரம்மாளின் திருவுள்ளம; ஆழ்வான் திருவுள்ளமுமதுவே; அமுதனுரும் அப்படியே; எம்பெருமானுரின் பெருமையைப் பெரியபெருமாளமுதலானுர் வெளியிட்ட ப்ர்கார ஸூசகமான ப்ரமாணங்கள். 298-302

85. கந்தாடையாண்டான் எம்பெருமானுரனுமதி கொண்டு தத₃ர்ச்சா திருமேனியை ஸ்ரீபெரும்பூதூரில்

ஏறியருளப்பண்ணுதலும், எம்பெருமானார், தம்முடைய ஸர்வசக்தியும் ப்ரகாசிக்கும்படி கூரத்தாழ்வானை லிங்கத்வம் செய்து கொள்ளலும், புஷ்யமாஸ குருபுஷ்யத்தில் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தலும், ப்ரதிஷ்டா தினத்தில் திருமேனியில் தளர்த்தி உண்டாதலும் 302-303

86 எம்பெருமானாரைத் தச்சிஷ்யர்கள் அநேக அவதார விசேஷமென்று ஆதரித்திருத்தல்; இவருடைய சரித்திரம் ராம சரித்ரம்போல் அவாங்மனஸகோசரம், இவ்விபூதியிலிருந்த காலத்தின் ஸங்க்யை, எம்பெருமானாரின் அவதாரகார்ய விவரணம், எம்பெருமானார், பரமபதநாதனுடைய ப்ரபாவங்களெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தில் வாங்கிக்கொண்டு மீண்டு அங்கெழுந்தருள உத்தேசித்துப் பெரியபெருமாளை ப்ரார்த்தித்தல், அன்றைக்கு ஏழாம்நாளில் பெரியபெருமாள் தாம் அங்கீகரிப்பதாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளுதல், தீர்த்த ப்ரஸாதங்களைப்பெற்று மடத்துக்கெழுந்தருளி சிஷ்யர்களுக்கு 3 நாட்களில் கீழ் உபதேசித்த எல்லாவற்றையும் மறுபடியும் உபதேசித்தல், தம் பிரிவில் அவிவேகம் பண்ணுதிருக்கும்படி நியமித்தல், ஏழாம்நாள் ஸகலரும் உபநிஷத்து முதலானவற்றை அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருக்க, ப்ரயாண பாதேயமான த்வயத்தை ஆவ்ருத்திபண்ணுதல்; ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்திகளையும், ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ஸுரக்ஷிதமாக்கும்படி நியமித்தல்; ப்ரபன்ன ஸ்வரூபமருளிச்செய்தல் வைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்ஹாஸனம் முதலானவற்றை அருளி, முதலிகள் எல்லாரையும் சில ப்ரதான சிஷ்யர்களின் அதீனமாக்குதல், பட்டரை தாஸநபரவாதத்தக்ராக்குதல், வேதாந்தியைத் திருத்தும்படி பட்டருக்கு நியமித்தல், இருக்கும்நாள் பண்ணலாம் கைங்கர்யங்களை நியமித்தல், தம்முடைய பூர்வாவதாரமான ஆயிரம் சுடர்வாயரவணையோடே நம்பி மூத்த பிரானைப்போலே எம்பெருமானாரான இவரும் கூடியருளுதல்; பரமபதித்த காலம், திருப்பள்ளிபடுத்தல், எம்பெருமானாருடைய பெருமை 303-325

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் தனியன் முதலியன

1. உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளின் திருநக்ஷத்ரங்கள; முதலியாண்டான், திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான்; கிடாம்பியாச்சான், எங்களாழ்வான், நடாதூராழ்வான், ஸோமயாஜியாண்டான், நடுவிலாழ்வான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானுர், அனந்தாழ்வான், எச்சான், வடுக நம்பி, 74 ஸிம்ஹாஸனுதிபதிகளின் ஸமுதாயத்தனியன்; சிறியாண்டான் பணித்த வார்த்தை; இவர் தனியன்; மருதூர் நம்பி பணித்த வார்த்தை; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் திருநாடடைந்த ப்ரகாரம், இவர் தனியன்; நம்பி திருவழுதி வளநாடு தாஸர் வார்த்தை; பிள்ளை திருவழுதிவளநாட்டரையர் அந்திமதசை வார்த்தை. 325-331

எம்பார் வைபவம்

1. எம்பார் உடையவரைப் பிரிய மனமிலலாமை; உடையவரால் ஸமாதானப்படுத்தப்படுதல; எம்பார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுதல்; எமபாருக்குள்ள பெருமை; தனியன். 331-334.

2. ஆழ்வாருக்கும் உடையவருககும் தீர்த்த₂ தி₃வஸ நிர்ணயம பண்ணுதறகுக காரணம். 334-335

பட்டர் வைபவம்

1. பட்டர் தீர்த்தவாஸி ப்ராஹ்மணுல் வேதாந்தியைப் பற்றித் தெரிந்துகொண்டு, எம்பெருமானுர் நியமனுநுஸாரியாய், பெரியபெருமாள் நியமனம்பெற்று, வேதாந்தியிடம் சென்று, ஜயித்து, அவரை ஸ்ரீவைஷ்ணவராக்குதல்; அவர், தமமை பட்டா அங்கீகரித்ததிலுள்ள ஏற்றத்தையும், தமக்குள்ள க்ருதஜ்ஞதையையும் வெளிப்படுத்துதல்; திருநாராயணபுரத்திற்கு முதலிலும் கடைசியிலும் எழுந்தருளுதல்; அதற்குள்ள ஏற்றம்: கோயிலுக்கெழுந்தருளுதல். 336-345

2. வேதாந்தி ஸங்யஸிக்கக் காரணமும், ஸங்யஸித்தலும்; அனந்தாழ்வானுடைய ஆக்ஷேபமும், த்₃வயைநிஷ்டடூராக

ஆகுமபடி ஆசீாவதிததலும, படடரிடததில போயசசேரு தலும, "நஞ்ஜீயா" எனற திருநாமம பெறுதலும 345-347

3 சநதர புஷகரிணிககரையில பெருமாள படுததிருககக காரணம, நஞசீயருடைய பரஶனததால படடா ஸமாதான மளிததல, படடரை நஞ்ஜீயா ஸ்ரீபாதம தாஙகுவதறகுக காரணம ஆசாாய பரதநதரன பகவத கைஙகாயம பணணு வதறகு பூாவம, ஆசாாயன விஷயததில சைதநயம மூசசறறுப படுககையாயடிமை செயகையே சிஷய ஸவரூபம 347-348

4 "பாதிரி" எனகிற கராமததில வேடனும முயலும, வீரஸுநதர பரமமராயன திருமதிள கடடுகிற வயாஜததால படடா திருககோடடியூருககு எழுநதருளுதல, அநுவாதகந விஶேஷததாலே ஆசாாயா நுகரஹததிறகுப பாதரமாகுகை, கோயில வாஸமறறிருககையால துககிததல 348-350

5 திருவிருததததிறகு அாததம ஒருரு ஒரு ஸ்ரீவைஷண வருககுச சொலலுமபடி நஞசீயருககு நியமிததல, வீரசுந தரன மரிததலும, இதுகணடு ஸ்ரீவைஷணவாகள ஸநதோ ஷிததலும, ஆணடாள துககிததலும, அதறகுக காரணமும 350 352

6 படடா திருமபவும கோயிலுககெழுநதருளுதல, அமமணியாழவானுககுத தஞசமாக அருளிசசெயத வாாததை, ஸசசிஷயன ஸதாசாாயன அருளிசசெயத தையே தஞசமாக நினைததிருககவேணும எனனுதல, வீரசிகாமணிப பலலவராயன பராாததிததபடி படடா "கடறகரை வெளி"யை, நினைததிருககச சொலலுதல, அதின தாதபாயம, தாஶன ரஹஸயம, தரிபுவன வீர தேவராயன உததரவை மறுததல, படடா பெருமாளை ஸேவிககபபோனபோது வேதரபாணி பருஷோகதி சொல லுதல, அதறகு படடா உகநதருளுதல 352-354

7 படடா திருவாராதன பரகாரமும, ஸோமயாஜியா யிருககும ஸ்ரீவைஷணவருககு உபதேசிதத திருவாராதன கரமமும

8. பட்டர், தேவதாந்தர விஷயமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் நடத்தையைப்பற்றி அருளிச்செய்தல்; பட்டருடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஆண்டாள ஸ்வீகரித்தல்; ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம அறிந்து வரும்படி ஒரு வைஷ்ணவரை பட்டா அனந்தாழ்வானிடததில அனுப்பித தெரிந்து கொள்ளுதல்; பட்டர் ஸம்பநதி ததஸம்பந்ததசை அறுக்கத் தேட, அவனை சீர்திருத்தம செயதல; பகவதாநுகூலயங்களுக்கு ஸூக்ருதம அடி என்கை ஸவரூபநாஶம்; பட்டரை அமுதனுர் வெறுக்க பட்டர் வார்ததை; ஸந்த்யாவந்தன காலாதீதத்திற்கு பட்டரின ஸமாதானம; பட்டருடைய ஸர்வஜ்ஞதை - குடததில பாம்பு விஷயம. 355-358

9. திருவாய்மொழிக்கு எம்பெருமானுர் வ்யாக்யான மிடாததற்குக் காரணம்; திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் எம்பெருமானுரின் நியமனத்தால ஆருயிரப்படி செய்தல; பட்டர் நியமனததால நஞ்ஜீயா ஒன்பதினுயிரப்படி செய்தல். 359-360

10. பட்டர் கைசிக த்வாதசியன்று பெருமாளால் மேல் வீடு பெறுதலும, அதற்கு ஹேதுவும், முதலிகளுககு பட்டர் அளித்த ஸம்ஶயபரிஹாரமும், பட்டருககு ஆண்டாள் விடைகொடுத்தருளுதலும்; திருநெடுந்தாண்டகத்தில் "அலம் புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டில "அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்" என்கிற வ்யாகயானுவஸரத்தில் பட்டர் திருநாட்டுககெழுந்தருளுதல; ஆண்டாள் புத்ர சோகமடையாமல, கலங்காதிருத்தல்; ஸ்ரீராமப்பிள்ளையைக கொண்டு, பட்டரை ப்₃ரஹ்மமேத₄ததால் ஸம்ஸ்கரிததல; நஞ்ஜீயர் ஆசார்ய விஹீநராய், ப₄ர்த்ரு விஹீநையான பா₄ர்யைபோல் முட்டாககிட்டு மடத்துககுள் செல்லுதல; துக்கித்த ஸ்ரீராமப்பிள்ளையை ஆண்டாள் வெறுத்தல்; பெருமாள் அநுக்ரஹித்து ஸ்ரீராமப்பிள்ளையை தாஶந நிர்வாஹகராக்குதல; பட்டர் திருநக்ஷத்ரம். தனியன். 360-364

நஞ்ஜீயா, நமபிளளை வைபவஙகள

1 நமபூா வரதராஜனைத திருததிபபணிகொணடு, அவரைக கொணடு ஒனபதினுயிரபபடி எழுதிவைததல, "நமபிளளை" எனற திருநாமம வநத காரணம, நமபிளளை ஜீயரைக குறிதது பரபததிககு பரமாணம சுருஙகியிருபபதறகும, ரிஷிசசநதோ தேவதைகள மநதர ரததினத திறகு இலலாமலிருபபதறகும காரணம கேடக, பரதயுத தரம, ஸ்ரீவைஷணவதவம தனககுததானே உணடு எனறறியும பரகாரம, திருவாராதனததிறகு தவயமொழிய வேறு மநதிரமிலலை எனனுதல, பகவதவதாரஙகளின பரயோஜனம பாகவதாபசாரஙகள எவை எனபது, பகவதநுபவம பணணுமவனுககு விஷயாநுபவததில அநவயமிலலை, ஜீயா 100 உரு திருவாயமொழிககு அாததம நிாவஹிககையால நமபிளளை ஜீயருககு சதாபிஷேகம பணணுதல 364-371

2 நமபிளளை திருவடிகளில ஆஶரயிததவாகள, பினபழகியராம பெருமாள ஜீயா நோவுசாததினபோது, "ஆழியெழ" எனபதை அநுஸநதிககச சொனனதறகுக காரணம, ஸவரூப உபாய புருஷாாததஙகள இனனதெனறு நிாணயிததல, நமபிளளை கோஷடியின ஸாதரு௱யம, கநதாடை தோழபபா அபசாரபபடடு, க்ஷமை கொளளுதல, நமபிளளைககு "லோகாசாாயா" எனற திருநாமம வநததறகுக காரணம 371-377

3 ஸ்ரீவைஷணவாகளுககு தவயம ஸதாநுஸநதேயம, ஜீயருடைய அவஸான காலததில ஜீயரை நமபிளளை கேடட தஞசமான அாததம, நஞசீயா திருநாடடுக கெழுநதருளுதல, ஸமஸகரிததல, நஞசீயருககுளள ஏறறம, நஞசீயா திருநக்ஷதரம, தனியன 377-380

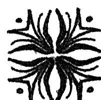
4 நஞசீயரருளிசசெயத அாததஙகளுககு பூாவம, அமமஙகியமமாள பரமபதிததபோது தததேவிகளின நிஷடை, ஸவஶரீராாதத பராணனகளை அழிய மாறியாகிலும ஆசாாயனைப பேணவேணும உதாரணம — திருவெளளறையிலிருநது நமபிளளை வருமபோது ஸாதவிகை

யான அம்மையார் வ்ருத்தாந்தம்; அம்மையாருக்கு நம் பிள்ளை பரமபதத்தில் ஒரு கோல துறை தருதல்; ஆத்மா வுக்கு ஶரீர விஶ்லேஷம் பிறந்தபோது, பரமபதம ஸித் தம் என்றிருப்பது எத்தைக் கொண்டு என்கிற மஹா பாஷ்யபட்டரின் ஶங்கைக்கு நமபிள்ளையின் பரிஹாரம; பாண்டியநாட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுககுத தஞ்சமான வார்த் தையை அருளிச்செயதல — கடற்கறைவெளி, அதின் ப$_4$ாவம். 380-384

5. தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுடைய நித்யநைமித்திக கர் மங்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவன் அநுஷ்டிப்பதற்குத் தாத்பர்யம்; ஜ்ஞாந ப$_4$க்த்யாதி$_3$கள வளர, சரீரம் தேயும என்கிற விஷ யம; ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு ஆரோக்யாபேக்ஷைவேண்டா; நோவுவந்தபோது நமபிள்ளை "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே" என்றிருத்தல்; ஸ்வவ்யாதி$_4$ ஶாநத்யர்த்த$_2$மானதும், பர வயாதி$_4$ ஶாந்த்யர்த்த$_2$மானதுமான ப்ரபத$_3$னம் ஸ்வரூப ஹாநி. 384-387.

6. நடுவில திருவீதிப்பிள்ளை பட்டா நமபிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தி யின் பெருமையை அறிதலும், ஆஶ்ரயிதது உய்தலும; நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர் திருவாய்மொழியின அர்த் த$_2$த்தை எழுதிவைத்தலும், நம்பிள்ளை, ஆசார்ய நியமனநு ஸாரியலலவென்று கறையானுக்கு வைத்தலும்; பெரிய வாச்சான் பிள்ளையைத திருவாய்மொழிக்கு வயாகயாநம் செய்ய நியமித்தல்; வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை ஈடுதிரு வெழுத்து சாத்துதலும், நம்பிள்ளை ப்ரீதராயிருந்தும் நியமன மிலலாமையால் வாங்கிவைத்தலும்; ஈயுண்ணி மாதவர் நமபெருமாளை ப்ரார்த்தி$_2$த்து, ஈடு முப்பத்தாறுயிரத்தைப் பெற்று வாழ்தல். 387-392

ஆழ்வார், எம்பெருமானார், ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பகவத் விஷயப் பதிப்பு

திருககுருகைபபிரான் பிள்ளான் அருளிய இன்பமிகும ஆருயிரபபடியும, நஞ்சீயர் அருளிய ஒன்பதினுயிரபபடியும, அன்போடு அழகியமண வாளசசீயா அருளிய பன்னீராயிரபபடியும, நம பிள்ளை தமமுடைய நல்லருளால் ஏவியிடப பெரிய வாசசான்பிள்ளை அருளிய இருபத்து நாலாயிரப படியும, தெள்ளியதா நமபிள்ளை செபபுநெறி தன்னை வள்ளல் வடககுத்திருவீதிபபிள்ளை ஏடு படுததிய ஈடுமுபபத்தாருயிரமும, இநறகு முன் னோகள சோத்தருளிய அடையவளைநதான் ஜீயர் அருமபதவுரைகளும, மாமுனிகள் சேர்த்தருளிய பரமாணத்திரட டும, வேதாநததேஶிகர் அருளிய த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளியும், த்ர மிடோபநிஷத் ஸாரமும், (வாதிகேஸரி) அழகிய மணவாளசசீயா அருளிய த்ரமிடோபநிஷத் ஸங கதியும மாமுனிகள் அருளிச்செயத திருவாய் மொழி நூற்றநதாதியும அடஙகிய

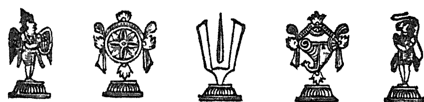
பகவத் விஷயப் பதிப்பு

அசசாகி வருகிறது முன்பணமாகச் செலுத்துகிற வாகளுககு சுமார் பத்தாயிரம் பக்கஙகள் வரக் கூடிய இபபதிபபின் விலை ரூ. 200-00.

முதல் பாகம விரைவில் வெளிவரும்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பின்பழகராம்பெருமாள்சீயர் அருளிச்செய்த

குருபரம்பரா ப்ரபாவம்

ப்ரவேசம்

ஸ்ரீய:பதியாய். ஸ்ரீவைகுண்ட$_2$நிகேதநனாய். ஸ்ரீமத$_3$நந்த முக$_2$ நித்யஸூரி பரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய். அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் அகி$_2$லமங்களகுண ஸ்வரூபனான ஸர்வேஶ்வரன், 1. "க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே" என்றும், 2. "த்ரிபாத$_3$ஸ்யாம்ருதம் தி$_3$வி" என்றும். 3. "தத$_3$க்ஷரே பரமே வ்யோமந்" என்றும், 4. "யோ அஸ்யாத்$_4$யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்" என்றும். 5. "தத் விஷ்ணோ: பரமம்பத$_3$ம் ஸதா$_3$ பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்றும் ஸகல ஜக$_3$த்$_3$தி$_4$தாநுஶாஸந ப்ரவ்ருத்தங்களான நிகி$_2$லநிக$_3$மாந்த ஸஹஸ்ரங்களிலும்; 6. "வைகுண்டே$_2$து-பரே லோகே ஸ்ரீயா ஸார்தத$_4$ஞ்ஜக$_3$த்பதி:-ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப$_4$க்தைர்ப$_4$ாக$_3$வதைஸ்ஸஹ" என்றும். 7. "வைகுண்டே$_2$து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்த$_3$ந:-உப$_4$ாப்$_4$யாம் பூ$_4$மிநீளாப்$_4$யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:" என்றும். 8. "அத்யர்க்கானலதீ$_3$ப்தம தத் ஸ்தா$_2$நம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:-ஸ்வயைவ ப்ரப$_4$யா ராஜந் து$_3$ஷ்ப்ரேக்ஷம தே$_3$வதா$_3$நவை:" என்றும், 9. "ஆக்ரீடா$_3$ விவித$_4$ா ராஜந் பத்$_3$மிந்யஶ்சாமலோத$_3$கா:-ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தா$_2$நஸ்ய பரமாத்மந:" என்றும். 10. "காலம் ஸ பசதே யத்ர ந காலஸ்தத்ரவை ப்ரபு$_4$:" என்றும். 11. "கலா முஹூர்த்தாதி$_3$மயஶ்ச காலோ ந யத்$_3$விபூ$_4$தே: பரிணாமஹேது:" என்றும். 12. "அண்ட$_3$கோஶாத் ஸாவரணாத் அமுஷ்மாத் பரத: ப்ரபே$_4$ா-ஸ்தி$_2$தோऽஹம் பரமே வ்யோமந்யப்ராக்ருத ஶரீர

வாந்" என்றும் 13 யத் தத் புராணமாகாஶம் ஸாவ
ஸமாத பரமம் தத்ருவம்-யத் பதம் பராபய த்தவஜ்ஞா முச
யந்தே ஸாவ கிலபிஷை" என்றும் 14 அணடேபய
பரதோ நிதயம தரிபாதேந விராஜதே-இதரேண து பாதேந
பராகருதேऽணடே விராஜதே என்றும் இதயாதியான
யோகயாஜ்ஞவலகய பஞசமவேத புராணாதந ஸமுதருசித
ப்ராமாணய பாஞசராதராதி வசநஸஞசயஙகளிலும்,
* மயாவறமதிநலமருளபபெறற ஆழவாாகளாலே நலமநத
மிலலதோாநாடு" என்றும் சுடரொளியாய நினறு தன
னுடைசசோதி" என்றும், தெளிவிசுமபு திருநாடு என
றும், மாகவைகுநதம என்றும், தெளிதாகிய சேண
விசுமபு" என்றும் இதயாதி வாகயஸதஙகளிலும் அறி
யிடபபடட அளவிறநத ஏறறததையுடைததாய 15 குஹ்ய
பரதாநம புருஷ பரம பதம பராதபரம பரஹம ச யேத
விபூதய என்றும் 16 பரமயோகிவாஙமநஸாऽபரிச
சேதய ஸவரூபஸவபாவ" என்று தொடஙகி 17. நிரதி
ஶய வைகுணடநாத என்றும், 18 காலாதிகா தவ
பரா மஹதீ விபூதி என்றும் 19 யதரா மநஸோ
யதேவ தமஸ பாரே யததயதபுஷம என்றும் ஸாவபூாவ
தேசிகஸதோமபரஸதமாய இபபடி வேதாநதஙகளா
லும் ருஷிகளாலும் ஆழவாாகளாலும் ஆசாாயாகளாலும்
ஏககணடமாக பரதிபாதிககபபடட பரபாவாதிஶயததை
யுடைய பரமபதததிலே -20 பராகாரைஶச விமாநைஶச
ஸௌதைர ரதநமயைாவருதா" என்றும் 21. "மணி
தோரண சிதராடயா விசிதரதவஜ ஶாலிநீ" என்றும்
22 கோடிவைஶவாநரபரகயகருஹபஙகதிபிராவருதா
என்றுஞ சொலலுகிறபடியே * கொடியணி நெடுமதிளகளை
யும கோபுரஙகளையுமுடைததான திருபபடை வீடடிலே
மணிமாடமாளிகைகளாலே சூழபபடட * செமபொனசெய
கோயிலிலே 23 ஸஹஸரஸதூணே விமிதே தருட
உகரே யதர தேவாநாமதிதேவ ஆஸதே" என்றும்,
24 மதயே து மணடபே திவயே ராஜாஸதாநம

மஹோச்ச்₂ரயம்-மாணிக்யஸ்தம்ப₄ஸாஹஸ்ரஜுஷ்டம் ரத்ந மயம் ஶுப₄ம்-நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் ஸாமக₃ாநோப ஶோபி₄தம்-அதீவ தத் ஸத₃ா பூர்ணம்'' என்றும், ''மாமணி மண்டபத்தந்தமில் பேரின்பத்து'' என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தைத₃கார்ணவமான திருமாமணிமண்டபத்திலே; பர் யங்கவித்₃யாதி₃ப்ரத்₃யோதித அநவத்₃ய மாஹாத்ம்யத்தை யுடைய தி₃வ்யாஸ்த₂ாநமண்ட₃பத்திலே; உபயவிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு * கோப்புடைய சீரிய சிங்காஸநத் திலே. 25. ''ஹிரண்மயே பரே கோஶே விரஜம் ப்₃ரஹ்ம நிஷ்களம்-தச்சுப்₂ப்₄ரம் ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஸ் தத்₃ய தா₃த்ம விதே₃ா விது₃:'' என்றும், 26. ''ந தத்ர ஸூர்யோ பா₄தி ந சந்த்₃ரதாரகம்-நேமா வித்₃யுதோ பா₄ந்தி குதோऽய மக்₃நி:-தமேவ பா₄ந்தமநுபா₄தி ஸர்வம் தஸ்ய பா₄ஸா ஸர்வ மிதம் விபா₄தி'' என்றும். 26*.''தி₃வி ஸூர்ய ஸஹஸ்ரஸ்ய ப₄வேத்₃யுக₃பது₃த்தி₂தா-யதி₃ பா₄ஸ் ஸத்₃ருஶீ ஸா ஸ்யாத் பா₃ஸஸ் தஸ்ய மஹாத்மந:'' என்றும், 27. ''ஸ்ரக்₃வ ஸ்த்ராப₄ரணைர் யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை:-சிந்மயைஸ் ஸ்வப்ரகாஶைஶ்ச அந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதை:'' என்றும், ''சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளம்'' எனறும், ''சோதி வெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருரு'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரவதி₄க தேஜோரூபமாய், ஸதை₃க ரூபமாய், நித்யஸித்₃த₄ பரமேஷ்ட்₂யாதி₃ பஞ்சோபநிஷந்மய மாய், ஸ்வாநுரூபமாய், சிந்மயமாய் விளங்குகிற கிரீடாதி₃ நூபுராந்தமான தி₃வ்யஸ்ரக்₃வஸ்த்ராப₄ரண பூ₄ஷிதனாய், ஆப₄ரணகோடியிலும் ஆயுத₄கோடியிலும் மெய்க்காட்டுகிற தி₃வ்யாயுத₄ங்களாலே தீ₃ப்யமாநனாய், நிரதிஶயஸௌந்த₃ர்ய ஸௌக₃ந்த்₄ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்₃யபரி மிதோதா₃ரகு₃ணக₃ணநிதி₄யான தி₃வ்யமங்க₃ள விக்₃ரஹ விஶிஷ்டனாய், இவ்வடிவழகடங்கக் காட்டிஎரித்த நிலா வாகாமே 28. ''ப்₃ருஹச்ச₂ரீரோபி₄விமாநதே₃ஹோ யுவா குமாரத்வமுபேயிவாந் ஹரி:-ரேமே ஶ்ரியாऽஸௌ ஜக₃தாம் ஜநந்யா ஸூஜ்யோத்ஸ்நயா சந்த்₃ர இவாம்ருதாம்ஶு:''

என்றும உடனமாகாதல மகளிா திருமகளமணமகளாயா
மடமகள என்றும சொல லுகிறபடியே இரணடடடத்திலு
மிருநது அநுபவிககிற * கூநதலமலாமஙகைககும மண
மடநதைககுங குலவாயாகொழுநதுககும சேனவனுயக
கொணடு ஸ்ரீபூமிநீளைகளோடே வீறறிருநது, இபபடி
* கணணன விணணூரான * ஸவகுநதமாநகரிலே திவ்ய
பேர்ாகும நடவாநிறக, அசசோதநியழகைத தலைநோப
பாடடிலே கணடநுபவிதது நிாபப்ரஸதுதிபணணி
29 நம' எனபது 30 ஜிதம எனபது பலலாணடு"
எனபதாய அகரமமாகப * பிணஙகியமராபிதறறுமது
கணடு ஆஙகாரவாரமது கேடடழலுமிழும பூஙகாரரவணை"
எனகிறபடியே தஸதுாநரக்ஷாவயஸநிகளாய த்ஸய
தருஷ்ணுகவிதபரிகரராய 31 ஸூரயோ நிதயஸமனித்
தாஸ ஸாவத ஸாவதாஸிந எனகிறபடியே * முடியுடை
வானவரான * அயாவறுமமரர்களாலும, 32 ஸூாய
கோடி பரதீகாஸா பூரணேநதுவயுதஸநநிபா-யஸமிந
பதேவிராஜநதே முகதாஸஸஸா ரபூநதநாத"எனனுமபடி
* கரைகணடோரராய அநநத வைநதேயாதிவத அதயநத
ரஙகரான அநநதமுகதபருநதஙகளாலும அநவரத பரிசாய
மாணசரண நளிநனுயகொணடு 33 ராஜாதிராஜஸஸா
வேஷாம விஷ்ணுா பரஹமமயோ மஹாந—ஈஸவரம
தம விஜாநீமஸஸ ஸபிதா ஸ பரஜாபதி எனகிற வேணடுற
பாடு தோனற ஏழுலகுநதனிககோலசெலல-வீறறிருநது"
எனறும பொஙகோதஞ்சூழநத புவனியும விணணுலகும,
அஙகாதுஞ்சோராமேயாளகினற செஙகோலுடைய திரு
வரஙகச செலவனுா எனறும சொலலுகிறபடியே உபய
விபூதி நிாவாஹகனுய கணடவாறறுறறனதேயுலகென
நினறுன எனகிறபடியே கணடகாடசியிலே தான உபய
விபூதி நிாவாஹகனனமை தோறற எழுநதருளியிருநது.
34 ஸவேதரஸமஸதவஸது விலக்ஷணாநத ஜஞாநா
நநதைக ஸவரூப எனகிறபடியே தானும நிரதிசயா
நநதயுகதனுய அயாவறுமமரரகள' எனகிறபடியே

நித்யாஸங்குசித ஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்த கருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகரான நித்யஸூரிகளையும், "இயக்கெலா மறுத்து" என்கிறபடியே நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரருமாய், அஸங்குசித ஜ்ஞாநருமாய், அந்த நித்யரோபாதி லப்தக கைங்கர்யருமான முக்தரையும் "அந்தமில் பேரின்பத்து அடியர்" என்னும்படி ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு போரா நிற்க; 'இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நம்மையநுபவித்து அநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசிதாஶேஷ ஶேஷைகரதிரூப நித்ய நிரவத்ய நிரதிஶயாநந்தரூப மத் கைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப்பெற்று வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இவர்கள் இத்தையிழந்திருப்பதே!' என்று மிகவும் வ்யாகுலாந்த:கரணனாய், அங்குத்தையநுபவங்களொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே 35. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்கிறபடியே அவன் தனியரைப்போலே போர நொந்து, இவர்கள் கரணகளேபரஶூந்யராய் 36. "லூந பக்ஷ இவாண்டஜ:" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷி போலேயிருக்கிறபடியைக் கண்டு, 37. "கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா:" என்றும், "பல்லுயிர்க்குமாக்கை கொடுத்தளித்த கோனே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்க்கொண்டு அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரண களேபர ப்ரதாநம்பண்ணியருள; இவர்களும் 38. "விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்—பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா" என்றும், "நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாத மலரடிக் கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "மாயவன் றன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும், "தேனேய் மலருந் திருப்பாதம்" என்றும் "துயரறுசுடரடி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வசரணகமல ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு உறுப்பாகக்கொடுத்த கரசரணாத்யவயவஸங்காதாத்மகமான சரீரத்தைக்கொண்டு அவன் நினைவின்படி செய்யாதே, ஸமித்தைத் தறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக் கொண்டு பசுவின்வாலைத் தறிப்பாரைப்போலேயும், களை

யெடுக்கக் கொடுத்த கோலைக்கொண்டு கண்ணைக் கலக்கிக் கொள்வாரைப்போலேயும் ஆறு நீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு அக்கரையேறலாயிருக்க அதுசெய்யாதே நீர்வாக்காலேயொழுகிக் கடலிலே புகுவாரைப்போலேயும் * ஆகையின் வழியுழன்று ஸம்ஸாரி விஷயப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கிக் காமபரவசஹத்தாலே பிறவியென்னும் பெருங்கடலிலே புக்கு அநர்த்தப்படுகிறபடியைக்கண்டு நலவழிகண்டு நடக்கைக்கு உடலாக 39 ஸாஸநாச ச்சாஸ்த்ரம் என்றும், 40 ஹாதத்தம கமஸஸ்த்ஸாதீ ச விவேகதும் ஸா மாநம பரதீபமிவ காருணிகோ த்தாதி என்றும் கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமுஞ் சொற்பொருள் தானும் மற்றை நிலைகளும் வானவர்க்கும் பிறர்க்கும் நீர்மையினாலருள்செய்து என்றும் தொண்டே செய்தென்றுந் தொழுது வழியொழுகப் பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகை என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தன் கருபையாலே ஸாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினவிடத்திலும், அதன்படிசெய்யாதே 41 ஈஸ்வரோஹம்ஹம் போகீ ஸித்தோஹம் பலவாந ஸுகீ—ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மி கோந்யோஸ்தி ஸத்ருஸோ மயா" என்றும் 42 யோந யத்ர ஸந்தமாத்மாநமந்யத்ர ப்ரதிபத்யதே - கிந்தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா" என்றும். கொல்வன் முதலா வல்லன முயலும்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அகிலபாப ஹேதுவாய ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி அநாதிகாமவாஸநா தோஷதூஷிதாந்த கரணராய் அபதே ப்ரவ்ருத்தராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு ஓலைப்புறத்துச் செல்லாத நாட்டை எடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே ஸர்வேஸ்வரனும் நாமேபோய் இவர்களை வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேணும் என்று ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரமாக அவதரித்துப் பட்டதனைப்பட்டுத் திருத்தப் பார்த்தவிடத்திலும் 43 ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா ஜந்மநி ஜந்மநி—மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த

யத₄மாங்க₃திம்” என்றும், 44. “அவஜாநந்தி மாம் மூடா₄ மாநுஷீம் தநுமாஶ்ரிதம் — பரம்ப₄ாவமஜாநந்தோ மம பூ₄த மஹேஶ்வரம்” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீய ப்ரதிபத்தியாலே அவஜ்ஞைபண்ணி எதிரம்புகோப்பாராய்ப் * பலபல நாழஞ்சொல்லிக் * கேட்பார் செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளேவைது * வல்லவா பழித்து வாக்₃து₃ருக்தங்கள் பண்ணுவாராய் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னைவந்து கிட்டாமையன்றிக்கே 45. “அஹம் மே” என்று எதிரிட்டுக் கொண்டு அத₄மமான க₃திகளிலே விழுகிறபடியைக்கண்டு. * மனிசரும் மற்றும முற்றுமாய் மாயப்பிறவிபிறந்த தனிய னைகயாலே விஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்₄யமன்றென்று பார்த்து பார்வைவைத்து ம்ருக₃ம் பிடிப்பாரைப் போலே மநுஷ்ய ஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களையிடுவித்து ஜக₃த்தைத் திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி, ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப₄ வைஜயந்தீவநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமி நீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுத₄ாழ்வார்களையும், அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேந ப்ரப்₄ருதிகளையும் பார்த்து, “நீங்கள்போய் லீலாவிபூ₄தியிலே நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகி₂லாத்மோத்₃த₄ாரணம் பண்ணுங்கோள்” என்று நியமித்தருள, அவர்களும் 46. “கலௌ க₂லு ப₄விஷ்யந்தி நாராயண பராயணா:-க்வசித் க்வசிந்மஹாப₄ாக₃ா த்₃ரமி டே₃ஷு ச பூ₄ரிஶ:” என்றும், 47. “தாம்ரபர்ணீ நதீ₃ யத்ர க்ருதமாலா பயஸ்விநீ-காவேரீ ச மஹாப₄ாக₃ா ப்ரதீசீ ச ஸரஸ்வதீ” என்றும் சொல்லுகிறபடியே இந்நதிகளின் ஸமீபங்களான த்₃ரமிட₃பூ₄ப₄ாக₃த்திலே நிமக்₃நரை உயர்த்த நாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேஶ்வரனும் அவர்களுக்கு மயர்வறமதிநலமருளி, அவர்கள் முகே₂ந ஸர்வாதி₄காரமான த்₃ரவிட₃வேத₃ரூப திவ்யப்ரபந்தங்களை ப்ரகாசிபபித்தருளினன்.

எங்ஙனேயென்னில்:—

ப்ரவேஶம் முற்றிற்று.

பொயகையாழவாா வைபவம

48 காஞசயாமஸரஸிஹேமாப3ஜேஜாதஙகாஸாரயோகி3நம
கலயே யஶஶ்ரிய பதயே ரவிம தீ3பமகலபயத

49 முகுநத3ஸய முகே2ாலலாஸ மூலவாக3 ஜாலமூாசசி2தம
முநிமுக2யம ஸரோஜாதம முகதிமூல முபாஸமஹே

50 ஆஜஞாதி1 ஸ்ரீசநத3நே த3வாபராக2யே
ஸித3த்4ாாத2யாக2யே வதஸரே மாஸி சேஷடே-
ஶுகலாஷடமயாம பெ1ளமவாரே ஶ்ரவண4ாசேஷ
விஷணோ ஜநம பராப காஸாரயோகீ3

முதலாழவாாகள மூவரிலும வைததுகொணடு டர த2மம பொயகையாழவாா 51 க இகி ட3ரஹமணோ நாம தேந ததராஞசிதோ ஹரி—தக காஞசீதி விக2யாதா புரீ புணயவிவாத3த்4நீ எனகிறபடியே ககாரவாசயனான ப3ரஹமாவினாலே ஸாவேஶவரன அஶவமேத4தகாலே ஆராதி4க கன ஸத3லமாகையாலே காஞசீபுரமெனறு பரக2யாதமாயப புணய விவாதத4கமுமான கலலுயாநதொடுமதிளகுழ *கசசியிலே *கால நிலநதோயநது விணணோதொழுங கணணன வெஃகாவில பொறறுமரைபபொயகையிலே காஞசநபத3ம க3ாபப4ததிலே ஐபபசி மாஸததிலே விஷணு நக்ஷதரமான ஶரவணநக்ஷதரததிலே ஸ்ரீபாஞசஜநயாமஶராய அவதரித தருளினாா 52 ஹேமாப3ஜிநீ ஹேமஸரோஜ க3ாபப4ாத ஸ்ரீபாஞசஜநயோऽஜநி ததர யோகீ3-காரே ஹரேராஶவயு ஜாக2யமாஸே ஸமஸதஜீவாவநகாமஹேதா எனறு தி3வயஸூரி சரிததிலே சொலலிறறிறே

பூததாழ்வாா வைபவம

53 மலலாபுரவராதீ4ஶம மாத4வீகுஸுமோத3ப4வம
பூ4தம நமாமி யோ விஷணோ ஜஞாநதீ3பமகலபயத”

54 வநதே3 பூ4தாக2யயோகீ3நத்3ரம வரேணயகு3ணஸமபத3ம
லக்ஷமீஸஹாய கருணாபராபத பரமிதி வைப4வம

அநந்தரம் ''மாதவன் பூதங்கள்'' என்று சொல்லலாம்படியான பூதத்தாழ்வார். ''கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயனம'' என்று அநுஸந்தே₄யமான திருக்கடல்மல்லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் திவ்யமாயிருப்பதொரு மாதவிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசி மாஸத்திலே அவிட்ட நக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோத₃கீக₃த₃ாம்ஸராய் அவதரித்தருளினார். 55. ''மாஸே தத₂ஸ்மிந் வஸுபே₄ऽஜநிஷ்ட பாரேஸமுத்₃ரம் புரி மல்லநாம்ந்யாம் — லதாக்₃ருஹாந்தாத் பு₄வி பூ₄தநாமா கௌமோத₃கீ ஸக்திமயோ முநீந்த்₃ர:'' என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார் வைபவம்

56. தந்மாஸி ஜாதம் ஸததாரகாயாம்
மயூரபுர்யாம் மணி கைரவாந்தாத்
ப₄க்த்யா மஹாந்தம் மஹத₃ாஹ்வயம் தம்
ஸ்ரீநந்த₃காம்ஸம் ஸ்ரிதப₄க்திரூபம்

57. த்₃ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டம் தத₃ா விஷ்ணும்
ரமயா மயிலாதி₄பம்
கூபே ரக்தோத்பலே ஜாதம்
மஹத₃ாஹ்வயமாஸ்ரயே

58. பத்₃மாரமணபாத₃ாப்₃ஜ
ப்ரேமப்₄ராந்த்யா மநோஜ்ஞயா
ப்₄ராந்தயோகீ₃தி விக்₂யாதம்
முநிம் வந்தே₃ குமு₃ம்பு₃தி₄ம்

அநந்தரம் பேயாழ்வார், தேனமர்சோலைமாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள் கோயில் திருக்கிணற்றிலேயுண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே அந்த ஐப்பசிமாஸத்தில் சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்த₃காம்ஸராய் அவதரித்தருளி, 59. ''நியதபுலகிதாங்க₃ா நிர்ப்ப₄ராநந்த₃பா₃ஷ்பா

க₃ளிதநிகி₂ல ஸங்க₃ா க₃த்₃க₃த₃ஸ்தோத்ரகி₃ரி:— அர்ருத லஹரிவர்ஷ ஹர்ஷந்ருத்தோடபந்நா விக₃தநரகபீ₄திர் விஷ்ணுப₄க்திர் விபா₄தி" என்கிறபடியே விஷ்ணுப₄க்தியை உடையராய் "பேயனாயொழிந்தேன் எம்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே ப₄க₃வத₃நுப₄வாதிஶயத்தாலே "அழுவன் தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றும், "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப₄க₃வத₃நுப₄வபாரவஶ்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிக்கிருக்கையாலே பேயாழ்வார் என்றதையே நிரூபகமாகவுடையராயிருப்பார். 60. "தந்மாஸஜவாவிரபூ₄த் விபஶ்சித் ப்ராசேதஸர்க்ஷேஜக₂ மயூரபுர்யாம்-மஹா பி₄த₄ரோ மணிகைரவாந்தாத் ஶ்ரீநந்த₃காத்மா ஶ்ரிதப₄க்திரூப:" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றே.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்ப ஜாதராய் வந்தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி" என்கிற படியே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் 61. "ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே ப₄யாப₄யே-ப₃ந்த₄ம் மோக்ஷஞ்ச யோ வேத்தி பு₃த்₃தி₄ஸ்ஸா பார்த்த₂ ஸாத்விகீ" என்று சொல்லுகிற ஶுத்₃த₄ஸத்வகு₃ணமான * ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, 62. "த₃ாஸா வயமிதி ப்₃ரஹ்மந் மாநிநோ லோகவர்ஜிதா:" என்றும், 63 "த₃ாஸபூ₄தாஸ்ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:—நாந்யதா₂ லக்ஷணம் தேஷாம் ப₃ந்தே₄ மோக்ஷே ததை₂வச" என்றும், 64. ஸ்வத்வ மாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்₃ரஹ்மணி ஸ்தி₂தம்" என்றும், 65. "ஆத்மதா₃ஸ்யம் ஹரேஸ் ஸ்வாம்யம் ஸ்வபா₄வஞ்ச ஸதா₃ ஸ்மர" என்றும், 66. "ஜ்ஞாநா நந்த₃மயஸ் த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸித்₃த₄ ப₄க₃வத்₃தா₃ஸ்ய

ரஸத்தையுடையராய், அத்தாலேயுண்டான ஸம்யக்ஜ்ஞாந ப$_4$க்திவைராக்$_3$யங்களையுடையராய் "புலன்களைந்து பொறிகளாலேதமொன்றுமிலாத" என்கிறபடியே அந்யபாநாதி$_3$ வர்ஜிதராய், "உனது பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்" என்று பா$_3$ல்யாத்ப்ரப$_4$ருதி ப$_4$க$_3$வத்$_3$கு$_3$ணைகதா$_4$ரகராயிருக்கிற இவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் தங்களைப்போலன்றிக்கே * உண்டியேயுடையேயுகந்து ஶப்$_3$தா$_3$தி$_3$ விஷயங்களிலே அதிப்ரவணராய்த் *தீதில் நன்னெறி நிற்கவல்லாத செய்து ப$_4$க$_3$வத்$_3$விமுக$_2$ராயிருக்கையாலே "நாட்டு மானிடத்தோடெனக்கரிது" என்கிறபடியே அவர்களோட்டை ஸஹவாஸம் தங்களுக்கு து$_3$ஸ்ஸஹமாய், ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே யொருநாளிராமே க்$_3$ராமைகராத்ரராய் இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிற காலத்திலே, ஸர்வேஶ்வரனும் 67. "மமாத்மா ஜ்ஞாநிநாம் வர:" என்றும், 68. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" என்றுஞ் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே தனக்கு ஆத்மபூ$_4$தரான இவ்வாழ்வார்களைகொண்டு ஜக$_3$த்தைத் திருத்தவேணுமென்று நினைத்து, 69. "அநாதி$_3$மாயயா ஸுப்த:" என்கிறபடியே அநாத்$_3$யவித்$_3$யாபி$_4$பூ$_4$தராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரி சேதநருக்கு அஜ்ஞாநாந்த$_4$காரத்தைப் போக்கி ஸ்வவிஷயே ஜ்ஞாந ப$_4$க்திகளை உண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள் ராத்ரியிலே இம்மூவரையும் *சீரேறுமறையாளர் நிறைந்த செல்வத் திருக்கோவலூரிலே ஒரு திருவிடைகழியிலே யாத்$_3$ருச்சி$_2$கமாக ஸங்க$_3$தராக்க, இவர்களும் 70. "வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்$_3$ருஷ்ட்வா த$_3$ண்ட$_3$வத் ப்ரணமேத் பு$_4$வி" என்கிறபடியே அந்யோந்ய வந்த$_3$நபரராய்க் கொண்டு, 'நீரார்?', 'நீரார்?' என்று ஒருவரையொருவர் கேட்க, 71. "ப$_4$க$_3$வச்சே$_2$ஷபூ$_4$தோऽஹம் அநந்யார்ஹோऽஸித:பர:" என்றும், 72. "தா$_3$ஸோऽஹம் வாஸுதே$_3$வஸ்ய" என்றும், 73. "தா$_3$ஸோऽஹம் கோஸலேந்த்$_3$ரஸ்ய" என்றும், 74. "ஜ்ஞாநாநந்த$_3$ மயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோ ஹி பரமாத்மந:" என்றும் இத்யாதி$_3$களாலே

தநதாமுடைய ஸவரூபநிாததே3ஶ பரஸஙக3 வயாஜேந
* பே3ாத4யநத பரஸபரம பணணிககொணடிராநிறகச
செயதே அவவளவிலே எமபெருமான 75. ' அநயா
ஹி மயா ஸீதா ப4ாஸகரேண பரபா4 யதா2" என
றிருககுமவனுகையாலே இறையும அகலகிலலாத பிராடடி
ஸஹிதனுயககொணடு * கூராராழி வெணசஙகேநதி
76 துளஸீ காநநம யதர யதர பத்3மவநாநி ச—வஸநதி
வைஷணவா யதர ததர ஸநநிஹிதோ ஹரி" எனகிற
படியே *செநதமிழ பாடுவாராகிற இவாகளருகே *தழுவி
முழுசிபபுகுநது நெருககிநிறக இவாகளும நமம
மொழியவும * காமாபூஙகோவலிடைகழியைப பறறிநிற
கிறுாகளுணடோ? எனறு பாாககைககாக * வெயய
கதிரோன விளககேறறியும * ஞானசசுடா விளககேறறி
யும * உணாவெனனுமொளிகொள விளககேறறியும
பாாததருளி திருககணடேன பொனமேனி கணடேன
எனறும நீயும திருமகளும நினறுயால" எனறும
ஸ்ரீமநநாராயணனுடைய * மைபபடி மேனியையும * செந
தாமரைககணணையும பரமவைதி3கரான இவாகள * நெஞ
செனனும உடகணணாலே கணடநுபவிதது அநுப4வஜநித
பரீதயதிஶயம உளளடஙகாமல பாவேயதமிழா எனறு
சொலலுகிற நறறமிழராகையாலே வையநதகளி
அனபேதகளி திருககணடேன ' எனகிற திவய
பரப3நத4ஙகளை ஸமஸாரிகள அதி4கரிதது அஜஞாநாநத4
காரம நீஙகி உஜஜீவிககுமபடி * ஞானததமிழாக அருளிச
செயது பரப3நதீ4கரிதது உபகரிததருளி ஜக3ததை
வாழவிததருளினாாகள

குருபரமபராபரபாவத்தில்

முதலாழவார்கள வைபவம நிறைவுபெற்றது

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம்

77. ஶக்திபஞ்சமயவிக்₃ரஹாத்மநே
 † ஶூக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே
 முக்தித₃ாயகமுராரிபாத₃யோர்
 ப₄க்திஸாரமுநயே நமோ நம:

/78. "ஸித்₃த₄ார்த்தி₂ந் யுஷ்ணரஸ்மௌ மகரமதி₄க₃தே
 த்₃வாபரே ஜ்ஞாநத₄ாரா-
 க்ஷோதே₃ ஸம்வத்ஸரௌகே₄ க₃தவதி ச தி₃நே
 ஸப்தவிம்ஶே மக₂ாக்₂யே।
 நக்ஷத்ரே ப₄ாநுவாரே முநிவரதநயோ
 ப₄க்தி ஸாரோ முநீந்த்₃ர:
 ஶ்ரீமாந் ப்ராபாவதாரம் ஜக₃து₃பக்ருதயே
 பர்வணே஽ந்யேத்₃யுரத்ர॥"

ஆழ்வார் திருமழிசைப்பிரானுகிறார் — ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவிலொருத்திமகனாயொளித்து வளர்ந்தருளிய க்ருஷ்ணனைப்போலே யாய்த்து அவதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும். எங்ஙனேயென்னில் :— 79. ததோ஽கி₂லஜக₃த்பத்₃ம போ₃த₄ாயாச்யுதப₄ாநுநா— தே₃வகீ பூர்வஸந்த்₄யாயாமாவிர்பூ₄தம் மஹாத்மநா" என்கிறபடியே யது₃குலத்திலே பிறந்து 80. "அநார்த்₃ர மார்த்₃ரம் விரஸம் ரஸாட்₄யம் அபல்லவம் பல்லவிதம் தத₃ாஸீத்-க₃ாவோ ப₃ஹூக்ஷீரது₃க₄ா ப₃பூ₄வுர் நாராயணே நந்த₃குலம் ப்ரவிஷ்டே" என்கிறபடியே நந்தன் குலமதலையாய் கோ₃பகுலத்திலே வளர்ந்தருளினாற்போலே இவ்வாழ்வாருடைய திருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிறேயிருப்பது.

---

† (பா) *ஶூக்திஹாரஜித சித்தஹாரிணே.* / *இது சில பிரதிகளிலில்லை.*

அது எஙஙனெயெனனில — அதரி ப4ருகு3 வஸிஷட2 ப4ாரகக3வ ஆஙகி3ரஸாதி3களான மஹாஷிகளெலலாரும பு3ரஹமாவின பககலிலே செனறு பூ4லோகததிலே உதகருஷடதமமான க்ஷேதரததிலே எஙகளுககு நிதயவாஸம பணணவேணும அததை நிஸசயிததுச சொலலவேணும எனறு கேடக ப3ரஹமாவும *உலகும மழிசையும உளளுணாநது விஸவகாமாவைககொணடு டஙுசாஸதகோடி விஸதீாணையாய ஸைஸலாமபு3தி4காநஙயான பூமியெலலாம ஒருதடடும விதே3ஹபு4வநக்ஷேதரமான திருமழிசெயொனறும ஒரு தடடுமாகத துலையிலே வைததுநிறுகக 81 த4ாதரா துலிதா ச லகு4ா மஹீ எனகிறபடியே பூமியை வைதத பககம ெநாயகாய *மாநீாமழிசையை வைததெடுதத பககம கனததிருககககணடு அதறகு 'மஹீ ஸாரக்ஷேதரம எனறு பேரிடடு நிரூபிககையாலே அநத ரிஷிகளும அவவிடததை விடாதே நிதயவாஸம பணணிக கொணடிராநிறக

அவாகளிலே ப4ாரகக3வமஹாஷியானவா 82 பஸசிமே யோஜநாாததே4 ச விதே3ஹாதி4ஷடி2கம வநம—ப4ாரக க3வோ தீ3ாகக4ஸதரேண வாஸுதே3வம ஸநாதநம - அபி4 பூஜய யத2ாநயாயமிதி நிதயமகலபயத எனறு ப3ரஹ மாணட3 புராணததிலே சொலலுகிறபடியே, தீ3ாகக4 ஸதரமெனகிற யாகததாலே ஸாவாநதாயாமியான ஸ்ரீமந நாராயணனை ஸகரமமாக யஜிததுககொணடுபோருகிற காலததிலே ப4ாரகக3வருடைய பதநி க3ாபபி4ணியாய பனனிருதிஙகள வயிறறிறகொணட" எனகிறபடியே பனனிரணடு மாஸததுககுப பினபு தைமாஸததில மக2ா நக்ஷதரததில பிணட3ாகருதியாக பரஸவிகக, ஸுத3ா ஸநாமஸேந திருமழிசைபபிரான அவதரிததாா. 83 ஸா க3ாபப4மாத4தத முநேஸச பதநீ ஸுத3ாஸநாம ஸேந தத3ா5நுவிஷடம-பபாத க3ாபபே4ா பு4வி தைஷய

மாஸே மசூ₂ாபி₄க₄ாரே மஹநீயதாரே'' என்று திவ்யஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

அநந்தரம், உல்ப₃ஸம்வேஷ்டிதமாய் ஒன்றும் ரூபீகரியாமல் அவதரிக்கையாலே ப₄ார்க்க₃வரும் தத்பத்நியும் அநாத₃ரித்து ஒரு பிரப்பந்தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக, அந்த உல்ப₃ாவ்ருத பிண்ட₃ாக்ருதியானது, அகி₂ல ஜக₃ந் மாதாவான பெரியபிராட்டியாரநுக்₃ரஹத்தாலே பூமிப் பிராட்டி ஸுரக்ஷிதமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ''சிகைகென்று சென்னிக்கால் சீரிடைப்பின் கண்ணுயிராய், ஒக்கவுருப்பாய்ந்து அறிவாலுள் நிறைந்து'' என்கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய், அதிலே ஜீவன் ஸ்பு₂ரித்துத்தோற்றி, ''பேதைக்குழவி'' என்கிறபடியே அத்யந்தம் சிசுவாய்ப் பசுங்குழந்தையான ஆழ்வார், பசிதாஹங்களாலே ஈடுபட்டு ஸ்தந்யார்த்தி₂யாய், விஜநமான வநத்திலே ஒரு பிரப்பந்தூற்றிலே ரோத₃நம்பண்ண, அவ்வளவிலே மஹீஸார க்ஷேத்ராதி₄பதியான பெருமாள் அங்கே எழுந்தருளிக் கருணைம்ருதௌக₄நிஷ்யந்தி₃யான கடாக்ஷபாதங்களாலே இவர் பசிதாஹம் தீரும்படி குளிரக் கடாக்ஷித்து, ஆராவமுதமான ஸ்வவிக்₃ரஹத்தைக் காட்டி ஆஶ்வஸிப்பித்து மறைய, இவரும், தத்₃விரஹாஸஹிஷ்ணுவாய் மீளவும் அழத்தொடங்கினார்.

அங்கே திருவாளன் என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப் போனவிடத்திலே இவருடைய ஆர்த்தநாத₃ங் கேட்டுக் கூடவந்தவர்களுடன் சோதித்து, இவரைக் கண்டு ஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்துடனே எடுத்துக் கொண்டுவந்து, தன்னுடைய பத்நியான பங்கயச்செல்வியார் கையிலே கொடுக்க, அவளும் வந்த்₄யையாகையாலே மிகவும் ப்ரீதையாய் ''உத்தானஞ்செய்து'' என்கிறபடியே எடுத்துக்கொண்டு, புத்ர ப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, ''தத்துக்கொண்டாள் கொலோ தானே பெற்றாள் கொலோ'' என்று விகல்பிக்கலாம்படி

ஆச$_2$ரததுடனே ஸநேஹபூரவகமாக வளாகக வளாநதருளு கிற வளவிலே வனமுலைகளசோாநது பாய' எனகிற படியே முலைபபாலசுரகக இவளும நநதகோபனணி சிறுவா நான சுரநத முலையுணுய எனனுமபடியே முலை கொடுககததேட இவரும ஸதநயாதி$_3$பே$_4$ாஜயஙகளிலே நிராஸராய ப$_4$க$_3$வத$_3$கு$_3$ணகத$_2$ாரகராய வாக$_3$வயவஹார ரோாத$_3$ந$_3$ாதி$_3$களொான றுமினறியே மலமூதரரஹிதராய பரி பூாணமாக ஸாவாவயவஙகளும வாததி$_4$கக எழுநதருளி யிருகக

இநத ஆஸசாயததை அபுதரவானுமாய திருமழிசை யிலே வாஸமபணணும சதுாதத$_2$வாணததிலே ஜாதனு மாய மஹாபராஜனுனுமான ஒரு வருத$_3$த$_4$ன கேடடு பாஙகாகப பாலமுது காயசசிககொணடு ஸவப$_4$ாயா ஸஹிதனுய இவரிருககிறவிடததிலே விடியறகாலததே வநது பஞசாஸகதிமயமான சிசுவினுடைய அபராகருத தி$_3$வயதேஜஸஸைககணடு அதயாஸசாயபபடடு தான கொணடுவநத பாலமுதை ஸமாபபிதது பராாததி$_2$தது 'அமுதுசெயயபபணணவேணுமெனறு இததைக கொணடு வநதேன அமுதுசெயதருளவேணும' எனறு ப$_3$ஹுஸ வேணடிககொளள ஆழவாரும அவனிடததில கருபாதிஸ யததாலே அவன கொணடுவநத பாலமுதை அமுதுசெயது போகவிட அவாகளும அபபடியே பலநாளும பேரபரீதி யுடனே பாலமுதை அமுதுசெயவியாநிறக ஒருநாள ஆழ வாா வருத$_3$த$_4$ த$_3$மபதிகளுடைய மநோப$_4$ாவமறிநது அறறைககு அவாகள கொணடுவநத பாலமுதை அமுது செயது ஸேஷிதத பாலை நீஙகள ஸவீகரியுஙகோள, உஙகளுககு நலல புதரனுணடாவன எனறு பரஸாதி$_3$கக, அவாகளும அபபடியே ஸவீகரிதது யெளவநாவஸதை$_2$யை யடைநது ததபதரியும க$_3$ாபப$_4$வதியாய ஒனபதுமாஸம செனறு பததாம மாஸம நிறைநதவாறே *கேசவனறம ராய *நாககொணடு மானிடம பாடாத மஹாபராஜனுரான

ஒரு குமாரனை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற அந்தப் புத்ரனைக்கண்டு, *பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள் அவருக்கு 'கணிகண்ணன்' என்று திருநாமம் சாத்தி. அகி₂லவித்₃யைகளையும் அதி₄கரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு ப₄க₃வத்₃க₃யாஸாதா₄ஸ்வாத₃நத்ருப்த சேதநராய், விடப்பட்ட அந்நபாநபயோபி₄லாஷையையுடையராய், பைத்ருகவேஶ்மத்திலே வளர்ந்தருளுகிற ஆழ்வாரும், ருஷிபுத்ரராகையாலே ஏழு திருநக்ஷத்ரத்துக்குப்பின்பு "இளைப்பினையியக்கம் நீக்கியிருந்து முன்னிமையைக்கூட்டி, அளப்பிலைம்புலனடக்கி" என்கிறபடியே யமநியமாதி₃யான அஷ்டாங்க₃ யோக₃ாப்₄யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜக₃த்காரணவஸ்துவை த்₄யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே அந்த வஸ்துவை அறியவென்றால் *பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே அவையவை தோறும்புக்கு ஆராய்வோமென்றுகொண்டு, ஸாக்யோலூக்யாக்ஷபாத₃ க்ஷபணகபிலபதஞ்ஜலிகளாகிற பா₃ஹ்ய ஸமயங்களையும் ஶைவ மாயாவாத₃ ந்யாய வைஶேஷிக பா₄ட்ட ப்ரபா₄கராதி₃களாகிற குத்₃ருஷ்டி ஸமயங்களையும் புக்கு *உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்து ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் "இறைநிலையுணர்வரிது' என்கிறபடியே அவற்றிலே ஒரு பசையில்லாமையாலே அங்கு நசையற்று "அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பவுத்தர், சிறியார் சிவப்பட்டார்" என்றுகொண்டு ஈனமான *இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைந்து, "கலையறக்கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோதான்" என்று இதரஸித்₃த₄ாந்தங்களை நஶ்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவராய், பரமவைதி₃கஸித்₃த₄ாந்த நிஷ்ட₂ராய் "இனியறிந்தேன் ஈசற்கும் நான்முகற்குந் தெய்வம்"

என்று அறுதியிட்டுக்கொண்டு வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை அறிந்து சத்பரவணராக ஸர்வேஸ்வரனும் அதுவே பற்றாசாக இவர்க்கு *மயர்வறமதிநல மருளித் தன்னுடைய தி₃வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் தத்₃ராஸ்ரயமான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதி₃ கல்யாணகுணங்களையும் உப₄யத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யும் தத₃ாத₄ாரமான கிரீடாதி₃நூபுராந்தமான தி₃வ்ய பூ₄ஷணவர்க்கத்தையும் அவற்றோடே விகல்பிக்கலாம்படி யான ஸங்க₂ சக்ராதி₃ தி₃வ்யாயுத₄ங்களையும் இட்டங்க காட்டிலெரித்த நிலாவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீ ப்ரப₄ருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும் 84 ப₄வாபஸ்து ஸஹ வைதே₃ஹ்யா என்றும், அடிமைசெய்வார் திருமா லுக்கு என்றும் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்" என்றும் ஏவ மற்றமரராட்செய்வார்' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அசோத்தியிலே அடிமை செய்கையே தங்களுக்கு த₄ார காதி₃களாகவுடையரான தி₃வ்ய பரிஜநவர்க்கத்தையும் அந்த போ₄க₃த்துக்கு வாதத₄சுமாய * நலமந்தமில்லதோர் நாடாய போ₄க₃விபூ₄தியான பரமபத₃த்தையும் ஸாக்ஷாத் கரிப்பித்து, பின்னையும் ப்ரக்ருதி புருஷ காலாத்மகமான லீலாவிபூ₄தியினுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி₂தி ஸம்ஹாரங்களை ஸத₃்வாரகமாகவும் அத₃்வாரகமாகவுமின்று "இன்புறு மிவ்விளையாட்டுடையான்" என்கிறபடியே தனக்கு லீலையாக வுடையனுயிருக்கிறபடியையும் காட்டிக்கொடுக்க

இப்படி உப₄யவிபூ₄திநாத₂னான தான் 85. யந்நாபி₄ பத₃மாத₃ப₄வந் மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர் விஸ்வஸ்ருக் என் கிறபடியே *மூழ்ந்த நீருலகெல்லாம் படைக்குமபடி முக விலே தனக்கு ஜ்யேஷ்ட₂புத்ரனை ப₃்ரஹ்மாவைத் தன் திருநாபீ₄ கமலத்திலே 86 யோ ப₃்ரஹ்மாணம் வித₃த₄ாதி பூர்வம் என்னும்படி முந்துற உத்பந்நனாக்கியபடியையும் 87 ப₃்ரஹ்மணபுத்ராய ஜ்யேஷ்ட₂ாய ஸ்ரேஷ்ட₂ாய' என்கிறபடியே அந்த ப₃்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்ட₂புத்ரனை

ருத்ரன் உத்பந்நனானபடியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள, இவரும் "நான முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனுந் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத்தான் படைத்தான்" என்று தம் வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம் இவர் ஸம்ஶயவிபர்யயமற அறிந்து, "சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண் கற்றோஞ் சங்கரனார், ஆக்கிய ஆகமநூலாராய்ந்தோம்-பாக்கியத்தால், செங்கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் யாம் தீதிலமே எங்கட் கரியதொன்றில்" என்று அநுஸந்தித் தருளி, இதரஸித்₃தா₄ந்த நிவ்ருத்திபூர்வகமாக, *திருநின்ற பக்கம் திறவிதென்றோர்ந்து, 88. "ஆலோட்₃ய ஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்ய ச புந: புந:-இத₃மேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்₄யேயோ நாராயணஸ்ஸதா₃" என்றும், 89. "யோகே₃ஶ்வரம் ஜக₃ந்நாத₂ம் விஷ்ணும் ஜிஷ்ணும் ஶ்ரிய:பதிம்-பத்₃மநாப₄ம் விஶாலாக்ஷம் சிந்தயாமி ஜக₃த்பதிம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜக₃த்காரணபூ₄தனாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாய்ப் புண்டரீகாக்ஷனாய் ஜகந்நாதனான ஶ்ரிய:பதியை த்₄யாநம் பண்ணிக்கொண்டு க்ருதார்த்த₂ராய்த் / திருவல்லிக்கேணியிலே க₃ஜேந்த்₃ர ஸரஸ்ஸின் கரையிலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற நாளையிலே, ஒருநாள் இவர் நிரந்தர பகவதநுபவத்துடனே † கந்தா₂ஸீவநஞ்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனும் அத்₃ரிகந்யாஸஹிதனாய், ருஷபா₄ரூட₄னாய், த்ரிசூலபாணியாய் வ்யோம மார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாரும் அவர்களைக் கண்டு அவன் நிழல் தன் மேற்படாமல் ஒதுங்க, இதை த₃ம்பதிகளிருவரும் கண்டு நிற்க, அவ்வளவிலே ருத்₃ரனைக் குறித்துப் பார்வதி 'இவரார்ரோவென்று அறிந்து போவோம்' என்ன, ருத்ரனும் தத்பத்நியுடனே 'இவர் மஹாநுபா₄வர்: நம்மைக்கணிசியார்' என்ன, 'ஆகிலும், அவரைக்கண்டுபோவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இவரண்டையிலே வந்துநிற்க, இவ

/ (பா) திருமழிசையிலே. † கந்தையைத் தைத்தல்.

ருமு அவனைக கணடெடுததுபபாராமல உதாஸிநதிருகக அவனும 'நாம வநதிருகக நீர அலக்ஷ்யம பணண லாமோ? என்ன இவரும உனனைககொணடு எனன பரயோஜந முணடு எனககு?' எனன அவனும 'நாம உமககு ஒனறு தரககடவதாக வநதோம' எனன, இவ ரும 'நமககு ஒனறும வேணடாம' எனன அவனும 'நமவரவு வயாததமாகாமல உம அபீஷடததைகக கேடடுககொளளீர' எனன ஆழவாரும புனமுறுவல செயது ஆகில மோக்ஷநதரவலலையாகில தா எனன அது எனனால தரககடவதனறு ஸ்ரீமநநாராயணனாலே' எனன ஆனால இனறு சாவாரை நாளை சாகுமபடி பணணவலலையோ? எனன 'அதுவும காமாநுகுண மனறோ? எனன ஆனால இவவூசியின பினனே நூல வருமபடி வரபரதாநம பணணுய எனறு அபஹஸிததுச சொலல அவனும இவவாரததையைககேடடு மிகவும குபிதனாய இவரை அநஙகனைபபோலே ஆகககடவேன எனறு பொறியும புகையும கிளமபுகிற தன நெறறிககணணைத திறநதுவிட அககணணில நின றும ஜவாலாஜாஜவலயமாநமாய ஸமவாததாகநிபோலே சுடடுககொணடெரிகிற ஜவலநபரரோஹததைகக கணடு ஆழவாரும தமமுடைய வலததிருவடியின பெருவிரலிலே ஒரு கணணைத திறநதுவிட அககணணில நினறும அசநி பரளயஹுதவஹகோடி கலபமாய ஜவலிததுககொணடு கிளமப கோடி வைஸவாநரபரகயமாய அதயாககோடி நிப திராககஜவாலாஜாஜவலயமாநாகநியில ஸமபுவின லோசநாகநி ‡ கககயோத பராயமாய அடஙக ||(பின னும அநத மஹாககியானது உலகஙகளை ஆகரமிதது மருதயுஞஜயனைச சுறறிககொளள) ஸமபுவும அநத அஙகுஷடலோசநாகநிஜவாலையைப பொறுககமாடடாமல ||(கேவலமபரிதபிதது 89* அநயதா ஸரணம நாஸதி

---

‡ மினமினி || இவை சில பிரதிகளிலேயே உளளன

த்வமேவ ஶரணம் மம–தஸ்மாத் காருண்யபூரவேந ரக்ஷரக்ஷ ஜநார்த்தந" என்று முறையிட, அப்போது முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ருஷிகளும் சதுர்முக ப்ரஹ்மாவும் ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே சென்று ப்ரபத்திபண்ணி முறையிட. எம்பெருமானும்) புஷ்கலாவர்த்தகமென்கிற ப்ரளயகாலமேகங்களை அக்நி ஶமிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபிக்க. ||(மேகங்கள் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஸ்வாமி! ஸுதுர்ஶநாம்ஶஜரான பார்க்கவமஹரிஷி பாதாங்குஷ்டநேத்ராக்நியை ஸமீபிக்கவும் பார்க்கவும் எங்களுக்கு ஶக்தியும் உண்டோ?' என்ன, ஸ்வாமியும் "என்னுடைய க்ருபையாலே உங்களுக்கு பலமுண்டாம்" என்ன.) அம்மேகங்களும் மின்னி முழங்கி வில்விட்டு அகிலதாபங்களும் அடங்கும்படி ஆகாசாவகாசமடைய நிறைந்து அபிவர்ஷிக்க. அவ்வர்ஷத்தாலே எரிகிற அக்நியும் அணைந்து பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும் 90. "கிரயோ வர்ஷதாராபிர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது:" என்கிறபடியே அத்ரிராஜனைப்போலே வர்ஷதாரைக்கு இளையாமல் பகவதநுபவ தத்பரராயிருக்கிறபடியைக் கண்டு அவனும் விஸ்மயப்பட்டு இவருக்கு 'பக்திஸாரர்' என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி, இவர் வைபவத்தைக் கொண்டாடி ஶிர:கம்பநம்பண்ணி, 'அம்பரீஷனாலே துர்வாஸா அவமாநப்பட்டானிறே: ஆகையாலே, பாகவதர்கள் ஸுதுர்ஜயர்' என்று ஸ்வபத்நிக்கு உரைத்துக் கொண்டு யதாஸ்தாநமே போந்தான்.

பின்னையும் ஆழ்வார் பூர்வம்போலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க. யாத்ருச்சிகமாக வ்யாக்ராரூடனாய் ஶுக்திஹாரனென்பானொரு கேசரன் ஆகாசமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாருடைய யோகப்ரபாவத்தாலே இவர் மேலே போக க்ஷமமன்றிக்கே வ்யாக்ரமும் திமிர்த்துநிற்க. அவனும் இதேதோவென்று பார்த்துக்கொண்டு வருமளவில், கீழே மௌநியாய் யோகத்திலேயெழுந்தருளி

யிருககிற ஆழவாரைககணடு விஸமயபபடடுத ததக்ஷணத திலே ஆகாசததினினறும பூமியில வநது வயாக$_4$ரவாஹநததி னினறும இறஙகி இவரணடையிலேவநது ப$_4$ாரக$_3$வ முநீநத$_3$ரரே ! இககநதா$_2$வரணததைப போகடடு நான தருகிற திவய படநிரமிதமான இநதககவசததைத தரியும எனறு ஒரு கவசததைக கொடுகக இவரும அததை நிஷேதி$_4$தது ஸவஸஙகலபததாலே மணிஸவரூபமாய த$_3$யுமணிபரபோ$_4$பமமான கவசததை அவனுககுககாடட அவனும லஜஜாவிஷடனாய தன கழுததில ஹாரததை வாஙகி இததை அக்ஷமாலையாக தரியும எனறு கொடுக கததேட இவரும தம கழுததில துளஸீபத$_3$மாக்ஷமாலையை வாஙகி இததைப பாராய' எனன அது நவரதநஹார மாய விளஙககககணடு அவனும இவா மஹானுபாவா மஹாபரிபூாணா எனறு தணடனிடடு இவா வைபவத தைக கொணடாடி யதா$_2$ஸதா$_2$நமே போநதான

பினனையும அஙகே இவா யோகநிஷடராயெழுநதருளி யிருககசசெயதே, கொஙகணஸிததன எனகிற பெயரை யுடையனாய ரஸவாதியாயிருபபானொருவன வநது இவ வாழவாருடைய வைபவததைககணடு இவருககுக காணி கோடியை பே$_4$தி$_3$பபதான ரஸகுளிகையை ஸமாபபிகக இவரும அததை அநாதரிதது நமககு வேணடாம' எனறு அவனுககுத தமமுடைய பொனனொததத மேனியின புழுதி யோடே தமகாதிற குருடபியையுருடடி இநதக காணி குளிகை கோடாகோடியைப பே$_4$தி$_3$ககும எனறு கொடுத தருள அவனும அபபடியே பரீக்ஷிகக அது சொனன படிககு ஒததிருககையாலே அதிபரீதியுடனே ஆழவாரை தணடனிடடு த$_4$நயோ஽ஹம' எனறு கருதாரதத$_2$னாயப போநதான

அநநதரம திருமழிசைபபிரானும ஒரு கு$_3$ஹாநதரா விஷடராய நிப$_4$ருதாக்ஷவருததியையுடையராய யோகத திலேயெழுநதருளியிருகக அவவளவிலே பொயகை பூதன

பேயாழ்வாராகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும் *எங்குந்திரிந் தரங்கனெம்மானுக்கே காதல்செய் தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வருகிறவர்கள். ஸூதூ₂ரத்திலே அப்ராக்ருததிவ்ய தேஜஸ்ஸைக் கண்டு அத்யாஸ்சர்யப்பட்டு, 'இத்தை ஆராயக்கடவோம்' என்று எங்கும் திரிந்து சோதித்து வந்து, கு₃ஹாந்தராவிஷ்டரான ப₄கதிஸாரரை 'இம் மஹாநுபா₄வராரோ?' என்று திவ்யமான *நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, 'ப₄ார்க்க₃வமுநீந்த்₃ரரே! ஸூக₂மேயிருக்கிறீரோ' என்று குஶலப்ரஶ்நம்பண்ண, அவரும் 'பத்₃ம மாத₄வீகுஸூம கைரவோத்₃ப₄வ முனிகாள்! நன்றாயிருக்கிறீர்களோ?' என்று வினவியருளி, அந்யோந்ய வந்த₃ந பரராய் ஆஹ்லாத₃ஶீதநேத்ராம்பு₃க்கள் பனிப்பப் புளகீக்ருதகா₃த்ரராய் ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கித்துக் கொண்டு மிகவும் ப்ரீதியுடனே எல்லாரும் ஸதா₃ பரகு₃ணாவிஷ்டராய் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

இவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பாலும்பாலும் சேர்ந்தாற் போலவும், தேனுந்தேனுங் கூடினாற்போலவும் ப₄க₃வச்சரணாரவிந்த₃த்₄யாநாம்ருதாஸ்வாத₃நம் *தேனாறியெப்பொழுதும் தித்தித்து ஐகரஸ்யத்தாலே எல்லாருக்கும் ப்ரணயரஸம் உந்மஸ்தகமாம்படி பகவதநுபவம் பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு எல்லாரும் உகந்த திருவுள்ளத்தையுடையராய் மயிலைநகரியேற வெழுந்தருளி, அங்கே பேயாழ்வார் திருவவதரித்தருளின கைரவதீர்த்த₂த்தையும் ப்ரீதியுடன் ஆலோகித்துக்கொண்டு, தத்தீரத்திலே சில காலம் யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருந்து பின்பு "ஓடித்திரியும் யோகிகள்" என்னும்படியே பூர்வம்போலே ப₄ார்க்க₃வமுநீந்த்₃ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு பூ₄ஸஞ்சரணார்த்த₂மாக முதலாழ்வார்கள் மூவரும் எழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், பார்க்கவமுநீந்த்ரரும், தம்முடைய திருவவதார ஸ்த₂லமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி சாத்து

கைககுத திருமணவேணடிக கலி ஶோதிததவிடததில திருமண அகபபடாமல புசிததுககிடகக அபபோது * திருவேஙகடததெநதை இவா ஸவபநததிலே எழுந தருளித திருமண இருககுமிடம அடையாளமாகக காட்டி யருள அஙகே திருமண கணடெடுதது அத திருமண கொணடு பனனிரணடு திருநாமஞ சாததியருளிப பெரிய பரிதியுடனே சிநதை மறறொனறின திறததலலாத தனமை எனகிறபடியே க்ஷுதர புருஷாததஙகளில நசையறறு பகவதநுபவம பணணிககொணடு எழுந தருளியிருககிற இவரும, பொயகைபபிரானவதரிததருளின பொயகை பரதேசததிலே சிலகாலம ஸேவிததிருககத திருவுளளமாய 91 யதது ஸதயவரதம நாம க்ஷேததரம பாபவிநாஶநம-புணய க்ஷேததரேஷு ஸாவேஷு தஸயைவ ஶரைஷடயமீரிதம எனறு சொலலுகிறபடியே புணய க்ஷேததரஙகளில வைததுககொணடு ஶரேஷடமுமாயப பாபஹரமுமாய ஸதய வரதக்ஷேததரமெனறு பேரையுடை யதுமான கசசிவெஃகாவிலே எழுநதருளி 92 "ஶயாந ஶேஷபாயஙகே குநதேநதுதவளபரபே — பூரணாந ஸஹஸராமஶு நவாஸதரணவிஸதருதே – நீலஜீமூதஸங காஶ பதமபததராபேக்ஷண - ஸேவயமானோ விஶா லாக்ஷயா ஸ்ரீயா கமலஹஸதயா – தாரணயா ச ஸாநத வஙகயா தாரா விஶவஸய விஶவபுக எனறும தேவி மாராவார திருமகள பூமி" எனறும சொலலுகிறபடியே ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவயமாநராயககொணடு 'பணஙக ளாயிரமுடைய நலலரவணைபபளளிகொள பரமா" எனகிற படியே பெரிய திருவநநதாழவானை திருவணையிலே * வெஃகாவில துயிலமாநதவேநதை ஸேவிதது பொயகையாழவாரவதரிததருளின அநதததிருபபொயகைக கரையிலே அவரை தயாநம பணணிககொணடு யோகத திலே எழுநூறு ஸமவதஸரம எழுநதருளியிருககிற காலததிலே

இவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணர் வந்து ஆஶ்ரயித்து பக்வத் ப்ரவணராயிருக்க. அவ்வளவிலே அங்குள்ள ஒரு ஸ்தவிரையானவள் வந்து ஆழ்வாரை ஸேவித்து அவர் திருவடிகளிலே பக்தியுக்தையாய் அவர் எழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்தை "கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றால் கடுவினை களையலாம்" என்கிறபடியே ஸம்மார்ஜநகோமயாநுலேபநரங்கவல்யாத்யலங்காரங்களாலே அநுதிநம் ஶுஶ்ருஷிக்க, யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் ஒருநாள் திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து, இவள் செய்கிற கிங்கரவ்ருத்திக்கு மிகவும் உகந்தவுள்ளத்தராய், அந்த வ்ருத்தையைப் பார்த்து 'உன் அபீஷ்டத்தைச் சொல்லிக்காணாய், உனக்கு ஒரு வரப்ரதாநம் பண்ணுகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய, அவளும் அப்படியே ஆழ்வாரைக்குறித்து 'அடியேனிடத்தில் க்ருபாதிஶயமுண்டாகில் அடியேனுக்கு இந்த வார்த்தகம் போம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'அப்படியே ஆகக்கடவது' என்று அவளைக் குளிரக்கடாக்ஷித்தருள, அவளும் இவர் கடாக்ஷத்தாலே ப்ராப்த யௌவனையாய் தேவஸ்த்ரீயைப்போலே அதிஸுந்தரியாக, அவ்வளவிலே, தத்ராஜ்யாதிபதியான பல்லவராயனும் இவளைக் கண்டு, மந்மதபாணபாதிதனாய்த் தனக்குப் பத்நியாக வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அவளும் அநுகூலித்து அவனுடனே அதிமாநுஷமான போகங்களை அநுபவியாநிற்க,

ஒருநாள் பல்லவராயன், தனக்கு ஒருநாளைக்கொருநாள் ஶரீரம் ஜரித்துவரக்கண்டு, அவளைக்குறித்து 'உனக்கு அதிமாநுஷமான இந்த யௌவநம் எங்ஙனேயுண்டாயிற்று?' என்று கேட்க, அவளும் அவனைக்குறித்து ஆழ்வார் கடாக்ஷத்தாலே தனக்கு உண்டானபடியைச் சொல்லி, 'நீயும் உன்னகத்திலே அநுதிநம் உபாதாநம் பண்ணவருகிற கணிகண்ணரை அநுவர்த்தித்து, அவர்

புருஷகாரமாகத் தத்தேஶிகரான பக்திஸாரரை அநுவர்த்தித்தாயாகில், உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவநம் உண்டாம் என்றுசொல்ல அப்போது ராஜாவும் கணிகண்ணரையழைத்து, உம்முடைய ஆசார்யரை நாம் ஸேவிக்கவேணும் அவரை நம்பக்கல் அழைத்துக்கொண்டு வரவேணும்' என்று சொல்ல கணிகண்ணரும் நம் ஆசார்யர் ஒருவரகத்துக்கும் எழுந்தருளார் ஒரு ராஜாவையும் கணிசித்துப்பாரார் என்ன பின்னையும் ராஜாவான பல்லவராயன் தன்னைக் கவிபாட வேணுமென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிக்க *வைகுந்தச் செல்வனார் சேவடியைப் பாடுகையொழிய நாக்கொண்டு மானிடம் பாடேன் என்றும் வாய்கொண்டு மானிடம்பாடவந்த கவியேனல்லேன் என்றும் இப்படி தம்முடைய அத்யவஸாயஹேதுவான ஶிஷ்டாசாரவசநங்களைச் சொல்லி பகவத்பாகவத விஷயமொழிய நான் நரஸ்துதி பண்ணுவதில்லை என்ன ஆகிலும் நீர் நம்மைப்பாட வேணும் என்று அவன் இவரை நிர்ப்பந்திக்க, கணிகண்ணரும் || ஆடவர்க ளெங்ஙனகல்வா ரருவசுரந்து பாடகமு மூரகமும்—பாம்பணையும்-நீடியமால், நின்றிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார் | பொழிற்கச்சி மாண்பு என்று சொல்ல அவனும் நம்மைப்பாடினரல் இங்ஙனே சொல்லலாமோ? என்று மிகவும் குபிதனாய்க்கொண்டு ஆகில் நம்முடைய ராஜ்யத்தினின்றும் போம் என்ன 93 ஆஜ்ஞகாம் முஹூர்த்தேந என்கிற படியே சடக்கென ஸ்வாசார்யரான பக்திஸாரமுனிகள் திருமுன்பே வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இவ்விடத்தில் நின்றும் விடைகொள்ளுகிறேன் என்ன ஆழ்வாரும் நீர் போகிறீராகில் நாம் இங்கிருக்கப் போகிறோமோ? நாம் புறப்

|| (பா) எவ்வாறகன்றொழிலார் வெஃகாவும் பாடகமும் ஊரகமும் பஞ்சரமா / (பா) மதிற்கச்சி

பட்டால், எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறுரே? அவனெழுந்தருளும்போது, தத்பரிகரபூ₄தரான ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் இங்கிருக்கப்போகிறுர்களோ? என்று அருளிச்செய்து, '*வெஃகாவிலுன்னிய யோகத்துறக்கமானவனையும் எழுப்பிககொண்டு வருகிறேம்' என்று சொலலி, திருவெஃகாநாயனுர் திருமுன்பே எழுந்தருளி அவரைப் பார்த்து "கணிகண்ணன் போகின்றுன் காமருபூங்கச்சி. மணிவண்ணு நீ கிடக்க வேண்டா—துணிவுடைய செந்நாப் புலவனும் போகின்றேன் நீயுமுன்றன், பைந்நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொள்" என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணஞ் செய்து இவருடைய பின்னே எழுந்தருள, "சுடர்கொள்சோதியைத் தேவரும் முனிவருந் தொடர" என்கிறபடியே மற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே 94. "அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா:- உபதப்தோத₃கா நத்₃ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச" என்று சொல்லுகிறபடியே திருவயோத்₄யை ராமவிஶ்லேஷத்தாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சீநகரத்திலே தரு கு₃ல்ம லதாதி₃களும் நதீ₃தடாகங்களும் மிகவும்வாடி அழகழிந்து தத்₃ராஜ்யத்தில் கோயில்களில் எம்பெருமான்களுமில்லாதே, ஆலயங்களிலே தேவதைகள் ஒருவருமின்றியே அந்த₄காரம் கவிந்து உத₃யாஸ்தமயந்தெரியாதே "நீளிரவாய் நீண்டதால்" என்கிறபடியே க₄நதிமிரபூ₄யிஷ்ட₂மானபடியை ராஜாவும் மந்த்ரிகளுங்கண்டு, போரக்லேசித்து இவர்களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று / "ஓரிரவிருக்கை" என்கிற ஊரிலே இவர்களைக் கண்டு கப்படத்தைக்கட்டிக் காலிலேவிழுந்து கணிகண்ணரை வேண்டிக்கொள்ள, கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய், ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரரான சொன்ன

/ 'ஓரிருக்கை' என்றும் 'ஓரிக்கை' என்றும் வழங்குவர்.

வணணஞசெயத பெருமாளைபபாாதது 'கணிகணணன போகசொழிநதான காமருபூங கசசி மணிவணணா நீ கிடககவேணடும-துணிவுடைய செநநாபபுலவனும போக கொழிநதேன நீயுமுனறன பைநநாகப பாயபடுததுக கொள எனறு விணணபபஞசெயய எமபெருமானும மீணடெழுநதருளி ஆழவாா சொனனவணணஞசெயதது எலலாாககும பரதயக்ஷமாகவேணுமெனறு இடததிருககை கீழபடக கணவளாநதருளினாா இபபடி விருபபுடைய வெஃகாவே சேரநதானை" எனகிறபடியே சோநது *நாகத தணையைப படுககையாகபபடுததுககொணடு கணவளாந தருளின இநத ஸௌலபயததை அநுஸநதிததிறே "வெஃகணைககிடநததெனன நீாமையே!" எனறு டரீதரா யருளினாா அநத நகரிதானும நிறைநதசீா நீளகசசி எனனுமபடி பொலிவையுடைததாயிருககையாலே அவ விடததிலே *வெளளததரவில துயிலமாநத விததினை உளளததுககொணடு யோகததிலே பினனையும சிலகாலம எழுநதருளியிருநது

அநநதரம, குமபகோணயாததராபேக்ஷையையுடைய ராய 95. ஜயா நர குமபகோணேஸமிந ஷஜ்ாததக மபி திஷடூஇ-கரஸததூம தஸய வைகுணடூம கிமுதாநயா விபூதய எனகிறபடியே *வைகுநதமாநகா மறறதுகை யதுவாகததகக பரபூாவாதிஸயததையுடைததான திருக குடநதையிலே நிதயவாஸமபணணி ஆராவமுதாழவா ருடைய *ஏராாகோலததை யோகததிலேகொணடு எழுந தருளியிருககக திருவுளளமாய நலததாா மிககாா குட தைககிடநதாயுனனைககாணபான நானலபபாய எனகிற படியே அதிதவரையோடே எழுநதருளாநிறகசசெயதே பெருமபுலியூரெனகிற கராமததிலே சென று ஒரு திணணை யிலே அவஸாிததெழுநதருளியிருகக அததிணணையிலே யிருநது அதயயநமபணணுகிற பராஹமணாகள இவரைக கணடு விபரதிபததிபணணி வேதாதயயநததைத தவிாந

திருக்க. பின்னை அவர்களுக்கு விட்டதறுவாய் தோன்றுமல் தடுமாற, ஆழ்வாரும் அத்தைக்கண்டு கறுப்புநெல்லை உகிராலேயிடந்து ஸம்ஜ்ஞையாலே அந்த வாக்யத்தை ஸூசிப்பித்தருள. பின்பு அவர்களுக்கு 96. "க்ருஷ்ண நாம வ்ரீஹீணாம் நக₂நிர்ப்பி₄ந்நம்" என்கிற வாக்யம் தோற்ற 97. "ந ஶூத்₃ரா ப₄க₃வத்₃ப₄க்தா விப்ரா பா₄க₃வதாஸ் ஸ்ம்ருதா:" இத்யாதிபடியே அவர்கள் தெளிந்து வந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்த₂ரானார்கள்.

பின்னையும் அந்த க்₃ராமார்ச்சையான எம்பெருமானும் இவ்வாழ்வார் உபாதா₃னார்த்த₂மாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திருவீதிகள் தோறும் அபி₄முக₂மாய்த் திரும்பியருள இந்த ஆஶ்சர்யத்தை நம்பியார் கண்டு சில ப்₃ராஹ்மணர்க்குககாட்ட, அவர்கள் அந்த கராமததிலே யாக₃ம் பண்ணுகிற பெரும்புலியூரடிகளுடைய யாகசாலையிலே சென்று "கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம" என்று இவருடைய ப்ரபா₄வத்தைச் சொல்ல, தீ₃க்ஷிதரும் கேட்டு "மெய்யடியார்கள் தம் ஈட்டங் கண்டிடக்கூடுமேல் அதுகாணுங் கண் பயனாவதே" என்றுகொண்டு 98. "அக்ஷ்ணோ: ப₂லம் த்வாத்₃ருஶத₃ர்ஶநம்" என்று சொல்லுகிறபடியே அதிஹர்ஷத்துடனே யாகசாலையினின்றும் புறப்பட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேற வந்து இவருடைய ஶக்தி பஞ்சமயமான விக்₃ரஹத்தைக்கண்டு ஸேவித்து, "போதுமினெமதிடம் புகுதுக" என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்கு எழுந்தருளவேணுமென று விண்ணப்பஞ்செய்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் இவ்வாழ்வாருககு அக்₃ரபூஜை பண்ண. அதனைக்கண்டு அங்குள்ள அத்₄வர்யுதொடககமான சடங்கிகளடைய 'இவரைக்கொண்டு புகுந்து யாக₃த்தை உபஹதியாக்கிற்றே!' என று த₄ர்மபுத்ரன் ராஜஸூயயாக₃த்திலே க்ருஷ்ணனுக்கு அக்₃ரபூஜை பண்ணினபோது சிசுபாலன் ப₃ஹுமுக₂மாகப் பருஷோக்தி

களைப பணணிறுபபோலே இவாகளும ஆழவாரைப * பொறுபபரியனகள பேசி அதி$_4$க்ஷேபிகக தீ$_3$க்ஷிதரும வயாகுலாநத கரணராய ஆழவாரைபபாாதது, இவாகள * ஏதேனுமபேச நான கேடகமாடடேன' என று விணணபபஞசெயய ஆழவாரும இனி நமமை வெளியிடாதிருககவொணணுதென று பாாதது 99 அஷடாஙக$_3$யோக$_3$ஸித$_3$த$_4$ாநாம ஹருத$_3$யாக$_3$ நிரதாதமாநாம— யோகி$_3$நாமதி$_4$காரஸ ஸயாதே$_3$கஸமிந ஹருத$_3$யேஙயே எனகிறபடியே தமககு அநதாயாமியாய * அறபுதனை அநநதசயநனைக குறிதது

அககரஙகளககரஙகளென றுமாவதெனகொலோ
இககுறுமமை நீககி யெனனையீசனுககவலலேயல,
சககரஙகொளகையனே சடஙகா வாயடஙகிட
உடகிடநதவணணமே புறமபொசிநது காடடிடே"

என று விணணபபஞசெயதருள * ஓணசஙகதைவாளாழியானும ' தமமையே நாளும வணஙகித தொழுவாாககுத தமமையே யொககவருளசெயவா எனகிறபடியே * அரவததமளியினோடும அழகிய பாறகடலோடும அரவிநதப பாவையுநதானுமாயப பெரியதிருவனநதாழவான மேலே * வடிவிணையிலலா மலாமகள மறறைநிலமகள மெலலடி பிடிக்குமபடி கணவளாநதருளுமபடியை அனைவருஙகணடு அநுபவிககுமபடி ஆழவாருடைய திருமேனியிலே பரதயக்ஷமாகி இவருககு ஸாருபயபரத$_3$ாநமபணணியருள இவரும ஸாருபயததைப பெறறு எலலாருஙகாணலாமபடி எழுநதருளியிருகக முனபு க$_3$ாஹிதத சடஙகளுடைய ஆழவாருடைய ஹருத$_3$யததில பரகாசிககிற எமபெருமானுடைய திவயமஙகளவிகரஹததை இவா உரஸஸிலே பரதயக்ஷமாக ஸேவிததுத திருவடிகளிலே ஸாத$_3$ரமாக ஸாஷடாஙக$_3$ பரணாமததைபபணணி க்ஷமைகொணடு ஆழவாரை ப$_3$ரஹமரத$_3$மபணணி உபலாளிதது 'ந க்ஷமாமி' கரு

லக்ஷ்யமாகாமல் * திருமாமலடியார்களைப் பூசிக்க நோற்று க்ருதார்த்தராரானார்கள். ததநந்தரம் இவரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாரமாக ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணி பஹுஶ: க்ருபைசெய்தருளி வாழ்வித்து, *செழுமாமணிகள் சேரும் திருக்குடந்தையை நோக்கி எழுந்தருளினார்.

அநந்தரம் நிஜஸம்புடஸ்தங்களைத் திருக்காவேரீபய:-ப்ரவாஹத்திலே ப்ரக்ஷேபிக்க, நிரவக்ரஹ ப்ரவாஹத்தாலே நிஜஸம்புடஸ்தங்கள் நீயமாநங்களாயுள்ளவளவில், நான்முகன் திருவந்தாதியும், திருச்சந்தவிருத்தமும் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்கள் எதிர்த்துவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளண்டையிலேயிருக்க, அவற்றையெடுத்துக்கொண்டு ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தையுங்கண்டு அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே "காவிரிக்கரைக் குடந்தையுள் கிடந்தவாறெழுந்திருந்து பேசு" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆராவமுதாழ்வாரும் அப்படியே உத்யோகிக்க, அந்த ஸௌலப்யகுணத்துக்குத் தோற்று "வாழி கேசனே" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ண, எம்பெருமானும் அப்படியே உத்தாநஶாயியாயருள, அப்படியான விக்ரஹத்தை த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இப்படி திருமேனியுடனே அந்நாஹார வர்ஜிதராய் க்ஷீராஹாரதாரகராய், நாலாயிரத்தெழுநூறு ஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து "ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மின் நீர் தேர்ந்து" என்று நான்முகன் திருவந்தாதி திருச்சந்த விருத்தம் என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பரம ஸாத்விகராய் நாராயணைகபரரான முமுக்ஷுக்களுக்குத் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

திருமழிசைப்பிரான் வைபவம் நிறைவுபெற்றது.

குலசேகரபபெருமாள வைபவம

100 கு1ஷயதே யஸய நக2ரே ரஙக2யாதரா தி3நே தி3நே।
தமஹம ஶிரஸா வநதே3 ராஜாநம குலஶேக2ரம ||"

101 || கலயப3தே3 ஸ"க2ஸஙக2யயா வயபக2தே மாஸே ச
மாக4ாபி4தே4
வாஷே சாபி பராப4வே ஸ"ரகு3ரோா"வாரே ச பக்ஷே
த2வாத3ஶயாக2யதிதெ2ள புநா வஸ"தி3நே [ஶ"சௌ
பரீதயாக2ய யோக3ாநவிதே
தராதுமாந குலஶேக2ர க்ஷிதிபதிஶ ஸ்ரீகௌஸது-
ப4ாதமாऽப4வத ||"

இஙகே அவதாரகரமம பாாகில நமமாழவாா திரு வவதார வைப4வமசொலலலாயிருகக ஸ்ரீகுலசேகராழவாா திருவவதாரவைப4வம சொலலுகிறது அவயவநிரூபணம பணணியே அவயவியை நிரூபிககவேணடுகையாலே

ஸ்ரீகுலசேகரபபெருமாள கொலலிநகரெனகிற திருப படை வீடடிலே *சேரன குலசேகரராயககொணடு க்ஷதரியவாணததிலே மாசிமாஸததில புநாபூசநக்ஷதரததில ஸ்ரீ கௌஸதுப4ாமஶராய அவதரிததருளினாா 102 தஸ யாமபூ4சசேரகுலபரதீ5பஶ ஸ்ரீ கௌஸதுப4ாதமா குல ஶேக2ராக2ய - மஹீபதிா மாக4புநாவஸ"தத2யதி2தி2நே ஹரே பூாணகடாக்ஷ லக்ஷய' எனறு திவயஸ"ரிசரிததததிலே சொலலிறறிறே

மாறறலரை, வீரஙகெடுதத செஙகோற கொலலி காவலன விலலவாகோன, சேரன குலசேகரன முடி வேநதா சிகாமணி" எனறு சொலலபபடுகிற இவா ரத2க3ஜதுரக3பத3ாதி எனகிற சதுரஙக2ப2லததையுடைய ராய, பரதிபக்ஷஙகளையெலலாம காநதி3ஶீகராமபடி காடேற

* இநத சலோகம சில ஏடடுபபிரதிகளிலலை.

வோட்டி. "கொல்லிகாவலன் கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்றும், "கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன் குடைக் குலசேகரன்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தம்முடைய செங்கோலே செங்கோலாகப் படைவீடுகளிலேயிருந்து சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடியும் து₃ர்ப்ப₃லரை ப₃லவான்கள் பா₃தி₄யாதபடியும். 103. "கே₃ாஸஹஸ்ரப்ரதா₃தாரம்" என்கிற பெருமாளைப் போலே ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாளும் அத்யுதா₃ரராய் ஸவிநயராய் ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க;

தம்மை ஸ்வதந்த்ரராகவும் நியந்தாவாகவும் அபி₄மானித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, உப₄யவிபூ₄திநிர்வாஹகனாய் ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேஶ்வரன் தன் நிர்ஹேதுக பரமக்ருபையாலே ராஜஸ தாமஸரஹிதராய் ஸத்வகுணப்ரசுரராம்படி கடாக்ஷித்து, இவர்க்கு * மயர்வறமதிநலமருளித் தம்முடைய ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் விஶத₃தமமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அவற்றையெல்லாம் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தி ரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தையுடையராய்க் கொண்டு இவ்வாழ்வார் கண்டவநந்தரம ஸம்ஸாரிகளான இத்தே₃ஶியர் தே₃ஹாத்மாபி₄மாநத்தைப் பண்ணி 104. "அக்ருத்யகரணைதா₃வப்யத்யந்தோத்₃ப₄டவ்ருத்திக:— அர்த்த₂காமாபி₄பூ₄தோऽயமுந்மத்த இவ வர்த்ததே" என்கிறபடியே தேஹவஶ்யராய், தேஹபோ₄க₃த்தை அநுபவித்து பகவத்விமுக₂ராய், தேஹாத்மாபி₄மாநிகளாய், ஶப்₃த₃ாதி₃விஷய ப்ரவணரான இஸ்ஸம்ஸாரிகள் நடுவே தாமிருக்கிற இருப்பு உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தாற்போலேயும். "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பு" என்கிறபடியே யானைக்கழுத்திலே தாமிருந்து ராஜ்யம்பண்ணி ஸுகரூபமாக ராஜபோகத்தை பு₄ஜிக்கிற ராஜத்வமும் "அல்லலெனத் தோற்றி யெரிதீயிற்சுடும்" என்கிறபடியே அக்நிகல்பமாயுமிருக்கையாலே. மிகவும் அஸஹ்ய

மாய 105 பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச த4நாநி ச" என்றும் 106 த்யக்த்வா புத்ராம்ஸ்ச தா3ராம்ஸ்ச ராக4வம் ஸ்ரணங்க3த என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் ஸகலபோகங்களையும் ஸ்வாஸநமாக த்யஜித்து ஸர்வலோகஸ்ரண்யரான பெருமாளை ஆஸ்ரயித்தாப்போலே இவரும் இன்பமருஞ் செல்வமும் இவ்வரசும் யான்வேண்டேன் என்று ப்ரதிகூலங்களான ப்ராக்ருதபோகங்களில் நசையற்று,

* திருவரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் கடல் விளங்கு கருமேனியம்மான்றன்னைக் கண்ணாரக்கண்டு உகக்கும் காதலையுடையராய் * அற்றுப்பற்றாசுற்றிவாழு மந்தணீரரங்கத்திலே தாமும் அற்றுப்பற்றராய் அவ்விடத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணி *விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியராய் அணியரங்கன் திருமுற்றத்து அடியார் என்கிறவிதுவே நிரூபகமாக வுடையராய *சாதுகோட்டியரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய * இன்பமிகு பெருங்குழுவுகண்டு அநுபவிப்பதெப்போதோ? என்று 107 ஸ்ரீரங்க3யாத்ரா ஸ்ரீரங்க3ஸ்ரியா ஸா சைவ நாரத3- உத்தாரயதி ஸம்ஸாராந்நித்யவாஸஸ்து கிம்புந என்கிற படியே ஸ்ரீரங்கயாத்ரையும் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயாஸையும் * விடியா வெந்நரகைப்போக்கி வைகுந்தமந்தரவற்றுயிருக்க அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணில் சொல்லவேண்டாவிறே' என்கிற அர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே ஸ்ரீரங்கயாத்ரையிலே நித்யப3த்3த4ஸ்ரத்3த4ராய 108 த்ரைலோக்யவிஸ்ருதா புண்யா ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதி வை- க3ங்கா3த்3யையஸ் ஸகலைஸ் தீர்த்தைஸ்2ஸ ஸா ஸமா விமலோத3கா — தத்ர தே3வர்ஷி க3ந்த4ர்வாஸ் ஸித்3த4சாஸ்ச பரமர்ஷய -வஸந்தி நியதா- ஹாரா வேங்கடாஹ்வயபூ4த4ரே என்று கங்காதிஸகல தீர்த்தங்களிலும் உத்க்ருஷ்டதமமாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியை உடைத்தாய வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்காள் என்று சொல்லுகிறபடியே பரமரிஷிகள் தொடக்கமான மஹாத்மாக்களாலே நித்யவாஸம்

பண்ணப்படுகிற *திருவேங்கடமாமலையிலே இவரும் திர்யக்ஸ்தா₂வரஜந்மங்களைப் பரிக்₃ரஹித்து நித்யவாஸம் பண்ண ஆசைப்பட்டும், இப்படி மற்றுமுண்டான திவ்ய தேஶங்களெங்குஞ்சென்று அங்குள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்னும ஆசையையுடையராயும், அஷ்டாத₃ஶபுராண உபபுராண இதிஹாஸாதி₃களை நிரீக்ஷித்துத் தத்ஸாரபூ₄தமான முகுந்த₃ மாலையை அருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்த₂மாக, 109. "வேத₃ வேத்₃யே பரே பும்ஸி ஜாதே த₃ஶரதா₂த்மஜே — வேத₃: ப்ராசேதஸாதா₃ஸீத் ஸாக்ஷாத் ராமாயணாத்மநா" என்கிற படியே வேத₃வேத்₃யனான பரமபுருஷன் த₃ஶரதா₂த்மஜனாய் வந்து அவதரித்தருளினாப் போலே, அந்த வேதங்கள் தாமும் ஸ்ரீவால்மீகி ப₄க₃வான் முகே₂ந இதிஹாஸஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க் கொண்டு ப்ரகாசித்ததாகையாலே, அதுவே தமக்கு *செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாக "இன்னமுதம் மதியோம்" என்கிறபடியே ஶ்ரவித்துக்கொண்டு போராநிற்க, 110. "சதுர்த்த₃ஶஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீ₄மகர்மணாம்-ஏகஶ்ச ராமோ த₄ர்மாத்மா கத₂ம் யுத்₃த₄ம் ப₄விஷ்யதி" என்கிற ஶ்லோகார்த்த₂த்தைக் கேட்டருளுகிற தறுவாயிலே, 'பெருமாளும இளையபெருமாளைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக வைத்து, க₂ரதூ₃ஷணதிரிஶிராக்களாகிற பதினாலாயிரம் து₃ஷ்டராக்ஷஸருடனே த₄ர்மாத்மாவான பெருமாளொருவரே யுத்₃தே₄ாந்முக₂ராநார்: எங்கு இளைக்கிறாரோ என்று ரிஷி வயிறுபிடிக்கிறான்' என்று கேட்கையாலே, இவ்வாழ்வாரும், ப்ரேமபரவஶராய்க் கொண்டு, *அவத்தங்கள் விளையுமென்னும் அதிஶங்கையாலே "வாளும்வில்லுங்கொண்டு பின்செல்வார் மற்றில்லை" என்றும் "உருவார் சக்கரம் சங்கு சுமந்திங்கும்மோடு, ஒருபாடுழல்வானோரடியானு முளன்" என்றும் சொல்லுகிற படியே சதுரங்க₃ப₃லத்தோடே பெருமாளுக்குப் படைத் துணையாகப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க, இவருடைய அதிப்ரவ்ருத்தமான இந்த யாத்ரையைக்கண்டு இத்தைத்

தவிாகைககாக மாநதரிகள உபாயோந சிலரை எதிரேவர விடடு அநதப பதிறுலாயிரம ராக்ஷஸாகளையும பெருமா ளொருவருமே நிரஸிதது மீணடெழுநதருளாநிறசச செயதே 111 தம த3ருஷ்வா ஶதருஹநதாரம மஹா ஷீணும ஸுக2ாவஹம-ப3ப்4வ ஹருஷ்டா வைதே3ஹீ ப4ாத தாரம பரிஷஸவஜே எனகிறபடியே பிராடடி பெருமாள திருமேனியில வரணஙகளெலலாம ஆறுமபடி திருமுலைத தடஙகளாலே வெதுகொணடணைதது ஆஶவாஸிபபிதத ஶோகநிவாததகமான இநத ஶலோகததைச சொலலு விகையாலே இவரும அதைககேடடு ஸநதுஷடராய மீணடெழுநதருளினவளவிலே

மாநதரிகள நமமுடைய ராஜாவான இவாககு ஸ்ரீவைஷணவ ஸஹவாஸததாலே இததனை கலககஙகளும தேறறஙகளும வநதன' எனறு அவாகளுடைய ஸஹவா ஸததைத தவிாபபிககவேணுமெனறு இவருடைய க3ரு ஹாாசசனையெமபெருமானுடைய திருவாபரணப பெடடி யிலே நவரதந ஶோபி4தமாயிருபபதொரு ஹாரததையெடுப பிதது மறையவைதது இவருககு அநதரஙக2ராய உத3 தே3ஶயரான ஸ்ரீவைஷணவாகள எடுததாாகள' எனறு ஆரோபிகக, அதுககு அவரும பரனனபா கொளளாா எனறு அவாகளுககாகத தாம பாமபுககுடததிலே கையிட டருளி ஜயிகக இததைககணடு மாநதரிகள தாஙகளசெயத அகருதயததை விணணபபஞசெயது அநத ஹாரததை இவா திருமுனபே வைதது தணடன ஸமாபபிததாாகள

பினபு ஆழவாருககு இவாகளநடுவே ராஜயமபணணி யிருககுமிருபபு 112 ந ஶௌரிசிநதாவ்முக2 ஜந ஸமவாஸ வைஶஸம-வரம ஹுதவஹஜவாலா பஞஜராநதாவயவஸ திதி எனகிறபடியே பகவதவைப4வஞ சொலலபபொரு தாா நடுவில இருககுமிருபபைககாடடில அகநிஜவாலாபஞ ஜராநதாவயவஸதி2தி பகவதபராசகு உதகருஷடதம

மாகையால் இவர்க்கு அக்நிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற் போலே அதிது₃ஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே. தம் குமாரருக்கு யுவராஜ்யாபி₄ஷேகம்பண்ணி ராஜ்யபா₄ரத்தை அவரிடத்திலே வைத்து. 'ஆனாத செல்வத் தரம்பையர்கள்தற்சூழ. வானாளுஞ் செல்வமும் மண்ணரசும் யான் வேண்டேன்'' என்றுகொண்டு ஐஹிக ஆமுஷ்மிக தி₃வ்யமாநுஷபோ₄க₃ங்களில் நசையற்று. தமக்கு அந்தரங்க₃ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்துடனே *நல்லார்கள் வாழும் நளிரரங்கத்தை நோக்கி எழுந்தருளி. தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே *உறங்குவான் போல் யோகுசெய்கிற *அணியரங்கத்தம்மானை நித்யதரித்ரன் நிதி₄யைக்கண்டாற்போலே கண்ணாரக் கண்டு வாயாரவாழ்த்தி அனுபவித்து. அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே. பகவத்பாகவதவைபவத்தை எல்லாரும் அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி 'பெருமாள் திருமொழி' என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

குலசேகரப்பெருமாள் வைபவம் நிறைவுபெற்றது.

பெரியாழ்வார் வைபவம்

113. தாத₃ாத்விக /ப்ரதிப₂லத்₃ப₄க₃வத்பரத்வம்
விஸ்தீர்ய பாண்ட்₃யகத₂கேந்த்₃ரஜயீ க₃ஜேந ।
க₃ச்சந்₂ ப்ரியாது₃பக₃தே க₃ருடே₃ந நாதே₂
பரேம்ணாऽऽஶிஷம் ரசயதிஸ்ம நமோऽஸ்து தஸ்மை ॥

114. ‡ ''தத்வாப்₃தா₃பக₃மே கலௌ யுக₃வரே
ஸம்வத்ஸரே க்ரோத₄நே
சண்ட₃ாம்ஶௌ மிது₂நங்க₃தேऽஹ்நி நவமே
பக்ஷே வளர்க்ஷேபி ச ।

/ (பா) ப்ரதிப₄யா ப₄க₃வத்பரத்வம் (प्रतिभया भगवत्परत्वं)
‡ இந்த ச்லோகம் சில பிரதிகளிலில்லை.

ஸர்வாத்மனாம் ப்₄ரஸகரவாஸரே ஸம்பூ₄தித₂ர
வேகாத₃ஶீநாமநி
ஶ்ரீமாநாவிரபூ₄த்₃ஸிந்தயமஹிமா
ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தோऽங்க₄ ||

பெரியாழ்வார் வேதவாய்த்தொழிலார்கள் வாழ் வில்லிபுத்தூர் என்கிறபடியே * செய்கவேள்வியரான * வையத்தேவர் நித்யவாஸம்பண்ணி வாழாநிற்கிற ஶ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே, பராஹ்மணோத்தமரான * வேயர் தங்கள் குலத்திலே ஆனிமாஸத்தில் திருச்சோதியிலே க₃ருத₃மத₃ம்ஶராயவதரித்து, விஷ்ணுசித்தர் என்கிற திருநாமத்தையுடையராயிருப்பர் 115 ஜ்யேஷ்டே₂ऽத₂ மாஸே பவமாநதாரே ஸ்ரேஷ்டே₂ர குணோ₃ாஜநி பட்டநாத₂ — தத்ர தரயீரூபக₃ருத்மத₃ம்ஶ ஸ்மா கடாக்ஷலக்ஷ்யம் கமலாபதோய என்று திவ்யஸூரிசரித்திலே சொல்லிற்றிறே

பின்பு வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே 116 பரஹ்லாதேத₃ர ஜந்மவைஷ்ணவ' என்னும்படி ஸஹஜத₃ரஸ்யத்தையுடையராயிருக்கும்வர் 117 நாகிஞ்சித்குர்வதஸ் ஶேஷத்வம் என்கிறபடியே ஶேஷத்வமுறையையுணர்ந்து பகவத்விஷயத்திலே கிஞ்சித் கரித்து ஸ்வரூபம் நிறம்பெறவேணுமென்று பார்த்து அது செய்யுமிடத்து தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே என்கிறபடியே அவனுகந்த அடிமைசெய்கையே நமக்குக் காத்தவ்யமென்று அநுஸந்தித்து அதறிகைக்காக அவதாரங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில்—ஸர்வேஶ்வரன் மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான் என்றும் 118 ஏஷ நாராயண ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந - நாக₃பர்யங்கமுத்ஸருஜ்ய ஹ்யாக₃தோ மது₄ராம் புரீம் என்றும் 119 புண்யா த₃வாரவதீ யத்ர தத்ராஸ்தே மது₄ஸூத₃ந -ஸாக்ஷாத்₃தே₃வ புராணோऽஸௌ ஸ ஹி

த₄ர்மஸ்ஸநாதந:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாது₄ பரித்ராணாதி₃ த்ரயத்துக்காகத் * திருவின் வடிவொக்கும தேவகிபெறப்பிறந்து * மைத்தடங்கண்ணி யசோதை வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற * உருவுகரிய ஒளிமணி வண்ணனான க்ருஷ்ணன், * சூட்டுநன்மாலைகள் தூயன ஏந்தி விண்ணோர்கள் நன்னீராட்டி யந்தூபந்தராநிற்கவே அங்கு ஓர்மாயையினாலீட்டிய வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்தவனாகையாலே அந்த வாஸனை பின்னாடிக் கம்ஸ னுக்குப் பணிசெய்துபோந்த ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகை யிலே எழுந்தருளிப் பூ இரக்க, அவரும் 120. "ப்ரஸாத₃ பரமௌ நாதௌ₂ மம கே₃ஹமுபாக₃தௌ-த₄ந்யோ ஹ மர்ச்சயிஷ்யாமி" என்று உகந்து சூட்டினபடியைக்கண்டு. இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையே உகப்பென்று அறுதி யிட்டு. வடத₃ளபுடசாயியாகிய வடபெருங்கோயிலுடை யானுக்கு * நாட்கமழ் பூம்பொழிலாகத் திருநந்தவனஞ் செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்திப்போருகிற காலத்திலே;

* பருப்பதத்துக் கயலபொறித்த பாண்டியர் குலத் திலே ஸ்ரீ வல்லப₄தே₃வனென்கிற ராஜா தா₄ர்மிகனாகை யாலே சிறியதைப் பெரியது நலியாதபடி கூடலென்கிற தென்மதுரையிலேயிருந்து ராஜ்யம்பண்ணிக்கொண்டுபோரு கிற காலத்திலே. அந்த ராஜா ஒருநாள் ராத்ரியிலே நகர ஸோத₄நார்த்த₂மாக வருகிறவளவிலே, ஒரு ப்ராஹ்மணன் அங்கே ஒரு திண்ணையிலே கிடக்கககண்டு. ராஜா அவனை எழுப்பி 'நீயார்' என்று கேட்க, அவனும் 'நான் ஒரு ப்ராஹ்மணன். கங்கையாடி வருகிறேன்' என்ன, 'ஆனால் உனக்குப்போமதுண்டாகில் ஒரு ஶ்லோகம் சொல்லிக் காணாய்' என்ன அந்த ப்ராஹ்மணனும் 121. "வர் ஷார்த₂மஷ்டௌ ப்ரயதேத மாஸாந் நிஶார்த்த₂மர்த்த₄ம் தி₃வஸம் யதேத-வார்த்த₄க்யஹேதோர் வயஸா நவேந பரத்ர ஹேதோரிஹ ஜந்மநா ச" என்கிற ஶ்லோகத்தைச் சொல்ல. ராஜாவும் இதைக்கேட்டு வ்யுத்பந்நனாகை

யாலே த3ருஷடததிலே நமககு ஒரு குறைவுமிலலை இனி அத்3ருஷடயதநம பணணுமபடி எஙஙனே? என்று வயாகுலாநத கரணனாய தனனுடைய புரோஹிதரான செலவநமபியைப பாரதது புருஷாரதத2நிரணயபூரவக மாக அத3ருஷடஸித்3தி4ககு விரகென? எனறு கேடக அவரும 122 த4ரமஜஞஸமய டரமாணம வேத3ாஸச' எனகையாலே வித்3வானகளைத திரடடி வேத3ாநத ஸித்3 த4ாநதமான பரததவநிரணயம பணணுவிதது அவவழி யாலே பெறவேணுமென்று அருளிசசெயய ராஜாவும அபபடியேயாகிறது என்று ப3ஹு-த்3ரவயததைக கிழிச சீரையிலே வித்3யாஶுலகமாக ஒரு தோரணததிலே கடடு விதது வித்3வானகளை ஆஹவாநமபணணச சொலலுகிற வளவிலே

வடபெருஙகோயிலுடையான ஸவபஸாரிகள *பூணட வததம பிறாககடைநது கொணடுபடடுப பொயநூலை மெயநூலெனறெனறும ஓதி மாணடு அவததமபோகாமே இவவாழவாரைககொணடு லோகததிலே வேத3ாநத ஸித்3 த4ாநதமான பரததவததை பரகாசிபபிககைககாக. *மெய யடியாரான இவவாழவாருடைய ஸவபநததிலே எழுந தருளி நீர போயககிழியை அறுததுககொணடுவாரும என்று அருளிசசெயய அது வித்3யாஶுலகமாக நிமிதக தொனறனறோ? *நலஙகளாய நறகலைகள நாவிலும நவின றிலாத நான என கையில கொடடுததழுமபைக காடடிக கிழியை யறுககலாமோ? என்ன அது உமககு ப4ரமோ? நாமனறோ வேத3ாரத2 பரதிபாத3நததுககுககடவோம என்று ஆழவாரை நிரபப3நதி4ததருள, ஆழவாரும 123 ப3ராஹமே முஹூர்ததே சோதத2ாய" எனகிற படியே *சிறறஞசிறுகாலே எழுநதிருநது 'இதொரு ஸவபநமிருநதபடியென!' என்று விஸமிதராய விஸவ ஸிதது, பாணடியனுடைய வித்3வதகோ3ஷடி2யேற எழுந தருளினவளவிலே செலவநமபியும ராஜாவும த்3விஜகுல

திலகரான இவ்வாழ்வாரைக் கண்டு, அவ்வளவிலே அப்$_4$யுத்த$_2$ாநப்ரணமபூர்வகமாக மிகவும ஆதரிக்க, இத்தைக் கண்ட வித்வான்கள் இவர்க்கு வ்த்$_3$யாப்$_4$யாஸம் சிறிது மிலலை யென்னும் புத்தியாலே ராஜாவை அதி$_4$க்ஷேபிகக, அவ்வளவிலே * அபிமானதுங்கனை செல்வநம்பி, ஆழ்வாரை கண்டனிட்டு 'வேத$_3$ாந்த ப்ரதிபாத்$_3$யமான பரதத்வத்தை நிஶ்சயித்தருளிச்செய்யவேணும்' என்று விஜ்ஞாபித்தவளவிலே, 124. "ஹஸிதம் ப$_4$ாஷிதஞ்சைவ க$_3$திர்யா யச்ச சேஷ்டிதம்-தத் ஸர்வம் த$_4$ர்ம வீர்யேண யதா$_2$வத் ஸம்ப்ரபஶ்யதி" என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ப்$_3$ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத$_3$த்தாலே ஸகலார்த்த$_2$ங் களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலேயும் 125. "ஶங்க$_2$ ப்ராந்தேந கோ$_3$விந்த$_3$ஸ் தம் பஸ்பர்ஶ க்ருதாஞ்ஜலிம்- உத்தாநபாத$_3$தநயம் முநிவர்ய ஜக$_3$த்பதி:- தத: ப்ரஸந்ந வத$_3$நஸ் தத்க்ஷணாந் ந்ருபநந்த$_3$ந:- துஷ்டாவ ப்ரணதோ பூ$_4$த்வா பூ$_4$தத$_4$ாதாரமச்யுதம்" என்கிறபடியே ராஜ குமாரனை த்$_4$ருவன் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யஸ்பர்ஶத்தாலே ஸர்வ ஜ்ஞனைப்போலேயும், இவ்வாழ்வார் நிர்ஹேதுக ப$_4$க$_3$வத் ப்ரஸாத$_3$த்தாலே ஸகலவேத$_3$ ஸாரார்த்த$_2$ங்களையும் தது$_3$ப ப்$_3$ரும்ஹணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸாக்ஷாத் கரித்து, 126. "ஸமஸ்தஶப்$_3$த$_3$ மூலத்வாத் அகாரஸ்ய ஸ்வப$_4$ாவத:" என்று ஸர்வஶப்$_3$த$_3$ மூலமாயிருந்துள்ள அகாரத்தை 127. "அக்ஷராணமகாரோऽஸ்மி" என்று கீ$_3$தோபநிஷதா$_3$சார்யன் தானே அருளிச்செய்கையாலே 128. "அகாரோ விஷ்ணுவாசக:" என்கிறபடியே அகார வாச்யனை ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று கொண்டு, பரத்வசிஹ்நங்களான ஜக$_3$ஜ்ஜந்ம ஸ்தி$_2$தி லய வாசகங்களான 129. "யதோ வா இமாநி பூ$_4$தாநி ஜாயந்தே, யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபி$_4$ஸம்விஶந்தி, தத் விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத்$_3$ப்$_3$ரஹ்மேதி" இத்யாதி$_3$ வாக்யங்களை, ஜக$_3$த்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரத$_3$த்வ

பரதிபாத3கஙகளான நாராயணேநுவாகாதி3ஶ்ருதிகளாலும 130 விஷ்ணோஸ ஸகாஶாது3த்3பூ4கம ஜக3த தததரைவ ச ஸதி2தம-ஸதி2திஸமயமகாததாஸௌ ஜக3தோஸய ஜக3ச ஸ எனறும 131 'நாராயணதபரோ தே3வோ ந பூ4தோ ந ப4விஷ்யதி-ஏதத ரஹஸயம வேத3நாம புராணநாம ச ஸமமதம' எனறும 132 ஸதயம ஸதயம புநஸஸதய முத்3த்4ருதய பு4ஜமுசயதே-வேத3ஶாஸதராத பரம நாஸதி நதை3வம கேஶவாத பரம எனறும இதயாதி3களான ஸமருதிஇதிஹாஸபுராணாதி3 வசந ஸஹஸரஙகளாலும ப3ஹுமுக2மாக பரதிபாதி3ததருளிச செயகையாலே விதயாஶுலகமாகத தோரணததிலே கிழியாககடடிவைதத த4நம இவர முனனே தானே தாழவநதது ஆழவாரும அபிடரிதியோடே விரைநது கிழியறுததான எனகிறபடியே அககிழியை அறுததருளினார

இதைககணடு அதி4க்ஷேபிதத விதவானகளோடு அநுவாததிதத ராஜாவோடு வாசியறஸாவரும விஸமிதராயக கொணடு ஆழவார திருவடிகளிலே தணடன ஸமாபபிததது, வேதாநத விழுபபொருளின மேலிருநத விளககை விடடு சிததன விரிததன எனறு மிகவும பரீதியோடே அவரை யானைககழுததினமேலே ஏறியருளபபணணி அநத வித3வானகள சூ2தரசாமரதாலவருநதாதி3கள த4ரிதது ஸேவிகக * வேதபபயன கொளளவலலனை மெயநநாவன வநதான எனறு விருதூதித திருசசினனமபணிமாற ஈணடியசஙகமெடுததூத ராஜா இவரககு படடாபிரான' எனறு திருநாமஞசாததித தானும ஸபரிகரனய ஸேவிததுக கொணடு நகரிவலமவருகிற மஹோதஸவததைக காணகைககாக புதராகளை ப3ரஹமரத2ம பணணும ஸமயததில மாதாபிதாககள காண ஆதரிதது வருமாபோலே ஸாவேஶவரனும தனககு நிருபக பூ4தையான பிராடடி ஸஹிதனயக கொணடு * மஞசுயாபொனமலை மேலெழுநத மாமுகிலபோனற வடிவுடனே பெரிய திருவடிமேற

கொண்டு "திருச்சக்கரஞ் சங்கினொடும்" என்கிறபடியே தி3வ்யாயுத4த4ரனாய் "கிளர்ந்த பிரமன் சிவனிந்திரன் விண்ணவர்சூழ, விளங்க வொருநாள் காணவாராய் விண் மீதே" என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே ஸ்வபரிகரபூ4தரான ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களாலே ஸேவ்யமானனாய், தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹ விசிஷ்டனாய்க்கொண்டு நெருங்கி நிற்கிற இத் திரளோடு ஸந்நிஹிதனாக, இத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின ஆழ்வார், ப4க3வத் ப்ரஸாத3த்தாலே நிரவதி4கப4க்தியைப் பெற்றவராகையாலே ஸ்வஸம்ருத்3தி4யைக்கண்டு இறுமாவாதே, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வஶக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதி3களை அநுஸந்திப்பதற்கு முன்னே முகப்பிலே *நீலமுண்ட மின்னன்ன மேனியிலுண்டான ஸௌந்த3ர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி3களைக் கண்டு, 133. "அப்ராக்ருதம் ஸூரைர்வந்த்3யமயுதார்க்க ஸமப்ரப4ம்" என்றும், 134. "ஸ்வயைவ ப்ரப4யா ராஜந் து3ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே3வதா3நவை:" என்றும், "சுழி பட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதி" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாய், காலக்ருதபரிணாமமின்றிக்கே ஸதை3கரூபமாய், நித்யஸித்3த4மாய்ப் பஞ்சோபநிஷந்மயமான பரமபதத்திலே 135. "ஸதா3 பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகளாலே ஸதா3 த3ர்ஶநம் பண்ணப்படுகிற வஸ்து—காலக்ருதபரிணாமமாய், க்ஷணக்ஷரணஸ்வபா4வமாய், பரமாத்மஸ்தா2நமான பரமபத3த்தைப்பற்ற நரகோபமமாய் அரக்கரசுரர்க்கு ஆவாஸபூ4மியாய் து3ர்வித3க்3த4ர் து3ரபி4ஸந்தி4 பண்ணும் ஸ்த2லமாய், கலிஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற *இருள்தருமாஞாலமான இத்தேசத்திலே வந்து சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ? என்னும் அதிஶங்கையாலே, யானைக்கழுத்தில் இடக்கிற மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, 'இந்த ஸௌந்த3ர்யாதி3களுக்கு ஒரு தீங்கும் வாராதே நித்யமாய்ச் செல்லவேணும்' என்று தம் ஸ்வரூபத்தை மறந்து ப்ரேம

பரவஶ்ராயக்கொண்டு மங்களாஶாஸநம் பண்ணியருளி, இவ்விஷயத்துக்குத் தாமொருவரும் மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகை போதாதென்று தமக்குத் தோள் தீண்டிகளான ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ப்ரகாஶவச்சரணார்த்திகளையும் மங்களாஶாஸநயோக்யராம்படி திருத்திச் சேர்த்துக்கொண்டு *பல்வகையாலும் திருப்பல்லாண்டு பாடியருளினார்.

அநந்தரம் அந்த ராஜாவையும் விஶேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி அவனாலே ஸத்கருதராய் *வில்லிபுத்தூருறை வானுடன் பொன்னடி காண்பதோராசையினால் மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளி அக்கிழியில் த்ரவ்யத்தை 136 'ஸ்வயைதே தஸ்ய தத்த்வம்' என்கிறபடியே வடபெருங்கோயிலுடையான் திருமுன்பே வைத்து 'தேவரீராலேயுண்டான த்ரவ்யம் தேவரீருக்கே' என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 137 ப்ராஸங்கிகம் பரிஸமாப்ய ப்ரக்ருதமநுஸரதி என்கிற ந்யாயத்தாலே தாம் முதலில் உபக்ரமித்தருளின *கானார் நறுந்துழாய் கைசெய்த கண்ணியும் *செண்பக மல்லிகையோடு செங்கழுநீரிருவாட்சியுமான திருமாலைகட்டி வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு நித்யமாகச் சாத்தி ஸேவித்துக் கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார் தாம் — அவதாரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளிப் பூ இரக்க அவர் உகந்து சாத்தினரென்றிறே முந்துறத் திருநந்தவனஞ்செய்து திருமாலை ஸமர்ப்பிக்கத் தொடங்கிற்று ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின அநந்தரம் மல்லரோடு பொருது வென்றி கொண்ட தோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகையாலே க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்திலே ப்ரவணராய் கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில் என்று க்ருஷ்ணன் அவதரித்தது முதலான வென்றிசேர் பிள்ளை நல்விளையாட்டம் என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான க்ருஷ்ணவ்ருத்தாந்தத்தை இவரும் கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணி அநுகரித்து அவனுடைய ஸௌஶீல்ய

ஸௌலப்₄யாதி₃ கு₃ணங்களிலே ஆழங்கால்பட்டு குமிழி நீருண்ணுமல் நன்ருக அநுப₄வித்து. அவ்வநுப₄வ ஜநித ப்ரீத்யதிசயத்தாலே 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' என்கிற தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₃த்தையும் அருளிச்செய்து, *சித்தம் நன் கொருங்கித் திருமால்மேல் சென்ற சிந்தையராய்க்கொண்டு, *சாயைபோலப் பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளிஞர்.

பெரியாழ்வார் வைபவம் நிறைவுபெற்றது.

ஆண்டாள் வைபவம்

138. "தே₃வஸ்ய மஹிஷீம் தி₃வ்யாம்
ஆதௌ₃ கோ₃தா₃ முபாஸ்மஹே |
யந்மௌலி மாலிகாம் ப்ரீத்யா
ஸ்வீகரோதி ஸ்வயம் ப்ரபு₄: ||"

139. "மாஸிமாஸி பாண்ட்₃யபு₄வி பூர்வப₂ல்கு₃நீ
க₄நபே₄ நவீநதுளஸீவநாந்தராத் |
உதி₃தாமுதா₃ர கு₃ணரங்க₃ நாயக-
ப்ரியவல்லபா₄ம வஸுமதீமுபாஸ்மஹே ||"

140. / "ஸித்₃தா₄நாம் மரத₃ாம் கலாவபக₃மே
வர்ஷே நளாக்₂யே ரவௌ
யாதே கர்க்கடகம் விதா₄வுபசிதே
ஷஷ்டே₂ऽஹநி ஸ்ரீமதி |
நக்ஷத்ரேऽர்யமதை₃வதே க்ஷிதிபு₄வோ
வாரே சதுர்த்₂யாம் திதௌ₂
கோ₃தா₃ ப்ராது₃ரபூ₄த₃சிந்த்ய மஹிமா
ஸ்ரீவிஷ்ணு:சித்தாத்மஜா ||"

* அன்னவயற் புதுவையாண்டாளுடைய திருவவதார க்ரமம் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில; 141. "அத₂ மே

/ இந்த ச்லோகம் சில ஸ்ரீகோசங்களிலில்லை.

கருஷத க்ஷேதரம லாஙக$_3$லாது$_3$ததி$_2$தா மயா — க்ஷேதரம ஶோத$_4$யதா லப$_3$த$_4$ா நாமநா ஸீதேதி விஶருதா-பூ$_4$தலா து$_3$ததி$_2$தா ஸா து வயவாதத$_4$த மமாதமஜா எனகிற படியே ஸ்ரீஜநகராஜன யாகசாலைககு ஸதலம உழுதுடணுறு நிறக அநதபபடைசசாலிலே பிராட்டி பராது$_3$ாபப$_4$விதத தருள 142 ஸீதா லாஙக$_3$லபத$_3$த$_4$தி ' எனகிறதுகாலே நிருபகமாக ஸீதையெனறு திருநாமஞசாததி உவபபோடே ஸ்ரீஜநகராஜன புதரியாக வளாததுககொணடாபபோலே *மெயயடியாரான விஷ்ணுசிததா திருநநதவநததில திருத துழாயககுக கொததாநிறக அததிருததுழாய மணணின கீழ திருவாடிபபூரததிலே பாாவணணயடமஙகை ' எனகிற ஸ்ரீபூமிபபிராட்டி ஆவிாபப$_4$விததருள அநநதரம *விலலிபுதுவைநகா நமபி விஷ்ணுசிததா கணடு விஸமித ராய *மினனனைய நுணணிடையாளான இககநயகையை யெடுதது பரீதியோடே சுருபபாா குழறகோதை ' எனறு திருநாமஞசாததித *திருமகளபோலே வளாததருளினா. 143 ஸ விஷ்ணுசிததஸ துளஸீவநாவநிம க$_3$நிதரவகத ரேண நிக$_2$ாதயந கலெள—ஶுபே$_4$ முஹூாததே ஶுசி மாஸி ப$_2$லகு$_3$நீபரதீததாரே துளஸீவநாநதரே-பு$_4$வோ$_5$ப$_4$வத காசந ப$_3$ாலகநயகா—|| பூ$_4$மயமஶகாம வீக்ஷ்ய விஸிஷமியே முத$_3$ா எனறு திவயஸூரி சரிததிலே சொலலிறறிறே.

இஙஙனம போருகிறகாலததிலே *விடடுசிததா தங கள தேவரான வடபெருஙகோயிலுடையானுககுச சாத தக கடடிவைதத திருமாலையை ஆழவாரிலலாத அவஸரத திலே இபபெணபிளளை தான சூடடிககொணடு அவனுககு நேரொவவாதிருககிறேனோ? ஒததிருககிறேனோ? எனறு *காறைபூணடு கூறையுடுததுக கைவளைகுலுககிக கோவைச செவவாயதிருததி அவவொபபனையழகைக கணணாடியிலே கணடு இபபடி பலநாளும பநதுபநதாகச சூடடிவைகக,

---

|| (பா) ஸ தாம தத$_3$ா பரேக்ஷ்ய

இத்தை ஆழ்வார் ஒருநாள்கண்டருளி 'பெண்ணே! எப்போதும் இப்படியோ செய்கிறாய்!' என்று மிகவும் கோபித்து, அந்தத்திருமாலையை அற்றைக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தாமலிருக்க, அன்று ராத்ரியிலே ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலே எம்பெருமான் எழுந்தருளி 'இற்றைக்கு நமக்கு மாலைகொண்டுவராதிருப்பானென்?' என்ன, தம் புத்ரி கோதை குழலிலே முடித்த க்ருத்யத்தை விண்ணப்பஞ் செய்ய, எம்பெருமானும் 'அப்போதுகாணும் வாஸனையாய் ப்ரியமாயிருப்பது' என்று அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும் அன்றுமுதல் இவ்வாண்டாளை 'பின்னைகொல் நிலமாமகள் கொல் திருமகள்கொல் பிறந்திட்டாள்'' என்று விசேஷ ப்ரதிபத்திபண்ணிப் போருவர். * தொடுத்த துழாய்மலர் சூடிக்களைந்தன சூடுந் தொண்டரான ஆழ்வார் திருமகளார் தாம் சூடிக்கொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிக் கொடுத்த நாச்சியாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே கூடியே முளைக்குமா போலே, இந்நாச்சியாரும் ஆஜந்மபா₃ல்யயௌவநாவஸ்த₂கள்தோறும் வளருகிற பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்திகளையுடையளாகையாலே, ப₄கவத்₃விஷய ப்ராவண்யம் அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிசயித்திருக்கும். புருஷனைப் புருஷன் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்த்ரீ காமிக்குமதும் மேட்டுமடையாயிருக்கும்; புருஷன் ஸ்த்ரீயைக் காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக் காமிக்குமதும் பள்ளமடையாகையாலே, இது சேர்ந்திருக்குமிறே; ஆகையாலே அதிசயித்திருக்கும் அந்த ப்ராவண்யமடியாக ''அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா'' என்னும நிலையையுடையளாய் 144. ''து₃ஷ்ட காளிய திஷ்டா₂த்ர க்ருஷ்ணோऽஹமிதி சாபரா'' என்று க்ருஷ்ண விரஹத்தை ஸஹிக்கமாட்டாத கோ₃பகன்னிகைகள் க்ருஷ்ணனையநுகரித்து த₄ரித்தாப்போலே, இவளும் மார்கழி நீராடி நோன்பு நோற்றுக் காமப₄ஜநாதி₃களைப்

பணணி தரிபபோமெனறு பாாதது *சஙகததமிழமாலை
யாக திருபபாவை நாசசியாா திருமொழி' எனகிற
திவயபரபநதஙகளையும அருளிசசெயது ஜகததுககு உப
கரிததருளி வாழுஙகாலததிலே,

145 'பதிஸமயோகஸுலபம வயோ த்ருஷடவா ச
மே பிதா-சிநதாாணவ கத பாரம நாஸஸாதபலவோ
யதா' எனகிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன பிராடடி பருவங
கணடு *சிநதாாணவகததனுபபோலே இவவாழவாரும
இநநாசசியாருடைய விவாஹயோகயமான பருவததைக
கணடு வயாகுலாநத கரணராக இவவாணடாளும
'மானிடவாககெனறு பேசசுபபடில வாழகிலேன
என்ன, ஆழவாரும பினனை எஙஙனே? என்ன இவரும
மறறொருவாககெனனைப பேசவொடடேன மாலிருஞ
சோலையெமமாயறகலலால' எனகிறபடியே *அவன
முகததனறி விழியேன என்ன, ஆழவாரும ஆகில நூற
றெடடுத திருபபதியிலெமபெருமானகளில ஆருககு
வாழககைபபடுகிறாய? என்ன, ஆணடாளும ஆழவாரைக்
குறிதது அவவவருடைய குணசேஷடிதஙகளைக கீாததித
தருளவேணும' என்ன ஆழவாரும வடபெருஙகோயி
லுடையான வைபவமடியாகப பாணடிமணடலததிலெம
பெருமானகள வைபவமும மலைநாடடுத திருபபதியிலெம
பெருமானகள வைபவமும வடதிசைத திருபபதியிலெம
பெருமானகள வைபவமும வடதிருவேஙகடவன வைபவந
தொடஙகித தொணடை மணடலததிலெமபெருமானகள
வைபவமும அழகியமணவாளன முதலான சோழமணட
லததிலெமபெருமானகள வைபவமும அழகா வைபவமும
அருளிசசெயய ஆணடாளும அதுகேடடு ஆநநதாஸருககள
துளிககப புளகிகருதகாதரையாய *எனனரஙகததினன
முகருடைய *குழலழகுவாயழகு கணணழகுகளைக கேடடு
அதிவயாமுககதையாய மோஹிதது வநதானோ திருவ
ரஙகன வாரானோ வெனறெனறே வளையுஞசோரும

என்கிறபடியே *மனமுருகி மலர்க்கண்கள் பனிப்ப அழகிய மணவாளரையே காமித்து. *மந்திரக்கோடியுடுத்து மணமாலைசூட்டி *மைத்துனன் நம்பி மதுசூதன் வந்து கைத்தலம்பற்றி *மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத முத்துடைத்தாமம் நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்ப் *பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்யக் கனாக்கண்டு *திருவரங்கத்துள்ளோங்குமொளியுளாரான *அணியரங்கத்தம்மானுக்கே அற்றுத்தீர்ந்த காதலையுடையளாக, அவ்வளவில் ஆழ்வாரும் 'கோதைக்குத் தக்க வரன் கோயில் பிள்ளை' என்றுகருதி 'இதுகூடும்படி எங்ஙனே' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய்க் கண்வளர்ந்தருள. *திருவரங்கச் செல்வனார் ஆழ்வார்ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'உம் புத்ரி கோதையைக்கொண்டு *அணியரங்கன் திருமுற்றத்தேற வாரீர்; அவளுக்குத் தகுதியாக நாமே பாணிக்₃ரஹணம் பண்ணுகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய; ஆழ்வாரும் உகந்து நிர்ப₄ரராயிருக்கிறவளவிலே. திருவரங்கச் செல்வனார் 'நம் ச₂த்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதி₃ ஸகலபரிஜந பரிச்ச₂த₃ங்களோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப்போய் ஆண்டாளை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து அருளிச்செய்துவிட. அனைத்துப் பரிகரத்தாரும் 'ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று ஆழ்வாரைக் கண்டு நம்பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதராய் ஆச்சர்யப்பட்டு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு. அழகியமணவாளரல்லதறியாத பாதிவ்ரத்யமுடைய ஆண்டாளைப் பிறர் கண்படாமல் தட்டுப்பாயிட்டு மூடிக்கொண்டு அகி₂ல வாத்₃யத்துடனே அனைவரும் ஸேவிக்க எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு திருவரங்கந் திருப்பதியேறச்சென்று 'ஆண்டாள் வந்தாள். சூடிக்கொடுத்தாள் வந்தாள். சுரும்பார்குழற்கோதை வந்

குரு—7

தாள திருபபாவைபாடிய செலவி வநதாள் தெனனரஙகந
தொழுந தேசியள வநதாள எனறு பலசினனஙகள பணி
மாற வநது அழகியமணவாளன திருமண்டபததேசெனறு
தடடுபபாயை வாஙக.

சூடிககொடுதத நாசசியாரும அகிலருங காணுமபடி
உசறியுடுதத படடுசசேலையும சுறறிய செஙகழுநீரமாலை
யும திருநுதறகஸதூரித திருநாமமும காதளவும ஓடிக
கயலபோல மிளிருங கடைககணவிழியும. *கொடியேரிடை
யும *கோககநதக கொஙகைகுலுஙகச *சிலமபாரககச *சிரா
வளையொலிபப அனனமெனனடைகொணடு அழகியமண
வாளன திருமுனபே செனறு உளளேபுகுநது *கணசளாரக
கணடு *கேசவநமபியைக காலபிடிபபாளெனனும பேறு
பெறறு நாகபாயஙகததை மிதிததேறித *தீ முகதது
நாகணைமேற சேருந திருவரஙகரைச சோநது திருவரஙகன
திருவடி வருடுமபடி அநதாபபவிததருள இததைககணட
ஆழவாா சிஷயரான வலலபதேவனுளளிடடாா அகிலரும
விஸமயபபட *திருவரஙகச செலவனாா ஆழவாருககு அருள
பாடிடடருளி க்ஷீரஸமுதரராஜனைபபோலே நீரும நமககு
ஶவஶுரராயவிடடீா எனறு மிகவும உகநதருளி
இவருககுத தீாததம திருமாலை திருபபரியடடததுடனே
ஸ்ரீசடகோபனும பரஸாதிதது '*விலலிபுததூருறைவான
றன பொனனடி பூணடுகொணடு வாழும எனறு விடை
கொடுததருள. ஆழவாரும பரீதி விஷாதததுடனே
ஸ்ரீவிலலிபுததூரேறசசெனறு பூாவமபோலே வடபெருங
கோயிலுடையான கைஙகாயநிரதராய வாழநதருளினாா

ஆணடாள வைபவம நிறைவுபெற்றது

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்

146. சோளக்ஷிதௌ த₄நுஷி மாஸி மஹேந்த்₃ரதாரே
||ய: ப்ராது₃ராஸ முரஜித்₃ வநமாலிகாம்ஶ:।
†ரங்கே₃ஶகேளிஸக₂ மூர்த்₄வஶிக₂ம் த்₃விஜேந்த்₃ரம்
ப₄க்தாங்க்₄ரிரேணு மநக₄ாத்மகு₃ணம் ப்ரபத்₃யே ||

147. / தே₃ஹ ஶ்ரீஶரது₃த்தரே ப்ரப₄வநாம்நி யப்₃தே₃
கலௌ பா₄ஸ்கரே
சாபக்₃ராஹிணி பூ₄மிஸூநுதி₃வஸே
ஜ்யேஷ்ட₂ாபி₄தே₄ ஶ்ரீமதி ।
ருக்ஷே க்ருஷ்ணசதுர்த்த₂ஶீதிதி₂யுதே
ப₄க்தாங்க்₄ரிரேணுஸ்ஸுதீ₄:
ரங்கே₃ஶாங்க்₄ரி ஸரோருஹைக ஹ்ருத₃ய:
ப்ராபாவதாரம் பு₄வி ||

ஶ்ரீ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடி யென்கிற க்ராமத்திலே, 148. "மாஸாநாம் மார்கக₃ ஶீர்ஷோऽஹம்" என்று எம்பெருமான் தானுகச் சொல்லப் பட்ட மார்கழி மாஸத்தில் கேட்டை நக்ஷத்ரத்தில் ஶ்ரீவைஜயந்தீ வநமாலிகாம்ஶராய் ப்₃ராஹ்மண வர்ணத் திலே அவதரித்தருளினுர். 149. தத்ரோத₃பூ₄த் ‡ ப₄ாக₃ வதாத் த்₃விஜேந்த்₃ரத் மாஹேந்த்₃ரபே₄ மாஸி ச மார்க்க₃ ஶீர்ஷே — ஶ்ரீவிப்ரநாராயண நாமதே₄ய : § முராரிவக்ஷா வநமாலிகாம்ஶ:" என்று திவ்ய ஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

நம்பெருமாள் அவரை ஜாயமாநகாலத்திலே * அமலங் களாக விழித்துக் கடாக்ஷித்தருள, அத்தாலே சுத்₃த₄ஸத்வ

|| (பா) ப்ராது₃ர்ப₃பூ₄வ. † (பா) ரங்கே₃ஶகேளிரதம்.
/ இந்தச் சுலோகம் சில பிரதிகளில் இல்லை,
‡(பா) ப₄ாக₃வதோ த்₃விஜேந்த்₃ர:. §(பா) ஶ்ரீரங்க₃ப₄க்தோ.

நிஷ்ட2ரான இவாககு 'விபரநாராயணா' எனறு திரு நாமஞசாததிக காலநதபபாமல சௌளோபநயநாதி3களை யும பணணுவிதது நாலவேதம ஆறஙகம முதலான அகி2ல வித3யைகளையும அதி4கரிபபிகக அகி2ல வித3யாபாரஙக3த ராய அதிவிரகதராய அகருதோதத3வாஹருமான இவா—
150 மருதத3வருத4ாயா மதத4யஸத2ம சநத3ரபுஷகரிணீ தடே-ஸ்ரீ ரஙக3 மதுலம க்ஷேதரம ஸ்ரீயா ஜுஷடம ஶுபா4ஸபத3ம எனகிறபடியே ஸமாப4யதி4கரஹிதமாக ஶலாகி4ககபபடுகிற ஸ்ரீரஙகக்ஷேதரததிலே புகுநது
151 விமாநமத4யேதஸய சது பாத3க்ஷிணம சதாததி3ஶம தஸய கருதபரணும — தத3நதராவிஶய விதி4ா க3க3ாஶ தமிநத3ரநீலாசலஸநநிகாஶம—பரஸநநவகதரம நளிநாயதே க்ஷணம கருபாமயம காநதிநிகேதரூபம எனகிற விக3ர ஹததைச சதுராநனன ஸேவிததாபபோலே சதுரில அக3ரக3ணயரான இவரும *அரவரசபபெருஞசோதியநத னெனனும அணிவிளஙகுமுயா வெளளையணையின மேலே பளளிகொணடருளும பரவாஸுதேவரான அழகிய மணவா ளரை ஸேவிகக இவா விஷயவாசியறிநது பறறுகிறதே பறறாசாகப பெரியபெருமாளும தமமுடைய கருபையாலே 'குழலழகா வாயழகா கணணழகா' எனறு சொலலபபட டிருபபதாய 152 புமஸாம த3ருஷடி சிததாபஹாரிணம எனகிற தமமுடைய வடிவழகைக காடடி இவரைத தம பககலிலே நிரதிஶய ப4கதியுகதராமபடி கடாக்ஷிததருள

ஸ்ரீவிபரநாராயணரும அபாரகாருணிகரான *அரஙக ஞாககாடசெயயவேணுமெனறு *துளவத தொணடிலே ததபரராய 153 புணட3ரீகஶச புணயகருத எனறு புணயகருததாகச சொலலபபடட ஸ்ரீபுணட3ரீகரைப போலேயும, 154 த4நயோஹம எனறு *நனமாலைகள சாததி ஸநதுஷடரான ஸ்ரீமாலாகாரரைபபோலேயும 155 'ஸது நாக3வரஶ்ரீமாந நாராயணபராயண என கிற கைஙகாய ஸ்ரீயையுடையராகையாலே ஸ்ரீமாந''

என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானைப்போலேயும். "எண்பகர்பூவுங் கொணர்ந்தேன்" என்று அஷ்டவிதபுஷ்பமயமான *அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடியிணைபணிகிற பெரியாழ்வாரைப்போலேயும் இவரும் தம்மை ஏமாற்றந்தவிர்த்துத் *திருவரங்கத்தேகிடந்த *திருவுடையாள் மணவாளர்க்குத் திருநந்தவநஞ்செய்து நித்யம் திருமாலை கட்டி ஸமர்ப்பிநதுப்போருகிற காலத்திலே;

திருக்கரம்பனூரிலே திவ்யாங்கநாம்ஸையாய், அதிஸௌந்தர்யையாய் வர்த்திக்கிற 'தேவதேவி' என்கிற வேஶ்யை ஒருகால் நிசுளாபுரீஶனை சோளனை ஸேவித்து மீண்டு வருகிறபோது ஸ்வஸகிகளோடேகூட மார்க்ககேதவ்யபநோதநார்த்தமாக ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர் செய்கிற திருநந்தவனத்தின் திருச்சோலை நிழலிலே ஒரு மரத்தடியிலே இருந்து அத்திருச்சோலையின் ஸ்ரீயைச்சுற்றிச் சுழன்று பார்த்துப் பரவஶையாய். பநஸ ஆம்ர பாடல நாளிகேர நாரங்க ஜம்பீர லிகுச கதளீ குரவக வகுள அசோக புந்நாக பூகீ ப்ரப்ருதி வ்ருக்ஷஷண்ட விடபாருட சுகபிகஶாரிகாதி ஶகுநைர்மதுரகூஜிதமாய். நிரந்தரவஸந்தமாய். மதுஸ்ரவ குஸுமாந்தராளததிலே மஞ்ஜுகூஜந்மதுவ்ரதயுக்தமாய். கேதகீ மாலதீ ஜாதி மல்லிகா அரவிந்த கல்ஹார இந்தீவர சம்பகாமோத பந்துர கந்தவஹோபஸேவிதமாயிருக்கக்கண்டு ஸ்வாக்ரஜையைக்குறித்து 'இப்பொழிலின நிழல ஶ்ரமஹரமாய் நந்தநவனத்தையும் சைத்ரரதத்தையும் பரிஹஸியாநின்றதீ' என்ன. அவளும் ஸ்மேராநநாப்ஜையான தேவதேவியைக்குறித்து 'ஸ்வப்ரஸூநப்ரகர்ஷத்தாலே நம்பெருமாள் திருமுடியை பூஷித்துவருமதாய் அவர் ம்ருகயாவிஹாரஶ்ராந்திப்ரஶமநம் பண்ணுமது. அஸ்மதாதிகளுக்கு அத்வகேதஹரணம் பண்ணுதொழியுமோ' என்று ப்ரியாலாபம் பண்ணிக்கொண்டு ஆராமலக்ஷ்மீ நிஹிதேக்ஷணரானவர்கள் அங்கே ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரைக் கண்டார்கள்.

இவரும் வளர்ந்த கேஶஶ்மஶ்ருக்களையுடையராய் ப்ரவ்ருத்3த4ப்ரேமப்ரகாசிதாங்க3ராய், பரிதௌ4தத3ந்தவஸ்த்ரோர்த்4வபுண்ட்3ரங்களையுமுடையராய் த4ரிக்கப்பட்ட துளஸீபத்3மாக்ஷமாலையையும் த்3வாத3ஶோர்த்4வபுண்ட்3ரங்களையுமுடையராய், தி3வ்யோத்3யாநஸ்த2 தருகு3ல்மலதாதி3களுக்கு ஆலவாலகரண ஜலஸேசநாதி3 கைங்கர்ய நிரதராயிராநிற்க அத்தை அவர்களிருவரும் விஸ்மயத்துடன் ஆலோகித்துக் கொண்டிருக்க இவரும் தம் கைங்கர்ய ஸக்தசித்தராய் அவர்களைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் திரஸ்கரித்திருக்க அவ்வளவிலே தேவதேவியும் தன் தமக்கையுடனே 'இவன் கலீப3னோ? உன்மத்தனோ? நாம் வந்து முன்னேநிற்க நிரீக்ஷியாதிருக்கிறான்' என்ன, தத3க்3ரஜையும் அவளைக்குறித்து 'இவர் கலீப3ருமன்று உன்மத்தருமன்று ரங்கே3ஶ கைங்கர்யாஸக்தசித்தராய் மஹாவிரக்தரான இவர் த்வத்3ரூபஸம்பத்தியைக் காறியுமிழ்ந்திருப்பர் இவரை உன் விப்4ரம விலாஸ ஹாஸேங்கி3தாதி3களாலே மோஹிப்பித்தாயாகில், நீயே வாரஸ்த்ரீஜநமுக்2யை, உனக்கு நான் ஆறுமாஸம் தா3ஸியாயிருப்பேன்' என்ன, தேவதேவியும் அதைக்கேட்டு 'இவரை நான் வஶீகரியாவிட்டால் உனக்கு ஆறுமாஸம் வெள்ளாட்டியாவேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி ஸ்வாலங்காரத்தையும் கழற்றிக் கொடுத்து ஸ்வஸகி2களோடே கூட ஸ்வாக்3ரஜையையும் அனுப்பி ஸாத்விகவேஷயுக்தையாய் இவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவிக்க இவரும், 'இதுவென் பெண்ணே!' என்று கேட்டருள அவளும் "ஸ்வாமிந்! அடியேன் வாரஸ்த்ரீவம்ஶத்திலே பாபவஶாத் பிறந்தேன், என்னை என் தாயானவள் 'ஸர்வரையும் ப4ஜித்து அர்த்த2ார்ஜநம் பண்ணு' என்ன அடியேன் பூர்வம் பாபங்களைப்பண்ணி இஜ்ஜந்மத்திலே பிறந்ததுமன்றியே இன்னம் பாபார்ஜநம் பண்ணிப் படுகுழியிலே விழவேணுமோ?' என்று சொல்லி ஆர்த்த2லுப3த்தை4யான அவளைப் பரித்யஜித்துப் பெருமா

ளுக்கு அந்தரங்க₃ கைங்கர்யநிரதரான தேவரீர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று வந்தேன்; ஆகிஞ்சந்யாநந்யக₃தித்வமுடைய அடியேனை இரங்கியருளி ஆராம ரக்ஷணக்ருத்யே நியோகி₃த்தால், தேவரீர் பெருமாளுக்குத் திருமாலை ஸமர்ப்பித்து மாது₄கரம்பண்ணி எழுந்தருளுந் தனையும் காத்திருக்கிறேன்" என்ன. இவரும் இரங்கியருளித் தம்முடைய திருவாராத₄நமான எம்பெருமானுக்கு பை₄க்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணித் தாமும் அமுதுசெய்து நிஜபு₄க்தஶேஷத்தையும் இரங்கியருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவநத்தில் திருத்துழாய் முதலான பூஞ்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸம் அநுவர்த்தித்திருந்தாள். பின்னையும் குழிகட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே வர்ஷாகாலமானவாறே ஒருநாள் பெருவர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்திருக்க, அவளும் அப்பாலேயிருந்து நனையாநிற்கக் கண்டு 'உள்ளே வா' என்றழைக்க, அவளும் உள்ளேபுகுந்தவளவிலே ஈரப்புடவையுடனேயிருக்கிறதைக்கண்டு தம்முடைய உத்தரீயத்தை ப்ரஸாதிக்க, அவளும் தரித்துக் கொண்டு அவரைப்பார்த்து 'திருவடிகளைப் பிடிக்கிறேன்' என்ன, இவரும் அநுகூலிக்க, அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச் செய்தே, 156. "அங்கா₃ரஸத்₃ருஶீ நாரீ க்₄ருதகும்ப₄ஸம: புமாந்" என்கிறபடியே நெருப்பைச் சேர்ந்த நெய்யைப்போலே இவர்மனமுருகச்செய்தே, அவளும் 'ஸ்வாமிந்! அடியேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்யவேணும்' என்று மந்த₃ஸ்மிதஞ்செய்து அபாங்க₃வீக்ஷணம்பண்ண, இவரும் விகரித்து அவள் கையைப்பிடிக்க, அவளும் 'த₄ந்யையானேன்' என்று இவரை கா₃டா₄லிங்க₃நம் பண்ணிக்கொண்டு ரமித்து, ஒருகாலும் காந்தா விஷயாநபி₄ஜ்ஞரான இவரை

மநோப4வாயோத4ந வைப4வத்தாலே ஸ்வவிஷயே மக்3நமநாவாகினாள். அதன் மற்றைநாள் ஸ்வக்3ருஹத்தினின்றும் ஸ்வாப4ரணத்தையும் அழைப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாப4ரணபூ4ஷிதையாய் இவரைத்தன் ஆபி4ரூப்யத்தாலே மயக்கி அவயவைகதே3ஶத்திலே ஆழங்கால் படுத்தித் திருநந்தவனத்திலே மல்லிகா லதாக்3ருஹத்தையும் மாத4வீ குஸுமோத்கர குஞ்ஜத்தையும் விசித்ராப4ர மந்மதே2ாத்த ஸ்வரஸத்தையும் அநுப4விப்பித்து த்3ருடா4நுராக3த்தாலே ஒருவரையொருவர் ஒருக்ஷணமும் பிரிய க்ஷமரன்றியேயிருந்து இவரை ஸ்வவஶவர்த்தியாம்படி பண்ணி ஸ்வஸம்ப3ந்த4த்தை ஸஹிப்பிக்க, தன் ஸகி2களும் தமக்கையும் கண்டு ஶ்லாகி4க்க, தீர்ணப்ரதிஜ்ஞையாய் ஸ்வக்3ருஹமே வந்து இவருடைய வர்ணாஶ்ரமத4ர்மங்களையும் குலைத்துக் காமுகவேஷயுக்தராம்படி பண்ணி ப்ரக்ருதிபரவஶராக்கி அதிஸங்க3தை4போலே சிலகாலம் ரமியாநிற்க இவரும் 'சிலம்படியுருவிற்கருநெடுங்கண்ணார் திறத்தனாய் அறத்தையே மறந்து' என்கிறபடியே மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வத4ர்மாநுஷ்டா2ந ஸந்த்4யா ஸாவித்ர்யாதி3களையும் மறந்து ஸதா3 போ4க3மே காலக்ஷேபமாக வர்த்திக்க இவரை ஸர்வஸ்வாபஹரணம் பண்ணி ஶூந்யத4நரானவாறே தானும் அநுராக3 ஶூந்யையாய்த் தள்ளிவிட இவரும் அவள் க்3ருஹத்3வாரத்திலே கி2ந்நராய் முசித்துக்கொண்டு கிடக்க அவ்வளவிலே பெருமாளும் பிராட்டியும் அவ்வீதியிலே ஸவிலாஸ ஸஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க அவ்வளவிலே பிராட்டி இவரைக்கண்டு மந்த3ஹாஸம் பண்ணி வேஶ்யாக்3ருஹத்3வாரத்திலே முசித்துக்கொண்டு கிடக்கிறாரா?' என்று கேட்க பெருமாளும் நமக்குப் பூமாலை தரும் விப்ரநாராயணன் வேஶ்யாஸக்தனாய் அவளாலே அர்த்த2லோப4த்தாலே நிராக்ருதனாய், து3க்கி2தனாய் தத்3த்3வாரி முசித்துக்கொண்டு கிடக்கிறான் என்று அருளிச்செய்ய பிராட்டியும் பெருமாளுடனே நமக்கு அந்தரங்க3

ரானவர் இங்ஙனே விஷயாஸக்தரானாலும் விஶ்வமோஹந ஹேதுவான தேவரீர்மாயைக்கு விஷயமாக்கலாமோ? இவரை விஷயாஸக்தியிலுண்டான பாபத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்த்திப்பித்து, தேவரீர் திருவடிகளுக்கு அந்தரங்க₃ராம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணும்' என்ன, பெருமாளும் பிராட்டி வார்த்தைக்கு இசைந்து தம் பஞ்சபாத்ரத்திலே ஒரு தபநீயமான ஶாத்₃தே₄ாத₃கபாத்ரத்தை எடுத்துக் கொண்டு வேஶ்யாக்₃ருஹத்₃வாரி நின்று 'தேவதேவீ! கவாடோத்₃க₄ாடநம் பண்ணு' என்ன, அவளும் 'நீர் ஆர்?' என்றுகேட்க, 'நான் அழகியமணவாளனென்பவன்; விப்ர நாராயணருடைய தூ₃தன். அவர் அனுப்ப வந்தேன்' என்ன, அவளும் சடக்கெனக் கதவைத்திறந்து என்னென்று வினவ, பெருமாளும் 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தான்' என்ன, அவளும் ப்ரஹ்ருஷ்டையாய்த் தபநீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு, 'அவரை உள்ளே வரச்சொல்லும்' என்ன, அழகியமணவாளனும் விப்ரநாராயணரண்டையிலே சென்று 'தேவதேவி உம்மை உள்ளே வரச்சொன்னாள்' என்ன, இவரும் கர்ணம்ருதமான வார்த்தையைக் கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் உள்ளேபுகுந்து அவளுடனே க்ரீட₃ாபரராக, அவ்வளவிலே பெருமாளும் கோயிலிலே போந்து * உரகமெல்லணையிலே சாய்ந்தருளினார்.

அநந்தரம் பொழுது விடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவளவிலே ஸந்நிதியிலிருந்த தபநீயஶாத்₃தே₄ாத₃கபாத்ரத்தைக் காணமல் கோயில் பரிகரத்தாரடைய ப₄யப்பட்டு ராஜகர்த்தருக்கு அறிவிக்க, நிசுளாபுரீந்த்₃ரனை ராஜாவும் கேட்டு, நம்பியார் பரிசாரகர் முதலானரைப் பிடித்து தண்டிக்க, அவ்வளவிலே ஜலாஹரணார்த்த₂மாக வந்த தேவதேவியகத்து க₄டசேடி, தன்னோடு ஸம்ப₃ந்த₄முடையானொருவனை ப₃ாதி₄க்கக்கண்டு இதுவென்னென்று

சேட்க அந்த பாத்ரத்தைப் பட்டாங்கிறவர்கள் தபநீயபாத்ரம் காணுமற்போனதை அவனுக்குச் சொல்ல அவனும் கேட்டு ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் எங்கள் தேவதேவிக்கு ஒரு ஸ்வர்ண பாத்ரம் கொடுத்திருக்கிறான் அவள்மெத்தைத் தலையணையின்கீழ் வைத்திருக்கிறது' என்ன அவர்களும் காணுமற்றுத மான இவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ராஜகார்த்தருக்குச் சொல்ல அவர்களும்வந்து இவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டு அவள் க்ருஹத்தைச் சோதித்து அந்த வட்டிலையும் எடுத்துக்கொண்டு தேவதேவியையும் விப்ரநாராயணரையும் பிடித்துக் கொண்டுவந்து ராஜாவின்முன்பே விட, அரசனும் வேஸ்யையைக்குறித்து இப்படி பெருமாளுடைய பாத்ரத்தை நீ வாங்கலாமோ? என்ன நாயனே! நான் பெருமாளதென்று அறியேன் இவன் தன்வட்டிலென்று தன் தூதன் அழகியமணவாளனென்பானொருவன் கையிலே வரவிட்டான் அறியாமல் வாங்கினேன் என்ன, இவரும் நமக்கு ஒரு தூதனுமில்லை நான் வட்டிலையும் அறியேன் என்ன, அவளும் உண்டு என்ன இவரும் இல்லை என்ன இப்படி உபயருடைய விவாதமும் கேட்டு அரசனும் அந்த வேஸ்யையை அபராததண்டம் வாங்கி வட்டிலையும் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து இவரையும் ஸ்வர்ணஸ்தேயயுக்த தண்டம் பரீக்ஷித்துப்பண்ணக் கடவோம் என்று காவலிலே வைத்து ஸ்வக்ருஹமே போந்தான்

அவ்வளவிலே பிராட்டியும் பெருமாளுடனே ஸ்ரீவிப்ர நாராயணரை இனி லீலைக்கு விஷயமாக்காதே இரக்கத்துக்கு விஷயமாக்கிக்கொள்ளவேணும் என்ன பெருமாளும் ராஜாவின் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி 'ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர்க்கு ப்ராரப்தகர்மத்தை இங்கே கழிக்கைக்காக நாமே தபநீயபாத்ரத்தைக் கொடுத்து தண்டிப்பித்தோமித்தனையல்லது அவர் தண்டயரன்று நிர்த்தோஷர், அந்த வேஸ்யாத்ரவ்யமும் நமக்கு வேண்டா,

அவரைவிட்டுப் பூர்வம் போலே திருமாலை கைங்கர்யத்திலே நிறுத்தவேணும்' என்று நியமித்தருள, சோளபூ₄பதியும் வ்யுற்காலத்திலே எழுந்திருந்து. நம்பெருமாள் தனக்கு ஸ்வப்நத்திலே நியமித்தருளினபடியைச் சொல்லி விஸ்மயப் பட்டு. ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை அழைப்பித்து அநேகமாக ஸத் கரித்து தண்டனிட்டுவிட, இவரும் தம் நிஹீநக்ருத்யத்தை நினைத்து அநுதபித்து "அன்னமென்னடையினர் கலவியை யருவருத்தஞ்சினேயேல்" என்கிறபடியே விஷயாஸத்தி ருசியைக் காறியுமிழ்ந்து அக₃ம்யாக₃மந ப்ராயஶ்சித்தார்தத₂ மாக. 157. "ஏதத ஸமஸ்தபாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம் மநீ ஷிபி₄:-நிர்ணீதம் ப₄க₃வத்₃ப₄க்தபாதோ₃த₃கநிஷேவணம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமான ப₄க₃வத்₃ப₄க்த பாதோ₃த₃க நிஷேவணம் பண்ணிப் பூதராயருளினார்.

அநந்தரம் இவருக்கு க்₃ராமகுலாதி₃களால் வரும் அநர்த் த₂ப்போரன்றிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது.—158. "யஸ்ய மூர்த்₄நி ஸ்தி₂தம் யாவத் வைஷ்ணவாங்க்₄ரிரஜஶ்ஶுப₄ம்- க₃ங்க₃ாதி₃ ஸர்வதீர்த்த₂ாநி தாவத் திஷ்ட₂ந்த்யஸம்ஶயம்" என்றும் 159. "நிரபேக்ஷம் முநிம் ஶாந்தம் நிர்வைரம் ஸமத₃ர்ஶிநம்-அநுவ்ரஜாம்யஹம் நித்யம் பூயேயேத்யங்க்₄ரி ரேணுபி₄:" என்றும். "மாயன்றமரடி நீறுகொண்டணிய முயலில் மற்றில்லை கண்டீரிவ்வணங்குக்கே" என்றும். "பாததூளிபடுதலாலிவ்வுலகம் பாக்கியஞ் செய்ததே" என்றும். "தொண்டரடிப்பொடியாட நாம்பெறில கங்கை நீர் குடைந்தாடும் வேட்கை யென்னுவதே" என்றும் இவ்வர்த்த₂ விஷயம் தத்வ வித்துக்கள் பலராலும் உத்₃தே₃ஶ்யதமமாக ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கையாலே *துளவத் தொண்டிலே நிஷ்ட₂ராய்ப்போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுடைய ஸ்ரீபாத₃தூ₄ளியென்றே தமக்கு உஜ்ஜீவநகரமான நிலைநின்ற திருநாமத்தையுடையராய். 160. "ப₄ாவோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி" என்ற திருவடியைப்போலவும்.

161 ஐஸவாயம வாபி லோகாநாம காமயே ந தவயா விநா ' எனற இளையபெருமாளைபபோலவும 'மாயாப பெருவிறலுலகம மூனறினொடு நலவீடுபெறினும கொளவதெணணுமோ தெளளியோா குறிபபு ' எனற நமமாழவாரைபபோலவும, இவரும 'இநதிரலோகமாளு மசசுவை பெறினும வேணடேன ' எனறு ததவயதிரிகத மான இதர புருஷாாததஙகளில செலலாத திருவுளளததை யுடையராய 'எனனைத தீமனஙகெடுததாய 'மருவித தொழும மனமே தநதாய எனகிறபடியே இவரும 'மாதராா கயறகணணெனனும வலையுடபடடழநதுவேனை போதரேயெனறு சொலலிப புநதியிறபுகுநது தனபால ஆதரம பெருகவைதத அழகன எனறு அநுஸநதிகது கருதஜஞராய அதுவுமனறிககே 'நாகததணைக குடநதை வெஃகாத திருவெவவுள நாகததணையரஙகம பேரனபில எனறும 'கணடியூ ரரஙகம மெயயம கசசி போ மலலை எனறும இபபடி பலவிடஙகளிலும மணடித திரிகிற மறறையாழவாாகளைபபோலனறிககே *யாவரும வநதடி வணஙக அரஙகநகாத துயினற அழகியமணவாளரலலதறி யாத பாதிவரதயததையுடையராக, அவவளவிலே நமபெருமா ளும இவாககு * மயாவற மதிநலமருளித தமமுடைய பரதவாதி பஞசபரகார ரூப குண விபூதி சேஷடிதஙகளை யெலலாம நிஸஸநதேஹமாகக கரதலாமலகமாககித தெளியக காடடிககொடுகக இவரும தெளிவுறற சிநதையராய நிரவதிகபகதியைபபெறறு வாததிககும படியை தேவதேவியும கணடு இவரைபபோலே உஜஜீ விகக வேணுமெனறு நினைததுத தன ஸாவஸவததையும நமபெருமாளுககு ஸமாபபிததுப பரமஸாதவிகையாய 'ஸதஸஙகதி ஸதாபயநதியிலே வைககும' எனனுமா போலே நமபெருமாளகோயிலிலே ஸமமாாஜநாதி கைங காய நிரதையாய உஜஜீவிததாள

இவவாழவாருககுப பரபகதி பரஜஞான பரம பகதிகள தலைமணடையிடடு 162 'பிதா புதரஸச

நாராயண:" என்றும் "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவிதே₄த்தாரகப₃ந்த₄வாய்ப் பெரியபெருமாளைத் திருமந்த்ராநுஸந்த₄ாநத்தாலே அநுப₄வித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத்தால் தமக்கு உண்டான ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலே "திருவடி தன்னுமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை - திறம்பேன்மின் கண்டீர்" என்று யமன் பாஶஹஸ்தரான ஸ்வபுருஷரைப் பார்த்துக் கர்ணமூலத்திலே உபதே₃சிக்கத்தக்கதாக "நமன் தமர் தலைகள்மீதே-நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்று அம்மந்த்ரவைப₄வத்தைச் சொல்லி ஆரம்பித்து, யமாதி₃கள் தலையிலே அடியிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலே முடியிட்டுத் திருமாலைகட்டிச்சாத்த நினைத்துத் திருமாலைசொல்லுகிற இவர், ஸ்ரீஶௌனகப₄க₃வான் வக்தாவாக ஸ்ரீஶதாநந்த₃ர் ஶ்ரோதாவாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரியபெருமாள் ஶ்ரோதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க் கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, 163 "பூ₄தாநி ச கவர்க்கேண சவர்க்கேணேந்த்₃ரியாணி ச - டவர்க்கேண தவர்க்கேண ஜ்ஞாநக₃ந்த₄ாத₃யஸ்தத₂ா-மந:பகாரேணைவோக்தம் ப₂காரேண த்வஹங்க்ருதி: ப₃காரேண ப₄காரேண மஹாந் ப்ரக்ருதிருச்யதே" என்றும் "பொங்கைம்புலனும் பொறியைந்தும் கருமேந்திரியமைம்பூதம், இங்கிவ்வுரேய் பிரகிருதி மானாங்கார மனங்கள்" என்றும் சொலலப்படுகிற சதுர்விம்ஶதி தத்வாத்மகமான இஶ்ஶரீரத்தில் ஆத்மபு₃த்₃தி₄யை "புறஞ்சுவரோட்டைமாடம்" என்று நிவர்த்திப்பித்தும், 164. "ஆத்மா து ஸ மகாரேண பஞ்சவிம்ஶ: ப்ரகீர்த்தித:" என்று சொலலுகிறபடியே இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான மகாரவாச்யனுகையாலே பரக்ருதே:பரனை ஆத்மஸ்வரூபத்தை "அடியரோர்க்கு" என்று ஸ்வரூபநிர்த்தே₃ஶம் பண்ணியும் திருமந்த்ரநிஷ்ட₂ராய் *மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து *உன்கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோம்பர் பெரிய

பெருமாளுககு அபி4மதா எனறு அவாகள தமசகு உத்3தே3ஶய ராகையாலே உனனடியாாககாடடபடுததாய எனறு தமககுப பெருமாளுணடாககின ததீ3யஶேஷதவததைபபேசியும இபபடி இவவாததவிஶேஷஙகளை அகிலரும அறிநது உஜஜீவிககுமபடி 'திருமாலை திருபபளளியெழுசசி எனகிற திவயபரபநதஙகளிலே விஶத3கமமாக அருளிச செயது லோகததை வாழவிததருளினா

தொணடரடிபபொடியாழவாா வைபவம நிறைவுபெறறது

திருபபாணாழவாா வைபவம

165 ஸ்ரீலோகஸாரஙக3 மஹாமுநீநத்3ர-
ஸகநத4ாதி4ரூட4ம கலயாமி நிதயம।
களஙகஹீநம கமநீயப4கதம
கவீஶவரம கா3யகஸாாவபெ4ளமம॥

166 / ஸ்ரீவேலாப4த்3விநிாகக2மே கலியுகே2
ஸமவதஸரே து2ாமதௌ
ப4ாரௌ வருஶ்சிகப4ாஜி பஞசமதி2ரே
வாரே பு3த்4ஸயோததமே।
ரோஹிணயா ஸஹிதே லஸதயுடு3பதௌ
கருஷணே த2விதீயே திதௌ2
ஸஞஜஜஞே முநிவாஹநஶசரணயோா
யோ ரஙகி2ணோऽநதாதத2தே4॥"

திருபபாணாழவாா திருவவதாரககரமம இருககுமபடி எஙஙனேயெனனில — 167 காவேரீதோயமாஶ்ரிதய வாதோ யதர பரவாததே—தத2தே3ஶவாஸிநாம முகதிகிமு தததீரவாஸிநாம எனறு சொலலுகிறபடியே ஸவ பரவாஹஸபாாஶமருத ஸமப3நத4தகாலே முகதிதரவலல நீாமையையுடைததான திருககாவேரிககரையிலே நிசுளா

/ இநத ஶலோகம சில பிரதிகளில இலலை.

புரியென்று சொல்லப்பட்டதாய், மாடகூடப்ராஸாதோ$_{3}$பஶோபி$_{4}$தமான உறையூரிலே, ஸூர்யவம்ஶ ப்ரதீ$_{3}$பனான சோளபூ$_{4}$பதி த$_{4}$ர்மமாக ப்ருதி$_{2}$வீபரிபாலநம் பண்ணாநிற்கச் செய்தே, க்ஷீரார்ணவராஜனிடத்தே பிராட்டி ப்ராது$_{3}$ர்ப்ப$_{4}$வித்தருளினாப்போலே, நம்பெருமாளிடத்தே ஏகாக்$_{3}$ர சித்தனான த$_{4}$ர்மவர்மாவாகிற சோளனுக்குக் கந்யகையாய் நீளாம்ஶையான உறையூர் நாச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும், ஸ்ரீஜநகராஜன் பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாப்போலே உவப்போடே வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற நாச்சியார், பா$_{3}$லக்ரீடை$_{3}$யிலும் நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாய் ஸகி$_{2}$களோடேகூடி விஹரித்து வளர்ந்தவள், ப்ராப்தயௌவனையானபின்பு, ஒருநாள் உத்$_{3}$யாநவநத்திலே ஸகி$_{2}$களோடேகூட டோ$_{3}$லாலீலையாய் விஹரியாநிற்க "வேட்டையாடிவருவானை விருந்தாவனத்தே கண்டோமே" என்கிறபடியே நம்பெருமாள் அங்கே ம்ருக$_{3}$யாவிஹாரபரராயெழுந்தருள, கண்டு மையலேறி மோஹித்து ஊரேவந்து, ஸ்வபிதாவான சோளராஜாவைக்குறித்து 'நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்படேன்; என்னை அவருக்கே உத$_{3}$கம்பண்ணிக் கொடும்' என்ன, சோளராஜாவும் அதிஸந்துஷ்டனாய் நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நாமே பாணிக்$_{3}$ரஹணம் பண்ணுகிறோம்; நமக்கே உத$_{3}$கம்பண்ணிக்கொடும்' என்று நியமிக்க, ராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய்த் *துமிலமெழப் பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டி அரங்கமாநகரை அலங்கரித்துப் பெரியப்ரீதியுடனே *பெருப்பெருத்த கண்ணாலஞ்செய்து நாச்சியாரை உத$_{3}$கம்பண்ணிக்கொடுக்க, பெருமாளும் ஜநகராஜன் திருமகளை உத்$_{3}$வாஹம் பண்ணினாப்போலே உவப்போடே திருமணம்புணர, ராஜாவும், பொன்னரிசி முந்நூற்றறுபது பா$_{4}$ரமும், அதுக்குத்தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்

நோபஹாரமும விரவதி4க வஸதராப4ரணஙகளும கே3ா க3ஜாஸவ த3ாஸீவாககங3களும குறைவறக கொடுததும ஸாவததிலும பாயாபதி பிறவாமையாலே தன ஸாவ ஸவததையும நமபெருமாளுககே ஸமாபபிதது வாழுஙகாலத திலே உறநதை எனகிற அநத உறையூரிலே காாததிகை மாஸததில ரோஹிணீ நக்ஷதரததிலே குலநதாஙகுசாதி கள நாலிலும கீழிழிநது எனறு சொலலபபடட பஞசம வாணததிலே ப3ராஹமண வேளவிககுறை முடிதத ப4ாக3 வதரைபபோலே ஸ்ரீவதஸாஙகராகத திருபபாணாழவாா அவதரிததருளினா 168 அக3 ததர குலேऽநதிமே ரமா ரமஞ்ஞோரஸஸதி2தலாஞசநாயஙஜ — ஸமஜாயத பாண ஸமஜ்ஞகஸ ஸுகவி காாததிக மாஸி வைத4பே4 எனறு திவயஸுரிசரிததததிலே சொலலிறறிறே

169 ஜாயமாநம ஹி புருஷம யம பஸ்யேநமது4 ஸுதந -ஸாதவிகஸஸ து விஜ்ஞேயஸ ஸவை மோக்ஷாாதத2 சிநதக எனகிறபடியே எமபெருமான இவாககு ஜாயமாந கடாக்ஷததைப பணணுகையாலே கேவலஸதவகு3ண பரசுராய *சேமமுடை நாரதரைப போலவும 170. விக3ரஹாத தாரயாஸமாத3 வை தேந கீ3தபூ2லேந மாம-ஏவமுகதவா து சணட3ாளம ராக்ஷஸம ஸ்ரணஙக3த எனகிறபடியே ஸரணுக3கனை ப3ராஹம ரக்ஷஸஸைக குறிதது 171 யநமயா பஸ்சிமம கீ3தம ஸவரம / கைஸிகமுததமம-பூ2லேந தஸய ப4க3ரம தே மோக்ஷயிஷயாமி கிலபி3ஷாத எனறு கைஸிகபுராணத தில யாக3தேத3ாஷம பரிஹரிதத ப4ாக3வதரைப போலவும ப4க3வத3க3ாநவித3யைககு ஸாாவபெ4ளமராய *பரமாத மனைச சூழநதிருநது ஸாமக3ாநமபணணும நிதயஸுரி களிலேயொருவா வநதவதரிததாரோவெனறு சொலல லாமபடியான தி2வய சரிதஙகளையுடையராய, மோக்ஷாாததி2யான இபபாணபெருமாள ஸவவாணறு

/ (பா) கைஸிகஸமஜஞகம

கூலமாக இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே தாம் மிதியாமே தெனாற்றின் தென்கரையிலே திருமுகத்துறைக்கெதிரே "தொழுமத்திசையுற்று நோக்கியே" என்கிறபடியே *திருவரங்கமேயான் திசையை நோக்கி தூ₃ரஸ்த₂ராய் நின்று *வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள் கலந்து வீணையும் கையுமாய்த் *திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டு "சிந்திக்கும் திசைக்கும் தேறும் கைகூப்பும்" என்கிறபடியே பெரிய பெருமாளை அநவரத பு₄ாவனைபண்ணிப் போருகையாலே, 172. "தமேவ மேதத்₃க₃தம் மந:" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளும் இவர் பக்கல் *உவந்த திருவுள்ளத்தராக, அவ்வளவிலே ||[இப்பாண்பெருமாள் திருமுகத்துறைக்கு அருகே பெரிய பெருமாளிடத்தே பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்திகளையுடையராய் மிகவும் பரவஶராய்க் கண்களை மூடிக்கொண்டு *திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீலோக ஸாரங்க₃மஹா முநீந்த்₃ரரும் விடிவுகாலத்தே பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனக்குடம் எடுத்துக்கொண்டு போய் நின்று இவரைக்கண்டு 'தூரப்போ' என்று சொல்ல, இவரும் திருமேனி தெரியாமலிருக்க, அவரும் ஒரு கல்லையெடுத்து வீசியெறிய, இவருடைய முகத்திலே பட்டு ருதி₄ரவர்ஷமாக வர்ஷிக்க, இவரும் கண்களை விழித்

|| 'நாச்சியாரும் பெருமாளுடனே 'நமக்கு அந்தரங்க₃ரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பேநிற்கப் பெறுமோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் இவரைப் பலகால் அருள்பாடிட்டுப் போகவிட்டவிடத்திலும் இவர் ஸ்வரூபத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் ஸ்வவர்ணத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் பிற்காலித்துக் கடுநடையிட்டு அகல்கிறவளவிலே, பெரியபெருமாள் பின்னையும் இவர்பக்கலுள்ள க்ருபாதிஶயத்தாலும்' என்று [] இக்குறியிட்ட இடத்தில் சிலபிரதிகளின் பாடம்.

துப பாாததுக கலஙகி மஹா ப4ாக3வதாபசாரபபடடோம' என்று தாரபபோயஙிறக, அவரும நீராடி நிதய காமா நுஷடா2ாஙகள செயது திருமஞசனமெடுததுககொணடு சத்ர சாமர தாலவருநதா தி3களோடு ஸகலவாத்3யகோ4ாஷத துடனே பெருமாள ஸநநிதி4யிலே செலலாநிறக பெருமா ளும திருவுளளங கலஙகி நமமுடைய ப4கதனை இவா இபபடி செயயவோ? என்று கனககொநதிருகக அவவள விலே நாசசியாரும பெரியபெருமாளுடனே நமககு அநதரஙக3ரான இபபாணபெருமாள புறமபே நிறக லாமோ?" என்று விணணபபஞசெயய பெரியபெருமா ளும திருககாபபுச சோததுககொணடு லோகஸாரங்க3 முநநத்3ரரைக கனககககோபிதது நமமுடைய ப4கதரை நீா இபபடிச செயயலாமோ? என்று இவருககுத திருக காபபு நீககாமலிருகக இவரும வயாகுலாநதகரணராய 'அடியேன மஹா ப4ாக3வதாபசாரபபடடுவிடடேன அடி யேனுககு இனி ஈடேற வழியேது? என்று கேடக பெருமாள பினனையும இடபாணபெருமாள பககலுளள கருபாதிஶயததாலும] || தன திரஙகுஶ ஸவாதநதாயததா லும ஸ்ரீ லோகஸாரங்க3 மஹாமுநநத3ரரைப பாாதது நமககு அநதரஙக2ரான பாணபெருமாளை நீா நெஞசி நினையாதே அவரை உமமுடைய தோளிலேகொணடு நம பககல அழைததுககொணடுவாரும' என்று ஸவபநமுகே2ந நியமிததருள, அவரும விடிவோரை எழுநதிருநது
173 அத்3ய மே ஸப2லம ஜநம ஸுபரப4ாதா ச மே நிஶா
எனகிறபடியே இறறைவிடிவு எனககு நலவிடிவாசசுது' என்று ஸவபநததை நிரூசயிதது மிகவும ஹருஷடராய *தோதவததித தூயமறையோருடனே திருமுகததுறை யிலே * நாடகாலே நீராடி நிதயாநுஷடா2ாநம செயதருளி
174 ஶாஸ்த்ரமபி க3நதவயம யதர ப4ாக3வதஸ
ஸதி2க எனகையாலே இவவாழவாா அநிதா2ாததிலே நினறு *யாழினிசை வணடினஙகள ஆளம வைககுமரங

கத்தைநோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம்பண்ணிக் கொண்டு நிற்கிறவிடத்தேற எழுந்தருளி, இப்பாண் பெருமாள் திருவடிகளிலே தாளும் தடக்கையும்கூப்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து. 'நம்பெருமாள் தேவரீரை எழுந் தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று அடியேனை நியமித்தருளினார்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங் கீழிழிந்து" என்றும், "குலங்களாய வீரிரண்டிலொன்றி லும் பிறந்திலேன்" என்றும், "நீசனேன் நிறைவொன்று மிலேன்" என்றும் சொலலுகிறபடியே ஸ்வநைச்யத்தை முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து *'திருவரங்கப் பெருநகரை நான் மிதிப்பேனோ?' என்ன, ஸ்ரீ லோகஸாரங்க$_3$ மஹா முனிகளும் 'ஆகில், அடியேனுடைய தோளின்மேலே எழுந்தருளும்; பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியே எழுந்தருள்வித்துக்கொண்டு போகிறேன்' என்ன, ஆழ்வாரும் "செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போல் அவன் செய் வனசெய்துகொள்ள" என்கிறபடியே *அவன் செய்யும் சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்று ந்யஸ்தப$_4$ரராய் நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்க$_3$ மஹாமுநீந்த்$_3$ரரும், முக்தனைப் போம வனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமா மணிமண்டபத்தேறப் போமாபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்தோளின் மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்துக்கு அவ்வருகே புகுர, பெரியபெருமாளும் தம்முடைய தி$_3$வ்யமங்க$_3$ளவிக்$_3$ர ஹத்தை நித்யதூ$_3$ரித்$_3$ரனுக்கு நிதி$_4$காட்டுவாரைப்போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க. 175. "கிரீடகேயூரக ரத்நகுண் ட$_3$ல ப்ரலம்ப$_3$முக்தாமணிஹாரபூ$_4$ஷிதம் — விஶாலவக்ஷஸ் ஸ்த$_2$லஶோபி$_4$ கௌஸ்துப$_4$ம் ஶ்ரியா ச தே$_3$வ்யாத்$_4$யுஷி தோருவக்ஷஸம்-ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸம் ஸுமேக$_2$லம் நூபுரஶோபி$_4$தாங்க்$_4$ரிகம் — ஸுவர்த்து$_4$நீஜாதம்ருணாள கோமளம் த$_3$த$_4$ாநமச்ச$_2$ச்ச$_2$வி யஜ்ஞஸூத்ரகம்-பு$_4$ஜாப

த4ாநம பரஸநுதாநய ஹஸதகம நிகுஞசிதோதாததாநித பாத3யுக3மம–ஸுதீர்கக4 முக3ப3ாஹு முச8க3ரவேஷம பு4ஜங்க3தலபம புருஷம த3க3ாஸ என்று சொலலுகிற படியே ப3ரஹமாதி3 ஸகலசேதநராலும சேவயமாநரான *அரங்கத தரவணைப பளளியானை சேவிககப புகுந்த ஆழவார மாதாவினுடைய ஸாவாவயவங்களும கிடககச செயதே ஸதநநத4யபரஜை முலையிலே வாயவைககுமா போலே சேஷிபககல சேஷபூ4தன இழியுநதுறை திருவடி களாகையாலே 'அரங்கததமமான திருககமலபாதம வந தென கணணினுளளன வொககினறதே எனகிறபடியே சேஷிதவபே4ாக3யதவோபாயதவங்கள குறைவறற திரு வடிகளையிறே முநதுறபபறறிறறு அரங்கததமமான எனகையாலே சேஷிதவமும கமலம எனகையாலே பே4ாக3யதவமும பாதம எனகையாலே உபாயதவமும சொலலிறறு பெரியாழவாரும இபபடியிருநதுளள திரு வடிததாமரைகள முதலாகத *திருபபாதகேசததை விருப பாலுரைததநுப4விததாபபோலே இவரும இருளகறறு மெரிகதிரோன மணடலததூடேறறிவைதது ஏணி வாங்கி அருளகொடுததிடடடியவரை ஆடகொளவானை பெரிய பெருமாளுடைய தி3வயமங்க3ள விக3ரஹததைப பாத3ாதி3 கேஸாநதமாக அநுப4விதது அவவநுப4வஜநித பரீதயதி ஸயததாலே தாம பததும பததாக அநுப4விததபடிககு அமலனாதிபிரான எனகிற திவய பரபநததைப பிற பாடரும அநுஸநதிதது உஜஜீவிககுமபடி உபகரிததருளி லோகததை வாழவிததருளி மிகவும உகபபோடே நிறக பெரிய பெருமாளும நீவா சூடுமவாகள மணபறறுக கழறறுதாபபோலே அததிருமேனியோடே அங்கீகரித தருள ஆழவாரும அகி2லரும காணுமபடி *அணியரங்கன திருவடிகளிலே அநதாபப4விததருளினார

திருபபாணாழவார வைபவம நிறைவுபெற்றது

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

176. "பரகால ஹரிம் வந்தே₃ ஹரிபாத₃ கு₃ஹாஶயம்।
உந்மதத ப்ரதிகூலேப₄ கும்ப₄ ஸம்பே₄த₃ விப்₄ரமம்॥
நாத₃ ப்ரஸப₄ஸந்த்ரஸ்த ஶைவஶாக்யாதி₃ து₃ர்த்₃விபம்।
பரகாலமருகே₃ந்த்₃ரம் த்வாம் ப்ரபத்₃யேऽச்யுத வந்தி₃நம்॥

177. / 'ஸாத₄காகு₃ணநாப்₃த₃ாநாம் கலியுக₃ப₄வாநாமபக₃மே।
நளே வர்ஷே மாஸே ஶரதி₃ சரமே தை₃வதகு₃ரோ:॥
தி₃நே தாரே வஹ்நேஶ்ஶிஶிரகிரணே பூர்ணிமஜுஷி।
க்ஷிதாவாவிர்பூ₄த: கலிரிபுரமேயாத்மமஹிமா॥

திருமங்கையாழ்வார், திருவாலிதிருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே நளவருஷம் கார்த்திகை மாஸம் க்ருத்திகா நக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீ கார்முகாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்ச₂வம்ஶத்திலே அவதரிக்கையாலே, இவருக்கு 'நீல நிறத்தர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தினார்கள். 178. "ஸமஜாயத தத்ர † ஶாப₃ரப்ரமுக₂: கஶ்சந நீலநாமக:— புருஷோத்தம கார்முகாமஶஜஸ் ஸ்பு₂ரிதே கார்த்திக க்ருத்திகோடு₃நி" என்று தி₃வ்ய ஸூரி சரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

"தெரியேன் பாலகனாய்" என்கிறபடியே பா₃ல்யாவஸ்த₂ாநந்தரம் ப்ராப்த யௌவநராய் * மாரனார் வரி வெஞ்சிலைக்காட்செய்து * தெரிவைமாருருவமே மருவி மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வகரத்₄ருதஶஸ்த்ர ப்ரகாண்ட₃ராய், சோளபூ₄பதியை ஸேவித்து யுத்₃தே₄பராக்ராந்தராய், ‖ (ப்ரவீரராய், தமக்கு ஸஹாயபூ₄தராக நீர்மேல் நடப்பான் நிழலொதுங்குவான் தாளூதுவான் தோலா வழக்கன என்ற நாலு மந்த்ரிகளும், "ஆடல்மா" என்

/ இந்தஶ்லோகம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை. † 'பாக₃ஜ ப்ரமுக₂:' என்றும் பாடம். ‖ குண்ட₃லித க்ரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோஶங்களிலில்லை.

கிற குதிரைநம்பிரானும் அமரிறக்கடமாக்களியானை என்னகிற யானைநம்பிரானுமாக) இப்படியிருக்கிற இவரை அவனும் ஒரு தேசாதிபதியுமாய் ஸேநாநாயகனுமாக்கி வைத்துப் போருகிற காலத்திலே,

திருவாலி நாட்டிலே நன்றுயிருப்பதொரு "தடத் தவிழ் தாமரைப் பொய்கையிலே, சிலம்பார்க்கவந்து தெய்வ மகளிர்களாடுஞ்சீர்" என்கிறபடியே சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் வந்து நாளும் ஜலக்ரீடை பண்ணிப்போக, அவர்களிலே திருமாமகளென்பாளொரு அப்ஸரஸ்ஸு குமுதமலர் கொய்யப் பிற்படுகையாலே அவர்களும் இவளை விட்டுப் போக, இவளும் மாநுஷமான சரீரத்தைப் பரிக்ரஹித்துத் தனித்துநிற்க அவ்வளவிலே திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித்திருப்பானொரு பிஷக்வரனான பாகவதோத்தமன் அநுஷ்டாநார்த்தமாக வந்தவளவிலே இப்பெண்பிள்ளையைக் கண்டு நீ யார்? தனித்திருப்பானென்? என்று கேட்க, அவளும் கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னை விட்டுப் போனார்கள். || (ஸ்ரீமந்நாராயணமஹர்ஷியான கபிலாசார்யருடைய கோபத்தாலே மாநுஷவேஷத்தை தரித்து பூலோகையாய் ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போக சக்தியில்லாமலிருக்கிறேன் என்ன அந்த வருத்தாந்தத்தைச் சொல் என்று வைத்யர் கேட்க ஸ்வாமீ! அடியேன் ஸுமங்கலையென்கிற நாமமுடையளாய ஸ்வஸகிகளான அப்ஸரஸ்ஸுக்களோடேகூட அவர்களுக்கெல்லாம் நாயகியாய திவ்யரூபத்தோடே ஸஞ்சரிக்கும்போது ஒருநாள் ஹிமவத்கிரியிலுள்ள வைபவங்களெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டுவருமளவில் ஒரு ஸித்தாச்ரமத்தில் கபிலாசார்யர் மஹர்ஷிகளுக்கு பகவத்வைபவஞ் சொல்ல நான் அதில் ஒரு குரூபியான ஸித்தபுருஷனைக்கண்டு பரிஹாஸம் பண்ண கபிலர் நீ மநுஷ்யையாய் நீசனுக்கு பார்யை

|| குண்டலித்த க்ரந்தங்கள் சில ஸ்ரீகோசங்களில் இல்லை

யாகக்கடவாய்' என்று ஶபிக்க. நான் அதிஶோகத்தோடே ப்ரார்த்திக்க. அவரும் ப்ரஸந்நராய் 'பெண்ணே! ஜக₃த்₃ ரக்ஷணார்த்த₂மாக என்னுடைய ஶார்ங்க₃ாம்ஶஜராய்ப் பர காலன் அவதரித்து ராஜ்யாதி₄பதியாயிருக்கிறார்; அவருக்குப் பத்நியாய் அவரை ப₄ாக₃வதோத்தமராகப் பண்ணினால் உன் குறைவு அற்றுப்போம்' என்று சொல்ல, இப்படி வந்தேன்) என்று தான் வந்த க்ரமத்தை அவருக்குச் சொல்ல, அவரும் புத்ரஹீநராகையாலே மிகவும் உகந்து 'நம்மூரே வா' என்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்வ பத்நி கையிலே குமாரி வந்த வரத்தைச் சொல்லிப் போஷிக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க, அவளும் வந்த்₄யை யாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுத₃மலர்கொண்டு நின்றதுவே நிரூபகமாக 'குமுத₃ வல்லியார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி தம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்குப் புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே, சிலர்போய் இவருக்கு இப்பெண்பிள்ளையினுடைய ரூபலாவண்யாதி₃களை மிகவும ஶ்லாகி₄த்துச் சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு *நின்றவா நில்லா நெஞ்சினராய் *அவர்தரும் கலவியே கருதியோடித் திருநாங்கூரிலே சென்று மருத்துவனை ப₄ாக₃வதனகத்திற்புகுந்து அவனுடனே ஸம்ப₄ாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே, இப்பெண்பிள்ளை புறப்படக்கண்டு விஸ்மயப் பட்டு, ப₄ாக₃வத பி₄ஷக்₃வரரைக்குறித்து, "ஸுர ஸுதோபமையான ஸுதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனே உண்டாய்த்து?" என்றுகேட்க, அவரும் இவருடனே அப்பெண்ணின் வரத்தைச் சொல்லி 'இப் பெண்ணினாலே அநபத்யதாஶோகம் தீர்ந்தேன்; விவாஹோசித வயஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோ₃த்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேனென்று வ்யாகுலாந்த:கரணனாகாநின்றேன்' என்ன, இவரும் 'இப் பெண்ணை நமக்குப் பத்நியாகத் தரவேணும்' என்று

வஸ்த்ரபூ₄ஷணாதி₃ த₃ரவயங்களை ஸங்கோசமறக்கொடுத்து மிகவும் அநுவர்த்தித்து விரும்பிக்கேட்க த₃ம்பதிகளும் அப்பெண்பிள்ளையை இவருக்குக் கொடுப்பதாக உத்₃யோகிக்க அப்பெண்பிள்ளையும் 179 தாப புண்ட்₃ரஸ்தச்₂ா நாம மந்த்ரோ யாக₃ஶ்ச பஞ்சம என்று சொல்லப்பட்ட திருவிலச்சினை திருநாமம் முன்னாகப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமுள்ளவராகவொழிய * மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசவொட்டேன் என்று தன் நெஞ்சில் அத்₄யவஸாயத்தைச் சொல்ல இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு 180 ஶு₄ஸ்ய ஶீக₄ரம் என்கிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலே சென்று பொன்னியலுமாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கு என்கிறபடியே நம்பி திருமுன்பே வந்து † [181 அக₃நி தப்தேந சக்ரேண பா₃ஹுமூலே து லாஞ்சி₂தா என்றும், தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின் கோயிற்பொறியாலேயொற்றுண்டு நின்று" என்றும்

---

† (பா) திருநறையூர் நம்பி திருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையுங் கூப்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து தேவரீர் அடியேனை இரங்கியருளி க்ருபைபண்ணவேணுமென்று ஒரு காரணத்தினாலே தேவரீர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேணுமென்று வந்தேன்' என்ன நம்பியும் இவருக்கு அக₃நி லாஞ்சி₂தா என்கிறபடியே * தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ் திருச்சக்கரத்தின் கோயிற்பொறியையும் த₄ரிப்பித்து ஸாவைஶு த₃வாத₃ஶ வபி என்று சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையையும் கேஶவாதி₃ த₃வாத₃ஶோர்த₄வ புண்ட்₃ரங்களையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி திருமங்கையாழ்வார் என்ற திருநாமமும் ப்ரஸாதி₃த்து விடைகொடுத்து அனுப்ப இவரும் எழுந்தருளி நின்றவளவிலே குமுத₃வல்லியாரும் இவரைக்கண்டு 'மஹாஸந்தோஷமாயத்து இன்னம் ஒரு வரதம் எனக்கு உண்டு என்று ஒரு ஸ்வதஸரம் என்று [ ] இக்குறியிட்ட இடத்தில் சில ப்ரதிகளிற் பாடம் காணகிறது.

சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் த₄ரித்து 182. "ஸர்வைஶ் ஶ்வேதம்ருதா₃ தா₄ர்யம் ஊர்த்₄வபுண்ட்₃ரம் யதா₂விதி₄ - ருஜூநி ஸாந்தராளாநி ஹ்யங்கே₃ஷு த்₃வாத₃ஶஸ்வபி" என்று சொல்லுகிறபடியே கேஶவாதி₃ த்₃வாத₃ஶோர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களை உடையராய் வர, குமுதவல்லி யாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து 'ஒரு ஸம்வத்ஸரம்] நித்ய மாக ஆயிரத்தெட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஸ்ரீ பாத₃தீர்த்த₂மும் தளிகைப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினுலொழிய, உம்மை நான் ப₄ர்த்தா வாக அங்கீகரிப்பதில்லை' என்று ஒரு நியமம்பண்ண, அவரும் அதுக்கு இசைந்து ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க, அதின்பின்பு குமுத வல்லியாரை நீலநிறத்தர்க்கு * நாடும் ஊரும் அறிய * நல்லதோர் கண்ணுலஞ்செய்து உத₃கபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

அநந்தரம், ஆழ்வாரும் 183. "ஆராத₄நாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராத₄நம் பரம்-தஸ்மாத் பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீ₃யாராத₄நம் ந்ருப" என்கிறபடியே அதி ப்ரீதியுடனே * திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க ஒருப்பட்டு அதுக்குத் தம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையுமிட்டுத் ததீ₃யாரா த₄நம்செய்துகொண்டு போருகிற காலத்திலே, 'பரகாலன் பகுதித்₃ரவ்யத்தையெல்லாம் வ்யயம்பண்ணி ப்ரதிதி₃நம் ததீ₃யாராத₄நம் பண்ணுகிறுன்' என்று சிலர் போய்ச் சோழராஜாவுக்குச் சொல்ல, அவனும்கேட்டுக் குபிதனுய்ப் பகுதிக்கு இவர்பக்கல் தரவு வரக்காட்ட, இவரும் அந்தத் தரவுக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்க்கு 184. "த₃த்₃யாமேவ நிஶாமுகே₂ தி₃நமுகே₂ மத்₄யாஹ்நஸாயாஹ்நயோ: பஶ்சாத₃ாவ்ரஜ க₃ம்யதாமவஸரோ நைவாஸ்தி" என்னுமா போலே சில பர்யாயங்களைச் சொல்ல, கேட்டுச் சலித்து ராஜமநுஷ்யர் 'பகுதித்₃ரவ்யம் தரவேணும்' என்று நிர்ப்

ப3ந்தி4த்துக் கேட்க இவரும் குபிதராய் அவர்களைத் தள்ளிவிட அவர்களும் போய் இவ்விஶேஷத்தைச் சோழ ராஜாவுக்கு அறிவிக்க அவனும் குபிதனாய் இவர் ஆஜ்ஞாப4ங்க3ம் பண்ணினதுக்கு மிகவும் சீறித் தன் ஸேநாதி4பதியை அழைத்து 'பரகாலனை இங்கே பிடித்துக் கொண்டு வா' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க அவனும் ரத2க3ஜதுரக3 பதா3திகளோடே சென்று இவரை வளைத்துப்பிடிக்கத் தேட இவரும் துரகா3ரூட4ராய் ஸ்வப3லஸஹிதராய் வந்து ஆலித்துக்கொண்டு அவன் படைமேலே விழுந்து ரத2க3ஜதுரக3பதா3திகளைக் கண்டித்துப் பராஜிதனாக்கி ஓட்டிவிட ஸேநாதி4பதியும் காந்தி2ஹீனனாய் ஓடிவந்து பராஜயத்தைச் சோளனுக்கு அறிவிக்க சோளபூ4பன் கேட்டு கோபாத் ஸம்ரக்தலோசநனாய் அப்போதே தன் சதுரங்க3ப3லத்தோடே புறப்பட்டு வர அவனுடைய ஸேநாஸமுத்3ரம் இவரை வளைய இவரும் பூர்வம்போலே த்3ருட4கரவாள ப4யங்கரஹஸ்தராய் ஆலித்துக்கொண்டு வந்து அவன் ஸேநாஸமுத்3ரத்தை மந்த2ராத்3ரிபோலே மதி2க்க ஸர்வரும் பராஜிதராய் ஓடிவந்து ராஜாவின் மேலேவிழ ராஜாவும் அதிரௌத்3ரத்துடனே ஓடுகிற ப3லத்தை நிறுத்தி ஜக3தே3கத4நுர்த்த4ரனை பெருமை யோடே இவரை ஸேநாஸமுத்3ரமத்4யஸ்த2ராம்படி வளைய இவரும் அதிவீரராய் ஸ்வகரத்4ருதஶஸ்த்ர ப3லத்தாலே ஸேனையை மதியாமல் ஸம்ஹரிக்குமதுகண்டு அதிஸந் துஷ்டனாய் இவரை நீர் ஒன்றுக்கும் ப4யப்படவேண்டா, உம்முடைய தை4ர்ய ஶௌர்ய பராக்ரமங்களைக் கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தோம் நீர் செய்த அபகாரங்களை யெல்லாம் மறந்தோம் அஞ்சாதே நம்மை நம்பிவருவது என்று தன் கு3லதை3வங்களைத்தொட்டு ஶபத2ம் பண்ணிக் கொடுக்க இவரும் நம்பி அவனண்டையிலே சென்ற வளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தை மிகவும் ஶ்லா கி4த்து நீர் செய்த த்3ரோஹமெல்லாம் பொறுத்தோம்.

நம் பகுதி த்3ரவ்யங்களைமாத்ரம் தந்துவிடும்' என்று இவரைத தன மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரேமீண்டான். அந்த ஸசிவனும் படைவீட்டிலேசென்று இவரைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து / ஒரு தேவாலயத்திலே சிறைவைக்க. இவரும் அந்தக் கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுதுசெய்யாமல் உபவஸித்திருக்க. ||(நம்பியுடனே நாச்சியாரும் 'நம்முடைய புத்ரன் உபவாஸமாயிருக்கலாமோ?' என்ன. பெருமாளும் நாச்சியார் வார்த்தைக்கு இசைய, திருவுற்ற ப்ரஸாத3மும் குழம்பு பாலும் நாச்சியார் கொண்டுபோய் ப்ரஸாதிக்க. இப்படி பலநாளும் ஆனபின்பு ஆழ்வாரும் முசித்து 'பெரியபெருமாளையும் திருவேங்கட முடையானையும் பேரருளாளரையும் ப்ரபத்தி பண்ணிக்கொண்டு காவலுடன் இடப்போம்' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் நிற்க.) இப்படி ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர் ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி 'உமக்குப் பகுதிக்கு வேண்டிய த்3ரவ்யம் தருகிறோம்; காஞ்சீபுரத்தேற வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் நிஶ்சிதார்த்த2ராயிருக்க, பொழுது விடிந்தவளவிலே. கரத4நம்தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே 'காஞ்சீபுரத்தே ஆபத்3த4நமாகச் சில த4நம் சேமித்துக் கிடக்கிறது; அங்கே வந்தால் உங்கள் த4நம் தருகிறோம்' என்ன, அவனும் ராஜாவுக்கு அறிவிக்க. அவன் 'அத்தையும் பார்ப்போம்: ஜாக3ரூகராய்க் காவலிட்டுக்கொண்டு போங்கோள்' என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் காவலுடனே காஞ்சிநகரியேறச் சென்று. நிக்ஷேப த4நம் ஶோதி4த்துக் காணாமையாலே முசித்துக் கிடக்க. அவ்வளவிலே கருணாகரராய் அர்த்தி2தார்த்த2 பரிதா3ந தீ3க்ஷிதரான வரத3ராஜரும் 'அஞ்சாதே கொள்ளும்' என்று வேக3வதிதீரத்திலே த4நமிருக்கிற இடத்தை அடையாளத்துடனே ஸ்வப்நமுகே2ந அருளிச்செய்ய. இவரும்

/· திருநறையூர்நம்பி கோயிலிலே' என்று பிரதிபே4த3ம்.

||குண்ட3லித க்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் மாத்திரம் உள்ளன.

அஙகே த4ரம கணடெடுதது நருபநத4நம கொடுதது ஸேஷிதத த4நததைத ததீ3யாராத4நாரதக2மாக வைததுக கொளள /(மீளவும ராஜமநுஷயா சில தா4நயாதி3களை தரவேணும எனறு நிரபபநதிகக இவரும முசிததுக கணவளாநதருள முனபுபோலே வரத3ராஜரும வேக3வதி மணலைத திரட்டியளவும எனன இவரும அபபடியே கூட்டியளகக அவாகள கணணுககு அநாகக4ஸலாக4ய நெலலாயிருநதபடியால அவாகளும அளநது கொணடுபோக) அமாதயனும அநத த4நததை நருபதி முனனே வைதது வரத3ராஜா பரஸநநராய த3ரவயம தநதபடி சொலல, கேட்டு விஸமிதனாய இவா ஸாமாநயரனறு மஹாபா4க3 வதா இது த3ரௌபதி3ககுப புடவை சுரநதாபபோலே யிருநதது இநத த4நததை நம கோசததிலே வைகக வொணணாது எனறு பாாதது ஆழவாரை அழைதது அபராத4க்ஷாமணம பணணிககொணடு ப3ஹுமுக2மாக ப3ஹுமாநம பணணிப போகவிட்டு இவரை உளவிப பிதக தே3ாஷமபோமபடி அநத த3ரவயததை சே3வ ப3ராஹமண ஸநதாபபணம பணணி தோ3ஷம தீாததுக கொணடான

பினபு இவரும ஸேஷிதத த3ரவயஙகொணடு ததீ3யாரா த4ரம நடததி த4நமெலலாம தீாநது கையில ஒனறுமில லாமையாலே *வழிபறிததாகிலும த4நாஜநமபணணித ததீ3யாராத4நம அவிசசிந்நமாக நடததவேணும எனறு வழிபறிதது த4நஙகொணடுவநது ததீ3யாராத4நம ப4கதி புரஸஸரமாக நடததிககொணடு போராநிறக ‡(பினனை யும ததீ3யாராத4நநிமிததமாக த4நாாஜநம பணணவேணு மெனறு நீரமேலநடபபான நிழலொதுஙகுவான தாளூது வான தோலாவழககன எனற இநநாலு மநதரிகளையும *ராததிகாலததிலே சிலவழியிலே திரட்டிக கொணடுவாருங

/ குணட3விததகரநதம சிலபிரதிகளிலமாததிரம உளளது
‡ குணட3விதம சில பிரதிகளிலேயே

கோள் என்று ஆஜ்ஞாபித்து, இப்படி ததீ₃யாராத₄நம் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்க.) ஸர்வேஶ்வரனும், 'வழி பறித்ததும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சரம புருஷார்த்த₂த்திலே நிஷ்ணாதரென்றுகொண்டு அந்த ஸுக்ருதமே பற்றாசாக இவரை விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்க வேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவர் வழி பறிக்கைக்கு உசிதமான பரிகரத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு, திருமணங்கொல்லையில் திருவரசின்மேலே கொடிவைத்துப் பதுங்கியிருக்கிற வழியிலே 185. "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தே₃வ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்-மக்₃நாநுத்₃த₄ரதே லோகாந் காருண்யாத் ஶாஸ்த்ர பாணிநா" என்றும், 'பீதக வாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே *வயலாலி மணவாளன் திருமணம் புணர்ந்து வருகிற மணவாளக்கோலமும் தானுமாய் ப்₃ராஹ்மண வேஷத்தைப் பரிக்₃ரஹித்துப் பத்நீஸஹிதனாய் ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதனாய் ப₃ஹுதா₃ரவ்யங்கொண்டு அநேகந்திரளோடு வந்துதோற்ற, இத்திரளைக்கண்டு ஆலித்துக்கொண்டு ஸாயுத₄ராய், ஸபரிகரராய்ப் பெரிய ஆரவாரம் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களை வளைந்து சூழ்ந்து வஸ்த்ராப₄ரணங்களையும் அபஹரித்துக்கொண்டு அறுகாழியையும் திருமுத்தாலே கடித்து வாங்க, எம்பெருமானும் இத்தைக் கண்டு 'நம் கலியனோ' என்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு இவையித்தனையையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுக்கப்பார்க்க, அவை பேர்க்கவும் பேராதபடியாலே, மணவாளனான ப்₃ராஹ்மணனைப் பார்த்து 'நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினாய்' என்று நெருக்க, எம்பெருமானும் 'அம் மந்த்ரத்தை உமக்குச் சொல்லுகிறோம், வாரும்' என்று கழுத்தையணைக்க, இவரும் ஓமடைந்து ஹடா₂த்கரித்து வாள் வலியாற் கேட்க, "நீயென் செவியின் வழி புகுந்து" என்கிறபடியே *செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய், 186. "ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததை₂வாத₂ர்வணாநி ச - ஸர்வ

மஷடாக்ஷராநதஸஸத2ம யசசாநயத3பி வாஙமயம என
றும 187 ஸாவவேத3ாநதஸாராாதத2ஸ ஸமஸாராாணவ
தாரக — க3திரஷடாக்ஷரோ நருணுமபுநாப4வகாஙக்ஷிணும"
எனறும 188 ஐஹலௌகிகைமஶவாயம ஸவாககா3தயம
பாரலௌகிகம - கைவலயம ப4க4வநதஞச மநதரோSயம
ஸாத4யிஷயதி ' எனறும சொலலுகிறபடியே ஸகலவேத3
ஸஙக3ரஹமாய அநநத கலேஶப4ாஜநமான ஸம
ஸாராாணவததினினறும கரையேறறவறறுய ஐஹிகா
முஷமிக ஐஶவாய கைவலய அபுநராவருததிலக்ஷண பரம
புருஷாாததம முதலான அகிலாாதத2 பரத3மாய 189
ஓமிதயக2ரே வயாஹரேத நம இதி பஶசாத நாராயணு
யேதயுபரிஷடாத, ஓமிதயேகாக்ஷரம நம இதி த2வே
அக்ஷரே நாராயணுயேதி டஞசாக்ஷராணி எனகிறபடியே
அவன பெயரெடடெழுததும எனறு எடடு திருவக்ஷர
மாய உபநிஷததிறபடியே பக3தரயாதமகமாய அவற
றுலே ஸவரூபோபாய புருஷாாததப்ரகாஶகமுமாய,
மறற வயாபகமநதரதரயம போலனறிகே இதிலே
நிரஶப3த3முணடாகையாலே ஶப3த3பூாததியுமுடைததாய
பேராளன பேரோதும பெரியோா எனகிறபடியே
சிஷடபரிக3ரஹயுகதமாய 190 மநதராணும பரமோ
மநதரோ குஹயாநாம குஹயமுததமம-டவிதரஞச பவித
ராணும மூலமநதரஸ ஸநாதந எனகிறபடியே உத
கருஷடதமமாகச சொலலபபடுகிற மூலமநதரமான பெரிய
திருமநதரததை நரநாராயணுயத தனககுததானே உப
தேசிததுககொணட இழவுதிரக கிழிசசீரையோடே த4நத
தைககொடுபபாரைபபோலே பெறற தாயினுமாயின
செயயும நலநதருஞசொலலை நான கணடுகொணடேன
எனறு தம வாயாரச சொலலுமபடி ஆழவாருடைய
வலததிருசசெவியிலே உபதேசிததருள அநநதரம 191.
லக்ஷமயா ஸஹ ஹருஷீகேஶோ தே3வயா காருணய
ரூபயா எனகிறபடியே கருபைதான ஒரு வடிவுகொண
டாபபோலே காருணயரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனையககொணடு,

"காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின் மீமிசைக் கார் முகில்போல' என்றும், 192. "ஸுபர்ண ப்ருஷ்டே₂ ப்ரப₃பௌ₄ ஶ்யாம: பீதாம்ப₃ரோ ஹரி:-காஞ்சநஸ்ய கி₃ரே: ஶ்ருங்கே₃ ஸதடித்தோயதோ₃ யதா₂" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடி மேற்கொண்டு வந்து நீலமேக₄நிப₄மாய், கநககி₃ரிமீதிற் கார்முகில்படிந்து உலாவுமாபோலே விளங்குகிற தி₃வ்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு * மயர்வறமதிநலமருளி ஸாக்ஷாத்கரிப்பித் தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுக லப்₃த₄மான திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஸ்வரூபரூபகு₃ண விபூ₄திசேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம் "திருமாமகளாலருள்மாரி' என்னும்படி பெரிய பிராட்டியாரருளாலேயுண்டான * தகக ஞானக்கண்களாலே கண்டு அநுபவித்து, அநுப₄வஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல் வாக்ப்ரவாஹரூபேண பெருவெள்ளமிட்டு 'பெரிய திருமொழி, திருககுறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல்' என்கிற இவ்வாறு ப்ரப₃ந்த₄ங்களையும் ஸ்ரீஶட₂கோபவாங்மயமான த்₃ராவிட₃வேத₃சதுஷ்டயத்துக்கு ஷட₃ங்க₃மாக ஆசு, மது₄ரம், சித்ரம், விஸ்தரம என்கிற சதுர்வித₄ கவிகளாலே அருளிச்செய்து, லோகத்திலே 'நாலு கவிப்பெருமாள்' என்று ப்ரஸித்₃த₄மாம்படி உபகரித்தருளினார்.

முன்பு ||(பெருமாளும், பரகாலனைப்பார்த்து 'கலியனே! நீர் உம்முடைய பரிவாரத்துடனே திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் போய் மங்களாஶாஸநம் பண்ணும்' என்று, ருத்₃ரேந்த்₃ராதி₃களுடன கரு₃ட₃வாஹநாரூட₄ராய்த் தோன்றி அந்தர்த்த₄ாநமாய்பபோக, பின்பு திருமங்கையாழ்வாரும் பத்நீஸஹிதராய் மந்த்ரிகளோடே புறப்பட்டு, பிநாகிநீ க்ருஷ்ண கோ₃தா₃வரீ நதி₃களிலே தீர்த்தமாடி, ஸ்ரீப₄த்₃ராசலதையும் ஸிம்ஹாசலத்தையும் ஸ்ரீ கூர்ம

|| குண்ட₃லிதக்ரந்தம் சிலபிரதிகளில்மாத்திரமே உள்ளது.

நாதனையும் ஸ்ரீபுருஷோத்தமனையும் ஸேவித்து கயையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவிஷ்ணுபாதத்தையும் தொழுது கோவர்த்தநம் கோகுலம் ப்ருந்தாவனம் மதுரா த்வாரவதீ இருவயோத்யை பதரிகாச்ரமம் ஸாளக்ராமம் நைமிசாரண்யம் முதலிய திவ்யதேசங்களை மங்களாசாஸநம்செய்து காஞ்சீபுரத்துக்கேகி ஹஸ்திகிரீசவரனையும் மங்களாசாஸநஞ்செய்து திருமலைக்கு எழுந்தருளி ஸஹஸ்ரபணங்களோடே வர்த்திக்கிற சேஷாசலத்தை ஸேவித்து ஸ்ரீநிவாஸனநுமதி கொண்டு புறப்பட்டு இப்படி) திருமொழியருளிச்செய்து கொண்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே நாலுகவிப்பெருமாள் வந்தார். நம்கவியார் வந்தார் ஆலிநாடர் வந்தார் அருள்மாரி வந்தார் கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள் வந்தார் மங்கைவேந்தர் வந்தார் பரகாலர் வந்தார் பரவாதிமத்தகஜகண்டீரவர் வந்தார் என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க. அங்கே சம்பந்தன் சிஷ்யர்கள் வந்து ஆழ்வாரை எங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளிருக்கிற இடத்திலே நீர் நாலுகவிப்பெருமாளென்று விருதூதிச் செல்லத்தகாது என்று தடுக்க ஆழ்வாரும் உங்கள் சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம் என்றருளிச்செய்ய. ஆகில் நடுமே வாரும் என்றழைத்துக்கொண்டுபோய் இவ்விசேஷத்தைச் சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க அவனும் இவருடனே தர்க்கிக்கக்கடவோம்' என்று வர ஊரடைய சைவராய் அவ்வூரில் ஒரு திருமுற்றமுமின்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே வீரபாஷண்டபூயிஷ்டமாயிருக்கக்கண்ட இவ்வாழ்வார்க்கு பகவத்விக்ரஹமின்றியே வாக்குக்கிளம்பாதிருக்க இதுக்கு என்செய்யக்கடவோம் என்று சிந்தித்திருக்கச்செய்தே வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அம்மையாரைக் கண்டு இப்படியிருக்கிறது ஆகையால் உன் திருவாராதநமான எம்பெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம் தரவேணும் என்றுகேட்க அவளும் ஆழ்வாருக்குத் தன் திருவாராதந

மான *வெண்ணெயுண்ட தாடாளனை எழுந்தருளுவித்துக் கொடுக்க, ஆழ்வாரும் அவரைக்கொண்டு சம்பந்தனிருந்த விடத்தேறச் சென்றிருக்க, அவனும் இவரைக் குறித்து ஒரு கவிசொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு அந்தக் கவியை தூ₂ஷிக்க, 'ஆகில், நீர்/ஒரு கவிசொல்லும்' என்ன, ஆழ்வாரும் ''ஒருகுறளாயிருநிலம்'' என்கிற திருமொழியை அருளிச்செய்து, தம்பெருமையெல்லாம் தோன்ற ''ஆலி நாடனருள்மாரி யரட்டமுக்கி யடையார் சீயம், கொங்கு மலர்க்குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேற்பர காலன் கலியன் சொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை'' என்ன, அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லிக் கவி சொல்ல க்ஷமனன்றியே 'இப்படியும் ஒருவர் உண்டோ!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு ''நாலுகவிப்பெருமாள் என்னும் விருது உமக்குச் செல்லும்; விருதூதிக்கொண்டு செல்வீர்'' என்று கும்பிட்டுப் போனான்.

அநந்தரம் 193. ''விமாநம் ப்ரணவாகாரம் வேத₃ஶ்ருங்க₃ம் மஹாத்₃பு₄தம்-ஸ்ரீரங்க₃ஶாயீ ப₄க₃வாந் ப்ரணவார்த்த₂ப்ரகாஶக;'' என்கிறபடியே *மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்கண் வைத்தவராய், ப்ரணவாகார விமாந மத்₃யஸ்த₂ரான பெரியபெருமாளுக்கும் *திருவரங்கச்செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாந மண்டப கோ₃புர ப்ராஸாத₃ ப்ராகாராதி₃ரூபமான கைங்கர்யங்கள் செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுக்குத் தம்முடைய பரிஜநங்களையழைத்து 'நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள் முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு த₄நார்ஜநஞ்செய்யும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'நாகப்பட்டணத்திலே *புலையறமாயிருப்பதொரு பு₃த்₃த₄ ப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வரூபமாயிருக்கும்;

/ 'ஒருகுறள்சொல்லும்' என்று பிரதிபே₄த₃ம்.

குரு—11

அதைக்கொண்டு வந்து ஸ்நாநபாநமாக * அறுப்பதே கருமங்கண்டாய் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆழ்வாரும் ஸம்மதித்து நாகப்பட்டணத்திலேபோய் / (பரமபாகவதை யான ஓர் அம்மையார் க்ருஹமே எழுந்தருளி இங்கு நடக்கும் தேவஸ்வம் ஏது என்ன அவளும் எங்கள் மாமியார், கோயில் விமானத்துக்குள்ளே ஹிரண்மயமான புத்த விக்ரஹம் உண்டு இந்த விக்ரஹமும் விமானமும் உண்டாக்கின கம்மாளன் த்வீபாந்தரத்திலே இருக்கிறானென்று சொல்லவர் என்ன ஆழ்வாரும் ஸாபஸ்ய ஸீக்ரம் என்று பரிஜநங்களையுங்கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே த்வீபாந்தரத்திலே எழுந்தருளித் தெருவிலேநின்று விஸ்வ கர்மாவுக்கு ஸமனான கம்மாளனுடைய க்ருஹம் எது? என்று கேட்க அவர்களும் மாடக்கூடப்ராஸாதமான க்ருஹம் அது என்ன இவர்களும் அந்தக்ருஹத்தின் இடைகழியிலே எழுந்தருளி ஒருவர்க்கொருவர் ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்க அவ்வளவிலே அந்தக்கம்மாளனும் வெளியிலேயிருந்து வந்து ஸாஷ்டாங்கம் பண்ணி ப்ரஸாதப் பட்டுப் பாக்குவெற்றிலையும் ப்ரஸாதப்பட்டிருக்கிற வேளை யிலே இவ்வாழ்வார் தம்முடைய பரிஜநங்களைக்குறித்து து:க்கத்தோடே நாகபட்டணம் ஸிலமாயுக் கோயிலையும் விமானத்தையும் உடைத்து விக்ரஹமும் எடுத்துக்கொண்டு அநேகம் துருஷ்கர் கொண்டுபோனார்கள். இதைக்கண்டும் நாம் சரீரத்தைவிடமாட்டாமற்போனோமே என்ன அந்தக் கம்மாளனும் கேட்டு நடுங்கி இவர்கள் முன்னே வந்து நிற்க இவர்களும் விக்ரஹம் கொண்டுபோனதை ஸவிஸ்தார மாகச்சொல்ல, அவனும் முசித்து எப்படிப்பட்ட த்ரோஹி யான கம்மாளனோ விமானமகுடஸூத்ரத்தைக் காட்டிக் கொடுத்தான் நான் மஹாவிசித்ரமாகக் கூடஸிகரத்திலே யிருந்து ஒருவருக்குந்தெரியாதே கோமுகைவிழுகிற ஜல தாரையினக்கீழ் கல்லுக்குள்ளே ஒரு இரும்பாணியிலே

குண்டவித்கராந்தம் சிலபிரதிகளில் மாத்திரமே உள்ளது.

சங்கிலிஸூத்ரம் பண்ணினேன்; இதை எப்படி அறிந்து கொண்டு போனார்களோ? என்று விழுந்து அழத்தொடங்கினான். இவ்வாழ்வாரும் பரிஜநங்களைக்குறித்து 'ஸூத்ரம் வெளியாச்சுது' என்று அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு ஸமுத்ர கரையிலேவந்து தர்மவானான ஒரு வர்த்தகன் பாக்குக் கப்பல் கொண்டுவருமவனைக்கண்டு ஆசீர்வாதம்பண்ணி 'நாங்கள் உபவாஸமாயிருக்கிறோம்; எங்களையும் கப்பலிலே கொண்டுபோம்' என்ன. அவனும். ஸம்மதித்து 'வாருங்கோள்' என்று கப்பலிலே ஏற்றிக்கொண்டு போகிறவளவிலே. ஆழ்வாரும் ஒரு கொட்டைப்பாக்கைச் சீவிப் பாதிப் பாக்கை அவனுக்குக்காட்டிப் போகட்டு 'எனக்குப் பாக்கு அவஶ்யம்; 'என் கப்பலிலே பாதிப்பாக்கு உமது' என்று சிறுமுறிதாரும்'' என்ன, அவனும் ஸம்மதித்துத் தன்கைச் சீட்டுக்கொடுக்க. இவரும் சீட்டுவாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு கப்பல் துறைசேர்ந்தவுடனே அவனைக்குறித்து 'பாதிச் சரக்கு எண்ணித்தா' என்ன, வர்த்தகனும் திடுக்கிட்டுக் கப்பலிலே துழாவிப் போட்ட பாக்கை எடுத்து 'இதோ காணும் உமது' என்ன. இவரும் அத்தைக்கண்டு 'அரைப் பாக்கோ நாம் கொடுத்தது? உன் சிறுமுறியைக் கொண்டு உன்வர்த்தகரண்டையிலே வழக்குக்குப் போவோம்' என்ன, அவனும் ஸம்மதிக்க, இவரும் வர்த்தகர்களநேகம் பேரைக் கூட்டி 'கப்பலிலே பாதிச்சரக்கான பாக்கு என்னது என்று இவன் கைச்சீட்டுக்கொடுத்தான்; இப்போது அரைப் பாக்குக் கொடுக்கிறான்' என்ன. அவர்களும். துர்வழக்கு உண்டோ? என்று பாதிப்பாக்குக்களையும் எண்ணிக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டார்கள்; வர்த்தகனும் 'இதுவும் ஒருகடனோ?' என்று பாக்குக்கு உண்டான க்ரயத்ரவ்யங்கள் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டான். இவர்களும் அந்தக் கோயிலிலே வந்து ஒருமூலையிலே பதுங்கியிருந்து. மத்ய ராத்ரியிலே அந்தக் கோமுகையின் கீழே இரும்பாணிச் சங்கிலியைப் பிடுங்கி விமாநமேறி ஶிகரமான மகுடத்தை இடம்புரி வலம்புரி திருப்பி ஶிகரத்தைத்திறந்து கோடி

ஸூாயா உத3யமானுபபோலேயிருககும ஸவாணவிக1ர ஹததைககணடு) ஈயததாலாகாதோ இருமபினுலாகாதோ பூயததால மிககதொரு பூததாலாகாதோ தேயததேய பிததளைநற செமபுகளாலாகாதோ மாயப பொனவேணுமோ *மிததனைப பணணுகைககே எனறு தத3பி1மப3ம ஊளையிடுமபடி, ||(தமமுடைய மைததுனரை இறஙகவிடடு) †அபஹரிததுககொணடுவாநது ப1ஙக1ப படுததி ||(விக1ரஹததை எடுததுககொணடுபோனாாகள.

பினபு ஆழவாரும மாநதரிகளும பொழுதுவிடிவுகாலத்திலே ஒரு அக3ரஹாரததினுடைய செய உழுது சேறுயிருகக அநதச சேறறுககுள்ளே விக3ரஹததைப புதைதது அருகிருநத உறஙகாபபுளியினகீழ இருநதாாகள செய்யுடையவனும நாறறுசசுமைகொணடு உழவரககணடு இவரும எஙகள பாடடன தேடின செய எனன. அவனும திடுககிட ஒருவாககொருவர் விவாத1மாய 'நானா உத1யததுககுப பதரங்கொணடு வருகிறேன, இல்லாவிடில் நீ உழுதுகொண்டுபோ' எனன அவனும ஸமமதிதது மீண்டுபோனான இவாகளும அஸதமநமாய ராத்ரிகாலத்திலே உததமர்கோயிலிலே கொணடுவந்து நிக்ஷேபம்பண்ணியிருநதாாகள அஙகே நாகபபட்டணததிலே விபரீதஙகளுண்டாய்த தலையாரிக்ளும மணியகாரரும்கூடி விமாநமேறிச சோதிதது அஙகமசசமதிகொணடுவநது செயயினுடையசேறு சோதிதது உததமாகோயிலிலே எழுந்தருளியிருககிற ஆழவாா திருவடிகளின கீழககொணடு

---

* மிததுனைபபணணுகைககேக் எனறுசொலவி அதயாஸ் சாயபபட்டு' எனறு பிரதிபேத1ம.

|| குண்ட3லித க1ரந்த2ங்கள் சில பிரதிகளில மாத்திரமே யுள்ளது

† அபஹரிததுககொணடுவாநது' எனறவிடததில 'அவர் விக3ரஹமெடுததுககொடுகக வாஙகி' எனறு பிரதிபேத1ம.

விட, இவரும் 'நாம் விக்₃ரஹம் அறியோம்' என்ன, அவர்களும் 'ப்ரமாணம்பண்ணும்' என்ன, ஆழ்வாரும் 'ஆகில், மேலைவர்ஷத்தில் பங்குனி மாஸத்தில் ரோஹிணீ நக்ஷத்ரத்திலே உங்கள் விக்₃ரஹம் சிறுவிரலுக்குக் குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவோம்' என்ன, அவர்களும் கையெழுத்துச்சீட்டு வாங்கிக்கொண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் ஆழ்வார் சங்கையில்லாமல் விக்ரஹத்தைத்) திருமதிள் கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி *சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுக்கிக்கொண்டு கல்படிக்கேற்க ஒருதுலைப் படுத்தி விற்றுத் தத்₃த்₃ரவ்யத்தையிட்டுத் திருமதிள் முதல் ஶிக₂ரபர்யந்தமாகப் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்துத் திருமதிள் கட்டுவிக்கிற செவ்வையிலே, ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிற இடம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டுவித்தருள, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளித் திருவுள்ளமுகந்தருளி, தாம் திருமாலை கொய்கிற ஆயுத₄த்துக்கு 'அருள்மாரி' என்று இவருடைய திருநாமஞ்சாத்தி ப்ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யங்களும் பண்ணுவித்து க்ருதார்த்த₂ராயருளினார்.

||(அநந்தரம் அந்த வர்ஷமாஸத்தவணைக்கு அவர்களும் வர, இவரும் அவர்களைச்சீட்டு வாசிக்கச்சொல்லிச் சிறுவிரலைக்கொடுத்தார்; அவர்களும் 'எங்கள் விக்₃ரஹமுழுதுந் தரவேணும்' என்ன, இவரும், வழக்கிலேபோய் அனைவரையும்பார்த்து 'சிறுவிரலுக்குக் குறையாமல் ஒப்பிக்கக்கடவேனென்ற இவர்கையிற் சீட்டுப்படி சிறுவிரலைக் கொடுத்தேன்' என்ன. அவர்களும் 'அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்' என்ன. இவர்களும் ஒரு தோலாவழக்கோவென்று 'சிறுவிரல்வேண்டா' என்று தெளிந்து

||குண்ட₂லிதக்₃ரந்த₂ங்கள்சிலபிரதிகளில் மாத்திரம் உள்ளன.

போனார்கள். பின்னையும் கோயில் கட்டின நிமந்தக்காரக் கம்மாளர்கட்குச் சிறிது த்ரவ்யங்கொடுக்கவேண்டி, அவர்களையெல்லாரையும் 'ஒரு த்வீபத்திலே த்ரவ்யம் இருக்கிறது' என்று ஓடமேற்றிக் கொண்டுபோய் நட்டாற்றிலே ஓடக்காரனுக்கு ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அவனும் வேறே தெப்பங் கொண்டுவந்து இவரை எடுத்துத் தெப்பத்திலே வைத்துக் கொண்டு தானும் ஏறி ஓடத்தைக் கவிழ்த்து, அவனும் இவரும் கோயிலிலே வந்துசேர்ந்தார்கள். அந்த நிமந்தக் காரக்கம்மாளருடைய பேரன்மார்கள் வந்து 'எங்கள் பெரியோர்கள் எங்கே?' என்று கேட்க ஆழ்வாரும் 'ஒரு த்வீபத்திலே நிக்ஷேபத்ரவ்யம் காட்டிவிட்டோம். அந்த த்ரவ்யங்களையெல்லாம் சுமைசுமையாகக் கட்டுகிறார்கள்' என்ன இவர்களும் 'எங்கள் தகப்பன் பாட்டன் முதலான இத்தனைபேரையும் ஆற்றுக்குள்ளே தள்ளிக் கொன்று போட்டீரே; அவரவர்களுக்கு அந்தப்படி சரீரமாகத் தந்தாலொழியப் போகவொட்டோம்' என்று ஆழ்வாரை மறிக்க ஆழ்வாரும் முசித்துக் கிடக்க ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலே ரங்கநாதன் எழுந்தருளி 'நீர் முசிப்பானேன்? என்று அவரவர்களை அழைத்துக் காவேரீ ஸ்நாநம் பண்ணச் சொல்லித் திருநாமமும் தரிப்பித்து நம்முடைய அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே நின்று அவரவர்கள் பேரைச் சொல்லி அழைக்கச்சொல்ல அவர்களும் அப்படியே அழைத்தார்கள்; அவரவர்களுடைய பித்ரு தேவதைகளுடையப் பெருமாள் பின்னேயிருந்து அவரவர்களுக்கென்றென்று ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக பரமக்ருபையுண்டானபடியினாலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளையடைந்தோம்; நீங்களும் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே அபசாரப்படாதே சிலகாலம் ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்து ஆழ்வாரை முன்னிட்டுக்கொண்டு உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்று அநுப்பித்துத் தாங்களும் மீண்டுபோனார்கள். அநந்தரம் பெரியபெருமாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து 'உம் அபீஷ்டத்தைச் சொல்லுங்காணே' என்ன, ஆழ்வாரும் தேவரீர்

த₃ஶாவதாரங்களை ஸேவிக்கவேணும்' என்ன. 'ஆகில் இனி நீர் அர்ச்சாரூபமான என் த₃ஶாவதாரஸ்வரூபங்களை ஸேவித்துக்கொண்டிரும்' என்ன. அப்போதே ஆழ்வார் அர்ச்சாரூபமாய் எழுந்தருளப்பண்ணினார். அநந்தரம் பெரிய பெருமாள் பரகாலன் மைத்துனரைப் பார்த்து 'உமக்கு ஆசார்யரான இவ்வாழ்வாரை விக்₃ரஹமாக எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோய்த் திருவவதார ஸ்த₂லமான திருக்குறையலூரில் கோபுரப்ராகார மண்டபாதி₃களை நிர்மித்து அதில் பரகாலனை நிறுத்தி மஹோத்ஸவாதி₃களைச் செய்து கொண்டு ஸுக₂மேயிரும்' என்ன, அவரும் ஆழ்வாரைப் போலே அர்ச்சாரூபமாயிருப்பதொரு விக்₃ரஹத்தைக் குமுத₂ வல்லியாருடனே எழுந்தருளப்பண்ணி, மந்த்ரிகளும் நம்பெருமாள் பரிவாரமும் கூடவர ஆழ்வார் திருவவதார ஸ்த₂லத்துக்குப்போய் அங்கே கோயில்ப்ராகாரமண்டபாதி₃களைக் கட்டுவித்து அதிலே ஆழ்வாரை எழுந்தருளப்பண்ணி மஹோத்ஸவாதி₃களை நடப்பித்துக் கொண்டு வந்தார். ஆழ்வாரும் அர்ச்சாரூபமாயிருந்தாலும், குமுதவல்லியார் முதலானவர்களோடே கலந்து பரிமாறிக்கொண்டு ஸமஸ்தாத்மகோடிகளையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு பெரியபெருமாள் திருவடிகளையே உபாயோபேயமாக ஸேவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளினார்.)

திருமங்கையாழ்வார் வைப₄வம் நிறைவுபெற்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

194. "தத: கலியுக₃ஸ்யாதௌ₃ வைஶாக்₂யாம் விஶ்வபா₄வந: ।
விஷ்ணுப₄க்தி ப்ரதிஷ்டா₂ர்த்த₂ம் ஸேநேஶோऽவதரிஷ்யதி ॥
ஸேநேஶகருணாலப்₃த₄ தி₃வ்யமந்த்ரத்₃வயம் முதா₃ ।
த்₃ராவிடா₃ம்நாயவக்தாரம் ஶடகோ₂பகு₃ரும் ப₄ஜே ॥
வகுளாப₄ரணம் வந்தே₃ ஜக₃த₃ாப₄ரணம் முநிம் ।
யஶ்ஶ்ருதேருத்தரம் பா₄க₃ம் சக்ரே த்₃ராவிட₃பா₄ஷயா ॥

வகுளாலங்க்ருதம் ஸ்ரீமச் ச2ட2கோபபத3த்3வயம் |
அஸ்மத்குலத4நம் போ4க்3யமஸ்து மே †மூர்த்3த4பூ4ஷணம் ||"

195.|| லாபே4 கலோ வாஸர ஏவ ராதே4
மாஸே விசாகே2 மஹநீயதாரே |
சா2கரஸ்ய வர்ஷேऽஜநி விச்வதி3வ்யாம்
பராங்குசோऽயம் ப4க்3வான் குளீரே ||

196 || ஸ்ரீவிஜ்ஞாநதி3நோத்தரேऽஹநி கலௌ
வர்ஷே ப்ரமாதீ3க்2யாஹ்வயே
மாஸே மாத4வநாமநி ப்ரகாசக3வதி3நே
ருக்ஷே விசாகா2ந்விதே4 |
லக்3நே சா2த்3த4சதுர்த்த2சீதிதி2யுதே
ஸ்ரீமத் குளீரேऽபி ச
க்ஷிதயாம் பராது3ர்பூ4த் பராங்குசகவிர்
ப4க்3யோத3யோऽஸ்மத்3குரு: ||

ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூ4தராகவுடைய நம்மாழ்வார் திருவவதாரம் பண்ணியருளும்படி எங்ஙனேயென்னில் — 197 அஸந்தி பாண்ட்3யேஷு தே3சேஷு தாநிச ச2ரீநக3ரீதி ஹி| தாம்ரபர்ணீநதீ3தீரே ஸர்வோத்க்ருஷ்டோ ஹ யதே4க்ஷஜ என்கிறபடியே *வண்டலம்பும் சோலை வழுதிவளநாட்டிலே 198 க3ங்கா3 ச யமுநா சைவ த்ரிக்3 கோ3தா3 ஸரஸ்வதீ-நாமதா3 ஸிந்து4 காவேரீ தாம்ரபர்ணீ ஸரித்3வரா என்று சொல்லுகிறபடியே க3ங்கா3தி3 ஸகல நதி3களிலும் உத்க்ருஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபர்ணியென்கிற பொருநையாற்றின் கரையிலே ஸ்ரீநக3ரி என்று ப்ரஸித்3த4மான *நலலார்நவில் குருகூர் நகருக்கு நிர்வாஹகரான இவ்வாழ்வார்தாமே எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தந்தைக்கும் மூத்தை என்று அருளிச்செய்தபடியே ஏழாட்காலும் புறந

† (பா) மூர்த்4நி ஸந்ததம்

|| இந்த ச்லோகங்கள் சில ப்ரதிகளில் இல்லை

தொழாமே * குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும் * தொண்டக குலத்திலே பிறந்து * ஏழாட்காலும பழிப்பிலராயிருப்பர். எங்ஙனேயென்னில்:- திருவழுதிவளநாடர் என ஒருவர். அவர்பிள்ளை அறந்தாங்கியார். அவர்பிள்ளை சக்ரபாணியார். அவர் பிள்ளை அச்யுதர். அவர் பிள்ளை செந்தாமரைக் கண்ணர். அவர்பிள்ளை செங்கண்ணர். அவர்பிள்ளை பொற் காரியார். அவர்பிள்ளை காரியார். அவர் பிள்ளை மாறன என்ற இவர்கள்தாம்.

இக்ரமந்தன்னிலே ஸந்தாநபரம்பரையாய்ப் பழைய அடியாரான இவர்களுடைய திருவம்சத்திலே பொற்காரி யார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம் பண்ணுவிப்பதாகத் திருவண்பரிசாரத்திலே காரியாரைக்கொண்டுபோய்த் தாம் ஸம்ப₃ந்த₄ஞ்செய்கைக்கு யோக்₃யராய் வைஷ்ணவ ஸாந்தா நிகரான திருவாழ்மார்பர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து 'உம்முடைய புத்ரியான உடையநங்கை யாரை நம்முடைய புத்ரரான காரியாருக்கு விவாஹம் பண்ணித் தரவேணும்' என்று * தமரும் பிறரும அறிய ப்ரஸங்கி₃த்துக்கேட்க, திருவாழ்மார்பரும் மிகவும் ஸந் துஷ்டராய் ஸம்மதித்து * கண்ணாலங்கோடித்து 'மத்தளங் கொட்ட வரிசங்கம் நின்றூத. முத்துடைத்தாம நிரை தாழ்ந்த பந்தற்கீழ்'' என்கிறபடியே உபலாளித்துப் * பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து உத₃கபூர்வகமாக உடையநங்கையாரைக் காரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்க. காரியா ரும் ''வெள்ளிவளைக்கைப்பற்ற'' என்கிறபடியே பாணி க்₃ரஹணம்பண்ணி மற்றுமுண்டான க்ரியாவிஶேஷங்களையும் செய்து. திருவண்பரிசாரத்தில் * திருவாழ்மார்பரான எம் பெருமானையும் திருவடிதொழுது மீண்டு * பெரிய வண்குரு கூரிலே எழுந்தருளாநிற்க. 199. ''பதாகாத்₄வஜிநீம் ரம் யாம் தூர்யோத்₃கு₄ஷ்ட நிநாதி₃காம்-ஸிக்தராஜபத₂ாம ரம் யாம் ப்ரகீர்ணகுஸுமோத்கராம்-பௌரை: ப்ரத்யுத்₃க₃தோ

தாரம் த்விஜைஸ்ச புரவாஸிபி:' என்று சொல்லு கிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீ மிதிலையிலே யெழுந்தருளித் * திக்கு நிறை புகழாளனான ஸ்ரீ ஜநகராஜன் மகளைத் திருமணம் புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளும்போது திருவயோத்யையிலுள்ள ப்ராஹ்மணரும் பௌரஜநங்கள் பட்டணத்தை அலங்கரித்து மங்களவாத்ய கோஷத்துடனே வந்து எதிர்கொண்டாற்போலே * செம்பொன்மாடத் திருக்குருகூரிலுள்ளாரும் * பூரணபொற்குடம் வைத்துப் புரமெங்கும் தோரணம் நாட்டித் * துமிலமெழப் பறை கொட்டி உபலாளித்து எதிர்கொள்ள * குன்றம்போல மணிமாடநீடு திருக்குருகூரதனுள் புகுந்து 'இல்லறம்' என்று ச்லாக்யமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலே நியதரான காரியார் சிலநாளைக்குப் பின்பு தம்முடைய பத்நியாரான உடையநங்கையாரைத் திருக்குருகூரில் நின்றும் பிறந்தகமான திருவண்பரிசாரத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் மீண்டு வாராநிற்கச் செய்தே * தேன்கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடியிலே சென்று *நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்றவச் செய்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியையும் ஸேவித்து அடியோங்களுக்கு ஒரு ஸந்தாநம் தந்தருளவேணும் என்று ப்ரார்த்திக்க, நம்பியும் நாமே வந்து பிறக்கிறோம்' என்று ஆச்சக முகேந வரப்ரதாநம் பண்ணியருள அவ்வசநங்கேட்டு ப்ரீதராய் நிற்கச்செய்தே நம்பியும் பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயை க்ருபையுடனே ப்ரஸாதித்தருள தனு மனனுள்ள கழல்மேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்காரனென்றுகொண்டு * துணையோடும் பிரியாதே ஸ்வீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்தாநமான நல்லார்பலர்வாழ் குருகூரிலே வந்து புகுந்து நித்யவாஸம் பண்ணிக்கொண்டு போருகிற வளவிலே, உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக 'திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்", என்னும்படி எம்பெருமான் பாரெல்லாமுய்யும்படி.

ஸேனைமுதலியாரை நம்மாழ்வாராக அவதரிக்கும்படி நியோகிக்க. கலியுகம் பிறந்த / நாற்பத்து மூன்றுநாளான வர்த்தமான || ப₃ஹுதா₄ந்ய வர்ஷத்தில் வஸந்தருதுவில் வைகாசி மாஸம் சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமி கூடின திருவைஶாக₂ நக்ஷத்ரத்தில். கர்வ்யவாஸரகர்க்கடக லக்₃நத்திலே தி₃வ்யயோக₃ தி₃வ்யகரணங்களிலே. § ஆதி₃த்யராமதி₃வாகர ராச்யுதபா₄நுக்களுக்கு உ₃யத்திலே நீங்காத உள்ளிருள் நீங்கி

/ 'நாலாயிரத்து முந்நூற்றிரண்டுநாள் சென்ற' என்று சில பிரதிகளிற் பாடம் காண்கிறது. இப்பாடத்திற்கு உபபத்தி —'நம்மாழ்வாரது திருவவதாரம் கலியுகம் பிறந்த நாற்பத்து மூன்றுநாளானாலும். துவாபரயுகாந்தத்தில் யுகஸந்தியாகப் புராணங்களில் ஏற்பட்டுள்ள நூறுவருஷத்திற்குள்ளாகவே கலி பிரவேசித்துவிடுகிறபடியால். அங்ஙனம் பிரவேசித்த நாளைக் கண்டறிந்து இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டுள்ளது' என்று ஆன்றோர் கூறுவர். — ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு.

|| "ப்ரமாதீ₂யாஹ்வயே" என்று ஶ்லோகத்திலும். "ப₃ஹுதா₄ந்யவர்ஷத்தில்" என்று மணிப்ரவாள வசநநடையிலும் மாறுபடும்படியிருப்பதற்கு ஸமாதா₄நம்—'மநுஷ்யர்க்கு ஒருவர்ஷம் தேவதைகளுக்கு ஒருநாளாதலாலும். அந்நாள் உத்தராயணம் முடிகிற ஆனிவரைதோறும் முடிவதனாலும். ஆனிமாஸம் முடிகிறவரையில் முன்வர்ஷமே தொடர்ந்திருக்கின்றதெனக்கொண்டு பிரமாதி₂வருஷமே ப₃ஹுதா₄ந்யவென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று சில பெரியோர்களும்; 'ப₃ஹுதா₄ந்யவென்றது, ஆழ்வார் க₃ர்ப்ப₄த்துட் புகுந்த வர்ஷத்தை; ப்ரமாதி₂யென்றது. ஆழ்வார் திருவவதரித்த வர்ஷத்தை' என்று வேறு சில பெரியோர்களும்; 'கல்பபே₄த₃த்தால் ஸமாதே₄யம்' என்று மற்றுஞ் சில பெரியோர்களும் கூறுகின்றனர்.

—ஸ்ரீ சே. கிருஷ்ணமாசாரியர் பதிப்பு.

ஶோஷியாத பிறவிக்கடல் ஶோஷித்து விகஸியாத போதிற் கமலம் மலரும்படி வகுளபூ4ஷண பா4ஸ்கரோத3ய முண்டாயத்து§ உடையநங்கையாராகிற பூர்வஸந்த்4யையிலே
200 ராதே4 கலித்3ரே லாபே4 வைஶாகே2 காவ்யவாஸரே-
லக்3நே கர்க்கடகே ஸஞ்ஜாத தநயம் நாத2நாயிகா" என்று தி3வ்யஸூரிசரித்ரத்திலே சொல்லிற்றிறே

திருவநந்தாழ்வானும், வர்ஷாதபநிவாரணார்த்த2மாக இவர்க்கு முன்னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்து அவதரித்தருளினார்

நம்மாழ்வார் வைப4வம் நிறைவுபெற்றது

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்

201 பாண்ட்3யக்ஷமாயாம் ப்ரதி2தாவதாரம்
||சைத்ரஸ்த2சித்ரோடு3ஜஶ்ராத்4வகூட2ம் |
க2க3ாமமஶ்ராஜம் மது4ரம் கவீந்த்3ரம்
ஶடா2ரிப4க்தம் ஶரணம் ப்ரபத்3யே ||

202 ஹஸ்தஸ்த2தாளத்3விதயம் ப்ரபத்3யே
ஶடா2ரிவாக்3வ்யாஸமுத்3ர கீர்த்திம் |
மாது4ர்யஸம்ஶ்லிஷ்டகவித்வயுக்தம்
மஹத்வஸம்பா4வித பு3த்3தி4தத்வம் ||

203 ‡ யாதே ஸமவத்ஸரௌகே4 ஹஸ்த3க3த3ஜகே த்3வாபரஸ்ய
யேஶ்வராப3தே3, சைத்ரே மாஸே த்3விஸப்தோத்தரதி3வஸ

§ இவ்வாக்யம் அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனார் அருளிச்செய்த ஆசார்யஹ்ருத3யத்திற் காணப்பட்டதே யாகிலும் இவர்க்கு முற்பட்டவரான பின்பழகியபெருமாள் சீயர் காலத்திலேயே வழங்கிவந்ததென்று கொள்ளத் தக்கது.— சே கி. பதிப்பு

|| (பா) 'சைத்ரஸ்த2சித்ரோடு3ஜ ஶ்ராத4்ரிகூட2ம்'

‡ இந்தச் ச்லோகம் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வரே ஶுப்₄ரபக்ஷே ச ருச்யே। சித்ராக்₂யே ப₄ார்க்க₃வீயே
கு₃ணவதி ச தி₃நே ப்ராது₃ராஸீச் ச₂ட₂ாரே-ரந்தேவாஸீ
த்₃விஜேந்த்₃ரோ மது₄ரகவிரஸௌ மாத்₃ருகு₃ஜ்ஜீவநாய||"

மது₄ரகவிகள், செல்வம் மல்கி அவன் கிடந்த திருக்கோளூரிலே. 204. "சைத்ரஶ்ஸ்ரீமாநயம் மாஸ: புண்ய: புஷ்பிதகாநந:" என்று ஸ்ரீமத்தாகச் சொல்லப்படுகிற சித்திரை மாஸத்தில். சித்ரா நக்ஷத்ரத்திலே. † ஸ்ரீகுமுத க₃ணேஶாம்ஶராய், ஸ்ரீவகுளபூ₄ஷண ப₄ாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம்போலே முன்னே திருவவதரித்தருளினார். 205. "க₃ணேஶ: குமுதோ₃ நாம்நா / கவிர்மது₄ரஸம்ஜ்ஞக:-சைத்ரமாஸி ஶுபே₄ சித்ராதாரகாயாமஜாயத" என்று திவ்யஸூரிசரிதத்திலே சொல்லிற்றிறே.

ஸாமஶாக₂ாத்₄யயந பூர்வஶிக₂ாவத்₃ப்₃ராஹ்மணவர்ணே அவதரிக்கையாலே. இவருக்குத் தத்தத்காலங்களிலே ஜாதகர்ம நாமகரண அந்நப்ராஶந சௌளோபநயநாதி₃களையும் செய்து. 206. "அங்கா₃நி வேதா₃ஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாய விஸ்தர:। புராணம் த₄ர்மஶாஸ்த்ரஞ்ச வித்₃யா ஹ்யேதாஶ்சதுர்த்த₃ஶ||" என்று சொல்லப்பட்ட சதுர்த்த₃ஶ வித்₃யைகளையும் அதி₄கரிப்பிக்க, அதீ₄தவேத₃ வேதா₃ங்க₃ருமாய் மஹாவிரக்தருமான இவர். 207. "அயோத்₄யா மது₄ரா மாயா காஶீ காஞ்சீ ஹ்யவந்திகா-புரீ த்₃வாரவதீ சைவ ஸப்தைதே முக்திதா₃யகா:" என்று

---

† 'வேதா₃த்மகமான பெரியதிருவடியம்ஶமாய்' என்றும் பாடம் காண்கிறது; மேலோர்கள் அருளிச்செய்த சுலோகங்களில் "க₂க₃ாம்ஶப₄ாஜம்" என்றும். "க₃ணேஶ: குமுதோ₃ நாம்நா" என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதனால், இம்மதுரகவிகளை. கருடபகவான் குமுதரென்ற கணேசர் ஆகிய இவ்விருவரம்ஶமுமுடையவரென்பர் பெரியோர். —சே. கி.

/(பா) நித்யஸூரிர் மஹாத்₃யுதி:-சைத்ரே மாஸி ததஶ்சித்ரா'

முகதிபரத₂மாகச சொலலபபடட திருவயோத₁யை முதலான தி₂வயதே₃ஶஙகளை ஸேவிகக எழுநதருளினா

இபபடி இவா முனனுக அவதரிததருளின ஆழவாா *முததனையமுறுவலசெயது மூககுறிஞசி முலையுணடே மௌநதஙாடே எழுநதருளியிருககச செயதேயும வாடடமினறிககே பரிபூாணராயிருககிற இநத ஆஶசா யததைக காரியாரும * இவரைபபெறற வயிறுடையாளான உடையாஙகையாரும கணடு உனமனததா லெனனினாா இருநதாய" எனகிறபடியே எமபெருமான பககலிலே நயஸதப₄ரராயக கொணடிருநது * பததுநாளுங கடநத விரணடாநாள 208. ' ஶஙக₂தீாதக₂ ஸமீபே து தாமராயா த₃க்ஷிணே தடே। ஸாஸதி₂கம புணட₃ரீகாக்ஷம ஶஙக₂சகர த₄ரம ஹரிம। வரத₃ாப₄யஹஸதஞச ரமயா த₄ரயா ஸஹ-நவநீரத₃நீலாப₄ம பீதவாஸஸமசயுதம் என்று சொல்லுகிற படியே திருசசஙகணிததுறையையுடைததான பொருநலாற றின தெனகரையிலே தி₂வயமஙக₃ள விக₃ரஹயுக்தனுய ஶஙக₂சகரத₄ரனுயப புணட₃ரீகாக்ஷனுய வரத₃ாப₄யஹஸத னுய ஸ்ரீபூ₄மிநீளாஸஹிதனுயக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க கிற பொலிநது நினறபிரான திருமுனபே எடுத்துக்கொண்டு போய அபபடிபபடட விக₃ரஹததை ஸேவிக்கபபணணி இவருககு 'மாறன என்று திருநாமஞசாததி திருபபுளி யாழவாரடியிலே * ஆணிப பொனனுற செயத வணணச சிறுததொடடிலிலே வளர்த்தி இவரைப புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணுமல எஙகள குடிககரசே என்று விஶேஷபரதி பததிபணணி ஸேவிததுககொணடு போர். ||(அபபோது பரமபத₃நாத₂னும ஸேநாபதியை அழைதது நீாபோய நம்மாழ்வாருககு மந்தரமநதரார்த்த₂ஙகளையும த₂ரவிட₂ வேத₃ததையும உபதேசிதது வாரும்' என்ன, விஷவக ஸேனரும எழுந்தருளி ஆழ்வாருககு நிகி₂லபுருஷார்த்த₂ங

|| குணட₂லிதக₃ரநத₂ம சிலபிரதிகளிற காணபபடுகினறது.

களையும் த்₃ரவிட₃வேத₃ங்களையும் உபதே₃சித்து தி₃வ்ய ஜ்ஞானஸம்பந்நராக்கி எழுந்தருளினார்.)

இவ்வாழ்வார் தாம் 209. "ஸு ஜ்ஞாநக₄ந பூர்ணத்வாத் நித்ரிணீமூலஸம்ஶ்ரய:–பா₃ல ஆஷோட₃ஶாப்₃த₃ாத்து மூக ப₄ாவங்க₃மிஷ்யதி" என்று சொல்லுகிறபடியே திருப்புளி யாழ்வாரடியிலே பதினாறு திருநக்ஷத்ரமளவாக * அவன் முகத்தன்றி விழியேனென்று முகுளிதநயநருமாய் * ஆருக் கென்சொல்லுகேனென்று மௌநியுமாய் எழுந்தருளியிருக்க, உடையநங்கையாரும் காரியாரும் கண்டு, இவர் தம்மைப் போன்ற அதி₄காரிகளைக் காணாமையாலே லௌகிகரோடு வார்த்தை சொல்லாதிருக்கிறாரென்றறியாதே, 'திருக்குறுங் குடி நம்பிக்கு நாம் செய்ததென்?' என்று சிந்தை கலங்கி யிருக்க, இப்ரப₄ாவங்களைத் திருவயோத்₄யை ஸேவிக்க எழுந் தருளின ஸ்ரீமது₄ரகவிகளும் கேட்டருளியிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்த₂மாகப் புறப்பட்டவர், தென் திசையிலே ஸூர்யோத₃யமானாப்போலே ஒரு அப்ராக்ருத தி₃வ்யதேஜஸ்ஸைக்கண்டு 'இதுவென்?' என்று திகைத்து நின்று, 'ஏதேனும் க்₃ராமநக₃ரங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத் தீயோ?' என்று தம்மிலே விசாரித்து அற்றைக்குக் கண் வளர்ந்தருளினார்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்றுநாள் இப்படியே கண்டு, 'இது ப்ராக்ருத தேஜஸ் அன்று, அப்ராக்ருததி₃வ்ய தேஜஸ்ஸாயிருந்தது; இக்காரணத்தை நாம் பரீக்ஷிப்போம்' என்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்தருளி, ராத்ரிகளில் அந்தத் தேஜஸ்ஸே குறியாக அதித்வரையுடனே மீண்டெழுந் தருளி, புண்யக்ஷேத்ரம்தோறும் ஶோதி₄த்துக்கொண்டு வந்து 210. "ஸ்ரீரங்க₃மதுலம் க்ஷேத்ரம்" என்கிற * திரு வரங்கப் பெருநகரிலே ஶோதி₄க்க, அதுக்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிருக்க, பின்னையும் பூர்வம்போலே த்வரித்தெழுந்தருளி * மாடமாளிகை சூழ்ந்தழகாய திருக்

குருகூரிலே சென்று அப்பால் பார்த்துக் காணாமையாலே இது இங்கேயாயிருக்கும் என்று சோதித்துப் பார்க்க
211. பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பரபதயுகளே நிவிஷ்ட சைதந்யம்-ப்ரத்தவபோதமுத்ரம் பரமாசார்யம் பராங்குஶம் வந்தே என்கிறபடியே ஸர்வஜ்ஞாநகநபூர்ணராய் உறங்காப்புளியின் மூலந்தன்னிலே முகுளிதநயநராய், ஷோடஶவர்ஷராய் ஷோடஶகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே பத்மாஸநோபவிஷ்டராய் ப்ரத்தவபோதமுத்ராயுக்தராய் பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குஶரைப் பார்த்து §(பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு தம்மைக் கடாக்ஷித்தல் ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்தல் செய்யக் காணாமையாலே) இவர்க்குச் சைதந்யமுண்டோ? /செவிகேட்குமோ? என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒரு குண்டுக் கல்லையெடுத்து அவர் முன்னே டீடென்று போட இவரும் அதுகேட்டுத் திடுக்கென்று திருக்கண்களை மலரவிழித்துப் பார்த்தருள ஸ்ரீமதுரகவிகளும் இவர்க்கு வாக்கு உண்டோ? இல்லையோ? என்று அறியக்கடவோம் என்று அவரைக் குறித்து † செத்தத்தின் வயிற்றிலே சிறியது பிறந்தால்

---

§ குண்டலீதகரந்தம் சிலபிரதிகளில் மாத்திரம் உள்ளது.
/ ஶ்ரவணேந்த்ரியமுண்டோ என்றும் பாடபேதம்

† செத்தத்தின் வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது - செத்தது என்று அசித்து அது எப்படியென்னில், உயிர் அற்றதாய ஜடமாயிருக்கையாலே அசித்தைச் சொல்லுகிறது அதின் வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது— ஶரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமுண்டாகை சிறியதாவது—அணுபரிமாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமுண்டானால், அதுக்கு போக்யமும், அசித்திலேயிருக்கிற ஸுகதுக்கங்கள் அத்தைத் தின்று கிடக்கையாவது—சரீரத்திலேயிருக்கிற ஸுகதுக்கங்களை புஜித்துக்கொண்டு சரீரத்தையே ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கை

எத்தைத்தின்று எங்கேகிடக்கும்'' என்ன, "அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்ய, ஸ்ரீமது₄ர கவிகளும் கேட்டருளி 'இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தார்; இம்மஹாநுப₄ாவரை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்க வேணும்' என்று நினைத்து மிகவும் ஹ்ருஷ்டராய் ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க₃ ப்ரணாமமாகத் தானுந் தடக்கையுங்கூப்பி || விழுந்து ஸேவித்து 'மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே'' என்று ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்த₂ராய் 212. "கு₃ருபாத₃ாம்பு₃ஜம் த்₄யாயேத் கு₃ரோர்நாம ஸதா₃ ஜபேத்' என்கிறபடியே த்ரிவித₄கரணங்களாலுண்டான தத்பாத₃ாம்பு₃ஜத்₄யாந தந்நாமகீர்த்தந தத்கிங்கரவ்ருத்திகளுமேயாக ஆழ்வாரை ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே || 213. "ஆதி₃தே₃வோ ஜக₃ந்நாதே₂ா வாஸுதே₃வோ ஜக₃த்பதி:| சதுர்பு₄ஜ: ஶ்யாமளாங்க₃: பரமே வ்யோம்நி திஷ்ட₂தி ||'' என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரண பூ₄தனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸர்வநியந்தாவுமாய், ஸர்வாந்தர்யாமியுமாய், * நீலமேனியும் நான்குதோளுமுடையனாய், ஸ்ரீ வைகுண்ட₂த்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயணனானவன் ஆழ்வார்க்கு எதிர்விழிகொடுக்க வேணுமென்று திருவுள்ளமானவளவிலே பெரியதிருவடியும தம்முடைய பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்னே வந்து நிற்க, 214. "அத₂ாக₃தம் க₃ருட₃மமும் புரஸ்ஸ்தி₂தம் மஹா

|| 'விழுந்து ...... எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே' என்றவிடத்து, "பணிந்து 'அடியேனை அங்கீ₃கரித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆழ்வாரும் இவரை விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளிப் பஞ்சஸம்ஸ்காரமும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி நாம் ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலை கொள்ளும' என்று அருளிச்செய்தருளினர். அவ்வளவிலே''என்று ப்ரதிபே₄த₃ம்.

கி3ரிம ஜலத3 இவாருரோஹ ஸ என்றும பொலிந திருணட காாவானில மினனே போறறேனறி, மலிநத திருவிருநத மாாபன-பொலிநத கருடன மேறகொணட கரியான என்றும சொலலுகிறபடியே நிதயாநபாயிநி யான பிராட்டி ஸஹிதனுடைய பெரியதிருவடி மேறகொணடு தோனறி தன்னுடைய ஸவருபருபகு3ணவிபூ4தி சேஷடி தஙகளையெலலாம யுக3பதே3வ ஸாக்ஷாதகரிதது அநுப4விகக லாமபடி ஆழவாருககு * மடாவறமதிஙலடருள ஆழவாரும பொனனிவா மேனிமரகதததின பொஙகிளஞசோதி என கிறபடியே எமபெருமானுடைய தி3வயாதம ஸவருபததை யும ததஸவருபபரகாஶகமான தி3வயமஙக3ள விக்3ர ஹததையும தத3ாதே4யமான தி3வயகு3ணஙகளையும அநு ப4விதது அவவநுப4வஜநித பரீதி உளளடஙகாமல
215. ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததை2வாத2ாவணாநி ச எனகிற வேத3சதுஷடயஙகளில ருக யஜுஸ அத2ாவணம எனகிற வேத3தரய ஸாராாதக2ததைத திருவிருததம திருவாசிரியம பெரியதிருவநதாதி எனகிற தி3வயபரப3நத4 தரயததாலே அருளிசெயதும 216 வேதா3நாம ஸாம வேதோ3ஸமி எனறு கீ3தோபநிஷத3ாசாாயன தானுகச சொலலபபடட ஸாமவேத3ஸாராாதக2ததைச சரமபர ப3நத4மான திருவாயமொழியாலே அருளிசசெயதும மிகக வேதியா வேதததினுடபொருள நிறகபபாடி என னெஞசுள நிறததினனை எனகிறபடியே * தேவுமறறறி யாத ஸ்ரீமதுரகவி பரப4ருதிகளான ஸஜஜநஙகள * அறியக கறறு வலலராமபடி பரதிஷடி2பபிதது * ஊரும நாடு முலகமும தமமைபபோலேயாககி புஷபதயாக3பே4ாக3 மணடபம தொடககமான தி3வயதே3சதது எமபெருமான களும திருபபுளியாழவாரடியிலே எழுநதருளி இவாககுத திருமுக2பரத3ாநம பணணித தாஙகளும எமபெருமா னுளனுகவே எனகிறபடியே ஸததைபெறறுநிறக நிதய ஸூரிகளும ஶவேதத2வீபவாஸிகளும இவவாழவாா வைப4 வததைககாணகைககாக வநதுநிறக அவாகளை ஸேவிதது

"பொலிக பொலிக" என்று மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, அவர்கள் வைப₄வத்தையறிந்து அநுப₄வித்த தமக்கு "மாறுளதோ விம்மண்ணின்மிசையே" என்றும், "இனி யாவர்நிகரகல்வானத்தே" என்றும், "யான் பெரியன் நீ பெரியை யென்பதனை யாரறிவார்" என்றும் எம்பெருமானோடே மார்தட்டி உப₄யவிபூ₄தியிலும் ஸத்₃ருஶரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான ப்ரப₄ாவத்தையுடையராய். "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்" என்று பா₃ல்யாத்ப்ரப்₄ருதி ப₄க₃வத்₃கு₃ணைகதா₄ரகராய். 217. "ப்ராப்யஸ்ய ப்₃ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகா₃த்மந:| ப்ராப்த்யுபாயம் ப₂லம் ப்ராப்தேஸ் ததா₂ ப்ராப்தி விரோதி₄ ச|| வதந்தி ஸகலா வேதா₃ஸ் ஸேதிஹாஸ புராணகா:" என்று ஸகலவேத₃ஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஸாரதமமாகச் சொல்லப்படுகிற அர்த்த₂பஞ்சகத்தையும். 218. "த்₃வயாத் பரதரம் நாஸ்தி மந்த்ரம் வேதே₃ஷ்வபி த்₃விஜ" என்று மந்த்ர ஶ்ரேஷ்ட₂மாகச் சொல்லப்படுகிற ஸர்வவேத₃ஶாஸ்த்ரஸாரபூ₄தஶரணாக₃தி மந்த்ரார்த்த₂த்தையும சரமப்ரப₃ந்த₄மான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாம்படியருளிச்செய்து. 219. "த₃ர்ஶநம் பரப₄க்திஸ் ஸ்யாத் பரஜ்ஞாநந்து ஸங்க₃ம:| புநர்விஶ்லேஷபீ₄ருத்வம் பரமா ப₄க்திருச்யதே ||" என்கிறபடியே பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்திகளையுடையராய்க்கொண்டு * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி * அவாவற்று வீடு பெற்றருளினார்.

அநந்தரம், "திருமால் திருப்பேர்வல்லாரடிக் கண்ணி சூடிய மாறன்" என்கிற * திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு ப்ரத₂ம ஶிஷ்யரான ஸ்ரீமது₄ரகவிகள் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த₂ரான ஸ்வாசார்யவைப₄வத்தைக் "கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" என்கிற தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄த்திலே அருளிச்செய்து பஞ்சமோபாய நிஷ்ட₂ரான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச்சாரூப

மான ஆழவார விக$_3$ரஹததையும ஏறியருளபபணணி அவ ருககு நிதய பக்ஷ மாஸ அயந ஸமவதஸரோதஸவஙகளை யெலலாம மஹோதஸவமாகத தாழவற நடததிககொணடு "வேதநதமிழசெயத பெருமாள வநதார திருவாயமொழிப பெருமாள வநதார திருநகரிப பெருமாளவநதார திரு வழுதிவளநாடர வநதார திருககுருகூரநகாநமபி வநதார காரிமாறா வநதார சடகோபா வநதார பராஙகுசா வநதார" எனறு பல சினனஙகள பணிமாற அவவளவிலே சஙகத தார சிஷயாகள வநது 'எஙகள சஙகததாரோடே தாக கிதது ஜயிததுச சஙகபபலகையேறினவொழிய வேதந தமிழசெயத பெருமாள" எனறு விருதுபிடிகக வொட டோம' எனறு தடுகக ஸ்ரீமதுரகவிகளும அதுநயாயமாய எஙகள ஆழவார எஙகும எழுநதருளார அவா தி$_3$வய ஸூகதிககுச சஙகபபலகை இடஙகொடுததாகில அவாககு இடஙகொடுததகாம எனறுசொலலி ஒரு சிறுமுறியிலே 'கணணன கழலிணை' எனறு எழுதி இசசிறுமுறியைச சஙகபபலகையினமேல வையுஙகோள எனறு அவாகள கையிலே கொடுகக அவாகளுமபோய இவவிசேஷததைச சஙகததாருககுச சொலலி அசசிறுமுறியைச சஙகபபலகை யினமேலே வைகக அககாலததிலே தெனமதுரையிலே சஙகததாரோடுசேர முநநூறு தமிழபபுலவா சஙகபபலகை யேறியிருகக அபபலகை அவாகளெலலாரையும எடுததுக கவிழததுபபோடடு ஆழவார திவயஸூகதிச சிறுமுறி யொனறையுமே த$_4$ரிததுககொணடு நிறக, இததைககணடு சஙகததலைவனும பயபபடடு ஈயாடுவதோ கருடற கெதிரே இரவிககெதிர மினமினியாடுவதோ நாயோடு வதோ உறுமிபபுலிமுன நரிகேசரிமுன நடையாடுவதோ பேயாடுவதோ [1]வெழிலூரவசிமுன †பெருமானடி சோ வகுளாபரணன ஓராயிரமாமறையின தமிழில ஒருசொற

---

1 (பா) அழகூரவசிமுன † (பா) பெருமான வகுளாபரணன தரு சொல ஓராயிரமறையின பொருளின ஒருசொற பொருமோ

பொறுமோ வுலகிற்கவியே” என்று ஆழ்வார் விஷயமாகக் கவிசொல்லி அபராத₄க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டான். பின்னையும் அங்குகக்கிடந்த தமிழ்ப் புலவரடைய ப்ரத்யேகம் கவிசொல்லி அபராத₄க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். இப்படி 220. “கு₃ரும் ப்ரகாஶயேத் தீ₄மாந்” என்கிற படியே ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசருடைய வைப₄வததை * ஊரும் நாடும் உலகமுமெல்லாம் அறியும்படி ப்ரகாசிப பித்துககொண்டு மது₄ரகவிகள் சிலகாலம் எழுந்தருளி யிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினர்.

மது₄ரகவியாழ்வார் வைப₄வம் நிறைவுபெற்றது.

§தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ ப்ராமாண்ய ஸமர்த்த₂நம்

இப்படி தத்வத₃ர்ஶிகளாக அவதரித்தருளின இவ்வாழ் வார்கள் அருளிச்செய்த தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்கள் முக்₂யதமமான ப்ரமாணங்களாயிருக்க தே₃வதாந்தர விஷயமாக “தெய்வ நானமுகக் கொழுமுளையீனறு. முக்கணீசனொடு தேவுபல நுதலி. மூவுலகும் விளைதத வுந்தி” என்றும். “பூவில் நான்முகனைபபடைதத தேவன” என்றும். “நான் முகனை. மூழ்தத நீருலகெலலாம படையென்று முதல்படைத்தாய்” என்றும். “நான்முகன் றன்னொடு தேவருலகோடுயிர் படைத் தான்” எனறும. “பிரமனை சிவனிநதிரனுதிக்கெலலாம். நாபிக்கமல முதற்கிழங்கு” என்றும் “பிரமனைத் தனனுநதி யிலே தோற்றுவிசது” என்றும். “இருந்தண்கமலத்திரு மலரினுள்ளே. திருந்து திசைமுகனை தந்தாய்” என்றும். “நினனுந்திவா. யன்று நான்முகம் பயந்த வாதிதேவன” என்றும. “நானமுகனை நாராயணன் படைத்தான” என றும “உந்தியிறறோற்றினாய் நான்முகனை” எனறும், “உந்தி

§ இதுமுதல ஆழ்வார்கள் வைப₄வம் முடிகிறவரை யிலும உள்ள பகுதிகள் சில பிரதிகளிலேயே உள்ளன. பிற்காலததுப் பெரியோர்களாற் சேர்க்கப்பட்டவை.

யெழுநதவுருவமலா தனனிற சநதசசதுமுகன றனனைப படைததவன" எனறும உநதிமேல நானமுகனைபபடைத தான ' எனறும இபபடி ஆழவாாகளெலலாரும ப₃ரஹம ருத₃ராதி₃களை ஸாவேஶவரனதானே ஸருஷடிததானெனறு அருளிசசெயதும

அஙஙனனறிககே வலததனன திரிபுரமெரிதசசவன இடம பெறததுநதித தலததெழு திசைமுகன எனறும ஏறனைப பூவனைப பூமகளதனனை வேறினறி விணை டொழுததனனுள வைதது எனறும திருவிடமே மாாவ மயனிடமே கொடபூழ ஒருவிடமுமெநதை பெருமாற கரன எனறும ஏறுளுமிறையோனுந திசைமுகனுந திருமகளும கூறுளுந தனியுடமபன எனறும சிவனொடு பிரமனவண திருமடநதை சோ திருவாகம எனறும மலாமகள நினனு ததாள - செயய மறையான நினனுநதியான மாமதின மூனறெயத, இறையான நினனாகததிறை' எனறும பிறைதஙகு சடையானை வலததே வைததுப பிரமனைத தனனுநதியிலே தோறறுவிததுக கறைதஙகு வேல தடஙகண திருவை மாாபிறகலநதவன எனறும இபபடி,
221 விஷணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ எனறு சொலலபபடு மவளாய * இறையுமகலகிலலாத நிதயஸித₃த₄ மஙக₃ளா வஹையாயப பரமமஹிஷியான பெரிய பிராடடியுடன ரஜஸதமோ கு₃ணமிஶ்ராரான ப₃ரஹமருத₃ராகளுடன வாசியறத தன திருமேனியிலே இடஙகொடுததுக கொணடிருககிறானெனறு அருளிசசெயதும,

அஙஙனனறிககே நிறைமலாபபாதஙகள சூடிக கணணபிரானைத தொழுவாா ஒறறைப பிறையணிநதா னும நானமுகனும மிநதிரனும, மறறையமரருமெலலாம" எனறும, களவா எமமையு மேழுலகும நினனுளளே தோறறிய இறைவாவெனறு, வெளளேறன நானமுக னிநதிரன வானவா புளளூாதி கழல பணிநதேததுவா" எனறும நாடொறும வானவா தமமை யாளுமவனும

நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும், செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவர்' என்றும், "நுண்ணுணர்வின நீலார் கண்டத்தம்மானும் நிறைநான்முகனுமிந்திரனும், சேலேய் கண்ணார் பலர்சூழ விரும்பும் திருவேங்கடத்தானே" என்றும், "அரனநான்முகனேத்தும், செய்ய நின்றிருப்பாததத்தை" என்றும், "மேவித்தொழும் பிரமன் சிவனிந்திரன்" என்றும், "நெற்றிபெற்றகண்ணன் விண்ணின் நாதனோடு போதின்மேல், நற்றவத்த நாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர், கற்றபெற்றியால் வணங்கு பாத" என்றும், "நீரேறு செஞ்சடை நீலகண்டனும நான்முகனும முறையாற், சீரேறுவாசகஞ் செய்யநின்ற திருமால்' என்றும், "அவரிவரென்றில்லை அரவணையான் பாதம், எவர் வணங்கியேத்தாதாரெண்ணில் - பவரும், செழுங்கதிரோனொண்மலரோன் கண்ணுதலோனன்றே, தொழுந்தகையார் நாளுந் தொடர்ந்து" என்றும் இப்படி ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ராதி$_3$தே$_3$வதைகள் எம்பெருமானைக் கிட்டித் தண்டனிட்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திரிவார்கள் என்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிகே, "கேழ்த்த சீரரன் முதலாகக் கிளர் தெய்வமாய்க் கிளர்ந்து, சூழ்த்தமரர் துதித்தாலுன்றொல் புகழ் மாசூணாதே" என்றும. 'நினைந்து நைந்துள் கரைந்துருகி இமையோர் பலரும் முனிவரும, புனைந்த கண்ணி நீர் சாந்தம் புகையோடேந்தி வணங்கினால்....உன் பெருமை மாசூணாதோ மாயோனே" என்றும், "மாசூணாவான் கோலத்தமரர்கோன வழிப்பட்டால், மாசூணா உனபாத மலர்ச்சோதி மழுங்காதே" என்றும் "பிறையேறு சடையானும் நான்முகனுமிந்திரனு மிறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்தலிது வியப்பே" என்றும் இப்படி ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ராதி$_3$கள் ஸத்வகு$_3$ணோத்தரரானபோது எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் எம்பெருமானுக்கு அவத்$_3$யாவஹமென்று அருளிச்செய்தும்:

அஙஙனனறிககே நளிாமதிசசடையனெனகோ நான முகக கடவுளெனகோ" எனறும சிவனு யயனுமுய' எனறும கடிகமழ கொனறைச சடையனே யெனனும நானமுகக கடவுளேயெனனும எனறும பூததணடு ழாய முடியாய புனனொனறையஞசெஞசடையாய, வாயநத வெனனுனமுகனே' எனறும எனறிருமாாபனறனனை யெனமலைகளகூறனறனனை, எனறுமெனனுமகளை அகம பாறகொணட நானமுகனை எனறு, முனியே நான முகனே முககணணபபா எனறும, அவாவறசசூழரியை யயனையரனை யலறறி, அவாவறறு எனறும இபபடி இக திவய பரபநதஙகளிலே ஆதிமதயாவஸாநமாக பரஹம ருதராதிகளை ஸாவேஸவரன தானுக அருளிசசெயதும ஆக இபபடி ஒருகால அருளிசசெயதது ஒருகால அருளிசசெயயா திருககையாலே இவறறை முசயதமமான பரமாணமெனறு விஸவஸிககலாயிருநததிலலையே யெனனில —

விஸவஸிககககூடும எஙஙனெயெனனில — இவவாழ வாாகளதாஙகள தஙகளுககு தேவதாநதரவிஷய வைராகயமுணடெனறு தோறற ஒ ஒ உலகினதியலவே ஈனறேுளிருகக மணேநீராடடிப படைததிடநதுணடுமிழந தளநது தோநதுலகளிககும முதறபெருஙகடவுள நிறபப புடைபபல தானறி தெயவம பேணுதல தனது புலவறி வாணமை பொருநதககாடடி' எனறும எம பெருமாமா யனையலலது ஒருமா தெயவம மறறுடையமோ யாமே எனறும பிதிருமனமிலேன பிஞனகனறனனே டெதிா வன அவன எனககு நோான' எனறும மறறுமோா தெயவமுணடே மதியிலாமானிடஙகாள எனறும, மறறு மோா தெயவமுளதெனறிருபபாரோடுறறிலேன ' எனறும எமபெருமான உணடுமிழநத எசசிறதேவரலலாதாா தாமுளரே எனறும அவவளவுமனறிககே திடவிசும பெரிவளி நீாநிலமிவைமிசை படாபொருள முழுவதுமா யவையவைதொறும, உடனமிசை உயிரெனக கரநதெஙகும

பரந்துளன். சுடர்மிகுசுருதியுளிவையுண்ட சுரனே'' என்றும். 'போதின் மங்கை பூதலக்கிழத்தி தேவி அன்றியும், போது தங்குநான்முகன் மகன் அவன் மகன் சொலின், மாதுதங்கு கூறன் ஏறதூர்தியென்று வேதநூல் ஓதுகின்றதுண்மை'' என்றும், ''தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமம், சேர்த்தியவையே சிவன்முடிமேல் தான் கண்டு. பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை. பேர்த்துமொருவரால் பேசக்கிடந்ததே'' என்றும். ''கபாலநன்மோக்கத்துக் கண்டுகொண்மின்'' என்றும். ''மார்க்கண்டேயனுங்கரியே. கறுத்தமனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை'' என்றும். 'சத்தியங்காண்மினையா சிலையினாலிலங்கைசெற்ற தேவனே தேவனாவான்'' என்றும் இப்படி ப்ரமாணத்தாலும் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் ஸாக்ஷியாலும், 222. ''யதே$_{3}$கத் பரமம் ப்$_{3}$ரஹ்ம லோகே வேதே$_{3}$ஷு பட்$_{2}$யதே। ஸ தே$_{3}$வ: புண்ட$_{3}$ரீகாக்ஷஸ் ஸ்வயம் நாராயண: பர:॥'' என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாதி$_{4}$த்தும். அதுவுமன்றியே. பெரியாழ்வார் 223. ''பர: பராணாம புருஷோ யஸ்ய துஷ்டோ ஜநார்த்த$_{3}$ந:। ஸ ப்ராப்நோத்யக்ஷயம் ஸ்த$_{2}$ாநமேதத் ஸத்யம் மயோதி$_{3}$தம்'' என்றும். 224. ''நாஸ்தி நாராயண ஸமோ ந பூ$_{4}$தோ ந ப$_{4}$விஷ்யதி। ஏதேந ஸத்யவாக்யேந ஸர்வார்த்த$_{2}$ாந் ஸாத$_{4}$யாம்யஹம்॥' என்றும் சொல்லுகிற ரிஷிகள் வாக்யங்களையும் அவற்றுக்கு அடியான ஶ்ருதி வாக்யங்களையுங்கொண்டு வித்$_{3}$வத்$_{3}$கோ$_{3}$ஷ்டி$_{2}$யான ராஜாஸ்த$_{2}$ாநத்திலே பரதத்வ நிர்ணயம்பண்ணி விரைந்து கிழியறுத்தும். இப்படி நிஶ்சயம் பண்ணின ஆழ்வார்கள் ஒருகால் அருளிச்செய்தது ஒருகாலருளிச் செய்திலர்களென்னவொண்ணாது; ஆனால் இவற்றுக்குக் கருத்தென்னென்னில்:- அந்த தே$_{3}$வதாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வப$_{4}$ாவங்களுக்கிடாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை.

எங்ஙனேயெனனில —இவாகள காமவஶயரில பரசுரா ராகையாலே 225 யுகோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமா ராத்ய பத்மபூ: । புநஸ் த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும ॥" என்றும 226 மஹா தேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாऽऽத்மாநம தேவ தேவோ பபூவ என்றும சொல்லுகிறபடியே பூர்வ ஜந்மங்களிலே ப்ரஹ்மபத்ம ருத்ரபதம பெறுகைக்குத தபஸ்ஸு பண்ணுகையாலே தத்பலபோகார்த்தமாக எம பெருமானாலே ஸ்ருஷ்டராநாகளென்றும இவாகள எம பெருமான திருமேனியைப பற்றி லப்தஸ்வரூபராயிராத போது இவாகளுக்கு ஸத்தை குலையுமென்றும இவாகள ஸத்வோத்ரிக்தரானபோது பகவத்ஸ்தோத்ராதிகளுக்கு யோக்யராயிருப்பாகளென்றும இவாகள ராஜஸதாமஸ ப்ரசுரரானபோது அஹங்காரத்தாலே பண்ணும தாமாநம கணடிருக்கையாலே இவாகள எமபெருமானைககிட்டி ஸ்தோத்ரம பண்ணி ஸேவிக்கை அவஶ்யாவஹமென்றும இவாகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள பகவத்ஸங்கல்பாதீநமாய ஶரீரவசேஷமாயிருக்கையாலும 227. ஏக ஏவ ஜகத்ஸ்வாமீ ஶக்திமாநச்யுத ப்ரபு: । தத்ம ஶாஶக்திமந்தோநயே ப்ரஹ்மேஶாநாத்யோऽமரா ॥ என்கையாலும அவனறுக அருளிச்செய்தும போருகை யாலே இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை முக்யதமமான ப்ர மாணங்களென்னக குறையில்லை

இவாகள ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரமானபடியை 228 ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்யஸ் ஸ ச ஸர்ககர்த்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச பால்யதே ச ॥ ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்த்தி விஷ்ணுர் வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய ॥ என்றும 229 கல்பாந்தே ருத்ரரூபீ யோ க்ரஸதே ஸகலம ஜகத் । தமாத்யம புருஷம விஷ்ணும ப்ரணதோऽஸ்மி ஜநார்த்தநம ॥ என்றும 230 ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ஶிவாத்மிகாம । ஸ ஸம்ஜ்ஞாம யாதி

ப₄க₃வாநேக ஏவ ஜநார்த்த₃ந: ||'' என்றும், ''தாமோதரனுருவாகிய சிவற்குந் திசைமுகற்கும்'' என்றும் ''அரனயனென வுலகழித்தமைத்துளனே'' என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶரீரபூ₄தராக, அவன் தானே ஆத்மாவாக. இவர்களை அவன்தானாகச் சொல்லும்படியெங்ஙனேயென்னில்:— ஶரீரவாசிஶப்₃த₃ம் ஶரீரிபர்யந்த ஸ்வார்த்த₂பி₄தா₄நம் பண்ணக்கடவதிறே: ஒரு ஶரீரியானவன், ''ஸ்தூ₂லோऽஹம். க்ருஶோऽஹம்'' என்று தானும சொல்லி பிறரும் ''நீ தடித்தாய் இளைத்தாய்'' என்று சொல்லுமோபாதி இவர்களையும் ஸர்வேஶ்வரன் தானாகச் சொல்லக் குறையில்லை. ''நீர் வானம் மண்ணெரி காலாய் நின்ற நேமியான'' என்றும். ''சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த முடிவில் பெரும்பாழேயோ. சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன் மலர்ச்சோதீயோ. சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ'' என்றும். ''தேவராய் நிற்குமத்தேவு மத்தேவரில், மூவராய் நிற்குமது புணர்ப்பும்-யாவராய், நிற்கின்றதெல்லாம் நெடுமால்'' என்றும். ''முதலாவார் மூவரேயமமூவருள்ளும. முதலாவான் மூரி நீர்வண்ணன்'' என்றும் இத்யாதி₃களாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநாசேதநங்களும் அவன் தானாக அருளிச்செய்தார்கள். இப்படி அருளிச்செய்கைக்கு அடி. — 231. ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்'' என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆதமாவும் ஶரீரம. அசித்தும ஶரீரம் என்று வேத₃த்திலே சொல்லுகையாலும் 232. ''விஶ்வரூபஞ்ச மாமஜம்'' என்று அவன்தானும் அருளிச்செய்கையாலும், திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜுநனுககு விஶ்வரூபத்தைக் காட்டுகையாலும், அவன் தானாகச் சொல்லக் குறையில்லையிறே.

233- ''க இதி ப்₃ரஹ்மணோ நாம ஈஶோऽஹம் ஸர்வதே₃ஹிநாம் | ஆவாம் தவாங்கே₃ ஸம்பூ₄தௌ தஸ்மாத் கேஶவநாமவாந் ||'' என்கிறபடியே நாராயணன் பக்கலிலே ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃கள் ஜாதரானார்கள் என்றும்,

இவாகள திருநாபீ4கமலததையும த3க்ஷிணபாாஶவததையும பறறி லப3த4ஸவருபராயிருபபாகள எனறும 234 பாதே3ந கமலாபே4ந ப்3ரஹமருத்3ராாசசிதேந ச எனறு இவாகள ஶேஷ்டி4கராய எமபெருமானை ஆாசிபபாகள எனறும இவாகள தத்3தீ4நமான ஸததாஸ்த2திபர வருததிகளையுடையராகையாலே எமபெருமான தானே யெனறும ஶருதிதிஹாஸ புராணஙகளும சொலலிறறின.

235 பரமாதமா பரோ யோ5ஸௌ நாராயண ஸமாஹவய | தஸயாநபாயினீ §ஶகதி தே3வீ தத்3த4ாம த4ாமிணீ || எனகிறபடியே *எததனையேனும பிரிவாறற இலலாத பெரியபிராடடியாரோபாதி ப்3ரஹம ருத்3ராதி3 களும இவன திருமேனியிலே ஸாவகாலமுமிருபபாகளோ வெனனில –ஆபததகாலததிலே எமபெருமான தன திரு மேனியிலே ஒதுஙக அவாகளுககும இடஙகொடுககு மததனையலலது எபபோதும இராாகள, இதுதான ஸாவேஶவரனுககு மஹததான ஶீலகு3ணமாகையாலே ஆழவாாகள எபபோதும அததையே அருளிசசெயது கொணடு போருவாகள "தாள தாமரையானுனதுநதி யான வாள கொணீணமழுவாளியுனனுககதகான ஆளராயத தொழுவாரு மமராகள நாளுமெனபுகழகோவுனசீலமே எனறும அககுமபுலியினதளுமுடையாரவரொருவா பககமநிறகநினறு பணபா எனறும சொலலககடவதிறே கலஹஙகளாாலல அடையவளாநதானுசசுளளே இனன ஜாதி யெனனுமல எலலாருங கூடியிருநது கலஹம தெளிநதவாறே புறபபடடாலும இவவிடம இனனுனை பறறு இவவிடம இனனுனைபறறு எனறு சொலலுமா போலே எனறு நஞசீயருககு படடா அருளிசசெயதாாிறே

கீழ இவாகளுககுச சொனன இததனையும நமககும ஒககுமெனறு அருளிசசெயதாாகள எஙஙனேயெனனில —

§ லக்ஷ்மீா தே3வீ தத்3த4ாமசாரிணீ எனறும பாட2ம

"வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், "என்னையாக்கிகொண்டு" என்றும், "அந்நாள் நீதந்த வாக்கை" என்றும், இவ்வளவுமன்றியே, "என்னைத்தன் பொன்னடிக்கீழிருத்தி" என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே, "குலதொல்லடியேன" என்றும் "குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யும தொண்டர்' என்றும், 'அடியோம் போற்றி' என்றும், இங்ஙனன்றிக்கே, "அருவினையேன், களவேழ்வெண்ணெய் தொடுவுண்டகள்வாவென்பன்" என்றும், இவ்வளவுமன்றியே, "உயிர் வேறின்றி ஒன்றாகவே" என்றும், தமக்கு ஒன்றும் பிறர்க்கு ஒன்றுமாகாமல் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, அவர்களோடு ஸமரோ இவ்வாழ்வார்கள்? என்னில்:—அன்று; கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை; ஸ்வேச்சையாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை. ஆபத்காலத்திலே ஆபந்நிவாரணார்த்த2மாகக் காத3ாசித்கமாகத் தன் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து வைத்தானென்றது அவர்களை; "நீக்கமில்லாவடியார்" என்னக்கடவதிறே இவர்களை. ராஜஸதாமஸமிஶ்ர ஸத்வம் தலையெடுத்தபோது ப4க3வத்3விஷயப்ரவ்ருத்தி கண்டிருக்கையாலே ஶேஷபூ4தரென்கிறது அவர்களை; "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி ஒன்றினிலொன்றி நின்று" என்றும, "நிலைநின்ற தொண்டரான, அறந்திகழுமனத்தவர்" என்றும் சொல்லுகிற ஶுத்3த4ஸத்த்வநிஷ்ட2ராகையாலே * தெளிவுற்ற சிந்தையரான ஶேஷபூ4தரெனகிறது இவர்களை. அவர்கள் ஸத்வகுணங்குலைந்து ராஜஸ தாமஸ ப்ரசுரரானபோது அஹங்கரித்து "கோ஽யம் விஷ்ணு:" என்றும, "பரிவினறி வாணனைக் காத்துமென்றன்று படையொடும் வந்தெதிர்ந்த' என்றும இப்படி பா3ணாஸுரயுத்3த4ாதி3களிலே ஈஶ்வரனோடே எதிரம்புகோக்கையாலே ஈஶ்வரனைக்கிட்டுகை அவத்3யமென்றும், ப4க3வத்3விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு உண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே பொல்லாங்குகளை அநுஸந்தி4த்தும், "பிதிருமனமிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோடே

திரவன அவனெனககு நேரான என்று தாமே அருளிச செய்தாரிறே ஆகையாலே ஸமானனை வொண்ணாது

ஆனால், உதகருஷடவாணஜாதரனறிககே நிகருஷட வாணஜாதரான இவவாழவாரகள செயதருளின தாய பாஷாகானரூபமாய பௌருஷேயமாய அநிதயமாயிருககிற இவறறை அபௌருஷேயமாய நிதயமாய நிாதோஷ பரமாணமான வேதததோடொகக சநடபரமாண மெனனுமபடி எஙஙனேயெனனில — இவாகள உதகருஷட ஜநமததிலே அவதரிததால உதகருஷட ஜநமஜராக கொழிய அபகருஷட ஜநமஜாதாககு ஈடேற வழியிலலை யெனறதமாகையாலும பரபததி ஸாவாதிகாரமாகை யாலும இவாகள ஸமஸாரிமகளை உயாககத தாழ விழநதாரகளிறே 236 ஹரிகீாததிம விநாவாநயத பராஹமணே ந ரோததமம | பாஷாகானம ந காதவயம தஸமாத பாபம தவயா கருதம || எனகையாலே பகவந நாமஸஙகீாததனததுககு பாஷாகானரூபதோஷமிலலாமை யாலும 'வடமொழிமறை' எனறது தெனமொழி மறையை நினைததாகையாலும செநதிறததததமிழோசை வடசொலலாகி எனறும, 'செநதமிழும வடகலையும திகழநத நாவர" எனறும 'பொயயிலபாடல' எனறும பொயமமொழியொனறிலலா மெயமமையாளன' என றும ஆகஸதயமுமநாதி எனறு படதேவஷிககலிஜித வசனஙகளிருககுமாகையாலும பாஷாகானரூபதோஷமே யிலலை இனி புருஷபுததி மூலமான தோஷததுககு யானடிகதனனைததானே பாடித தெனனாவெனனுமென னமமான" எனகிறபடியே இவவாழவாரகள நாவலிருநது * இனகவிபாடும பரமகவிகளாக நனகுவநது பரமசேத நனை பரவாஸுதேவன தானே நனறாகபபாடி பரகாசிப பிததகாகையாலும அனனமாயிருநதஙகறநூலுரைதத எனறும அனனமாயனறுஙகருமறை பயநதான எனறும சொலலுகிறபடியே ஹமஸாவதாரமாய பூரஹமாவுககு

வேத3த்தை உபதே3சித்தாப்போலேயும், வ்யாஸப4க3வானை ஆவேசித்து வேத3ங்களை விஸ்தரிப்பித்தாப்போலேயும், இவர்களைக்கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே இப்ரபந்தங்களுக்குப் புருஷபு3த்3தி4 ஜநிததோ3ஷமேயில்லை. ஸுப்த ப்ரபு3த்3த4ரான சிஷ்யர்களை உபாத்4யாயர் ஓதுவிக்குமா போலேயும், ப்ரளயாவஸ்தை2யிலும் தன் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே வேத3த்தை ப்ரகாசிப்பித்தாப்போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே, அநித்யதோ3ஷப்ரஸங்கமேயில்லை. ஆகையாலே, வேத3த்துக்கு உண்டான ப்ராமாண்யம் இதுக்கும் ஒக்குமிறே. 237. "யோ வேத3வர்ணேஷு து வர்ணபு3த்3தி4ம் ஸாமாந்யதோ வை வித3த4ாதி மர்த்ய:। ஸ யாதி கே4ாராந் நரகாநஸங்க்2யாந் பிசாசதாமேதி மஹாவநேஷு ||" என்கிறபடியே 238. "த்ரைகு3ண்ய விஷயா வேதா3:" என்று த்ரிகு3ணாத்மபுருஷர்களை விஷயீகரிக்கும் வேத3த்துக்கு இப்படியானால் *மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களருளிச்செய்த த்3ரமிடோ3பநிஷத்ஸாரத்துக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. 239. "அர்ச்சாவதாரோபாத3ாந வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம்। மாத்ருயோநி பரீக்ஷாயாஸ் துல்யமாஹுர் மநீஷிண: ||" என்கிற இவ்வர்த்த2த்தை "வீட்டின்பவின்பப்பாக்களில் த்3ரவ்யப4ாஷா நிரூபணஸமம் இன்பமாரியிலாராய்ச்சி" என்று ஆசார்ய ஹ்ருத3யத்திலே அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச் செய்தாரிறே. ஆகையால, அருளிச்செயலில் அப்ராமாண்யபு3த்3தி4 மாத்ருக3மநதோ3ஷத்தோடொக்குமிறே. ஆனபின்பு இவையே முக்2யதமப்ரமாணங்களென்றுநின்றது.

ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமோ? ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமோவெனில்:—ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமல்லது ப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரமில்லை. ஆகில், "கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளான காண்பன்" என்றும், "நாபியை நான் கண்டபின்" என்றும், "கண்ணுள்

நீஙகா' எனறும சொலலுகிறவை சேருமபடி எஙஙனே யெனனில—அவையும ப்ரதயக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமாககடவது நளளிராவுா நனபகலும நானிருநதோலமிடடால களளமாயாவுனனையெனகணகாண வநதியாயே' எனறும பககம நோககி நினறலறிதன பாவியேன காணகினறிலேன எனறும மறறும இபபடி பாடடுககள தோறும பெரிய ஆரததியோடே கூபபிடடு காணவநதெனகணமுகபபே எனகிற பாடடினபடியே பூ₂ரஹமம ருத₃ராதி₃களுமகபபடக கூபபிடடாலுங காண வொணணாத வஸதுவை நடையழகு நிலையழகு சணணழகு களை ப்ரதயக்ஷமாக அநுப₄விககவேணடுமெனறு கூபபிடுகிற இதுககு பரயோஜனமிலலையெனறு நிராஸராவது. பினனை யும அவனைச சாபலாதிஶயததாலே அபபனே அடலாழி யானே' எனகிற பாடடினபடியே பரத₂மபரிஸபநத₃மே தொடஙகிக காணவேணுமெனற அபேக்ஷயமான ஆதம வஸது குருததுவறறுகவுலருமபடி பாராததுக கணபடைநது 'காணகினறிலேன எனறும 240 நமாமஂஸசக்ஷுஷா ரபி₄ வீக்ஷதே தப' எனறும ப்ரதயக்ஷமாக மாஂஸசக்ஷுஸ ஸுககுக காணவொணணாதெனறு நிராஸராய *சகக ஞானக கணகளாலே கணடு தழுவுவனெனறு த₃ாஸநஸம மான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமொழியக *கடகணணாலே காணவிரகிலலை எனறு நிரதத₄ரிககையாலே கீழ்"கணடேன" எனறு பல இடஙகளிலும அருளிசசெயததும ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாதகாரமாககடவது 'கணடேன எனற பததும உடகணணாலே எனறு ஆசாரயஹருத₃யததிலே அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனாரும அருளிசசெயதாரிறே ஆகையால இவவாதத₂ம ஸுத₃த₄ ஸமபரத₃ாயஸித₃த₄ம. உளளதனைக காலம யதநிததாலும மாமஸத₃ருக₃கே₃ா சரனனெறனனுமிடததை எனறேனுங கடகணணாற காணாத அவவுரு" எனறும ஜ்ஞாநசக்ஷுஸஸாலே காணு மதகனை யெனனுமிடததை நெஞசெனனுமுடகணணாலே காணுமுணாநது' எனறும பிறாககும உபதேசிததாரிறே.

ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரமேயுள்ளதென்னுமிடத்தை. "தீயெம் பெருமான் நீரெம்பெருமான் திசையு மிருநிலனுமாயெம்பெரு மாளுகி நின்ருலடியோங்காணுமால்" என்றும். "முன்னை வண்ணம் பாலின் வண்ணம் முழுதுநிலைநின்ற பின்னை வண்ணம் கொண்டல் வண்ணம் வண்ணமெண்ணுங்கால், பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையுந் திருமேனி. இன்னவண்ணமென்று காட்டீர்" என்றும். "சிறிதுந் திருமேனி இன்னவண்ணமென்று காட்டீர்" என்றும் அருளிச்செய்தாரிறே திருமங்கையாழ்வாரும். முதலாழ்வார்களும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியிறே "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று அருளிச் செய்ததும். இனி, ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கலாவது அர்ச்சாவதாரமொன்றுமேயிறே.

ஆகையாலே, அவதார விசேஷங்களாய், ஶ்ரேஷ்டதம ஜந்மஜாதராய், அகிலரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அவதரித்தவர்களாய், அகஸ்த்ய பாஷாரூபமான த்ராவிட வேதப்ரபந்தங்களைப் பெண்ணும பேதையும் அதிகரிக்கும்படி உபகரித்தருளின ஆழ்வார்கள் பக்கலிலும், அருளிச்செயல்களிலும் விஶ்வாஸபாஹுள்யமுடையவர்கள் ஜீவந்முக்தரென்கிறது. 241. "ந ஶப்தஶாஸ்த்ராபிரதஸ்ய மோக்ஷோ நசைவ ரம்யாவஸதப்ரியஸ்ய। ந போஜநாச்சாதநதத்பரஸ்ய ந லோக வ்ருத்திக்ரஹணே ரதஸ்ய॥ ஏகாந்தஶீலஸ்ய த்ருடவ்ரதஸ்ய பஞ்சேந்த்ரிய ப்ரீதி நிவர்த்தகஸ்ய। அத்யாத்ம வித்யாரத மாநஸஸ்ய மோக்ஷோ த்ருவோ நித்யமஹிம்ஸகஸ்ய॥" 241 * "ஶமதமநியதாத்மா ஸர்வபூதாநுகம்பீ விஷயஸுக விரக்தோ ஜ்ஞாநத்ருப்த: ப்ரஶாந்த:। அநியத நியதாங்கோ நைவ ஹ்ருஷ்டோ ந ருஷ்ட: ப்ரவஸித இவ கேஹே வர்த்ததே யஸ்ஸ முக்த:॥" என்கிறபடியே அஸச்சாஸ்த்ராபிருசியையும், லோகயாத்ரையையும் கைவிட்டு, ஏகாந்தஶீலராய், ஶிரஶ்சேதபட்டாபிஷேகபர்யந்த

மான மஹா ஆபதஸமபததுககள ஸமப₄விததாலும ஸவா சாரபரசயுதி வாராதபடி த₃ருட₄த₄யவஸாயயுகதராய இநத₃ரியஙகரரனறிககே விஷ்ணுஙகரராய ஆதமயா த₂ாதமய ஜ்ஞாநபரிஶீலநபரராய பூ₄தஹிமளையை விடடு ஶமத₃மாத₃யாதம குணஙகளையுடையராய ஏாவபூ₄தத₃யா பரராய ஆர்த்ச₃ஙகாமஙகளை அருவருதது விடடவராய ஜ்ஞாநபூரததியையுடையராய ப₃ாஹயகரணஶாநதியுகத ராய், நியதாஹாரராய அதயுத₃த₄ருதருமனறியே அதி கோபிகளுமனறியே ப₄ாயாபுதராதி₃கள பககல மமதா புத்₃தி₄கருத ஆஶாபாஶ ரஹிதராய ஆசாராய விஶவாஸ முடையரானவாகள அறியககறறு வலலாா ஆழகடல ஞாலததுள்ளே வைஷ்ணவா எனகிறபடியே ஜீவந முகதரெனகிறது

இவவாழவாாகள தம பரமகருபையாலே இதத₃வய பரபூ₄நத₄ஙகளை * உயபவாககு உயயுமவணணமாக அருளிச செயது லோகததை வாழவிததருளித தனனுடைச சோதிககு எழுநதருளினாாகள

ஆழவாாகள் வைப₄வம முறறிறறு

ஸ்ரீமநநாத₂ முனிகள் வைப₄வம்

இவவாழவாாகள தனனுடைசசோதிககு எழுநதருளி நெடுஙகாலம கழிநதவாறே வீரநாராயணபுரததிலே மன்னனார் திருவடிகளிலே ஸாவவித₄ கைஙகாயஙகளையும செயதுகொண்டுபோருகிற ஈஶவரப₄டடாழவாரும அவா குமாரா நாத₂முனிகளும அவா குமாரா ஈஶவர முனிகளும ஒருநாளளவிலே மனனனா திருமுனபேசென று தணடன ஸமாபபிதது தேவரீா 242 பரிதராணாய ஸாதூ₄நாம விநாஶாய ச து₃ஷ்கருதாம। த₄ாமஸமஸத₂ாபநாாதத₂ாய ஸமப₄வாமி யுகே₃ யுகே₃ ॥ 'எனகிற திருமுகபபடியே து₃ஷட நி₃கரஹ ஶிஷடபரிபாலநாாதத₂மாக அவதரிதது விளையாடி யருளின ஸ்ரீமதுரை திருவாயபபாடி ஸ்ரீப₃ருநத₃ாவநம

யமுநாதீரம் ஸ்ரீகோ₃வர்த்த₄நகி₃ரி ஸ்ரீமத்₃வாரகை திருவயோத்₄யை ஸ்ரீஸாளக்₃ராமம் ஸ்ரீப₃த₃ரிகாஶ்ரமம் ஸ்ரீநைமிஶாரண்யம் ஸ்ரீநரஸிம்ஹகி₃ரி முதலான வடதிசையிலுள்ள திவ்யதேசங்களெங்கும் திருவடி தொழுதுவர வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, மன்னனாரும் 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று அர்ச்சகமுகே₂ந விடை கொடுத்தருள, இவர்களும் ஸகுடும்ப₃மாகப் புறப்பட்டுப் போய் உத்தரதே₃ஶத்திலுண்டான * வடதிசை மதுரை சாளகிராமம் வைகுந்தம் துவரை அயோத்தி இடமுடை வதரி முதலான திவ்யதேசங்களைத் திருவடிதொழுது, 243. "யமுநாஞ்சாதிக₃ம்பீ₄ராம் நாநாவர்த்தஜ₂ஷாகுலாம்" என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணததிற் சொல்லுகிறபடியே அதிக₃ம்பீ₄ரமாய்ப் பல சுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற யமுநாதீரத்திலே 'ஸ்ரீகோ₃வர்த்த₄நபுரம்' என்கிற க்ராமத்திலே "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்" என்கிற எம்பெருமானைத் திருவடிதொழுது மிகவும் ப்ரீதராய் 'இவ்விடத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணக்கடவோம்' என்று நிஶ்சயித்துக் கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸர்வவித₄ கைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலததிலே, மன்னனாரும 'நம்முடைய வீரநாராயணபுறத்தேற வாரும்' என்று நாத₂முனிகளுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள, 'ஈதொரு ஸ்வப்நம் இருந்தபடியென்!' என்று இவர்களும் தங்களிலே விசாரிதது, 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று யமுனைத்துறைவர் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பிதது இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும் அர்ச்சகமுகே₂ந 'அப்படியே செய்யுங்கோள்' என்று தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் பரஸாதி₃த்து விடைகொடுத்தருளினர்.

இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்ப₃ஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு, வாராணஸீவழியாக எழுந்தருளி, 244. "ஸப்தஸப்தஸு லோகேஷு லோகாலோகே சராசரே | நாஸ்தி நாஸ்தி ஸமம் க்ஷேத்ரம் உத்தமம் புருஷோத்தமம்" என்று

சதுாதத3ஶபு4வநஙகளிலும ஸவஸத3ருஶரஹிதமாகச சொல லபபடுகிற ஸ்ரீபுருஷோததமக்ஷேதற எழுநதருளி ஸ்ரீஜகநநாத2னையும திருவடிதொழுது அஙகுநினறும புறப பட்டு ஸிமஹாத்3ரியேற எழுநதருளி ஸிமஹகி3ரியபபனை யும ஸேவிதது அஙகுநினறும போநது 245 அஹோ வீாயமஹோ ஶௌாயம அஹோ ப3ாஹுபராகரம। நாரஸிமஹ பரம தை3வம அஹோபு3லம்ஹோபி3லம॥" எனறு சொலலபபடட அஹோபி3லநரஸிமஹனையும திருவடி தொழுது அஙகுநினறும போநது பரனசென றுசோ திருவேஙகடமாமலை எனகிற திருமலையாழவாரையும ஸேவிதது திருமலையேற வெழுநதருளி 246 மாயாவீ பரமாநநத3ம தயகதவா வைகுணட2முததமம। ஸவாமி புஷகரிணீதீரே ரமயா ஸஹ மோத3தே" எனகிறபடியே ஜக3நநாடகஸூதரத4ாரியான ஸ்ரீவைகுணட2நாத2ன பரமா காஶமான பரமபத3ததையும உபேக்ஷிதது இவவிபூ4தியி லுளளாரை ரக்ஷிககையிலுளள நசையாலே திருககோ னேரிக கரையிலே திருமாமகளுடனே ஸாவஸுலப4ஞ யெழுநதருளியிருககிற திருவேஙகடததபபனையும திருவடி தொழுது அவ்விடததே நிதயவாஸம பணணுவோமெனறு பாாகக மனனுா திருவுளளமாகாமையாலே அதிஶீக4ர மாக அஙகு நினறும புறபபட்டு க4டிகாசலததேற எழுந தருளிக * கடிகைததடஙகுன்றினமிசையிருநத அககாரக கனியான அழகிய சிஙகரையும ஸேவிதது அஙகுநினறும போநது * புடகுழியெமபோரேறறு நாயனாரையும பெரிய வுடையாரையும ஸேவிதது அஙகு நினறும போநது 247. நக3ரீணாஞ்ச ஸாவாஸாம புரீ காஞ்சி விஶிஷயதே। கி3ரீணாஞ்சாபி ஸாவேஷாம ஶரேஷடோ2 ஹஸதிகி3ரிஸ ஸமருத:॥ * வேக3வதயுததரே தீரே புணய கோடயாம ஹரிஸஸவயம। வரத3ஸ ஸாவபூ4தாநாம அத்3யாபி பரித3ருஶயதே॥ எனறு சொலலுகிறபடியே வேக3வதியின வடகரையிலே உததமமான கசசிமாநகரத திலே கி3ரிகளில வைததுககொணடு ஶரேஷட2மான ஹஸதிகி3ரியின மேலே புணயகோடியெனகிற விமாந

மத்₄யத்திலே எழுந்தருளிநின்று ஸர்வசேதநராலும் ஸேவ்யமாநராய் ஸர்வபூ₂லப்ரத₃ரான பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்கு நின்றும் போந்து திருவயிந்திர புரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடி தொழுது, அங்கு நின்றும் எழுந்தருளி திருக்கோவலூரில ஆழ்வார்கள் நாயனாரையும் திருவடி தொழுது, அங்கு நின்று போந்து 248. "ரங்க₃ம் ரங்க₃மிதி ப்₃ரூயாத் க்ஷுதப்ரஸ்க₂லநாதி₃ஷு ।
விஷ்ணுலோகமவாப்நோதி ஸத்₃ய: பாபக்ஷயாந்நர: ॥"
என்று சொல்லுகையாலே தும்மல் இருமல் தொடக்கமான கலக்கங்கள் வந்தால் தத்₃தோ₃ஷ நிவ்ருத்யர்த்த₂மாக "திருவரங்கம் பெரியகோவில" என்று அநுஸந்தே₄ய மாய்ப் பாபஹரமாய் மோக்ஷப்ரத₃முமான * திருவரங்கப் பெருநகரிலே எழுந்தருளி நம்பெருமாளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் எழுந்தருளி திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரையும் ஸேவித்து, அங்கு நின்றும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனார் கோயிலேற எழுந்தருள, அங்கு உள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொள்ளப் புகுந்து மன்னனாரைத் திருவடிதொழுது அதிப்ரீதராய் நிற்க, மன்னனாரும் திருவுள்ளம் போரவுகந்தருளி அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரையும் அழைத்தருளி 'நமக்கு ப்ரியமாயிருக்கும் இவர்களைப் போர ஆத₃ரித்துப்போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அதுக்கீடாகத் திருமாளிகை கட்டிக்கொடுதது அமுதுபடி முதல் மற்றும் திருமாளிகைக்கு வேண்டுமவையெல்லாம் நடத்திக்கொண்டு போருகிற காலத்திலே இவர்களும் மன்னனாருக்குத் திருநந்த₃வனம் செய்து திருமாலைகட்டிச் சாத்தி அமுதுபடி சாத்துபடி திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவற நடத்திக்கொண்டு வித்₃வத்₃கோ₃ஷ்டி₂களும் ஶாஸ்த்ரப்ரவர்த்தனங்களுமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே;

மேல்நாட்டில் நின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனாரை ஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே "ஆராவ

முதே" என்கிற திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்தருள, அத்தை நாதமுனிகள் கேட்டருளி அதிப்ரீதராய் அவர்களைப் பார்த்து ஆயிரத்துள் இப்பத்தும்' என்றிருந்தது இப்ரபந்தம் உங்களுக்கு முற்றப்போமோ? என்று கேட்டருள அவர்களும் இப்பத்துப்பாட்டுமே வருவது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய இவரும் உங்கள் நாட்டிலே ஸ்ரீகோஶமுண்டோ? பாடம்போவாருண்டோ? என்று கேட்டருள எங்களுக்கு இவ்வளவுபாடம் வருவது மற்றொரிடத்துமில்லை' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் அவர்களுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிப்பித்து ஸத்கரித்துப் போகவிட்டருளி இப்ரபந்தம் சடகோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர் ப்ரதேஶத்திலே உண்டாக வேணும் என்று திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஸேவித்து, அங்கே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய ஶிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குஶதாஸரை ஸேவித்து, இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழியோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோஶங்களுண்டோ? என்று கேட்டருள அவரும் திருவாய்மொழியும் மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரமுஷிதமாய்த்து இப்போது எங்களாசார்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள் அடியேனுக்குக் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி இக்கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார் திருமுன்பே ஏகாந்தத்திலேயிருந்து ஏகாக்ரசித்தராய் ஆழ்வார் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு நியமத்துடனே பன்னீராயிரம் உரு அநுஸந்திக்க ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராவரென்று அருளிச்செய்தார்-என்ன நாதமுனிகளும் அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணும் என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் மிகவும் உகப்புடனே இவருக்கு அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை ஓதுவித்தருள நாதமுனிகளும் ஓதித் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே

ஆழ்வார் திருமுன்பே பன்னீராயிரம் உரு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பை நியமத்தோடே அநுஸந்தி₄க்க. ஆழ்வாரும் 249 "ஆஸ்திகோ த₄ர்மஶீலஶ்ச ஶீலவாந் வைஷ்ணவஶ்ஶுசி:। க₃மபீ₄ரஶ்சதுரோ தீ₄ரஶ்ஶிஷ்ய இத்யபி₄தீ₄யதே ॥" என்று சொல்லப்படுகிற ஶிஷ்ய லக்ஷணமான ஆஸ்திகயாதி₃ கு₃ணங்களையுடையரான நாத₂முனிகளுக்குப் பெரிய பிராட்டியார் நியோகே₃ந மிகவும் ப்ரஸந்நராயருளி, இந்நாத₂முனிகளைக் குறித்து அஶரீரிவாணி சொல்லுமாபோலே திருவாய் மலர்ந்து, 'ஏன் காணும் நம்மைக்குறித்து ப₃ஹுஶ: உபாஸியாநின்றீர்? என்று கேட்டருள, நாத₂முனிகளும் திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் ஸர்வேஶ்வரன் தமக்கு * மயர்வற மதிநல மருளினாப்போலே நாத₂முனிகளுக்கு 250. "தி₃வ்யம் த₃தா₃மி தே சக்ஷு:" என்கிறபடியே தி₃வ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதி₃த்தருளி, ரஹஸ்யத்ரயத்தையும், திருவாய்மொழியையும், மற்றுமுள்ள மூவாயிரப்ரப₃ந்த₄ங்களையும், அகி₂லதா₃ர்ஶநதாத்பர்யங்களையும், அஷ்டாங்க₃யோக₃ ரஹஸ்யத்தையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளினார்.

"மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட் பொருள், நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்று சொல்லுகிறபடியே நாத₂முனிகளும் க்ருதார்த்த₂ராய்ப் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்திருக்கிறவளவிலே, மன்னனார் 'இப்ரப₃ந்த₄ங்களை நம்முடைய முன்பே ஒரு உருச்சொல்லவாரும்' என்று நாத₂முனிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகே₂ந அருளிச்செய்ய, இவரும் மற்றைநாள் பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அர்ச்சகமுகே₂ந "ஆகில், நீர் வீரநாராயணபுரத்தேறப்போய் இப்ரப₃ந்த₄ங்களை ஶமத₃மாத்₃யாத்மகு₃ணங்களையுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அறியக் கற்றுவல்லராம்படி ஓதுவியும்" என்று நியமித்துத் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களையும் ப்ரஸாதி₃த்து விடைகொடுத்தருளினார்.

நாத2முனிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளும்போது வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையும் அந்தந்த திருப்பதி வைப4வமான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களையும் அநுஸந்தா4நம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேற வந்து புகுந்து மன்னனாரைத் திருவடிதொழுது நின்று தம்மை ஆழ்வார் விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணி தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களையும் ப்ரஸாதி3த்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய மன்னனாரும் மிகவும் உகப்புடனே ஸ்வப்நமுகே2ந ஒருரு இவருடனே அருளிச்செய்து ஸஞ்சாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகக் கரணங்களே பு3ராங்களைக்கொடுத்தும் ஶாஸ்த்ரங்களைத் தந்தும் நாமே வந்து பிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் காரியகரமாயிற்றில்லை ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய தி3வ்யப்ரப3ந்த4முகே2நவாய்த்து திருந்திற்று இப்படிப்பட்ட ப்ரப3ந்த4ங்கள் ப்ரமுஷிதமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது' என்று பார்த்தருளி இவரைக்கொண்டு இவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கவேணும் என்று நினைத்து நீர் இவற்றை இயலும் இசையுமாக்கும்' என்று ஆசசகமுகே2ந நியமித்தருள, நாத2முனிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி ஆழ்வார் நம்மை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளி ப்ரஸாதி3த்தருளின இத்தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை இயலும் இசையுமாக்கவேணும் அது செய்யுமிடத்து * இனக்கவிபாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்ததாய * செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலையான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களாகையாலே இதை தி3வ்யகா3நத்திலே சேர்த்துப்பாடவேணும்' என்று அவர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ஸ்ரீவேத3வ்யாஸப4க3வான் வேத3ங்களை உதா3த்த அநுதா3த்த ஸ்வரித ப்ரசயயுக்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாப்போலே நாத2முனிகளும் இத்தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை தி3வ்யகா3நத்திலேயடைத்து இயலும் இசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள இது லோகத்திலே ப்ரஸித்3த4மாயிற்று

அநந்தரம். கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலே அந்த ராஜ்யத்துக்கு ராஜாவான சோழன் வாசலிலே. தேவகானம் பாடுவாளொருத்தியும் மநுஷ்யகானம் பாடுவாளொருத்தியுமாக இரண்டு வாரஸ்த்ரீகள் தங்களில் விவாதமாய் வந்து. ராஜஸந்நிதியிலே வித்வான்களைத் திரட்டிப் பாட. ராஜாவும் அங்குள்ள வித்வான்களும் மனுஷ்ய கானம பண்ணுகிறவளைக் கொண்டாடி அவளுக்கு மணியும் மாலையும் த்யாகமும் கொடுத்துப் போகவிட்டு தேவகானம் பாடியவளை அநாதரித்துத் தள்ளிவிட. அவளும் 'நான் பாடுகிற கானம் தேவதைகளறியுமித்தனை' என்று தேவாலயங்கள்தோறும் புக்குப் பாடிக்கொண்டு வந்து மன்னனார் கோயிலிலே அவர் திருமுன்பே பாட. நாதமுனிகளும அத்தைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி. அவளுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்த ப்ரஸாதமும திருப் பரியட்டமும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள. அவளும் இவரை தண்டனிட்டுப்போய் இந்த ராஜாவுடன் 'நான் பாடுகிற தேவகானம் அறிவாராய் நாதமுனிகளென்னும் திருநாம முடையாரொருவர். வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனார் கோயிலிலே இருக்கிறார் என்ன. ராஜாவும் நாதமுனிகளை 'எழுந்தருள வேணும்' என்று அழைததுவிட. இவரும் 'திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை திவ்யகானத்திலேயடைத்தோம்; நாட்டார் இதின் வைபவம் அறியார்கள்; இத்தை நாம் அறிவிக்கவேணும்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி ராஜகோஷ்டியேற எழுந்தருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட. இவரும் எழுந்தருளியிருந்து ஆசீர்வதிக்க. ராஜாவும் அத்யாதரத்துடனே 'இவள் பாடுகிற தேவகானம் தேவரீர் அறிவீரோ?' என்று கேட்க. இவரும் மநுஷ்யகானம் பாடுகிறவளையும் தேவகானம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொல்லிக் கேட்டருளி. ராஜாவைக் குறித்து 'இவள் பாடுகிற மநுஷ்ய

கா3நம் உங்களுக்குத் தெரியும் இவள் ஆடுகிற தே3வகா3நம் தே3வர்களுக்குத் தெரியும் அதுபோக்கி உங்களுக்குத் தெரியாது' என்ன ராஜாவும் 'தேவரீர் அறியுமென்னுமிடம் நாங்களறியும்படி யெங்ஙனே?' என்ன நாறு நூறு தாளத்தைச் சேரவொற்றச் சொல்லி இது இத்தனையெடை, இது இத்தனையெடை என்று நாத2முனிகள் அருளிச் செய்ய அவற்றை ராஜாவும் தனித்தனியே நிறுத்துச் சோதித்துப் பார்க்க அவையெல்லாம் முந்திரை ஏறாமல் குறையாமல் இருந்தபடியைக் கண்டு மிகவும் ஆச்சர்யப்பட்டு நாத2முனிகளுடைய ஸ்ரீபாத3த்திலே தண்டனிட்டு ப3ஹுத்3ரவ்யத்தை ஸமர்ப்பிக்கத் தேட இவரும் சதுர்முக2 பசுபதி ஶதமக2 ப்ரப்4ருதி பத3ங்களை நிராகரித்திருக்கும் நிஸ்ப்ருஹராகையாலே நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டா என்று ராஜாவை ஆசீர்வதி3த்து மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தே எழுந்தருளி மன்னனார் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை நிரதராய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங் காலத்திலே இவர் ஸ்ரீபாத3த்தில் ஆஶ்ரயித்தவர்களாய்,

251 ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம் வாஸ: கர்ம கு3ணாநஸூந் | கு3ர்வர்த்த2ம் தா4ரயேத்3 யஸ்து ஸ ஶிஷ்யோ நேதர: ஸ்ம்ருத: || என்று சொல்லப்படுகிற கு3ணங்களையுடையரான உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலப்பன் நம்பி கருணாகரதா3ஸர் ஏறு திருவுடையார் திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் வானமாமலை தெய்வயாண்டான் உருப்பட்டூர் ஆச்சான்பிள்ளை சொகத்தூராழ்வான் என்கிற எண்மார்களும்

252 அஹோ த்3வயஸ்ய மாஹாத்ம்யம் அஹோ வீர்யமஹோ ப3லம் | மந்த்ரரத்நம் ஶுப4கரம் வேத3ஸாரம் ஸநாதநம் || என்கிறபடியே மந்த்ரரத்நமென்று ஶ்லாகி4த்துச் சொல்லப்படுகிற த்3வயார்த்த2த்தையும் பரஸாதி3த்து, திருவாய்மொழி முதலான தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களையும் ஓதுவித்து வேத3ஶாஸ்த்ரங்களையும் அதி4கரிப்பித்து ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்த2மாய ஸகல ஜக3த்காரணபூ4தனை

ஸர்வேஶ்வரன் விஷயமான ஸ்ரீபுருஷ நிர்ணயத்தையும் ந்யாஸ(ய?) தத்வததையும் அருளிச்செய்து, கரியகோலத் திருவுருவை த்₄யானித்துக்கொண்டு யோக₃த்திலே யெழுந் தருளியிருந்தார்.

ராஜா இவருடைய யோக₃வைப₄வத்தைக் கேட்டு அங்கேறப்போய். மன்னனாரையும் ஸேவித்து, தானும் ஸ்த்ரீகளுமாக. இவர் யோக₃த்திலே எழுந்தருளியிருககும் படியைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு மீண்டுபோகிறவளவிலே, "திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலேக்கண்டேனே யென்னும்" என்கிறபடியே அவர்களை க்ருஷ்ணனும் கோ₃பிமாருமாக நினைத்து அவர்கள் பின்பே கங்கை கொண்ட சோழபுறத்தேற எழுந்தருளாநிற்க, இது கேட்டு உய்யக்கொண்டார் குருகைகாவலபபனுள்ளிட்ட முதலிகளடையப் பின் தொடர்ந்தெழுந்தருளி, கங்கை கொண்ட சோழபுரத்தே கண்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்ய லாமோ?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. நாத₂முனிகளும 'க்ருஷ்ணனும் பெண்டுகளுமாக நினைத்து அவர்களுடனே வந்தேன்' என்று அருளிச் செய்து மீண்டெழுந்தருளினர்.

சிலநாள் கழிந்தவாறே. பின்னையும் ஒருகால் ராஜா வந்து மன்னனாரை ஸேவித்து மீண்டுபோகிறவன், தன் ஸாமந்தன் தலையிலே அடியிட்டு யானைக்கழுத்திலேற. இத்தை நாத₂முனிகள் கண்டு 'ஸர்வேஶ்வரன் ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ராதி₃கள் தலையிலே அடியிட்டுப் பெரியதிருவடியை மேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே!' என்று மோஹித்தார் என்று ப்ரஸித்₃த₄மிறே.

பின்னையும் சிறிது காலம் யோக₃த்திலே எழுந்தருளி யிருந்து குருகைகாவலப்பனைப் பார்த்து 'நீர் யோக₃ரஹஸ் யத்தை அப்₄யஸியும்' என்று அஷ்டாங்க₃ யோக₃க்ரமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினர். உய்யக்கொண்டாரைப்

பாாதது நீரும யோக$_{2}$ரஹஸயததை அப$_{4}$யஸியும' எனன உயயககொணடாரும பிணமகிடகக மணமபுணரலாமோ? இநத ஶரீராவஸாநததிலே அப$_{4}$யஸிகக அமையும எனறு விணணபபஞசெயய ஆகில நீா ஶாஸதரஙகளையும திருவாய மொழி முதலான தி$_{3}$வயபரப$_{3}$நத$_{4}$ஙகளையும பரவாததிபபியும எனறு அருளிசசெயது தம புதரராகிய ஈஶவரமுனிகளைப பாாதது உமககு ஒரு குமாரா உணடாகபபோகிறுா, அவருககு 'யமுனைததுறைவா எனறு திருநாமம சாததும'' எனறு அருளிசசெயது உயயககொணடாரையும குருகை காவலபபனையும் குறிதது உஙகளுககு நாம சொனன த$_{3}$ராஶந தாதபாயஙகளையும யோக$_{3}$ரஹஸயாககூ$_{2}$விஶேஷங களையும யமுனைததுறைவருககு உபதே$_{3}$சியுஙகோள' எனறு நியமிததருளி முனபுபோலே யோக$_{2}$ததிலே எழுநதருளி யிருநதாா

அநநதரம, அந்த ராஜா ஸபரிகரனுய வேடடைககு வநது மீணடு போகாநிறகச செயதே இவருடைய பெண பிளளைகள வநது, ஐயா! நம அகததிலே ஒரு குரஙகும இரணடு விலலிகளும ஒரு பெணபிளளையுமாக வநது நாத$_{2}$ முனிகள எஙகே? எனறு தேடிபபோனூாகள'' எனறவாரே, நாத$_{2}$முனிகளும அவாகள 253 அக$_{2}$ரத: ப்ரயயௌ ராமஸ ஸீதா மத்$_{4}$யே ஸுமத்$_{4}$யமா। பருஷட$_{2}$தஸது த$_{4}$நுஷபாணிா லகஷமணோऽநுஜக$_{2}$ாம ஹ|| எனறு சொலலபபடட பெருமாளும பிராடடியும இளையபெரு மாளும ஜநத$_{2}$ரவயாகரண பணடி$_{2}$தனுமாக அடுககும எனறு திருவுளளம் பறறிப பின தொடாநது எழுநதருளி வழியில எதிாபபட்ட பலரையும இபபடிப போகிறவா களைக கணடீாகளோ? எனறு கேடடருள அவாகளும 'போகிறுாகள, போகிறுாகள' எனறு சொலல, கடுநடையிடடு நெடுநதூரம எழுநதருளி கஙகைகொணட சோழபுரததில கீழை வாசலளவாக எழுநதருளி அங்குளளவாகளை இபபடி போகிறவர்களைக் கணடீாகளோ?' எனறு கேடடருள, அவா

களும்‘கண்டிலோம்’ என்ன. போகிற வில்லிகளும் காணக் காண மறைந்திட இவரும் ஏங்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோஹித்து, அதுவே ஹேதுவாக 254. “பரந்து வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்தம் ஸுகாவஹம் | தத்ர ஸம்வாஹிநீம் திவ்யாம் விரஜாமவேதஸம் ஸம்பவாம் | ஸர்வே ஹிரண்மயாஸ் தத்ர ஸர்வே வேசமயாஸ்ஸுபா: || அப்ராக்ருதமயா நித்யா: புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா: ||” 255. “ஏகாந்திநஸ்ஸதா ப்ரஹ்மத்யாநிநோ யோகிநோ ஹி யே | தேஷாம் தத் பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பஸ்யந்தி ஸூரய: ||” என்கிறபடியே * பிணை கொடுக்கிலும் போகவொட்டாத அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமாநகரை ப்ராபித்தருளினார்; கலந்து பிரிந்த பிராட்டி பத்துமாஸம் பிரிந்திருந்தாள். இவர் கண்டு உகந்து காண்பதற்கு முன்னே காணப்பெறாத இழவு இருஞ்சிக்கொண்டுபோக எழுந்தருளினார். இச்செய்தியை உய்யகொண்டார், குருகைகாவலப்பன், ஈஸ்வரமுனிகள் முதலானோர் கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு அங்கேறப்போய். அவருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தை ஸேவித்து தங்கள் கண்ணிலும நெஞ்சிலும தேக்கிக் கொண்டு ஸோகார்த்தராய்ககிடந்து துடித்துத் தங்களிலே தேறி தரித்துநின்று சரம கைங்கர்யத்தை ஈஸவரமுனிகள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேத ஸம்ஸ்காரவிதியடங்கச் செய்வித்துப் பள்ளிபடுத்து. வீரநாராயணபுரத்தேற எழுந்தருளி மற்றும் செய்யவேண்டும் க்ருத்யங்களெல்லாம செய்வித்தார்கள். குருகைகாவலப்பனும் நாதமுனிகள் எப்போதும் யோகததிலே எழுந்தருளியிருககுமிடததுக்கு அருகே யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்தார்.

நாதமுனிகள் திருநக்ஷத்ரம். ஆனி மாஸத்தில அநூராதை.

அவர் தனியன் 256. “வ்யோம்ந: பரஸ்தாத் ஸவிதம் ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யா நியோகாத் குருகாதிராஜ:| ஸ மந்த்ர

ரத்நம் த்வயமாஹ யஸ்மை நாதாய தஸ்மை முநயே நமோஸ்து ||

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம் முற்றிற்று

உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி வைபவங்கள்

அநந்தரம் உய்யக்கொண்டாரும் நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்ராவிடநாதத்துங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து கொண்டிருக்குங் காலத்திலே இவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள் மணக்கால்நம்பி திருவல்லிக்கேணிப் பாண்பெருமாளரையர் § செட்டைப்பூசிச்சண்டலங்காரர் ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர், உலகுபெருமாள் நங்கை என்கிற இவர்களைவர்கள்.

இவர்களில் மணக்கால்நம்பி பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் ஸ்வாசார்யரான உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளிலே 257 அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி' என்ற இளையபெருமாளைப் போல ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் பண்ணிக் கொண்டிருக்கையில் உய்யக்கொண்டார் தேவிகளாகிய ஆண்டாள் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள திருமாளிகைக் கைங்கர்யமெல்லாம் தமக்கே பரமாய் நடத்திக்கொண்டு போகாநிற்கச்செய்தே உய்யக்கொண்டார் பெண்பிள்ளைக ளிருவரையும் நீராட்டி அழைத்துக் கொண்டு வருகிற வழியிலே வாய்க்கால் சேறாயிருக்கக் கண்டு அவர்கள் திகைத்துநிற்கத் தாம் படியாய்க்கிடந்து அவர்களைத் தம் முதுகிலே அடியிட்டெழுந்தருளவித்துக் கொண்டுபோக உய்யக்கொண்டாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டருளி இவர் இப்படி செய்வதே! ' என்று ப்ரீதராய், இவருடைய மார்க்கத்தைத் தம் திருவடித்தாமரைகளாலே அலங்கரித்து

§ செட்டலூர் சண்டலங்காரர் என்று பிரதிபேதம்

பொன்னடிப்பூ முடிசூட்டி 'உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவதென்? என்று கேட்டருள, நம்பியும் 'உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உன பாதம், பெற்றேன் ஈதேயின்னம் வேண்டுவது எந்தாய்' என்று தேவரீர் திருவடிகளில் ஸேவையே வேண்டுவது' என்ன, உய்யக்கொண்டாரும் உகந்து அந்த உகப்பின் மிகுதியாலே 258. "அதீதாநாக₃தஜ்ஞாந மாத்மதத்வ ப்ரகாஶகம் | ஸர்வவேத₃ார்த்த₂ விஜ்ஞாநம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்த₂த₃ர்ஶநம் ||". 259. "மாநஸம் வாசிகம் பாபம் காயிகம் தத்த்ரித₄ா க்ருதம் | த்₂வய ஸ்மரண மாத்ரேண நாஶம் யாதி ஸஂஶயம் ||" என்கிற வைப₄வத்தையுடைய பரமார்த்த₂மான த்₂வயத்தையே மீளவும் ப்ரஸாதி₃த்தருளினார்.

பின்பு சிலநாள் கழிந்தவாறே உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளுகிறபோது 'இனி த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்' என்று மணக்கால்நம்பி விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும் 'இங்குள்ள முதலிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு நீரே த₃ர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக் கடவீர்; பின்பு சொட்டைக் குலத்தினரான ஈஶ்வரமுனிகள் திருவயிற்றிலே ஸ்ரீமந்நாத₂ முனிகளுக்கு ஒரு திருப்பேரனார் அவதரிப்பர்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்து த₃ர்ஶந ப்ரவர்த்தகராம்படி ஸகலத₃ர்ஶந ரஹஸ்யார்த்த₂ விஶேஷங்களையும் உபதே₃ஶியும்; அவர் த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தகராவர்; இந்தக் கைங்கர்யத்தை நாத₂முனிகள் தம் அந்திமத₃ஶையிலே அடியேனுக்கு நியமித்தருளினார்; நான் செய்யப்பெற்றிலேன; நீர் அவரை அநுவர்த்தித்தாகிலும் ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களை உபதே₃ஶியும்' என்று நியமித்தருளி ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகள் திருவடிகளை த்₄யாநித்துக்கொண்டு பத₃மாஸநோபவிஷ்டராய் அணையிலே சாய்ந்தருளித் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்; இத்தால், ஆசார்யாஜ்ஞாபரிபாலநம் அவஶ்யகரணீயம் என்றபடி. உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினபடியைக்கண்டு மணக்கால் நம்பியுள்

ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் ஶோகார்த்தராய் ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய்ச் சேஷ்டித்துக்கொண்டு விழுந்து போரக் கலேஶித்துத் தங்களிலே தேறித் திறக்க நம்பியும் உய்யக்கொண்டாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிப்படுத்து மேலுஞ் செய்யவேண்டும் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

உய்யக்கொண்டார் திருநக்ஷத்ரம் – சித்திரையில் கார்த்திகை

அவர் தனியன் 260 நம: பங்கஜநேத்ராய நாத ஶ்ரீபாத பங்கஜே | ந்யஸ்தஸர்வபராயாஸ்மத்குலநாதாய தீமதே ||

உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி வைபவங்கள் முற்றிற்று

யமுனைத்துறைவர் வைபவம்

அனந்தரம் மணக்கால் நம்பி, முதலிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு த்யாநம் நிர்வஹித்தருளா நிற்கச்செய்தே பின்பு சில காலங் கழிந்தவாறே ஈஶ்வரமுனிகளுக்கு ஆடி மாஸத்தில் உத்தராடத்திலே ஒரு குமாரர் திருவவதரித்தருள அது கேட்டு அதிஸந்துஷ்டராய் நம்பியும் அங்கேற வந்து அவருக்கு 261 † 'ஜாதகர்மண்யலாபே து விஷ்ணோஶ்சக்ரஸ்ய தாரணம் | சௌளோபநயநே சாபி நாமாந்தராத்யயநேऽபி வா | விதிநா வைஷ்ணவஞ்சக்ரம் தாரயீத த்விஜோத்தம:' என்றும் 262 வைஷ்ணவைஶ்சைவ ஸாங்கைஶ்ச குர்யாத் ஸம்மார்ஜநம் ஶிஶோ: | தஸ்ய தக்ஷிணகர்ணே து ஜபேதஷ்டாக்ஷரம் த்வயம் || மூர்த்நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய ஜபேச்ச த்வாதஶாக்ஷரம் | நாம குர்யாத்தத பஶ்சாத் வைஷ்ணவம் பாபநாஶநம் || என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஈஶ்வரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகர்மத்தையும் செய்வித்து * பத்துநாளும் கடந்த விரண்டாநாள் ஶ்ரீமந்

† ஜாதகர்மண்யவாப்தே து என்றும் பாடம் காண்கிறது

நாத₃முனிகள் நியமநப்ரகாரத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'யமுனைத்துறைவர்' என்று திருநாமத்தையும் சாதிதி ப்ரீதராயருளினார்.

பின்பு ஈஸ்வர முனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ராஸந சௌளோபநயநாதி₃களையும் தத்தத் காலங்களிலே செய்தருளி அத்₄யயநம் பண்ணுவிக்கிற காலத்திலே இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும்போது, இவர் ஸஹாத்₄யாயிகளைப் பார்த்து 'ஓதின விடத்தையே ஓதுகிறீர்கள்' என்று அருளிச்செய்து சந்தை தவிர்ந்திருப்பர்; ஓதப்போகிறேனன்றால், ஓதின விடத்தையே ஓதாநின்றீர்களென்பர்; இப்படி அதிமேத₄ாவியாயிருக்கிற இவர், அங்கோ₃பாங்க₃ங்களோடே பத₂க்ரமஸஹிதமாக அத்₄யயநம்பண்ணித் திருக்கலயாணமுஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு, ஈஸ்வர முனிகளும் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாப₄ாஷ்யப₄ட்டருடனே ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸம் பண்ணுகிற காலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே, ராஜ புரோஹிதனாய்ப் பெரிய வித்₃வானான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அந்த தேஶத்தில் வித்₃வான்களெல்லாம் தஶபந்தமிறுத்துப்போருகையாலே, மஹாப₄ாஷ்யப₄ட்டர் பக்கலிலும் தஶபந்தத்துக்குத்தரவு வர அத்தைப்பார்த்து மஹாப₄ாஷ்யபட்டரும் முசித்துக் கிடக்க, யமுனைத்துறைவர் அவரை 'நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்?' என்று கேட்க, அவரும் இச்செய்தியை இவருக்குச் சொல்ல, அத்தைக் கேட்டருளி இவரும் வந்த தரவைக் கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு 'வெறுங்கவியோ? தந்த்ரபாரக₃னோ?' என்று கேட்டு

வரவிட யமுனைததுறைவரும 263 ந வயம கவயஸது
கேவலம ந வயம கேவலதநதரபாரக2ா । அபி து பரதி
வாதி3 வாரண பரகடாடோப விபாடநக்ஷமா ॥" எனறு
இஶலோகததை அருளிசசெயது எழுதிபபோகவிடடருள
ஆககியாழவானும அததை வாசிதது 'இபபடி ஒரு
வித3வானுணடோ? எனறு ஆஶசாயபபடடு இததை
ராஜாவுககு அறிவிகக ராஜாவும யமுனைததுறைவரை
சடகென வருவது எனறு ஸவஹஸதம வரவிட அநத
ராஜஹஸதததையுங கிழிததுவிட இசசெயதியை ராஜாவும
கேடடு ஆகில அவா ஸாமாநயரலலராயிருநதது! எனறு
இவருககுத தணடிகையும சிவிகையாரையும கொடுதது
வரவிட இவரும அநதக கநதணடிகையிலே ராஜாஸதா2
நததேற எழுநதருளி 264 'ஆஶைலாத3த3ரிகநயா
சரணகிஸலய நயாஸ த4நயோபகணட2ாத ஆரக்ஷா நீத
ஸீதாமுக2கமலஸமுலலாஸஹேதோஶச ஸேதோ । ஆ ச
பராசயபரதீசயக்ஷிதித4ரயுக3ளாத3ாகக சநத3ராவதமஸாத
மீமாமஸாஶாஸதரயுக3ம ‡ ஶரமவிமலமநா மருக3யதாம
மாத3ருஶோ ऽநய ॥" எனகிற ஶலோகததை எழுதிப போக
விடடருள ஆககியாழவானும இததைக கணடு மிகவும
குபிதனாய இவருடனே நான தாககிககக கடவேன'
எனன ராஜாவும யமுனைததுறைவரைப பாரதது
இவருடனே தாககியும எனன யமுனைததுறைவரும
ராஜாவைக குறிதது நானும இவரும தாககிததால
வெறறியுந தோலவியும உஙகளுககுத தெரியாது, நாஙக
ளிருவரும தோறறோமெனறுஞ சொலலுவதிலலை, ஆகை
யாலே ஜயாபஜயம அறியுமபடிககு மத4யஸத2ரான
வித3வானகளை அழைபபிககவேணும எனன ராஜாவும
அபபடியேயாம எனறு வித3வானகளை அழைபபிததுக
கொணடு வித4யாஸதா2ந மணடபததிலே தனமஹிஷியை
யுங கூடடிககொணடிருகக ராஜமஹிஷியும ராஜாவுடன

‡ (பா) ஶரமமுதி3த ஶரமமருதி3த

யமுநைத்துறைவரைக் காட்டி 'இவர் தோலார்; தோற்று ராகில், நான் நாய்க்கெரித்திடக்கடவேன்' என்ன, ராஜாவும் தன மஹிஷியுடன் 'ஆக்கியாழ்வான் தோற்றானாகில் இவர்க்கு அர்த்த₄ராஜ்யந் தரக்கடவேன்' என்ன. அவ்வள விலே ஆக்கியாழ்வானும் யமுநைத்துறைவரைப் பார்த்து 'லௌகிகங்களிலே நீர் அன்றென்றத்தை நான் ஆமென்னக் கடவேன்; ஆமென்றத்தை அன்றென்னக்கடவேன்; வென்றவன் தோற்றவன் தலையிலே தாட₃நம்பண்ணக் கடவன்' என்ன. யமுநைத்துறைவரும் அவனைப்பார்த்து "த்வந்மாதா ந வந்த்₄யா ராஜா ஸார்வபௌ₄மம:, ராஜ பத்நீ பதிவ்ரதா" என்று இப்படி லௌகிகத்திலே மூன்று வார்த்தை அருளிச்செய்ய, ஆக்கியாழ்வானும் நிருத்தரனா யிருந்தான்; பின்பு ஶாஸ்தரத்திலே புகுந்தவாறே †('உத்தமம் மத்₄யமம் அத₄மம் என்று மூன்று; இதில் மூன்று வார்த்தையிலே யாதல், ஐந்துவார்த்தையிலே யாதல், ஏழு வார்த்தையிலே யாதல் ஜயித்தாயாகில், உன்னது ஜயம்' என்று யமுநைத்துறைவர் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணியருள, அவ னும் மூன்று வார்த்தையிலும், ஐந்து வார்த்தையிலும் ஏழு வார்தகையிலும) அதிலும முழுககத் தோற்றான்;'வென்றவன் தோற்றவன் தலையிலே தாட₃நம பண்ணககடவனென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின அதுக்கு, 'நீ ராஜபுரோஹி தனுமாய் வயோவ்ருத்₃த₄னுமாகையாலே நான் அது செய்யேன்' என்று யமுநைத்துறைவர் அருளிச்செய்ய, இத்தைக் கேட்டிருந்த வித்₃வான்களெல்லாரும் ஸந்தோ ஷித்து, இவரை ப்₃ரஹ்ம ரத₂ம் பண்ணிக்கொண்டுவர, ராஜமஹிஷியும், 'என்னை ஆளவந்தீரோ!' என்று யமுனைத் துறைவரை எடுத்தணைத்துக்கொண்டு தன்ப₄ர்த்தாவுடன் * மணிமாடமாளிகைக்குள்ளே புகுந்தாள்; ராஜாவும் இவர்க் குத் தன் அர்த்த₄ராஜ்யமுங் கொடுத்து இவர் தேவிகளையும் அழைப்பிக்க, ஆளவந்தாரும் பத்நீஸஹிதராய்க்கொண்டு ராஜபோ₄க₃த்திலே ஸுக₂மே எழுந்தருளியிருந்தார்.

---

† (இப்பகுதி சில பிரதிகளிலேயே உள்ளது.

அநநதரம மணககால நமபியும இதுகேடடு கொண டைககோல கொணடு கூததாடியருளி ஆளவநதாரைக காண வேணுமெனறு பேரா ஆசையோட அஙகேறவெழுந தருள அவவிடம ராஜபதமாயக கடடுஙகாவலுமாயிருககை யாலே ஆளவநதாரைக காணபபோகாமல திருமடைபபளளி யிலே புகுநது அவருககுத திருபபோனகம சமைககிற ஸ்ரீவைஷணவாகளைப பாாதது ஆளவநதாா விருபபி யமுது செயயுஙகறியமுது என?' எனறு கேடடருள அவாகளும தூதுளை எனறுசொலல நமபியும அனறுமுதல ஆறுமாஸம மடைபபளளிககுத தூதுளையிடடு நடததியருளினா இபபடி நடததினவிடததிலும ஒரு விசாரமறறிருககை யாலே இவரும முசிதது நாலுநாள தவிாநதிருகக ஆளவநதாரும அமுதுசெயயுமபோது நாலுநாளாகத தூதுளையினறிககே யிருபபானெனன?' எனறு தளிகைககுச செயகிறவாகளைக கேடடருள அவாகளும ஒரு வருததக பராஹமணா ஆறுமாஸமுணடு நாடோறும நடததிப போருகிறது, நாலு மூனறு நாளுணடு தவிாந்தது' எனறு விணணபபஞசெயய ஆளவநதாரும கேடடருளி விஸமயப படடு இனி அவா வநதவாறே நமககு அறிவியுஙகோள எனறு அருளிசசெயய, மறறைநாள நமபியும இனனமும பாாபபோம எனறு தூதுளைகொண்டு எழுநதருளின வாறே அவாகளும ஆளவநதாருககு அறிவிகக அவரும அழையும' எனறு அருளபபாடிடடவாறே, இவரை யெழுநதருளப பணணிவிததுககொணடுபோய அவாகளும ஆளவநதாருககுக காணபிகக ஆளவநதாரும இவரைக கணடு பரதயுததாநாபிவாதந பூர்வகமாக ஆளனமிடடு நீா இததனைநாளும நமககு இந்தத் தூதுளை கொண்டு வநது இடுகிறது எதுககாக? உமககு அர்த்தமும வேணுமோ? க்ஷேததரம வேணுமோ? எனறு மணககாலநமபியைக கேடடருள நமபியும நமககு இவையொனறும வேண்டா உஙகள பூாவாகள தேடின அாததமிருககிறது. அநநிதி கிடககிறவிடமும நான அறிவேன, அதனை நீா கைக

கொண்டருளுந்தனையும் நித்யமாக நாம் தேவரீர்பக்கல் வந்துபோம்படி வாசலில் தகையாதிருக்க அப்பணையிட வேணும் என்று அருளிச் செய்ய, ஆளவந்தாரும் அப்படியே வாசல் தகையாதபடியே கட்டளையிட, நம்பியும் அன்றுமுதல் கீ₃தையின் செம்மைப் பொருள் தெரியுமபடி பதினெட்டு அத்₄யாயமும் அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும ஆரணஸாரமான கீ₃தையின் உட்பொருள் கேட்டருளி ஒருநாளைக் கொருநாள் ஆர்த்தி பிறந்து 'அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாம் உபாயமில்லையோ?' என்று நம்பியைக் கேட்க, நம்பியும் 'ஸாக்ஷாத்கரிக்கலாமுபாயமுண்டு' என்று ஏகாந்தத்திலே எழுந்தருளியிருந்து * மெய்ம்மைப் பெருவார்த்தையான சரமஶ்லோகார்த்த₂த்தை ப்ரஸாதி₃த்தருள, அத்தைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு நெல்லுக்குப்பால் கட்டக்கட்டத் தலைவணங்குமாபோலே ஶரணாக₃தி நெஞ்சிலே படப்பட ஆநுகூல்யம் மிகுந்து ஶரண்ய விஷய ப்ராவண்யாதிஶயத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் அருசி பிறந்தபடி கண்டு அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு 265. "ந ச ஜ்ஞாநஸ்ய ஸங்கோச: ந சைவ யமகோ₃சர: | தஸ்மாத்₃ ரங்க₃ம் மஹாபுண்யம் கோ ந ஸேவேத பு₃த்₃தி₄மாந் ||" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவர்த்த₄கமுமாய் நமனமராலாராயப்பட்டறியாததுமாய்ப் புண்யவர்த்த₄கமுமான திருவரங்கன் திருப்பதியிலே அழைத்துக்கொண்டு போய், பெரிய பெருமாளைத் திருவடி தொழப்பண்ணி, 266. 'நிதி₄ரவ்யய:' என்கிறபடியே 'உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி₄ இதுகாணும்' என்று காட்ட, ஆளவந்தாரும் பெரிய பெருமாளுடைய முடிவில்லதோரெழில நீலமேனியை ஸேவித்து "பழுதே பலபகலும் போயினவென்றஞ்சி, பழுதேனரவணை மேம்கொண்டு தொழுதேனெ" என்கிறபடியே கீழ் இழந்த நாளைக்குக் கூப்பிட்டுக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் அரங்கத்தமமானை அநுப₄வித்து. "பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந் துறந்தார் தொழுதாரத்தோள்' என்றும் 267. 'க்ஷேத்

ராணி மித்ராணி த₄நாநி நாத₂ புத்ராஸ்ச தா₃ரா பஸ்வோ க்₃ருஹாணி। த்வத்பாத₃பத்₃மப்ரவணாத்மவ்ருத்தேர் ப₄வந்தி ஸர்வே ப்ரதிகூலரூபா ॥' என்று சொல்லுகிற ப்ரதிகூலங்களையெல்லாம் பரித்யஜித்து 268 ஸர்வ ஸங்கா₃ந் பரித்யஜ்ய என்கிறபடியே ஸர்வஸங்க₃பரித்யாக₃ பூர்வகமாக ஆஸ்ரமபராபதி பண்ணியருளி அண்டர்கோனணியரங்கனென்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்கிறபடியே வேறொரு விஷயம் அறியாதே 269 பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோ (அ)பரமாத்மநி என்கிறபடியே அபரமாத்மநி வைராக்₃யமுடையராய் பரமாத்மாஸக்தசித்தராய்ப் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே பெரியநம்பி திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரிய திருமலைநம்பி மாறனேரி நம்பி திருக்கச்சிநம்பி ஆளவந்தாராழ்வான் திருமாலையாண்டான் வானமாமலையாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான் ஈசாண்டான் சீயராண்டான் திருக்குருகூரப்பன் திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்றான். தெய்வப்பெருமாள் வகுளாபரண ஸோமயாஜியார், திருக்குருகூர் தா₃ஸர் திருமாலிருஞ்சோலைதா₃ஸர் வடமதுரைப்பிறந்தான், ஆட்கொண்டியம்மங்கி என்று இவ்விருபத்து முதலிகளும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஸ்ரயித்தார்கள்.

இவர்களெல்லாரும் வித்₃வான்களுமாய் த₃ர்ஸநப்ரவர்த்தகருமாயிருக்கிற காலத்திலே மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தாரைப் பார்த்து இன்னமொரு ரஹஸ்ய விஸேஷம் குருகைக் காவலப்பன் பக்கலிலேயுண்டு அங்கேபோய்க் கேளும் என்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் 'அதுவென்? தேவரீருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஸேஷம் இன்றிக்கே போவானென்? என்ன நம்பியும் உங்கள் திருப்பாட்டனாரான நாத₂முனிகள் எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்த ரஹஸ்ய விஸேஷத்தை அருளிச்செய்யத்தேட அவரும் பிணங்கிடக்க மணம் புணரலாமோ? ஸரீரவ

ஸாநதசையிலே அப்யஸிக்கவமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; ஆகையாலே, அந்த ரஹஸ்ய விசேஷம் இல்லையாய்த்து' என்ன, 'ஆகில், அங்கே கேட்போம்' என்று கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ஆளவந்தார் தர்சநம் நிர்வஹிக்க;

கண்டு செய்கதுவாய்த்து ஸ்ரீமானாய் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே வாழ்கிற காலத்திலே மணக்கால்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்த முதலிகள்:—ஆளவந்தார், தெய்வத்துக்கரசுநம்பி, கோமடத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், ‡ சிறுப்புள்ளூருடைய பிள்ளை, வங்கிப்புரத்தாச்சி என்று இவர்களவர்.

இவர்களுக்கு நம்பி தர்சநதாத்பர்ய விசேஷங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, தம் அந்திமதசையிலே ஆளவந்தாரைப்பார்த்து நாதமுனிகளோடு உபயஸம்பந்தமுடையரான நீர் அவர் திருவடிகளே உமக்கு ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விஸ்வஸித்து, உம்மைப்போலே ஒரு தர்சந ப்ரவர்த்தகரையும் உண்டாக்கியருளிக் கோயிலை விடாமேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டார் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். இத்தால் ஆசார்ய பரமாசார்யர்களுடைய திவ்யாஜ்ஞாபரிபாலநம் பண்ணி உபயருடைய உக்தி பலித்தபடி கண்டு உகந்தார் இவர் ஒருவருமேயிறே. மணக்கால்நம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபடிகண்டு ஆளவந்தாருள்ளிட்ட முதலிகளெல்லோரும் மிகவும அவஸந்நராய் சோகித்துத்தங்களிலே துரித்துநிற்க, ஆளவந்தாரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்துச் செய்யவேண்டுங் க்ருத்யமெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

மணக்கால்நம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் மகம்.

---

‡ (பா) சிறுப்புள்ளூடை பிள்ளை.

அவா தனியன 270 அயதநமேதா யாமுநமாசமத₂ாஸ மலாககபதராாயபணாஙிஷகரயேண। ய சரீதவாநரஸஜ₃க யௌவராஜயம நமாமி தம ராமமமேயஸதவம ||"

அநநதரம ஆளவநதாருமமுதலிகளு ம அபபன யோக₃த திலே எழுநதருளியிருககுமிடததேற வெழுநதருளி இவரை ஸமாதி₄ப₄ஙக₃ம பணணவொணணுது, எனறு தமமுதல இருமுதல அடியோசையபபடுததுதல செயயாதே மௌனத தோடே சுவாபபுறததே பினனே தெரியாதே நிறக அபப னும யோக₃ததிலே எழுநதருளி யிருககிறவா, பினனே திருமபிய பாாததருளி இஙகே சொடடைககுலததவா ஆரேனும வநதாருணடோ?' எனறு கேடடருள ஆளவந தாரும 'அடியேன யமுனைததுறைவன விடைகொணடிருக கிறேன' எனறு எழுநதிருநதுவநது அபபன ஸ்ரீபாத₃ததிலே ஸேவிததிருநது அடியோஙகள சுவாபபுறததே பினனே தெரியாதபடி நிறக, தேவரீா இஙஙன அருளிசசெயகைககு ஹேதுவெனா?' எனறு கேடடருள, அபபன அருளிச செயதபடி – அடியேனும தானுமாய அநுப₄வியாநினறால பெரியபிராடடியாா திருமுலைத தடததாலே நெருககி யணைததாலும அவள முகஙகூடடப பாராத ஸாவேஸவரன என தோளகளை யமுககி நாலுமூனறுதரம சுவாபபுறதது எடடிபபாாததான இபபடி அவன பாாககுமபோது சொட டைககுலததிலுளளாராரேனும வநதாருணடாக வேணு மெனறு இருநதேன காணும எனறு அருளிசசெயதாா. ஆளவநதாரும இதைககேடடுப போர விதூ₃க₄ாயருளி, அடியேனுககு இநத யோக₃ரஹஸயததை அருளிசசெயய வேணும' எனறு அபபன ஸ்ரீபாத₃ததிலே தணடனிடடுக கொணடு விழுநது கிடகக அபபனும உகநது 'அபபடியே செயகிறோம' எனறு முடிபிடிததெடுதது, நமமுடைய ஶரீராவஸாநததிலே சொலலுகிறோம வருகிற புஷய மாஸததிலே கு₃ருபுஷயயோக₃ததிலே அபி₄ஜிநமுஹூாத ததிலே நமககு ஶரீராவஸாநமாயிருககும, அதுககு முனனுக

எழுந்தருள வேணும்' என்று திருமுகமெழுதிக்கொடுத்தருள. ஆளவந்தாரும் திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினர்.

பின்பு நம்பெருமாள் திருவத்₄யயநத் திருநாளிலே, திருவத்₄யயநங் கேட்டருளும்போது ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் "கெடுமிடர்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபி₄நயித்துப் பாடியருளுகிறவர். ஆளவந்தார் திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்தருளி "நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச் சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள. ஆளவந்தாரும் இத்தைக் கேட்டருளி 'ஆழ்வாருடைய தமர்களிலே, அந்தர்ப்₄பூதமாம்போது திருவநந்தபுரம்புக்கு ஸேவிக்கவேண்டியிருந்தது' என்று. அப்போதே திருவோலக்கத்தினின்றும் எழுந்திருந்து பெரியபெருமாளுக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து அவரநுமதிகொண்டு புறப்பட்டருளி, மடத்துக்குக்காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டானை வைத்துத் திருவநந்தபுரத்துக்கு எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற்பள்ளி பயின்ற அநந்தபுரத்தம்மானையும் த்₃வாரத்ரயேண திருவடி தொழுது அங்கே எழுந்தருளியிருந்தவளவிலே, ஸந்நிதி₄முதலிகளைப் பார்த்து "குருகைகாவலப்பன் நமக்கிட்டுத் தந்த திருமுகத்தைக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் கொண்டு வந்து ஸமர்ப்பிக்க. பார்த்தருளி. மாஸமும் தி₃வஸமும் அன்றாயிருந்தபடியாலே 'ஒரு புஷ்பகவிமாநம் பெற்றிலோமே!' என்று போர ஶோகார்த்தராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க;

தெய்வவாரியாண்டானுக்கு ஆளவந்தார் விஶ்லேஷம் பொறுமல் திருமேனி ஶோஷிக்க. இங்கிருந்த முதலிகள் இவர்க்கு வைத்₃யர்கள் பலரையும் அழைத்துப் பார்ப்பித்தவிடத்தில் அவர்கள் 'இவர்க்கு விஷயஸ்ப்ருஹையாக்கும் இப்படியாய்த்து' என்ன. 'உமக்கு எந்த விஷயத்திலே

ஸபருஹை இருககிறது? எனறு முதலிகள கேடக அவரும அடியேனுககு ஆளவநதார விஷயமொழிய வேஞெரு விஷயமுணடோ? எனறு அருளிசசெயய ஆகில இவரை அஙகேறக கொணடுபோஙகோள' எனறு வைத்₃யாகள பலருஞசொலல, முதலிகளும இவரைக கடடணததிலே கொணடுபோக, ஓருநாளைககொருநாள திருமேனியில வாடடநதீாநது பினபு நடககவலலவராய வருகிறவளவிலே ஆளவநதாரும திருவநநதபுரததினினறு மீணடு எழுநதருளுகிறவழியிலே திருவநநதபுரததுககு அரைககாதவழியிலே கரைமனையாறறஙகரையிலே விடடு எழுநதருளியிருகக தெயவவாரியாணடாருமம ஆளவநதாரை ஸேவிதது அவா ஸ்ரீபாத₃ததிலே தணடன ஸமாபபிததுககொணடு விழுநதுகிடகக ஆளவநதாரும இவா எழுநதிருககமாடடாமறகிடககிறதைககணடு பெருமாள ஸவதநதரருமாய ஶரருமாயிருககையாலே ஸ்ரீப₄ரதாழவான வைததவிடததேயிருநதா, அடியென ஸவதநதரனுமனறிறகே ஶரனுமனறிககே யிருககையாலேயிறே நீா வைதத விடததில இராமல வநதது எனறு அருளிசசெயய, இததைககேடட தெயவவாரியாணடானும வநது ஸவரூபஹாநிபடடேன! எனறு மிகவும ஸததை குலைநது கிடகக இவா எழுந்திராதபடி கணடு எனனை ஸவதநதரனும ஶரனுமாககிறுலொழிய எழுநதிரேனெனறு கிடககிருயோ? எனறு ஆளவநதாா அருளிசசெயய தெயவவாரியாணடானும இவவாாததையைககேடடு 'வநது ஸவருபஹாநிபடடவோபாதி இதுவும ஒரு ஸவரூபஹாநியாயிறறே! எனறு பரபரவெனறு எழுநதிருநது நிறக ஸ்ரீபாத₃ததது முதலிகளும 271 'ஜலாநமதஸயாவிவோத₃த₄ருதெள எனற இளையபெருமாள நிலை இவர்ககு உணடாயததுு, எனன ஆளவநதாரும' ஈதொரு அதி₄கார விஶேஷம இருநதபடி எனதான! எனறு பாரவுகநதருளி மிகவும மெலிந்திரே எனறு முதுகு தடவி அதிகருபாாத₃ரசிததராய,'திருவநநதபுரததுத திருககோபுரம

அதோ தோன்றுகிறது; அங்கே போய் * ஆயிரம்பைந்தலை யநந்தசயநனை ஸேவித்துவாரும்' என்று அருளிச்செய்ய. இவரும் 'என்னுடைய திருவநந்தபுரம் எதிரே வந்தது' என்று ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரைக் காட்டியருள, ஆளவந்தாரும் 272. "யேநைவ கு₃ருணா யஸ்ய ந்யாஸ வித்₃யா ப்ரதீ₃யதே | தஸ்ய வைகுண்ட₂ து₃க்₃த₄ாப்₃தி₄ த்₃வாரகாஸ் ஸர்வ ஏவ ஸ: ||" என்றும். "வில்லார் மணி கொழிக்கும் வேங்கடப் பொற்குன்றுமுதல் செல்லார் பொழில்சூழ் திருப்பதிகளெல்லாம். மருளாமிருளோட மத்தகத்துத்தந்தாளருளாலே வைத்தவவர்" என்றும். "நின்ற வண்கீர்த்தியும்" என்று தொடங்கி. "உன்னிணை மலர்த்தாள் என்றனக்குமது" என்றும் சொல்லுகிறபடியே விஶேஷாதி₄காரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிக் கொண்டு மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளிப் பெரிய பெருமாளையும் ஸேவித்துக்கொண்டு (அங்கே தாமும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுமாக விருந்து த₃ர்ஶநம் நிர்வஹித் தருளுகிறபோது) 'இனிமேல் த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தகராவார் ஆர்?' என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவரையுங்காணாதே முசித்துச் சிந்தித்திருக்கிறகாலத்திலே:—

யமுநைத்துறைவர் வைப₄வம் முற்றிற்று.

இளையாழ்வார் வைபவம்

ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் பெரிய திருமலைநம்பி "வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர் காள்" என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை * அடிக் கீழமர்ந்து புகுந்து ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிரா நிற்க, அவருடன் பிறந்த பெண்பிள்ளைகளாய் ஸ்ரீபூ₄மிப் பிராட்டியாரென்றும் பெரியபிராட்டியாரென்றும் பெயரை யுடைய இருவரிலே, மூத்த ஸ்ரீபூ₄மிப்பிராட்டியார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேஶவப்பெருமாள் என்கிற ஸர்வக்ரதுதீ₃க்ஷிதர்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள்; இளைய

ஸ்ரீபெரியபிராடடியார மழலைமஙகலததில வடடமணிக
குலததிலே கமலநயநபடடரைத திருமணம புணாநதாள
அவாகளும தநதம புககககஙகளிலே வாழுஙகாலததிலே—
273 அநநத பரதமம ரூபம லக்ஷமணமுச தத பர |
பலபதரஸ தருதியஸது கலௌ கமஸித பவிஷயதி ||'
எனகிற வசநததின படியே திருவநநதாழவாரும கலியுகத
திலே அகிலாதமோஜஜீவநாாததமாகத தம திருவவதாரத
துககு இடம பாாதது ராம திவாகராசயுதபாறுககள
கௌஸலயா தேவகி தேவிகளுடைய கபபஙகளை விரும
பினபபோலே ராமாநுஜதிவாகரராய ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே
ஸ்ரீபூமிபபிராடடியார கபபததை பராபிததருளி 274.
ஸருதிர நஷடா ஸமருதிா லுபதா பராயேண பதிதா
தவிஜா | அஙகாரிச விஸாணுரி ஹா வருததோ வாததே
கலி ||" எனகிறபடியே கலி ஸாமராஜயம பணணுகிற
* இருளதருமாஞாலததிலே 'கலியுங கெடுங கணடுகொண
மின' எனகிறபடியே * கலியிருளநீஙகிப * பெரிய கிருத
யுகமபறறிப பேரினபவெளளம பெருகுமபடி 274.*
தீாலபதா எனகிற கணககினபடியே சகவாஷம
தொளளாயிரதது முபபததொனபது சென்ற வாததமாந
பிஙகளஸமவதஸரததில ஸ்ரீமததான சைததமாஸததில
ஸுகலபக்ஷததில பஞசமி குருவாஸரஸஹிதமான திரு
வாதிரை நக்ஷதரததிலே ஸுப முஹூாததததிலே
* பாரெலலாம உயயுமபடி பராதுாபவிததருள, ஆஸுரி
கேஸவபபெருமாள இவாககு ஜாதகாமம செயதருளினாா

இசசெயதியைப பெரிய திருமலைநமபி கேடடருளி
ஸ்ரீ பெரும்பூதூரேறச சென்று ஸாவகரது கேஸவஸோம
யாஜியாரைக கணடு ஸதகரிதது அவா புதரனையும *முக
வொளிதிகழக கடாக்ஷிததருளி 'இவன ஸாவலக்ஷணஸம
பநநன ஸகலஸாஸதரஙகளையும அதிகரிபபன ஆகையாலே.
275 லக்ஷமணோ லக்ஷமிஸமபநந எனகிற இளையபெரு
மாள திருநாமம சாததுகைககுத தகுதியாயிருநதான

என்று டன்னிரண்டாம் திவஸத்திலே 276. "தக்ஷிணந்து புஜம் பூர்வம் சகரேண ப்ரதபேச்சிரோ:| வாமாம்ஸம் ப்ரகபேத் பச்சாத் ஸங்கேநைவ த்விஜோத்தம: ||" என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகரணத்திலே திருவிலச்சினை முன்னாக 'இளையாழ்வார்' என்று திருநாமஞ்சாத்தியருளிப் பின்பு அந்நப்ராசநசௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத் காலங்களிலே பாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்திலே செய்விக்க. இளையாழ்வாரும் அங்கோபாங்கங்களோடே கூடப் பத கரமஸஹிதமாக வேதாத்யயநத்தையும் பண்ணிச் சதுர்த்தஸவித்யாபாரங்கதராய், ஷோடஸகலா பூர்ணனை சந்த்ரனைப்போலே ஷோடஸகர்மஸம்ஸ்க்ருதராய் ஷோடஸ வார்ஷிகரானவாறே, ஸர்வோபகாரக்ஷமமான க்ருஹஸ் தாஸ்ரமத்தை அங்கீகரித்தருளி. பெருமாள்கோயிலுக் கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொரு ஏகதண்டி மாயிஸந்யாஸி பூர்வபக்ஷ வேதாந்தம் வாசிப் பிக்கிறானென்று கேட்டருளி. அங்கே எழுந்தருளி, அவன் பக்கல் ஸ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹஸ்ரோதாவாய் வேதாந்தம் வாசித்தருளாநிற்க.

அவ்வளவிலே மழலை மங்கலத்துக் கமலநயநபட்டருக்கு ஒரு புத்ரன்—அவர் பத்நி பெரியபிராட்டியாரிடத்திலே க்ரோதந ஸம்வத்ஸரத்தில் தைமாஸமும் பௌர்ணமியும ஸோமவாரமுங்கூடின புநர்ப்பூச நக்ஷத்திரத்திலே அவதரித் தருள, ஜாதகர்மாநந்தரம் திருமலை நம்பியும் அங்கேற வெழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங் கண்டு ஸத்கரித்துப் பெரியபிராட்டியார் புத்ரனையும் தம் தாமரைக்கண்களால் நோக்கி. 'இவன் ஸதாத்மகுணங்களையுடையனாய். ஸர்வ வித்யைகளையும் அதிகரித்து வைதிகபக்ஷவானாம்' என்று திருவுள்ளம் உகந்தருளி கமலநயநபட்டரைக்கொண்டு 'கோவிந்தன்' என்று திருநாமஞ்சாத்துவிதத்தருளினார். இவரும சௌளோபநயநாதிஸம்ஸ்காரவிஸிஷ்டராய் க்ரு ஹஸ்தாஸ்ரமத்தை ப்ராபித்தருளி ஸர்வஸாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து. திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனிடத்

திலே இளையாழவார வாசிககிருரென்று கேட்டுபோர ஆசையோடே அஙகே வந்து காழும வேதா௨நதம வாசிககத தொடஙகினா

யாத₂வபரகாசனும், 277 ஸதயம ஜஞாநமநநதம ப₃ரஹம' எனகிற ஶருதிவாகயததுககு க₂ணட₂தவ மூணட₂தவ பூரணஶருஙக₂தவஙகள ஒரு கே₃ாவயகதியிலே க₂டிககுமபோதிறே ப₂ரஹமததுககு இநத விஶேஷணம கூடுவது' என்று அபாரதக₂பரதிபாத₃நம பண்ண இளையாழ வார் அததை நிஷேதி₄தது ஸதயஶப₃த₃ததாலே க்ஷணிக வயாவருததியையும ஜஞாநஶப₃த₃ததாலே அசித₂வயா வருததியையும அநநதஶப₃த₃ததாலே † பரிசசி₂ நநவயா வருததியையும பண்ணி சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய நிதயமாயிருககும ப₃ரஹமம என்ன அவனும ஹஙகாரம பண்ணினுன

பினபு ஒருநாள இளையாழவார யாத₂வபரகாசனுககு அப₄யஞஜநத தொழில செய்யாநிறக, அவவளவிலே 278 தஸய யதா₂ கபயாஸம புணட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ' எனகிற ஶருதிககு அவன அநுசிதாரததஞசொலல அது கேட்டு இவாககு ஶோகமுணடாய அநத ஶோகாஶரு அவன தொடையிலே விழ அது நெருபபுபபட்டாறபோலே அவன தொடையைசசுட அவனும பதறி இவா முக₂த தைப பாரதது உமககுத துககமாவானென? என்ன இவரும 'கமபிப₃நதி கபி என்று ஸூாயனுய 279 ஆஸ- உபவேஶநே' என்று உபவேஶநமாய ஸூாயாஶரயணததை யுடைததான கமலமபோலே என்று இதயாதி₃ யோஜனை யிருகக, அயதா₂ாததக₂ங கேட்டவாறே து₃ககமாயிற்று என்ன யாத₃வபரகாசனும அது கேட்டுககுபிதனுய நான சொனனபடி கேடகில வாசிததிரும, இலலாவிடில விட்டுப போம' என்ன இவரும அபபடியே * சிநதை கலஙகித தவிராதிருகக

† (பா) சேதநவயாவருததியையும

அவனும் ஏகாந்தத்திலே தன்னுடைய ஶிஷ்யர்களில் அநுகூலரை அழைத்து 'நீங்கள் நான் சொன்ன அர்த்தத்தை ஸம்மதித்திருக்க இளையாழ்வான் ஒருவனுமே எதிர்த்தட்டாக வாதியா நின்றான்; இவனாலே நம்முடைய அத்வைதரீதி சிறுக்கும்; இவன் முடியும் விரகு என்?' என்று கேட்க, அவர்களும் பலபடி படும்வகை சொல்ல, அவனும் 'அவ்வோ வகைகளுக்குப் பழிபாவங்களுண்டாம்; அவை வராமல் நினைத்தபடி கூடுகைக்கு மணிகர்ணிகையிலே ம்ருதியுண்டாக்குகையே என்னகவாயில் உள்ளது' என்ன, அழகிதென்று ஸர்வரும் ஐகமத்யம்பண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதநன் தர்மபுத்ரர் விஷயத்திலே ஜதுக்ருஹத்திலே விஶஸநம் எண்ணினாப்போலே அந்தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து 'நீரில்லாவிடில் எங்களுக்கு ஒரு சாயலாயிருக்கிறது. கோபியாமல் க்ரந்தத்தை அவிச்சிந்நமாக நடத்தும்' என்று நன்மையுரைத்து உள்ளிட்டுக்கொண்டு, ஒருநாள் கங்காயாத்ரையை உத்யோகித்துப் புறப்பட்டுப்போம் போது, நின்றநின்றவிடங்களிலே இளையாழ்வாரும் கோவிந்தபட்டரும் கூட்டுரவுபடாதபடி பண்ணிக்கொண்டு சாத்ர கோடிகணிதஶிஷ்யர்கள் சுஶ்ரூஷிக்க வழிசெல்லாநிற்க. விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒரு பள்ளக்கரையிலே ஜலஸ்பர்ஶார்த்தமாக இளையாழ்வாரும கோவிந்தபட்டரும் கூடிநின்றவாறே கோவிந்தபட்டரும் விஜநமான ஸமயம் அறிந்து இவர்களுடைய கங்காயாத்ரா நிமித்தத்தை இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்று போகச் சொல்வித் தாம் ஒருவரே போந்தார்.

இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டுக் குறுக்கறுத்துப்போய் ஒருமரத்தடியிலே நின்று பார்க்க, அவ்விடம் * வெம்பியெரிகானமாய் நிர்ஜலப்ரதேஶமுமாய் ஶுஷ்ககண்டகாவ்ருதமாய் "பொருந்தார்கைவேல் நுதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கள் குருதி சோர, விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுறைப்ப வெம்பசிநோய்கூற" என்கிற

படியே * ஊனறு வெமபரறகளை யுடைததகாயத தீக்ஷண தாபகர ரவிகிரணஙகளையுடைததான 280 விநத4யாட வீஷவதோயாஸ~ எனறு சொலலுகிற விநத4யாடவியா யிருகக சிறநத அககாட்டிலே தனியே நினறு * ஆவாரார துணையெனறு * பககம நோககி வழிதிகைததலமருகின றேன எனனுமபடி தி3க்3விப4ரமமபிறநது * மதியெலலா முளகலஙகி அடியிடத திமிரததுககொணடு திகைததுநிறக, ஸாவேஶவரனும 281 நாஹமாதமாநமாஶாஸே மத3 ப4கதைஸஸாது4பி4ரவிநா" எனறிருககுமவனுகையாலே 282 ஸத3ரஸ ஸாவஸ~லப4" எனகிறபடியே * வாளுமவிலலுங கொணடு * இடாசெடபபதநீஸஹிதனாய ஒரு விலலியாய வநது இவாமுனனே தோனற, இவரும அவாகளைக கணடு கலககநதீாநது உளளநதேறி நினறு நீஙகள எஙகு நினறும வநதிகோள? எஙகேறப போகிறிகோள?' எனறு கேடக அவாகளும உததரதேசததில ஸித3த4ாஶர மததினினறும வருகிறோம, ஸதயவரதக்ஷேதரமேறப போகிறோம எனன இவரும நானும உஙகளுடனே புணயகோடியேற வருவானாக நினைததிராநினறேன எனன 'நலலது வாரும எனறு அவாகள முனனடியிட இவரும அவாகள பினனே செலல அவாகளும ஸவாதீ4நமாக வழி நடதத விநத4யம பிறகாவிதது ஸநத4யாகாலமானவளவிலே காலோசித காமாநுஷடா2நஙகளையுஞசெயது அவாகளுடனே ஓரிடததிலே உபவஸிததிருகக * வலவிரவாய முனனடி தோனறாமல க3ாட4ாநத4கார பூ4யிஷட2மாய * நளளிரவானவாறே * கணபுதையமூடி ஒரு ராஜவருக்ஷததடியிலே யிருநதாாகள அபபோது வயாத4பதநியும நலல தணணீா மடுகக ஆசைபபட வயாத4புருஷனும விடிவோரை ஸமீபததில பாநாாஹமான கிணறறிலே மது4ரநிாமலஶீதள க3நத4யுத பாநீயம காடடுகிறேன' எனன, இளையாழவாரும அதுகேடடு ஐயோ! பரமோபகாரிகளான இவாகளை லப3த4 மநோரத2ராககுகைககு இது நமககு அநபி4ஜஞதே3ஶமாய விடடதே!' எனறு நிாவிணணராயிருகக * கனவிருளகனறு

* கீழ் வானம்வெள்ளென்றவாறே * கொழுமலரணவிக் கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் வீச, * அரியென்ற பேர ரவங்கேட்டு எழுந்திருந்து சடக்கெனக் காலிககர்மத்தைச் செய்து, வழிநடத்துமவர்களைத்தேடிக் காணுமல் ஸர்வ தோதிக்கமாக நோக்கிக் கூப்பிட்டு நாலடி தோன்றின வழியே நடந்துவர, * கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம்வந் தணைய ஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்களாகத் தோற்றக்கண்டு 'நேற்று நின்ற நிலைக்கு இப்படியும் † ஒரு நல்விடிவு காணப்பெற்றதே!' என்று பேரா ஆஶ்சர்யயுக்தராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலிரண்டுபேருமாய் நிற்கக் கண்டு இவரும் 'இது எத்தேசம்? எவ்வூர்? என்று அவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'இதென்ன ப்ராஹ்மணு! புண்யகோடி விமாநம் முன்னே நிற்கத் தெரியாதோ?' என்ன, இவரும் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவண வதம் கேட்ட பிராட்டியைப்போலேயும், 283. "த்ருஷ்டா ஸீதா" என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட பெருமாளைப் போலேயும், மதுவநத்திற் புகுந்த திருவடியைப்போலே யும் தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய் அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமாளுமாக நினைத்து, க்ருஷ்ணவதார ஸௌலப்யத்தை நினைத்து "எத்திறம்!" என்ற ஆழ்வா ரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்,

பின்பு 284. "நைராஶ்வாஸிதஸ் ஸ்வயம்" என்னும் படியே தன்னிலே வ்யாமோஹம் தெளிந்தவாறே 285. "ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே" என்னும்படியே கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனை ப்ரமிப்பித்தாற்போலே என்னை யும் * நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து உருக் காட்டாதே ஒளிப்பதே!' என்று பலவகை சொல்லிப் புலம்பித் தம்மிலேயுள்ளந்தேறி, ஆநந்த நிர்ப்பரராய்ப் பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலே சென்று வையமாளிகையேறி

† 'ஒருவெளிநாடு' என்றுபாடாந்தரம்.

'தெனனததியூரா கழலிணைக கீழபபூணட அனபாளன எனனுமபடி திருபபொலிநத சேவடிகளை ஸேவிதது எழுவது தொழுவதாய ஆநநதாஸருககள டனிபபப புளகி கருதககாதரராய ஆநநிதது அவன அநகாததாநம பணணினதின கருததறிநது அசசாலைககிணறறிலே பேரருளாளா திருவாராதநததுககு உதவத திருமஞசநங கொணடுவநது ஸமாபபிததுப போராநினறா

அஙகே யாதவபரகாசனும திரளுமாக இவாகள வருமளவும நிறக அவவளவிலே கோவிநதபடடா வர, வநதீரோ? இளையாழவாா எஙகே? எனறு கேடக 'அவரை நான கணடிலேன எனன அவனும தன ஸமீப வாததிகளைப பாாககவிட அவாகளும தேடிபபாாததுக காணுமையாலே ஐயோ! காடடிலே எனன தீஙகு வநததோ!' எனறு ஸாவரும துககாகுலராய முனனே நடநது பரயாணகதியில போயக கஙகாதீரததையடைநது கஙகையிலே மாகஸநாநம பணணுகிறக ஒருநாள கோவிநத படடா அகமாஷண ஸநாநம பணணுகிறபோதிலே ஒரு லிஙகம கையில வநதுசேர விஸமிதராய இதெனனெனறு யாதவபரகாசனுககுக காடட, போரபரீதனாய 'நீா தெயவஜஞராகையால கஙகாஸநாநபூவம கைசோநதாற போலே கஙகாதரனே கைபுகுநதான' எனறு யாதவ பரகாசனும இவரிடததே விசேஷபரதிபததியுககதனை. எலலாரும லிஙகம கை சோநததுவே நிருபகமாக இவாககு உளளஙகை கொணாநத நாயனாா' எனறு பேரிடடு அழைககத தொடஙகினாகள யாதவபரகாசனும கஙகா ஸநாநம பணணி மீணடு ஐகநநாதம அஹோபிலம வழியாக வர உளளஙகைகொணாநத நாயனாரும இநத லிஙகததை ஒரு உசிதஸதலததிலே பரதிஷடிபபிதது வருகிறேன எனன யாதவபரகாசனும, அபபடியே செயயும' எனறு இவரை மாாககமதயே அனுபபிவிடடுப பெருமாள கோயிலேறபபோநதான.

பின்பு உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் தம் ஜந்ம பூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று அங்குள்ள அசேஷ வித்$_3$வந்மஹாஜநங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்த$_2$லிங்க$_3$த்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டி$_2$ப்பித்துத் தத்$_3$ப$_4$க்தராயிருக்கிறவளவிலே காளஹஸ்திநாத$_2$ன் இவர் இருப்புக்கு விரும்பி 'நீர் நம் பக்கல் வந்திருக்கவேணும்' என்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்னங் காட்டித்தன்ஸ்த$_2$ாநத்தார் ஸ்வப்நத்திலும் 'உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று ப்ரேரிக்க, அப்படியே அனைத்துக் கொத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து இவரைப் பலவகை ப$_3$ஹுமாநம் பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஸ்த$_2$ாந நிர்வாஹத்துக்கு வேண்டின இலச்சினை மோதிரமுங் கொடுத்து இவரைத் தங்களுக்கு முக்$_2$யராக்க, இவரும் தத்$_3$ப$_4$க்தியுக்தராய் அங்கேயிருந்தார்.

அநந்தரம் யாத$_3$வப்ரகாசனும் பெருமாள் கோயிலிலே வந்து இளையாழ்வாரைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து, விந்த்$_4$யப்ரதேசத்திலே உம்மைக் காணாமையாலே அந்யத$_2$ாஶங்கை பண்ணிக்கனக்க நிர்வேத$_3$ப்பட்டிருந்தோம், இவ்வளவு காணப்பெற்றதே!' என்ன. இவரும் வழிதப்பிக் காணாமல் அகன்றுபோய் வில்லிவ்யாஜேந போந்த வ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தாரமாகச் சொல்ல. அவனுங் கேட்டு 'இவர்நடை லோகாதீதமாயிருந்தது' என்று நினைத்து ஸப்ரீதனாய் ஸ்வகோ$_3$ஷ்டி$_2$யிலே கூட்டிக் கொண்டு க்$_2$ரந்த$_2$த்தை நடத்தாநிற்க.

அவ்வளவிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேருளாளர் ஸந்நிதியினின்றும் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம் பெருமாளைத் திருவடிதொழுது ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க. ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விசேஷங் கேட்டருளும்போது ப்ராஸங்கி$_3$கமாக "யாத$_3$வப்ரகாசனென்பானொரு ஏகத$_3$ண்டி$_3$ ஸந்யாஸிபக்கல் ஸ்ரீபெரும்பூதூர்

இளையாழவாரெனறொருவா வேத3ாநதம வாசியாநிறக 286
ஸதயம ஜஞாநமநநதம ப3ரஹம எனகிற ஶருதி வர
அவன அதுககு வயாவருததி தோனற அாதத2ஞசொல,
இளையாழவாரும குண3யோக3ம சொலலாயிருகக வயாவ
ருததிசொலலலசேராதெனன அவனும ஹுஙகாரமபணணி
னன, பினனையும ஒருநாள இளையாழவாா அவனுககு அப4
யஞஜநமிடுமபோது 287 தஸய யதா2 கபயாஸம புணட3
ரீகமேவமக்ஷிணீ எனகிறதுககு அநுசிதாாதத2ஞ சொலலக
கேடடு கலேசிககுமபோது ஶோகாஶரு அவன தொடையிலே
விழ அது நெருபபுபபொறிபடடாறபோல வேக அவனும
பதறி இவா முகததைப பாாதது கலேஶஹேதுவேதெனன
இவரும ஸஙாயனைக கணடு அபபோதலாநத கமலமபோல
விருககும பரமபுருஷன திருககணகளெனறு இஙஙனே
யோஜனையிருகக அபாாததங கேடடவாறே கலேசமாயிறறு
எனறா' எனற இநத வருததாநதஙகளை ஸவிஸதாரமாக
விணணபபஞசெயய ஆளவநதாரும கேடடருளி, 288.
'அஙநத ஏவாதர ஹி ஸமப4வநதி ஹஸாநதிகாய மிவ ஹவ
யவாஹ । அததைரவ ஸநதோ யதி3 ஸமப4வநதி தததைரவ
லாப4ஸஸரஸீருஹாணும ॥' எனகிறபடியே இநதளததிலே
தாமரை பூததாறபோலே இவவிபூ4தியிலே இபபடியும
ஒரு மஹாநுப4ாவனுணடாகப பெறறதே!' எனறு போர
பரீதராய அபபொழுதே அவரைக காணவேணுமெனனும
பேராசையோடே முதலிகளும தாமுமாகப புறபபடடு நம
பெருமாளுககு விணணபபஞசெயது அவரநுமதிகொணடு
எழுநதருளி பயணகதியிலே திருககோவலூா வழியாக
வநது ஆழவாாகள நாயனாரையுந திருவடிதொழுது 289
பரீணுமபி ஸாவாஸாம ஶரேஷடா2 பாபஹாா ஹி ஸா ।
நாமநா காஞசீதி விகயாதா புரீ புணயவிவாதத4நீ ॥' எனறு
சொலலபபடுகிற மாஹாதமயததையுடைததான பெருமாள
கோயிலேற வெழுநதருள †(திருககசசிநமபியும ஸவாசாாய

† குணட3லிததகரநத2ம சிலபரதிகளில இலலை

ரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினார்' என்று கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷத்துடனே எதிர்கொள்ள வெழுந்தருள,) அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வரந்தரும் பெருமாளரையரும் ஸ்ரீஶடகோபனும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களுங் கொண்டு அதி ஸம்ப்ரமத்துடனே எதிர்கொள்ள, ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணித் தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்தருள. திருக்கச்சிநம்பியும் மிகவும் உகப்போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்து ஸேவிக்க. ஆளவந்தாரும் அதிப்ரீதியுடனே அவரை முடி பிடித்தெடுத்து 'ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸரே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்கமான திருவாலவட்ட கைங்கர்யம் அவிச்சிந்நமாக நடந்துவருகிறதோ?' என்ன. அவரும் வாய்புதைத்து 'தேவரீருடைய க்ருபையாலே பேரருளாளர் கண்டருளுகிறார்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பின்பு நம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு "உலகேத்து மாழியா னத்தியூரான்" என்கிற அர்த்திதார்த்தபரிதாநதீக்ஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்பதாகப் புகுந்து ப்ரதமம் பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரைத் திருவடிதொழுது ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளாநிற்க. 290. "உதக்பஶ்சிமபாகஸ்தம் வல்மீகம் மஹதோ கிரே:। பூஜநீயஶ்ச தத்ராஸ்தே ஶேஷ: பணப்ருதாம் வர:॥" என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின் ஸமீபத்திலே திருவநந்தாழ்வானையும் அதுக்குக் கிழக்காகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும் ஸேவித்து ஆளவந்தாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாகப் பேரருளாளரை ஸேவித்து ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணிக்கொண்டு வாராநிற்க. ஆளவந்தாரும் 'இவர்களிலே இளையாழ்வார் ஆர்? என்று நம்பியைக் கேட்டருள. அவரும் 'சிவந்து நெடுகி வலியராய் 291. "ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச பாஹவ:" என்கிறபடியே ஆஜாநுபாஹுவாய் நடுவே வருகிறவர்' என்று விண்ணப்பம் செய்ய, ஆளவந்தாரும் ஸந்தோஷத்தாலே ப்ரஸந்ந மதுர கம்பீரநயநங்களாலே பூயோபூய: செவ்வரியோடே அவ

ரைப பாாததருளி *ஆம முதலவன இவன' என்று விஶேஷகடாக்ஷம பண்ணியருளி பெருமாளைநோககி 292 யஸய பரஸாத$_{3}$கலயா ப$_{3}$தி$_{4}$ரா ஶருணோதி பங்கு$_{3}$ பரத$_{4}$ாவதி ஜவேந ச வகதி மூக: | அநத$_{4}$ பரபஶயதி ஸுதம லப$_{4}$தே ச வநத$_{4}$யா தம தே$_{3}$வமேவ வரத$_{3}$ம ஶரணங்க$_{3}$தோ஽ஸமி ||' என்றும், தாமவேண்டும காமமே காட்டுங கடிது என்றும சொலலுகிறபடியே அவ்வவருடைய இஷடகாமங்களைத தநதருளுகிறவராகையாலே அடியேனுககும இளையாழவாராகிற மஹாநுப$_{4}$ாவா நம த$_{3}$ாஶா பரவாததகராமபடி விஶேஷகடாக்ஷஞ செயதருளவேணுமென்று தேவரீரைச ஶரணம புகுநதேன' என்று விணணபபஞசெயது, பினபு ஹஸதிகி$_{3}$ரியின மேலே எழுநதருளிப பேரருளாளரையும ஸேவிததுத தீாதத$_{2}$பரஸாத$_{3}$மும ஸவீகரிததருளித திருககசசிநமபியையும நிறுததி, அபபோது இவாககு ஒரு நலவாாததைசொலல அவஸரம காணுமையாலே மீண்டு முதலிகளும தாமுமாகக கோயிலுககு எழுநதருளினா

அநநதரம யாத$_{3}$வபரகாசனும தமபககல ஶரோதாககளுடன வேத$_{3}$ாநத வயாக$_{2}$யாநம பண்ணிககொண்டிருககச செயதே அநத ராஜயததில ராஜாவின பெணபிளளையை ப$_{3}$ரஹமரக்ஷஸஸு பிடிகக இவவிடஙகளிலே இததைப பரிஹரிககததகக மநதரவாதி$_{3}$களுணடோ?' என்று ஆராய யாத$_{3}$வபரகாசன பேரர மநதரவாதி$_{3}$யாயிருககும' என்று சிலா சொலலக கேட்டு ராஜாவும அவனுககு இசசெயதியை அறிவியுஙகோள' என்று ஆளபோகவிட ராஜமனுஷயா வநது இவனுடன ராஜாவின பெணபிளளையை ப$_{3}$ரஹம ரக்ஷஸஸு பிடிததததென்று ராஜா உமககு அறிவிககச சொன்னா என்று சொலல இவனும யாத$_{3}$வபரகாசன உனனைப போகச சொனனுனென்று ப$_{3}$ரஹம ரக்ஷஸஸுககுச சொலலுஙகோள' என்று வநதவாகளுடன சொலலிபபோகவிட அவாகளும போய யாத$_{3}$வபரகாசன

உன்னைப் போகச்சொன்னன்' என்று சொன்னவாறே 'அவன் தன்னை அங்கு நின்றும் போகச்சொன்னேனென்று சொல்லுங்கோள்' என்று அந்த ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்ல, ராஜமநுஷ்யர் இச்செய்தியை யாத₃வப்ரகாசனுக்கு அறிவிக்க, அவனும் மிகவும் குபிதனாய்த் தானும் திரளுமாகப் போய் ராஜகோ₃ஷ்டி₂யிலே மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக் கொண்டு, ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் அருகில் நின்று முஷ்டி பிடிக்க, அதுவும் முடக்கின காலை நீட்டி 'அடா! யாத₃வ ப்ரகாசா! நீ ஜபிக்கிற மந்த்ரம் நான் அறியேனோ?' என்று அந்த மந்த்ரத்தையுஞ் சொலவி 'நான் இந்த மந்த்ரத்துக்கும் உனக்கும் போவேனோ? நீ உன் ஜந்மமும் அறியாய்; என் ஜந்மமும் அறியாய்' என்ன, யாத₃வப்ரகாசனும் 'ஆகில் நீ பிரானுமாய் ஸர்வஜ்ஞனுமாய் இருந்தாய்; என்னுடைய ஜந்மம் எது? உன்னுடைய ஜந்மம் எது?' என்று கேட்க, அதுவும் 'உன்னுடைய ஜந்மம் மது₄ராந்தகத்து ஏரிக்கரையிலே இருப்பதொரு புற்றிலே ஒரு உடும்பாயிருப்புதி: கோயில் வைஷ்ணவர்கள் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது அங்கே நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தின ப்ரஸாத₃த்தையும் தீர்த்த₂த்தையும் ஸ்வீகரித்தாய்; அத்தாலே உனக்கு இந்த வித்₃வஜ்ஜந்மம் உண்டாய்த்து; நான் ப்₃ராஹ்மணவர்ணத்திலே பிறந்து யாக₃ம் பண்ண அதிலே மந்த்ரலோபக்ரியாலோபங்கள் பிறந்து, அத்தாலே ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸானேன்', என்று சொல்ல. 'ஆகில், நீ 'யாருக்குப் போவுதி?' என்ன, ரக்ஷஸ்ஸும் 'உன் பக்கலிலே வாசிக்கிறவர்களிலே யொருவர் நித்யஸூரிகளில தலைவராய் இருப்பர்காண்' என்ன இவனும் 'அவரார்?' என்று கேட்க, அதுவும் இவரென்று இளையாழ்வாரைக் காட்டி அவரைத் தண்டனிட்டு 'இவர்போகச் சொன்னாராகில் போகிறேன்' என்ன, 'ஆகில், இளையாழ்வீர்! நீர் இத்தைப் போகச் சொல்லும்' என்று அவன் சொல்ல, இவரும் 'நீ இவளைவிட்டுப் போ' என்ன, அதுவும் 'உம்முடைய

திருவடித்தாமரைகளை என தலைமேலே வைததாலொழியப போகேன' என்ன இவரும உகந்து அபபடியே செயதருள அதுவும ஸநதுஷடமாயச சிரித்துக் குமபிட்டு எழுந திருந்து போகிறேன என்ன இளையாழவாரும ஆகில நீ போகிறதற்கு அடையாளங்காட்டிப்போ' என்ன அதுவும இவவரசிலே நான இருப்பேன இபபோது இவவரசை முறித்துக்கொண்டு போகிறேன என்று சொலலி அவவரசை முறித்துக்கொண்டு போயத்து யாத$_3$வப்ரகாசனும இளையாழவாரை மிகவும ஶலாகி$_4$த்து மீண்டு தன்னுடைய மடமே வந்து புகுந்தான

அநந்தரம ஆளவந்தார கோயிலிலே ஒருநாள வயாக$_4$யாநஸமயத்திலே இலிங்கத்திட்டபுராணத்திரும' என்கிற பாட்டு ப்ரஸ்துதமாக அபபோது நமக்குப்பின்பு இத$_3$க$_3$ாஶநம நிரவஹிப்பாரொருவரையுங் காணப்பெற்றி லோமே! என்கிற விசாரத்திலே இளையாழவார பக்கல திருவுள்ளமாய இபபோது இளையாழவாரை யாத$_3$வ ப்ரகாசனோடு உறவறுத்து நம பக்கல சேர்க்கும விரகு உண்டோ! என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும பேரருளா ளரைக் குறித்து நம ப்ரபத்தியை ஸப$_2$லமாக்கியருள வேணும' என்று மிகவும ப்ரார்த்தி$_4$த்தருளினார

பின்பு யாத$_3$வப்ரகாசனும மீளவும ஒருநாள க$_3$ாந்த$_2$ம நடத்தா நிற்கச்செய்தே 293 ஸாவம க$_2$லவித$_3$ம ப$_3$ரஹம 294 நேஹ நாநாஸதி கிஞசந இதயாதி$_3$ வாக்யங்களை அத$_3$வைதபரமாக யோஜித்து ஜீவப$_4$ரஹம ணோரைக்யம ப்ரதிபாதி$_3$க்க இவரும அதனை நிராகரித்து அவவாக்யங்களை விஶிஷடாத$_3$வைத பரமாக யோஜித்து அர்த்த$_2$ஞ்சொலல அவனும அதிகுபிதனாய இன்று தொடங்கி என்னிடம வாசிக்கவேண்டாம உமமுடைய பு$_3$த$_3$தி$_4$க்குத் தக்குதியான விடத்தே போய க$_3$ாந்த$_2$ங்கேளும' என்று போகச்சொன்னான

இவரும் அதிப்ரீதியோடே மீண்டும் தம் திருமாளிகையிலே வந்து திருத்தாயாருக்கு இச்செய்தியைச் சொல்ல, அவரும் 'வாரீர் பிள்ளாய்! இதுவரைக்கும் நீர் படித்தது போதும்; திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளருக்கு அந்தரங்கராயிருக்கிறார்; நீர் அவரை ஸேவித்து அவர் அருளிச்செய்வதைச் செய்துகொண்டிரும்' என்று சொல்ல, அப்படியே இளையாழ்வாரும் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து க்ருதார்த்தராய் 295. "க்ரியதாமிதி மாம் வத" என்றாப்போலே அடியேன் செய்யுங் கைங்கர்யத்தை நியமித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'பேரருளாளர்க்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும்; திருவாராதன காலத்துக்கு உதவும்படி முன்புபோலே ப்ரதிதினம் ஒரு குடம் திருமஞ்சனங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும்' என்று அருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தக் கைங்கர்யஞ் செய்து கொண்டிராநிற்க;

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவு சாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே, திருவரங்கப் பெருமாளரையரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு திருக்கோட்டியூர் நம்பியும் பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு 'அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி 'உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் இது:—கோயிலாழ்வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை; உங்களுக்குத்தஞ்சமென்று புத்தி பண்ணிப்போருங்கோள்' என்றும், 'பெரியபெருமாள் திருவடிகளின் கீழே வீணையுங் கையுமாய் ஸேவித்திருக்கும் திருப்பாணாழ்வார் விக்ரஹத்தைப் பாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்றும் திருவுள்ளமாக, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான முதலிகள் மூவரும் அப்படியே திருவுள்ளம்

பற்றியிருக்கிறவளவிலே ஆளவந்தாரும் திருவரங்கப்பெரு மாளரையர் முதலான முதலிகள் மூவரையுங் குறித்து இதற்கு ப்ரமாணமாகத் திருவேங்கடமுடையானுயிர்நிலை யறிந்து போரும் குறும்பறுத்த நம்பியையும் பேரருளாளப் பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருக்கச்சிநம்பியையும், பெரிய பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருப்பாணாழ் வாரையும், திருப்பாணாழ்வாருயிர் நிலையறிந்து போரும் திருவரங்கப் பெருமாளரையரையுங் காட்டியருளி ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப் பார்த்தருளி நீர் பெரிய பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து ஸேவித்துப்போருகிற விக்3ர ஹமே அடியேனுக்கு உபாயோபேயமென்று பு3த்3தி4பண் ணிப்போருவன்' என்று அருளிச்செய்ய திருவரங்கப்பெரு மாளரையரும் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத3த்திலே தண்டன்ஸமர்ப் பித்து தேவரீர் நித்ய விபூ4தியிலே சென்று பரமபத3நாத2னை ஸேவித்து இமையாத கண்ணராயக் கொண்டுபோரத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிற்றோ? என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய ஆளவந்தாரும் அவரைக் குறித்து 'நீர் பரஸமருத்3 தி4க்கு உகந்து அத்4யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் ஆளவந்தார் இம்முதலிகள் மூவரையும் திருவுள ளம்பற்றி 'ஒருவன் பரபந்நனானால் ப4க3வத3தீ4நமான ஆத்ம யாத்ரையிலும் காமாதீ4நமான தே3ஹயாத்ரையிலும் அந்வயமுண்டென்று இருந்தானாகில் ஆத்மஸமர்ப்பணங் குலைந்து நாஸ்திகனாய்விடும் ஆகையாலே த்ரிவித4கரணங் களாலும் உப4ய யாத்ரையிலும் அந்வயம் இல்லை நாராயண னுக்கு நைரந்தர்ய வேஷம் தம்பக்கல் பேற்றுக்கு நம' என்னுதவாகளே வன்னவா நாட்டையும் நீ கண்டுகொள் என்பது ஒரு ஔத3ார்ய விசேஷமுண்டு நாரங்களுக்கு நைரந்தர்யவேஷம்' நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் என்கிறபடியே நிரப்ப4ரங்களாயிருக்கை என்றிராதே, தம்பேற்றுக்கு தவரிக்கையும் ஸ்வரூபஹானி எம்பெருமானே ரக்ஷகனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹானி எம்பெருமான் ரக்ஷ்யனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹானி

இப்படியிருந்தானாகில். அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்துக்கும் ஸ்வ ஸ்வாமிப₄ாவஸம்ப₃ந்த₄த்துக்கும் சேராது' என்று அருளிச்செய்ய. மீளவும் இவர்கள், ஸ்ரீபாத₃த்திலே தண்டனிட்டு. 'அடியோங்களுக்குப் பற்றும உபாயம் எது?' என்று கேட்க, ஆளவந்தாரும். 'நீங்கள் அடியேனை உபாயோபேயமென்று பு₃த்₃தி₄பண்ணிப் போருங்கோளென்கை அடியேனுக்கு ஸ்வரூபஹாநி: "எம்பெருமான் தாள் தொழுவார் எப்பொழுதும் என் மனத்தேயிருக்கின்றாரே" என்கிறவதுவே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று பு₃த்₃தி₄ பண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய. முதலிகளும் திருவுள்ளத்திலே முசித்திருக்க. ஆளவந்தாரும் இவர்களைக்கண்டு 'நீங்கள் முசிக்கவேண்டா: உங்களுக்குத் திருமந்த்ரார்த்த₂ம் பே₄ாக₃மண்டபம்; சரமஶ்லோகார்த்த₂ம் புஷ்பமண்டபம்; மந்த்ரரத்நார்த்த₂ம் த்யாக₃மண்டபம்; இதற்கு ப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார் முதலானோர்கள்' என்று அருளிச்செய்தார். இத்தைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருவுள்ளம்பற்றி 'தேவரீர் அவதாரம் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போமளவில் க்ரிமிகீடாதிகளுக்கு ஓரழிவு வந்தால் சேதமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய. ஆளவந்தாரும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டுப் பராக்கடித்து ப்ரத்யுத்தரமருளிச் செய்யாமலிருக்க. இவ்வார்த்தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி, 'ஆளவந்தார் வியோக₃த்தில் நாம் ப்ராணத்யாக₃ம்பண்ணக் கடவோம்' என்று நிஶ்சயித்திருக்கிறவளவிலே;

பெரியபெருமாள் திருவோலக்கத்திலே இவ்விஶேஷம் பிறக்க பெரியபெருமாளும் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர் நம்பி முதலாக அருளப்பாடிட்டு 'ஆளவந்தார் வியோக₃த்திலே நீங்கள் அவிவேகம்பண்ணினீர்களாகில நம்மாணை' என்று ஆஜ்ஞாபித்துத் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருக்கையிலே அவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தருள. அவரும் முதலிகளிருவரையும் கையைப்

பிடிததுக கொணடு ஆளவநதாா ஸ்ரீபாதததிலே செனறு இவவிஶேஷததை விணணபபஞ்செயய அவரும இதைக கேடடு நமபேறறுககு ஸஹியாதவாகள பெரியபெருமாள இரணடாறறுககும நடுவே திருவாராதநஙகணடருள ஸஹியாதவாகள' எனறு அருளிசசெயது நமமுடைய வியோகததில அவிவேகம பணணினீாகளாகில உயயக கொணடாா மணககாலநமபி முதலான பெரிய பெருமாளுகநத முதலிகளுடைய திருவுளளததை மறுததவாகளாவுதிகோள எனறு தமமுடைய திவயாஜஞையிட இவாகளும திருவுளளததிலே நொநதிருககிறவளவிலே ஆளவநதாரும பகவதபாகவதவிஷயஙகளிலே தரமிடாதே பாகவதவிஷயததிலே பகவநநோககானவனுடைய பகவானை குருபரமபராதியாகத திருவடி விளககுமா போலே பாகவதவிஷயததிலும தன ஸததை மாணடு ஆசாாய விகரஹததை அநுஸநதிததுத தீாததஙகொணடு போருகையும அவாகளுககுத தீாததஙகொடுககுமிடததில ஆததகாம பரவஶரனறிககே தாஙகளும நேரே ஆசாாயனை நோககி குருபரமபராபூாவகமாக தவயததை அநுஸநதிததுககொடுககையும இருவாககும உபாதேயம ஜஞாநாதிக விஷயமுமாய ஸமூஹமுமாயச செனறவளவிலே இருவரும ஆததகாமபரவஶராய பராகருதஶரீரததிலே நோககாய ஸமூஹததிறசெனற முதலிகளையிகழநது திருவுளளம கனறுமாகில, ஆசாாயனேயாகிலும இவாகளுககு அததீாததம உபாதேயமனறு' எனறு அருளிசசெயய இம முதலிகளும அவவாாததையைத திருவுளளமபறறியிருககிறவளவிலே ஆளவநதாரும முதலிகளைப பாாதது உஙகளுககுச சரமாாததம பெரியபெருமாள திருவடிகளிலே ஒரு கருமுகைமுகிழ வெடிககவைககவும ஆசாாய விஷயததில பரதமதஶை மதயம தஶைகளைச சரமதஶையாக அநுஸநதிததுப போருகையும உததாரகபரதிபததி எனறு அருளிசசெயது திருவரஙகப பெருமாளரையரைத தணடனிடடுத திருககோடடியூா நமபியையும பெரியநமபியையும அவா

கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும், அவர்களைக் கைக்கொண்டு 'நீங்கள் ஆசார்ய விஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில், உங்களுக்கு ஒரு தே₃ஶவிஶேஷமின்றிக்கே நித்யஸூரிகள் திரளிலும் புகுரப்பெறுதே இழப்புதிகோள்' என்று அருளிச்செய்ய. ஆளவந்தாரும் இதைக் கேட்டுத் திருவுள்ளமுகந்து 'உங்களுக்குத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய விக்₃ரஹமே உபாயோபேயமென்று பு₃த்₃தி₄பண்ணிப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய. அவர்களும் அப்படியே பு₃த்₃தி₄ பண்ணியிருந்தவளவிலே. ஆளவந்தார் திருமேனியில் நோவாறி ஆரோக்₃யமுண்டாய், நீராடி பெரியபெருமாளுக்கும் உத்ஸவமாய்ப் பெரியதிருமஞ்சனங் கண்டருளி உடுத்து முடித்துச் சாத்துப்படிசாத்தி அங்குள்ள ஸ்ரீரங்க மாமறையோர் ஸேவிக்க அமுதுசெய்தருளித்திருத்திரை நீக்கியிருக்கிறவளவிலே;

ஆளவந்தார் திருவோலக்கத்தேற வெழுந்தருளி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் நினைவறிந்து திருவரங்கப்பெருமாளரையரை அருள்பாடிட்டருள, அவரும் ஸேவிக்குமடைவொழியச் சூழ்வீசும் பணிமுகில் ஸேவிக்க, திருவோலக்கமடைய 'இதென்ன!' என்று விஸ்மயப்பட, பெரியபெருமாள் திருநெற்றிமாலை நழுவிவிழ, நம்பியார் எடுத்து ப்ரஸாதி₂க்கிறேமென்று இருக்கிறவளவிலே, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் சடக்கென எடுத்து ஆளவந்தாருக்கு ப்ரஸாதி₃த்தருள, ஆளவந்தாரும் திருவுள்ளமுகந்து நிற்க, அரையரும் 'உம்முடைய நினைவு ஸித்₃தி₄த்ததே!' என்ன, பெருமாளும் தீர்த்த₂ம் ப்ரஸாத₃ம் ஸ்ரீஶட₂கோபன் ப்ரஸாதி₃த்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் மடத்தேறச்சென்று திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருக்கோட்டியூர்நம்பி பெரியநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரையும் தீர்த்த₂ங்கொண்டு அமுதுசெய்யப் பண்ணி தண்டனிட்டு 'ஸர்வாபராத₄ங்களையும் பொறுத்

தருள வேணும' எனறு க்ஷமைகொணடு எழுநதிராமல நிறக திருவரஙகபபெருமாளரையரும 'உமககு ஓரு அபசாரம உணடோ?' எனறு முடிபிடிததெடுகக எழுநதிருநது பினபு அமுது செயது இவாகளுககுப பூாவமபோலே நல வாாததைையருளிச செயதுகொணடிருகக

அவவளவிலே ஆளவநதாா திருமேனியிலே நோவு சாததிறறெனறுகேடடு இரணடு ஸ்ரீவைஷணவாகள பேரருளாளா ஸநநிதியிலே நினறும கோயிலேறசசெனறு ஆளவநதாா திருவடிகளிலே ஸேவிததிருகக ஆளவநதாரும பெருமாளகோயில விஸேஷம கேடடு இளையாழவாா செயகிறதெனா?' எனறு கேடடருள அவாகளும இபபோது இளையாழவாா யாதவபரகாசனிடததிலே சிறறம பிறநது அவனைத துறநது பேரருளாளாபககல பரவணராய நிலலாநினறாா' எனறு விணணபபஞசெயய அததை ஆளவநதாரும கேடடருளி உகநது 'பேரருளாளா நமமுடைய பரபததியை ஸபலமாககியருளினாா' எனறு பெரிய பரீதியோடே *பேரருளாளன பெருமையைப பேச வலலவராயககொணடு ஸதோததரததை விணணபபஞ செயது ஸவாபிமாநாநதாபஹூதரான பெரியநமபிதிருககையிலே கொடுதது அவரைப பாாதது இளையாழவாா இபபோது யாதவபரகாசனிடததிலே சேராதே அவனைவிடடுத தேவப பெருமாள் பககலிலே பரவணராயிராநினறுரெனறு கேடடோம இக்காலததில் நீா அஙகேறபபோய அவரை நமமோடே சோககவேணும' எனறு நியமிததருள அவரும் அபபடியே சடககெனப புறபபடடுப பெருமாள கோயிலுககு எழுநதருளினாா

அநநதரம ஆளவநதாா பினனையும நோவுசாததி மிகவுந தளாநதுருகண வளாநதருள அருகிலிருநத முதலிகளும 'பெரிய பெருமாள திருவுள்ளம ஏதோ!' என்று தஙகளிலே சிநதிககிற வளவிலே பேரருளாளபபெருமாளுடைய அயனகணட வைகாசிததிருநாளில அவப்ருததததினனறு

ஆளவந்தாரும் நீராடிப் பெரியபெருமாளைத் திருவடி தொழச்சென்று உத்தமஸந்தி அமுதுசெய்து திருத்திரை நீக்கினவளவிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் பாதாதி கேசாந்தமாகவும் கேசாதி பாதாந்தமாகவும் பெரியபெருமாளை ஸேவித்துத் திருவடிகீழ்த் திருப்பாணாழ்வாரையும் அநுபவித்து. நம்பியார் ஸ்ரீசடகோபன் தீர்த்தமும் ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று திருப்பதியாருந் திருத்தளிகை ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் மடமே சென்று மீண்டு முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி முஹூர்த்தமிட்டு. வைகாசிமாஸம் ஆறுந்தேதி ஸ்ரவண நக்ஷத்ரத்தினன்று அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே முதலிகள் ஶேஷமும் அங்கீகரித்து ஆழ்வார்களைச் சரணம்புகுந்து ஆசார்யர்கள் முதலிகள் ஸ்தாநத்தார் முதலாக எல்லாரையும் அழைப்பித்து க்ஷமைகொண்டு வேண்டிக்கொள்ள, அவர்களும் 'பெரியபெருமாளுக்கு ஒரு அபராதமுண்டாகிலன்றோ உமக்கு அபராதமுண்டாவது?' என்ன, திருவரங்கப் பெருமாளரையர் முதலான முதலிகளை அங்குள்ள முதலிகள் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸ்தாநத்தாரைப் பார்த்து 'பெரிய பெருமாளுடைய திருவாராதநம் திருமந்த்ர புஷ்பம் காலாகாலத்திலே நடத்திக்கொண்டு போருங்கோள்; ஆசார்யர்கள் முதலிகள் தேசாந்தரிகள் முதலானோரை வரவணைத்துக்கொண்டு போருங்கோள். என்று காட்டிக்கொடுத்தருள. அவர்களும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று அங்கீகரித்து 'இது புதுமையாயிருந்தது என்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப்போக. அநந்தரம் மணக்கால்நம்பியை த்யாநித்துக்கொண்டு பத்மாஸநத்திலே யோகமாய் எழுந்தருளியிருந்து அவர் திருவடிகளைத் தம்முடைய நெஞ்சிலும் கண்ணிலும் திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு அவர் திருவடிகளைத் தம்முன்னே வைத்துக்கொண்டு ப்ரஹ்மவல்லி ப்ருகுவல்லி புருஷஸூக்தம்

ஆசசிராதி$_3$ சூழவிசும பணிமுகில முதலாக முதலிகள ஸேவிகக திருசசஙகுபணிமாற ஸகலவாத$_3$யஙகளும முழஙக ஆளவநதாா ப$_3$ரஹமரநத$_4$ரததாலே திருநாடடுககு எழுநதருளினா

யமுனைத்துறைவரைப திருபபளளிபடுதத பரகாரம

திருவரஙகபபெருமாளரையா முதலான எலலாரும வேரறற மரமபோலே கோ$_4$ஷிததுககொணடு விழுநது ஶோகிகக, அஙகுளளாா இவாகளைத தேறறி ஆளவநதாா குமாரரான பிளளைககரசு நமபியைக குறிதது இனி முனபு நடககுங கரமததைச செயதருளவேணும எனறு, தா$_3$ஸிகள வநது திருவாசல திருவலகிடடுத திருநீாபரிமாறி ஸத$_2$ல சுததி பணணித திருககாவணமிடடுக கோடிதது த$_3$ாபப$_4$ மாலைகடடிச செஙகழுநீா மாலைகடடி பலபடடுககளாலும ஶுப$_4$ரசாமரஙகளாலும குசசுககடடி யலஙகரிதது, திருககாவணததின நாலுவாசலிலும கதளிததாறுநாறறி, இளஙக முகு கருமபு நாடடி பல ப$_2$லஙகள நாறறி நாலுவாசலிலும கொடியாடைகடடி சிதரபதரஙகளைவைதது பூாவத$_3$க்ஷிண பஶசிம உததர த$_3$வாரஙகளிலே பலாஶ அஶவதத$_2$ க$_2$தி$_3$ர உது$_3$மப$_3$ரதோரணஙகள நாறறியலஙகரிதது திருககாவணததில த$_3$ரோணவரீஹி சொரிநது பரபபி, நடுவே பூாண குமப$_4$மவைதது நாலுகோணஙகளிலும பூாணகுமப$_4$ஙகளை வைதது கேஶவாதி$_3$த$_3$வாத$_3$ஶநாமோசசாரணம பணணிக கொணடு த$_3$வாத$_3$ஶகலஶஙகளை பராக$_3$ாதி$_3$யாக ஸத$_2$ாபிதது கலஶஙகளுககுக குஶதூா$_3$வா த$_3$ாபப$_4$ விஷணு கராநதி முதலான புஷபஙகளையிடடு, கு$_3$ருபரமபரா பூாவக மாக த$_3$வயாநு ஸநத$_4$ாநததுடன குமப$_4$ாசசனை பணணி த$_3$வாத$_3$ஶநாமததாலே கலஶஸத$_2$ாபநம பணணுவிதது பினபு பஞசாமருதஸநாநம பணணுவிதது ஈஶாநப$_4$ாக$_3$ததில ஸஙகாஷண்குமப$_4$மொழிநத நாலுகுமப$_4$ஙகளையுங

கொண்டு ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம் பண்ணுவித்து. முதலிகள் தீர்த்த$_2$ங்கொண்டு. சுருளமுது திருத்தி வேண்டிக்கொண்டு. அவர்களை வலம்வந்து. வாசல்முன்னில் கோ$_3$மயக்ருத † ஸ்த$_2$லத்தின்மேலே த்$_3$ரோணவ்ரீஹிபரப்பி. உலூக$_2$லமுஸலங்களை மந்த்ரபூத ஸ்நாநம் பண்ணுவித்து$_3$ நவவஸ்த்ர வேஷ்டநம்பண்ணி. அவ்வுலூக$_2$லத்தை ஸ்த$_2$ண்டிலோபரிசருத வ்ரீஹியின்மேலே வைத்து. அதிலே ஹரித்$_3$ராநிக்ஷேபணம்பண்ணி, ஶுத்$_3$த$_4$ வஸ்த்ரஶுக்ல மாலாலங்க்ருதைகளாய் சக்ரமுத்$_3$ராமுத்$_3$ரிதைகளாய் வைஷ்ணவிகளான தா$_3$ஸிகள் த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியை வலம்வந்து திருவாசலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்துக்கு தண்டனிட்டு. ஸ்ரீவைஷ்ணவாநுஜ்ஞைகொண்டு நடுவிலே வந்து நவவஸ்த்ர வேஷ்டிதமேருதை$_3$வத்யமான அம்முஸலத்தைக் கைக்கொண்டு த்$_3$வாத$_3$ஶநாமோச்சாரணம் பண்ணித் திருச்சூர்ணமிடிக்க. திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர் ஸ்த$_2$ண்டி$_3$லமத்$_4$யஸ்த$_2$மாய் நவக$_2$ண்ட$_3$ ப்ருதி$_2$வ்யாகாரமாக உல்லேக$_2$நம்பண்ணி வ்ரீஹ்யுபரிஸ்தா$_2$பிதமாய் பூ$_4$மிதை$_3$வத்யமான உல்லேக$_2$நத்தில் அஷ்டதி$_3$க்குக்களிலும் தி$_3$வ்யசூர்ண தி$_3$வ்யதைல தி$_3$வ்யாநுலேபந தி$_3$வ்யமால்ய தி$_3$வ்யது$_3$க்$_3$த$_4$ தி$_3$வ்யத$_3$தி$_4$ தி$_3$வ்யசுத்$_3$த$_4$ஜல பூர்ணங்களாய் த$_3$ர்ப்ப$_4$ பவித்ராஶ்வத்த$_2$பத்ரபவித்ரிதங்களான கலஶங்களை த்$_3$வயாநுஸந்தா$_4$நத்துடன் ஸ்தா$_2$பித்து. பரமாகாஶதை$_3$வத்யமான நவசூர்ப்பத்திலே தி$_3$வ்யநக்ஷத்ரதை$_3$வத்யமான நிஸ்துஷநவலாஜத்தை நிறைத்துப் பூர்வதி$_3$க்கிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்த$_2$ங்கொண்ட ஸ்ரீபாத$_3$ தீர்த்த$_2$ம் நிறைந்த கும்ப$_4$த்தை மேற்கேவைத்து. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்$_3$ரவ்யக்கிழியை வடக்கே வைத்து, பெருமாள் சாத்திக்களைந்துவர விட்டருளின திருமாலை திருப்பரியட்டப்ரஸாத$_3$ங்களையும்

---

† (பா) 'ஸ்த$_2$ண்டி$_3$லத்தின்மேலே'

பொறறளிகையிலே தெனனருகே வைதது ஆளவநதாரை
தணடனிடடு விமலசரமவிக$_3$ரஹததை நெஞசுளளும கண
ணுளளும தேககிககொணடு சூழவெழுநதருளியிருநது
திருபபலலாணடு கணணிநுணசிறுதாமபு சூழவிசுமபணி
முகில இவைகளைத திருவரஙகபபெருமாளரையா இசை
யுடன இயலாக அநுஸநதி$_4$தது தி$_3$வயநருததகீ$_3$த வாத$_3$யத
துடன திருவீதியிலே திருவிருததததை இயலாக அநுஸந
தி$_4$ததுககொணடு வலமவநது மடதது வாசலிலே இயல
சாததி, தி$_3$வயதைல தி$_3$வயசூரணஙகள சாததி நீராடடி
பெருமாளசாததிககளைநது வரவிடடருளின தி$_3$வயாநுலேபந
தி$_3$வயமாலய தி$_3$வயபீதாமப$_3$ரஙகளையும ஆளவநதாருககுச
சாததி அலஙகரிதது ஆளவநதார திருமேனியில சாததிக
களைநததாயத ததபரஸாத$_3$மாய ஶேஷிதத எணணெயபர
ஸாத$_3$ம ஸ்ரீசூரணபரஸாத$_3$ஙகளெலலாம திருவரஙகபபெரு
மாளரையா முதலானாரெலலாம பரஸாத$_3$பபடடு அப
போதையிலிருபபை நெஞசிலே ஸோபாஶ்ரயமாகத தேககிக
கொணடு ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே விழுநது திருவடிகளைத திருக
கணகளிலும திருமாாபிலும திருமுடியிலும த$_4$ரிதது அவா
பரபததியை யநுஸநதிததுத திருமிடறுதழுதழுபபத திரு
மேனிகளவாடத திருமுததுதிரதது திருமூககு வெபபடிகக
ஆசாாய விஶலேஷாஸஹிஷ்ணுககளாய ஆாததராயப பர
வசராயககொணடு ஶோகிகக அஙகுளள முதலிகள வநது
இவாகள திருககணகளைத துடைதது ஆஶவஸிபபிததுத
தேறறத தேறினறு * மெனமையிலே மெளள நடையிடடு
வநது பீட$_2$யாநததிலே ஆளவநதாரை யேறியருளபபணணி
அநுஸநத$_4$ாநததுடன ஸ்ரீபாத$_3$ம தாஙகிககொணடு திருச
சஙகு டணிமாற நருததகீ$_3$த வாத$_3$யஙகள எஙகும முழஙக
வேத$_3$பாராயணமபணண அருளிசசெயல இயல நடகக
நடைபாவாடையிடடுக கருமபும குடமும ஏநதிப பொரி
யும புஷப புஞஜமும எஙகுஞ சிதற திருபபதியில ஸுமங
க$_3$லிகள மஙக$_3$ள தீ$_3$பமேநதி முனனேசெலல இருபகக
மும சாமரமிரடட வெளளைவடடமிட, தூ$_3$ாஶநததிலே

ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற திருவீதிகள்தோறும் வலம் வந்து திருக்கரம்பன் துறையிலே யெழுந்தருள்வித்துக்கொண்டுபோய், ஒழிந்த ஸங்கர்ஷண கும்பபூர்ண ஜலங்கொண்டு அநுஸந்தாநத்துடன் திவ்யஸ்தலஸம்ஸ்த்திபண்ணி யதிஸம்ஸ்கார வித்யுக்தமான படிகளடங்கச்செய்து கநித்துப் பள்ளிபடுத்துகிறவளவிலே,—

அங்கே பெரியநம்பி பயணகதியிலேபோய்ப் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பிக்கு அருளிச்செய்து, அவர் புருஷகாரமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று அவர்முன்பே ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து ஸந்நிதியினின்றும் புறப்பட்டு, இளையாழ்வார் திருமஞ்சனங்கொண்டு வருகிற சாலைக்கிணற்று வழியிலே ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்க 296. "ப்ரஹ்மா ஶிவஶ்ஶதமக: பரமஸ்வராடித்யேதேபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ||" என்கிற ஶ்லோகத்தை இளையாழ்வாரும் கேட்டருளி 'இது அருளிச்செய்தார் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, 'ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி' என்று பெரியநம்பி அருளிச்செய்ய, இவரும் 'அவரை அடியேன் ஸேவிக்கவேணும்' என்ன, நம்பியும் 'ஆகில், நீர் நம்மோடே சேரவாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் திருமஞ்சனத்தைப் பெருமாள் திருமுன்பே ஸமர்ப்பித்துப் பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொண்டு, திருக்கச்சிநம்பியையும் ஸேவித்து அவர்க்கு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து பெரியநம்பியுடனே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு ஆஸந்நமாக எழுந்தருளி வாராநிற்க, திருக்கரம்பன்துறையிலே பெரியதிரளைக்கண்டு 'இத்திரள் ஏது?' என்று எதிரே வருகிறவர்களைக் கேட்க, அவர்களும் 'ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்' என்ன; இத்தைக்கேட்டு இவரும் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து ஶோகார்ணவ நிமக்ந

ராயக கிடநது துடிகக அவவளவிலே இளையாழவாரும 297 ப$_3$ஹு^{2}த$_4$ா விலலாப ஹ எனனுமாபோலே பல வகையாகப புலமபி அஸதமிதாநயப$_4$ாவராய நிவாதக ரோநமுக$_2$ராயக * கணபனி சோர நிறக பெரியநமபியும வாளேறுகாணத தேளேறு மாயுமாபோலே தமமுடைய வயஸநததைக மறநது 298 ஶரேயாமஸி ப$_3$ஹு^{2}விக$_4$நாநி ப$_4$வநதி மஹதாமபி' எனகிறபடியே ஶரேயஸஸுககளுககு அநேகவிக$_4$நஙகள பெரியோாகளுககும உணடாம ஆகை யாலே நீா ஶோகிகக வேணடா' எனறு இளையாழவாரைத தேறறி அவரைக கையைபபிடிததுககொணடுபோய ஆள வநதாருடைய விமலசரமவிக$_3$ரஹததை ஸேவிககபபணண, இளையாழவாரும அவரை தணடனிடடு இத ஒரு அவப$_4$ யலாப$_4$மிருநதபடி யென! எனறு விஸமிதராய ஆசாாத$_3$ ரூட$_3$மாக ஸேவிககுமளவில மூனறு திருவிரலகள மடஙகி யிருகக இவரும அதுகணடு முனனும இவாககு இபபடி யுணடோ? எனறு முதலிகளைக கேடக அவாகளும முனபு இலலை இபபோது கணடிததனை எனன இளையாழ வாரும இவா திருவுளளததில ஏதேனும ஒரு கருதது உணடாகவேணும, எனறு விசாரிததருளி முதலிகளைப பாாதது முனபு வயாக$_2$யாநஸமயஙகளிலே அபி$_4$மத ஸலாபஙகளைக கேடடிருநதவாகள உணடோ? எனன ஸ்ரீபாத$_3$ததுமுதலிகளெலலாருஙகூடி' வேறொனறுமறியோம, வயாஸபராஶரரிடததிலே உபகார ஸமருதியும நமமாழ வாாபககல பரேமாதிஶயமும வயாஸ ஸூததரததிறகு விஶிஷடாத$_3$வைதபரமாக வயாக$_2$யாநவாஞசை$_2$யும பலகா லும அருளிசசெயயக கேடடிருககையாயிருககும' எனன இவரும அகவாயிலெணணமறிநது இஶஶரீரம த$_3$ருட$_4$மாய இவவாசாாயகருபையும அடியேனிடததில பரிபூரணமாய ஸாவேஶவரன அடியேன நினைததபடி கூடடுவானாகில இமமூனறிழவுகளையும தீாககககடவேன' எனன உடனே திருவிரலகள நிமிர இததைக அகி$_2$லரும கணடு ஆஶசாயப படடு இவவாசாாயகருபையும உமமிடததிலேயுணடு

இவருடைய தி₃வ்யஸூக்தியும் உம்மிடத்திலே கூடும்; நீரே இத்₃த₃ர்ஶநத்துக்கு நிர்வாஹகராவீர்' என்று ஸர்வரும் இவரை மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ண, இளையாழ்வாரும "கண்ணுள்நீங்கா என் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காவே" என்கிற படியே அவ்விக்₃ரஹத்தை ஸேவித்துக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலுந் தேக்கிக்கொண்டு 'நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்தபடி என்!' என்று போரக்லேஶித்து அவப்₄ருத₂ஸ்நாநஞ் செய்தருளிப் பெரியநம்பியை தண்டன்ஸமர்ப்பித்து. நம்பெருமாளையும் திருவடிதொழாதே அவரை வெறுத்து மீண்டு பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளினார். பின்பு ஆளவந்தாரைக் க₂நித்துத் திருபள்ளிபடுத்துச் செய்ய வேண்டுங் க்ருத்யங்களெலாஞ் செய்தருளினார்கள்.

அநந்தரம். இளையாழ்வாரும் பயணக₃தியிலே பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே தண்டனிட்டு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் போரக்லேஶிக்க. இவரும் * எண்ணினவாறு ஆகாமையாலே அதயந்தம் அவஸந்நராய் க்லேஶிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும்'பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸர்வஶக்தருமன்றோ? உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவர்; அஞ்சவேண்டா' என்று தேற்றமிட்டு. பின்பு ஆளவந்தாருக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலனஞ்செய்து பெருக்கத்திருவத்₄யயநம் நடத்தியருளினார்,

ஆளவந்தார் திருநக்ஷத்ரம் ஆடியில் உத்தராடம்.

அவர் தனியன் 299. "ஸ்ரீராமமிஶ்ரஸச்சி₂ஷ்யம் வந்தே₃ தத்வார்த்த₂ கோவித₃ம்| வாத₃ாத₃வாப்த /ராஜ்யாத்₃யோ விரக்தோ யாமுநோऽபூ₄வத்||" 300. "யத்பத₃ாம்போ₄ருஹத்₄யாந வித்₄வஸ்தாஶேஷகல்மஷ:| வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம்||" 301. "ஸிம்ஹாநநாம்பு₄வ மீஶ்வரயோகி₃ஸிந்து₄ முக்தாமணிம் மஹிதநாத₂முநீந்த்₃ர பௌத்ரம்| ப்ரஜ்ஞாவிஶேஷஜலதி₄ம் ப்ரதிவாதி₃தூலஜஞ்ஜ₂ாநிலம் ஹ்ருத₃ய சிந்தய யாமுநார்யம்||"

/ (பா) ராஜ்யஸ்து விரக்தோ யோऽபூ₄வந்முநி:

இளையாழ்வாரும் தைர்யாவலம்பியாய்ப் பேரருளாளரை ஸேவித்துப் பூர்வம்போலே திருமஞ்சனக்கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பின்பு நம்பிபக்கல் இளையாழ்வாருக்கு ப்ரேமம் முதிர்ந்துவர, நம்பிக்கும் இவர்பக்கல் கருணை மிகுந்துவர நம்பியுடைய பரபாவமெல்லாம் அறிந்து அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இவ்வாத்மாவை தேவரீர் உஜ்ஜீவிப்பித்தருள வேணும் என்ன நம்பியும் வாரீர் இளையாழ்வீர்! பேரருளாளர் *பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கி அடிமை கொண்டது கண்டு நீர் விரும்பினீர் 302 கிம்ப யத்ராபி ஜாயந்தே யோகிநஸ் ஸர்வயோநிஷு। ப்ரத்யக்ஷிதாத்ம நாதாநாம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதிகம் || என்கிறபடியே ஆத்மகுணத்துக்குச் சேர்ந்திருந்துள்ள பரம வைதிகநிஷ்டையையுடையராய் ஆஸ்ரயிக்க நினைத்தீர் ஆகிலும் வர்ணாஸ்ரமத்துக்கடுத்த வைதிகமர்யாதைக்குப் போந்திராது என்று விலக்கியருளினார்.

அதின் மற்றைநாள் இளையாழ்வாருக்குத் திருக்கச்சி நம்பியினிடத்தில் பரமார்த்தப்ரதிபத்தி பிறந்து தத்ந்வய புக்தத்யா நம்பியை அடியேன் குடிசையிலே அமுதுசெய்ய வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் ஸம்மதித்தருள, இளையாழ்வாரும் அதிப்ரீதியோடே தந்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி இச்செய்தியைத் தேவியாருடன் அருளிச்செய்து தளிகைக்குப் பாங்காகப் பண்ணி நன்றாக ஸ்வயஞ் ஜநாநம் செய் என்று நியமித்தருளித் தாமும் நீராடி நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களையும் செய்தருளித் திருமஞ்சநமும் சட்கென்னக் கொண்டுவந்து பேரருளாளர்க்கு ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய க்ருஹார்ச்சனையான பேரருளாளரையும் அமுது செய்தருளப்பண்ணி நம்பியையழைக்கத் தெற்குத்திருவீதியாலே நம்பி மடத்தை நோக்கி மேற்கே எழுந்தருளினார் அதற்குமுன்னே நம்பியும் மடத்தினின்

றும் புறப்பட்டுப் பெருமாளையும் ஸேவித்து மற்றொரு திருவீதியாலே இளையாழ்வார் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி 'திருவாலவட்ட கைங்கர்யத்துக்கு உதவப்போக வேணும்' என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினார். அநந்தரம் இளையாழ்வார் தேவிகளும் அவர் அமுது செய்தருளின தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி அவ்விடத்தைக் கோ₃மயத்தாலே ஸ்த₂லஶுத்₃தி₄பண்ணித் தெளித்துத் தாமும் நீராடி நிற்கிறவளவிலே. இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக் காணாமல் மீண்டு எழுந்தருளித் தேவிகள் நீராடின படியைக் கண்டு 'இதென்?' என்று கேட்டருள. தேவிகளும் 'அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எழுந்தருளி அமுதுசெய்து திருவாலவட்ட கைங்கர்யஞ் செய்யவேணுமென்று மீண்டு எழுந்தருளினார்; அவர் சாத்தாதவராகையாலே அவர் அமுது செய்த இலைத்தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி கோ₃மயத்தாலே ஸ்த₂லஶுத்₃தி₄ பண்ணினேன்: அத்தாலே ஶரீரம் அலம்பவேண்டிற்று' என்ன. இவரும் அவளைப் பார்த்து நீராடினதற்கு மிகவும் கோபித்துத் தம் அபீ₄ஷ்டம் ஸித்₃தி₄யாதபடியாலே போரக்லேஶித்து 'இனி நமக்குச் செய்ய அடுப்பதென்?' என்று ''எண்ணாதன களெண்ணும்'' என்கிற படியே தம் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி நம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி நம்பிபாடே சென்று. 'அடியேன் சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன்; அவை எவையென்று தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து. அவர் அருளிச் செய்ததைத் தேவரீர் அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேணும்' என்று இளையாழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் அன்று ராத்ரி பெருமாளை அநுப₄வித்து ஏகாந்த மானவளவிலே, 'நம்பி! நம்முடன் சிலவார்த்தை சொல்லு வான்போலேயிருந்தாயீ!' என்று பெருமாள் திருவுள்ளமா யருள. நம்பியும் பெருமாளுடனே ''இளையாழ்வார். 'சில நினைவுகள் நினைத்திருந்தேன். அவை யெவை யென்று தேவரீரைக் கேட்டுவந்து சொல்லவேணும்' என்று மிகவும் ஆத₃ரவாயிரா நின்றார்; அவற்றை யருளிச்செய்யவேணும்''

என று விணணபபஞசெயய பெருமாளும ஸஹஜதாஸ யததை யுடையனுய சூநதராநுவாததநம பணணியிருபபா ளுருததன நாம ஸாநதீபனுடனே விதயாபயாஸம பணணிணபபோலே பலவிடஙகளிலே ஸகல ஶாஸதரஙகளை யும அலகலகாக அறிநதிருபபாளுருததன நமமைக கேட பிககிறுனிததனே பரததவம நாமே பேதமே தாஶநம உபாயமும பரபததியே அநதிம ஸமருதியும வேணடா ஶரீராவஸாநததிலே மோக்ஷம பெரியநமபி திருவடிகளிலே ஆஶரயிபபது' என று இவவாறு வாாததைகளையும பேரரு ளாளா திருவுளளமாயருள நமபியும இவறறைக கேடடு வநது விடிவோரை இவரையழைதது இளையாழவீா! பேரருளாளா திருவுளளமபறறியருளின வாாதலைதககளைக கேளீா என று அவறறை யருளிசசெயது 'இவையோ உமககு நினைவு? எனன ஆம' என று இளையாழவாா போரபரிதராய நமபி ஸ்ரீபாதததிலே தணடன ஸமாபபிகக நமபியும இவா நினைவும பெருமாள திருவுளளமும ஒன ருயிருநதபடி என!' என று மிகவும உகநதருளினா

இளையாழவாா பெரியநமபிகளிடததது ஆஶரயிதத வைபவம

அககாலததிலே கோயிலிலே ஆளவநதாா ஸ்ரீபாதததது முதலிகளெலலாரும திரளாகவிருநது பெரியநமபியுடனே இதரஶநததுககுக கடவா ஆா? எனன பெரியநமபியும முதலிகளைக குறிதது ஆளவநதாா முனபு நினைவிடடு விஶேஷகடாக்ஷம பணணியருளினதும திருவிரலகள நிமிாநத ஏறறமும உஙகள திருவுளளஙகளிலே நிலையிட விலலையோ? ஸாவதூா ஆளவநதாரபிமாநம பொயயாக மாடடாது' எனன முதலிகளெலலோரும கூடி ஸமமதிதது இனனமும தேவரீா எழுநதருளி இளையாழவாரை விஶேஷகடாக்ஷஞ செயதருளி நமதாஶநபரவாததகராமபடி திருதநி அழைததுககொணடு வரவேணும என று பெரிய

நம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்போதே குடும்ப₃ ஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாள் ஸந்நிதி₄யிற் சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதி கொண்டு த்வரித்துப் புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயி லுக்கு எழுந்தருளா நிற்கச் செய்தே, ஸ்ரீமது₄ராந்தகத்திலே ஏரிகாத்த பெருமாள் கோயிலிலே அவஸரித்து எழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே;

இளையாழ்வாரும், தமக்குப் பேரருளாளர் திருக்கச்சி நம்பிமுகே₂ந நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பி ஸ்ரீபாத₃த் திலே ஆஶ்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிநம்பியை யும் பேரருளாளப் பெருமாளையும் ஸேவித்து அவர்களநுமதி கொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க, ஸ்ரீமது₄ராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே ஏரிகாத்த பெருமாளை ஸேவிப்பதாக எழுந்தருள, ஏரிகாத்த பெருமாள்கோயி லிலே பெரியநம்பி எழுந்தருளியிருக்க, இளையாழ்வாரும் தூ₃ரத்திலே கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு 'எண்ணின ப₂லம் எதிரேவந்து வாய்த்ததுபோல் நம்பி நமக்கெதிரே எழுந் தருளி கருசைசெய்ய வந்தபடி *கண்டாயே! நெஞ்சே!' என்று நிர்ப்ப₄ராநந்த₃ பா₃ஷ்பங்களையுடையராய்ப் பெரிய நம்பி திருவடிகளிலே ஹர்ஷஸம்ப்₄ரமத்துடனே த₃ண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம் அபி₄லாஷை அதிஶீக்₄ர மாய் எதிரேவந்து ஸித்₃தி₄க்கக்கண்டு ஆநந்த₃நிர்ப்ப₄ரராய் இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொள்ள, இளை யாழ்வாரும் 'அடியேனுக்கு இப்போதே தேவரீர் ஹிதோ பதே₃ஶஞ் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும்—303. "அஸ்தி ஹஸ்திகி₃ரிர் நாம தத்ர ஶைலவரோ மஹாந்। விதா₄த்ராப்₄யர்ச்சிதோ விஷ்ணுஸ் தஸ்ய ஶைலஸ்ய மூர்த்த₄நி। புண்யகோடீதி விக்₂யாதம் விமாநம் புண்ய வர்த்த₄நம்॥' என்று சொல்லப் படுகிற ஹஸ்திகி₃ரியிலே புண்யகோடிவிமாநமத்₄யத்திலே

ப3ரஹ்மாதி3 ஸகல சேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான பேரரு
ளாளர் ஸந்நிதி4யிலே செய்கிறோம்—என்று அருளிச்செய்ய
இளையாழ்வாரும் காலக்ஷேபம் பண்ணவொண்ணாமைக்கு
ஆளவந்தார்பக்கல் கண்டது அமையாதோ? * மின்னின்
நிலையில்லாத அடியேனுடைய இஶ்ஶரீரம் இருக்கிறபோதே
க்ருபை பண்ணியருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து
திருவடிகளிலே விழுந்துகிடக்க பெரியநம்பியும் இவரை
முடிபிடித்தெடுத்து இவருடைய ஆர்த்தியிருந்தபடியென்!
என்று மிகவும் உகந்த திருவுள்ளத்தரராய் இளையாழ்வாரைக்
கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்த
பெருமாள் கோயில் திருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து
304 மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்3த்4யர்த்த2ம் மந்த்ரதீ3க்ஷாவி
தௌ4 தத2ா| சக்ரஸ்ய தா4ரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரை
பஞ்சாயுதா4நி வா|| என்றும் 305 சக்ராதி3தா4ரணம்
பும்ஸாம் பரஸம்ப3ந்த4வேத3நம்| பதிவ்ரதாநிமித்தம் ஹி வல
யாதி3 விபூ4ஷணம்|| என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்
சினை ப்ரஸாதி3த்து 306 நிவேஶ்ய த3க்ஷிணே ஸ்வஸ்ய
விநீதாஞ்ஜலிஸம்யுதம்| மூர்த்4நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய
த3க்ஷிணம் ஜ்ஞாந த3க்ஷிணம்|| ஸ்வயம் து ஹ்ருதி3 விந்யஸ்ய
க்ருபயா வீக்ஷயேத்3கு3ரு| ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத3யே த்4யா
த்வா ஜப்த்வா கு3ருபரம்பராம்|| ஏவம் ப்ரபத்3ய தே3வேஶ
மாசார்ய க்ருபயா ஸ்வயம்| அத்4யாபயேந் மந்த்ரரத்நம்
ஸாக்ஷிச்ச2ந்தோ3தி4தை3வதம்||' என்று சொல்லுகிற
க்ரமத்திலே பெரியநம்பியும்—ஸவிநயரான இளையாழ்வாரைத்
தம்முடைய வலப்புறத்திலே வைத்துத் தம் திருக்கைகளாலே
அவர் ஶிரஸ்ஸை ஸ்பர்ஶித்துக்கொண்டு ஸதா3சார்யரான
ஆளவந்தார் திருவடிகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு கு3ருபரம்பரா
பூர்வகமாக மந்த்ரரத்நமான த்3வயத்தை ஸாங்கோ3பாங்க3
மாக இளையாழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதே3
ஶித்தருளி பெருமாள் நாட்டுக்காக ஸ்ரீப4ரதாழ்வான் தலை
யிலே திருவடிநிலைகளை வைத்துக் காட்டுக்கு எழுந்தருளினப

போலே ஆளவந்தாரும் உமக்காகத் தம்முடைய திருவடித் தாமரைகளை என் தலைமேலே வைத்துத் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினாரென்றிருங்கிடீர்" என்று இளையாழ்வாருக்கு அருளிச்செய்தருளினார். ஆளவந்தாருக்குக் கரணபூ₄தரிறே பெரியநம்பி. இளையாழ்வார்க்கு நேரே ஆசார்யர் யமுனைத் துறைவரேயாம். ஆகையாலேயிறே. "எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதி பெற்றுடைய விராமானுசன்" என்று பிள்ளையமுதனார் அருளிச் செய்ததும்.

இளையாழ்வாரும் 'ப்ரமாணம் எது? ப்ரமேயம் எது? ப்ரமாதாக்கள் ஆர்?' என்று பெரியநம்பியைக் கேட்க, அவரும் '"மாதவன் பேர் சொல்லுவதே ஓத்தின்சுருக்கு" என்கிறபடியே ப்ரமாணமும் த்₃வயமே; ப்ரமேயமும் இத்தால் ப்ரதிபாத்₃யனாய் ஸ்ரீஹஸ்திகி₃ரியின் மேலே கையுந் திருவாழியுமாய் நிற்கிற பெருமாளே; ப்ரமாதா நீர்தாம்; இந்த ப்ரமாணத்தாலே ப்ரமேயத்தை அநுப₄விக்க வாரும்' என்று அருளிச்செய்து. அதின்மற்றைநாள் புறப்பட்டு ஏரிகாத்த பெருமாளைத் திருவடிதொழுது. 307. "ஸ ராமோ லோகரஞ்ஜந:' என்னுமாபோலே தேவரீர் திருநாமத்துக்குத் தகுதியாக இத்₃த₃ர்ஶநம் பி₄ந்நதடாகமாகாதபடி செய்தருளிற்றே!' என்று மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணியருளிப் பெருமாள்கோயிலேற எழுந்தருள. திருக்கச்சிநம்பியும் எதிரேவந்து பெரியநம்பியை ஸேவிக்க, அவரையும் க்ருபை பண்ணி அவர் புருஷகாரமாக * உலகேத்தும் ஆழியானத்தியூரானை பேரருளாளனையும் ஸேவித்து. நாத₂முனிகள் உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்தபடியை உய்யக்கொண்டார் நியோக₃த்தால் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்குப் பச்சையிட்டு உபதே₃ஶித்துக் கோயிலிலே கொண்டுபோய்ப் பெரியபெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுப₄விப்பித்தாப்போலே, பெரியநம்பியும் ஆளவந்தார் நியோக₃த்தாலே பலகால் தட்டி யுபதே₃ஶித்துப் பேரருளாளப் பெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து அநுப₄விப்பித்தருளினார்.

அநநதரம இளையாழவாா திருமாளிகையிலே எழுந தருளி தம திருமாளிகையிலே மேலபாதியிலே பெரியநமபி குடுமப3ஸஹிதமாக எழுநதருளியிருககததககதாக இடம ஸமாபபிததுத தளிகைககு வேணடும பத3ாதத2ஙகளும ஸமாபபிகக நமபியும ஆறுமாஸம அஙகே எழுநதருளி யிருநது இளையாழவாருககு த்3ராவிட3வேத3 பரப3நத4ஙகளை யும த3ாஶநவிஷய ரஹஸயவிஶேஷஙகளையும பரஸாதி3கக, இளையாழவாரும பரீதியுடனே * செவிககினிய செஞசொல கேட்டு கருதாாத்த2ராயிருககுஙகாலததிலே ஒருநாள திருமஞசநமுறையிலே எணணெயககாபபுச சாததவநத ஸ்ரீவைஷணவா க்ஷுததுநலியாநினறது' எனறவாறே இளையாழவாரும தம தே3விகளை யழைதது ஸ்ரீவைஷணவா விடாயததிருககிறாா பாயுஷிதாாநநம இலலையோ? எனன தே3விகளும அலபமாகிலுமிலலை' எனன இவரும தே3விகளை ஒருகாாயததிலே ஏவிவிட்டு உளளே புகுநது ஶோதி4த தருளிய பாதரததிலே பழையபரஸாத3ம ஸமருத3த4மா யிருககக கணடெடுதது தே3வியாரையழைதது ஸ்ரீவைஷ ணவா இளைததிருகக இபபடி செயதாயே! * இடுமபையா லடாபபுணடு இடுமினோதுறறெனற நிரநதவாககு இலலையே யெனறு நெடுஞசொலலால மறுதத நீசையிறே நீ எனறு கனககக் கோபிததுவிடடாா பினனையும ஒருநாள கிணற றினகரையிலே இளையாழவாா தே3விகளுககும பெரியநமபி தே3விகளுககும ஒருதோணடிவயாஜமாகச சணடையான வளவிலே, இததை பெரியநமபி கேட்டருளித தமமுடைய தே3விகளை மிகவுஙகோபிதது இளையாழவாருககும அறிவி யாதே தே3விகளையழைததுககொணடு மீணடு கோயிலுககு எழுநதருளினாா இளையாழவாரும அநுஷட2ாநமபணணி எழுநதருளிப பெரியநமபியை ஸேவிககப பெருமல திருமாளிகையில வாததிககிறவாகளை பெரியநமபி எஙகே?' எனறு கேட்டருள மீணடு கோயிலுககு எழுநதருளினாா எனறு அவாகள விணணபபஞசெயய இவரும அதுவென? அருளி அவாசசெயயாமல எழுநதருளுகைககு ஹேதுவென?

என்ன. 'ஒரு தோண்டியடியாக மதனியாருக்கும் மதனியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம் தேவிகளைக் கோபித்து பா₄க₃வதாபசாரத்துக்கு இறாய்த்து அப்போதே கோயிலேற எழுந்தருளினார்' என்றார்கள்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டு திருவுள்ளங் கலங்கி, தே₃விகளைப் பார்த்து அதிகுபிதராய்—308. "பாபாநாமாகரஸ்ஸ்த்ரிய:" என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினாயே! முன்பே திருக்கச்சிநம்பி விஷயமாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விஷயமாகவும் பா₄க₃வதாபசாரப்பட்டாய்: இப்போதும் பெரியநம்பி தே₃விகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப் பட்டாய்; இப்படி செய்கிற நீ இப்பொழுதே புறப்பட்டுப் போ—என்று த₃க்ஷிணை பொருந்தி₄யான த₄நங்களையுங் கொடுத்துப் பயணமாக்கிப் பிறந்தகமே போகவிட்டு, "இல்லறமல்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே 'அதிதி₂ஸத்காரயோக்₃யையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாயிருக்கிற பா₄ர்யையை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன்' என்கையாலே இளையாழ்வாரும், 'நமக்கு இஸ்ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யம்' என்று அத்₄யவஸித்து 309. "அநந்தஸரஸி ஸ்நாத்வா விமாநச் † சா₂யயாऽந்விதே। விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்₄யோ விஷ்ணுலோகம் ஸ க₃ச்ச₂தி ॥" என்னும் மாஹாத்ம்யமுடைய திருவநந்த ஸரஸ்ஸுக்கு எழுந்தருளி 310. "ஸம்யங் நாக₃ாஹ்வயே தீர்த்தே₂ விக₃ாஹ்ய க₃தகில்பி₃ஷ:। நிரஸ்தேதரபே₄ாக₃ாஶோ வரத₃ம் ஶரணங்க₃த: ॥" எனகிறபடியே திருவநந்தஸரஸ்ஸிலே நீராடி, 311. "யதே₂ாக்தகாரிணம் பி₄க்ஷும் பா₄க₃வந்தம் வா குருத்₃வேநாங்கீ₃க்ருத்ய ஸந்யாஸாஶ்ரமமாஶ்ரயிஷ்யாமி" என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு * தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளர் ஸந்நிதி₄யிலே எழுந்தருளி ஸேவித்து—"தாயே தந்தையென்றும், தாரமே கிளைமக்களென்றும், நோயே பட்

† 'சா₂யயாஞ்சிதே' என்று ப்ரதிபே₄த₃ம்.

டொழிநதேன' எனகிறபடியே ப4க3வத3ப4ாக3வதாசாரயா நுவாததநததுககு விலககடியான இஸஸமஸாரஸமப3நத4ம வேணடுவதிலலே அடியேனுககு தேவரீா திருவடிததாமரை களின ஸேவையே வேணடுவது ஆகையாலே, 312 தரித3ணட3ம வைஷணவம லிஙக3ம விபராணும முகதிஸாத4நம। ஙாமாணம ஸாவத4ாமாணுமிதி வேத3ாநு மாஸநம॥ எனறு இபபடி சொலலபபடட தரித3ணட3 காஷாயாதி3களே தேவரீா அடியேனுககு பரஸாதி3ததருள வேணும — எனறு இளையாழவாா பேரருளாளரை ஆசாா யதவேந அஙகீ3கரிதது விணணபபஞசெயய தேவபபெரு மாளும திருவுளள முகநதருளி—313 தரித3ணட3 முபவீ தஞச வாஸ கௌபீநவேஷடநம। மிகயஙகவசமிதயேதத3 பி3ப4ருயாத3யாவத3ாயுஷம॥ எனகிறபடியே தரித3ணட3 காஷாயாதி3களே நீருளளதனையுந த4ரிககககடவீா—எனறு அாசசகமுகே2ந நியமிதது பரஸாதி3ததருளி 'இராமாநுச முனி எனறு திருநாமஞசாததியுகநதருளி நமமிராமாநு சனே மடததிலே வைததுவாரும எனறு திருககசசி நம பிககு அருளிசசெயதருள அவரும அபபடியே உபலாளிததுக கொணடுபோய மடததிலே வைதது எழுநதருளினா

பினபு ராமாநுசனும ஆஶரமத4ாமஙகளைக குறைவற நடததிககொணடு நமககு ஆளவநதாா விஶேஷகடாக்ஷம பணணினதறகு ஈடாக விரோதி4களும கழிநது ஆநுகூலய மும கூடாநினறதே ஆளவநதாா திருவுளளககருதது நிறைவேறுமபடி நமககு ஒரு ஸஹாயம உணடாகவேணும எனறு விசாரமுணடாயத தத3நுரோதே4ந கே3ாவிநத3 ப4டடரை நினைதது அவன நமககு ஹிதபரவாததகன ஸாவவிஷயவிரகதன ஶாஸதரவைத3க3த4யமுளளவன இனி அவனை நமமோடே சோபபாருணடாகில நலலது இப போது அவன தே3வதாநதரபரனுயிராநினறான அவ வுளளஙகை கொணாநத இடததே சுருளநாறறமெழுபபி 314 ஸாவக3நத4ஸ ஸாவரஸ எனனுமவனுடைய ஔள

கந்த்யத்தைக் காட்டி மீட்கும் விரகர் ஆரோ?' என்று நினைவிட. 'விசேஷாத்மகுணங்களையுடையராய், வேத வேதாந்தவிதக்ரேஸரராய், வகுளாபரணப்ரபந்தமுகுளா மோதிதகசித்தராய், *திலதமுலகுக்காய் நின்ற திருவேங் கடத்தெம்பெருமானை அநவரதபாவனைபண்ணிப் *பிரியா வடிமை செய்யாநின்றுள்ள தேசிகாக்ரேஸரரான பெரிய திருமலைநம்பி கடவர்' என்று நிச்சயித்து, ஒரு அநுகூல ஸ்ரீவைஷ்ணவரை அவர் ஸந்நிதிக்குப் போகச் சொல்லி, 'தேவரீருடைய மருமகனை வட்டமணி கோவிந்தபட்டன் அடியேனுடன் ஸஹாத்யாயியாய் அநுகூலித்திருந்தவன். துர்வாஸநாதிசயத்தாலே அந்யபரனாய்க் காளஹஸ்தியாகிற சுடுங்காட்டிலே நில்லாநின்றான்; தேவரீர் அடியேனுக்காக அவனிடத்தே நிர்ஹேதுகக்ருபைபண்ணி தேவரீர் திருவடி களுக்கு அவனை ஆட்கொண்டருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து போகவிட்டருளினார்.

கூரத்தாழ்வானும் முதலியாண்டானும் இளையாழ்வாரிடம் ஆச்ரயித்தல்

அநந்தரம் இவர் இப்படி ஆச்ரமப்ராப்திபண்ணி யருளின செய்தியைக கந்தாடை முதலியாண்டானும, ஹாரீதகுலதிலகரான திருமறுமார்பனென்கிற திருநாமத் தையுடைய கூரத்தாழ்வானும் கேட்டருளி, அதிப்ரீதி யோடே பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி ராமாநுசனை ஸேவித்து 'அடியோங்களுக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ராமாநுஜனும் திருவுள்ளமுகந்தருளி அவர்கள் ப்ரார்த் திதபடியே செய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காராதி களை லபித்து க்ருதார்த்தர்களாய் 315. "அதீத்ய மந்த்ர மாசார்யம் பூஜயேச்சுக்திதோ த்விஜ: | ஆசார்யாதீந வ்ருத்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம் ஸதா ஶுசி: ||" என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ராமாநுஜனை ஒருகாலும் பிரியாமல் தத்கைங்கர்யைகரஸராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

யாதவபரகாசன இளையாழ்வாரை ஆசரயிதது உஜஜீவிததல

பினபு யாத3வபரகாசனுடைய மாதாவுககுப பலகாலும பேரருளாளா ஸேவையும திருககசசிநமபி பாாவையும ராமாநுஜனிடததே பரேமஸமபூ4ாஷணமும நடககையாலே அதுவே நிக3ாநமாக அவளுககும நம தூ3ாஶநததிலே ஊறறம பிறநது இத3த3ாஶநததிலே நம யாத3வனும இறஙகினுலோ!' எனறு நினைதது வையமாளிகைபபடி ஏருநிறக நலலது நலலது' எனறு கிமவத3நதியுணடாக அதுகேடடு ஸநதோஷததுடனே யாத3வபரகாசன பககல செனறு இசசெயதியைச சொலலி 'நீயும ராமாநுசனைப போலே ஶிகா2யஜஞோபவீத பூாவகமாக தரித3துணட3ததை த4ரியாய எனன யாத3வபரகாசனும ஸவமதாபி4மாநத தாலே ஆதத2ரு சொலலுகையொழிநது பாரமாாததி2கதயா ஸவாபி4மதாாதத2ததில அருசி தோனறுகிறகையாலும இளையாழவாா அநநாளகளிலே பரதிநியாகி3தவேந சொனன ஆதத2ஙகள நெஞசிலே புணபடுததாநிறகையாலும, அவா மாஹாதமயஙகளை ப3ரஹமரக்ஷஸஸு சொலலியிருககையாலும அவருககு க3ஙக3ாயாததரையிலே வயாத4ரூபேண வநத ராம ஸாக்ஷாதகாரஸஹாயததாலும மாதருவாகயததாலும ஸமமதிதது ஸவமாதாவுடனே தரிக3ணட3க4ாரணமபணணுமிடததில—நான ஶிகா2யஜஞோபவீததயாக3ம பணணுகையாலே அதுககு பராயஶசிததமாக பூ4பரத2க்ஷிணம பணணவேணடியிருநதது அது வயோவருத3த4னை எனனால செயயமுடியாது இனி அஶகதனை நான செயய அடுபபதென? எனறு சொலலி முசிததுககிடகக அவவிரவிலே பேரருளாளா அவன ஸவபநததிலே எழுநதருளி நமமிராமாநுசனை ஒரு பரத2க்ஷிணம பணணி அவாதர தரித3துணட3காஷாயாதி3களை த4ரிதது ஸநயஸியாய' எனன யாத3வனும அததை விஸவஸியாமல திருககசசிநமபியுடனே நான ஒரு நினைவு நினைததிரா

நின்றேன்; அத்தைப் பேரருளாளர்க்கு விண்ணப்பஞ் செய்து அவர் திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிச் செய்யவேணும்' என்ன. நம்பியும் அன்று ராத்ரி பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே 'யாத₃வப்ரகாசன் ஒருநினைவு நினைத்திருந்தேனென்றான்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. பேரருளாளரும் 'அவன் தாயார் இராமாநுசனைப போலே நீயும் த்ரித₃ண்ட₃ஸந்யாஸியாகாயென்றாள்: தான் பூ₄ப்ரத₃க்ஷிணம் பண்ணவேணுமென்று முசித்துக்கிடந் தான; நாம் நம்மிராமாநுசனை ஒரு ப்ரத₃க்ஷிணம்பண்ணி ஸந்யஸியாயென்று சொன்னோம்; நாம் ஸ்வப்நமுகே₂ந சொன்ன வார்த்தையை விஸ்வஸியாமல் உம்மையிடுவித்துக் கேட்கிறானத்தனை' என்று அருளிச்செய்ய. நம்பியும் இச்செய்தியை விடிவோரை யாத₃வப்ரகாஶனுக்கு அருளிச் செய்ய. அவனும் விஶ்வஸித்து வந்து ராமாநுசன் திருவடி களிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கு த்ரித₃ண்ட₃ தா₄ரணம் பண்ணுவித்தருள வேணும்' என்ன. இவரும் அவனுடைய உசித நிர்வேத₃த்தைக் கண்டு 'அது செய்யு மிடத்து ப்ராயஶ்சித்தாபேக்ஷையுண்டு' என்ன. அவனும் ப₄க₃வது₃க்திப்ரகாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் தமமையே வலம்வந்து ஸவிநயனாய் நிற்க. அவ்வளவிலே ஆழ்வானும் ஆண்டானும் 'ப₄க₃வத₃ாநுகூல்யமும் இவரு டைய நினைவும் ஒத்திருந்தபடியே!' என்று விஸ்மிதராய், 316. "த்₃வேஷா ச்சைத்₃யாத₃ய:" என்கிறபடியே தேவ ரீர்கருப்பண்ணுகின்ற த்₃வேஷந்தானே இவருக்கு உஜ்ஜீவந ஹேதுவாய்த்து—என்று சொல்லி ஆஶ்சர்யப்பட்டு 317. "அஸ்மாபி₄ஸ்துல்யோ ப₄வது" எனறு விண்ணப்பஞ் செய்ய. ராமாநுசனும் போரவுகந்தருளி ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரேண ப்ராயஶ்சித்தபூர்வகமாகச் சௌளோபநயநாதி₃ களையும் பண்ணுவித்து த்ரித₃ண்ட₃காஷாயாதி₃களையும் ப்ரஸாதி₃த்து 'கோ₃விந்த₃ஜீயர்' என்று திருநாமமும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி. இப்படி பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தராக்கி

கு₃ருபரமபரா பூர்வகமாக மநதரரதநாரதத₂ததையும பரஸாதி₃ததருளி, 'ஶாஸதரஙகளிலே இதரேதரவசநஙவயா த₂யம வாராதபடி யதித₄ாமஸமுசசயம என்கிற பரப₃நத₄ததைப பண்ணும் என்ன கோ₃விநத₃சீயரும 318 'விதி₄ காதருக₃ஶா லிஙக₃ம பரயோகோ₃ா முக₂ய காமச | அஹோராராதரகரியா ऽऽசாரோ லிஙக₃த₄ாமோ க₃தி ஸதி₂தி || பராயஶசிததாநி ஸமஸகார இதயேகாத₃ஶ பாவக || என்று ஏவமபரகாரேண ஸஙக₃ரஹபரப₃நத₄ததைச செயது ஸநநிதி₄யிலே வைதது தணடன ஸமாப பிகக, ராமாநுசனும ஆத₂யநதமாகத திருககணசாததி ஸநதோஷிததருள இவரும ஆசாரயபரதநதரராயச சில காலம எழுநதருளியிருநது அசிரேண பரமபத₂ததை பராபிததருளினா

அநநதரம ராமாநுசனும கூரததாழவானுககும முதலியாணடானுககும மீமாமஸாஶாஸதரயுக₃மஶரமம பண்ணுவிததுககொணடிராநிறக இவருடைய ஆஶரம பராபதி முதலான இசசெயதிகளைக கோயிலிலே ஆளவந தாா ஸ்ரீபாத₃தது முதலிகளெலலாரும கேட்டுப போர வுகநது, தஙகளிலே விசாரிததுககொணடு நமபெருமாள ஸநநிதி₄யிலே சென்று இளையாழவாரை தேவரீா ஸநநிதி₄ யிலே நிதயவாஸம பண்ணும்படி இஙகே அழைபபிததுக கொணடருளவேணும்' என்று விணணபபஞ செயய பெரியபெருமாளும பேரருளாளாககு அபபோதே திருமுகம போகவிடடருள பேரருளாளரும கேடடருளி தநதம அபி₄மாநததைப புறமபே போகவிடிலனறோ நாம நமபி ராமாநுசனை விடுவது என்று அருளிசசெயதுவிட இச செயதியைக கோயிலிலே பெரியநமபி முதலான முதலிக ளெலலாருங கேட்டு இனிசசெயய அடுபபதென? என்று தஙகளிலே விசாரிததருளி தேவபபெருமாள பரமோதா₃ர ராயிருபபா, பாடடுககுப போர நலலராயிருபபா' என்று ஆழவாா திருவரஙகபபெருமாளரையரைக குறிதது,

319. "வேக3வத்யுத்தரே தீரே க்ஷேத்ரே ஸத்யவ்ரதாக்2யகே। அஸ்தி காஞ்சிதி விக்2யாதா புரீ புண்யவிவர்த்த4நீ ||" என்று புண்யவர்த்த4கமாகச் சொல்லப்பட்ட காஞ்சிமஹாநக3ரியிலே தேவரீர் எழுந்தருளிப் புண்யகோடி விமாநமத்4யஸ்த2ராய் அகி2லர்க்கும் ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரத3ராயிருக்கிற பேரருளாளரைப் பாடியுகப்பித்து 'நமக்கு ராமாநுசனைத் தரவேணும்' என்று கேட்டு வாங்கி அழைத்துக்கொண்டு எழுந்தருளவேணும்—என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. அவரும் அப்பொழுதே புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து பெருமாள்கோயிலை நோக்கி யெழுந்தருள, இவர் இப்படி எழுந்தருளுகிற செய்தியைக்கேட்டு ஸ்வஜநமான வரந்தரும் பெருமாளரையர் எதிரே வந்து தம்முடைய திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் ஸத்கரித்து அமுது செய்விக்க. இவரும் அதிப்ரீதராயெழுந்தருளியிருக்க, அதின் மற்றை நாள் விடிவோரை பேரருளாளர் வையமாளிகையிலே 'கச்சிக்குவாய்த்தான்' என்கிற திருமண்டபத்திலே யேறியருளி அனைத்துக்கொத்திலுள்ள பரிகரமும் ஸேவித்திராநிற்கத், திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பரிமாற அருகே ராமாநுசனும் அவரருளிச் செய்த வரத3ராஜாஷ்டகத்தை அநுஸந்தி4த்துக்கொண்டு ஸேவித்து நிற்கச்செய்தே. திருவரங்கப்பெருமாளரையர் எழுந்தருளின செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பி கேட்டருளி எதிர்கொண்டு அரையரை ஸேவிக்க. அவரும் க்ருபைபண்ணி அந்யோந்யம் குஶலப்ரஶ்நம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் செய்தே, அரையரும் நம்பியுடனே 'பேரருளாளரை ஸேவிக்க வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பெருமாளுடைய திருவோலகத்திலே அழைத்துக்கொண்டு போக. அரையரும் வரத3ராஜனை ஸேவித்து 320. "கதா3 புநஶ்ஶங்க2ரதா2ங்க3கல்பக த்4வஜாரவிந்தா3ங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச2நம் | த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணம்பு3ஜத்3வயம் மதீ3யமூர்த்4நமலங்கரிஷ்யதி||" என்று அநுஸந்தி4த்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, பெருமாளும் தீர்த்த2ப்ரஸாத3ங்களையும்

ஸ்ரீஸட$_{2}$கோபனையும் பரஸாதி$_{3}$த்தருள இவரும் * திருப் பொலிந்த சேவடி என்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய் என்று ப்ரீதராய் நிற்கிறவளவிலே பெருமாளும் இவரை அருளப்பாடிட்டருள திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ப$_{4}$க்தி புரஸ்ஸரமாக என்னெஞ்சமேயான் என்று தொடங்கி 'உலகேத்து மாழியானத்தியூரான்' என்றும் பிணியவிழ் தாமரை மொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர் என்றும் தொகேழுதொண்டர்கள் தமக்குப், பிணியொழித் தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன் என்றும் இப்படி ஆழ்வார்கள் தி$_{3}$வ்யஸூக்தியான * பாலேய்தமிழர் *பண்ணார் பாடல் இன்கவிகளை தே$_{2}$வகா$_{3}$நத்திலே இயலும் இசையுமாக நாடகத்துடனே பாட தென்னாவென்னு மென்னம்மான்' என்கிறபடியே பேரருளாளரும் போர வுகந்தருளித் தாம் சாத்தியிருந்த திருமுத்தின் தாழ்வடம் திருப்பரியட்டம் சூ$_{2}$த்ரசாமராதி$_{3}$ மற்றுமுண்டான வரிசைக ளெல்லாம் பரஸாதி$_{3}$த்தருள இவரும் நாயனதே! அடியே னுக்கு இவையொன்றிலும் அபேக்ஷையில்லை தேவரீர் ஆர்த்தி$_{2}$ஹாரத்ரபரித்ர$_{3}$ாண தீ$_{3}$க்ஷிதராகையாலே அடியேன் ஆர்த்தி$_{2}$த்ததைத் தந்தருளவேணும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்து பின்னையும் கனக்கப்பாடியருள பெருமாளும் அதைக்கேட்டருளி ப்ரீதராய் † (நாமும் நம்பெண்டுகளு மொழிய) நீர் வேண்டினதைத் தருகிறோம் அதைச் சொல்லிக்காணீர் என்ன அரையரும் ராமானுசனைக் காட்டி 'இவரை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய பெருமாளும் 'அப்போதே அறியப் பெற்றிலோமே! இவரையொழிய நீர் வேண்டினதெல்லாம் தருகிறோம் கேளீர் என்று அருளிச்செய்ய, அரையரும்
321 ராமோ த்$_{3}$விர்நாபி$_{4}$பா$_{4}$ஷதே' என்கிற தேவரீர் இரண்டு வார்த்தை யருளிச்செய்யலாமோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் இன்னைப்புடனே

---

† குண்ட$_{2}$வித்க$_{3}$ரந்த$_{2}$ம் பல ஸ்ரீகோஶங்களில் இல்லை.

'தந்தோம். கொண்டுபோகலாகாதோ!' என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் உடையவரைக் கையைப் பற்றி 'வாரும்' என்ன, உடையவரும் பேரருளாளர்க்கு த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்துத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடனே கோயிலுக்கு எழுந்தருளப் புறப்பட, பெருமாளும் இவர்க்கு விடைகொடுத்தருளினார்; பின்பு உடையவரும் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி 'மடமே போய் நம்முடைய திருவாராத₄நமான பேரருளாளரையும் மற்றுமுண்டான ஸம்ப₃ந்த₄ங்களையும் கொண்டு வாருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து மடமும் புகுராமல் எழுந்தருள, அவர்களும் அபபடியே எழுந்தருளுவித்துககொண்டு கூடினவளவிலே, திருக்கச்சிநம்பியும் அவர்களை வழிவிட்டு மீண்டெழுந்தருளினார்.

உடையவரும் 322. "யத்₃க₃த்வா ந நரோ யாதி நரகஞ்சாப்யதே₄ாக₃திம" என்று சொல்லுகிற பெருமையையுடைய ஸ்ரீரங்க₃த₄ாமமாகிற திருவரங்கந்திருப்பதியை நோக்கிப் பயணக₃தியிலே யெழுந்தருளி வடவாற்றிலே நீராடிக் கேஶவாதி₃ த்₃வாத₃ஶோர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு இருந்தவளவிலே. இவர் எழுந்தருளின செய்தியை ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்துப் பெரியநம்பி முதலான முதலிசளும் சீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கேட்டருளி, பெருமாளுக்கு விண்ணபபஞ்செய்ய, பெருமாளும ஸேனைமுதலியாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி 'நமமிராமாநுசனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவாரும' என்று திருவுள்ளமாயருள, அவர் பெரியநமபியுள்ளிட்ட முதலிகள் சீயர்சள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே பெருமாள் பரிகரமான அனைத்துககொததிலவர்களும் சேவிகக அகி₂லந்ருத்தகீ₃கவாத்₃யத்துடனே முக்தராய்ப்போருமவர்களை நித்யஸூரிகள் விரஜைக்கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ளுமாபோலே திருக்காவேரி வடவாற்றின் கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ள. ராமாநுசனும் ஸேனை

முதலியாரையும பெரியநமபிமுதலானாரையும ஸேவிதது அவாகளைப பினசெனறு கொணடுபோய கொடியணி நெடுமதிள கோபுரங்குறுகினா எனகிறபடியே * திட கொடிமதிளையும தாமோதரன திருககோபுரததையுங கிடடி ஸாஷடாஙக3ப்ரணாமமபணணி திருமாலைதநத பெருமாள திருவீதி முனனுகபபுகுநது பரத3க்ஷிணமாக எழுநதருளி தரிவிகரமன திருவீதியையும பரத3க்ஷிணமாக எழுநதருளிப புகுநது பெரியப2லிபீட2ததடியிலே சென்று தணடன ஸமாபபிதது ஸேவாகரமததிலே ஆளரியையுந திருவடிதொழுது ஸ்ரீரஙகநாயகியாரையும ஸேவிதது ஸ்ரீ சநத3ரபுஷகரிணியிலே தீாதத2 ஸவீகாரம பணணியருளி, திருககோபுரதது நாயனாாகளையும ஸேவிததுப புகுநது * கடைததலையிருநது வாழும சோமபரான நமமாழவாா முதலான ஆழவாாகளையும ஸேவிதது மறறும சுறறியுளள எமபெருமானகளையும ஸேவிதது * அணியனாசெயபொனனய அருவரையனைய கோயிலாகிய * அணியரஙகன திரு முறறததே புகுநது தணடன ஸமாபபிதது உளளேசெனறு பரத3க்ஷிணமாக எழுநதருளி பரணவாகாரமான தி3வய விமானததையும ஸேவிதது ஸேனைமுதலியாரையும திரு வடிதொழுது அழகியமணவாளன திருமணடபததேற எழுநதருளினவளவிலே வநதவெரதிா கொளள மாமணி மணடபதது எனகிறபடியே முககணயப போருமவனை ஸ்ரீ வைகுணட2நாத2ன எதிாகொளளுமாபோலே நம பெருமாள திருககைததலததிலே எழுநதருளிப புறபபடடு அழகிய மணவாளன திருமணடபததளவாக எழுநதருளி எதிாகொணடு உளளே புகுநதருள உடையவரும விழுவது எழுவது தொழுவதாய ஸேவிததுத திருபபளளி யறையிலே புகுநது * அரஙகநதனனுள பாமபணைப பளளிகொளளும * கடலவிளஙகு கருமேனியமமானறனனைக கணணுரககணடு உகநது * மணததூணேபறறிநினறு * வாயாரவாழததி பரேமபரவஶராய அமலனாதிபிரானிற படியே பாத3ாதி3 கேஶாநதமாக கணடகணகள மற

ளுன்றினைக் காணுமே'' என்னும்படி பெரியபெருமாளை யநுப₄வித்து. திருபபல்லாண்டையும் அநுஸந்தி₄த்து. 323. 'நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூ₄மயே நமோ நமோ வாங்மநஸைகபூ₄மயே। நமோ நமோऽநந்தமஹாவிபூ₄தயே நமோ நமோऽநந்ததயைகஸிந்த₄வே ||'' "ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ऽஸ்மி ந சாத்மவேதீ₃ ந ப₄க்திமாம்ஸ் த்வச்சரணாரவிந்தே₃| அகிஞ்சநோऽநந்யக₃திஸ் ஶரண்ய த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே||'' என்று தம் பரமாசார்யரான ஆளவந்தார் தி₃வ்யஸூக்தியை அநுஸந்தி₄த்து ஸேவித்து நிற்க. பெரியபெருமாளும் ராமாநுசனை மிகவும் க்ருபை பண்ணியருளி தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களும் ப்ரஸாதி₃த்து 'நின் செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து'' எனகிறபடியே * தேனே மலரும் * திருக்கமலபாதமான * துயரறுசுடரடிகளாலே இவருடைய உத்தமாங்க₃த்தை அலங்கரிக்க. இவரும் * தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று நிரதிஶயாநந்த₃நிர்ப்ப₄ரராய் ஸேவித்துக்கொண்டு நிற்க. பெரியபெருமாளும் உடையவரைத் * தம் தாமரைக் கண்களால் நோக்கி * சோதிவாய் திறந்து "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்'' என்கிற உப₄யவிபூ₄த்யைஶ்வர்யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் தந்தோம்; நம்முடைய வீட்டின் கார்யத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தும்—என்று † (திருவுள்ளமாயருளி உடையவரென்ற திருநாமமும்) ப்ரஸாதி₃த்தருள. உடையவரும் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் * சூடிக்களைந்த * தண்டுழாய்விரைநாறு கண்ணித்திருமாலை ப்ரஸாத₃மும் * பொது நின்ற பொன்னங்கழலான ஸ்ரீஶடகோபனும் "வானவர் நாட்டையும் நீ கண்டுகொள்' என்கிற உப₄யவிபூ₄த்யைஶ்வர்யமும் கரதலாமலகமாக ப்ரஸாதி₃க்கப்பெற்று. பெரியநம்பி திருமுக₂மண்ட₃லத்தைப் பார்த்தருளி 'பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாத பயன் பெறுமாறு!' என்று தேவரீர் திருவடிகள்

---

† குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில பிரதிகளில் உள்ளது.

ஸமப3நத4ததைதயிடடுப பெருமாள இபபடி அடியேனை வாழவிததருளினா—எனறு விணணபபஞசெயய பெரிய நமபியும கலியுஙகெடுங கணடுகொணமின' எனறு ஆழவார அருளிசசெயத ப4விஷயதா3ததகூம பரதயக்ஷ மாசசுது—எனறு அருளிசசெயது பெருமாள நியமித தருளின காரயம செயதருளலாகாதோ? எனன உடைய வரும பெரியதிருமணடபததே எலலாருடனும எழுநதருளி யிருநது கருவூலஙகளையெலலாம ஆராயநது அமுதுபடி சாததுபபடி திருமாலை திருவிளககுகளெலலாம ஆராயநது நடததி மறறும திருவாராத4நததுககு வேணடினவை யெலலாங குறைவறநடததி கோயிலனைததுக கொததிலவா களுடையவும ஏறறததாழவுகளும ஆராயநது திருமதிளகள முதலானவிடஙகளில திருபபணிகளும நடததியருளி * வணடினமுரலுஞ சோலை மயிலினமாலுஞ சோலை கொணடலமீதணவுஞ சோலை குயிலினம கூவுஞ சோலை *கடியாரபொழிலகளில திருசசணபகத தொடககமான திருப பூமரஙகளும, திருநந3வனஙகளும ஆராயநதருளி மறறு முணடான திருவிளையாடடு ஸீமைகளுமெலலாம ஆராயநது கொணடு போருகிறவளவிலே அகளஙக நாடடாழவானை ஶிஷயனுககிக கோயிலுககு மேலகாவலாக வைததருளி திங களும நாளும விழாவறாத எனகிறபடியே நிதயோதஸவ பக்ஷோதஸவ மாஸோதஸவ ஸமவதஸரோதஸவம முதலான மஹோதஸவஙகளெலலாம தாழவற நடததிக கொணடு போருகிற காலததிலே

எமபாரைததிருததிய விபரம

முனபு திருமலைநமபி ஸநநிதி4ககுப போகவிடடிருநத ஸ்ரீவைஷணவா ஹாஷபரகாஷததுடனே மீணடெழுந தருளி உடையவா திருவடிகளிலே ஸேவிகக இராமா நுசனும அவருடைய முக2விகாஸததைக கணடு காரய ஸித3தி4யை நிரூசயிதது பரீதியுடனே அநத வருததாந

த்தை விவரமாகச் சொல்லும்' என்ன, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் "தேவரீர் விடை ப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திருமலைக்குப் போய்த் திருமலைநம்பியை ஸேவித்து, தேவரீர் நியமநப் படியே விண்ணப்பஞ் செய்தேன்; நம்பியும் கேட்டருளி, 'இது நாமே செய்யக் கடவதாயிருக்க, நம்மிராமாநுசனும் * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதாகப் பெற்றதே!' என்று தேவரீராநுகூல்யத்துக்கு உகந்த திருவுள்ளத்தராய்த் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே அடியேனையுங் கூட்டிக்கொண்டு காளஹஸ்தி குளக்கரையில் ஒரு மரத்தடியிலே எழுந்தருளியிருக்க, உள்ளங்கை கொணர்ந்த நாயனாரும் அங்கே ருத்ராபிஷேகார்த்தமாகக் குடங்கொண்டு ருத்ரபரமான பாட்டுக்களையுங் கதறிக்கொண்டுவர, நம்பியும் † 'கொன்றைச்சடையானைக் குளிரநீராட்டினால், என்னுனக்குண்டாம் பயன்' என்று அருளிச்செய்ய, நாயனாரும் இப்பாசுரங் கேட்டு நம்பியை ஸ்மயமாநமுகனாய் ஏறப்பாரா நின்று கொண்டுபோக, இவரும் *அவன் செய்யும் சேமத்தையெண்ணித் * தெளிவுற்ற சிந்தையராய் மீண்டு திருமலையிலே போய் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார். பின்னையும் ஒரு நாள் முன்புபோலே அக்குளக்கரையிலே வடவ்ருக்ஷச்சாயையிலே எழுந்தருளியிருக்க, அங்கே நாயனாரும் அபிஷேகஜலஹரணார்த்தமாகக் குடமெடுத்து வருமது கண்டு நம்பியும் * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து 'என்மனஞ்சூழ வருவானாய் * உறங்குவான் போல் யோகுசெய்வான் தானே * உணர்வைப் பெறவூர்ந் தவன் உறங்குகிறானே' என்று, தம்முடைய ஆசார்ய திவ்யஸூக்தியிலே 324. "ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்ருத்வம்" என்கிற ஶ்லோகத்தை ஒரு ஓலைப்புறத்திலே யெழுதி அவன் வருகிறவழியிலே போகவிடுத்திருக்க, அவ

---

† 'கொன்றைச்சடைமுடியானைக் குளிரநீராட்டினால்' என்று காண்கிற பாடம் வெண்பாவின் லக்ஷணத்துக்குச் சேராது.

னும அவவழியில வநது அவவோலையைக கணடெடுதது வாசிததுககொணடு கடககபபோகடடு ஜலததைத ஆஹரிததுககொணடு மீணடுபோகிறவன ஜலததையும இறககி முனபெறிநத ஏடடைத தேடியெடுதது மீணடு குடமெடுததுககொணடு வருகிறவன எஙகளைககணடு
325 ஶோகஸ்ஸலோகதவமாகத" எனறு ஸ்ரீவாலமீகி பகவான ஆததசிநதனை பணணினுபபோலே இவனும ஸலோகாாதத பாயாலோசனை பணணுநினறுகொணடு கிடடவநது நினறு உஙகளகையில நழுவின பொருள இதுவோ? எனன, நமபியும வேறே சிலா பொருள நழுவுமதொழிய எஙகள பொருள நழுவுமதலல எனன அவனும அது கிடககிடீா நீஙகள எலலாரும ஓரிடத திலே நடககிறதென? எனன நமபியும மாாககும கலககமறறிருககையாலே எனன அவனும கேவலருககு மாாககஙகளுணடோ? எனன இவரும * பொருளகை யுணடாயச செலலும்வனுககு அடுபபது இதுவனறோ? எனன அவனும இபபோது நீஙகள உறறுரை விட வநதீரகளோ?' எனன இவரும அதலல கறவைகள கொளள வநதோம எனன அவனும அனுஷடாதாக களுககும பஸ்பாததூளி பவிதரமனறோ? எனன இவரும 'அது இடமறிநது ரோயடில நலலது எனன அவனும குறககு நெடுககாகில பேதமென?' எனன இவரும செவவையிருககத திாயககாகையே பேதம' எனன அவ னும இது புதுவாாததைககடடுககளோ? எனன இவரும 'பழையவாாததைககடடுகளும இபபடியே எனன அவனும இதிலே பூாவவிசாரம வேணடாவோ? எனன நமபியும பரதவததிலேகாண விசாரமிருபபது எனன நாயனும நிருததரனுய நமபியை ஏறபபாரநினறுகொணடு யதா ஸதாநமே போமபோது தலைதுலுககி அடைவுகேடு காண லாமபடி போனன நமபியும அதுகணடு 326 பரஸாத மகமசிததம' என னுமாபோலே நெஞசமுருகா நினறதே!
* அவரேயினியாவாரே- எனறு அநுஸநதிதது ஸாதய

கோடியிலேறிட்டு, முதலிகளுடன் ஸல்லாபித்துக்கொண்டு திருமலையே மீண்டு எழுந்தருளினார்" என்றவாறே, உடையவரும் மிகவும் ஆநந்தி₃த்துக் கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் இருந்த முதலிகளையும் பார்த்தருளி— கேட்டீர்களோ, கோ₃விந்த₃னுக்கு ஆளவந்தார் தி₃வ்ய ஸூக்தி நெஞ்சிலுற்று அதற்கு வாங்மாத்ரத்தாலே வைதண்டி₃கச்ச₂ாயையைக் காட்ட, அதற்கு நம்பியும் ச₂ாயாமாத்ரததாலே ஸ்து₃த்தரங்களை வாக்சாதுர்யங்களாலே ரசிக்க, கோ₃விந்த₃னும் ஶாஸ்த்ரவித₃க்₃த₄னுகையாலே நம்பியினுடைய ஶ்ரீஸூக்திவைஶாரத்₃யக்ரமங்களிலே ஈடுபட்டு நிருத்தரனுனிறே; எங்ஙனேயென்னில், 327 'கூடஸ்தே₂ாऽக்ஷர உச்யதே' "அமரர்களாதி முதல்வன்". 328. "மிக₃ஹீ ஸந்மார்க்க₃வர்த்த₄ந:" "நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றான்" 329. "கஶ்சிந் மாம் வேத்தி தத்வத:" "யானே நீ யென்னுடைமையும் நீயே." 330. "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி₄ஸ்ஸமாந:" "என்னினைந்து போக்குவரிப்போது" 331. "யே வா லலாடப₂லகே லஸதூ₃ர்த்₄வ புண்ட்₃ரா:" "தவளப்பொடி கொண்டு நீரிட்டிடுமின்," 332. 'ஊர்த்₄வ புண்ட்₃ரம் த்₃விஜாதீ₃நாம்" "நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்" 333. "வேத₃மூலப்ரமாணுத்' "மிக்க வேதியர் வேதம்," 334. "ஸதே₃வ ஸோம்யேத₃மக்₃ர ஆஸீத்" 335. "த₄ர்மே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி₂தம்" 336. "அவித்₃யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்₃யயாऽம்ருதமஶ்நுதே' 337. "ப்ரணவோ த₄நுஶ்ஶரோ ஹ்யாத்மா ப்₃ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே | அப்ரமத்தேந/வேத்₃த₄வ்யம்/ஶரவத தந்மயோ ப₄வேத் ||". 338. "நாராயணாத்₃ ப்₃ரஹ்மா ஜாயதே, நாராயணாத்₃ ருத்₃ரோ ஜாயதே" என்று இப்படிப்பட்ட ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணதி₃களிலே ப்ரதிபாதி₃க்கிற அர்த்த₂ங்களையெல்லாம் தத்காலத்திலே மநஸ்ஸானது அவகா₃ஹிக்க, கோ₃விந்த₃னும் நிருத்தரனாய்

/ 'பே₃ாத்₃த₄வ்யம்' என்றும், 'ஶரவத்தத்வயோக₃வித்' என்றும் காண்கிறது,

டோ₃லாயமாநசித்தனாய்ப் போகையாலும் இவரும் அவனை ஸாத்₄ய கோடியிலே யேறிட்டுத் திருமபியருளுகையாலும் நம்பிக்கு அவனுடன் ஓடின ஸாமாந்₂யமிருந்தபடியென்!— என்று விஸ்மிதராய ஸ்ரீவைஷ்ணவரை உபலாளித்தருளி பின்னையென்? என்று கேட்டருள

அவரும்—339 யம யம ஸ்ப்ருஶதி பாணிப₄யா ம் யம யம பஶ்யதி சக்ஷுஷா। ஸ்த₂ாவராண்யபி முச்யந்தே கிமபு நாப₃ாந்த₄வா ஜநா ॥ என்கிறபடியே தேவரீருடைய உப₄ய வித₄ஸம்ப₃ந்த₄ம் பழுதுபோமோ? மூன்றும் கக்ஷியில் காரிய ஸித்₃தி₄யைக் கேட்டருளவேணும்—என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார் எங்ஙனேயென்னில் — "திருமலைநம்பியும் திருமலையில் * சிந்தாமணியைத் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு, காளஹஸ்தியெல்லைநிலத் தோப்பிலே எழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீபாத₃த்துமுதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யாநம் ப்ரஸாதி₃த்தருளாநிற்க நாயனாரும் ஒரு பாதிரிமரமேறிப் புஷ்பாபசயம் பண்ணாநிற்க அவ்வளவிலே "திண்ணன் வீடு" என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்யா நிற்க நாயனாரும் மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கைதவிர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்து நாலாம்பாட்டிலே 'எம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும் பூசனையுந் தகுமே' என்று வர நாயனாரும் அம்மரத்தினின்றும் திடுக்கெனக்குதித்துக் கையி லிருந்த பூப்பட்டிகையையுஞ் சுழற்றியெறிந்து த₄ரித்திருந்த ருத்₃ராக்ஷத்தையும் அலங்கலழியவாங்கி வீசிப்போகட்டு 'தகாது தகாது' என்று நம்பிதிருவடிகளிலே அடைவுகெட விழுந்துகிடந்து 340 அஜ்ஞஶ்சாசாரஹீநஶ்ச மலிநோ து₃க்க₂ஸாக₃ரே। நிமக்₃ந" என்றும் நீசனேன் நிறை வொன்றுமிலேன் என்றும் சொல்லுகிறபடியே தம வர்த்தமாநத்தைச் சொல்லி அதிவிஷண்ணராகிறார் எங்ஙனேயென்னில் — , உப₄யவிபூ₄திநிர்வாஹத்துக்கு முடி சூடினவனிருக்க விரிதலையாண்டியை விரும்பினேனே! என்றும் புதுக்கணிப்புடைய புண்ட₃ரீகாக்ஷனிருக்கப

† பொறிபறக்குங் கண்ணனைப் பூசித்தேனே!' என்றும். '* கடல்மண்ணுண்ட கண்டனிருக்கக் * கறைகொண்ட கண்டனைக்காமிதசேனே!' என்றும். * கல்லெடுத்துக் கன்மாரிகாத்த கற்பகமிருக்கக் கையார்கபாலியைக் கண்டு வணங்கினேனே!' என்றும். '* திருவிருந்தமார்பனிருக்கத் * திருவிலலாத்தேவனைத் தொழுதேனே!' என்றும். '*பீதகவாடைப்பிரானிருக்கப் புலியுரியுடையானைப் பின்றொடர்ந்தேனே!' எனறும். 'சதிரான கங்கையடியானிருக்கச் சுடுகாடு காவலனைச் சுற்றி வலம்வந்தேனே!' என்றும், 'பெருமலராகிற பெருந்துழாய்வநமிருக்கப் பெருங்கையாற்குடமெடுத்துப் பேய்ச்சுரைக்கு நீர்வார்த்தேனே!' என்றும். இப்படி பலவகையாகப் புலம்பி 'இவ்வாத்மாவை உஜ்ஜீவிப்பிக்கவேணும்' என்று தண்டனிட்டு எழுந்திராமலிருக்க. நம்பியும் முதலிகளை முகம்பார்த்து, 'ஶாத்விகயோகமுண்டாயிருந்தது; ஆளவந்தார் க்ருபைபண்ணும்படிக்குக் குறையில்லை என்று அருளிச்செய்து இவரையும் முடிபிடித்தெடுத்து. உடம்பையும் தடவிப் பலபடியாக ஸாந்த்வவாதநம்பண்ணி 341 "ஆபபந்நிவ சக்ஷுர்ப்யாம" என்கிறபடியே குளிரநோக்கி விஸ்ரம்பகதநம் நடவாநிற்க. இச்செய்தியை யடையக்கேட்டு தத்ஸ்தாநத்தாரனைவரும் வந்து நம்பியுடனே 'எங்கள் ஸ்தாநத்துக்குக் கடவரான இவரை நீங்கள் எங்ஙனே அம்மான்பொடியிட அடுக்கும்?' என்ன. நம்பியும் 'அம்மான்பொடிக்கு ஈடுபட்ட இவரையே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்; எங்கள் வழி அந்யாத்ருஶம்; அசலவழி வருகிறோமலவோம் என்ன. அவர்களும் நாயனாரை 'வாரும்' எனறு கையைப் பிடிக்க. இவரும கையை உதறி 'நம்மையைப் பிடிக்ககூடுமோ?' என்று கருவூலததின்திறவுகோல இலச்சினைமோதிரம் முதலானவற்றையும போகட்டு 'இனி உங்களுககும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று கைதட்டி முகம்திருப்பிநிற்க. அவர்களும நிராஶராய் நம்பியுடனே 'நாங்கள் இச்செய்திகளையெல்லாம் நேற்றே கேட்டோம்;

† 'புகைககண்ணனை' என்று பாடாந்தரம்.

நஙகள பிரான நமவழி வருவாரெனறு உஙகளுடனே சணடைககு நிறபதாக எணணியிருநதோம காளஹஸதி யுடையாருமஎஙகள கனவிலே 342 பாஷணடபெளதத சாரவாகைஸதரயீதரமோ விலோபித" எனகிறபடியே வேதபாஹயரான பெளததாதிகளாலே வேதஶாஸதரங கள பரமுஷிதஙகளாகாநிறக 343 தரிதணடதாரிணு பூரவம விஷணுநா ரக்ஷிதா தரயீ' எனறு சொலலுகிற படியே நாஸதிகநிரஸநாரததமாக தரிதணடஸநயாஸியான ததகாதரேயரைபபோலே ஶேஷாஶந அநநத வைநதேயா கள யமுனைததுறைவா இளையாழவாா கோவிநதபடடராக வும இவாகள சோததிககு ஶஙகசகராயுதஙகள முதலி யாணடான கூரததாழவாஞகவும மறறுமுளள விஷணு பாரஷதஙகளும இபபடியே வநது அவதரிததாாகள இது நமககு பரியமாகையாலே கோவிநதபடடருககு முனபு காஶீவாஸாபேக்ஷையிருககையாலே அநத புததியைத தவிாககைககாக நாமே உளளஙகை கொணாநத வயாஜமிடடு அழைததுவைததுககொணடதொழிய மறறிலலை, ஆகை யால அவாகள ஸவேசசாவிஹாரிகள எனறு சொனனாா' எனறு சொலலி மீணடுபோக நமபியும இவரைக கூடடிக கொணடு திருபபதியேற எழுநதருளித ததக்ஷணமே † உபாய நாதிகளையுஞ செயவிததது 344 ஸமஸகாரா பஞச காதத வயா எனறு நெடுமாலருவியாகிய ஸவாமி புஷகரிணிக கரையிலே பஞசஸமஸகாரஙகளையும பரஸாதிததருளி, திருப பலலாணடு முதலாக ஆழவாாகளுடைய திவயபரபநதங களையும ஓதுவிததது ஆததபஞசகஜஞாநததையுமுணடாககி விஶேஷிதது கருபைபணணியருளினாா இவரும * தேவு மறறறியாதே ஆசாாயபதைகநிஷடராய 345 அஹம ஸாவஙகரிஷயாமி எனறிருககுமவரைபபோலே ஒழிவில காலததிறபடியே அவாதிருவடிகளிலே * சிநதையாலும சொலலாலும செயகையினாலும ஸாவவித கைஙகாயஙகளும செயதுகொணடிராநினறாா இநநாள ஸேவிததிருநது விடை

† 'வபநாதிகளையும' எனறு பிரதிபேதம

கொண்டேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரை மிகவும் க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம் இராமாநுசனும் பெரியநம்பி திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அவர் திருவடிகளிலே தாளுந்தடக்கையுங் கூட்பி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஸேவியாக இழவுதீர தேவரீர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன்; தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான அர்த்த₂ விஶேஷங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதி₃த்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் 'அப்படியே ஆகிறது' என்று 346 "அஹோ த்₃வயஸ்ய மாஹாத்ம்யமஹோ வீர்யமஹோ ப₂லம்। மந்த்ரரத்நம் ஶு₄ப₄கரம் வேத₃ஸாரம் ஸநாதநம்॥ ஸர்வபாபக்ஷயகரம் ஸர்வபுண்யவிவர்த்த₄நம்। ஸ்ரீகரம லோகவஶ்யஞ்ச/ஸத்யம ஸம்ஸாரதாரணம்॥" என்கிறபடியே பாபஹரமுமாய். புண்யவர்த்த₄கமுமாய். ஸம்ஸாரப₃ந்த₄த்தை அறுக்கவற்றாய். மிகவும் ஶ்லாகி₄க்கப்பட்டு வேத₃ஸாரதமமாய். மாங்க₃ள்யகரமாய். மந்த்ரரத்நமாகிற த்₃வயார்த்த₂த்தை ஸவிஶேஷமாக ப்ரஸாதி₃த்தருளி. 'இன்னமும் சில அர்த்த₂விஶேஷங்களுண்டு; அவற்றை ஆளவந்தாருடைய அபி₄மாநாந்தர்ப்பூ₄தரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே சென்று கேளும்' என்று அருளிச்செய்தார்.

பெரியநம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள்:— இளையாழ்வார். மலைகுனியநின்றபெருமாள். பிள்ளை திருக்குலமுடையார், ப₄ட்டாரியரில் ஶட₂கோபதா₃ஸர் என்று நாலு முதலிகள்.

இளையாழ்வார் திருக்கோட்டியூர் நம்பியினிடத்து விசேஷார்த்த₂ங்கேட்டல்

இராமாநுசனும் அங்கே ற எழுந்தருளித் திருக்கோட்டியூர் வாஸிகளான *மாற்றிலி சோறிட்டுத் தேசவார்த்தை படைக்குமவர்களை 'நம்பி திருமாளிகை எங்கே?'

/ (பா) ஸத்₃யஸ் ஸம்ஸாரதாரகம்

என்று கேட்டருள அவர்களும் அப்பாலே தோன்றுகிற கூறை என்று காட்ட அவ்விடந்தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தண்டனிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள அப்போது அவ்வூரில் *குற்றமின்றிக் குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கு அநுகூலரான ஸத்துக்கள் நம்பிபரய$_4$ர்வம் அறிந்தார்கள் உடையவரும் நம்பி ஸ்ரீபாத$_3$த்திலே சென்று ஸாஷ்டாங்க$_3$ப்ரணாமம் பண்ணி தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த$_2$ விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதி$_3$த்தருள வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் இவருடைய அத$_4$யவஸாயபா$_3$ஹுள்யத்தை அறிய வேணுமென்று '*ஆருக்கென் சொல்லுகேன்?' என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க உடையவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார் பின்பு நம்பியும் கோயிலுக்குத் திருநாள்ஸேவிக்க எழுந்தருளித் தம்மூரே திரும்பி எழுந்தருளுகிறவரை நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டுத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்த$_2$ம் ஶட$_2$கோபனும் ப்ரஸாதி$_3$த்து நம்மிராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த$_2$ங்களை உபதே$_3$ஶியும் என்று ஆச்சகமுகே$_2$ந நியமித்தருள நம்பியும் 347 நாஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப$_3$ரூயாத் என்றும் 348 இத$_3$ம் தே நாதபஸ்காய' என்று தொடங்கி 348 ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம்' என்றும் தேவரீர் நியமித்தருளிற்றே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாளும் அப்படியன்று 349 ஶரீரம் வஸு விஜ்ஞாநம்' என்று தொடங்கிச் சொல்லப்பட்ட ஶிஷ்யலக்ஷண பூர்த்தியுள்ள உடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை என்று அருளிச்செய்ய நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து ஊரேற வாரும் என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருள இராமாநுசனும் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்நிதி$_4$க்குச்செல்ல அவரும் 'இற்றைக்குப்போய்வாரும்' என்ன, இவரும் மீண்டு கோயிலேற எழுந்தருளினார் இப்படி பதினெட்டு பர்யாயம் எழுந்தருளி ஸ்ரீபாத$_3$த்திலே ஸேவித்து நின்றவளவிலும் நம்பியும் இவருடைய த$_3$ருடா$_4$த$_4$யவஸாயபரீக்ஷார்த்த$_2$மாக ஒன்றும் அருளிச்செய்யாமலிருக்க இராமாநுசனும்

பெரிய ஆர்த்தியோடே மீண்டு * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேற எழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலே திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஶிஷ்யரான ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர். உடையவர் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஸேவித்துநிற்க. அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தோன்றும்படி "பூந்துழாய் முடியார்க்குத் * தகவல்ல; * பொன்னாழிக்கையாருக்குத் * தகவல்ல'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து போகவிட்டருள, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் நம்பி திருவடிகளிலே சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும 'இத்தனை ஆர்த்தியுண்டாவதே!' என்று உகந்தருளி, 'தண்டும் பவித்ரமுமாகத் தாம் ஒருவரே வருவது' என்று அவரையே மீண்டு இராமாநுசன்பக்கல் போகவிட்டருள. ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திருவடியேறச்சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும் கேட்டருளி மிகவும் உகப்போடே அவரைத் தண்டனிட்டு. கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையுங் கூட்டிக்கொண்டு அதித்வரையோடே திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க. நம்பியும் உடையவரைப் பார்த்து 'உம்மையொருவரையுமன்றோ வரச்சொன்னோம்; இவர்களைக் கொண்டு வருவானென்?' என்று கேட்டருள. உடையவரும் 'தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ வரச்சொல்லியருளிற்று: இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமென்றே கூட்டிக்கொண்டு வந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. நம்பியும் 'தண்டு ஆர்? பவித்ரம் ஆர்?' என்று கேட்டருள உடையவரும் முதலியாண்டானைக் காட்டி 'இவர் த்ரித₃ண்ட₃ம்,' கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி 'இவர் பவித்ரம்' என்று அருளிச்செய்ய நம்பியும் 'ஆகில், இவ்வர்த்த₂த்தை இவர்களுக்கொழிய மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்ளும்' என்று நியமித்தருளித் தம் திருவடி

குரு—25

களைத் தொடுவித்துச் சூளுறவு கொண்டு பரமகருணையாலே
350 ப்ரணவாத்$_3$யம் நமோமத்$_4$யம் நாராயணபதா$_3$ந்திமம் |
மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்$_3$யாத் ஸர்வஸித்$_3$தி$_4$கரம் § ந்ருணாம் ||
முமுக்ஷூணாம் ஸதா$_3$ ஜப்யம் பு$_4$க்திமுக்திப$_2$லப்ரத$_3$ம் |
வைஷ்ணவாநாம் ஸதா$_3$ ஜப்யம் ப$_4$க்திஜ்ஞாந ப்ரவர்த்த$_4$நம் ||' என்கிறபடியே எட்டுத் திருவக்ஷரமாய் பத$_3$த்ரயாத்மகமாய் ஜ்ஞாநப$_4$க்தி வைராக்$_3$ய ஜநகமாகையாலே முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு * நாத்தழும்பேழ ஸதா$_3$நுஸந்தே$_4$யமாய் * நலந்தருஞ் சொல்லான பெரிய திருமந்த்ரார்த்த$_2$த்தை ப்ரஸாதித்தருளினார். இராமாநுசனும் க்ருதார்த்த$_2$ராய் அதின் மற்றைநாள் அவ்வூரிலெம்பெருமானான தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அப் பரமரஹஸ்யார்த்த$_2$த்தை அருளிச்செய்தருளினார்

இச்செய்தியை நம்பி கேட்டருளி உடையவரை அழைத்து இந்தப் பரமரஹஸ்யார்த்த$_2$த்தை வேறொருவர்க்குச் சொல்லாதே கொள்ளும் என்றன்றோ நாம் உமக்குச் சொன்னோம் அதை மறுத்து நீர் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொன்னீரென்று கேட்டோம்' என்று கேட்டருள உடையவரும் உள்ளது' தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய நம்பியும் ஒருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டாவென்று நியமித்தன்றோ சொன்னோம் அதை மறுத்துச் சொன்ன உமக்குப் ப$_2$லம் எது? என்று கேட்டருள உடையவரும் ஆசார்யநியமத்தை மறுத்த எனக்கு நரகமே ப$_2$லம்' என்று அருளிச்செய்ய இதனையறிந்திருந்தும் சொல்லுவானென்?' என்று கேட்டருள இராமாநுசனும் அடியேன் ஒருவனேயன்றோ நரகம்புகுவது? தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொல்லுகையாலே இவ்வாத்ம கோடிகளெல்லாம் தேவரீர் திருவடிஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தாலே உஜ்ஜீ

§ ஸதா$_3$' என்றும் பாடம்

விப்பர்களென்று சொன்னேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'இந்தப் பரஸ்பருத்₃தி₄ நமக்குக் கூடிற்றில்லையே! என்று இவர் பரஸம்ருத்₃தி₄க்குப்போர உகந்தருளி, எம்பெருமானாரே! வாரும்' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, 'அவரோ நீர்?' என்று அருளிச்செய்து, 'இதுவரையில் இத்₃த₃ர்ஶநம் பரமவைதி₃கஸித்₃த₄ாந்த மென்றிருந்தது; இன்றுமுதல் 'எம்பெருமானார் த₃ர்ஶநம்' என்னுங்கோள்' என்று எல்லார்க்கும் அருளிச்செய்து, அந்த உகப்பின் மிகுதியாலே 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! இன்னமொரு சரமரஹஸ்யார்த்த₂விஶேஷஞ் சொல்லுவதாக இராநின்றோம்; இவ்வளவிலே நீர் த்ருப்தராயிராநின்றீர்; உம்முடைய அத்₄யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, எம்பெருமானாரும் "தேவரீர் அருளிச்செய்த அர்த்த₂த்துக்கு மேலே ஓரர்த்த₂முண்டென்றிருந்தேனாகில அவிஶ்வாஸியாவேன்; கேளாதிருந்தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்த₂ம் நெஞ்சிற்பட்டதில்லையாம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல் ஶ்ரோதவ்யஸாபேக்ஷனாய் வ்யாகுலாந்த:கரணனாய் இராநின்றேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும், 'இபபோது போய் ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாரும்' என்று அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு, எம்பெருமானாரொருவருமே நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்தேறச் சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பி இவர் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஏகாந்தமாக மேல் தளத்திலே யேறிப் படிக்கதவை விழவிட்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஒருவர்க்குஞ்சொலலாதபடி தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்துச் சூளுறவுகொண்டு தம்முடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே 351. "ஸர்வகு₃ஹ்யதமம் பூ₄ய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச:। இஷ்டோஸி மே த்₃ருட₄மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம்॥" என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தாப்போலே நம்பியும் ஸர்வகு₃ஹ்யதமமாய்ப் பரம

ரஹஸயமான சரமஶலோகததையும அருளிசசெயது அத
தால பரதிபாதி3ககபபடுகிற இதரோபாயதயாக3பூரவகமான
ஸித3தோ4பாய வைலக்ஷணயததையும பரஸாதிதது இநதப
பரமரஹஸயாரதத3ததை 352 இத3நதே நாதபஸகாய
நாப4கதாய க்தா3சந। ந சாஶுஶ்ருஷவே வாசயம ந ச
மாம யோऽப4யஸூயதி॥ எனறு சொலலுகிறபடியே
ப4க3வத3 விமுக2ா முதலான நாஸதிகாசெவிபபடாதபடி
பேணிககொணடு போரும' எனறு நியமிததருள இவரும
அடியேன அபபடிபபடட பேருககுச சொலலககடவேனல
லேன ப4க3வதபரவணரான கூரததாழவானொருவாககும
சொலலாதிருககவொணணுதே! எனறு விணணபபஞசெயய
நமபியும இவவாதத2ஙகேடகைககு அதி4காரமுணடேயாகி
லும 353 ஸமவதஸரம தத3ாதத4ம வா மாஸதரயமதா2பி
வா। பரீக்ஷய விவிதோ4பாயை கருபயா நிஸபருஹோ
வதே3த॥ எனகிறபடியே ப3ஹு பரகாரததாலும அவ
ருடைய அத4யவஸாயததை யறிநது ஒரு ஸமவதஸரம
ஶுஶ்ருஷைகொணடு சொலலும' எனறு நியமிததருள
எமபெருமானாரும *மாயனனறோதிய வாககதனைக கறறு
யதா2ரதத2ஜ்ஞாநமுடையராய அரஜுநன ஷடகதரயததி
லும எடுபபுஞ சாயபபுமாயப போநது இவவாதத2ஙகேடடு
த4ரிததாயபோலனறிககே மெயமமைப பெருவாரததை
விடடுசிததா கேடடிருபபா' எனகிறபடியே நிரபப4ரராய
நிரபப4ரதவாநுஸநத4ாநததாலே வநத பரீதயுத3த4ருதி
யாலுணடான ராஜகுலமாஹாதமயததோடே புறபபடடுக
கோயிலேற எழுநதருளினா

அநநதரம கூரததாழவானும எமபெருமானா ஸ்ரீபாத3த
திலே தணடனிடடு நிறக அவரைப பாரததருளி
ஆளவநதாா நமமை விஶேஷகடாக்ஷம பணணிப பேரரு
ளாளரை நோககிப பரபததி பணணியருளினது ஸப2வ
மாமபடி நமபி நமமை வாழவிததருளினா கணடீரோ?
எனறு அருளிசசெயது உடையவரும ஆழவானைக குறிதது

'உமக்குமுட்பட ஒரு ஸம்வத்ஸரம் ஶுஶ்ரூஷைகொண்டு அத்₄யவஸாய ப₃ாஹுள்யத்தையறிந்து சொல்லென்று நியமித்தருளினார்' என்ன. ஆழ்வானும் 'ஒருஸம்வத்ஸரம் இஶ்ஶரீரத்திற்கு நிலையுண்டோ? இல்லையோ?' என்று வ்யாகுலாந்த:கரணராய் விசாரித்தருளிப்பெற்றல்லது த₄ரியாத பேராசையாலே 'ஸம்வத்ஸர ஶுஶ்ரூஷாஸமம் ஆசார்யன் திருமாளிகை வாசலிலே மாஸோபவாஸம் பண்ணுகை' என்று ஶாஸ்த்ரமுண்டாகையாலே அப்படி செய்ய. உடையவரும் இரங்கி ப்ரஸாதித்தருளினார்.

முதலியாண்டானும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேனுக்கும் இவ்வர்த்த₂ம் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. உடையவரும் 'ஆழ்வான் ஒருவர்க்குமே நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது; நீர் நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்தேறப்போய்க் கேளும்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலியாண்டானும் திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளி நம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம் நின்றவிடத்திலும் அவர் முகங்கொடாமலிருக்க. பின்பு ஆண்டானும் நம்பி திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க. அவரும் 'ராமாநுஜபரிக்₃ருஹீதனைப்போலே யிருந்தாயே!' என்ன. 'அடியேன் தாஶரதி' என்ன. 'ஆகில், என்?' என்று கேட்டருள, இவரும் 'சரமரஹஸ்யார்த்த₂ம் அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய. நம்பியும் 354. "வித்₃யா மதே₃ா த₄நமத₃ஸ் த்ருதீயோऽபி₄ஜநாந்மத₃: । ஏதே மதா₃வலிப்தாநாமேத ஏவ ஸதாம் த₃மா:॥" என்கிற இம்மூன்று குறும்பும் போனால் எம்பெருமானார் தாமே க்ருபைபண்ணி ப்ரஸாதித்தருளுவர்; அஞ்சாதேபோம்' என்று தம்திருவடித்தாமரைகளாலே இவர் உத்தமாங்க₃த்தைப் பூ₄ஷிக்கும்படி ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். முதலியாண்டானும் மிகவும் ஶமத₃மாத்₃யாத்ம கு₃ணங்களையுடையராய்க கோயி

லுக்கு எழுந்தருளி உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தில் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தோற்ற நம்பி அருளிச்செய்தபடியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸவிநயராய் நிற்க, உடையவரும் தம் ஸந்நிதி முதலிகளைப் பார்த்தருளி ஆண்டான் நம்பி ஸந்நிதியில் ஸ்வரூபசிக்ஷைபெற்று வந்த வேஷமிருந்தபடி பாருங்கோள் என்று அருளிச்செய்து மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் ஸர்வகுஹ்யதம் மான சரம ச்லோகார்த்தத்தை உபதேசித்தருளி அதிஸந்துஷ்டராய் இப்போதன்றோ நமக்குத் தண்டும் பவித்ரமும் கைபுகுந்தது என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

இளையாழ்வார் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழி கேட்டல்

அநந்தரம் சிலநாளைக்குப் பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி கோயிலுக்கு எழுந்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டுத் திருமாலையாண்டானையும் அழைத்துக் கொண்டு எம்பெருமானார் மடமேயெழுந்தருளினவாறே உடையவரும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நிற்க, அவரைக் கடாக்ஷித்து நீர் திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமும் கேளும்' என்று உடையவரை அவர் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளித் தாம்மீண்டு திருக்கோட்டியூரேற எழுந்தருளினார்.

திருமாலையாண்டானும் நம்பி அருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழி தொடங்கி நடத்தாநிற்க, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி ஆண்டான் நிர்வஹித்துப்போருகிற பாட்டுகள்தோறும் சில அர்த்த விசேஷங்களை ப்ரதிபாதித்து உடையவர் அருளிச்செய்ய இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம் என்று அருளிச்செய்தருளி 'அறியாக் காலத்துள்ளே' என்கிற பாட்டுக்கு அறிவு நடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்த ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்துப் பிறந்த ஜ்ஞானத்தையழிக்கக்கடவதான தேஹ

ஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார்' என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய, உடையவரும் கேட்டருளி 'முன்னிற் பாட்டுக்களும் பின்னிற்பாட்டுக்களும் பெரிய ப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அப்ரீதிதோற்றச் சொல்லுமது சேராது; ஆகையாலே, இங்ஙனேயாமித்தனை:— "அறியா மாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைகண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயால்" என்று அருளிச்செய்கிறார்' என்று இத்தையும் ஒரு உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக்கி அருளிச்செய்தவாறே, 'இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம்' என்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கை தவிர்ந்திருக்க, திருக்கோட்டியூர்நம்பி இத்தைக்கேட்டருளிக் கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்கலெழுந்தருளி 'திருவாய்மொழி நடக்கிறதோ?' என்று கேட்டருள, ஆண்டானும் 'அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல் கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறே சில அர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்ந்தேன்' என்ன, நம்பியும் 'அவர் சொன்ன அர்த்தமேது?' என்ன, ஆண்டானும் "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு உபகார ஸ்ம்ருதியாகவேணு மென்கிறார்' என்ன 'இவ்வர்த்தமும ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோம்' என்று நம்பி அருளிச்செய்து 'ஸாந்தீபநிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதாத்யயநம் பண்ணினாப்போலே காணும், உம்முடைய பக்கலிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறதும்; ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும பரகாசியாது; இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறோமென்று இராதேகொள்ளும் என்று அருளிச்செய்து, திருமாலையாண்டானையும் பெரியநம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார் மடமே யெழுந்தருள, உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தாளுந் தடக்கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே

ஸேவிதது பிறக இவாகளும திருவாயமொழி விடட தறு
வாய தொடஙகி நீரே பலகால அநுவாததிததாகிலும பர
பநததனைத தலைககடடும' என்று ஆணடானுககு அருளிச
செயதாாகள பினனையும திருவாயமொழி தொடஙகி
நடவாநிறகச செயதே மீணடும ஒரு அாததூபரஸதாவத
திலே ஆணடான பரதிபாதிதத அாததஙக கேடடு "ஆள
வநதாா இபபடி அருளிசசெயயாா என்று உடையவா
விணணபபஞசெயய ஆணடானும நீா ஆளவநதாரைக
கணணிலும காணாதிருகக இபபடி அருளிசசெயயாா
எனகைககு நிதாநம என? என்று கேடடருள உடைய
வரும 'நான ஆளவநதாருககு ஏகலைவயனனறோ? என்று
விணணபபஞசெயய ஆணடானும திருககோடடியூா
நமபி நமககு உரைததது ஒததிருநதது இதுவும ஒரு
திருவவதாரம ஆளவநதாா பககல சேராத அாததமெல
லாம இஙகே கேடடோம என்று இவரைத தணடனிட்ட
ருளினா

இளையாழவாா திருவரஙகபபெருமாளரைய ரிடத்தில சரமோபாயததை யுணாதல

பினபு எமபெருமானாரும திருவாயமொழி சாததிப
போர பரிதராயிருகக அவரைபபாாததுப பெரியநமபியும
ஆழவாா திருவரஙகப பெருமாளரையா பககலிலே இனன
மொரு அாததவிசேஷமுணடு அததை அவாபககலிலே
கேளும என்று அருளிசசெயதருள உடையவரும அது
லபிககைககாக அனறுமுதல ஆறுமாஸம அரையருககு
உகபபாகப பாலமுதுகாயசசி ஸமாபபிததும திருவததியயந
காலஙகளிலே அரையா திருமேனிககு அநுரூபமாக மஞ
சடகாபபு அரைதது ஸமாபபிததும அநுவாததிததுப
போருஙகாலததிலே ஒருநாள மஞசடகாபபரைதது நீராடடப
பணணுகிற காலததில அவருடைய திருமேனிககு அநுரூப
மலலாதிருககிறபடியை அவா திருமுகமணடல விகாரததிலே,

கண்டு மஞ்சட்பாத்ரத்தைக் கடக்கவைத்து வேறே பராங்காக மஞ்சட்காப்பரைத்துச் சாத்தி நீராடப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அத்தைக்கண்டு மிகவும் திருவுள்ளமுகந்தருளி உடையவரைக்குறித்து. 'என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொள்ளை கொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்தது' என்று அருளிச்செய்து, 'வாரீர் எம்பெருமானாரே! உமக்கு ஒரு சரமபுருஷார்த்தஞ் சொல்லுகிறோம்: கேளீர்' என்று '*தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும் 355."குருரேவ பரம்ப்ரஹ்ம குருரேவ பரம் தநம் | குருரேவ பர: காமோ குருரேவ பராயணம் || குருரேவ பரா வித்யா குருரேவ பரா கதி | யஸ்மாத் ததுபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாத்குருதரோ குரு: ||" என்று சொல்லுகிறபடியே, *தீமனங்கெடுத்தும் *மருவித்தொழும் மனமேதந்தும் * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயம்' என்று விஶ்வஸித்து, 356. "ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரரூபீ ந ஸம்ஶய:" என்றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உறங்கும் பெருமாள்தானே உலாவும் பெருமாளாய் வந்தார் என்றிரும்' என்று பஞ்சமோபாயநிஷ்டையான சரமபர்வார்த்தவிஶேஷத்தை பரஸாதித்தருளினார்.

'பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தபோதே ஸ்வரூப ஸித்தியுண்டாயிருக்க, இவர் பலர் ஸ்ரீபாதத்திலும் உபதேஶங்கேட்கைக்கு அடியென்? அவர்கள் தாம் மேல் விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேஶிக்கைக்கு அடியென்?' என்னில்:— ஒரு ராஜா ஸ்வகுமாரார்த்தமாகப் பலமந்த்ரிகளிடத்தே நிதிகளை வைத்துத் தன் குமாரன் ப்ரபுத்தனானவாறே கொடுக்கச்சொல்லிப் போமாபோலே, ஆளவந்தாரும் இவர்களிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிஶேஷத்தை உபதேஶித்து வைக்கையாலே, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து அவ்வர்த்தங்களைப்பெறாத இழவுதீர, இவர்கள்

பககல அவவாததத$_2$ஙகளைபபெறறு இழவுதீாநதாிததனை இனி இவவாசாாயாாகளுககு ஆளவநதாா இளையாழவாரை * 'ஆம முதலவன' எனறு கடாக்ஷிதது 'நாம உஙகளுககுச சொலலும பரமரஹஸயததை இளையாழவாருககுச சொல லுஙகோள எனறு நியமிததருளுகையாலே ஶிஷயனுகிலு மாம, ஆசாாயனுகிலுமாம விலக்ஷணஸமப$_3$நத$_4$மே வேணடு வது' எனறு மேலவிழுநது உபதே$_3$ஶிததாாகள ஆகையாலே முனபுளள ஆசாாயாாகள இவாககு ஆசாாயாகளாய வீறு பெறறுாாகள பினபுளளவாகள இவாககு ஶிஷயாகளாய ஸவருபம பெறறுாாகள, ஒருஹாரததின நடுவே மாணிககங கிடநது அநதஹாரததை ஶோபி$_4$தமாககுமாபோலே * இடையே இராமாநுசமுனியாய விளஙகிறுாிறே

உடையவா க$_3$த$_3$யதரயமும நிதயத திருவாராத$_4$நப படியும அருளிசசெயது பரப$_3$ரஹமம ஸ்ரீமநநாராயணனே எனறு அறுதியிடடு த$_3$ாஶநபரவாததநம பணணிககொணடு போருகிற காலததிலே இவா ஏழகம மாது$_4$கரம பணணும போது † ஸத$_2$ாநததாரை நெருககிககொணடு போருகை யாலே அவாகளிலே ஒருவா இவா மாது$_4$கர ‡ (மபணணுகிற விட)ததிலே விஷமிஶ்ராநநததை பரயோகி$_3$ககுமபடி ‡ (நிய மிதது வைகக அநத க$_3$ருஹஸத$_2$ரும) ஸவஸதரீயை பரேரிகக அவளும கூடாது' எனன அவனும நிரபப$_3$நதி$_4$கக அவளும விஷமிஶ்ராநநததை மறிதது ஸமாபிதது தணடனிடடுபபோக இவரும இதெனை? எனறு திகைதது ப$_4$ாவமறிநது ஸக$_3$ராநநததை ஸாக$_3$ரக$_3$ாமிநியான திருக காவேரியிலே கரைததுவிடடு உபவஸிததிருகக இசசெயதி யைத திருககோடடியூா நமபி கேடடருளிக கோயிலுககு எழுநதருளாநிறகச செயதே மத$_4$யாஹநகாலததிலே திருக காவேரியிலே எழுநதருளாநிறக, உடையவரும முதலிகளு மாக எழுநதருளி நமபி ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே தணடனிடடுக

† 'ஸத$_2$ாநததுறையை' எனறு பாட$_2$ாநதரம

‡ குணட$_3$லிதக$_3$ரநத$_2$ஙகள சிலபிரதிகளில காணபபடுகினறன

கொண்டு கிடக்க. நம்பியும் அவரை எழுந்திருக்கச் சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் 'இதென்ன ஶிஷ்யாசார்யக்ரமந்தான்?' கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகடுவார்களோ?' என்று பரிந்தெடுக்க. நம்பியும் 'உம்மைக் காணும் தேடுகிறோம்; திருமேனிக்குப் பரிவர் நீர்தாம்: இன்றுமுதல் தளிகைக்குப்பண்ணி இவர்க்கு ஏகமாது₄ரமாக ப்ரஸாதி₃யும்' என்று நியமித்தருள. கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணி ஸாதி₃த்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் உடையவரை ஆச்ரயித்தல்

பின்பு, யஜ்ஞமூர்த்தியென்கிற மஹாவித்₃வானொரு ப்₃ராஹ்மணன் க₃ங்கா₃ஸ்நாநத்துக்குப்போய் அங்கு ஸ்நாநம் பண்ணி அங்குள்ள வித்₃வான்களை ஜயித்து அங்கே மாயாவாத₃ ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தையும் பரிக்₃ரஹித்து வித்₃யையாலும் ஶிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாயிராநிற்க, அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைப₄வத்தைக் கேட்டு 'நாம் அங்கேறப்போய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணும்' என்று அநேக ஶாஸ்த்ரங்களையெழுதி க்₃ரந்த₂ங்களையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுப்பித்துக்கொண்டு தன் வித்₃யாக₃ர்வமெல்லாம் தோற்றப் பெரிய மதிட்புடனே அதித்வரையில் கோயிலேறவந்து உடையவரைப் பார்த்து 'என்னுடன் தர்க்கிக்கவேணும்' என்ன. இவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்; நீ தோற்றால் என்ன செய்கிறாய்?' என்ன. அவனும் நான் தோற்றேனாகில் உம்முடைய பாத₃ரக்ஷையைச் சுமந்து உம்முடைய பேரையுமிட்டுக் கொண்டு உம்முடைய ஸித்₃தா₄ந்தத்திலே புகுரக்கடவேன்' என்ன. உடையவரும் 'நாம் தோற்றோமாகில் க்₃ரந்த₂ ஸந்யாஸம் பண்ணித் தோற்றோமென்கிறோமித்தனை' என்ன. அவனும் ஸம்மதித்து இப்படி அந்யோந்யம் ப்ரதிஜ்ஞை

பணணிககொணடு பதினெடடுநாள அவதி$_4$யுமிடடு இரு
வரும ஒருவருககொருவா தோலாமல மதகக$_3$ஜஙகள
பொருமாபோலே தாககிகக இபபடி பதினாறுநாள ஒரு
வருககொருவா தோலாமல தாககிதது அவனை ஜயிககப
போகாமல பதினேழாமநாள அவனுடைய யுகதி பரப$_3$ல
மாக இவரும அதுககுமேல ஒனறுந தோனறாமல நிறக,
அவவளவிலே அவனும தன வெறறிதோறற எழுநதிருநது
அறைறககுப போக இராமாநுசனும வயாகுலாநத கரண
ராய மடமே எழுநதருளிததம திருவாராத$_4$நமான பேரரு
ளாளரையுந திருவடிவிளககி அமுதுசெயயபபணணி
பெருமாளுடன வெறுதது பெருமாளே! ஆழவாா
தொடஙகி ஆளவநதாரளவாக இததனை காலம ஓரான
வழியாய பரதிஷடி$_2$தமாய வநத இதத$_3$ரஶநம அடியேனைத
தோறறித தோறகககடவதோ! இநநாளவரையில தேவரீா
ஸவருபருபகு$_3$ணவிபூ$_4$திகள ஸதயமெனறு பரமாணததை
நடததிககொணடு போநதீா, இபபோது ஒரு மருஷாவாதி$_3$
யைக கொணடுவநது எனனுடைய காலததிலே எலலா
பரமாணஙகளையும அழிததுபபோகடடு வீறுகொணடாடத
திருவுளளமாகில அபபடியே செயதருள' எனறு
விணணபபஞசெயது தாமும அமுதுசெயயாமல கணவளாந
தருள பேரருளாளரும அனறு ராதரி இவா ஸவபநத
திலே எழுநதருளி இளையாழவீா! நீா புசிபபானேன?
உமககு ஸமாதத$_2$நயிருபபானொரு ஶிஷயனை உணடாககித
தநதோமகாணும உமமுடைய பரமாசாரயரான ஆளவந
தாா அருளிசசெயத மாயாவாத$_3$ க$_2$ணட$_3$நததைச சொலலி
அவனை ஜயியும' எனறு அருளிசசெயதருள உடையவரும
விடிவோரை திருநாமோசசாரணம பணணியெழுநதிருநது
திருககணகளை விழிதது இதொருஸவபநமிருநதபடியென'
எனறுமிகவும திருவுளளமுகநது ஸவபநததில அருளிசசெயத
யுகதியைததம திருவுளளததிலே கொணடு எழுநதருளி
யிருநது ஸநதோஷததுடனே நிதயகாமாநுஷடா$_2$நஞசெய
தருளித தம திருவாராத$_4$நமான பேரருளாளரையும

ஸேவித்துப் புறப்பட்டு ப்ரஸந்நகம்பீரமாய்க்கொண்டு தர்க்ககோஷ்டியிலே எழுந்தருள. அவ்வளவிலே அந்த வித்வானும் பாவஜ்ஞனையாலே. உடையவர் எழுந்தருளுகிற காம்பீர்யத்தையும் ஸந்தோஷத்தையுங்கண்டு 'இவர் நேற்று இங்கு நின்றும் எழுந்தருளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனார்; இப்போது மத்தகஜம்போலே இங்கே வராநின்றார்; ஆகையாலே இது மாநுஷமன்று; அதிமாநுஷ சேஷ்டிதமாயிராநின்றது' என்று நிஶ்சயித்து சடக்கென எழுந்திருந்து எதிரேசென்று உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து 'தேவரீருக்குத் தோற்றேன்' என்று ஸ்ரீபாதரக்ஷைகளை ஶிரஸாவஹித்துக் கொண்டு 'அடியேனை இரங்கியருளவேணும்' என்ன. உடையவரும் 'இதென்!' என்று திகைத்து 'தர்க்கிக்க லாகாதோ?' என்ன. அவனும் உடையவரைக்குறித்து 'தேவரீருக்குப் பெரியபெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமானபின்பு, தேவரீரென்ன பெரியபெருமாளென்ன பேதமில்லையென்று அறிந்தேன்; இனி அடியேன் தேவரீர் ஸந்நிதியில் வாய்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்ல ப்ராப்தியில்லை என்ன. உடையவரும் உகந்தருளி. 'ஆகிலும். நீர் சொன்ன மாயாவாதஸித்தாந்தத்திலும் ப்ரஹ்மம். நிர்க்குணமென்கையாலே அந்த ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸத்யத்வாதி குணயோகங்களைச் சொல்லுகிற வேதவாக்யங்கள் அப்ரமாணங்களாய்விடும்; அவித்யா திரோஹிதமான ப்ரஹ்மத்துக்கு குணயோகமுண்டாகையாலே ஸகுண ஶ்ருதியில் விரோதமில்லை யென்றீராகில் அது கூடாது; எங்ஙனேயென்னில்:— 357. "ஜ்ஞாநரூபம் பரம் ப்ரஹ்ம தந்நிவர்த்யம் ம்ருஷாத்மகம்। அஜ்ஞாநஞ்சேத் திரஸ்குர்யாத் க: ப்ரபுஸ் தந்நிவர்த்தகே॥" என்கிறபடியே ஜ்ஞாநரூபமாயிருந்துள்ள பரப்ரஹ்மத்தை அஜ்ஞாநரூபமான அவித்யை மறைத்ததாகில் அந்த அவித்யைக்கு நாஶமில்லையாகையாலே, அது நித்யமாய்விடும்; அப்படியாகிலென்னென்னில:— அவித்யை என்றும். ப்ரஹ்மம் என்றும் இரண்டு வஸ்து உண்டாகையாலே, அத்வைதமென்கிற மஹாகஜம்

த்₃வைதமாகிற ஆழ்ந்த சேற்றிலே அமிழ்ந்தது இத்யாதி₃யுக்திகளை அருளிச்செய்ய அவனும் இசைந்து இவர்க்குத் தோற்று ஏகத₃ண்ட₃த்தை முறித்தெறிந்துவிட்டு எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க₃ ப்ரணாமம் பண்ணிக்கொண்டு கிடக்க எம்பெருமானாரும் தம் திருவடி மலர்களாலே அவன் முடியை ஶ்ரீபாத₄மாக்கி எடுத்தணைத்துக்கொண்டு மிகவும் க்ருபை செய்தருள அவனும் அடியேனுக்குத் த்ரித₃ண்ட₃காஷாயாதி₃களை ப்ரஸாதி₃த்தருள வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம் பற்றி முன்பு ஶிக₂ாயஜ்ஞோபவீதத்யாக₃ம் பண்ணுகையாலே அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேணும்' என்று 358 ஹ்ரீநோ யஜ்ஞோபவீதேந யதி₃ ஸ்யாத் த்₄யாந பி₄க்ஷுக। தஸ்ய க்ரியா நிஷ்ப₂லா ஸ்யு ப்ராயஶ்சித்தம் விதீ₄யதே॥ கா₃யத்ரீ ஸஹிதாயைவ ப்ராஜாபத்யாந ஷட்₃ாசரேத। புநஸ் ஸம்ஸ்கார மாஹ்ருத்ய த₄ாரயம் யஜ்ஞோப வீதகம்॥ என்கிறபடியே ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரக்ரியையாலே ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுவித்து ஶிக₂ாயஜ்ஞோபவீதங்களையும் த₄ரிப்பித்து 359 ப்ரத₄ாயஸ்தாபஸம்ஸ்காரோ வைஷ்ணவோ முநிபி₄ஸ்ஸ்ம்ருத। ஸாவஶ்யமேஷ வஸ்தாம ஸதரீஶூத்₃ராணாம் த்₃விஜோத்தம॥ என்கிறபடியே திருவிலச்சினை முதலாகப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதி₃த்து 360 உபவீதம் த்ரித₃ண்ட₃ஞ்ச பாத்ரம் ஜலபவித்ரகம்। கௌபீநம் கடிஸூத்ரஞ்ச / ந த்யாஜ்யம் யாவதா₃யுஷம்॥' என்கிற படியே த்ரித₃ண்ட₃காஷாயாதி₃களை நீர் உள்ளதனையுந்த₄ரியும் என்று ப்ரஸாதி₃த்தருளி உகப்பின் மிகுதியாலே பேரருளாளர் தமக்கு ஸ்வப்நமுகே₂ந அருளிச்செய்தருளின உபகாரத்திற்கு ஸ்மாரகமாக அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார்' என்று திருநாமஞ் சாத்தியருளினார்.

அநந்தரம் அவரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் நம்பெருமாளையும் ஸேவிக்கப்பண்ணித் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும்

/ நத்யஜேத என்றும் பாட₂ம்

ஸ்ரீசட₂கோபனும் ப்ரஸாதி₃ப்பித்துப் புறப்பட்டு மடமே கொண்டுபோய்த் தம் திருவாராத₄நமான பேரருளாளரை ஸேவிக்கப்பண்ணுவித்து 'இவர் காணும் உம்மை நம்பக்கல சேர்த்தருளினவர்' என்று அருளிச்செய்து, அவரைத் திருவாராத₄நம் பண்ணி அமுதுசெய்வித்துத் தாமும் அமுது செய்து இவர்க்குத் தளிகைப்ரஸாத₃மும் ப்ரஸாதி₃த்தருள, இவரும் அமுது செய்து, ஸம்ஹ்ருஷ்டராய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்குங் காலத்திலே, உடையவர் இவரைப் பார்த்து 'வாரீர், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரே! ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை ஓதீர்' என்று அருளிச்செய்து, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நாலாயிரமும் ஓதுவித்து, மற்றும் வேண்டும் தத்வஶிக்ஷைகளையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளினார்.

அநந்தரம் உடையவர், ஆழ்வானையும் ஆண்டானையும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும் க்ருபை பண்ணிக்கொண்டு, வித்₃வத்₃கோ₃ஷ்டி₂யாக நடக்குங்காலத்திலே, ஆசார்யர்களெல்லாரும் வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்ததைக் கேட்டு, அநந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர் நம்பியும், மருதூர் நம்பியும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கவேண்டுமென்று எழுந்தருள, அவர்களை அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஆஶ்ரயிப்பித்தருளினார். அப்போது அவரும் பீ₄தராய் அவர்களைக் குறித்து 'குருவியின் கழுத்திலே பனங்காயைக் கட்டினாற்போலே உடையவர் செய்தார்; நீங்கள் எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சம் என்றிருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு உடையவரும் * அமரர்சுவையாயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂மருளிச்செய்துகொண்டு திவ்ய கோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே 'ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய் மன்னி' என்கிற திருவாய்மொழி

நடவாநிறக சிநதுபூ மகிழுந திருவேஙகடம' எனகிற விடததிறகு ஆதத2மருளிசசெயகிறவா முதலிகளைபபாாத தருளி புஷபமணட3பமான பெரியதிருமலையிலே திருவேஙகட முடையானுககு உகபபாகத திருநநதவநஞசெயது திருமாலை கட்டிசசாததுவாா ஆரேனும உணடோ? எனறு அருளிசசெயய அவவளவிலே அநநதாழவான எழுநதிருநது அடியேன விடைகொளளுகிறேன' எனறு விணணபபஞசெயது தணடன ஸமாபபிததுத திருமலைககு எழுநதருளித திருவேஙகட முடையானையும திருவடி தொழுது திருநநதவனஞசெயது, அததிருநநதவனததிறகு இராமாநுசன' எனறு திருநாமஞசாததித திருமாலைக கட்டித திருவேஙகடமுடையானுககு ஸமாபபிததுக கொணடு எழுநதருளியிருகக அததை உடையவா கேடடு உகநதருளி திருவாயமொழி பரப3நத4ாதத2ததைத தீவரமாக நடததிசசாததியருளினா

பினபு உடையவரும நமபெருமாளை ஸேவிதது அடியேன பேரருளாளரையும திருவேஙகடமுடையானையும திருவடிதொழுது மீணடு விடைகொளளுகிறேன' எனறு விணணபபஞசெயய, பெருமாளும 'போயக கடுகவருவது' எனறு திருவுளளமாயருள உடையவரும முதலிகளுடனே புறபபடடுத திருககோவலூரில ஆழவாாகள நாயனாரையும திருவடிதொழுது பெருமாளகோயிலேற எழுநதருளித திருககசசிநமபி மடமே செனறு 361 ஸ்ரீமத காஞசீ முநிம வநதே3 கமலாபதி நநத3நம | வரத3ாஙக4ரிஸத4ா ஸஙக3ரஸாயநபராயணம ||" எனறு விணணபபஞசெயது கொணடு நமபி திருவடிகளிலே தணடன ஸமாபபிதது நிறக அவரும கருபைபணணியருள அவருடனே கூட எழுநதருளி அவா புருஷகாரமாக ஸ்ரீகோபுரராஜனையும ஆனைகாததபெருமாளையும ஸேவிதது உளளே புகுநது 362 மஹாவராஹம தே3வேஶம த3ரஷடுகாமோ ரஸாதலாத | நிாயயெள யதர ப4க3வாநநநத பநநகே3ஶவர ||

தீர்த்தே₂ தஸ்மிந் மஹாபுண்யே ஸித்₃த₄ஸங்க₄நிஷேவிதே ।
ஸமாஹ்ருதாநி தீர்த்தா₂நி ஸர்வாணி முநிபி₄ஸ்ததா₃ ॥" என்று சொல்லப்பட்ட மாஹாத்மயத்தையுடைய திருவனந்த ஸரஸ்ஸிலே நீராடி, கேஶவாதி₃த்₃வாத₃ஶ நாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி *எறிதிரையைவயம் முற்றும் ஏனத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளி ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீ ப₄லிபீட₂த்தையும் தண்டனிட்டு, ஜயவிஜயர்களையும் ஸேவித்து, ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு, அதற்குக் கிழக்காகத் தம்மை விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர் திருமுற்றத்திலே 363. "நமோ நமோ யாமுநாய யாமுநாய நமோ நம:" என்று அநுஸந்தி₄த்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கத் தெம்பெருமானையுந் திருவடிதொழுது ஸ்ரீ புண்யகோடி விமானத்தையும் ஸேவித்து, † திருமடைப்பள்ளி நாச்சியாரையும் ஸேவித்து, உள்ளே புகுந்து பேரருளாளன் பெருந்தேவியாரையும் திருவடிதொழுது 364. "ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமரவிந்த₃நிவாஸிநீம் । அஶேஷஜக₃தீ₃ஶித்ரீம் வந்தே₃ வரத₃வல்லப₄ாம் ॥" என்று அநுஸந்தி₄த்துத் தீர்த்த₂ ப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்து, புறப்பட்டு ப்ரத₃க்ஷிணமாக எழுந்தருளித் திருவபி₄ஷேக மண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும் பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து, சேணதலத்து அமரர் தமையாளும் சேனைநாதன் கழல் வணங்கி எழுந்தருளி, 365. "அஶேஷகி₃ரிராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகி₂ரயே நம:" என்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, வையமாளிகையிலேறி ஸோபாக்ரமத்திலே நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு உள்ளேபுகுந்து உலகேத்து மாழியானத்தியூரானை பேரருளாளரையும் ஸேவித்து நின்று, திருப்பல்லாண்டையும் வரத₃ராஜாஷ்ட

† 'திருமடைப்பள்ளியையும் ஸேவித்து' என்றும் பாட₂ம் காண்கிறது.

கதனதயும அநுஸநதி₄ததுத * தெனனததியூரா கழலிணைக கீழபபூணட அனபாளராய நிறக திருககசசிநமபியும இவாககுத தீாதத₂பரஸாத₃மும * துயரறுசுடரடியான ஸ்ரீசட₂கோபனும பரஸாதி₃பபிததருள ஸவீகரிதது கருதாரதத₂ராயப புறபபடடுத திருககசசிநமபியுடனே அடியேன பெரியதிருமலைககு விடைகொளளுகிறேன என்று விணணபபஞ்செயய அவரும * சென்று வணங்குமினோ சேணுயா வேஙகடததை என்று அருளிசசெயது விடைகொடுததருளினா

திருமலை நமபியினிடதது உடையவர் ஸ்ரீராமாயணங கேடடல

உடையவரும அதிபரீதியோடே திருபபதிககு எழுநதருளுமளவிலே மாாகக₃மத₄யததிலே வழிதிகைததலமருகினறேன எனகிறபடியே வழிதபபித திகைததுநிறக முதலிகளும அஙகே ஒரு ஏறறமிறைபபானைககணடு திருமலைககு வழி எஙஙனே?' என்று கேடடவளவில அவனும செவவையான வழியைககாடட உடையவரும 'இதொரு அமாநவன புருஷகாரமிருநதபடி என! என்று அவனைத தணடனிட முதலிகளும இபபரமாஸதிகதவததைககணடு களிதது அவாகளும தணடனிட இவரும முனநடநது எழுநதருளித திருமலையாழவாரையும திருததாழவரையிலே எழுநதருளியிருககிற ஸ்ரீபராஙகுச பரகால பரப₄ருதிகளான ஆழவாா பதினமரையும ஸேவிததுத திருபபதியிலே எழுநதருளியிருநது விடலதே₃லனையும ஶிஷயனுககிககொணடு திருபபதியிலே ஸவஶிஷயாகள முபபது திருநாமஙகளைக குடியேறறி இளமணடியததையும கைபபறறுகவிடுவிதது அஙகே எழுநதருளியிருகக, இசசெயதியை அநநதாழவான தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷணவாகள கேடடருளித திருமலையினின்றும இறஙகிவநது எமபெருமானுரை ஸேவிதது தேவரீா அபபனை ஸேவிகக எழுநதருள வேணும' என்று விணணபபஞ்செயய உடையவரும

'ஆழ்வார்கள் திருமலையிதியாமையாலே, நாமும் ஏறக்கடவோ மல்லோம்; திருத்தாழ்வரையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய அநந்தாழ்வானும் 'தேவரீர் ஏறுதபோது அடியோங்களும் ஏறோம்; மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவதில்லை' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று தத₃நுகு₃ணமாகத் திருமேனியை ஶோதி₄த்துக் கொண்டு எழுந்தருளி அடிப்புளியாழ்வாரடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, 366. ''பாதே₃நாத்₄யாரோஹதி'' என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂நியோக₃ாத் முக்த சேதநன் பாத₃பீட₂த்திலே அடியிட்டு ஏறுமாபோலே ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையான் அருள்பாடிடத் திருமலையேறி, * செப்பார் திண்வரையையும் * பன்மணிநீரோடு பொருதுருளுங் கானுற்றையும் * அன்னனைய பொற்குவடுகளையும் * வேய்கள் நின்று வெண்முத்தமே சொரியுங் * கானமும் வாநரமும் வேடும் உடைய வேங்கடத்தைக்கண்டு களித்துக்கொண்டு திருப்பரியட்டப் பாறையளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரே எழுந்தருளி ப்ரஸாதி₃த்தருள, உடையவரும் நம்பி திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணமம் பண்ணித் தீர்த்த₂ ப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்தருளி 'தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? ஒரு சிறியார் இல்லையோ?' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில் என்னிற்காட்டில் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்ன, உடையவரும் முதலிகளும் இதைக் கேட்டருளி அத்யாஶ்சர்யபட்டுக் கல்வேலியளவிலே எழுந்தருளாநிற்க, சீயர்கள் ஏகாங்கிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருமலையிலுள்ள ஸ்த₂ாநத்துறை ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார் முதலான அனைத்துக் கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி வைகுந்தன் திருவாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் திருககோனேரியிலே

நீராடிக கேஶவாதி3 த்3வாத3ஶநாமஙகளையுஞ சாததியருளி நாலு வீதியையும பரத3க்ஷிணமாக எழுநதருளி சிநதா மணிகள பகரலலைப பகலசெய' எனகிறபடியே க2சித அநாகக4 ரதந த்3யுதி ரஞ்ஜிதமான மாட கூட பராஸாத3 தோரணகோ3புர பராகாரஙகளையும அநுப4விதது அஙகே தம கைஙகாயமான இராமாநுசனெனகிற திருநநதவநத திலே எழுநதருளித திருககணசாததி உகநதருளி, அநந தாழவானைப பாாதது அணைததுககொணடு *வளாததததனால பயனபெறறேன' என்று மிகவும கருபை பணணியருளி மறறும அஙகு உணடான தேனேயபூமபொழில'எனறும விரையார்-பொழில என்றும கோறறேன பாயந தொழுகுங குளிர்சோலை" எனறும, சொலலுகிற * மொயதத சோலைகளையும அசசோலைககு அலஙகாரமாகச * செணபக மாய நிறகுந திருவுடைய செணபகம செருநதி திருமகிழ பாடலம சுரபுனனை புனனைகம முதலான மது4ஸாரவகுஸும பரகாஷ்தததையுடைய திருபபூ மரஙகளினெழிலையும, செவ வநதி பிசசி இருவாடசி மலலிகை முலலை தொடககமான கொடிமலரழகையும மொயபூநதடநதாழவரே' என்று சொலலுகிற * செநதீமலரும * சேறறாசுனைகளில மததப4ர மரநாதி3த மநோஹாரி செநதாமரை ஶ்ரீயையும * திருவேங கடததெணணீர் சுனைகளில * மீனாயப பிறககும விதியுடை யாரையும * கோனேரிவாழுங குருகு கொககு நாரை தாரா முதலான பக்ஷிஸஙக4ஙகளையும வருக்ஷஶாக2ாரூட4 பிககூஜித கா ஹளீ நாத3ஙகளையும * கொணடலதிரத * தோகைவிரிதது நடமாடுகிற மயூர கேகாரவததையும * வணடினஙகள தெனனாதெனனாவென்று பண பாடுகிற பாடலையும கணடு கேடடு ஆநநதி3தது * நிலஙகோட டிடைககொணட ஞானபபிரானையும ஸேவிதது *அவாவறச சூழநதான திருவாசலிலே தணடனிடடு அததாணிபபுளி யையும ஸேவிதது, ஸ்ரீபூ3விபீட2ததடியிலே தணடனிடடு யமுனைததுறைவரெனகிற திருபபூமணடபததையும ஸேவிதது பரத3க்ஷிணமாக எழுநதருளி 367 'த4நா

மாஸே ஸிதே பக்ஷே த்₃வாத₃ஶ்யாமருணோத₃யே। ஆயாந்தி ஸர்வதீர்த்தா₂நி ஸ்வாமி புஷ்கரிணீ ஜலே ||'' என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வாமி புஷ்கரிணியிலே தீர்த்த₂ ஸ்வீகாரஞ்செய்து. செண்பகத் திருவாசலுக்குள்ளே புகுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து. திருமடைப்பள்ளி யாகஶாலை திருமாமணி மண்டபத்தையும் ஸேவித்து, ஸேனை முதலியாரையும் ஸேவித்து. * வேங்கடத்தரியையுந் திருவடிதொழுது. ஆநந்த₃நிலயமென்னும் தி₃வ்யவிமாநத்தையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே அநுப₄வித்து உள்ளேயெழுந்தருளி * அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்குங் குலசேகரன் படியைக் கடந்து உள்ளே புகுந்து * திலதமுலகுக்காய்நின்ற * தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனை * எண்ணம் புகுந்து தித்திக்குஞ் * செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதையும் செங்கமலக்கழலிற்படியும் ''சிதக்கடல்'' என்கிற திருமொழிப்படியும் மணிநூபுராதி₃கிரீடாந்த ஸர்வதி₂வ்யாப₄ரண தி₃வ்யமால்யாம்ப₃ர தி₃வ்யாங்க₃ராக₃ ஶோபி₄தமான அவ்வடிவழகைப் பாத₃ாதி₃ கேஶாந்தமாக அநுப₄வித்து. 'அலர்மேல்மங்கையுறை மார்பா! புகலொன்றில்லா அடியேன் உன்னடிக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேன்' என்று * அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து. * பூவார் கழல்களைக் கிட்டி க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் அநுப₄வித்துநிற்க. இவர்க்குத் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் ப்ரஸாதி₃க்க. ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்த₂ராயருளி 'இது பூ₄லோக வைகுண்ட₂மாயிருந்தது!' என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு. திருமஞ்சநமும் ஸேவித்தருளி. அழகப்பிரானுடைய ஶ்ரீப₃லித்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி. * விண்ணோர்வெற்பாகையாலே ''நிகரில் அமரர் முனிக்கணங்கள்'' என்று அருளிச்செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்கு வர்த்திப்பார்? நாம் இங்கே வர்த்திக்கவொண்ணாது' என்று அப்போதே 'திருமலையினின்றும் இறங்கவேணும்' என்று உத்₃யோகி₃க்க. பெரியதிருமலைநம்பியும். 'தி₃வ்ய தே₃ஶத்திலே மூன்றுநாள் இருக்கவேணுங்காணும்' என்று

அருளிசசெயதருள உடையவரும ஸமமதிதது மூனறு நாளும அமுதுசெயயாமல * அபபொழுதைககபபொழுது எனனுராவமுதமான அபபனை அநுப$_4$விதது அதுவே த$_4$ாரகமாக எழுநதருளியிருநது, இபபடியே மூனறுநாள சென்றவாறே நமபியுடன அபபன ஸநநிதிககுச சென்று திருபபலலாணடை அநுஸநதி$_4$தது அஞஜலிததுநிறக அபபனும மிகவும உகபபுடனே இவாககுத தீரதத$_2$ பரஸாத$_3$மும பரஸாதி$_3$தது, தம * பூவாாகழலகளை ஶிரோபூ$_4$ஷணமாககி உமககும உமமுடையாாககும உப$_4$யவிபூ$_4$தயைஶவாயமும தநதோமெனறு நம தெறகுவீட்டிலே சொனனோம’ எனறு * திருபபவளச * சோதிவாயதிறநது அருளிசசெயதருள உடையவரும மஹாபரஸாத$_3$ம’ எனறு அஙகீ$_3$கரிதது நிறக அபபனும விடைகொடுததருள நமபியுடன புறபபட்டு அபபொழுதே இறஙகியருளி திருபபதியிலே பெரியதிருமலைநமபி திருமாளிகையேறச சென்று அஙகே அமுதுசெயது அவா ஸநநிதியிலே இதிஹாஸஶரேஷ்ட$_2$மான ஸ்ரீராமாயணததிறகு அாதத$_2$ஙகேட்டுககொணடு ஒரு ஸமவதஸரம எழுநதருளியிருககுங காலததிலே

எமபாா ப்ரபாவம

ஸ்ரீகோ$_3$விநத$_3$பபெருமாள திருமலைநமபி திருமாளிகையிலே ஸாவவித$_4$கைஙகாயஙகளும பணணிககொணடிருககும படியைக கணடு உடையவா பரீதராயிருககிறவளவிலே ஒரு நாள நமபிககுத திருபபடுககைபபடுதது முநதுறததாம அதிலே கணவளாநதுபாாகக இததை எமபெருமானாா கணடருளி இபபரிமாறறம இருநதபொலலாஙகு என? எனறு அததை பெரிய திருமலைநமபிககு விணணபபஞசெயய நமபியும அவரையழைதது கோவிநதபபெருமாளே! நீா நமககுப படுதத படுககையிலே படுததுககொணடீரெனறு கேட்டோம இபபடி செயயலாமோ? இதறகுப ப$_2$லம என? எனறு கேட்டருள ஸ்ரீகோவிநதப பெருமாளும

நமக்கு நரகமே பலம்' என்ன. நம்பியும் 'இத்தை அறிந்திருந்தும் செய்வானேன்?' என்ன, இவரும் 'தேவரீர் திருமேனியில் ஒன்று உறுத்துதல் ஊர்தல் கடித்தல் செய்யாமல் கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றால், அடியேனுக்கு நரகமே அமையும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. இத்தை உடையவர் கேட்டருளி, 'ஈதொரு ப்ரதிபத்திவிசேஷம் இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார். ஒருநாள் நம்பியுடைய திருநந்தவநத்தை நோக்கிக்கொண்டு உடையவர் எழுந்தருளாநிற்க, ஓரிடத்திலே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒரு பாம்பின வாயிலே கையிட்டு மீளவும் நீராடிக் கைங்கர்யத்திலேபோக, உடையவரும் இதுகண்டு 'கோவிந்தப் பெருமாளே! என் செய்தீர்?' என்று கேட்க, அவரும் 'பாம்பு நாக்கை நீட்டிக்கொண்டு நோவுபடும்படியைக் கண்டு அதன் நாக்கிலே முள்ளிருக்க வாங்கினேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் 'இவருடைய பூ₄ததயை இருந்தபடி என்?' என்று உகந்தருளினார்.

அநந்தரம் எம்பெருமானாரும் ஸ்ரீராமாயணம் சாத்தினவாறே பெரிய திருமலைநம்பி ஸ்ரீபாத₃த்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'அடியேன் திருவரங்கப் பெருநகரை நோக்கி விடை கொள்ளுகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் இததனைதூரம் எழுந்தருளின உமக்கு நாம் ஒன்றும் தரப்பெற்றிலோமே!' என்ன. இவரும் 'அப்படி தந்தருளத் திருவுள்ளமுண்டாகில் "சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து மாயப்பற்று அறுத்துத் தீர்ந்து தன்பால் மனம் வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடியே இவருடைய து₃ர்வாஸனையைச் சே₂தி₃த்து "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லா வொழுக்கும் அழுக்குடம்பும், இந்நின்ற நீர்மை இனி யாமுறாமை" என்னும்படி பண்ணியருளி, 'உடன் கூடுவதென்று கொலோ!" என்றிருந்த அடியேன நினைவைத் தலைக்கட்டியருளின தேவரீர் அடியேனுக்கு இந்த கோவிந்தப்பெருமாளைத் தந்தருளவேணும்' என்று

விண்ணப்பஞ்செய்ய பெரியதிருமலைநம்பியும் அவரை யழைத்து வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே! எம்பெருமானாரை நம்மைக்கண்டாற்போலே ஸேவித்திரும்' என்று உதகதாரா பூர்வகமாகக் கொடுத்தருளினார்

உடையவர் அவரையும் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டு * வண்டுவளங்கிளரும் நீர்சோலை வண்பூங்கடிகையிலே சென்று கடிகாசலமேறி * மிக்கார் வேதவிமலர் விழுங்கும் அக்காரக்கனியையுங் கண்டு ஸேவித்துக் களித்து அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுத் திருப்புட்குழியிலே எழுந்தருளி கருத்ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தமும் ஸ்வீகரித்துப் பெரியவுடையாரையுந் திருவடி தொழுது சண்டப்ரசண்டர்களையும் சரணமடைந்து உள்ளே புகுந்து மரகதவல்லியாரையும் திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து மற்றும் ஸேவாக்ரமம் தப்பாமல் ஸேவித்துப் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப் புகுந்து ஸேனை முதலியாரையுந் திருவடிதொழுது * பொன்முடியம் போரேற்றை யெம்மானை நாற்றடந்தோள் தன்முடிவொன்றில்லாத தண்டுழாய் மாலையனையும் ஸேவித்து நின்று. 368
ஸர்வாண மகுடாநந்த துளஸீமால்ய ஶோபித | ஸமஸ்த ஜகதாதார ஶங்கசக்ர கதாதர || தாமோதர ஹ்ருஷீகேஶ த்ரயீமய ஜநார்த்தந | தாநவாரே ஜகந்நாத ஶார்ங்கபாணே நமோஸ்து தே || என்று அநுஸந்தித்து நிற்கத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்துத் தண்டனிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருவெஃகா முதலிய அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து மீண்டு திருக்கச்சிநம்பி ஸந்நிதியிலே எழுந்தருளினார்

"அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னுமாபோலே ஸ்ரீ கோவிந்தப்பெருமாள் திருமேனியில் வைவர்ண்யம் பிறந்து முகம் உருவின இருப்பைக்கண்டு உடையவரும் இவர் அகவாயில் எண்ணமறிந்து கோவிந்தப்பெருமாளே!

நம்பியை ஸேவித்து வாரும்' என்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களைக் கூட்டியனுப்பித் திருக்கச்சிநம்பியுடனே பேரருளாளரை ஸேவித்திருந்தார். கோவிந்தபெருமாளும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி நம்பிதிருமாளிகை வாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க. அங்குள்ளார் அவரைக் கண்டு உள்ளே சென்று பெரியதிருமலைநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய. நம்பியும் திருவுள்ளங்கலங்கி 'பித்தனைப் போகச்சொல்லுங்கோள்' என்ன. தேவிகளும் 'இத்தனைதூரம் இளைத்து வந்தவரை அழைத்து ஸேவையும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாவோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. 'விற்ற பசுவுக்குப் புல்லிடுவாருண்டோ?' என்று நைஷ்டுர்யத்தையே ப்ரகாஶிப்பித்து முகங்கொடாமல் தள்ளிவிட. கோவிந்தப்பெருமாளும் அங்கு நிராஶராய்த் திருவாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே மீண்டு பெருமாள் கோயிலேற எழுந்தருளி உடையவரை ஸேவித்துநிற்க. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி, நம்பியுடைய ஸர்வஜ்ஞதையை ஶ்லாகித்து கோவிந்தப்பெருமாளையும் பிற்காலியாதபடி தம் ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணங்களாலே ஆழங்கால்படுத்திக் கொண்டு. திருக்கச்சிநம்பிக்கு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பஞ்செய்து புறப்பட்டுத் * திருவரங்கன் திருப்பதியை நோக்கி யெழுந்தருள. அங்குள்ள முதலிகளெல்லோரும் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பெருமாளை ஸேவித்து நிற்க, பெருமாளும் சோதிவாய் திறந்து 'நம்வடக்குமலைக்குப்போய் வந்தீரோ?' என்று வினவியருளித தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீஶடகோபனும் ப்ரஸாதிக்க. ஸ்வீகரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாபிமாநாந்தர்பூதரான முதலிகளையும் க்ருபை பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாளுக்கு எம்பெருமானார் கோஷ்டியில் அநுபவமும் அவர் விக்ரஹாநுபவமும் அவர் ஸல்லாபங்களும் அவர் திருவடிகளிலே கைங்கர்யங்களுமே காலக்ஷேபமாய் நித்ராலஸ்யங்களுமின்றிக்கே ப்ரத்யஹம் நடவாநிற்க, ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளும் பெரிய திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்க முதலிகளெல்லாரும் கோவிந்தப்பெருமாளுடைய ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களையும் ஸ்வாசார்யபக்திநிஷ்டையையும் சொல்லித் தலை துலுக்கிக்கொண்டாட ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் தாமும் அது ஒக்கும் ஒக்கும் என்று அவர்களைக்காட்டில் தம்மைத் தாமே மிகவும் ஶ்லாகித்துக்கொள்ள, உடையவரும் அது கண்டு அவரைக் குறித்து எல்லாரும் உம்மை ஶ்லாகித்தால் நீர் நைச்யாநுஸந்தாநம் பண்ணவேண்டியிருக்க அது செய்யாதே நீர்தாமே உம்மை ஸ்துதித்துக்கொள்ளாநின்றீர் இப்படி செய்யுமது ஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமோ?' என்று அருளிச்செய்ய ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் உடையவரைப் பார்த்து "ஐயோ! முதலிகள் அடியேனைக் கொண்டாடில் காளஹஸ்தியில் கையும் குடுமும் கழுத்தில் இலங்கைக் கொட்டை வடமுமாய்க்கொண்டு எளிவரவுபட்டு நின்ற அந்நிலையைக் கொண்டாடுமத்தனையன்றோ அடியேனுக்கு உள்ளது? இப்படியான பின்பு பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து என்கிறபடியே தேவரீர் இவ்வாத்மாவை எடுக்கைக்காகவே ஒரு திருவவதாரம் பண்ணிச்செய்தருளின க்ருஷிபரம்பரைகளை அநுஸந்தித்தால் நம்முதலிகளெல்லாரையும் போலன்றிக்கே நித்ய ஸம்ஸாரிகளிலும் கடைகெட்டுக்கிடந்த அடியேன் காலத்தவமுள்ளதனையும் 'எனக்கினியார் நிகர் நீணிலத்தே' என்றும், 'இனியாவர் நிகரகல்வானத்தே" என்றும், 'நெஞ்சமே நல்லை நல்லை' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அடியேனையே ஶ்லாகித்துக் கொள்ள ப்ராப்தியுண்டு ஆகையாலே அடியோங்களெல்லாரும் தேவரீராலே இவ்வாத்மாவுக்கு உண்டான நன்மைகளை ஶ்லாகித்தால் தேவரீரைக் கொண்டாடிற்றுமித்

தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும் கோவிந்தப்பெருமாளை 'நல்லீர் நல்லீர்' என்று போர உகந்தருளி 'உம்முடைய கு₃ணங்கள் நமக்கும் உண்டாம்படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மை அணைத்துக் கொள்ளீர்' என்று வாரியெடுத்து அணைத்துக் கொண்டருளினர்.

ஒருநாள் ஸ்ரீகோ₃விந்த₃ப்பெருமாள் § எம்பெருமானடியாள் வாசலிலே கால்யகர்மங்களையுமிழந்து நிற்கக் கண்டு, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர் கோ₃ஷ்டி₂யிலே அத்தை வெளியிட. உடையவரும் 'கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் அங்கே நிற்பானென்?! என்ன இவரும் 'தேவரீர்தாலாட்டு மது₄ரமாய் இசையேறிச் செவிக்கினிய செஞ்சொலலாயிருக்க. தேவரீர் கு₃ணாநுப₄வமும முன்னடிவளையக்கட்ட, போக்கடியற்று நின்றேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'தாலாட்டு நடந்தது உள்ளது' என்ன, உடையவரும் 'இவர்ப்ராவண்ய மிருந்தபடி என்!' என்று உகந்தருளினர்.

பின்பு இவர்க்கு இருளும் ஏகாந்தமுமின்றிக்கே, த்ரிவித₄ கரணத்தாலும் "இராமாநுசன் மிக்கசீலமல்லால உள்ளாது என்னெஞ்சு" என்கிறபடியே * இராமாநுசன் மெய்யில்பிறங்கிய சீரும் அவர் கு₃ணாநுப₄வமுமே காலக்ஷேபமாகச் செல்லாநிற்க, ஸ்ரீகோ₃விந்த₃ப்பெருமாள் திருத்தாயார் வந்து 'கோ₃விந்த₃ப்பெருமாளே! உம்முடைய தே₃விகள் பக்வமானாள்' என்ன, இவரும் 'ஆகில், அம்மா! இருட்டும் தனியுமாயிருக்கும் அவகாஶம் பார்த்து அவளை வரக்காட்டும்' என்ன, அவரும் ப₃ஹுநாள் அவகாஶம் பார்த்து ஒருநாளும் அவகாஶங்காணாதே உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இவரை அழைத்து 'கோ₃விந்த₃ப்பெருமாளே! நம்மாணை; ஒரு ருது காலத்திலே

---

§ (பா) எம்பெருமானாரடியாள்.

நீா போம' எனறு அருளிசசெயது போசவிடடருள கோ₃ாவிநத₃பபெருமாளும தேவிகளுககு இராமுறற அநதா யாமியை அநுப₄விபபிககுத தத₃கு₃ணசேஷடிதஙகளைக கீாததிததருளிப போகவிட இவா திருததாயாா விடி வோரை வநது இஙஙன செயயலாமோ?' எனன இவரும அநதாயாமி பரகாசிததிருகக அழிசசாடடஙகூடுமோ? எனன இசசெயதியை அருகிலிருநதவாகள எமபெருமானு ருடனே விணணபபமசெயய, இவரும திருவடிகளிலே ஸேவிததுநினறவளவிலே அவரும இராமுறற என செயதீா? எனறு மநத₃ஸமிதஞசெயது கேடடருள, இவரும அநதாயாமி பரகாசிககையாலே இதுககு ஏகாநதம கணடிலேன' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும வாரீா கோவிநதபபெருமாளே! உமககு விஷயாநதரவிரகதி இததனையுணடாகில 369 அநாஶரமீ ந ஸநதிஷடேத₂ எனகிற ஶாஸதரவசநம நீா அறியீரோ?' எனன இவரும அடியேனுககு ஸநயாஸாஶரமம பரஸாதி₃ததருளவேணும எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும தரித₃ணட₃ காஷாயாதி₃களை பரஸாதி₃ததுத தம திருநாமததையே பரஸாதி₃ததருள இவரும ஸ்ரீபாத₃சச₂ாயாபநநனுயிருககு மவனுககுப பொறுககுமபடி பரஸாதி₃ததருளவேணும எனறு விணணபபஞசெயது திருவடிகளிலே தணட னிடடுக கிடகக, உடையவரும அததிருநாமததைப பரதயா ஹரிதது எமபாா எனறு திருநாமஞசாததி முடிபிடித தெடுதது கருபை செயதருளினாா

அநநதரம தே₃ஶாநதரததினினறும இரணடு ஸ்ரீவைஷ ணவாகள கோயிலுககு எழுநதருளித திருவீதியிலே நினற வாகள சிலரைப பாாதது எமபெருமானாா மட₂ம எது? எனறு கேடக அவாகளும 'எநத எமபெருமானாா மட₂ம?' எனன புதுகக எழுநதருளின ஸ்ரீவைஷணவாகள நெஞ சுளைநது நீஙகள இரணடிடடுச சொலலுவானேன? நம த₃ரஶநததுககு இரணடு எமபெருமானாருணடோ?' எனன

அவர்களும் 'உண்டு; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானரும் எழுந்தருளியிருக்கிறாராகையாலே, சொன்னோம்' என்ன. 'நாங்கள் அவரை அறியோம்: உடையவர் மடத்தைக் கேட்டோம்' என்ன, 'ஆனால் இராமாநுசன் மடம் ஈது' என்று அவர்கள் காட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் உடையவர் மடமே சென்று புககார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர் இப்ரஸங்கத்தை யாத்ருச்சிகமாகக் கேட்டு 'ஐயோ! நாம் உடையவரைப் பிரிந்து ஸ்தலாந்தரத்திலேயிருக்கையாலன்றோ லோகத்தார் நம்மை எம்பெருமானருக்கு எதிர்த்தட்டாகச் சொன்னார்கள்; ஆகையாலே, நாம் அநர்த்தப்பட்டோம்' என்று மிகவும வ்யாகுலப்பட்டு, அப்போதே தம்முடைய மடத்தை இடித்துப்போகட்டு வந்து உடையவர் திருவடிகளைக் கட்டிக்கொண்டு 'அநாதிகாலம் இவ்வாத்மா தேவரீர் திருவடிகளை அகன்று அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தது போதாமல், இப்போதும் அகற்றிவிடத் திருவுள்ளமாய் விட்டதோ!' என்று மிகவும க்லேசிக்க, உடையவரும் 'இதற்குக் காரணமென்?' என்ன, அவரும் அங்குப்பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அச்செய்திகளையடையக்கேட்டு 'ஆனால் இனி உமக்கு நாம் செய்ய அடுப்பது என்?' என்ன, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானரும் "அடியேனை இன்று தொடங்கி *நிழலுமடிதாறும்போலே 'நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி யான் சேரும்வகை யருளாய்' என்கிறபடியே தேவரீர் திருவடிகளின் கீழே வைத்துக்கொண்டு நித்யகைங்கர்யங்கொண்டருளவேணும என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'ஆனால், இனி இங்கேவாரும்' என்று அவரைத் தம் ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு அகிலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் க்ருதார்த்தராய் உடையவரையொழிய வேறொரு தெய்வமறியாதவராகையாலே, ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களை

யும பெணணுககும பேதைககும ஸங்க3ரஹமாகக கறறு உஜஜீவிககலாமபடி 'ஜ்ஞாநஸாரம' 'ப்ரமேயஸாரம' எனகிற தி3வயப்ரப3நத4ஙகளையுமிட்டருளி அதிலே ஸச்சி2ஷயனெனபானுககு ஸதா3சாரயனே பரதே3வதை அவன திருவடிகளிற கைஙகாயமே பரமப்ராபயம அவனதான ப4க3வத3வதாரவிசே2ஷம எனனுமதனையும அருளிச செயதருளினா

அநநதரம கூரததாழவானையும முதலியாணடானையும அருளாளபபெருமாளெமபெருமானாரையும மறறுமுளள முதலிகளையும கூட்டிககொணடு எழுநதருளியிருநது— இவிஙகததிட்டபுராணததீரும சமணரும சாககியரும மலிநது வாது செயவீரகளும எனறு அருளிசசெயத * இடஙகொள சமயததையெலலா மெடுததுககளைகைககாகவும 370 ததததவ மணி இநயாதி3 வாகயஜநயஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாத4நம எனகிற மாயாவாதி3களையும ஜ்ஞாநகாமஸமுசசயமே மோக்ஷஸாத4நம எனகிற குத்3ருஷடிகளையும நிரஸிதது †வேத3காமாஙக3மாய வேதா3நத்யாநோபாஸநாதி3ஶப3த3வாசயமாய ப4கதிருபாபநநமான உபாஸநாதமகஜ்ஞாநமே வேதா3நத ப்ரதிபாத்3யமான மோக்ஷஸாத4நம எனகைககாகவும நாம வேதா3நதம நடததவேணும — எனறு அருளிசசெயய அபபடியே செயதருள' எனறு முதலிகள விணணபபஞசெயய உடையவரும ஆழவானைபபாாதது நான சொனன ப4ாஷயவாகயம உமமுடைய திருவுளளததிறகு ஓததிருநதாலொழிய நீா திருவெழுததுச சாததவேணடா' எனறு நியமிததருள ஆழவானும அபபடியே திருவெழுததுச சாததிவருமளவில, ஆதமாவுககு சே2ஷதவவிது4ரமான ஜ்ஞாதருதவம ப்ரதிபாதி3கக ஒருவாகயம அருளிசசெயதருள ஜீவாதமாவுககு ப4க3வசசே2ஷதவவிது4ரமான ஜ்ஞாதருதவததோடு

† வேதா3நததுககுக காமம அஙக3மாய எனறும வேத3மாாகக3மாய எனறும பாட2ம காணகிறது

தேஹாத்மாபிமாநத்தோடு ஒருவாசியில்லாமையாலே ஆழ்வானும் திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க, உடையவரும் அத்தை நிரூபித்துப்பாராமல் 'எழுதும்' என்ன. இவரும் எழுதாதிருக்க, அதுகண்டு குபிதராய் 'ஆகில். நீரே பாஷ்யஞ் செய்யும்' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்து ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட, முதலிகள் ஆழ்வானை 'ஆசார்யர் கோபித்துத் தள்ளிவிட்டாரே: இப்போது நீர் என்ன நினைத்திருக்கிறீர்' என்று கேட்க ஆழ்வானும் 'உடைமை உடையவன் இட்ட வழக்காயிருக்கும்; அடியேனுக்கு இதில் அந்வயமில்லை' என்றருளினார். பின்பு உடையவரும் வாக்யார்த்தத்தை நன்றாக ஆலோசித்துக் கொண்டு ஆழ்வானையழைத்து, கோபித்ததற்கு அநுகபித்து பகவச்சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வ ப்ரதிபாதகமான வாக்யம் அருளிச்செய்தருள, ஆழ்வானும் அதிஶீக்ரமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த. இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யம் வேதாந்த தீபம், வேதாந்தஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம் இவற்றை அருளிச்செய்து ஆளவந்தாருடைய ப்ரதமமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

உடையவரை முதலிகளெல்லாரும் தண்டனிட்டு 'தேவரீர் இதரஸமய நிராகரணபூர்வகமாக தர்ஶநஸ்தாபநம் பண்ணியருளிற்று; இனி * நீதில்நன்னெறி காட்டித் தேசமெங்குந் திரிந்து திகவிஜயம்பண்ணி அங்குள்ள திவ்ய தேஶங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெருமாளும் 'அப்படியே செய்யீர்' என்று திருவுள்ளமாக, அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளித் திருக்குடந்தை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குண்டான இதர ஸித்தாந்த வித்வான்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் தெற்கே

எழுநதருளி * வளரிளமபொழில சூழ மாலிருஞசோலை முதலான திருபபதிகளையும ஸேவிததது பாணடிமணடலததிலுணடான பரவாதி₃களையும ஜயிததது திருபபுலலாணியையும ஸேவிததது ஸேதுத₂ாஸநமபணணி திருநகரியேறச சென்று கணணிநுணசிறுததாமபை அநுஸநதி₄ததது நமமாழ வாரை ஸேவிததது நிறக ஆழவாரும மிகவும கருபைபணணியருளித தம தீாதத₂பரஸாத₃மும திருமாலைபரஸாத₃மும ஸ்ரீஸட₂கோபபத₃த₃வயமான ஸ்ரீமது₄ரகவிகளையும பரஸாதி₃கக இராமாநுசனும 371 வகுளத₄வளமாலா வக்ஷஸம † வேத₃ப₂ாஹய பரப₂லஸமயவாத₂சசேத₂த₂நம பூஜநீயம। விபுலகுருகநாத₂ம காரிஸூநும கவீஸம ஸரணமுபக₃தோ஽ஹம ‡ சகர ஹஸதேப₄சகரம ॥" என்று அநுஸநதி₄ததுதணடன ஸமாபபிததுப புறபபடடுத திருபபுளியாழ வாரையும பொலிநது நினற பிரானையும திருவடிதொழுது புறபபடடு மறறுஞசுறறிலுமுணடான திருபபதிகளையும ஸேவிததது, அஙகுளள ப₃ாஹயகுத₂ருஷடிகளையும ஜயிததுப புறபபடடு திருககுறுஙகுடிககு எழுநதருளிக * கோலத திருககுறுஙகுடிநமபியை ஸேவிததுத தீாதத₂பரஸாத₃மும ஸவீகரிததது நிறகிறவளவிலே நமபியும ஆசசகமுகே₂ந நாம ராமகருஷணாத்₃யவதாரமுகே₂ந * சனமமபலபல செயது வநது பிறநது சேதநரைததிருததப பாாததவிடத தில அவாகள ஆஸுரபரகருதிகளாய ஒருவரும நமமை வநது சோநதாாகளிலலை நீா இததனைபேரையும எஙஙனே திருததினீா?' என்று கேடடருள உடையவரும தேவரீா கேடகுஙகரமததிலே கேடடால, சொலலுமடைவிலே சொலலுகிறோம என்ன நமபியும தம தி₃வயஸிமஹாஸனததினினறும இறஙகியருளி ரதநகமப₂ளததிலே இருநது இவாககு ஒரு தி₂வயஸிமஹாஸநததை இடடருள அதிலே ஸவாசாாயரான பெரியநமபி எழுநதருளியிருககிறுராக

---

† (பா) வேத₂ப₃ாஹயாவரஸமயவிவாத₃

‡ (பா) சகரஹஸதாக₂ரதஸஸத₂ம

ப4ாவித்துக்கொண்டு தாம் நிலத்திலேயிருந்து. நம்பி திருச்செவியிலே 372. ''ஸர்வேஷாமேவ மந்த்ராணும் மந்த்ர ரத்நம் ஶுப4ாவஹம் | ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண த3த3ாதி பரமம் பத3ம்|| மந்த்ரரத்நம் த்2வயம் ந்யாஸ: ப்ரபத்திஶ்ஶரணு க3தி: | லக்ஷ்மீ நாராயணுயேதி ஹிதம் ஸர்வப2லப்ரத2ம் ||'' என்கிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைய த்2வயத்தை உபதே3ஶிக்க. நம்பியும் போரவுகந்து 'இராமாநுசனை யுடையோம்' என்று அருளிச்செய்ய. உடையவரும் அவருக்கு ''ஸ்ரீவைஷ்ணவ நமபி'' என்று தா3ஸ்ய நாமம் ப்ரஸாதி2த்தருள. நம்பியும் இவரை ப்3ரஹ்மரத2மேற்றி உபலாளித்தருளினுர். உடையவரும் நம்பியை ஸேவித்துநின்று 373. ''அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம'' என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவண்பரிசாரத்தையும் திருவாட்டாற்றையும் திருவடிதொழுது, திருவனந்தபுரத்திலே எழுந்தருளிப் * படமுடையரவிற் பள்ளிபயின்ற பத்மநாபப்பெருமாளையும் த்2வாரத்ரயத்தாலே பாத3ாதி2 கேஶாந்தமாக ஸேவித்தருளி. அங்குள்ள ப்ரதிவாதி3களையும் ஜயித்து ஸ்ரீராமாநுஜமடத்தையும் உண்டாக்கி, புறப்பட்டு மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து. அத்தேசத்தில் அந்யஸித்2த4ாந்திகளையும் ஜயித்து. மேலை ஸமுத்2ரக்கரைவழியாக உத்தரதேசத்திலெழுந்தருளி * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுண்ட2ஸ்த2ாநத்3வாரவதீ அயோத்தி உத்தரப3த3ரிகாஶ்ரமம் நைமிஶாரண்யம் புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும். மற்றுமுண்டான திருவாய்ப்பாடி ஸ்ரீகோ3வர்த்த4நகி3ரி ஸ்ரீப்2ருந்த2ாவநம் முதலான திருப்பதிகளெல்லாவற்றையும் ஸேவித்துக்கொண்டு. அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள கு2த்ருஷ்டி வித்வான்களையும் ஜயித்து.

பட்டிமண்டபத்தைக்கிட்டி ஸரஸ்வதிபண்டாரத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே. ஸரஸ்வதி தானே வாசல் திறந்து

கொண்டு வந்து எதிரே புறப்பட்டு நின்று உடையவரைப் பார்த்து 374 'தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவ மக்ஷிணீ" என்கிற ச்ருதிக்குப்பொருள் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, இவரும் 375 'கபிஸ்தநால்₃ஜிதம் கம் பிப₃தி கிரணைரித்யபி₃ கபிர பு₃ப₄ஸ்தீத்யா மநாதஸ ஸ கபிரமு நாஸ்தம் யதி₃ஹ தத। பரதீம கபயாஸம் தி₃வஸகரதே ஜோவிகஸிதம் ஸ்பதம₃மம ஸ்ரீமத்த்வாத₃க₃ணி ப₄க₃வச்ச க்ஷுரூபமா ॥ என்று கம் என்று ஜலமாய் கிரணங்க ளாலே அத்தைப் பானம் பண்ணுகையாலே கபிஸ்ப₃க₃ வாச்யனான ஆதி₃த்யனாலே 376 அஸ் க்ஷேபணே என்று விகாஸவாசகமாய் அலர்த்தப்பட்ட தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்கள்' என்று கப்யாஸத்திற்குப் பொருள் அருளிச்செய்ய, ஸரஸ்வதியும் கேட்டு ஸந்துஷ்டையாய் இவரிட்டருளின ஸ்ரீப₄ஷ்ய க₃ரந்த₂த்தையும் ஶிரஸா வஹித்துத் தன் கையை நீட்டி உடையவர் திருக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் இது பரக்ஷிப்தமன்று ஸாத்₃த₄மாயிருந்தது என்று அங்கீ₃ கரித்து, இவருக்கு ஸ்ரீப₄ஷ்யகாரர்' என்று திருநாமஞ் சாத்தி ஹயக்₃ரீவரையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொடுத்து மிகவும் ஸலாகி₄க்க ஸ்ரீப₄ஷ்யகாரரும் நம்மை இத்தனை ஆத₃ரிக்கைக்கு அடி என்? என்று கேட்டருள, அவளும் முன்பு இங்குவந்த ஸங்கரனை இச்ருதிக்கு அர்த்த₂ங்கேட்ட ளவில் அவனும் குரங்குபுருஷ்டம்போலேயிருக்குமென்று அபஹாஸ்யமான அர்த்த₂ஞ் சொன்னான் நீர் என் கருத் தறிந்து பொருள் சொல்லுகையாலே நான் ஆத₃ரித்தேன் என்றாள் இத்தை அத்தேசத்திலுள்ள ப்ரதிபக்ஷிஸித₃ த₄ந்திகள் கேட்டு வந்து உடையவருடன் தர்க்கிக்க அவர்களெல்லாரையும் ஜயித்துத் தம் ஸித்₃த₄ந்தத்தை ஸ்த₂பித்தபடியை அத்தேசத்தின் ராஜா கேட்டு இதொரு ஆஸசர்ய மிருந்தபடி என்! என்று வந்து உடையவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயிக்க அவனையும் க்ருபைபண்ணி எழுந் தருளியிருக்குமளவிலே, அங்குள்ள அஸூயாளுக்களான

வித்வான்கள் இவரை அபி₄சரிக்கத் தேட, உடையவரும் கேட்டருளி 'இத்தைக் காணக்கடவோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றியிருக்க, அவ்வளவிலே வித்வான்கள் பித் தேறித் தங்களைத் தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்களாய் ஓடித்திரிய. ராஜாவும் இத்தைக்கண்டு உடையவரை தண்ட னிட்டு 'தேவரீர் இப்படி செய்தருளலாமோ?' என்று வேண்டிக்கொண்டு அவர்களையும் ஸ்வஸ்த₂ராம்படி பண்ணு வித்து அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்து, தன் ஸர்வபரிகரத்துடன் இருகாத வழி ஸேவித்துக்கொண்டு வந்து வழிவிட்டு மீண்டுபோக,

உடையவரும் வாராணஸீ வழியாக எழுந்தருளிக் கங்கையைக்கிட்டி, * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்கூடி யீண்டிய பாவமெல்லாம் * இறைப்பொழு தளவினிற் கழுவிடும் பெருமையையுடைய கங்கையில் "திருமால் கழலிணைக்கீழே குளித்து" என்கிறபடியே நீராடிக் /(காபாலிஸ்பர்ஶதோ₃ஷத்தையுங் கழித்துக்) கேஶவாதி₃த்₃வாத₃ஶோர்த்₄வபுண்ட்₃ரங்களையும் த₄ரித்துக் கொண்டு, * கண்டமென்னுங் கடிநகரிலெம்பெருமானையும் கைதொழுது * கழலிணை பணிந்து புறப்பட்டு. ஸ்ரீபுரு ஷோத்தமத்தேற எழுந்தருளி ஸ்ரீஜக₃ந்நாத₂னையுந் திருவடி தொழுது அங்குள்ள ப்ரச்ச₂ந்நபௌ₃த்₃த₄ வித்வான்களை யும் ஜயித்து அங்கே ராமாநுஜமடமொன்று உண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்பட்டு ஸ்ரீகூர்மத்தேற எழுந்தருளிக் கூர்ம நாத₂னையும் ஸேவித்து, ஸிம்ஹாத்₃ரியேற எழுந்தருளி ஸிம்ஹகி₃ரியப்பனையும் ஸேவித்து. அவ்விடத்தில் அந்ய ஸமயங்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும் புறப்பட்டு அஹோபி₃லத்தேறச்சென்று அஹோபி₃லநரஸிம்ஹனையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு,

* தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடமலையேறித் திருவேங் கடமுடையானையும் ஸேவித்து நிற்க, அவ்வளவிலே

/ குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

தாழசடையும நீணமுடியும ஒணமழுவும சககரமும சூழரவும பொனனுணும தோனறுமால-சூழுந திரணடருவி பாயுந திருமலைமே லெநதைககு இரணடுருவு மொனறு யிசைநது எனறு ஆழவாா அநுப4விதத ஹரிஹராகார மொததிருககையாலே ஸைவா கணடு எஙகள நாயனா எனறு பிணஙகிவர, உடையவரும 'உஙகள தமபிரானுககு அஸாத4ாரண சிஹநமான தரிஸூல டமருகததையும எஙகள பெருமாளுககு அஸாத4ாரண சிஹநமான திருவாழி திருசசஙகாழவாாகளையும பணணித திருவேஙகடமுடை யான திருமுனபே வைபபோம அவா எததையெடுதது த4ரிததுககொளளுகிறுரோ அததையிடடு அவா ஸவரூப நிருபணம பணணககடவது எனறு அவவாயுத4ஙகளைப பணணி அவா ஸநநிதியிலே வைதது க2ாபப4க3ருஹததில ஒருததருமிலலாதபடி ஸோதி4ததுத திருககாபபைச சோததுககொணடு புறபபடடுவநது, பராத காலமானவாறே திருககாபபைநீககி ஸேவிககிறவளவிலே * கூராழி வெண சஙகேநதி தரிஸூலடமருகஙகளைக காறகடைக கொண டிருககககணடு ஆநநத3ாஸருககள பனிபபக கொநதளிததுக குனலைக கூததடிததுககொணடு ஸைவரை அடிததோடடி விடடு பொனனை மாமணியையணியாாநததோா மினனை வேஙகடததுச்சியிற கணடு எனகிறபடியே வாஷா-கவலாஹகமபோலே அகி2லாககும அகி2லதாபததையும போககி அகி2லாபேக்ஷிதபரத3ரான * திருவேஙகடத் தெநதையைத திருவடி தொழுது அபபோதே திருமலையி லிறஙகித திருததாழவரையில ஆழவாாகளையுந திருவடி தொழுது புறபபடடு

பெருமாள கோயிலுககு எழுநதருளிப பேரருளாள ரையும ஸேவிதது புறபபடடுத திருவலலிககேணி திருநீாமலை முதலான கிழககில திருபபதிகளையும ஸேவிதது மது4ராநதகததேற எழுநதருளி ஏரிகாதத பெருமாளையும ஸேவிதது, பெரியநமபி தமமை கருபைபணணியருளின

திருமகிழடியை தண்டனிட்டு தொண்டைமண்டலத்திலுண்டான மாயாவாதி₃களையும் ஜயித்து திருவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடி வணங்கி, புறப்பட்டு வீரநாராயணபுரத்தே சென்று நாதமுனிமன்னுரையும் ஸேவித்து. நாதமுனிகள் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருந்த இடத்தையும் ஸேவித்து. இப்படி பூ₄ப்ரத₃க்ஷிணம் பண்ணி மடங்கித் திருவணையாடி, திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எழுந்தருளிப் பெரியபெருமாளை அமலனுதிபிரானிற்படியே திருவடிமுதல் திருமுடியளவாக * முடிவில்லதொரெழில் நீலமேனியையும் அநுப₄வித்து அஞ்ஜலித்துக்கொண்டு ஜயஸ்ரீயுடன் நிற்க, பெருமாளும் * பவளவாய் திறந்து 'உமக்கு ஒருகுறையும் இல்லையே?' என்ன, ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாரரும் 'திருமாலுருவோடு அவன் சின்னமே பிதற்றாநிற்பது ஓர் திருமால் தலைகொண்ட நங்கட்கு எங்கே வரும் தீவினையே'' என்கிறபடியே அங்கும் தேவரீரையே சிந்தித்து எங்குந் திரிந்துவந்த அடியேனுக்கும் ஒருகுறை உண்டோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிப்பிக்க ஸ்வீகரித்து புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் தங்களினபமிகு பெருங்குழிவு கண்டு உகந்து அவர்களை க்ருபைபண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பட்டர் வைபவம்

உடையவரும் இப்படி ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப் போலேயாக்கி வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே இவரை ஆஶ்ரயித்த முதலிகளில் கூரத்தாழ்வான் ஸகல ஶாஸ்த்ரவித்தமராய். ஆசார்யபதைக₃நிஷ்ட₂ராய். அபி₄க₃மந உபாத₃ாந.இஜ்யா ஸ்வாத்₄யாய யோக₃ங்களாகிய பஞ்சகால பராயணராய். விஹிதவிஷய விரக்தராயிரா நிற்க, ஒரு வர்ஷா காலத்திலே மத்₄யாஹ்ந காலமளவாக வர்ஷம் வர்ஷிக்க, ஸங்க₃வகாலந்தவறி மத்₄யாஹ்ந காலமானவாறே உபாத₃ாநகாலம் தவறி. அஹஸ்யஹநி ஶிஷ்டாக₃ர க₃ண்ய

ஜநகக3ருஹஙகளில உபாதா3நமபணணி வநதே திருமேனி யாதரை நடகக வேணடுகையாலும அறறைககுத திரு மாளிகையிலே ஸஞசிதபதா3ாதத2மும ஒனறுமிலலாமையா லும நீராடி எழுநதருளித திருவடிவிளககி ஒருப2லததை அமுது செயயபபணணித தீாதத2 ஸவீகாரமபணணி யிருகக ஸாயஙகாலமானவாறே ததகாலிக காமததைச செயதருளி நமபெருமாளை ஸேவிததுத திருவாயமொழி யநுஸநதா4நமே தா4ரகமாகப படடினியே கணவளாந தருள அவவளவிலே நமபெருமாள பெரிய அவஸரம அமுது செயதருளித திருசசினனமபணிமாற ஆணடாள காஹளநாத2ஙகேடடு உமமுடைய ப4கதா படடினியே யிருகக நீா எனன குலாவிககுலாவி அமுது செயதருளு கிறீா? எனன அவவாககயம பெரியபெருமாள திருச செவியிலுறததித திணணையிலே நித3ரைபணணிககொண டிருநத உததமநமபி கனவிலே பெருமாள எழுநதருளி நமபீ! ஆழவான இனறைககு உபவஸிததிருககிறா நம அககார வடிசில தளிகையை உப4யச2தர சாமர ஸகல வாத3யஸஹிதமாக ஸ்ரீஸாவஹிததுககொணடு போயக கொடும எனறு அருளிசசெயய உததமநமபியும ஸவபநந தெளிநது கணவிழிததுப பாாதது தவரிததெழுநதிருநது பெருமாளருளிசசெயதபடியே தளிகையைத தாமே ஸ்ரீஸா வஹிததுககொணடு அகி2லவாத3யததுடன ஆழவான திருமாளிகை வாசலிலே செலல ஆழவானும பதறியெழுந திருநது 'இதெனன! எனறு திகைதது எதிரே செலல நமபியும நமபெருமாள உமககு அககாரவடிசில தளிகை அனுபபியருளினா அஙகீ3கரியும' எனன, ஆழவானும தளிகையை மஹாபரஸாதமெனறு ஸ்ரீஸாவஹிததுக கொணடு அடியேனுககு அடியிலே ஸாவாபீ4ஷடமும தந தருளினா இது கரயததளிகையாயிருககும' எனறு தமககும ஆணடாளுககுமாக இரணடு திரளைகளை அஙகீ3கரிதது ஶேஷிததததைப போகவிடடருளி ஆணடாளைப பாாதது 'நீ எனன நினைததாய?' எனன அவளும அடியேன

ஒன்றும் நினைக்கவில்லை; பெருமாள் அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம் பணிமாறினவாறே 'உம்முடைய ப₄க்தர் இப்படி பட்டினியிருக்க, நீர் என்ன குலாவிக்குலாவி அமுது செய்கிறீரென்றேனித்தனை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, 'நீ இப்படி சொல்லலாமோ?' என்று ஆண்டாளை வெறுத்து ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளினார். பட்டரும், சீராமப்பிள்ளையும் அவதரிக்கைக்கு ஹேது இத்திரளைகளிறே.

இப்படி நம்பெருமாளநுக்₃ரஹத்தாலே ஆழ்வானுக்கு ஒரு குமாரர் வைகாசியில் அநூராத₄த்தில் திருவவதரித்தருள, 'திருநாமஞ்சாத்துகை முதலான உஜ்ஜீவநாம்ஸத்துக்கு உடையவரே கடவர்' என்று ஆழ்வான தமக்கு அதில் அந்வயமற்றிருக்க, ஸூதகாஸௌச நிவ்ருத்தியானவுடனே பத்துநாளுங்கடந்த இரண்டாநாள், எம்பெருமானார், ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி எம்பாரைப் பார்த்து 'ஆழ்வான் குமாரரை எடுத்துக்கொண்டுவாரும்' என்ன, அவரும் உள்ளே ஆண்டாள் பக்கலிலே சென்று *குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொண்டு, த்₃ருஷ்டிதோ₃ஷாதி₃கள் வாராதபடி *பந்தனை தீரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷார்த₂மாக த்₃வயாநுஸந்த₄ாநத்துடனே மங்களாஸாஸநம பண்ணிக்கொண்டுவந்து, எம்பெருமானார் *தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்தருளும்படி திருக்கைத்தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆநந்தா₃ஸ்ருக்கள் பனிப்பக் கடாக்ஷிக்குமளவில ஶிஶுவினுடைய பசுகுபசுகெனகிற தேஜோ விஶேஷத்தையும் திருமுகவொளியையும் கண்டு 'எம்பாரே! த்₃வயம் பரிமளியாநின்றது; என்செய்தீர்?' என்ன, அவரும் 'ஶிஶுவுக்குக் காபபாக த்₃வயாநுஸந்த₄ாநம் பண்ணிக்கொண்டு எடுத்து விடைகொண்டேன்', என்ன உடையவரும் 'கர்த்தவ்யாம்ஸத்துக்கு முற்பட்டீரே!' என்று திருமேனிபேணுதலுக்கு உகந்தருளி 'இவருஜ்ஜீவநாம்

ஸத்துக்கும் நீரே கடவீர்' என்று நியமித்தருளி பசுங் குழந்தைக்குத் பஞ்சாயுதத்திருவாபரணமும் தம் திருக்கை யாலே சாத்தியருளி நாமகரணத்திலே எம்பார் திருக்கை யாலே திருவிலச்சினையும் சாத்துவித்து ஸ்ரீபராஸரபகவான் திருநாமமாக ஸ்ரீபராஸரபட்டர் என்று திருநாமத்தையுஞ் சாத்தி' ஆளவந்தாருடைய இரண்டாமிழவையும் தீர்த் தருளினார் 377 புத்ரீகருதே ரங்கத்ரந்த்ரேண பராஸர கூரகுலப்ரதீப | கோவிந்தஸிஷ்யஸஸ்து யாமுநாரய மநோ ரதஞ்ச பூரிதவாந் த்விதீயம் ||' என்று இவ்வர்த்தம் லக்ஷ்மீ காவ்யத்திலே உத்தமநம்பியாலும் சொல்லப்பட்டதிறே

அநந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியார் சிறியகோவிந்தப் பெருமாளுக்கு ஒரு குமாரர் அவதரித்தருள அத்தைக்கேட்டு உகந்து உடையவர் ஆளவந்தார் கருஷி பூவிக்கப்பெற்றதே! என்று அவர் திருமாளிகையேற எழுந்தருளி அவர் குமார ரையும் கருபையாலே கடாக்ஷித்தருளி அக்குமாரருக்கு ஸ்ரீபராங்குஸநம்பி என்று நம்மாழ்வார் திருநாமஞ்சாத்தி யருளி ஆளவந்தாருடைய மூன்றாமிழவையும் தீர்த்தருளி னார் 378 கோவிந்தராஜாநவயஜோ மநீஷீ பராங்குஸோ யாமுநவைமநஸ்யம் | அபாசகார பரஸ்பதம் த்ருதீயம் விரா ஜதே வருத்தமணி ப்ரதீப ||' என்று இதுவும் லக்ஷ்மீ காவ்யத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே

பின்பு பெருமாள் மஞ்சள் நீர் குடிப்பித்துப் பட்டரைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி திருமணத்தூணருகே கொட்டிவிட்டு நாச்சியார் சீராட்டிவளர்க்க வளர்ந்தருளு கிறவர் பெருமாள் அமுதுசெய்வதற்கு முன்னே தவழ்ந்து சென்று படைத்திருந்த தளிகையில் அள்ளி அமுதுசெய்யும் படியாயிறே வளர்ந்தருளினது

பட்டர் ஐந்து திருநக்ஷத்ரத்திலே, நெடுமாற்கடிமை அநுஸந்திக்கிற ஆழ்வாரை ஐயா! சிறுமைபெருமையாகிற பரஸ்பர விருத்த த்ரமத்வயமும் ஒரு வஸ்துவிலே

கிடக்குமோ? ஆழ்வார் "சிறுமா மனிசர்" என்று இரண்டையும் சேர அருளிச்செய்வானென்?' என்று கேட்க, ஆழ்வானும் 'நல்லீர்! கேட்டபடி அழகிது; நீர் அநுபநீதராகையாலே. உமக்கு இப்போது ஶாஸ்த்ரங்கொண்டு இசைவிக்கவொண்ணாது; ப்ரத்யக்ஷத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம், கேளீர்! திருமேனி சிறுத்து ஜ்ஞாநம் பெருத்திருக்கிற சிறியாச்சான். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் போல்வாரைக் காணும் "சிறுமாமனிசர்" என்கிறது' என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார்.

பட்டர் பின்னையும் ஒருநாள் திருவீதியிலே புழுதியளைந்து விளையாடாநிற்க, ஒருவன் 'ஸர்வஜ்ஞபட்டன் வந்தான்' என்று அதிஸம்ப்ரமத்துடனே காளமூதிவர, இவரும் 'உடையவர் ஆழ்வான் ஆண்டான் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் எம்பார் முதலான பெரியோர்களிருக்குமிடத்திலே இவனுரடா ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று விருதூதி வருகிறான்?' என்று இரண்டு திருக்கையாலும் புழுதியை அள்ளிக்கொண்டு அவனைப் பார்த்து 'நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எத்தனை? சொல்' என்ன, அவன் அதுக்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதே லஜ்ஜித்து வாயடைத்துக் கவிழ்தலையிட்டுநிற்க, பட்டரும் அவனைப் பார்த்து 'கெடுவாய்! இதொரு கைப்புழுதியென்று சொல்லி ஸர்வஜ்ஞனென்று விருதூதித் திரியமாட்டாதே, அஜ்ஞனாய் விட்டாயே! இனி உன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞனென்கிற விருதையும், ஸம்ப்ரமத்தையும் போகடு' என்று 'காளத்தையும் பறியுங்கோள்' என்கிறமழலைச் சொல்லைச்சொல்ல, அவன் கேட்டு 'இவர் ஆருடைய குமாரர்?' என்ன, 'ஆழ்வான் குமாரர்' என்று அங்குள்ளார் சொல்ல, கேட்டு அவனும் "பறப்பதன்குட்டி தவழுமோ?" என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு, பட்டரைத் தன் தண்டிகையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் திருமாளிகை வாசலிலே சென்றவாறே, பொன்

ஞுசியார் கண்டு இவர் செய்த *சிறுச்சேவகத்தைக் கேட்டு வாரியெடுத்துக்கொண்டு த்3வயாநுஸந்தா4நத் தாலே ரக்ஷையிட்டு *தம்பரமல்லன ஆண்மைகளைத் தனியே நின்றுதான் செய்வரோ? எம்பெருமான்! உன்னைப் பெற்ற வயிறுடையேன் இனியான் என்செய்கேன்?' என்று முன்தானையாலே இவரை முட்டாக்கிட்டு உள்ளேகொண்டு புகுந்து கண்ணெச்சிலுண்டாக இவரைத் திருவீதியிலே போகவிடுவார்களோ?' என்று வெறுத்து ஆண்டாள் திருக்கையிலே கொடுத்து ஸ்ரீபாத3தீர்த்த2த்தைத் தெளித்து இவ்விபூதியில் இவர் நெடுநாள் தங்குமவரோ! என்று வயிறு பிடித்தருளினார்

பட்டரை உபநீதரானபின்பு வேதா3த்4யயநம் பண்ணு விக்க இவர் மேதா4விருக்கும்படி —ஒருநாள் சந்தையிட்ட ஓதி அதின் மற்றைநாள் ஓதுகைக்கு எழுந்தருள மறந்துச் சந்தையிடப் புக்கவாறே ஓதுகிற கடையில் நின்றும் போந்து விளையாடிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க எல்லா ரும் ஓதாநிற்க இவர் புறப்பட்டு வந்தார் என்று ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் கேட்டு அப்பரே! எல்லாரும் ஓதாநிற்க நீர் ஓதாமல் வருவானேன்? என்ன இவரும் அவர்கள் ஓதினவிடத்தையே ஓதா நின்றார்கள் என்ன ஆகில் நீர் நேற்றுச் சந்தையிட்ட ப்ரஸ்நத்தைச் சொல்லிக் காணீர்' என்ன சந்தையிட்டபடியே உச்சரித்துக் காட்டி யருள ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் பயப்பட்டு இன்னம் சிறிதுநாள் இவரை ஓதவிடவொண்ணாது என்று தங்களிலே ஸங்கித்திருந்தார்கள்

பின்பு ஆழ்வானும் எம்பாரும் பட்டருக்கு ஆத்த2 ஸிக்ஷைகளும் தத்வஸிக்ஷைகளும் பண்ணிவைத்தார்கள்

பெருமாள் ஒருகால் திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு ஏகாந்தமாக எழுந்தருளியிருக்க பட்டர் திருவடி தொழப்புக பெருமாள் முனிந்து புறப்படவிட்டத் திருவுள்ள மாக அவர் புறப்பட்டவளவிலே அவனை யழையுங்கோள்'

நம் பட்டருக்கு அருளப்பாடு' என்ன. இவரும் உள்ளே புகுந்து தண்டனிட்டு நின்றவளவிலே, பெருமாளும் 'நாம் புறப்படவிட்டபோது என் நினைத்தாய்?' என்ன, 'பெருமாளும் நாச்சிமாருமாக நினைத்திருந்தேன்?' என்ன. 'முன்பு நினைத்திருந்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்டருள, 'ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக நினைத்திருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'நம் ஆணை; நம்மை முன்புபோலே நினைத்திரும்' என்று திருவுள்ளமாயருளினார்,

ஆழ்வானும் பட்டருடைய விவாஹோசிதவய:பரிணாமத்தைக்கண்டு, உடையவருடனே 'பிள்ளைக்கு விவாஹம் பண்ணிவைக்கும்படி எங்ஙனே? நம் உறவுமுறையார் ப்ராக்ருதரா யிராநின்றார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் 'பெரியநம்பி திருமேனி ஸம்ப$_3$ந்தி$_4$களான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாந்தாநிகரிடத்திலே பட்டருக்குப் பெண் கொணர்ந்தால், ஸ்வஸூத்ரஶாகை$_2$களுக்கும் ப்$_3$ராஹ்மண்ய வைஷ்ணவத்வத்திற்கும் பெரியசரணமென்று தட்டாகாதிறே' என்ன, ஆழ்வானும் ஸம்மதித்து ஆண்டாளுடன் ஆலோசித்து உடையவரை முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண் கேட்க, அவர்களும் பட்டருடைய ஆபி$_4$ஜாத்யங்கண்டு கொடுக்கத்தேட, புது ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மென்று ஒருகால் இசையாதிருந்தார்கள். ஆண்டாள் ஒருநாள் ஆழ்வானைப் பார்த்து 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகார்யஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ?' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஈஶ்வரகுடும்பத்துக்கு என்னைக் கரையச்சொல்லுகிறாயோ?' என்று அருளிச்செய்து, பெரியபெருமாளைத் திருவடி தொழுது மடங்குகிறபோது 'பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள்; ஒருகாரியஞ் செய்விக்க வேண்டாவோ என்று சொல்லுகிறார்கள்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் திருவுள்ளம்பற்றி 'நீரோ அதற்குக் கடவீர்? நாமன்றோ? தகுதியாகச் செய்விக்கிறோம்; நீர் போம்' என்று திருவுள்ளமாயருளிப் பெண் கொடுக்கும்படி அவர்களுக்கு ஸ்வப்நங்

காடடியருள மறறைறநாள தாஙகளே கொடுககிறேமெனறு வநதுசொலலி அககசசியைப படடருககுத தாரைவாராததுக கொடுததுப * பெருபபெருதத கணணுலஞ செயதருளி ஞாகள

உடையவா ஸஙயஸிததருளுகிறபோது ஸ்ரீரஸமபத்ரு தி₄யை விடவேணடுகிறதோ?' எனன நமமுதலியாண டானையொழிய ஸஙயஸிததோம்' எனறு அருளிசசெயய இபபடி அருளிசசெயயலாமோ? எனறு ஸ்ரீபாத₃தது முதலிகள கேடக, இவருமகையில தரித₃ணட₃ததை விடிலனறே நமமுதலியாணடானை விடுவது எனறு அருளிஞா

முதலியாணடான திருவாயமொழி1யாதினபடி —ஒரு நாள எமபெருமானா திருபபளளிககடடிலிலே ஏறியருளி ஒருபாடடுச சநதையிடடவாறே முதலியாணடான பரவ ஸராயருள இததைககணட எமபெருமானும 379 வேத₃வேத₃யே பரே புமஸி ஜாதே த₃ஸரத₂ாதமஜே। வேத₃ பராசேதஸாத₃ாஸீத ஸாக்ஷாத ராமாயணாதமநா ||' எனனுமாபோலே வேத₃ஙகளும ஆழவாாமுகேச₂ந திருவாய மொழியாய வநது அவதரிதததெனறனறே? எனறு அருளிசசெயதா

பெருமாள பெரிய திருநாள கணடருளித திருக காவேரியிலே தீாதத₂மபரஸாதிகக எழுநதருளுகிறபோது எமபெருமானா முதலியாணடான திருககைததலமபறறி எழுநதருளி நீராடி மீணடெழுநதருளுமபோது பிளளை யுறஙகாவிலலித₃ாஸா திருககைததலமபறறி எழுநதருள ஸேவிததிருநத முதலிகள இதுககு அடி என?' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும ஜநமம உயாநதிருககச செயதே தாழநிலலாநினறேமே எனகிற அபி₄மாநமுணடே அலலாதாாககு அகங்காரததையும இலலாதவரிறே இவா' எனறருளிஞா.

பெரியநம்பி திருமகளாரான அத்துழாய் புக்ககத்திலே வாழுங்காலத்திலே. ஒருநாள் 'தீர்த்தமாடத் துணைவர வேணும்' என்று மாமியாரை அபேக்ஷிக்க, அவளும் 'உன் சீதனவெள்ளாட்டியைக் கொண்டு போ' என்று கடுத்துச் சொல்ல, நம்பிபக்கலிலே வந்து 'ஐயா! என்னை இப்படி சொன்னாள்' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறியோம்: உங்கள் சீயருக்கு சொல்' என்ன, இவரும் அங்கேசென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அருகிலிருந்த முதலியாண்டானை ''உமக்கு இந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டி' என்று கொடுத்து 'போம்' என்ன. ஆண்டானும், கூட வெழுந்தருளி நீராடப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வந்து அவருடைய புக்ககத்திலே நின்று தா₃ஸவ்ருத்திகளைச் செய்யத்தொடங்க, அவருடைய புக்ககத்தார் 'ஆண்டான்! இது என்?' என்ன, 'என்னை வரவிட்ட உடையவரைக் கேளுங்கோள்; ஆசார்யர்சொன்னது செய்யவேணுமே' என்ன. அவர்களும் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறப்போய் 'நம்பீ! முதலியாண்டானை வரவிட்டு எங்களை இப்படி நசிப்பிக்க வேணுமோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாம் அறிந்தோமோ? உடையவரைக் கேளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அங்கே சென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. உடையவரும். ஆண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம்; அவர் அங்கு நிற்கை உங்களுக்கு அநிஷ்டமாகில இங்கிருந்து அடிமை செய்கிறார்' என்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினார்.

பெரிய நம்பி மாறனேரிநம்பியை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தருள, இதுகேட்டு எம்பெருமானார் நம்பி ஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'சீயா! ஸம்ஸாரம் சிலுகிடாதபடி அடியேன் ஒரு வழியாலே வேலியிட்டுவர. தேவரீர் ஒருவழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் 'வாரீர் உடையவரே! இக்ஷ்வாகுவம்ஶத்திலே அவதரித்து ஸாமாந்யத₄ர்மத்தை வெளியிட்டருளின பெரு

மாளிககாடடில நான பெரியவனே? பெரியவுடையாரைக காடடில இவா தணணியரோ? ஸாமானய த$_4$ாமநிஷட$_2$ரான த$_4$ாமபுதரரைககாடடில நான பெரியவனே? ஸ்ரீவ்து$_3$ரரைக காடடில இவா தணணியரோ? பயிலுஞசுடரொளி நெடு மாறகடிமை' கடலோசையோ? எனறு அருளிசசெயய, உடையவரும உகநது ஸமமதிததிருககசசெயதே 'மாற னேரிநமபி திருநாடடுககு எழுநதருளுமபோது பெரிய பெருமாள திருவடிகளே ஶரணமெனனுதல, ஆளவநதாா திருவடிகளே ஶரணமெனனுதல செயயககணடிலோம இது என? எனறு உடையவருடனே பெரியநமபி அருளிச செயதருள உடையவரும அவாககு அபபோது ஶலோக த$_3$வயாநுஸநத$_4$ாநமாயிருநததாயக கொளளீா' எனறு விணணபபஞசெயய நமபியும அது பெணகணடபிசசன வாாததையனறோ? எனறு அருளிசசெயதருள உடைய வரும பெணணினுடைய நிதயயோக$_3$ததைத திருவுளளம பறறுதொழிகிற தென?' எனறு விணணபபஞசெயதாா

உடையவா ஒருநாள ஊமையை யழைததுககொணடு உளளே எழுநதருளிக கதவை யடைதது ஏகாநதததிலே ஸமஜ்ஞையாலே தம திருவடிகளைத தொடடுககாடடியருள அவனும அதுவே தஞசமெனறு பு$_3$த$_3$தி$_4$ பணணியிருகக ஆழவான இததைக கதவின புரையிலே கணடு ஐயோ! கூரததாழவானாயப பிறநது பரகக ஶாஸதரஙகளைக கறறுக கெடடேன ஒனறும அறியாத ஊமையாயப பிறநதால அடியேனுககும உடையவா இரஙகியருளுவீர!' எனறு மோஹிததாா எனறு பரஸிததமிறே

திருககோடடியூாநமபி திருககோடடியூரிலே மேல தளததின மேலே படிககதவை விழவிடடு த$_4$யாநிததுக கொணடிருகக உடையவா அஙகேற எழுநதருளி நமபி யைக குறிதது த$_4$யாநம எது? மநதரம எது? எனறு கேடடருள, நமபியும ஆளவநதாா வடவாறறிலே நீராடி யருளுமபோது அக$_4$மாஷணம பணணி முழுகியிருநதால

அவர் திருமுதுகு வல்லான் கடாரம் கவிழ்த்தாப்போலே யிருக்கும்; அதுவே எனக்கு த்₄யானம்; 'யமுனைத் துறைவர்' என்கிற இதுவே மந்த்ரம்' என்று அருளிச் செய்தருளினர்; ஆகையாலே ஆசார்ய விக்₃ரஹமே ஸ்த₂ர த்₄யேயமென்றும், தந்நாமமே ஸதா₂ஜப்யமென்றும உடையவருக்கு உபதேசித்தாராய்த்து.

380. "பா₃லமூகஜடா₃ந்த₄ாஶ்ச பங்க₃வோ ப₃தி₄ராஸ்ததா₂ ! ஸதா₃சார்யேண ஸந்த்₃ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி பராங்க₃திம் ||" என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும் எல்லாரும் ஸம்ஸாரஸமுத்₃த்தீர்ணராம்படி ஸர்வரையும் இப்படி விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்துகொண்டும், கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானர் முதலான முதலிகளுக்கு ஸ்ரீபா₄ஷ்யம் ப்ரஸாதி₃யா நின்றுகொண்டும் ஸுகமே வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே ராஜ்யம்பண்ணுகிற சோளராஜா து₃ஶ்ஶைவனுகையாலே, வேத₃விருத்₃த₄மான கள்ளப்பொய்ந்நூலாகிய ஶைவாக₃மத்தை த்₃ருட₄தரப்ரமாணமான மெய்ந்நூலென்று அத்₄யவஸித்துத் தானும் தன் புரோஹிதனுமாகக் கூடவிருந்து தன்னுடைய நாட்டிலுள்ள வித்₃வான்களையெல்லாம் திரட்டி 381. "ஶிவாத்பரதரம் நாஸ்தி' என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச் சொல்லி தண்டிக்க, சிலர் அவனுடைய ஆஜ்ஞைக்கு அஞ்சியும் சிலர் அர்த்த₂க்ஷேத்ராதி₃களை ஆசைப்பட்டும் எழுத்திட்டார்கள். இத்தைக்கண்ட நாலூரான் 'இந்த ஆப₄ாஸரிட்டத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு? இராமாநுசனும் கூரத்தாழ்வானும் இட்டாலன்றோ இட்டதாவது?' என்ன, சோளனும் அப்பொழுதே சில மநுஷ்யரைப் பார்த்து 'இராமாநுசனை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோள்' என்று கோயிலுக்கு வரக்காட்ட, அந்த ராஜமநுஷ்யர் உடையவர் மடத்துவாசலிலே வந்து 'இராமாநுசன் எங்கே?' என்று கேட்க, இச்செய்தியை உடையவருக்கு நீராடத் திருமஞ்சனம் முகந்து கொடுக்கிற

கூரததாழவான திருசசெவியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷணவர வநது ரஹஸயமாக விணணபபஞசெயய, ஆழவானும உடையவருடைய தரிதணட காஷாயாதிகளை தரிததுக கொணடு உடையவருககும விணணபபஞசெயயாதே ராஜ மநுஷயருடன போகததேட அவவிஶேஷஙகேடடு ஆழவா னுடனே பெரியநமபியும புறபபடடு எழுநதருள அவரகளை அழைததுககொணடு போனாரகள

அநநதரம உடையவரும தரிதணட காஷாயாதிகளைத தாருஙகோள' எனன 'கூரததாழவான தரிததுககொணடு ராஜமநுஷயருடனே எழுநதருளினார எனறு முதலியாண டான விணணபபஞசெயய 'ஆகில அவருடைய வெளளை யைத தாருஙகோள எனறு வாஙகித தாம சாததிககொணடு ஆழவானுககும பெரியநமபிககும எனன தீஙகு வரபபுகு கிறதோ? எனறு பேரகலேஶிததிருகக முதலியாணடா னுளளிடட முதலிகளெலலாரும தேவரீர இஙகிருகக வொணணாது எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும இனிசசெயய அடுபபதென? எனறு வயாகுலாநதகரண ராயப பெரியபெருமாள திருமுனபே செனறு திருவடி களிலே ஶரணமபுகககு வெறுபபொடு சமணர முணடர விதியில சாககியரகள நினபால பொறுபபரியனகள பேசில எனறு தொடஙகி தலையையாஙகே, அறுபபதே கருமங கணடாயரஙகமாநகருளானே" எனறு ஆழவார அருளிச செயதபடி இபபோது சடககென அவன தலையை அறுககக கூடாது அவன பரிகரவானாகையாலே முகாநதரேண செயதுவாரா நினறேன எனறு விணணபபஞசெயது முதலி களும தாமுமாக எழுநதருளா நிறக பினனையும ராஜமநுஷயர பினதொடர, பினனே ஆள தவரிதது வருகிறது' எனறு முதலிகள விணணபபஞசெயய உடையவரும வழியில மணலையளளி "கொடுமைசெயயுங கூறறமும என கோலாடி குறுகபபெறா தடவரைததோள சககரபாணீ! சாரஙகவிற சேவகனே!' எனறு இததையோதி அவரகள வருகிற வழி

யிலே ஒழுக்கிவாருங்கோள்' என்ன. முதலிகளும் அப்படியே செய்ய. ராஜமநுஷ்யர் அந்த மணலை மிதித்து அப்பால் அடியிடப்போகாமல் 'போகிற பார்ப்பார் மந்த்ரவாதமும் பண்ணிப்போனார்கள்' என்று மீண்டுபோக. உடையவரும் முதலிகளுமாக * அரங்கத்துறையும் இன் துணைவனை வழித்துணையாக எழுந்தருளினார்கள்.

ஒருமலையடியிலே திருமலைநல்லான் ஶிஷ்யர்களான சில வேடமுதலிகள் புலம பாவாநிற்க. அங்கே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் எம்பெருமானாரைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருள. அவர்கள் இவரைத் திருநாமமே குறியாக 'நீர் எங்கிருந்து எழுந்தருளுகிறீர்?' என்றுகேட்க. 'கோயிலில் நின்றும் வருகிறோம்' என்ன அவர்களும் எம்பெருமானார்க்கு ஒரு குறையுமில்லையே? பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்திற்கு ஒரு குறையுமில்லையே?' என்றுகேட்க. இவரும் 'என்ன பெரியபெருமாள்! என்ன திருச்செல்வம்! எம்பெருமானார் சோளன் வ்யாஜேந வெண்பரிதாநம் தரித்து எழுந்தருளினார்; இன்னவிடத்தே எழுந்தருளினாரென்று தெரியாது' என்று அருளிச்செய்ய. அவர்களும் அவ்வார்த்தை கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டுப் புலம்பாவுகை தவிர்ந்து அன்று முதல் ஆறுநாள் பட்டினியே கிடக்க, ஆறாம்நாள் ராத்ரி அம்மலையடியிலே எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து குளிரிலேயீடுபட்டு இவர்கள் புனத்தில் நெருப்பொளிகண்டு, உடையவரும் 'நம்மை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் அங்கேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோய் 'வழி எங்கே? பிள்ளைகாள்!' என்ன, அவர்களும் 'ப்ராஹ்மணர் குரலாயிருந்தது; பெருவிடாயோடே ஒருகுரலாயிராநின்றது' என்று ஓடிவந்து வேலியைப்பிரித்து 'இங்கே வாருங்கோள்' என்று அழைத்துக் கொண்டுபோய், சாத்துகைக்குத் திருப்பரியட்டங்களும் கொடுத்து, சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்

களையும் உலரவிட்டுக் குளிர்போகக் காய்ச்சியொற்றி 'எங்கு நின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள்!' "என்று கேட்க, இவர்களும் 'கோயிலில் நின்றும் வருகிறோம்' என்ன, 'எம்பெருமானார் செய்கிறதென்?' எனறுகேட்க, முதலிகளும் 'நீங்கள் எம்பெருமானாரை அறிந்தபடி எங்ஙனே?' என்ன, "நாங்கள் நல்லானடிமைகள்; அவர் எங்களுக்கு ஹிதம் ப்ரஸாதி₃க்கும்போது 'நமக்கெல்லாம் பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும்; ஆகையாலே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணமென்றிருங்கோள்' என்று அருளிச் செய்தார்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் 'ஆகில் இவரே உடையவர்' என்று காட்டியருள, அவர்களும் ஸ்ரீபாத₃த்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது வ்யாகுலப்பட்டுத் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்துத் தேனும் தினையுங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து 'இக்கதிரை வறுத்து இடித்துத் தேனிற்கலந்து அமுது செய்தருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும் அப்படியேசெய்து அமுது செய்தருளி அற்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்கள்; மற்றை நாள் விடிவோரை வேடமுதலிகள் ஒருவரையும் தம் ஸ்ரீ பாத₃த்து முதலிகள் ஒருவரையுமாகக் கோயிலுக்குப் போகவிட்டு, உடையவருடனே மற்ற நாற்பத்தஞ்சுதிரு நாமமும் எழுந்தருளினார்கள். அவ்வேடமுதலிகளும் இவர்களை மலைக்குமேலே அறுகாதவழிகொண்டுபோய் ஒரு வேடமுதலியகத்தே விட, அவ்வேடமுதலி பகலெல்லாம் வேட்டைக்குப்போய் வந்து உண்ணப்புக்கவாறே 'ப்₃ராஹ்மணர்கள் பட்டினியே யிருக்க நாம் உண்ணலாகாது' என்று, 'அருகாக ஒருக்₃ராமத்திலே கட்டளைவாரியென்பானொரு ப்₃ராஹ்மணனகத்திலே இவர்களைக் கொண்டுபோய்விட்டு வேண்டுங்கட்டளைகளையும் பண்ணி, இப்போதே அமுது செய்யப்பண்ணுவியுங்கோளென்று சொல்லுங்கோள்' என்று ஆள்கொடுத்துப் போகவிட, அவர்களும் உடையவரையும் முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவனகத்தேவிட்டு 'இவர்களை இப்போதே அமுதுசெய்யப் பண்ணுவியுங்கோள்'

என்று சொல்லி வேண்டுங் கட்டளைகளும் பண்ணுவித்து மீண்டு போனார்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பத்நியும் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'உங்களுக்கு அமுதுசெய்ய வேண்டாவோ?' என்று விண்ணபபஞ்செய்ய. முதலிகளும் 'வேண்டா' என்று அருளிச்செய்தருள, அவளும் 'உங்களுக்கு ஸந்தே₃ஹிக்க வேண்டா; அடியேனும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாத₃த்தை உடையேன்' என்றாள்; முதலிகளும் 'நீ எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாத₃த்தை ஆஶ்ரயித்தபடி எங்ஙனே?' என்று கேட்க அவளும் 'நாங்கள் இவ்விடம் வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாறே கோயிலிலே வந்திருந்தோம்; அங்கே என்னகமுடையாரும் நானும் ஒரு மச்சுமேலே யிருக்கையாயிருக்கும்—அப்போது எம்பெருமானார் ஏழு திருமாளிகையிலே மாது₄கரம்பண்ணி அமுது செய்தருளுவர்; அவர் திருவீதியிலே எழுந்தருளும் போது அகளங்க நாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் அவர் திருவடிகளிலே ஸேவிப்பார்கள்; அவர் ஒரு நாள் மாது₄கரத்திற்கு அந்தத் திருமாளிகையேற எழுந்தருள அடியேனும் மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்து நின்றேன்; அவர் 'இது என்ன? பெண்ணே!' என்று கேட்டருள. 'நீர் மாது₄கரம் பண்ணுகின்றீர்; உம்மை ராஜாக்களும் பட்டணத்து முதலிகளும் தண்டனிடாநின்றார்கள்; இதற்கு அடி என்?' என்றவாறே. உடையவரும் 'நாம் அவர்களுக்கு ப₄க₃வத் விஷயத்தில் சில நல்லவார்த்தை சொல்லுகையாலே காண்' என்று அருளிச்செய்தருள, 'அந்த நல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ரஸாதி₃த்தருள லாகாதோ?' என்றேன்; அப்போது ஹிதமருளிச்செய்து எழுந்தருளினார்; பின்பு எங்கள் நாட்டில் வர்ஷமுண்டாய் நாங்கள் எங்கள் நாடேறப் போகும்போது அவர் அருளிச் செய்த நல்வார்த்தையை மறந்தேன்; 'உடையவரை ஸேவிக்கப் பெற்றிலேனே!' என்ற இழவோடே நினைத்திருக்க அற்றைக்கும் அங்கேற எழுந்தருள, அடியேனும்

மசில நினறும இறஙகிவநது தணடனிடடுநினறு நாஙகள எஙகள நாடேறபபோகா நினறோம தேவரீா முனபு அருளிச செயத நலவாாததையை மறநதேன எனன இபபோது உடையவரும மீளவும த₃வயததை நெஞசிலே நிலநிறகுமபடி கு₃ருபரமபரா பூாவகமாக உபதே₃ஶிதது மீணடு எழுநதருளததேட அடியேனுககு ஆததமரகைஷயாக ஏதேனுமொனறு தநதருளவேணும எனறு விணணபபஞ செயதேன அபபோது சாததியிருநத ஸ்ரீபாது₃கைகளை பரஸாதி₃ததருளினா அடியோஙகளும அனறே போநதோம பினனை ஸேவிககபபெறறிலோம' எனறவாறே உடையவரும தம திருவுளளததிலே விசாரிததருளித திருப போனகஞ சமைகக அருளிசசெயது இவள செயயுமது பாாததிரும எனறு ஒரு ஸ்ரீவைஷணவரை வைகக அவரும பாாததிருகக அவளும அடைவாகச சமைதது முனபு உடுதத புடவையை அவிழதது ஶுத₃த₄மான புடவையை உடுதது உளளே புகுநது எமபெருமானாா திருவடிகளே ஶரணம' எனறு உசசரிதது அவா ஸ்ரீபாது₃கைகளை ஏறியருளப பணணித திருவடி விளககி அமுதுசெயயபபணணிப புறப படடு முதலிகளுககு த₃ணடன ஸமாபபிதது ஸ்ரீபாத₃ம விளககி அமுதுசெயய எழுநதருள வேணும எனறு விணணபபஞசெயய முனபு பாாததிருககச சொனன ஸ்ரீவைஷணவரையழைதது இவள செயதபடி என?' எனறு கேடடருள அவரும இவள திருபபோனகம அடைவாகச சமைதது முனபு உடுதத புடவையையும விடுதது ஶுத₃த₄மான புடவையையும உடுததுத திருப போனகததை எடுததுக கொணடுபோய உளளே புகுநது கதவையடைதது த₄யானமபணணி யிருநது அமுதுசெயயப பணணினாள அது கறுதது நீணடிருநதது எமபெருமானா யிருநததிலலை எனறவாறே அவளையழைதது நீ உளளே செயததென? எனறு கேடடருள அவளும முனபு அடியே னுககுத தஞசமாக பரஸாதி₃ததருளின ஸ்ரீபாது₃கைகளைத திருவடி விளககி அமுது செயதருளப பணணியாயதது

ப்ரஸாத₃ஞ் சூடுவது; இப்போதும் அப்படியே செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. 'ஆகில், அவைதன்னை இங்கே கொண்டுவந்து காட்டு' என்ன. அவளும் கொண்டுவந்து காட்ட. அவை அங்குத்தைக்கு * எதித்தலை நாதன் இராமா நுசன் தன் இணையடிகளுக்கு ஒத்திருந்தது; அப்பொழுது 'ஆகில், இந்தக கோஷ்டியிலே எம்பெருமானாருண்டோ? பார்த்துக் காணாய்' என்ன, அவளும் திருவிளக்கை யேற்றிக் கொண்டுவந்து அடைவே பார்த்து எம்பெருமானார் திருவடி களைக்கண்டு. திகைத்துநின் று. 'இது எம்பெருமானார் திருவடி களைப் போலே இராநின்றது; காஷாயமில்லாமை தெரிகிற தில்லை என்றவாறே. 'நான் காண்' என்று அருளிச்செய்ய. அவளும் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அழப்புக்க வாறே, கண்ணைத்துடைத்து எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த வார்த்தை ஒத்திருந்ததில்லையாகில் முதலிகள் அமுது செய்யார்கள்; அத்தை என் செவியில் சொல்லிக் காணாய்' என்ன. அவளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அந்த வார்த் தையும் ஒத்திருந்தது; ஆகில் 382. "விது₃ராந்நாநி பு₃பு₄ஜே ஶுசீநி கு₃ணவந்தி ச" என்கிற பாவநத்வ போ₄க்₃யத் வங்களை உடைத்தாயிருந்தது; இனி முதலிகள் அமுது செய்யக் குறையிலலை' என்று அருளி †(ச்செய்து. 'நமகது மாத்ரம் கூடாது; ஒரு ப₄க₃வத்₃ விக₃ரஹம் அமுது செய்ய வில்லை' என்ன. அவளும் 'ஆகில் பாலும் பழமும சர்க்கரை யும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று ஸமர்ப்பிக்க. இவரும் தம்முடைய எம்பெருமானுக்கு அமுதுசெய்யப் பண்ணித் தாமும் அமுது செய்தருள). முதலிகளும் அமுது செய்து கண்வளர்ந்தருள. அப்பெண்பிள்ளை முதலிகள் தளிகைப்ரஸாத₃த்தையுங் கூட்டிக் கலந்து மச்சிலேயிருக்கிற தன் ப₄ர்த்தாவை எழுப்பி ப்ரஸாத₃மிட்டு ப்ரஸாத₃ப்படப் பண்ணித் தான் ப்ரஸாத₃ப்படாமலிருக்க. அவனும் 'இதென்?' என்று கேட்க. அவளும் 'கோயிலில் நின்றும் எம்பெரு மானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி, அமுது செய்யமாட்டோ

† குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில ப்ரதிகளில் இலலை.

மென று கணவளாநதருளினாகள எனறவாறே அவனும நான அதறகு எனன செயயவேணும? என்ன, 'நீா எமபெருமானாரை ஆஶரயிகக வலலீரோ? எனன, அவனும இசைநது பரதயயம பணணிககொடுகக அவனும உகப புடனே பரஸாத₃பபடடு நித₃ரை பணணினுன மறறைநாள பொழுது விடிநதவாறே எழுநதிருநதுவநது உடையவா திருவடிகளிலே த₃ணடன ஸமாபபிதது இறறைககு எழுநதருளியிருநது இவரை கருபைசெயதருள வேணும' எனறு விணணபபஞசெயய எமபெருமானும அறறைககு அஙகே அவஸரிததருளி அவனுககாக அவனுககு ஹிதோபதே₃ஶம பணணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ செயதருளி அஙகே நாலைநதுநாள எழுநதருளியிருநது தரித₃ணட₃ காஷாயாதி₃களையும ஸமபாதி₃ததுத தம திருவாராத₄நமான பேரருளாளா ஸநநிதி₄யில வைதது த₃ணட₃ன ஸமாபபிதது முனபுபோலே அவறறை த₄ரிததருளினா

மறறைநாள மேறகே வஹநிபுஷகரிணியாகிற க₃ராமத தேற எழுநதருளி அஙகே சிறிதுகாலம எழுநதருளியிருநது அஙகுநின றும மிதி₂லாபுரி ஸாளக₃ராமததேற எழுநதருள ஊரடைய பரசச₂நந விரோதி₄களாகையாலே உடையவரை அநாத₃ரிததிருகக உடையவரும முதலியாணடானை யழைதது இவவூரா நீாமுககககுந துறையிலே நீா உம ஸ்ரீபாத₃ஜலதை நீடடிககொணடிரும எனறு நியமிததருள, ஆணடானும அபபடியே செயதருள, அவவூரா இவா ஸ்ரீபாத₃தீாதத₂ வைப₄வததாலே நிவருதத அஹஙகாரராய, மறறைநாளே தெளிநது வநது உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிகக அததீாதத₂பரப₄ாவததையிடடு இனறுமுதல இவவூா ஸ்ரீஸாளக₃ராமம எனறு அருளிசசெயதாா அஙகே வடுகநமபியை ஸவபாத₃சச₂ாயாபநநராமபடி விஶேஷ கடாக்ஷஞசெயது அவாககு த₃ாஶநாாததம பரஸாதி₃ததுக கொணடு சிஙகாகோயிலிலே சிறிதுநாள எழுநதருளியிருநது விஷணுவைஷணவ த₃வேஷியான சோளன கரிமிகணட₂னுடைய

நசிக்கும்படியாக அபி₄சாரம்பண்ணி அங்கு நின்றும் தொண்டனூரேற எழுந்தருளினார்.

அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதி₄பதியான விடலதே₃வ ராயன் மகள் பிரமராக்ஷஸாவிஷ்டையாயிருக்க, அவனும் மந்த்ர வாதி₂கள் பலரையுங்கொண்டு தீர்க்கத் தேடினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே து₃:க்கி₂தனாயிருக்க, தத்பத்னியும் நிர்வாண மாய் ஓடித்திரிகிற தன் பெண்ணைக் கண்டு மிகவும் வ்யாகுலப் பட்டிருக்குமளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி உபாதா₃னார்த்த₂ மாக ராஜக்₂ருஹத்தேற எழுந்தருளினவர், து₃:க்கி₂தையான ராஜபத்நியைக் கண்டு து₃:க்க₂ஹேது என்?' என்று கேட் டருள, அவளும் தத்காரணத்தைச் சொல்ல, நம்பியும் கேட்டருளி 'நம் ஆசார்யர் எம்பெருமானார் எழுந்தருளினார்; அவர் கடாக்ஷித்தால் இப்பேய் காடேறிப்போம்' என்று ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸின் கதையை ஸவிஸ்தாரமாக அவளுக்கு அருளிச்செய்ய, அவளும் கேட்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டுத் தன் ப₄ர்த்தாவுக்கு அறிவிக்க, அவனும் 'உடையவர் இப்பேயை விடுவிக்கில், அவரே நமக்கு ஆசார்யர்; அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேன்' என்ன, அவ்வளவிலே அவன் ஸ்வகு₃ருக்களுக்கு விருந்திடத்தேட, இவளும் தன் ப₄ர்த்தா வைக் குறித்து 'நீர் அங்க₃ஹீநரென்று அவர்கள் இங்கே வாரார்கள்; சொல்லாதேகொள்ளும்' என்ன, அவனும் 'அவர்கள் வாராதிருப்பார்களோ?' என்று இவள் வார்த் தையை அதிக்ரமித்துச் சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும முன்பு டில்லீஶ்வரனான துருஷ்கன் இவனை ஆக்ரமித்துப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ப் பட்டார் ஹனன்றிக்கே போம்படி ஒரு அங்க₃விச்சே₂த₃ம் பண்ண, அத்தால் 'விடல தே₃வராயன்' என்று ப்ரஸித்₃த₄மாகையாலே, ஹீநாங்க₃ னகத்தே பு₄ஜிக்க வொண்ணாதென்று தவிர்த்துவிட்டார்கள்; அதுகண்டு அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபிதனாய் அவர் களைத் திரஸ்கரித்திருக்குமளவிலே, அவனுடைய ஸ்த்ரீயும் அவனைக் குறித்து 'உடையவர் திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து

உஜஜீவிககலாகாதோ? இவாகளால என்ன பரயோஜன முணடு?' என்ன அவனுய இசைநது உடையவரை ஸவகருஹததேற எழுநதருளவேணும' என்று பராாத திககு இராமாநுசனும நாம ராஜததிகயை மிதிககக கடவோமலலோம' என்று அருளிசசெயய அவவளவிலே தொணடனூாநமபி முதலான முதலிகள இவனை விஶேஷ கடாக்ஷஞ செயதருளினுல தராஶநததுககு பூஹூஉபகார முணடு என்று பூஹூஶ வேணடிககொளள உடையவரும ஸமமதிதது அவனகதேற எழுநதருளினவளவிலே அவனும அதிஸநதுஷடனுயத திருவடிகளிலே ஸாஷடாஙக பரணாமமபணணி ஸவிநயனுய நிறக முதலிகளும உடையவா ஸ்ரீபாததீாததததை அவன புதரிககு பரஸா திதத்த தததீாததததாலே பரோக்ஷிகக அவளுடைய சிததடரமமபோயத தெளிநதுவநது சேலையும உடுதது உடையவரை ஸேவிகக இததை விடலைதவராயன கணடு அதயாஶசாயபபடடுத தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதததிலே ஆஶரயிகக அவனையும இரஙகியருளித திருவடிககு அநத ரஙகனுமபடி கடாக்ஷிததருளினுா

இபபடி அவனையும ஸவவைபவததாலே ஶிஷயனுககிக கொணடு அவனுககு விஷணுவாததநராயனென்று திரு நாமம பரஸாதிததருளி அதிஸநதுஷடராய நிறக அவவள விலே எஙகள ஶிஷயனை நீா இஙஙனே மயககி ஶிஷயனுககிக கொளளுமபோது எஙகளை ஜயிததனறே செயயலாவது?' என்று பனனீராயிரம க்ஷபணா ஏககாலததில வநது தாககிககத தொடஙக உடையவரும மினனலுககு அஞசு மவாகள இடியினகையிலகபபடடாறபோலவும தேளுககு அஞசிப பாமபினவாயிலகபபடடாறபோலவுமாசசுதே, இனி எனசெயயககடவோம? †(என்று விசாராகராநதரா யிருகக, தொணடனூாநமபி முதலான முதலிகளெலலாரும தேவரீருடைய பரபாவததை எலலாரும அறிநது உஜஜீ

† குணடலிதகரநதம சில பரதிகளில இலலை

விக்கும்படி வெளியிடவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும்)'இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணுது' என்று பார்த்து, ஒரு திருமண்டபத்திலே திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ர ப₂ணுமண்ட₃லமுடைய திருவநந்தாழ்வாருய்லொரொருத்தர்க்கு அநேகப்ரகாரமாக ப்ரத்யுத்தர மருளிச்செய்து அவர்களை வாய்மூடுவித்து ஜயிக்க. அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்மித ராய்வந்து திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கத் தேட, அவர்களை அடிமைகொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாம்படிபண்ணி விஶேஷ கடாக்ஷஞ் செய்தருளித் தம் தி₃வ்யஶக்தியை ப்ரகடிப்பிக்க, இத்தைக்கண்டு போய்ச் சிலர் ராஜ்யாதி₄பனை விஷ்ணு வர்த்த₄நராயனுக்குச் சொல்ல, அத்தைக்கேட்டு விஷ்ணு வர்த்த₄நனும் உடையவர் திருவடிகளிலே அதிப்ரவணனு யிராநிற்க, அங்குத்தையில் எம்பெருமானைத் தொண்டனூர் நம்பி அபி₄மாநித்திருக்கையாலே அவருக்கு 'நம்பிதம்பிரான்' என்று திருநாமஞ்சாத்தி உகந்தருளிச் சிங்கர் கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதா₃ந்த வ்யாக்₂யாநஞ்செய்துகொண்டு இருக்குங்காலததிலே;

திருக்கையில் திருமண் மாண்டு 'சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற்றிலோமே!' என்று சிந்தித்துக்கொண்டு கண் வளர்ந்தருள, அன்று ராத்ரி திருநாராயணப் பெருமாளும் 'அணித்தாக யது₃கி₃ரியிலே உம்முடைய வரவு பார்த்துக் கொண்டு நில்லாநின்ரேம்; உம் திருவுள்ளம் போன்ற திரு மண்ணும் இங்கே உண்டு; சடக்கெனப் புறப்பட்டு வாரீர்' என்று ஸ்வப்நங்காட்டியருள, உடையவர் விடிவோரை ப்ரீதராயெழுந்திருந்து இத்தை முதலிகளுக்கு அருளிச் செய்து விஷ்ணுவர்த்த₄நராயனையும் அழைப்பித்துத் தாம் ஸ்வப்நங் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய, அவனும் கேட்டு ப்ரஸந்நனுய் ஸம்மதித்துக் காடு வெட்டுவித்துக்கொண்டு உடையவர்பின்னே ஸேவித்துக்கொண்டு செல்ல, ப₃ஹு

த$_4$ாநயஸமவதஸரம சைதமா ஸ' ததிலே எமபெருமானுரும செமபொன யதுகிரியேறி வேத$_3$புஷகரிணிககரையிலே எழுந தருளி 383 பரித$_4$ாநஸிலாம த$_3$ருஷடவா பரணமநதி த$_3$விஜோததமா " எனகிறபடியே பரித$_4$ாநஸிலையயும ஸேவிதது அஙகே நீராடி 384 வேத$_3$புஷகரிணீதீரே விஸரலே ச ஸிலாதலே। பரித$_4$ாநம ஸ ஜக$_3$ராஹ காஷாயம பரம புமாந॥ எனகிற க$_3$ததாதரேயரைபபோலே தாமும மீளவும காஷாயம த$_4$ரிததருளி முனனே நடநது திருநாரா யணபபெருமாள எழுநதருளியிருககிற இடததைத தேடிக காணுமல ப$_4$க$_3$வதபரப$_4$ாவததுககுக குறைவாக என செயதோம! எனறு திருவுளளஙகலஙகி அயாநது கண வளாநதருள, அவவளவிலே திருநாராயணபபெருமாள இவா கனவிலே எழுநதருளி கலயாணஸரஸஸின தென மேலை மூலையில செணபகசசோலைககு அருகே திருமகிழுககுத தென பாாஸவததிலே வளாநத திருததுழாயின கீழே பெரியபுறறுககுளளே இராநினறோம, திருமணணும அநதக கலயாண ஸரஸஸுககு வடமேலை மூலையிலே 385 ஸவே தத$_3$வீபாத க$_3$ங்க$_3$ஸேந ஸ$_3$த$_3$த$_4$மருக$_3$த$_3$ரவயமாஹருதம। யாத$_3$வாத$_3$ரௌ விநிக்ஷிபதம அக்ஷயம தநமமாஜஞயா॥ எனகிறபடியே பெரிய திருவடியாலே ஸவேதத$_3$வீபததி னினறும கொணாநது யது$_3$கி$_3$ரியிலே நிக்ஷேபிககபபடடு மத பரப$_4$ாவததாலே அக்ஷயமாக சேமிபபிததிராநினறது நீா கவேலிபபானேன? நாம உமககு அடையாளமாக இவவிடந தொடஙகி நாம இருககும புறறளவாக முறிததிடட திருத துழாயககொழுநதே குறியாக வாரீா' எனறு பரதயக்ஷ ஸமாநாகாரமாக ஸவபநமுகே$_2$ந அருளிசசெயய, உடைய வரும உகநது உணாநது எழுநதிருநது முறிததிடட திருத துழாயககொழுநதே குறியாகக கலயாணஸரஸஸின கரை யிலே எழுநதருளித திருமுகபபடியே சமபகவநஸமீபததில கபபுஙகவருமாயபபணைததுக கொழுநதுவிடட திருததுழாய மரததைககணடு களிதது ஆநநத$_3$ததுடனே பலகாலும தணடனிடடு அததிருததுழாய மரததின மணகாபபு நீககின

வளவிலே 386. "கமபி யது₃கி₃ரிஸ்த₂ம் காந்திஸிந்து₄ம் த₃த₃ர்ஸ" என்கிறபடியே புற்றினுள்ளே பொற்கோயில் தோன்றியபின்பு மற்றங்கினிதமர்ந்த மாயவனுடைய நீல ஸிக₂ாமணி தோன்ற, ஸகவர்ஷம் ஆயிரத்திற்குமேல் பன்னிரண்டு சென்ற வர்த்தமாநப₃ஹு₄தா₄ந்ய வர்ஷம் தைமாஸம் ஸுக்லபக்ஷ சதுர்த்த₂ஸியும் வியாழக்கிழமையுங் கூடின புனர்பூசநக்ஷத்ரத்திலே திருநாராயணனுருவங் கண்டு நலம்மிகுத்துக் கொந்தளித்து எல்லாரும் குணலைக் கூத்தடித்து மங்க₃ளஸங்க₂ ம்ருத₃ங்க₃ படஹாத்₃யகி₂ல வாத்₃ய ஜயஸப்₃த₃கோ₄ஷம்பண்ணி, ராஜாவையும் அழைத்துக் காட்டியருளிப் பாலாலே திருமஞ்சநம்பண்ணி "பகற்கண்டேன் நாரணனைக்கண்டேன் கனவில், மிகக்கண் டேன் மீண்டவனை மெய்யே மிகக்கண்டேன்" என்கிற படியே திருநாராயணப்பெருமாளைத் திருவடிமுதல் திருமுடி யளவும் * கண்ணாரக்கண்டு அநுப₄வித்துத் தம்திருக்கை யாலே மூன்றுநாள் திருவாராத₄நஞ்செய்தருளி, "மாறனடி பணிந்து உய்ந்தவன்" என்று பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங் குஸர்தமக்குத் தாம் அத்யந்தாபி₄மதஸிஷ்யராகையாலும், * தமிழ்மறைகளாயிரமும் ஈன்ற முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலும், பித்ருத₄நத்தைப் புத்ரன் விநியோக₃ங்கொள்ளுமாபோலே ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்₃ரபுருஷார்த்த₂ங்களை இகழ்ந்து காற்கடைக்கொண்டு 'திருநாராயணன்தானே உபாயோபேயம்' என்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற ஒருநாயகத்திரு வாய்மொழியைத் திருநாரணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார்.

பின்பு கல்யாணஸரஸ்ஸின் வடமேலை மூலையிலே தம் த்ரித₃ண்ட₃த்தாலே கீற, பாலாறுபோலே பொங்கிக் கிளம்பு கிற திருமண்குவைகளைக் கண்டு மண்டுகிற ஆநந்த₃ாதிஸ யோ அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தி யருளி த்ரித₃ண்ட₃மண்டி₃தகரபுண்ட₃ரீகராய் விளங்கியருளி, காடுவெட்டி ஊருங்கோயிலும் சமைப்பித்துத் திருநாரா

யணப்பெருமாளுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாத்வத ஸம்ஹிதை யாலே பரோக்ஷஜ்ஞநிஷ்டர்களான ஸ்ரீரங்கராஜப்பட்டர் திருக்கை யாலே செய்வித்தருளின திருநாரணற்கு நித்யோத்ஸவ பக்ஷோத்ஸவ மாஸோத்ஸவ ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களெல் லாம் மஹோத்ஸவமாக நடத்துகைக்கு உத்ஸவபேரம் இல்லையே! என்றும் மிகவும் வ்யாகுலித்தசித்தராய்க் கண் வளர்ந்தருள அப்போது இவர் ஸ்வப்நத்திலே திருநாரா யணப்பெருமாள் எழுந்தருளி நம் உத்ஸவபேரமான ராம ப்ரியர் இப்போது டில்லியேற எழுந்தருளித் துருஷ்கராஜ க்ருஹத்திலே லீலைகொண்டாடி எழுந்தருளியிருக்கிறார், அங்கேறப்போய் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாரீர் என்று திருவுள்ளமாயருள உடையவரும் ப்ராத:காலமானவாறே எழுந்திருந்து ஸ்வப்நத்தை முதலிகளுடன் ஆலோசித்துக் கொண்டு பயணகதியிலே த்வரித்து டில்லியேற எழுந் தருளினவாறே டில்லிபுரீநாதனான ராஜாவும் இவரைக் கண்டு ப்ரத்யுத்தாந ப்ரணதி பூர்வகமாக பஹு உபசாரம் செய்து எழுந்தருளின கார்யம் அருளிச் செய்யவேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும் "எங்கள் குலதெய்வமான ராமப்ரியர் இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார், அவரைத் தரவேணும்' என்று அபேக்ஷிக்க ராஜாவும் அப்படியே செய்கிறோம்' என்று கொள்ளைகொண்டு சிறை வைத்த எம்பெருமான்கள் சிறைச்சாலையை சோதித்துக் கொள்ளீர் என்று அப்பணையிட்டுவிட இவரும் அங்கேற எழுந்தருளி சோதித்து திருநாரணர்வடிவுக்கு ஒத்திராமை யாலே, இத்தேவர்கள் ஒருவரும் மன்று என்று ராமப்ரியரை அவர்களில் காணாமையாலே முசித்துக்கிடக்க அன்றிரவில் ராமப்ரியர் இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி நீர் முசிப் பானேன்? நாம் அவன்மகளாலே பூஜைகொண்டு அவள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்திலே இராநின்றோம், நம்மைக் கொண்டு போம்படியாக அங்கே வாரீர்' என்று அருளிச்செய்ய உடையவரும் இச்செய்தியை ராஜாவுக்கு அறிவிக்க அவனும் இப்படி உம்முடையப்பக்கல் வ்யாமுக்தராகிறவர் தாமே

வரக்கடவர்' என்ன, இவரும் 'அவரைக்கண்டு திருவடி தொழலாகாதோ?' என்ன, 'அப்படியேயாகிறது' என்று இவரை அவனும் தன்மகள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்தேற எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுபோக, அங்கே ராமப்ரியரும் உடையவரைக்கண்டு, ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யந்தோற்ற, இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறுச்சதங்கையும், இட்ட கஸ்தூரித்திருநாமமும், முடித்த * மைவண்ணநறுங்குஞ்சியும், * தன் முகத்துச் சுட்டி தூங்கத் தூங்க * நெறித்த குழலுமாய், ஸஜ்ஜையிலும் குதித்து ''தன்னிய லோசை சலன்சலனென்றிட'' எனகிற படியே செம்பொற்சதங்கைகள் சலசலவென்று ஒலிக்க அகிலரும் காணும்படி வந்து உடையவர் திருமடியிலே யிருக்க, உடையவரும் ஆநந்தாஶ்ருக்கள் பனிப்ப ஆநந்தார்ணவாந்தர் நிமக்நராய்ப் புளகிதங்கிலாங்கராய் மார்பும் தோளும் பூரித்து 'என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையோ!' என்று எடுத்து அணைத்துக்கொண்டருளினார். அன்று முதல் ராமப்ரியர்க்கு 'செல்வப்பிள்ளை' என்று திருநாமமாய்த்து. இத்தைககண்ட ராஜாவும் அத்யாஶ்சர்யயுக்தனாய் அவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து அநேக விதமாக ஸத்கரித்து பஹூபசாரஸஹிதமாக ஸம்பத்குமாரரை யதிஸார்வபௌமர்க்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொடுத்தனுப்பினான்.

உடையவரும் அங்குநின்றும் புறப்பட்டு இவரை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு த்வரித்துப் பயணகதியிலே யாதவாத்ரிக்கு எழுந்தருளி ஸர்வரும் யதிராஜகுமாரரென்னும்படி விஶேஷித்துப் புத்ரவாத்ஸல்யம் பண்ணி அபிமாநித்தருளி ப்ரோக்ஷணதிப்ரதிஷ்டாத புரஸ்ஸரமாகத் திருநாரணருடனே சேர்த்துத் திருநாராயணப்பெருமாளுடைய திவ்யோத்ஸவகர்த்தாவாக்கி, நித்ய பக்ஷ மாஸ அயநஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி மஹோத்ஸவத் திருநாள்களும் நடத்தியருளித் தீர்த்தப்ரஸாதமும் பெற்று, யதிராஜ மடமும் கட்டிவைத்து, ஐம்பத்திருவர்கட்கு அன்பான

ஊழிய கைஙகாயததையும கலபிததருளி ஐமபததிருவா ஸ்ரீவைஷணவர்களென்று ஸமுதா3யததிருநாமமும ப்ரதயேகமாக தா3ஸயநாமமும ப்ரஸாதி3தது அஙகே அவாகளை ப்ரதிஷடி2பபிததுக குறைவறத திருவாராத4நமும நடததிக கொணடிருகக ஒருநாளவரையிலே ஸ்ரீ பா4ஷயகாரா தமமுடைய ஸ்ரீபாத3ததிலுள்ள ஆசாாயாகளுடனேயும, சீயா களுடனேயும ஐமபததிருவாகளுடனேயும, சாறறுத சாறறின முதலிகளுடனேயும கொறறியமமைமாாகளுடனேயும திருமேனிககாவல திருவேணககாரருடனேயும பெருஙகூடடத திருவோலககமாக இராமாநுசனில எழுநதருளியிருநது திருநாராயணபுரம என்று அநநக3ரததுககுத திருநாமஞசாததியருளி இததிருநாராயணபுரததிலே நிதய வாஸம பணணுமவாகளுககுப பெரியோாககும நமககும உணடான பரமபத3மும ஆசாாய கைஙகாயமும உணடாம என்று அருளிசசெயதருளினா

இததிருமலை — கருதயுக3ததிலே ஸநதகுமாரா ஸதயலோகததில நின்றும ஆநநத3மயதி3வயவிமாநததோடே எழுநதருளுவிததுக கொணடுவநது திருநாராயணனை இஙகே ப்ரதிஷடி2பபிககையாலே 'நாராயணாத்3ரி என்றும, த்ரேதா யுக3ததிலே த3ததாத்ரேயா நாலுவேத3புருஷாகளையும ஶிஷயராககிக கொணடுவநது வேத3புஷகரிணிக கரையிலே ஸதா3 வேதா3த4யயந நிரதராயிருககையாலே 'வேதா3த்3ரி என்றும, த்3வாபரயுக3ததிலே நமபி மூததபிரானும ஸ்ரீகருஷணனும ஆராதி4ககபபடுகையாலே யாத3வாத்3ரி' என்றும 387 யுகே3 கலௌ து ஸமபராபதே யதிராஜேந பூஜநாத | யதிஶைல இதி ப்ரோகதம நாமதே4யாநதரம கி3ரே || எனகிறபடியே கலியுக3ததிலே எமபெருமானா எழுநதருளி ஜீாணோத்3தா4ரணமபணணி அபி4மாநிககையாலே யதிஶைலம என்றும ப்ரஸித்3த4மாயதது

அநநதரம பத3மகி3ரியிலே சென்று பௌ3தத4 ஸமயஙகளை வென்று என்றும எனபிளளைககுத தீமைகள

செய்வார்களங்ஙனமாவர்களே'' என்னும்படி அவர்களைக் கற்காணங்தன்னில் அரைப்பித்து நிஶ்ஶேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யாநித்துக் கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள் திருவடிகளிலே பனிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில் நின்றும் எழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க, இவரும் 'பெரியபெருமாளும் பெருந்திருச்செல்வமும் செய்கிறபடி என்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'தேவரீர் இல்லாத குறையொன்றொழிய மற்றொரு குறையுமில்லை' என்ன, இவரும் 'சோழன் பககல் எழுந்தருளின ஆழ்வானும் பெரியநம்பியும் செய்தபடி என்?' என்று கேட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் ''கோயிலில் நின்றும் கூரத்தாழ்வானையும் பெரியநம்பியையும் ராஜமநுஷ்யர் அழைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சோழன் முன்னே விட, அவனும் இவர்களைப்பார்த்து 388. ''ஶிவாத் பரதரம் நாஸ்தி'' என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச் சொல்ல, கூரத்தாழ்வானும் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணாதிகளாலே பஹுப்ரகாரமாக 'ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஜகத்காரணபூதன், த்யேயனும் அவனே, ஸர்க்கஸ்திதி ஸம்ஹாரகர்த்தாவும் அவனே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அவனுக்குப் புத்ரபௌத்ராதிகளாய் அவன் நியமநத்திலே இருக்குமவர்கள்; அவ்வளவுமன்றியே 389. ''ஏக: ப்ரஶஸார பாதுமந்ய: ப்ராக்ஷாளயந் முதா । அபரோऽதீகரந்மூர்த்நா சோऽதிகஸ்தேஷு கத்யதாம்॥'' என்று திருவடிகளை நீட்டினவன் ஒருவன், கமண்டலூதகத்தாலே பக்திபுரஸ்ஸரமாகத் திருவடிகளை விளக்கினவன் ஒருவன், தத்தீர்த்தத்தை ப்ரீதியோடே ஶிரஸாவஹித்தவன் ஒருவன்; இவர்களில பெரியவன் ஆரென்று நீயே விசாரித்துககாணாய்' என்ன, அவனும் இசையாதிருக்க, இவரும் 'இம்மாத்ரமேயோ? 390. ''யச்சௌசநிஸ்ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோதகேந தீர்த்தேந மூர்த்நி வித்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோऽபூத்'' என்று த்ரிவிக்ரமபாத ஜலஸங்கத்

தாலே கபாலிதவமபோய ஶிவதவமுணடானவனிறே இவன' என று அருளிசசெயய சோழனும அதுகேடடு அதிகருத₂த₄ஞய நீர பெரிய வித₃வானுகையாலே உமககு வேணடின படியெலலாம சொலலவலலீர அஙஙனனறு நான சொனன படியே 388 "ஶிவாத பரதரம நாஸதி" என று ஓலைககு எழுததிடும என று ஓலையைக கையிலே கொடுததுக கநககநிராபப₂நதி₄கக கூரததாழவானும தமமுடைய த₃ருடா₄த₄யவஸாயமாமபடியே 391 ஶிவாதபரதரம நாஸதி? த₃ரோணமஸதி தத பரம" என று ஓலைககு எழுத திடடருளினார சோழனும இவர இபபடி பரிஹஸிதது ஓலைககு ஒபபமிடடபடி கணடு அதயநதகோபாகராநத சிததனாய (/ப பெரியநமபியை அழைதது நீர எழுததிடும எனன அவரும 'ஸ்ரீமநநாராயணனே பரன' என று ப₃ஹுமுக₂மாக அருளிசசெயய) ஆழவானையும நமபியையும நேததிராதபாடநமபணணச சொலல /(அவவளவிலே கூரததாழவானும சோழனைக குறிதது நீ மஹாவீரஶைவ னுகையால உனனைபபாரதத கணகள எனககு ஆகாது என று தமமுடைய திவயநக₂ஙகளாலே கீறிக கணணை வாஙகிபபோட) பினபு ராஜமனுஷயாகளும /(பெரியநமபி யைப) பிடிததுககொணடுபோய அவன சொனனபபோலே செயது படைவீடடிலநினறும புறபபடவிட, / (ஆழவானும த₃ரஶநததுககு த₃ரஶநம கொடுககபபெறறோமே! என று பரிதராயிருகக) பெரியநமபியும /(வருத₂த₄ராகையாலே அவ) வேத₂னை பொறுககமாடடாமல அஙகே ஒரு கொலலைத தலைமாடடிலே ஆழவானமடியிலே திருமுடியும அததுழாய மடியிலே திருவடிகளுமாய இளைததுக கணவாநதருள நமபியை ஆபத₂த₃ஶையிலே ஆழவானும அததுழாயும 'அஙகுநினறும கோயிலேறபபோனுலோ?' எனன நமபியும நாம அஙகேபோய பரகருதியைவிடில ஸ்ரீவைஷணவாகள நமபிககுமுறபடடத திருவடி சாருமபோது கோயிலேறப

/ குணட₂லிதக₃ரநத₂ம சில பரதிகளில இலலை

போகவேண்டிற்றில்லையோ? என்று ஶங்கிப்பர்கள்' என்று அருளிச்செய்து |(அடியிலே ஆசார்யன் க்ருபை பண்ணினத்துக்குப் பரமபதமும் ஸித்₃த₄மென்று) ஆளவந்தார் திருவடிகளை த்₄யாநித்துக் கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். ஆகையால், ப்ரபந்நனுக்கு அந்திமதே₃ஶகாலநியதியில்லையென்றபடி. |(பின்பு அங்கே அநாத₂ ப்ரேதஸம்ஸ்காரம் பண்ணிக்கொண்டு திரிவார் சிலர் வந்து, 'இவர்க்கும் அப்படி பண்ணக் கடவோம்' என்று தாங்கள் ஸம்ஸ்காரஞ் செய்வதாக உத்₃யோகிக்க, ஆழ்வானும் அத்₄யவஸாயங் குலையாமல் 'வாருங்கோள், மாணிகாள்! ஈஶ்வரனும் ஈஶ்வர விபூ₄தியும் வைஷ்ணவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்க விருக்க, வைஷ்ணவனுமாய் அறவையுமா யிருப்பானை நீங்கள் எங்கே தேடுவுதிகோள்?' என்று அவர்களை உபேக்ஷித்துவிட்டார்.) பின்பு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பியை அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து ஆழ்வானை ஒரு கட்டணத்திலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு ராத்ரியிலே ஒருவருங் காணாமல் கோயிலிலே வந்து புகுந்தார்கள். கூரத்தாழ்வானும் 'பெரியநம்பியைப்போலே அடியேனுக்கும் இஶ்ஶரீரம் போய்த்தில்லையே!' என்றுகொண்டு "முறையோ? அரவணைமேற்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று போர க்லேஶித்தருளினார் என்று—விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் * கேட்பார் செவி சுடுவார்த்தை கேட்டு '* ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ!' என்று கோ₄ஷித்துக்கொண்டு வேரற்ற மரம்போலே விழுந்துகிடந்து துடித்துத் திருமிடறு தழுதழுப்ப அத்யந்தம் அவஸந்நராய்த் திருமுத்துதிர்த்துக் * கண்ண நீர் கைகளாலிறைத்து க்லேஶிக்கும்படி கண்டு அங்கிருந்த முதலிகள் தேற்ற, தேறி 'ஆழ்வானையும் திருமேனியுடன் இருக்கப்பெற்றோமே!' என்று அருளிச்செய்து, பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீசூர்ண

| குண்ட₃லிதக்₃ரந்த₂ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

பரிபாலநஞ செயது பெருககத திருவத$_4$யயநம நடததியருளி ஆழவானுககுத திருககணபோசசுதே! எனறு வயாகுல ஹருத$_3$யராய மாறொனறிலலா மாருதிச சிறியாணடானை ஆழவானையும ஆராயநது அஙகுளள விசேஷஙகளையும அறிநதுவாரும எனறு கோயிலுககுப போகவிடடு பூரவம போலே வயாக$_2$யாநிததுக கொணடு எழுநதருளியிருநதார

உடையவரின ஆசாரயாகளுடைய திருநக்ஷதரஙகளும தனியனகளும

பெரியநமபி திருநக்ஷதரம மாரகழியில கேடடை

அவா தனியன 392. கமலாபதிகலயாண கு$_2$ணாமருத நிஷேவயா| பூரண காமாய ஸததம பூரணாய மஹதே நம || 393 ஆசாரயாத$_3$யாமுநேயாத$_3$தி$_4$ச$_3$தநிக$_3$மாநதாராதத$_2$ஜாத பரயததிரு சோபாதி$_3$க்ஷத$_3$ரஹஸயாநயபி யதிபதயே யஶச தத$_3$ரக்ஷணாதத$_2$ம| சோளேநத$_3$ரம பராபய சோகதவா ஸத$_3$ஸி பரபுமாந ஸ்ரீபதிரோஹதி பீடா$_3$ம ஶாரீராம தத கருதாஞசாபயஸஹத மநவை தம மஹாபூரணமாரயம ||

திருககோடடியூா நமபியை அநதிமத$_3$ஶையில தேவரீா திருவுளளததிலே நினைததிருககிற நினைவு என? எனறு ஸ்ரீபாத$_3$தது முதலிகள கேடக, நமபியும சகரவாததித திருமகன திருவுளளததை ஒரு பக்ஷி புணபடுததிறறு' எனறு சொலலி நிரபப$_4$ரராய ஆளவநதாா திருவடிகளை த$_4$யாநிததுககொணடு திருநாடடுககு எழுநதருளினாா அதாவது ஶரணாக$_3$தபரிதராணமும போராதெனறிருககு மவனிருகக நமககு இனி வேறொரு நினைவுணடோ? எனறு கருதது இது கணடு ஸ்ரீபாத$_3$தது முதலிகள து$_3$கி$_2$ததுத தேறி தெறகாழவாரைககொணடு நமபிககுத தீாதத$_2$ங கொணடாடித திருவத$_4$யயநமும நடததியருளினாாகள

திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருநக்ஷத்திரம், வைகாசியில் ரோஹிணி.

அவர் தனியன். 394. "ஶமத3மகு3ணபூர்ணம் யாமுநார்ய ப்ரஸாத3ாத் அதி4க3த பரமார்த்த2ம் ஜ்ஞாநப4க்த்யாதி3 ஸிந்து4ம| யதிபதிநதபாத3ம் ஶ்லோகதத்வார்த்த2 நிஷ்ட2ம் ஶ்ரித து3ரிதஹரம் †ஸ்ரீ கோ3ஷ்டி2 பூர்ணம் நமாமி||"
395. "‡ஸ்ரீவல்லப4பத3ாம்போ4ஜதீ4ப4க்த்யம்ருதஸாக3ரம்| ஸ்ரீமத்3கோ3ஷ்டீ2புரீபூர்ணம் தே3ஶிகேந்த்3ரம் ப4ஜாமஹே||"

திருமாலையாண்டான் திருநக்ஷத்ரம். மாசியில் மகம்.

அவர் தனியன் 396. "ராமாநுஜமுநீந்த்3ராய த்3ராமிடீ3 ஸம்ஹிதார்த்த2த3ம்| மாலாத4ரகு3ரும் வந்தே3 வாவதூ3கம் விபஶ்சிதம்||"

திருவரங்கப் பெருமாளரையர் திருநக்ஷத்ரம், வைகாசியில கேட்டை.

அவர் தனியன் 397. "அத்4யாபயத்3யதீந்த்3ராய பராங்குஶஸஹஸ்ரிகாம்| தம் நாத2வம்ஶ்யம் வந்தே3ऽஹம் ஸ்ரீரங்க3ாதி4பதே3ஶிகம்||"

பெரிய திருமலைநம்பி திருநக்ஷத்ரம். சித்திரையில் ஸ்வாதி.

அவர் தனியன் 398. "பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதே3ஶபஃலப்ரத3ாய| ஸ்ரீபா4ஷ்யகாரோத்தம தே3ஶிகாய ஸ்ரீஶைலபூர்ணாய நமோ நமஸ்தாத்||"

திருக்கச்சிநம்பி திருநக்ஷத்ரம், மாசியில் ம்ருக3ஶீர்ஷம்.

அவர் தனியன் 399. "கருணாகரபாத3ாப்3ஜஶரணாய மஹாத்மநே| ஸ்ரீமத்3க3ஜேந்த்3ரத3ாஸாய காஞ்சீபூர்ணாய தே நம:||"

அநந்தரம், மாறொன்றில்லாமாருதிச் சிறியாண்டான் த்வரித்துப் பயணக3தியிலே கோயிலிலே சென்று கூரத்

---

† 'தம் கோ3ஷ்டி2பூர்ணம்' என்றும் பாட2ாந்தரம்.

‡ 'யாமுநார்யபத3ாம்போ4ஜ' என்றும் பாட2ாந்தரம்.

தாழவானை ஸேவிததுநிறக, ஆழவானும சிறியாணடானைக கணடு உடையவரை ஸேவிததாறபோல ஸநதுஷடராய உடையவா செயதருளுகிறபடி யென?' எனறு வினவி யருள இஙகுததை விஶேஷமெலலாம ஸவிஸதரமாக விவரிததுச சொலலக கேடடு ஆநநதிததிராநிறக, ஆணடானும "உடையவா ஆசாரயவிஶலேஷாஸஹிஷணுவாய தேவரீருககுத திருககணபோசசுதே! எனறு மிகவும ஆரததராய அடியேனை ஆராயநதுவா எனறு விடடருளினா" என்ன ஆழவானும *உலகஙகடகெலலாம ஓா உயிரான தாம ஸாகூமேயிருககடபெறில, இவவிபதது அடியேன கணணழிவுமாதரமே கொணடு போகபபெறறதே! எனறு ஹருஷடராயிருககிறுரெனறு விணணபபஞசெயயும எனறு விட, அவவளவிலே சோழனுககுக கழுததிலே புணணுகிப புழுததுப புரணடானெனறு கேடடு கஙகைகொணட சோழபுரததேற ஆணடானுமசெனறு அச *செவிககினிய செஞசொலலை நிஶசயிததுககொணடு எழுநதருள வழியில ஸநதிதத அமமஙகியமமாளையுங கூடடிககொணடு தவரிதது எழுநதருளி ஒருநாள உடையவா ஸ்ரீபாதததது முதலிகளுடன அநுஷடாநாாததமாகத திருககலயாணிககரையிலே எழுநதருளியிருககச செயதே கோயிலில நினறும எழுநதருளின மாருனறிலலாமாருதிச சிறியாணடானும அமமஙகியமமாளும உடையவா திருவடிகளைத தஙகள ஆநநதாஶருககளாலே நனைதது தணடன ஸமாபபிதது ஆழவானுககும பெரிய நமபிககும அபராதம பணணின சோழன கழுததிலே புணணுயப புழுததுப புரணடு போனுன எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும காருணயமருதமான கடடுரையைக கேடடு மாரபுநதோளும பூரிதது ஸநதோஷாதிஶயததுடனே இவாகளை வாரியெடுதது அணைததுககொணடு ஆநநதாஶருககளகொணடு அவாகளை வழியவாாதது இவவளவுதூரம இவவிஶேஷஙகொணடு எழுநதருளின இவாகளுககுச சிறககக கனககக கொடுககலாவது தவயமலலது இலலை எனறு நிஶசயிதது மீளவும

த்₃வயத்தையே அவர்களுக்குப் பரிசிலாக இரங்கியருளி தம் ஸந்நிதி₄யில் முதலிகளைப்பார்த்து 'இது கல்யாணஸரஸ்ஸு என்னுமது அந்வர்த்த₂மாகக் கண்டோம்' என்ன. முதலி களும் 'அப்படியேயாம்'என்று அத்தைக் கொண்டாட, அவர் களையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்லாத₃வரத₃ரான அழகிய சிங்கர் திருமலையேறி அவரைத் திருவடிவணங்கி 'ப₄க₃வத₃ பா₄க₃வத விஷயமென்றால் அஸஹமாநனைப் போந்த ஹிரண்யனை முன்பு நிரஸித்தருளினாப்போலே. இப்போது பரதத்வமான தேவரீரை 'இல்லை' என்று, ஸாது₄நாமுபமாந பூ₄தரான ப்ரஹ்லாத₃ாழ்வானுக்கு ஒப்பான கூரத்தாழ் வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் அபராத₄ம் பண்ணின இவனை யும் க்ரிமிகண்ட₂னுக்கி நசிப்பித்தருளிற்றே!' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தீர்த்த₂ப்ரஸாத₂ஸ்வீகாரம் பெற்று விடைகொண்டு, அப்போதே புறப்பட்டு உடையவரும் முதலிகளுமாகப் பெரிய ப்ரீதியோடே திருநாராயணப் பெருமாள் திருமுன்பேசென்று திருவடிதொழுது திருப் பல்லாண்டை அநுஸந்தி₄த்து மங்க₃ளாஶாஸநம்பண்ணி. "நமோ நாராயணாய" என்று க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய்த் திரு வடிகளே நோக்கிநின்று 'இனி அடியேன் கோயிலேறப் போய்வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, திருநாரா யணனும் நெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே நிற்க, உடையவரும். 'நீர் உள்ளதனையும் இங்கேயிருமென்று கோயிலிலே நியமித்தருளிற்றே! என்ன. 'ஆகில் அப்படியே செய்யும்' என்று அர்ச்சகமுகே₂ந திருவுள்ளமாயருள;

எம்பெருமானாரும் புறப்பட்டருளி ஐம்பத்திருவரைப் பார்த்து 'திருநாரணனையும் செல்வப்பிள்ளையையும் மங்க₃ளா ஶாஸநத்துடனே ஸதா₃த₃ர்ஶநம் பண்ணிக்கொண்டு காலே காலே திருப்பணி திருவாராத₄நமும் நடத்திசகொண்டு ஸேவித்திருங்கோள்' என்று நியமித்தருள. ஐம்பத்திருவரும் ஸ்ரீபாத₃த்திலே விழுந்து ஸேவித்து 'தே₃வரீர் திருவடிகளைப் பிரியில் த₄ரிக்கமாட்டோம்' என்று ஆர்த்தராய்த் தலையிறக்

கிடடு நிறக, உடையவரும * அபபோதொரு சிநதைசெயது தம விக3ரஹததிறகுப படியெடுததாபபோலே விளஙகுகிற தமமுடைய ஆசசாரூப விக3ரஹததைத அவதரிடபிதது அதிலே தம தி3வயஶகதியையும பரதிஷடி2டபிததுத ஐமபத திருவரை அழைதது நாம உஙகளுககாக இஙகே இராநின றோம எனறு ஸவதி3வயஶகதி பரிபூரணமான அவவிக3ர ஹததை அவாகளுககுத திருவாராத4நமாக இரஙகியருளி அவாகளைக குறிதது செலவபபிளளை கிணறறின கரையில பிளளையாயிருககும, டேணிககொணடு போருஙகோள'எனறு நியமிததருளி அவாகள கையிலே செலவபபிளளையை அடைககலமாககக காடடிக கொடுததருளி திருவிளககு திருமாலை சாததுபபடி முதலான உபசாரஙகளெலலாம நனறாகபபேணிச செயதுகொணடு து3ரோஹபு3த3தி4யாலே ஒரு காலும தீஙகு நினையாதே அநயோநயம ஸஹருத3ய ராய ஊழிய கைஙகாயஙகளையும மறவாதே ப4கதிபுரஸ ஸரமாகப பணணிபபோருஙகோள எனறு தம திருவடி களைத தொடுவிததுககொணடு நியமிததருளி செலவப பிளளையைப பிரியமாடடாமல திருவடிகளை முகநது விழு வது எழுவது தொழுவதாயத திருவுளளமுருகித திருக கண துளிககத தி3வய விமானததையும திருபபதியையும திருசசோலையிலெழிலகளையும திருமணகுவைகளையும புரிநது புரிநது பாாததுப பாாதது அஞஜலிதது மஙக3ளாஶாஸநம பணணிககொணடு புதர வாதஸலயம பினனே தளள நமபெருமாள அருளமுனனே நடதத ஒரு நடையிலே ஒனபது நடைநடநது கோயிலேற எழுநதருளினா

அநநதரம பயண க3தியிலே எழுநதருளிப புகுநது திருமுகததுறையிலே நீராடிக கேஶவாதி3த3வாத3ஶோாத4வ புணடா3ரத4ராயெழுநதருள அஙகுளளாரெலலாரும எதி கொணடு ஸேவிகக அவாகளையும கருபை பணணியெழுந தருளிப புகுநது ஸேவாகரமநதபபாமல ஸேவிதது அழகிய மணவாளன திருமணடபததிலே செனறு தணடன ஸமாப

பித்து * உறைகோயிலுள்ளே புகுந்து பெரிய பெருமாளை யும நம்பெருமாளையும திருவடி தொழுது, * மனமுருகி மலர்க்கண்கள் துளிக்கக் கண்ணாலே பருகி வாயார வாழ்த்தி நிற்க. பெருமாளும் * திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து உடையவரை நோக்கி 'நெடுநாள் தே₃ஶாந்தரத்திற் சென்று போரமெலிந்தீரே! என்று வினவியருள. எம்பெருமானாரும் பெரிய பெருமாளைக் குறித்து '* அகமகிழும் தொண்டர் வாழ அன்பொடு தென்திசை நோக்கி தேவரீர் பள்ளி கொண்டருளுகையாலே, * வன்பெருவானகத்திற் சொலலும் படியே உப₄யவிபூ₄தியிலுள்ளார்க்கும் என்ன க்லேஶ முண்டு?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்த₂ம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் தளிகை ப்ரஸாத₃ங் களும் ப்ரஸாதி₃க்க, ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்த₂ராய் நிற்க, பெருமாளும் 'மடமே போம்' என்று விடைகொடுத்தருள, இவரும் புறப்பட்டு தி₃வ்யோத்ஸவங் கொண்டாடுந் திருமண்டபங்கள் திருகோபுரங்கள் திருமதிள்கள் தொடக்க மான தி₃வ்யநக₃ர ஸ்ரீயையெல்லாம சுற்றி ஸேவித்து.

முதலிகளும் தாமுமாக ஆழ்வான் திருமாளிகையேற எழுந்தருள, ஆழ்வானும் எதிரே யெழுந்தருளி உடையவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து உகப்பின் மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டு கிடக்க, உடையவரும் ஆழ்வானை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு க்லேஶாதி ஶயந ஶோகாஶ்ருவானது தா₄ராவர்ஷமாக வர்ஷிக்க, நெடும்போது ஒரு வார்த்தையும் அருளிச்செய்யமாட்டாதே விம்மல் பொருமலாய் து₃.க்க₂ார்ணவமக்₃நராய்த் தழுதழுத்த திருமிடற்றொலியுடன்; 'ஆழ்வான்! இத்த₃ர்ஶநத்துககாக த்₃ருஷ்டிபூ₄தரான உமக்கு இப்படி கண் போவதே!' என்ன, ஆழ்வானும் 'ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாமம் கோணிற்றென்றுகிலும் நினைத்திரேனோ' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் 'அது உமக்கு உண்டோ? அடியேன் து₃ஷ்கர்மமன்றோ உமக்கு இப்படி வருகைக்கு

அடி எனறு திருவுளளம புணபடடு து3ககூாபநோத3நம பணணியருள, ஆழவானும தேறி நிறக மறறுமுணடான ஸ்ரீவைஷணவ ஸமூஹததுடனகூட மட2மே எழுநதருளி யிருநதாா

பினபு அநநாடடிலுளள ஸ்ரீவைஷணவாகளெலலாரும உடையவா ஸ்ரீபாத3ததேறச சென்று த3ணடன ஸமாபபிதது பெரியநமபி திருநாடடுககு எழுநதருளினாரே! ஆழவானுக கும திருககணமலா போயிறறே?' எனறு து3ககூாபநோ த3நம பணணி 'தேவரீரையாகிலும ஸேவிககப பெறறோமே!' எனறு சொலலி எலலாரும பரீதராயிருககிற காலததிலே திருசசிததிரகூடம அழிநததெனறு சிலா வநது உடையவாககு விணணபபஞசெயய, அதுகேடடு து3ககூாகுலராய ஸோகித துத திருமுததுத திாததருளி, 'அஙகுததையில உதஸவ பேரம திருபபதிககு எழுநதருளினா' எனறுகேடடருளி அநத இழ வெலலாம ஆறுமபடி திருபபதிககு எழுநதருளி ஸ்ரீகோ3விநத3 ராஜனை மூலபேரஸஹிதமாகத திருபரதிஷடையும பணணி வைதது "தெனதிலலைச சிததிரகூடத தெனசெலவனை மினனி மழைதவழும வேஙகடததெனவிததகனை" எனறதுவே * பொயமமொழியொனறிலலாத மெயமமொழியாக இடபபடி பூவிபபதே!— எனறு அருளிசசெயது இழவு தீாததருளி திருமலையேறித திருவேஙகடாமாமுகிலையும திருவடிதொழுது அபபோதேமீணடு திருமலையிறஙகித திருததாழவரையில ஆழவாாகளையும ஸேவிததுபபுறபபடடு பெருமாளகோயி லேற எழுநதருளிப பேரருளாளரையும திருவடி தொழுது, மீணடு பயணக3தியிலே கோயிலுககு எழுநதருளிப புகுநது நமபெருமாளை ஸேவிததுத தமமடமே எழுநதருளி ஸவாபி4 மாநாநதாப பூ4காககுத தெனறலும சிறிதுளியும போலே தா3ஙநதா தபாயாாததமும அருளிசசெயயாநினறுகொணடு ஸுக2மே எழுநதருளியிருநதாா

அதின மறறைநாள உடையவா ஆழவானையழைதது பேரருளாளா அாததி2தாாதத2பரித3ாநதீ3கஷிதராயிருபபா,

நீர் அவரை 'கண் தந்தருளவேணும்' என்று ஒரு ஸ்தோத்ரம் விண்ணப்பஞ்செய்யும்' என்று அருளிச்செய்ய ஆழ்வானும் 'அடியேனுக்கு இக்கண்வேண்டா' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. எம்பெருமானாரும் 'அப்படியன்று: சொல்லவேணும்' என்று பலநாளும் நிர்ப்பந்தித்து அருளிச் செய்தருள. ஆழ்வானும் கண்ணழியாமல் வரதராஜ ஸ்தவத்தை அருளிச்செய்ய உபக்ரமித்து 400. "ஸ்வஸ்தி ஹஸ்திகிரி மஸ்தகசேகரஸ் ஸந்தநோது மயி ஸந்ததம் ஹரி:| நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்த யம் தேவமௌபநிஷதீ ஸரஸ்வதீ||" என்று சொல்லி 401 'நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜ ஶ்யாம குந்தலமநந்தஶயம் த்வாம்| அப்ஜபாணிபதமம்புஜ நேத்ரம் நேத்ரஸாத்குரு கரீஶ ஸதா மே||" என்ற இஶ லோகத்தாலே 'ஸதாதர்ஶநம்பண்ண யோக்யமான அப்ராக்ருத திவ்யநேத்ரம அடியேனுக்குத் தந்தருள வேணும்' என்று விஜ்ஞாபிக்க. அன்றிரவே ஆழ்வானுக்குப் பேரருளாளரும் 'தந்தோம்' என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் ப்ரத்யூஷகாலத்திலே பெரிய ப்ரீதியோடே எழுந்திருந்து அநுஷ்டாநத்தைச் செய்து வரதராஜஸ்வத்தை நிறைவேற அருளிச்செய்து. உடையவர் ஸந்நிதிக்குச் சென்று தண்டனிட்டு 'தேவரீர் நியமநப் படியே வரதராஜஸ்தவத்தை விண்ணப்பம செய்தேன்' என்று வரதராஜஸ்தவத்தை முற்ற விண்ணப்பஞ்செய்து காட்ட, உடையவரும் கேட்டு உகந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வானும் '* பிணியொழித்து அமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனுகையாலே அடியேன் கேட்டபடியே 402. "வைகுண்டே து பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்திதம்| பஶ்யந்தி ச ஸதா தேவம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந சாமரா:||" என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதா தர்ஶனம் பண்ணுகிற அப்ராக்ருத திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினர்' என்ன, உடையவரும் 'அங்ஙனன்று;

அஙகேறப போவோம வாரும' எனறு ஆழவானைக கையைப பிடிததுக கொணடு பெருமாளகோயிலேற எழுநதருளி ஆழவான அருளிசசெயத வரதராஜஸதவததைப பேரருளாளர ஸநநிதியிலே விணணபபஞசெயது தலைககடடுகிற போது உடையவர காரயாநதரததில தாழகக, ஸதவம திருசசெவிசாததிப பேரருளாளரும பரஸநநராய, உடையவர வருவதறகு முனனே ஆழவான! உமககு அபேக்ஷிதமென? எனறு கேடடருள ஆழவானும உடையவர திருவுளளம பறறினதை வேணடிககொளளாதே நானபெறறபேறு நாலூரானும பெறவேணும' எனறு விணணபபஞசெயய அபபடியே பெறககடவன எனறு பெருமாளும திருவாய மலாநதருளினவளவிலே உடையவர கேடடுப பதறி ஓடி வநது திருவுளளம உளைநது பெருமாளைக குறிதது 'ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீர இபபோது எனனினைவைத தலைக கடடிறறிலீரே! ஆழவான! நீ ஸவதநதரனாய எனனினைவைத தலைககடடாதே அதிலஙகிதது நான வருவதறகு முனனே இபபடி செயதாயே! எனறு இருவரையும வெறுதது இனி யென! எனறு திகைதது நிறக பேரருளாளப பெருமாளும நமமையும உமமையும காணுமிடததுக கடகணணாலே காணககடவர' எனறு வரபரதானம பணணியருள ஆழவானும பெருமாளைத தம கடகணணாலே கணடு ஸேவிததுச சாததின திவயாபரண திவயவிகரஹாவயவாதிகளை இவை யிவையெனறு குறிததுககாடடியருளி உடையவர விகரஹத தையும ஸேவிததுககாடடியருள இவரும கருதாரததராய ஆழவானுடன மீணடு கோயிலேற வெழுநதருளிப பூரவம போலே வயாகயானிததுககொணடிருககசசெயதே —

நாசசியார திருமொழி வயாகயானததில நாறுநறும பொழில எனகிற பாடடு பரஸதுதமாக ஆணடாள பராரததனையை நாம தலைககடடவேணும எனறு அப போதே புறபபடடுத திருமாலிருஞசோலைமலைககு எழுந தருளி, கோனத பராரததிததபடியே நூறு தடாநிறைநத

வெண்ணெயும், நூறு தடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலும் பரிவுடனே * மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு அமுதுசெய்வித்தருளி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேற வெழுந்தருளி வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஸேவித்து நாச்சியார் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி * ஆழ்வார் திருமகளாரை அடிவணங்கிநிற்க, கோதையும் குலமுனிவனைக் குறித்துத் தம் ப்ரார்த்தநையைத் தலைக்கட்டினதற்கு மிகவும் உகந்து 'நம் கோயிலண்ணர்' என்று அர்ச்சகமுகேந திருநாமம் ப்ரஸாதித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதங்களும ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருநகரிக்கு எழுந்தருளி, ஆழ்வாரையும் ஸேவித்துத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் பெற்று, மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ பாதத்து முதலிகளுக்கு தர்ஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீ பாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனே யென்னில்;— கூரத்தாழ்வான், மாடபூசியாழ்வான், சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், அநந்தாழ்வான், நடாதூராழ்வான, எங்களாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான, அகளங்கநாட்டாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், உக்கலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், நடுவிலாழ்வான், பிள்ளையாழ்வான், மிளகாழ்வான், காராஞ்சியாழ்வான், ஈயுண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், திருமோகூராழ்வான், முதலியாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஈயுண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான், குறிஞ்சியூர்ச் சிறியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், சீயராண்டான், கிடாம்பியாச்சான், சிறியாச்சான், கணியனூர்ச்சிறியாச்சான், கொங்கிலாச்சான்,

ஈசசமபாடியாசசான எனனுசசான ஐயபபிளளை யாசசான தூயபபிளளையாசசான ஆசசியாசசான அருளாளபபெருமாளெமபெருமானாா தொணடனூாநமபி மருதூாநமபி †மழுவூாநமபி சொடடைநமபி குரவை நமபி திருககுறுஙகுடிநமபி வஙகிபுரததுநமபி முடுமபை நமபி ஸ்ரீபராஙகுசநமபி ஸ்ரீவிலலிபுததூாநமபி, வடுகநமபி திருககுருகூாநமபி கொமணடூாபபிளளைநமபி ஸ்ரீபராசர படடா, ஸ்ரீபராஙகுசபடடா வரநதருமபெரியபெருமாள படடா அழகியமணவாளபடடா ஸ்ரீவேதவயாஸபடடா சிறுபபளளிதேவராஜபடடா கோவிநதபடடா உள ளூரில திருவரஙகபடடா நமபியாரில ஸ்ரீரஙகராஜபடடா பெரியபெருமாளபடடா சடடமபளளிசசீயா, ஈசசமபாடி சீயா ஸ்ரீகுலசேகரசீயா திருவெளளறைசசீயா, ஆட கொணடவிலலிசீயா திருமழிசைசசீயா திருவாயமொழிச சீயா திருநாராயணபுரசசீயா, ஸ்ரீஸாளகராமசசீயா கோவிநதசீயா திருமாலிருஞசோலைசசீயா திருபபுடகுழிச சீயா திருககுடநதைசசீயா, திருமுடடஞசீயா திருநினற வூாசசீயா திருநாராயணபுரததரையா பெருமாள கோயில பெருமாளரையா ராஜநாராயணபெருமாளரையா திரு வரஙகமாளிகையரையா திருவாயமொழியரையா, பிளளை திருநறையூரரையா திருககுறுஙகுடியரையா திருநகரியரை யா திருககணணபுரததரையா, திருமாலிருஞசோலையரையா திருவநநதபுரததரையா ராஜமஹேநதரபபெருமாளரையா, பிளளைவிழுபபுததூரரையா திருவேஙகடததரையா ஆட கொணடவமமாள அமமஙகியமமாள முடுமபையமமாள, பருததிககொலலையமமாள உககலமமாள சொடடையம மாள ஆசூரிபபெருமாள கிடாமபிபபெருமாள அமமஙகிப பெருமாள முனிபபெருமாள படடினபபெருமாள திருமலை நலலான எமபாா, காஞசிஸோமயாஜியாா பெரியகோயில வளளலாா அலஙகாரவேஙகடவா திருககுருகைபபிரான பிளளான ஆககாடடுபபிளளான இராமாநுசபபிளளான

† மணூா எனறு பாடாநதரம

திருநகரிப்பிள்ளான். கோமடத்தையன் வைத்தமாநிதிச்சிறியப்பன், பெரியப்பன், அணியரங்கத்தமுதனார். திருவரங்கத்தமுதனார். சொமாண்டூரிளையவல்லி கருந்தேவர். ஐம்பத்திருவர். எம்பெருமானார் செல்வப்பிள்ளை; சாற்றுதமுதலிகள்:— ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமாள். பட்டர்பிரான் தாஸர். பகைவில்லிதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர். ஸ்ரீநாராயணதாஸர். ஸ்ரீகோவர்த்தநதாஸர். திருவழுதிவளநாடுதாஸர். ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர். வண்டர். சுண்டர். இராமாநுச வேளைக்காரர்; நத்தத்து முதலிகள் மூவர் திருநாமம் - திருவரங்கதாஸர். திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர். வானமாமலைதாஸர்; கொங்கில் முதலிகள் மூவர் திருநாமம் – அழகியமணவாளதாஸர். திருவேங்கடதாஸர்; பேரருளாளதாஸர்; மழலைக்கூர்நதசத்தில் முதலிகள் மூவர் திருநாமம - யதிவரசூடாமணிதாஸர். யதிராஜதாஸர் இளையாழ்வார்தாஸர்; பாண்டிய நாட்டு முதலிகள் மூவர் திருநாமம் - மகிழலங்காரதாஸர். ஸ்ரீசடகோபதாஸர். பிள்ளை திருவாய்மொழிதாஸர்; ஸ்தாநத்தாரில்-ஸேநாநாதப்ரஹ்மராயர். வீரஸுந்தரப்ரஹ்மராயர். ஜகந்நாதப்ரஹ்மராயர், வீரராகவடப்ரஹ்மராயர். பிள்ளை யுறங்கையுடையார்; திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனிவேழம். ஸ்ரீபண்டாரங்காவல் திருவரங்கத்துமாளிகையார். ஆண்டவர். அரியவர்; அம்மைமார்கள்:- திருவநந்தபுரத்தம்மை. திருவாட்டாற்றம்மை, திருவண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனார்கோவில் போரேற்றம்மை திருநரையூரம்மை. திருக்கண்ணபுரத்தம்மை. திருப்பதி ஸ்ரீகார்யஞ் செய்யுமம்மை. ஆண்டாளம்மை. நாயகத்தேவியார். தய்யபெருந்தேவியார் பெரியபெருந்தேவியார். சிறியபெருந்தேவியார். ஸ்ரீபெரும்பூதூர் திருவரங்கம். திருக்குடந்தை தய்யவாயிரம். கொங்கில் பிராட்டியார். அத்துழாயம்மை அம்மங்கியம்மை கூரத்தாண்டாள். தேவகிப்பிராட்டியார். யதிராஜவல்லியார். பங்கயச்செல்வியார், பொன்னாச்சியார். இன்னிளவஞ்சியார். சூடிக்கொடுத்தாள்' திருப்பாவை பாடினாள்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளான எழுபத்துநாலாசார்யர்களாரென்னில் — ஆளவந்தார் குமாரர் சொட்டைநம்பி அவர் குமாரர் என்னாச்சான் அவர் குமாரர் பிள்ளையப்பன் 1 பெரியநம்பிகுமாரர் புண்டரீகர் 2, திருக்கோட்டியூர் நம்பிகுமாரர் தெற்காழ்வான் 3 திருமாலையாண்டான் குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார் 4, பெரியதிருமலைநம்பிகுமாரர் ராமானுஜனும் பிள்ளை திருமலைநம்பியும் 5 கூரத்தாழ்வான் குமாரர் பட்டரும் ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் 6 முதலியாண்டான் அவர் குமாரர் கந்தாடையாண்டான் 7 நடுவிலாழ்வான் 8 கோமடத்தாழ்வான் 9 திருக்கோவலூராழ்வான் 10, திருமோகூராழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான், அநந்தாழ்வான் 15 மிளகாழ்வான் நெய்யுண்டாழ்வான் சேட்டலூர்ச்சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான் கோயிலாழ்வான் 20 உக்கலாழ்வான் அரணபுரத்தாழ்வான் எம்பார் கிடாம்பியாச்சான் கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் 25 ஈச்சம்பாடியாச்சான், கொங்கிலாச்சான் ஈச்சம்பாடிசீயர், திருமலைநல்லான் சட்டம்பள்ளிச்சீயர் 30 திருவெள்ளறைச்சீயர், ஆட்கொண்டவில்லிச்சீயர் திருநகரிப்பிள்ளான் காரஞ்சிஸோமயாஜியார் அலங்கார வேங்கடவர் 35, நம்பிகருந்தேவர் சிறுப்புள்ளித்தேவராஜபட்டர் பிள்ளையுறந்தையுடையார் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் பெரியகோயில்வள்ளலார் 40 திருக்கண்ணபுரத்தரையர் ஆசூரிப்பெருமாள் முணிப்பெருமாள் அம்மங்கிப்பெருமாள் மாருதிப்பெரியாண்டான் 45 மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டான் ஸோமாசியாண்டான் சீயராண்டான் ஈஶ்வராண்டான் ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான் 50 பெரியாண்டான் சிறியாண்டான் குறிஞ்சியூர்ச்சிறியாண்டான் அம்மங்கியாண்டான் ஆளவந்தாராண்டான் 55 அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தொண்டனூர்நம்பி மருதூர்நம்பி, மழலூர்நம்பி திருக்குறுங்குடிநம்பி 60 குரவைநம்பி முடும்பைநம்பி வடுகநம்பி வங்கிப்புரத்து

நம்பி ஸ்ரீபராங்குஶநம்பி. 65 அம்மங்கியம்மாள். பருத்திக் கொல்லை யம்மாள், உக்கலம்மாள். சொட்டையம்மாள். முடும் பையம்மாள் 70 கொமாண்டூர்ப்பிள்ளை. கொமாண்டூரிளைய வல்லி, கிடாம்பிப்பெருமாள், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான் 74.

403. "ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தஶத்யா பீடை2ஶ்ச சதுஸ்ஸப்ததிபி4ஸ்ஸமேதை: | அந்யைரநந்தைரபி விஷ்ணு ப4க்தைராஸ்தேऽதி4ரங்க3ம் யதிஸார்வபௌ4ம: ||' என்கிற படியே எழுநூறு உத்தமாஶ்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநஸ்த2ரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும். அஸங்க்2 யாதரான சாற்றின சாற்றாத முதலிகளாலும். † (பன்னீ ராயிரம் ஏகாங்கிகளாலும்,) முந்நூறு கொற்றியம்மைமார் களாலும். எண்ணிறந்த ராஜாக்களாலும் இப்படி அகி2ல ராலும் ஸேவ்யமாநராக இவ்வைஶ்வர்யத்துடனே 404. "ஸ்ரீரங்க3நாதே2ா ஜயது ஸ்ரீரங்க3 ஸ்ரீஶ்ச வர்த்த4 தாம்" என்று நம்பெருமாளை மங்க3ளாஶாஸநம் பண்ணிக் கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற உடையவர் திருவடிகளிலே நித்ய கைங்கர்யம் பண்ணும முதலிகள்:— கூரத்தாழ்வானும். முதலியாண்டானும் நடாதூராழ்வானும. ப4ட்டவர்களும் ஸ்ரீபா4ஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்கள்; அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் திருவாராத4நம் செய்தருளுவர்; கிடாம்பிப்பெருமாளும், கிடாம்பியாச்சானும திருமடைப் பள்ளிக்குக் கடவராயிருப்பர்கள்: வடுகநம்பி எண்ணெய்க் காப்புச்சாத்தியருளுவர்; கோமடத்துச்சிறியாழ்வான் கல சப்பானையையும். ஸ்ரீபாத3ரக்ஷையையும் எடுப்பர்; பிள்ளை யுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம் நோக்குவர்; அம்மங்கி பால முதுகாய்ச்சுவர்; உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாத3கலமெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம் பரிமாறுவர்; மாருதிப பெரி யாண்டான் திருக்கைச்செம்புபிடிப்பர்; மாறொன்றில்லா

---

† குண்ட3லிதக்3ரந்த2ம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

மாருதிச சிறியாணடான மடத்திறகு அமுதுபடி கறிய முது, நெயயமுது முதலானவை நடத்திபபோருவா தூய முனிவேழம திருமஞசனமெடுபபா திருவரஙகமாளிகையாா ஸ்ரீபணடாரம நோககுவா வணடரும சுணடரும கைக காயிரம பொனனுககு ராஜஸேவைபணணி மடத்திறகுத திருககைவழககாககியருளவாாகள இராமாநுசவேளைககாரா திருமேனிககாவலாயப போருவா அகளஙகநாடடாழவான பரதிஷ்டிரஸநம பணணிபபோருவா

வடுகநமபி வைபவம

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

இவாகளில வடுகநமபி 'எமபெருமானாா திருவடிகளே உபாயோபேயம எனறு விஸவஸித்து அவா திருவடிநிலை களையே திருவாராதநம பணணிபபோருவா இபபடியிருககிற வடுகநமபி ஒரு பயணகதியிலே உடையவா திருவாராதநத தையும, தமமுடைய திருவாராதநததையும சேரவெழுந தருளபபணணிககொணடுவர, உடையவா கணடு வடுகா! இது எனசெயதாய?' எனன இவரும உஙகளதேவரில எஙகள தேவருககு வநதகுறை என? எனறு விணணபபஞ செயதாா வடுகநமபி உடையவருடன பெருமாளை ஸேவிககபபோனாலும உடையவா விகரஹததையே ஸேவித துக கொணடு போருவா ஒருநாள எமபெருமானாா இததைக கணடு 'பெரியபெருமாளுடைய திருககணணழகைபபாராய' எனன, இவரும பெருமாள திருககணணழகையும உடைய வா திருககணணழகையும பாாதது *எனனமுதினைக கணட கணகள மறறொனறினைககாணாவே' எனன உடையவரும இதொனறிருநதபடி என!' எனறு உகநது, வடுக-நமபியைப பூாணகடாக்ஷம செயதருளினாா வடுகநமபி எமபெருமானாா அமுதுசெயதருளித தளிகை பரஸாதம பர ஸாதிததால, இரணடு திருககையாலும ஏறறுககொணடு பரஸாதஸவீகாரம பணணித தம திருமுடியிலே திருககை களைத தடவிககொணடு போருவா இதனைக ஒருநாள உடைய

வர் கண்டு கனக்கக்கோபித்து 'வடுகா! கையைக்கழுவிக் கொள்' என்ன. கழுவிக்கொண்டு, மற்றைநாள் நம் பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிற காலத்தில் உடையவருடன் சென்றவளவிலே, உடையவரும் தமக்கு ப்ரஸாதி₃த்த பெருமாள் ப்ரஸாத₃த்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்தருளி 'வடுகா! இதோ' என்று இவருக்கும் ப்ரஸாதி₃க்க, இவரும் இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாத₃ப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கைவிளக்க ப்ரஸாதி₃க்கத் திருக்கை விளக்கிக்கொண்டார். உடையவர், இதுகண்டு 'இதென் செய்தாய்? வடுகா!' என்ன, 'நேற்று அருளிச்செய்தபடி செய்தேன்' என்றார். உடையவரும் இதுகேட்டு 'உமக்குத் தோற்றோம்' என்று அருளினார். வடுகநம்பி ஒருநாள் உடையவர்க்குப் பாங்காகப் பாலமுது காய்ச்சாநிற்க, பெருமாள் பெரிய திருநாளில் உடுத்து முடித்துப் பூண்டு புறப்பட்டருள, உடையவரும் பெருமாளை ஸேவிக்கப் புறப்பட்டு 'வடுகா! பெருமாளை ஸேவிக்க வா' என்ன, நம்பியும் 'உம்முடைய பெருமாளை ஸேவிக்கவந்தால், என்னுடைய பெருமாளுக்குக் காயாநிற்கிற பாலமுது பொங்கிப் போம்; வரக்கூடாது' என்று அருளினார். வடுகநம்பியகத்தே பூர்வஸம்ப₃ந்தி₄களாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தையெல்லாம் சுற்றி ஶோதி₄த்துத் தத்ஸ்ப்ருஷ்ட பா₄ண்ட₃ங்களையு முடைத்துப்போகட்டுப் பூசி இதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம் என்?' என்று விசாரித்து, முதலியாண்டான் புழைக்கடையில் கழித்துக்கிடந்த பா₄ண்ட₃ங்களைக்கொண்டு போய் விநியோக₃ங் கொண்டார். ஆகையால், ஆசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄முடையார் எல்லைக்குட்பட்டதில் அபாவநத்வ பு₃த்₃தி₄யின்றியே ஸுபாவநத்வபு₃த்₃தி₄ முற்றினபடி. வடுக நம்பி, உடையவர் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ மல்லது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂ங்கொள்ளார்; தீர்த்த₂நியதியும் இவர்க்கே யுள்ளதொன்றிறே. இப்படி தீர்த்த₂நியதியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தை ஸ்ரீஸாளக்₃ராமத்திலே தாம்

சோதத த₄நமாகச சேமிததுவைததுப பேணிககொணடு உடையவா திருவடிநிலைகளையே திருவாராத₄நமாகவுடைய ராய அவை தனனையே அஙகே பரதிஷடி₂பபிதது நோககிக கொணடுபோநது தம சரமத₂சையிலும தமககு அநத ரஙக₃ரான சரமாதி₄காரிகளுககும தஞசமாகக காடடிக கொடுதது 'சோதத த₄நமிது வருநதியும பேணிககொணடு போருஙகோள எனறு அடைககலஙகாடடிக கொடுத தருளினா

அநநதாழவான வைபவம

அநநதரம அநநதாழவான இராமாநுசபபுததேரி கடடி வைககுமபோது மணசுமவாநிறக பிளளைகளிலே யொருவா சென று கூடையை வாஙகபபுக நான அததைதவிடில இளைபபன நீ இததைததொடில இளைபபுதி எனறு அருளிசசெயய 'இளைபபாகாது' எனறு பிளளை பினனையுங கூடையை வாஙகபபுக ஆகில நான ஜீவிககிற ஜீவநததை வாஙகவேணுமோ? நீயும வேணுமாகில ஒரு கூடையை வாஙகிககொணடு சுமககமாடடாயோ? எனறு அருளினா பினனையும ஒருநாள க₃ாபப₄வதியான தம தே₃விகளமேலே மண சுமததாநிறக இதுகணடு திருவேஙகடமுடையான ஒரு பிளளையாய எதிரேவநது வாஙகிககொணடுபோக, தே₃விகள கடுக வருமது கணடு இதுவென? கடுக வருகிறாய எனன அவளும ஒருபிளளை எதிரேவநது கூடையை வாஙகிககொணடு போகிறான' எனறு சொலல கேடடு உடனேசெனறு கணடு, கைஙகாயவிக₄நகாரீ! நீ கூடை யைத தொடாதேகொள எனறு கொடடெடுதது அடிககபபுக, திருவேஙகடசசெலவன ஓடிச சென று கோயிலிலே புகுநதான எனபாகள அநநதாழவான திருநநத₃வநததிலே திருபபடிததாமமொடாநிறக திருககை யிலே பே₄ாகி₂ ஸநத₂ஷடமாக, பினனையுமபோய நீராடிக கைஙகாயததிலே போர ஸ்ரீபாத₃ததுககுப பரிவராயிருப பாா 'விஷநதீாககய பாாககவேணடாவோ? எனன

'வேண்டா' என்று அத்தை நிவர்த்திப்பித்தருளினார். பின்பு கோயிலேற எழுந்தருளினவாறே. திருவேங்கடமுடையான் திருவாய்மலர்ந்து 'விஷந்தீர்க்க வேண்டாவென்று என்ன நினைத்துச் சொன்னீர்?' என்று கேட்டருள. இவரும 'கடியுண்ட பாம்பு வலிதாகில் திருக்கோனேரியிலே தீர்த்தமாடித் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிக்கிறேன்; கடித்தபாம்பு வலிதாகில் விரஜையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனை ஸேவிக்கிறேனென்றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். அநந்தாழ்வான் /கோஸலராஜ்யத்திற்கு எழுந்தருளுகிறபோது. கட்டுத்திருப்போனகம் கட்டிக்கொண்டு போய் அமுதுசெய்யப் புக்கவாறே. பட்டையடங்கலும் சிற்றெறும்பாய்க் கிடக்க, அத்தைக் கண்டு துணுக்கென்று தம் முதலிகளைப்பார்த்து '"எம்பெருமான் பொன்மலைமேல் ஏதேனுமாவேனே' என்னுமவர்களிலே சிலராய்த்து இவர்கள்; இப்படியே கொண்டுபோய்த் திருமலையிலே வைத்து வாருங்கோள்" என்று அருளிச் செய்தார். அநந்தாழ்வான், யமுனைத்துறைவனிலே திருமாலை கட்டாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான் அருள் பாடிடப் பேசாதேயிருந்து திருமாலை சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளே புக்கவாறே. திருவேங்கடமுடையானும் 'நாம் அழைக்க. அநந்தாழ்வான்! நீர் வராதிருந்தது என்?' என்று திருவுள்ளமாக. இவரும் 'கருமுகைமொட்டு வெடியாநிற்க எனக்கு தேவரீரைக்கொண்டு கார்யமென்?' என்றார்; திருவேங்கடமுடையானும் 'ஆகில், நாம் உம்மை இங்கு நின்றும் போகச் சொன்னோமாகில், நீர் செய்வதென்?' என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் "பரன்சென்று சேர் திருவேங்கடம்" என்கிறபடியே தேவரீரன்றோ வந்தேறிகள்: இவ்விடம் தேவரீரை ஆஶ்ரயித்தவர்களதன்றோ? தேவரீர் ஒரு கிழமை முற்பட்டீரித்தனை; இருவரும் திருமலையாழ்வாரை ஆஶ்ரயித்தோமித்தனையன்றோ?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

/ கோஸலராஜ்யம்—ஹொய்சாலராஜ்யம்.

கூரத்தாழ்வான் வைபவம்

இப்படிப்பட்ட ஶிஷ்யஸம்பத்துடனே உடையவர் வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே ஆழ்வான் எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாதே நம்பெருமாள் ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து நிற்க பெருமாளும் ஆழ்வான்! நீ ஒன்று சொல்லுவான்போலே யிருந்தாயீ!' என்று திருவுள்ளமா யருள இவரும் ஒரு ஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து உபந்யஸிக்க பெருமாளும் உமக்கு வேண்டினதெல்லாந் தருகிறோம் வேண்டிக்கொள்ளும்' என்று உகப்பின மிகுதியாலே திருவாய் மலர்ந்து அருளிச்செய்ய, ஆழ்வானும் நாயனே! அடியேனுக்குப் பண்டே எல்லாந்தந்தருளிற்றே' என்ன பெருமாளும் 'அப்படியன்று இப்போதும் வேண்டிக்கொள்ளும் நம்பெண்டுகளாணை! நம்மிராமானுச னாணையே! தருகிறோம் என்று திருவுள்ளமாக ஆழ்வானும் தவத்3நுப4வவிரோதி4யான இஶரீரத்தை விடுவித்து தவ த3நுப4வத்தைத் தந்தருளவேணும் என்று அபேக்ஷிக்க, பெருமாளும் 'அதனையொழியச் சொல்லும் என்ன, இவரும் தாம்வேண்டுங் காமமே காட்டும் கடிது என்கிறபடியே அடியேன் அபேக்ஷித்தத்தையே ப்ரஸாதி3க்கவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆகில உமக்கும் உம்முடைய ஸம்ப3ந்த4முடையார்க்கும் பரமபத3ந் தந்தோம் என்று அருளிச் செய்தருளி திருப்பரியட்டமும் தளிகைப்ரஸாத3மும் * பூந் தண்மாலைத் தண்டுழாயும் திருக்கைச்சிறப்பும் ப்ரஸாதி3த்து விடைகொடுத்தருளினார் ஆழ்வான் ஆசார்யாதி3மாராக்க3த் திறகு பரத்3மாலங்காரம்போலேயிருக்கப் புறப்பட்டுத் தம் திருமாளிகையிலும் புகுராதே ஆழ்வார் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டு எழுந்தருளியிருந்தார் உடையவரும் இத் தைக்கேட்டு உடுத்த காஷாயத்தை வாங்கி ஆகாசத்தேற எறிந்து ஏற்றுக்கொள்ள ஸ்ரீபாத3த்தமுதலிகள் இதுவென்? சீயா! என்றுகேட்க, உடையவரும் நமக்கு ஆழ்வான்

ஸம்ப3ந்த4முண்டே, பரமபத3ம் பெறலாமன்றோ?' என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே ஸதா3சார்யஸம்ப3ந்த4த்தோடு ஸச்சி2ஷ்ய ஸம்ப3ந்த4த்தோடு வாசியில்லையென்று உடையவரும், ஶோகாவிஷ்டராய், ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகளெல்லோரையுங் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வானிருந்தவிடத்தேறச் சென்று 'ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோ? என்ன, ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார். உடையவரும் 'ஆழ்வான்! உமக்கு முற்படவேண்டும் அபி4ப்ராயம் என்? பேசாதிருக்கிறதென்? என்று கேட்டருள ஆழ்வானும் 'பரமபத3த்தில் நடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சி' என்ன, உடையவரும் 'அதுசொல்லிக் காணீர்' என்ன, ஆழ்வானும் "முடியுடை வானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள" என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவர்கள்; அது அடியேன் பிற்படில் அடைவுகேடாம்— என்ன, உடையவர் அதுகேட்டு 405. "ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:" என்று அடைவுகெட்டிருக்கும் போ4க3விபூ4தியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இதொரு ஶேஷத்வம் இருந்தபடியே!' என்று போர வித்3த4ராய்த் திருமுத்துதிர்த்து இவர்க்கு ஓடுகிற நினைவையறிந்து இவர் செவியிலே த்3வயத்தை அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் இப்போதாக இதுவென?' என்ன, 'நீங்கள் அறியீர்களோ? ராஜகுமாரனுக்குக் கர்பூரநிகரமில்லாதபோது நாக்கு வறளுமாபோலே இவர்க்கு த்3வயமில்லாதபோது நாக்கு வறளும்' என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வானை அணைத்துக்கொண்டு விம்மல் பொருமலாய்த் திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு 'ஆழ்வான்! என்னுயிர் நிலையான உம்மையிழந்து எங்ஙனே த4ரிப்பேன்? எனனையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம் பெற்றிலீர்; நம்மை விட்டுப்போக உமக்கு ருசிப்பதே! பரமபத3நிலயன் பக்கல ஸங்க3ம் பும்ஸாம் த்3ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான பெருமாள் பக்கல் ஸங்க3த்தையறுத்து உம்மை முந்துறப்பண்ணுவதே! பரமபத3நாத2னும் அங்குள்ள நித்யமுக்தரும் என்ன பா4க்3யம் பண்ணி

ஞாகளோ? இஙகு உறஙகுகிற பெருமாளும இஙகு உளள நாஙகளும என்ன பாபம பணணினோமோ? உமதிருவுளளங கலஙகசசொலலி என்ன பரயோஜநமுணடு? உமபேறறுககு நாம விலககடியாகலாமோ? ஸுக2மே நிதயவிபூ4தியேற எழுநதருளீர' என்று ஆழவான திருமுதுகைத தடவி அஞ்ஜலிதது விடைகொடுததருள ஆழவானும உடையவர திருவடிகளிலே வேரறற மரமபோலே விழுநதுகிடகக, உடையவரும இரணடு திருககைகளாலும வாரியெடுகக எழுநதிருநது உடையவர திருவடிகளைத தம திருககண களிலும திருமாாபிலும ஒறறிககொணடு ஸிரோபூ4ஷண மாககிககொணடு தீாதத2ஙகொளள உடையவரும திருக கைகளாலே பரஸாதி3கக பரஸாத2பபட்டு 406 யோ நிதயமசயுதபத3ாமபு3ஜயுக3மருகம வயாமோஹதஸ தத்2 தராணி தருணய மேநே| அஸமத3கு3ரோா ப4க3வதோ஽ஸய த3யைகஸிந்தே4ா ராமாநுஜஸய சரணௌ ஸரணம பரபத3யே|| என்று அநுஸந்தி4ததுககொணடு கருதாஞ ஜலிபுடராய இனி மட்2மே யெழுநதருளவேணும என்று விணணபபஞசெயது வடவாறறஙகரையளவாக உடையவர பினனே செலல ஆழவான! இனி நிலலும என்ன த2ணட3ன ஸமாபபிதது மீணடு ஆழவார திருமாளிகைககு அருகிலிட்ட திருககாவணததின நடுவே எழுநதருளி யிருநது ஆணடானைப பாாதது 'என நினைததிருககிறுய? என்ன ஆணடானும தேவரீா திருவுளளததைப பின செலலுகையொழிய அடியேனுககு வேறொரு நினை வுணடோ? என்று திருவடிகளிலே த2ணட3னிட்டு அஞ்ஜ லிதது நிறக ஆழவானும பட்டரையும சீராமபபிளளையை யும அழைததருளி பெருமாளும நாசசியாரும எழுநதருளி யிருகக, உஙகளுககு ஒரு தாழவு இலலை நமபெருமாள பெறறு வளாததாரென்ற அதுவே தஞ்சமென்றிராதே எமபெருமானார திருவடிகளிலே தஞசமென்றிருஙகோள, ஆணடாள சொன்னபடியே வாததியுஙகோள் ப4ாக3வத விஷயததிலே தரிவித4 கரணஙகளாலும அபராத4ம

பண்ணுதே அவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்து தம் திருவடிகளிலே விழுந்து கிடக்கிற பட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்துத் திருக்கையாலே கண்ணநீரைத் துடைத்து 'நீங்கள் ப்ராக்ருதஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தை நினைத்து க்லேசித்தீர்களாகில், உடையவர் திருவடிகளில் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தை தூ$_3$ஷித்தவர்களாவுதிகோள்; ஆத்மஸம்ப$_3$ந்த$_4$த்தை நினைத்து க்லேசித்தீர்களாகில் நம்முடைய *ஒழிக்கவொழியாத உறவை அறிந்திலீர்களாவுதிகோள்' என்று அவர்களைத் தேற்றி கோயிலுக்கு நேரே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான் மடியிலே திருமுடியையும், ஆண்டாள் மடியிலே திருவடிகளையும் வைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்$_4$யாநித்துக்கொண்டு அன்றே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்.

உடையவரும் இதுகேட்டு அங்கேற எழுந்தருளி, ஆழ்வான் குமாரரான பட்டரைப் பார்த்து 'க்லேசியாதே' என்று அருளிச்செய்து 'ஆழ்வானுக்குச் சரம கைங்கர்யத்தைச் செய்யும்' என்ன, பட்டரும் பெருமாள் பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு 407. "ஸர்வகர்மாணி ஸம்க்தேந சூ$_2$யதர்யா வைஷ்ணவேந ச। நாராயணநுவாகேந ஸ்நாபயேத பிதரம் ஸுத:॥" என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராடப் பண்ணிக் கேசவாதி$_3$யான திருநாமங்களைச் சாத்தி அலங்கரித்து ஸ்ரீசூர்ண பரிபாலநம்பண்ணி எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், 408 "ரேகஸவார்ப்பிதஸர்வாங்க$_3$ம் ஶரீரம் மங்க$_3$ளாவஹம்। ந வ்ருச$_2$ா த$_3$ாஹயேத்$_3$விப்ரோ ப்$_3$ரஹ்மமேத$_4$ விதி$_4$ம் விநா॥" என்றும், 409. "ப்$_3$ரஹ்மமேத$_4$வ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபி$_4$ர்ப$_3$ரஹ்மதத்பரை:। மஹாபா$_4$க$_3$வதாநாம் ஹி கர்த்தவ்யமித$_3$முத்தமம்॥" என்றும் '*கேசவன் தமரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனிவிட்டால் அத்திருமேனியை ப்$_3$ரஹ்மமேத$_4$ஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால் ஸம்ஸ்கரிக்க வொண்ணுது' என்கையாலே, மஹாபா$_4$க$_3$வ

தோத்தமரான கூரத்தாழ்வானை பட்டர் ப்₃ரஹ்மமேத₄ விதி₄ப்படி ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிப்படுத்தருளிப் பன்னிரண்டு நாளும் செய்யுங் கருத்யங்களை ஶாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரமாகச் செய்தருளி உடையவரையும் முதலிகளையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் 410 "நத்வ பரதரம் தீர்த்த₂ம் வைஷ்ணவாங்க₄ரிஜலாத்ஸு₂ப₄ம்। தேஷாம் பாதே₃ர்த₃கம் புண்யம் க₃ங்க₃மபி புநாதி ஹி॥" என்னும் வைப₄வ முடைய பா₄க₃வத ஸ்ரீபாத₃தீர்த்த₂த்தையும் ஸ்வீகரித்தருளி, 411 "ஶ்ராத்₃தே₄ து த்₃விஜவர்யாய ஶ்வபசஸ்வா₂ப₄வ ஹம்। ஸஹஸ்ரஶாஸ்த்₂ர த₄யயனம் காரயேத்₃வைதி₃கோத்தமம்॥ அஶ்ராத்₃தே₄ந்தே விஶேஷேண த₃ராமிடே₃ ப்₃ரஹ்மஸம்ஹிதா। அத₄யேதவ்யா த்₃விஜவரைரஶௌசக₄விநாஶிநீ॥" என்றும் 412 "வருத்₃த₄ஶ்ராத்₃தே க்ஷயே சாந்தே த₃ராமிடே₃ ப்₃ரஹ்மஸம்ஹிதா। அத₄யேதவ்யா த₃விஜஶ்ரேஷ்டை₂ ராத்₃யா கீ₃தஸஹஸ்ரகீ॥" என்றும் ப்₃ரஹ்மாண்ட₃ புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே திருவாய்மொழி ப்ரப₃ந்த₄த்தை அநுஸந்தி₄த்து அநந்தரம் புஷ்பாஞ்ஜலிப்பண்ணிச் சாத்தியருளி, 413 "யதா₂ துஷ்யதி தே₃வேஶோ மஹா பா₄க₃வதார்ச்சநாத்। ததா₂ ந துஷ்யதே விஷ்ணுர் விதி₄வத் ஸ்வார்ச்சநாத₃பி॥" என்று சொல்லுகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அமுது செய்யப்பண்ணி ஸத்கரித்தருளினார்.

கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம், தையில் ஹஸ்தம்.

அவர் தனியன் 414 "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப₄யோ நம உக்திமதீ₄மஹே। யது₃க்தயஸ்த்ரயீகண்டே₂ யாந்தி மங்க₃ள ஸூத்ரதாம்॥" 415 "ஸ்ரீமத்கூரகுலாதீ₄ஶம் ஸ்ரீவத்ஸாங்க முபாஸ்மஹே॥ அக₃ரயம் யதீந்த₃ரஶிஷ்யாணும் ஆத₃யம் வேதா₃ந்த வேதி₃நாம்॥"

அதின் மற்றைநாள் உடையவர் பட்டரை அழைத்துக் கொண்டு நம்பெருமாளை ஸேவிக்க எழுந்தருளி, அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்திலே த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து

பட்டரைக் கையைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய்ப் பெரிய பெருமாள் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுக்க, பெருமாளும் மீளவும் மஞ்சள் நீர் குடித்து பட்டரை விசேஷித்துப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி அர்ச்சகமுகேந திருவாய் மலர்ந்து "ஆழ்வானை யிழந்தோமே! என்று வ்யாகுலப் படாதே, நம்மை ஆழ்வானாக நினைத்திரும்' என்று அருளிச் செய்தருள, இத்தைக் கண்டு உடையவரும் ஸந்தோஷித்துப் பெருமாளைக் குறித்து 'தேவரீர் இவர்க்கு ஆயுஸ்ஸை ப்ர ஸாதித்தருளும்; அடியேன் வித்யைகளை அப்யஸிப்பிக் கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் வாய் திறவாதே தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத் தருள, உடையவரும் பட்டரை யழைத்துக்கொண்டு மீண்டு தம் மடமேயெழுந்தருளி, எம்பாரைப் பார்த்து 'இவரை நம் தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுவி யும்' என்று அவர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்து முதலி களுக்கு பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கிற உடையவர் ப்ரபாவத்தைப் பெரிய பெருமாளும், திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளரும், திருநாராயணபெருமாளும், அழகரும், திருக்குறுங்குடி நம்பியும், நம்மாழ்வாரும், ஸ்ரீமந்நாதமுநிகளும், ஆளவந் தாரும், பெரியநம்பியும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியும், திரு மலை நம்பியும், திருமாலையாண்டானும், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையரும், மற்றும் ஸ்ரீ பாதத்து முதலிகளும், ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும், ஊமையும் வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே என்னில்:– * திருப்பவளச் செவ்வாய் திறந்து 'உபயவிபூத்யைஶ்வர் யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம்' என்று அருளிச் செய்கையாலும்;

அபபன வெளியிடடபடி எஙஙனேயெனனில – உமக கும உமமுடையாாககும உப₄யவிபூ₄தயையுமவாயததையும தநதோமெனறு நம தெறகு வீடடிலே சொனனேனுமே' எனறு திருபபவளவாய திறநது அருளிச செயகையாலும உடையவா திருமலைககு எழுநதருளுமபோது த₃தி₄விகரயம பணணுமவளான துமடையூாகவொணடியெனபாளொரு கோ₃பாஙக₃னை வநது கரயத₃ரவயாாதத₂மாக உடையவரையும முதலிகளையும ஸேவிதது நிறக உடையவா அவளுககுத தளிகை பரஸாத₃ம பரஸாதி₃ககச சொலலிக கிடாமபியாசசானை நியமிததருள அவரும அபபடியே செயதருள, அவா பரஸாதி₃தத ஸ்ரீபாத₃தீாதத₂ தளிகை பரஸாத₃ஙகளாலே ஸமயககஜஞானோத₃யமுணடாய அடியேனுககு த₃தி₄மூலயம தரவேணடா மோக்ஷம தரவேணும எனறு பராாததி₂கக, உடையவா அதறகுத திருவேஙகடமுடையான கடவா எனன அவளும அதறகு தேவரீா ஒருசிறுமுறி தரவேணும எனன உடையவரும உகநது தர, பெறறுத திருமலையேறி தவரிதது வரககணடு திருவேஙகடவா எதிரே அசசிறுமுறியை வாஙகி வாசிததுக கொணடு திருநாடு தநதருளுகையாலும

பேரருளாளா வெளியிடடபடி எஙஙனேயெனனில — அருளாளப பெருமாளெம பெருமானுருடனே தாககிதத போது உததரஞ சொலலமாடடாமல பேரருளாளாககு விணணபபஞசெயய அபபோது 'இனனபடி உததரஞ சொலலும எனறு *செஙகனி வாய முறுவல தோனற அருளிச செயகையாலும யாத₃வபரகாசனுககு ஸவபநமுகே₂ந நம இராமாநுசனை ஒரு பரத₃க்ஷிணம பணணி திரித₃ணடி ஸநயாஸியாவாய எனறு அருளிசசெயகையாலும

திருநாராயணப பெருமாள வெளியிடடபடி எஙஙனேயெனனில — தொணடனூாரிலே ஸவபநகாடடியருளி அழைததுககொணடுபோய அவருககு பரஸநநரா யருளுகையாலும எனனுடைய செலவப பிளளையனறோ!

என்று எடுத்தணைக்கும்படி யதிராஜகுமாரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்;

அழகர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:—ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே 'நம் இராமாநுசனடியார்க்கு அருள் பாடு' என்று திருவுள்ளமாயருள. 'நாயன்தே' என்று ஆசார்யர்களெல்லாரும் எழுந்தருளித் திருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க. பெரியநம்பி வழியிற் சிலர் வராமலிருக்க, அழகரும, 'அதுவென்? நீங்கள் நாம் அழைக்க வராதிருப்பா னென்?' என்று கேட்டருள, அவர்களும் 'இராமாநுசனடியார்க்கு அருள்பாடு' என்று தேவரீர் திருவுள்ளமாயருளு கையாலே. அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யரென்று வராதிருந் தோம்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. அழகரும் 'த₃ஶரத₂ வஸுதே₃வாதி₃கள் நம்மைப் புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணிணுப் போலேயிருந்தது, நீங்கள் இராமாநுசனை ஶிஷ்யப்ரதிபத்தி பண்ணினது என்றும்; பின்பு ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானை அருளப்பாடிட்டு 'ஒன்று சொல்லாய்' என்று திருவுள்ள மாயருள. 'அவரும் 416 "அபராத₄ஸஹஸ்ரப₄ாஜநம்" என்று தொடங்கி 416. "அக₃திம்" என்று சொல்ல, அழகரும் 'நம் இராமாநுசனை யுடையனுயிருந்து 'அக₃திம்' என்று சொல்லப்பெருய்' என்றும் திருவுள்ளமாயருளுகை யாலும்;

திருக்குறுங்குடி நம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—உடையவரும் முதலிகளும் நம்பியை ஸேவிக்க எழுந்தருளினவளவிலே திருக்குறுங்குடி நம்பியும் திரு வோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து உடையவரை அருளப் பாடிட்டு 417. "ப₃ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந" என்கிறபடியே இத்தனை ஜந்மம் பிறந்தோமென்று தெரியாது; அஜ்ஜந்மங்களிலே ஒருவரும் நமக்கு அகப்படா மல், 418. "ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா மூடா₄ ஜந்மநி ஜந்மநி| மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத₄மாம் க₃திம் ||" என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பிறந்து. பிறந்த

ஜநமஙகளதோறும மூட4ராய நமமை வநது கிடடாதே அத4மமான க3தியை யடைநதாரகள இவவாதமாககளெல லாரும உமககு அகபபடட விரகை நமககுச சொலல வேணும என்று திருவுளளமாக உடையவரும 'தே3வரீா கேடகுங கரமததிலே கேடகில சொலலுகிறேன என்ன நமபியும தி3வயஸிமஹாஸநததினின்று இறஙகியருளி நிலததிலே ஒரு ரதநகமப3ளததிலே எழுநதருளியிருநது இவருககு ஒரு தி3வயஸிமஹாஸநததை இடடு இனிச சொலலும என்ன, உடையவரும அவவாஸநததிலே பெரிய நமபி ஆளவநதாா எழுநதருளியிருககிறாாகளாக பா4விததுக கொணடு அவா திருசசெவியிலே ஹிததததை விணணபபஞ செயய அன்று தொடஙகி நமபியும நம இராமாநுச னுடையோம என்று அருளிசசெயகையாலும

நமமாழவாா வெளியிடடபடி எஙஙனே யெனனில — லோகததைத திருததுவதாக எமபெருமானோடே மாாதட்டி 'நினகண வேடகை யெழுவிபபனே' என்றவா தாமே 'ஏபாவம பரமே! என்று கலேசிதது அகவிடததை யாராயநது அது திருததலாவதே!' ஈஸவரன அவதரிததுத திருததவொணணாத லோகததை நாமோ திருததககட வோம?' என்று கைவாஙகி 'யானுமெனனெஞசு மிசைந தொழிநதோம' என்று தாமும தம திருவுளளமுமேயாய தரிகாலஜஞராகையாலே 'கலியுஙகெடும கணடுகொணமின" என்று உடையவா திருவவதாரததைக குறிதது அருளிச செயகையாலும

ஸ்ரீமநநாத2முனிகள வெளியிடடபடி எஙஙனேயென னில — 'குளபபடியிலே தேஙகினால குருவிகுடிததுபபோம வீரநாராயணபுரததேரியிலே தேஙகினால நாடுவிளையும' என்று அருளிசசெயதது உடையவா திருவவதாரததைக குறிதது என்னுமிடம, எமபாா பெரியபெருமாளாகிற பெருஙகடலிலே ஆழவாராகிற காளமேக4ம படிநது தத

கல்யாணகுணங்களுக்கு ருஜௌசத்தைப் பருகிவந்து, நாதமுனிகளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலே யிறங்கி, ஆளவந்தாராகிற பேராற்றிலே கூடி, (பெரியநம்பியாகிற வாய்க்காலாலே புறப்பட்டு) † எமபெருமானாராகிற பெரிய ஏரியிலே வந்து தேங்கி நம் ஆசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு இஸ்ஸம்ஸாரமாகிற கழனிக்கு ஏறிப் பாய்கிறது' என்று அருளிச்செய்த விடத்தில் ஓத்திருக்கையாலும்;

ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— 'இம்மஹாநுபாவன் இத்தர்சநத்திலே புகுந்தானுகிலோ!' என்றும், 'இவன் முதல்வன் ஆம்' என்றும் அருளிச்செய்கையாலும்; சரமதசையில் † (சரமவிக்ரஹஸேவையிலே குஞ்சிதஸ்வாங்குளித்ரயமோசநத்தாலும;)

பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— அத்துழாயும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பியெழுந்திருந்து தண்டனிட — இதுவென்! உடையவர் உமக்கு ஶிஷ்யரன்றோ? இபபடி செய்யலாமோ?' என்று அத்துழாய் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் 'அத் தானுக்குத் தக்க தலைகாண் இது என்றும; ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளுமாக நீராடி எழுந்தருளும்போது பெரியநம்பி எதிரே கண்டு தானுந்தடக்கையுங் கூப்பித தண்டனிட, உடையவரும் அஞ்ஜலித்து க்ருபை செய்து எழுந்தருள, இத்தை முதலிகள் கண்டு 'இதுவென்? சீயா!' என்ன, உடையவரும் 'இப்போது அவரிஷ்டம் அநுவர்த்திக்கையன்றோ நமக்கு உள்ளது?' என்ன, முதலிகளும் பெரியநம்பி ஸந்நிதியில் சென்று 'உடையவரை நீர் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணுகைக்கு அடியென்?' என்று கேட்க, நம்பியும் 'ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமென்று இருந்தேன்'

† குண்டலிதக்ரந்தங்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

எனன அவாகளும அதுககு நித3ானமென? எனன நமபியும 'ஆளவநதாருககுப பினபு அகி2லாாதத2ஸதி2தி பூாததியுளளது இவாககே யாகையாலே ஸத3ாசாாய ஸநநிதி4யோடு ஸசசி2ஷய ஸநநிதி4யோடு வாசியிலலாமை யாலே ஸேவிததேன எனறும அருளிசசெயதது. தம குமாரா புணடா3ீகாக்ஷரையும உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிபபிககையாலும,

திருககோடடியூாநமபி வெளியிடடபடி எஙஙனே யெனனில — தாம திருமநதராாதத2ம பரஸாதி3ககுமபோது ஆருககும சொலலாதே கொளளும' எனறு ஆஜஞாபித தருளிசசெயய இவரும அதைதத தெறகாழவாா திருவோலககததிலே தூ4ளிதூ3ாநமாக ஸாவாககும அருளிச செயய நமபியும அதைககேடடுக குபிதராய உடையவரையழைதது ஆசாாயாஜஞாதிலஙக4நததுககுப ப2லம எது? எனன உடையவரும நரகமே ப2லம எனன நமபியும ஆகில அறிநதிருநதும செயவானென எனன, இவரும அடியேனொருவனுமனறோ நரகம புகுவது தே2வரீா ஸமப3நத4ததாலே இவாதமாககளெலலாம உஜஜீவிககுமெனறு சொனனேன எனறு விணணபபஞ செயய நமபியும போர பரீதராய 'எமபெருமானாரே! வாரும எனறு எடுதது அணைததுககொணடு இநதப பர ஸமருத3தி4 நமககு இலலையாயவிடடதே, அவரோ நீா! எனறு அருளிசசெயதது இனறுமுதல எமபெருமானாா த3ாஸந மெனனுஙகோள எனறு சொலலி தம குமாரா தெறகாழ வாரையும அவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிபபிககையாலும

திருமலை நமபி வெளியிடடபடி எஙஙனே யெனனில — உடையவா திருமலைககு எழுநதருளுமபோது திருபபரி யடடபபாறையளவாக எதிரே சென்று தீாதத2பரஸாத3ம பரஸாதி3கக உடையவரும ஸவீகரிததருளி, நமபியைப பாாதது 'தே2வரீா எழுநதருளவேணுமோ? வேறே சிறி

யார்களில்லையோ?' என்ன, நம்பியும் 'நாலு திருவீதியிலும் ஆராய்ந்த விடத்தில என னிலும் சிறியாரைக் கண்டிலேன்' என்கையாலும்; எம்பாரை உடையவருக்கு உதககபூர்வக மாகக கொடுக்கையாலும்; தம் குமாரர் இராமாநுசனையும் பிள்ளை திருமலை நம்பியையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்;

திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:—அவர் தம் பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங் கேளா நிற்க, 'அறியாக்காலததுள்ளே'' என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபகாரஸ்ம்ருதிபரமாக விஶேஷார்த்தம் அருளிச்செய்ய, ஆண்டானும் 'இது விஶ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி' என்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க, பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி எழுந்தருளி ஆண்டானை யழைத்து 'ஸாந்தீபநி பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம் பண்ணினாப்போலே காணும்—இவர் உமமுடைய பக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது; இவ்விரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார் காணும்' என்ன, உடையவரும் பின்னையும ஒரு அர்த்த ப்ரஸ்தாவததிலே 'ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார்' என்ன ஆண்டானும் 'நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்ணாலும் காணாதிருக்க, இப்படி யருளிச்செய்யா ரென்கைக்கு ஹேது வென்?' என்ன, இவரும் ''நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோ?' என்ன, ஆண்டான் தண்டனிட்டு 'இதுவும் ஒரு திருவவதாரமோ?' என்று அருளிச்செய்து, தம் குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையாரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பிககையாலும்;

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்;— தம்பக்கல் உடையவர் ஆறுமாஸம் ஸேவித்திருந்து பாங்காக மஞ்சட்காப்பு அரைத்துச்சாத்தி நீராடப் பண்ணுவித்தருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ப்ரீதராய்,என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும்கொள்ளை கொள்ளவோ

நீா இபபடி செயததது? என்று அருளிசசெயது பஞசமோ பாயநிஷ்டை₂யை அருளிசசெயது தம குமாரா திருவாய மொழியரையரையும உடையவா திருவடிகளிலே ஆஸ்ர யிபபிககையாலும

வடுகநமபி, ஆசாாயபத₃மென்று தனியே ஒருபத₃முண்டு, அதுவுளளது எமபெருமானாககே யாகையாலே எலலாாக கும எமபெருமானா திருவடிகளொழிய வேறு உபா யோபேயமிலலை அவா திருவடிகளே தஞசமென்றிருஙகோள என்று அருளிசசெயதருளுவா

கணியனூராசசிறியாசசான ஸசேலஸநாந பூாவகமாக ஆாததியோடே உபஸநநராய தி₃வயாஜஞையிட்டு எம பெருமானா திருவடிகளொழிய வேறு தஞசமிலலை' என்றருளினா /(எஙஙனேயெனில 419 ஸதயம ஸதயம புநஸ ஸதயம யதிராஜோ ஜ₃க₃த₃கு₃ரு । ஸ ஏவ ஸாவ லோகாநாமுத₃த₄ாததா நாதர ஸமஶய ।।' என்று இவா தாமே பெரியபெருமாள திருவோலககததிலே ஸ்ரீஶட₂ கோபனைத தம திருமுடியிலே நிறுததிககொண்டு அருளிச செயதருளினா)

அருளாளப பெருமாளெமபெருமானா — தம திருவடி களிலே ஆஸ்ரயிதத எசசான அநநதாழவான தொண்டனூா நமபி மருதூாநமபி இவாகளுககு ஹிதோபதே₃ஶஞசெயது உடையவா குருவியின கழுததிலே ‡ பனஙகாயைக கட்டி னுபபோலே செயதருளினா நீஙகள எமபெருமானா திருவடிகளே தஞசமென்றிருஙகோள என்று அருளிச செயதருளினா

பிளளைபபிளளையாழவான—ஆழவான திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிததவளவில ஆழவான ஆசாாயத₂க்ஷிணையாக தரி வித₄கரணஙகளையும பரிஹரிததுககொண்டு ப₄ா க₃வ தா

/ குண்ட₂விதம பல பிரதிகளிலலை ‡ (பா) கிணடுககலலை.

களிடத்தே ஆநுகூல்யைகரஸராய்ப்போரும்' என்று அருளிச் செய்ய; அவரும் 'இது பரிஹரித்து முடியாது' என்று ப₄யப்பட்டு முசித்துக்கிடக்க, ஆழ்வான் அவரையழைத்து, 'எதிரியைக் குத்தினால் எதிரி கூடக் குத்தும்; ராஜத₃ண்ட₃மும் வரும்; ஆகையாலே, காயிகாபராத₄ம் செய்யக்கூடாது; 420. "யதீ₃ச்சஶ₂ஸி வஶீகர்த்தும் ஜக₃தே₃கேந கர்மணா। பராபவாத₃ஸஸ்யேப்₄யோ கா₃ஶ்சரந்தீர்நிவாரய ॥" என்கிற படியே பராபவாத₃ஞ் சொல்லுகிற வாக்கு ஒன்றையும் பரிஹரித்துக் கொள்ளும்' என்று அருளிச்செய்து, 'இனி மநஸ்ஸாலே நினைத்தீராகில அநுகபித்து, இது எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தே படாதபடி எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை 'என்னோடு தர்க்கிக்க வாரும்' என்ன, முதலியாண்டானும் 'நீர் தோற்றீராகில் செய்வதென்?' என்ன, மிளகாழ்வானும் 'நான் தோற்றேனாகில் உம்மை என்தோளிலே சுமந்துகொண்டு போகிறேன்' என்ன, அநந்தரம் உப₄யரும் தர்க்கிக்க, மிளகாழ்வான் தோற்று முதலியாண்டானை ஸ்ரீ பாத₃ந்தாங்கிக் கொண்டு சுற்றிடம் போய் 'இனி அடியேனை இரங்கியருள வேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும் உடையவர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்து ஆஶ்ரயிப்பித்தருளி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து 'நம்பெருமாள் நம்மைப் புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினார்; நாம் ஆழ்வானுடைய பிள்ளை; அகி₂லஶாஸ்த்ரங்களையும் அதி₄கரித்தோம்' என்கிற மேன்மையை நினைத்து இறுமாந்திராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

படடா, நஞசீயரைபபாரதது வேதா₃நதியெனகிற பேரையுடையோம நமமுடையபககல ஆஶ்ரயிததோம நமககு ப₃ஹுத₃ரவயததை ஆசாரயத₃க்ஷிணையாகத தநதோம எனறு இறுமாநதிராதே எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமெனறிரும எனறு அருளிசசெயதருளினார

நஞசீயர நமபிளளையைப பாரதது 'லோகாசாரயரெனகிற பேரையுடையோம திருவாயமொழிககுப பொருள சொலல வலலோம' எனறு இறுமாநதிராதே எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமெனறிரும' எனறு அருளிசசெயதருளினார

நமபிளளை †சிவககரைபபிளளையைத திருககையைப பிடிததுக கொணடு எழுநதருளாநிறக ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர நமபிளளை திருமாளிகைத திருவிடைகழியிலே கணவளராநிறக, சிவககரைபபிளளை அவரை காலை முடககும' எனன நமபிளளையும *மயாவறமதிநலம அருளபபெறற ஆழவார திருததாள எனறு அருளிசசெயய நீரோ காலெனபீர? எனறு அவர கையை விடடருள, அவரும சிவககரையிலே போயிருநது பினபு ஸோகாராததராய இரணடாறறுககு நடுவே நினறு கவணியிலே கலலைவைதது வீசினாபபோலே தளளிவிடடருளிறறே இனி அடியேனுககுக க₃தியென? எனறு பிளளைககு விணணபபஞசெயதுவரக காடடியருள நமபிளளையும உமககு ஒரு குறையுமிலலை எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமெனறிருபபது எனறு அருளிசசெயது போகவிடடு அழைதது கிருபைசெயதருளினார

திருககுருகைபபிரான பிளளான சிறுபபுததூரிலே எழுநதருளியிருககசசெயதே சோமாசியாணடான பிளளான ஸ்ரீபாத₃ததிலே மூனறு உரு ஸ்ரீபா₄ஷ்யம வாசிததருளி மீணடு எழுநதருளுமபோது சோமாசியாணடான அநுவாததிதது

---

† 'சிவிககரை' எனறும சில பரதிகளிற காணகிறது

'அடியேனிருக்கிற தேஃஸம் இதுவாயிருந்தது; அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச் செய்யவேணும்' என்ன. பிள்ளானும் ஆண்டானைக்குறித்து 'நீர் பாட்ட ப்ரபாகரமீமாம்ஸை இவை இத்தனைக்கும் பொருள் சொல்ல வல்ல கர்த்தா; ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்' என்று மேன்மை பாராட்டித் திரியாதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஸரணமென்றிரும்' என்று அருளினார்.

கோமடத்துப்பிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்தில் § காக்கைப் பாடியாச்சான் பிள்ளை மூன்று உரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்து அத்தால் மிகவும் மேன்மையையுடையராயிருக்குமது கண்டு, இவர்க்கு இம்முகத்தாலே அபசாரம் வருமென்று அஞ்சி 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச் செய்தருளினார்.

எங்களாழ்வான், காக்கைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப் பார்த்து 'உமமைப் பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என் நினைத்திருந்தீர்?' என்று கேட்டருள, அவரும் 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு திருநாமம் ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறபோது, அம்மாள், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸித்துக்காட்டியருள, அவர்களும் 'பக்தி குரூபாயமாக இருந்தது' என்ன, பின்பு அவரும் ப்ரபத்த்யுபாயத்தை அருளிச்செய்து காட்டியருள, 'பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்தது' என்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'ஆகில், எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று விஸ்வஸித்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்' என்றருளினார்.

---

§ 'காக்கையாடியாச்சான் பிள்ளை' என்று ப்ரதிபேதம்

நடுவிலாழவான திருநாராயணபுரததிலே யிருநது ஸ்ரீபாஷயம வாசிபபிககிற காலததிலே வஙகிபுரததாயசசி செடடையமமாளுளளிடடார ஸ்ரீ பாஷயததைக கேடடு 'இது அரிதாயிருநதது எனன ஆகில இது அருளிச செயதருளின எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமென றிருஙகோள' எனறருளினார

ஸ்ரீவேதவயாஸபடடர திருநாராயணபுரததிலே எமபெருமானார திருமுனபே கோஷடிபுணணி ஸ்ரீபாஷயததை உபநயஸிகக 'இது கஙகாபரவாஹமாயிருநதது எஙகளால அவகாஹிககப போகாது' எனறு ஐமபததிருவா விணணபபஞ செயயப படடரும 'ஆகில உஙகள *குல தெயவமான எமபெருமானார திருவடிகளே தஞசமெனறு உஜஜீவியுஙகோள' எனறருளினார

நடுவில திருவீதிபபிளளை, வெளளைககுளதது ஆனைகாததசிஙகர முனபே கோஷடிபுணணி ஸ்ரீபாஷயம உபநயஸிகக தம ஶிஷயரான இளையவழகியார எழுநதிருநது 'இது கஙகாபரவாஹமாயிருநதது எனனை அவகாஹிககப போகாது' எனறு விணணபபஞசெயய, 'ஆகில எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரணமெனறிரும' எனறு அருளிசசெயதருளினார

வடுகநமபி எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரணம, நமபெருமாள திருவடிகளே ஶரணம எனறு இரணடையும சேர அநுஸநதிககும ஆழவானையும, ஆணடானையும 'இருகரையர' எனபர வடுகநமபி எமபெருமானார திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும படடர அழகியமணவாளபபெருமாள திருவடிகளே ஶரணமெனனுமாபோலேயும அநநதாழவான திருவேஙகடமுடையான திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும திருககசசிநமபி பேரருளாளர திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும எமபெருமானார செலவபபிளளை திருவடிகளே ஶரண மெனனுமாபோலேயும ஒருவாககும இசைநதிராது.

ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்ஙனே யென்னில்:— யாத₃வப்ரகாஶனுக்கு உடையவரைக்காட்டி, 'இவர் நிதயஸூரிகளில் தலைவர்' என்று சொல்லுகையாலே;

ஊமை வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில்:— "பெருமாள் கோயிலிலே ப₄ாக₃வத ஜந்மத்தில் பிறந்தாரொரு பிள்ளை ஐந்தாறு வயஸ்ஸளவாக ஊமையாயிருந்து பின்பு இரண்டு ஸம்வத்ஸரம் காணுதிருந்து, பின்பு எல்லாருங் காணவந்து வார்த்தைசொல்ல வல்லனுக. இவ்வாஶ்சர்யத்தைக் கண்டு எல்லாரும் திரளாகவிருந்து ஊமையைப் பார்த்து 'நீ இத்தனைநாளும் எங்கேறப்போனுய்?' என்று கேட்க, அவனும் நான் க்ஷீராப்₃தி₄க்குப் போனேன்' என்ன, இவர்களும் 'அங்கு விஶேஷமென? என்று கேட்க, 'ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான உடையவராய் வந்து அவதரிததருளினுரென்று ஒரு விஶேஷம்' என்ற வநந்தரம் அவனைக் கண்டதில்லை" என்று ஸ்ரீப₄க₃வத்ஸேநாபதி சீயர் அருளிச் செய்கையாலே;

இப்படி இவர்ப்ரப₄ாவத்தை எல்லாரும் ப்ரகாசிப்பித்தார்கள்.

ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகள் தொடக்கமான ஆசார்யர்களிற் காட்டில இவருக்கு ப்ராத₄ாந்யங்கொள்ளும்படி எங்ஙனே யென்னில்:— ப₄க₃வத₃வதாரங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச் செய்தே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணத்₃யவதாரங்களுக்கு ப்ராத₄ாந்ய முண்டானுப்போலேயும், தி₃வ்யதே₃ஶங்களெல்லாம் ஒத்திருககச்செய்தே கோயில் திருமலை பெருமாள்கோயில திருநாராயணபுரங்களுக்கு ப்ராத₄ாந்ய முண்டானுப்போலேயும், ரிஷிகளெல்லாரிலும் வைத்துகொண்டு வ்யாஸ பராஶர ஶுக ஶௌநக நாரதா₃தி₃களுக்கு ப்ராத₄ாந்ய முண்டானுப்போலேயும், ஆழ்வார்களெல்லாரும் ஒத்திருக்க நமமாழ்வாருக்கு ப்ராத₄ாந்யமுண்டானுப்போலேயும், ஆசார்யர்களெல்லாரிலும் வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராத₄ாந்யங்கொள்ளத் தட்டில்லையிறே.

ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ராதா4ந்யம் எத்தாலே யென்னில் — பெருமாள் அப4யப்ரதா3நம் அருளிச்செய்தும் கு3ஹப்பெருமாளுடன் * சிறந்த தோழமைகொண்டும் பெரிய உடையாரை ப்3ரஹ்மமேத4த்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிப்படுத்தும் ஸ்ரீஶப3ரி கையாலே ஸம்யக்3போ4ஜநஞ் செய்தும் திருவடியுடன் ‘உண்பனநானென்ற ஒண்பொருள்’ என்னும்படி ஸஹபோ4ஜநம்பண்ணியும் போருகையாலே

ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராதா4ந்யம் எத்தாலே யென்னில் — கீ3தோபநிஷத்தை வெளியிட்டுச் சரம ஶ்லோகம் அருளிச்செய்கையாலும் பீ4ஷ்ம த்3ரோணாதி3களுடைய க்3ருஹங்களை விட்டு ஸ்ரீவிது3ரர் திருமாளிகையிலே 421 ஶுசீநி கு3ணவந்தி ச என்கிற பாவநத்வ போ4க்3யத்வங்களையுடைத்தா யிருந்ததென்று அமுதுசெய்து 422 “த்3விஷத3ந்நம் ந போ4க்தவ்யம்” என்று முறை கூறுகிற சோற்றை நிராகரித்து இத்தனையே ஶத்ருகோ3ஷ்டி2யிலும் ப்ரஸித்3த4மாக்குகையாலும்

கோயிலுக்கு ப்ராதா4ந்யம் எத்தாலேயென்னில் — திருப்பாணாழ்வாரோடு கலந்து பரிமாறுகையாலே திருமலைக்கு ப்ராதா4ந்யம் எத்தாலேயென்னில் — குறும்பறுத்த நம்பிக்கும் தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திக்கும் வார்த்தை யருளிச்செய்து கலந்து பரிமாறுகையாலே பெருமாள் கோயிலுக்கு ப்ராதா4ந்யம் எத்தாலே யென்னில் — திருக்கச்சிநம்பியோடு ஸ்மிதபூர்வகமாக ஸம்பா4ஷணம்பண்ணி மிகவுங்கலந்து பரிமாறுகையாலே திருநாராயணபுரத்திற்கு ப்ராதா4ந்யம் எத்தாலே என்னில் —ஸ்வசரித்தநயன் பக்கல் ஆத3ராதிஶயத்தாலே தந்நிவேதி3தாந்நத்தை ஸம்யக்3போ4ஜநம்பண்ணி அவனை வாழ்விக்கையாலும் யதிராஜ புத்ரரான ஸௌஶீல்யத்தாலும்

வேத3வ்யாஸப4க3வானுக்கு ப்ராதா4ந்யம் -வேத3ங்களை விஸ்தரிப்பித்து அதில் காம்யகாண்ட3த்தை விட்டு ப்3ரஹ்ம

ப$_4$ாக$_3$த்திலே புருஷஸூக்த சா$_2$ந்தோ$_3$க்$_3$ய வாஜஸநேய தைத்திரீயக ஶ்வேதாஶ்வதர மஹோபநிஷதா$_3$தி$_3$களாலும், தது$_3$பப்$_3$ரும்ஹணங்களான புராணேதிஹாஸாதி$_3$களாலும், 423; "ஸத்யம் ஸத்யம்" என்று தொடங்கி 423. "ந தை$_3$வம் கேஶவாத்பரம்" என்று ஸத்ய புரஸ்ஸரமாகப் பரதத்வ நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே. ஸ்ரீபராஶரப்$_3$ரஹ்மரிஷிக்கு ப்ராத$_4$ந்யம்:— 424. "புராணேஷு ச வைஷ்ணவம்" என்னும்படியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே சித$_3$சிதீ$_3$ஶ்வர தத்வங்களை விஶத$_3$மாக ப்ரதிபாதி$_3$த்த உதா$_3$ரன் என்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரித்தருளுகையாலே. ஸ்ரீஶுகப்$_3$ரஹ்ம ரிஷிக்கு ப்ராத$_4$ந்யம்:— பரீக்ஷித்து ராஜாவுக்கு ஸ்ரீப$_4$ாக$_3$வதத்திலே தத்வ நிர்ணயத்தைப் பண்ணி 425. "ஶுகோ முக்த:" என்னும்படியான வைப$_4$வத்தையுடையராகையாலே; ஸ்ரீஶௌநகப$_4$க$_3$வானுக்கு ப்ராத$_4$ந்யம்:— ஸ்ரீ விஷ்ணு த$_4$ர்மத்திலே பலவிடங்களிலும தத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே; ஸ்ரீநாரத$_3$ ப$_4$க$_3$வானுக்கு ப்ராத$_4$ந்யம்:— 426. "பு$_4$ஜயுக$_3$மபி சிஹ்நைரங்கிதம் யஸ்ய விஷ்ணோ: பரம புருஷ நாம்நாம் கீர்த்தநம் யஸ்ய வாசி। ருஜூர்த்$_4$வமபி புண்ட்$_3$ரம மஸ்தகே யஸ்ய கண்டே$_2$ ஸரஸிஜமணிமாலா யஸ்ய தஸ்யாஸ்மி தா$_3$ஸ:॥" என்று இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தா$_3$ஸனென்று சொல்லுகையாலும். பெரியாழ்வாரும "சேமமுடைநாரதனார்" என்னும்படியான வைப$_4$வததாலும்.

ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாருக்கு ப்ராத$_4$ந்யம் எத்தாலே யெனனில:— ஸஹஸ்ரஶாகை$_2$யான நாலுவேத$_3$த்திலுடைய பொருள்களையும் நாலு ப்ரப$_3$ந்த$_4$ முக$_2$த்தாலே ஸர்வாதி$_4$காரமாக்குகையாலும். நாத$_2$முநிகளுக்கு ப்ரஸந்நராய் அருளிச்செயல நாலாயிரத்தையும ப்ரஸாதி$_3$த்து. மற்றுமுண்டான த$_3$ர்ஶநதாத்பர்யங்களையெல்லாம் அருளிச் செய்து த$_3$ர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும் †("பயிலுஞ்

†குண்ட$_3$லிதம் சில ஸ்ரீகோசங்களிலேயே உள்ளது.

சுடரொளி, நெடுமாற்கடிமை' முதலான இடங்களில் வாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளின் துராக்ஷேபங்களை நிராகரித்து வேதப்ரமாணமுக்ய தாத்பர்யமான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எல்லாருக்கும் தெரியும்படி அருளிச்செய்கையாலும்)

உடையவர் கீழ்ச்சொன்னவர்களைப் போலன்றிக்கே பெருமாள் அருளிச்செய்த அபயப்ரதானத்தை விஶதமாக்குகையாலும், கீதாசார்யன் அருளிச்செய்த சரம ஶ்லோகார்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், ரிஷிப்ரோக்தமான ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கையாலும் மற்றையாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அங்கோபாங்கமாகவுடைய திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை அர்த்தவத்தாக விஶதமாக ப்ரகாஶிப்பிக்கையாலும், நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களையுங்கொண்டு ஸூத்ர வாக்யங்களை ஒருங்க விட்டும் ஸ்ரீபாஷ்யம் கீதாபாஷ்ய த்ரயம் முதலான ப்ரபந்தங்களை அருளிச்செய்தும் நிகில குமதிஸமயங்களையும் நிராகரித்து ஸ்வமதஸ்தாபநம் பண்ணி எம்பெருமானார் தரிஸநம் என்னும்படி பண்ணுகையாலும் இவர் எல்லாரிலும் ப்ரதானரிறே இனி ஶிஷ்யர்களான கூரத்தாழ்வான் முதலியாண்டான் தொடக்கமானவர்களில் ப்ரதானரென்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிறே ஆக ப்ராதாந்யம் சொல்லிற்றாயத்து

427 ஆசார்யவான் புருஷோ வேத என்றும் 428 'பாபிஷ்ட க்ஷத்ர பந்துஶ்ச புண்டரீகஶ்ச புண்ய க்ருத। ஆசார்யவத்தயா முக்தௌ தஸ்மாதாசார்யவான் பவேத்॥' என்றும் 429 ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாச் சரரூபீ ந ஸம்ஶய' என்றும் 430 'ஆசினோதி ஹி ஶாஸ்த்ரார்த்தானாசாரே ஸ்தாபயத்யபி। ஸ்வயமாசரதே யஸ்து ஆசார்யஸ்ஸோऽபிதீயதே॥'' என்றும் 431 குஶப்தஸ்த்வந்தகாரஸ்ஸ்யாத் ருஶப்தஸ்தந்நிரோதக।

அந்த₄காரநிரோதி₄த்வாத்₃ கு₃ருரித்யபி₄தீ₄யதே ||'' என்றும், 432. "கு₃ருரேவ பரம் ப்₃ரஹ்ம கு₃ ரு ரே ர வ பரா க₃தி:| கு₃ருரேவ பரா வித்₃யா கு₃ருரேவ பரம் த₄நம் || கு₃ருரேவ பர: காமோ கு₃ருரேவ பராயணம் | யஸ்மாத் தது₃ப தே₃ஷ்டா஽ஸௌ தஸ்மாத்₃கு₃ருதரோ கு₃ரு: ||'' என்றும், "பீதகவாடைப் பிரானார் பிரம குருவாகி வந்து'' என்றும், "தேனார் கமலத் திருமாமகள் கொழுநன் தானே குருவாகி'' என்றும், ஈஸ்வரன் தானாகச் சொல்லப்பட்ட ஆசார்யனே ஶிஷ்யனுககு 433. "தஸ்ய வைகுண்ட₂து₃க்₃த₄ாப்₃தி₄ த்₃வார காஸ் ஸர்வ ஏவ ஸ:" என்று திருநாடும் திருப்பாற்கடல் முதல் நூற்றெட்டுத்திருப்பதிகளும் "அன்னையாயத்தனாய்'' என்னும்படியான ஸர்வவித₄ உத்தாரக ப₃ந்து₄வும் மாடும் மனையும் தேடும் பொருளும் பூ₄மியும் எல்லாம் ஆகக்கடவன்.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப் பெருமாளெம் பெருமானார், எம்பார், ஸ்ரீபராஶரபட்டர் முதலானார் தந்தம் ஶிஷ்யர்களுக்கு 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள்' என்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்: ஸ்வாசார்ய பரீதிநிப₃ந்த₄நமாகவும், "மாறனடிபணிந்துய்ந் தவன்" என்று சொல்லுகையாலும், ஆழ்வார்க்கும் உடைய வர்க்கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள் நம்மாழ்வாருககுக் கரண பூ₄தராகையாலே இவர்க்கு நேரே ஆசார்யர் திருக்குருகூர்நம்பி யாகையாலும், அவர் 'கலியுங்கெடும்'' என்று இவரவதாரத் தைக் குறித்து அருளிச் செய்கையாலே ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த் திதமான த₃ர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்தி அவர் வைப₄வத்தை 434. "கு₃ரும் ப்ரகாஶயேத்₃தீ₄மாந்'' என்று ப்ரகாஶிப்பிக்கை யாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே ஶிஷ்யர் உடையவராகக்கடவர், பெரியநம்பி முதலான பூர்வாசார்யர்கள் இவருக்கு ஆசார் யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; ஆழ்வான் முதலானார்கள் இவர்க்கு ஶிஷ்யராய்ப் பேறுபெற்றார்கள்; ஆகையாலே, ஸர்வாசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது உடையவர்க்கே யாகை யாலே, அருளிச்செய்தருளினார்களிறே.

ஆளவநதாரும இவவாததசததை அநுஷடிததுக காடடி யருளினா, எஙஙனே யெனனில — மணககாலநமபி உயயக கொணடார இவாகள உகடபைப பினசெனறு 435 ' பிதாமஹமும நாதமுநிம விலோகய பரஸீத எனறும 436 நாதாய நாதமுநயேऽதர பரதர சாபி நிதயம' எனறும 'இஙகும அஙகும ஆசாரயன திருவடிகளே ஶரணம ஆசாரயவிஷயததில கருததஜஞதை யாவதாதம பாவி' எனறு அருளினா ஆகையாலே ஸவரூபோஜஜீவ நததிறகு ஆசாரயனே தஞசமெனறு பறறுதலொழிய வேறே இவவாதமாவுககு உஜஜீவிகக விரகிலலையிறே இவவாததசததை அநுஷடிததா ஆரெனனில — ஸ்ரீமதுரகவி பரபருதி ஸஜஜநஙகளிறே

உடையவா புழுவன வயாஜேந மேலநாடடுககு எழுந தருளினபோது, உபநயஸிதத கடடளையைக கேடடு ஆசாரயாகளெலலாரும ஆஶசாயபபட உடையவரும என பரமாசாரயரான ஆளவநதாா வாாததைகொணடு சொன னேன இது ஆளவநதாா கோஷடியிலே ஒருநாளாகிலும ஸேவிககபபெறறேனிலல,பரமபததிறகும இஙகும சுருளும படியும கடடிவிடடேனோ?' எனறு அருளிசசெயதாரிறே

உடையவா, அபயபரதாநம அருளிசசெயயாநிறக பிளளையுறஙகாவிலலிதாஸா கோஷடியினினறும எழுநது நிறக 'இதுவென? பிளளாய! எனறு உடையவா கேடடருள ' 437 பரிதயகதா மயா லஙகா மிதராணி ச தநாநி ச | பவதகதம மே ராஜயம ச ஜீவிதம ச ஸுகாநி ச || எனறும 438 தயகதவா புதராமஶச தாராமஶச ராகவம ஶரணம கத | எனறும பகவத ஸமாஶரயணததிறகு விலககடியானவைகளையடைய விடடு 'பெருமாள திருவடிகளே தஞசம எனறு வநது 439 கஸத ஏவ வயதிஷடத' எனறு நிலததிலே காலபாவாதே ககநஸதனாய நிராலமபநனாயநினற ஸ்ரீவிபீஷணாழவானையு மகபபட 440 வதயதாம' எனறு கலலும தடியுங

கொண்ட ராமகோ₃ஷ்டி₂க்குப் பர்யபத்ர்யாதி₃களோடு கூடின அடியேன் ஆளாகப்புகுகிறேனே?' என்றார். உடையவரும்'சேளாய் பிள்ளாய்! அஞ்சாதேகொள்ளும்; நான் பெற்றேனாகில நீர் பெறுகிறீர்! பெரியநம்பி பெற்றாராகில் அடியேன் பெறுகிறேன்; ஆளவந்தார் பெற்றாராகில் பெரியநம்பி பெறுகிறார்; மற்றும் மேலுள்ளார் பெற்றார்களாகில் இவர்களும் பெறுகிறார்கள்; நம்சடகோபர் 'அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்று தம வாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது ஸித்₃த₄ம். ஆன பின்பு நமக்கும் ஸித்₃த₄மென்றிரும்: எல்லார்ககும் நாச்சியார் புருஷகாரமுண்டாம் போது அச்சம் வேண்டா; ஆகையிறே நித்யயோக₃ம்; ஆனபின்பு நித்யஸம்ஸாரிகளும் எம்பெருமானும ஒரு சங்கிலித்துவக்கிலே காணுமிருப்பது; ஆகையால், நமமுடைய ஒழுக்குக்கூட்டம் நம்மை விட்டகலா தென்றிரீர். கமுகு உண்ணில் வாழையும் உண்ணு மென்றிரும். ஸ்ரீவிபீ₄ஷணும் வானோடு வந்த நால்வரையும் அருளப்பாடிட்டபோது தனிதது அருளப்பாடிட்டதில்லையே; தகையென்றபோதும் தனிததுத் தகை யென்றதிலலையே; ஆனபின்பு. நான் பெற்றேனாகில நீர் பெறுகிறீர்; அஞ்சாதே ஸுக₂மேயிரும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார். ''ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சார்த்தியிருப்பார்தவம்''—ஏத்தியிருந்தார் ஸ்ரீப₄ரதாழ்வான். அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் ஸ்ரீஸத்ருக்₄நாழ்வான்; ஏததியிருந்தார் நம்மாழ்வார், அவரைச் சார்த்தியிருந்தார் ஸ்ரீமது₄ரகவிகள்; ஏத்தியிருந்தார் பெரியாழ்வார். அவரைச் சாரததியிருந்தார் நாச்சியார்.

§ 'இனி, எம்பெருமானுரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில், தி₃வ்யதே₃ஸங்களைக் கைவிட்டானாகானோ?' என்னில்;—கைவிட்டானாகான; அது எங்ஙனேயென்னில்:- ''இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ்சோலை

---

§ 'இனி, ஸ்வாசார்யபரமாசார்யர்களைப் பற்றுமவ்வளவே' என்றும் பாட₂ம்.

யென்னும் பொருப்பிடம் மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் அவை தன்னொடும்வந்து இருப்பிடம் மாயனிராமாநுசன் மனத்து என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளைத் தொழவே தி₃வ்யதே₃ஶங்களெல்லாம் திருவடிதொழுதானாகக் கடவன் உடையவரை ஆராதி₄த்து அமுதுசெய்யப் பண்ணவே எல்லா தி₃வ்யதே₃ஶங்களிலெம்பெருமான்களை யும் ஆராதி₄த்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினானாகக்கடவன்

"நின்றவண் கீர்த்தியும் என்கிற பாட்டிலும் பேறொன்று மற்றில்லை' என்கிற பாட்டிலும் கர்மமும் உபாயமன்று ஜ்ஞானமும் உபாயமன்று ப₄க்தியும் உபாய மன்று ப்ரபத்தியும் உபாயமன்று எம்பெருமானார் திரு வடிகளே உபாயோபேயம் என்கையாலே எம்பெருமானா ரைப் பற்றுகையே ப்ரபத்தி ராமாநுஜனென்கிற சதுர க்ஷரியே திருமந்த்ரம் அவர் திருவடிகளிலே பண்ணுங் கைங்கர்யமே பரமபுருஷார்த்த₂ம் இதுவே நிஶ்சிதார்த்த₂ மான என் ஸித்₃தா₄ந்தம்' என்று நடாதூரம்மாள் அருளிச் செய்தருளுவர்

கூரத்தாழ்வான் — நாராயண ராமாநுஜ என்கிற திரு மந்த்ரங்களுக்கு வாசி ப₃ந்த₄மோக்ஷங்களிரண்டுக்கும் பொது வாகையும் மோக்ஷைகஹேதுவாகையுமாகிற இது தோன்ற 441 ராமாநுஜேஜ்யேஷ்டா சதுரா சதுரக்ஷரீ என்றாரிறே

கையிற்கனி என்கிறபாட்டிலே, ஈஶ்வரனைக் கரத லாமலகமாகக் காட்டித் தந்தாலும் உன் விக்₃ரஹஸௌந்த₃ர் யாநுப₄வமே ப்ராப்யம்' என்றும் இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் எழுந்திரைத்தாடுமிடம் அடியேனுக் கிருப்பிடம்' என்று இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடமே அடியேனுக்கு ப்ராப்யபூ₄மி என்றும் 'உன் தொண்டர்கட்கே அன்புற்றிருக்கும்படி யென்னை யாக்கி அங்காட்படுத்தே என்று இராமா நுசனே! உன்னடியார் திறத்தில ஊற்றம் மாறாத ப₄க்தியை யுண்டாக்கி அவர்களுக்கே என்னையாட்படுத்தாய்' என்றும்

உடையவர் திருமுக$_2$மண்ட$_3$லத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்ய. இசைந்து எழுந்தருளியிருந்தாரிறே. இதுவே இவ்வர்த்த$_2$நிர்ணயத்திற்கு த்$_3$ருட$_4$தர முக்$_2$யப்ரமாண மென்று நமக்கெல்லார்க்கும் பு$_3$த்$_3$தி$_4$பண்ணக் குறையில்லை; எங்ஙனேயென்னில:— "அங்கயலைபாய் வயல்" என்கிற பாட்டிற்படியே ஸர்வஸ்மாத்பரனுய் ஸர்வநியந்தாவான எம்பெருமானையும் நாச்சியாரையும் புருஷகாரமாகக்கொண்டு. எம்பெருமானர் திருவடிகளைப் பெறவேணுமென்று ப்ரப$_3$ந்த$_4$த்தைத் தலைகட்டியருளினுரிறே அமுதனரும்.

† இங்ஙனன்றிக்கே. 442. "வேத$_3$ாந்தாந் ஸங்கராத்$_3$யை: குமதிபி$_4$ரஸத$_3$ர்த்த$_2$ாந் ஹி நீதாம்ஸ்ச பூ$_4$யஸ் ஸ்வார்த்தே$_2$ தாத்பர்யயுக்தாந் கலயிதுமபி ச ஸ்ரீசட$_2$ார்யாத்$_3$யப$_4$க்தை:। ப்ரோக்தாந் தி$_3$வ்யப்ரப$_3$ந்த$_4$ாந் ஸரணவரணயோக$_3$ாத்மகாந் ப்ரஸ்பு$_2$டார்த்த$_2$ாந் கருத்வோத்$_3$க$_4$ர்த்தும் ப$_4$வாப்$_3$தே$_4$ரகி$_2$லஜநமபூ$_4$த்$_3$ யோ மஹாபூ$_4$கத$_4$ாபநி ॥" என்றும் 443 "வேத$_3$ாந்தாநாமஸீம்நாம் கு$_3$ருதரக$_3$ஹநார்த்தை$_2$க வாகயத்வபூர்வ வ்யாக்$_2$யாத்ருத்வாச்ச ஸேஷமகு$_3$ருப$_4$ரவஹநாதீ$_3$ஸிதுஸ்ஸைஸங்யநாத$_2$ம்। ஸாது$_4$த்ராணுத்தத$_3$ங்யப்ரமத$_2$நகரணுச்சாபி தத்பஞ்சஹேதிநாசார்யத்வஸ்யபூர்த்யா யமுருதரக்ருபம் ஸ்ரீபதிஞ்சாஹுராார்யா:॥" என்றும், 444. "ஸ்ருத்யர்த்த$_2$ாந் ப்ராட்ய தத்வேந ச வரத$_3$முக$_2$ாத$_3$ாஜ்ஞயா தஸ்ய ஸர்வம் ஸங்க$_3$ம் த்யக்த்வா த்ரித$_3$ண்ட$_3$ாஞ்சிதமஹிதகரோ ரங்க$_3$த$_4$ாம்ந்யாஸ்த பஸ்சாத்। ஆர்யைஸ்ஸாகஞ்ச லக்ஷ்மீரமணக்ருதபத$_3$ாந் தி$_3$வ்யதே$_3$ஸாந் த$_4$ராயாம் ஸேவம ஸேவம் ப்ரகல்ப்யாச$_2$ ச மஹிதஸமாராத$_4$நம் தத்ர தத்ர॥" என்றும். 445. "யாதோ யஸ்ஸார த$_3$ாயாஸ்ஸவித$_4$மத$_2$ தயா ஸத்க்ருதஸ்வப்ரப$_3$ந்தே$_4$ ப$_3$ாஹ்யாந் வேத$_3$ாத் குத்$_3$ருஷ்டீநபி கபடபடூந் வாத$_3$தோ நிர்ஜிக$_3$ாய। ப்ராத$_3$க்ஷிண்யேந க$_3$ச்ச$_2$ந் பு$_4$வமகி$_2$லஜநம் வைஷ்ணவாக்$_5$ர்யஞ்ச குர்வந் ந்யாஸாக்$_2$யம் தே$_3$வகு$_3$ஹ்யம் பரம

---

† இந்தபாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

ஹிதமபி த2ராக பரகாஶஞ்ச கருதவா || எனறும 446
ரஙகே3 வேதா3நதபா4ஷயம வயதநுத ச தத கீடகண
ட2ஸய ஹேதோா க3தவா யோ ஹோஸலாக2யம ஜநபத2
மமலே யாத2வாத3ரெள நிவேஶய| பஶசாதா3க3தய ரஙக2ம
கு2ருவரமுக2தோ வைதி3கக3யம விஶிஷடாத2வைதம
ஶித2த4நதமஸமிந ஜக3தி ப3ஹுமுக2ம விஸதருதம
காரயிதவா ||' எனறும, 447 அத3யாபயாஸதே யது3க்ஷ-
மாப4ருதி மஹிதத2யஶசாக்ஷ்ஷீம ஸவீய மூாததிம குாவா
ணஸகம யதீநத3ரம கு2ருகுலநருபதிம மெளமி ராமாநு
ஜாாயம|| எனறும 448 கீ3தாபா4ஷயம பூ4ஷய
வேத3ாநதபா4ஷயம ஸாரம தீ3பம கிஞச க3த2யதரயஞச|
வேத2ாாதத2ாநாம ஸஙக3ரஹம நிதயாச2ம பராஹைதாந
யஸகம யதீநத3ரம ப4ஜேஹம||' எனறும 449 ஹஸத
யத3ரீஶபரஸாத3ாத2தி4க2தநிக2மாநதாாதத2கோ யோ ஹி
ஜிதவா ப2ாஹயாந வேத3ாத குத2ருஷடீநபி நிகி2லஜநம
வைஷணவாக2ாயஞச கருதவா| ரஙகே2 வேத3ாநதபா4ஷ
யம வயதநுத தமஹம மெளமி ராமாநுஜாாயம ஸ்ரீரஙக3ாத3
யாலயேஷு பரகடகு2ணக3ணம ஸ்ரீபதிம ஸேவமாநம||
எனறும இபபடி பெரியபெருமாள முதலானோா ப3ஹுமுக2
மாகப பேசி வெளியிடடாாகள இபபடி ஸததுககளாலே
பராகஉகதவைப4வம ஸஙக3ரஹேண உகத மாயதது

ஏவமவித4வைப4வயுகதரான இநத எமபெருமானுரைத
சத3ப4ாகி2நேய ஸேநுவாயத தநாமததையுடையராயத
தநநாமகு3ண ஹாஷிதரான கநதாடை(முதலி)யாணடான
கனகக அநுவாததிதது 450 பரிதராஞய இதயாதி3பபடி
யே தேவரீா 451 புணயாமபே4ாஜவிகாஸாய பாபத4வாநத
க்ஷயாய ச| ஸ்ரீமாநாவிரபூ4த3பூ4மெள ராமாநுஜதி2வாகர||
எனனுமபடி அவதரிததருளின ஸ்ரீபெருமபூதூரிலே ஸாவ
காலததிலும ஸாவசேதநாககும ஸேவயமாமபடி தே2வரீ
ருடைய அாசசாவிக3ரஹததை ஏறியருளபபணணவேணும-
எனறு விணணபபஞ்செயய, ஸவாமியும அபபடியே

செய்யும்' என்று அநுமதி பண்ணியருள, அப்போதே ஆண்டானும் அநுகூலனான சில்பியை அழைப்பித்து 452. ''புண்ட்3ரைர் த்3வாத3ஶபி4ர்யுதம் விலஸிதம் த3ண்டை3ஸ் த்ரிபி4ர்மண்டி3தம் காஷாயேண ஶிசே2ாபவீதருசிரம் தே3ார்மூலசக்ராம்பு3ஜம் | ஆஸீநம் ஜலஜாஸநே ச துளஸீபத்3மாக்ஷமாலாஞ்சிதம் யுகதஞ்சாஞ்ஜலிமுத்3ரயா ரவிநிப4ம ஸ்ரீப4ாஷ்யகாரம் ப4ஜே ||' என்கிற பராார்த்2யமான வார்த்த4கவிக்3ரஹாகாரத்தை ஸேவிக்கப்பண்ண, அவனும் ''ஆதியஞ்சோதியுருவையங்குவைததிங்குப்பிறந்த'' என்கிறபடியே அர்ச்சாவிக்3ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸந்நிதி4யிலே கொண்டுவந்து வைக்க, திருக்கண்சாத்தியருளி, அந்த விக்3ரஹத்திலே தம்முடைய ஸர்வ ஶக்தியும் ப்ரகாசிக்கும்படி க3ாடா4லிங்க3நம் பண்ணி 'இவ்விக்3ரஹத்தைப் புஷ்யமாஸத்திலே குருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டி2ப்பியும்' என்று திருமுகமெழுதி தி3நங்குறித்து அனுப்பியருள, ஆண்டானும் அப்படியே திருவடிகளிலே ஸேவித்து அந்த விக3்ரஹத்தை எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்து மூல விக்3ரஹத்தையும் ஏறியருளப் பண்ணுவித்துத் திருமுகப்படியே திருப்ரதிஷ்டை2யுஞ் செய்வித்தருளினார்.

இங்கே ப்ரதிஷ்டி2ப்பிக்கிற அற்றைத்திவஸத்திலே திருமேனியிலே மிகவுந் தளர்ச்சியாய் ப3லஹாநியுண்டாக, இராமாநுசனும் இதேதென்று பராமர்ஶித்து 'ஆண்டானுக்கு எழுதிக்கொடுத்த தி3வஸம் எது?' என்று கேட்டருள அந்தத் திவஸம் அன்றுதானாயிருக்கக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு 'ஶீக்4ரம் வருவது' என்று ஆண்டானுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள, அவரும் திருமுகத்தை ஶிரஸா வஹித்து அப்படியே மீண்டெழுந்தருளித் திருவடிகளை ஸேவித்துக் கொண்டிருந்தார்.

† அநந்தரம் அங்குத்தைக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்க2ரான ஆண்டான் முதலான முதலிகளெல்லாரும் பழுத்திருக்கிற

---

† இந்தப்பாரா அநேகம் ப்ரதிகளில் காண்கிறது.

தேமாவைக கிளிததிரளகள காததுககொணடிருககுமா போலே, தததுவயரான இவாகளுமவிமலசரமவிக3ரஹததை கையிறகனி இதயாதி3பபடியே *மெயயிற பிறஙகிய சீரைய பழுகக ஸேவிததுககொணடு அடையாாகமலதது அலாமகளகேளவனகையாழியெனனும படையோடு நாந தகமும படாதணடு மொணசாாஙகவிலலும புடையாா புரி சஙகமும இநதப பூதலங காபபதறகெனறு, இடையே யிராமாநுச முனியாயின விநிலததே எனறும 453 ஶேஷோ வா ஸைநயநாதோ2 வா ஸ்ரீபதிாவேதி ஸாத விகை | விதாகயாய மஹாபராஜஞா யதிராஜாய எனறும, 454 'ததரோத3ஞசதி மணடபே யதிவர கக்ஷயாநத ரஸேத2 வஸந பூாவம ராவணிகமஸமுச2யத3நுஜாந ராமாநுஜாட4யாம ஹதாந | மதவா ஶஙகர யாத3வா தி3முக2தோ பூ4யோऽவதீாணோந பு4வம தத3ப4ஙக3ாய கருதோதத3யஸ தது2சிகாம ராமாநுஜாக2யாம வஹந || எனறும 455 வயாஸோ வா ப4ச2வாந பராஶரமுநி ஸ்ரீஶௌநகோ வாऽத2 வா ஸாக்ஷாந நாரத3 ஏவ வா ஶடாரிபுா வாகீ3ஶவரோ வா ஸவயம | லோகேஶ புருஷோததம பணிபதிஶேஷி ஜக3சசேஷிணீதயாக2யாதும ஜக3தாம ஹிதாய ஸமபூ4த3 ராமாநுஜாாயோ முநி || எனறும சொலலுகிறபடியே அநேக அவதாரவிஶேஷமெனறு ஆக3ரிததுக கொணடிருந தாாகள

இததால, ஏவமவித4மாஹாதமய யுகதரான இவருடைய வைப4வமும 456 சரிதம ரகு4நாத2ஸய ஶதகோடி பரவிஸதரம எனகிற சகரவாததித திருமகன வைப4வம போலே அவாஙமநஸகோ3சரமிறே ஸாக3ரததைக கைந நீசசாலே கடநது அககரையேறிலும உத3தி4யைச சிறுஙகிததாலும உடையவா வைப4வம அடையச சொலலப போகாதிறே யதா2மதி யதா2ஶருதமாகச சொனனதிததனை ப3ஹுஶருதராய பு3த3தி4ஜா3ஹுளயமுடைய பெரியோாகள விஶத3மாகக கணடு கொளளககடவரிறே

† இப்படி அவதார விசேஷமான இவருக்கு 457. "ஶரச்சதம் வ்யதீயாய ஸவிம்ஶதிகம் ப்ரபோ:" என்கிறபடியே நூற்றிருபத்தஞ்சிலே நூற்றிருபது திருநக்ஷத்ரம் பூர்ணமாய்தது.

"வையம்மன்னி வீற்றிருந்து விண்ணுமாள்வர் மண்ணூடே" என்னும்படியான இவர், தம்முடைய அவதார ரஹஸ்யஜ்ஞாநத்தாலும். தம்முடைய விக்ரஹ ஸேவையாலும். தத் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகளாலும். சதுரக்ஷரியாய்ச் சதுரமான தம்முடைய திருநாம வைபவத்தாலும, ஸ்வதிவ்யமங்கள விக்ரஹத்யாநத்தாலும். ததேக நிஷ்டையாலும. தத்கைங்கர்யைகபரதையாலும். பூர்வாம்ருத ப்ரதாநாதிகளாலும. மந்த்ரரத்ந ப்ரதாநாதிகளாலும, ததர்த்தப்ரதிபாதநத்தாலும், ஸ்வபாதுகா ப்ரதாநத்தாலும். ஸ்வபாததீர்த்தஸ்வீகாரத்தாலும். ஸௌபாவநமான ப்ரஸாதஸ்வீகாரத்தாலும். பாதஸ்பர்ஶபவித்ரதையாலும். ஸஞ்சாரபூதமான பாதஸஞ்சரணத்தாலும். ஸ்வபாவந கரஸ்பர்ஶத்தாலும். அப்படியேயான கடாக்ஷ விசேஷத்தாலும். பஞ்சஸம்ஸ்காராதிகளாலுண்டான ஸம்பந்த விசேஷத்தாலும. 458. 'புநந்தி புவநம் யஸ்ய பாதாஶ்ரிதபதாஶ்ரிதா:। கடாக்ஷாதிபிரேவாத்ர ||" என்ற ஸ்வகீய ஸம்பந்தத்தாலும். 459. 'பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோ பதிராஸ்ததா। ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்தி ப்ராங்கதிம் ||" என்றும், 460. "ஸாக்ஷாந் நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் |

---

† இந்தப்பாரா தொடங்கி "வினவியருள" என்று முடியும் மூன்றுவது பாரா ஈறுகவுள்ள க்ரந்தங்கட்கு பதிலாக. சில ப்ரதிகளில் ஒருநாள் உடையவர் திருவுள்ளத்தில ஆர்த்தியோடே விசாரித்தருளி நம்பெருமாளை திருவடி தொழுது விண்ணப்பஞ் செய்தபடி' என்று பாடமுங் காண்கிறது.

மகு₃ணாநுத₃ர்த₄ரதே லோகாந் காருண்யாச் சூ₂ஸ்த்ர பாணிநா ||" என்றும் 461 'அந்வயாத₃பி சைகஸ்ய ஸம்யங்ந்யஸ்தாத்மநோ ஹரௌ| ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந் நரா: பூர்வே பரே தத₂ ||" என்றும் 462 பஸு₂மநுஷ்ய பக்ஷீவா யே ச வைஷ்ணவஸம்ஸ்ரயா | தேநைவ தே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ||' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஏதேனுமாயுள்ள தொரு ஸம்ப₃ந்த₄ விசேஷத்தாலும், ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதருவிப₄ர்ச₃மற ஜக₃த்தையெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பித்தும், இனிமேலும் ஸ்வஸம்ப₃ந்தி₄களாயுள்ளவர்களை ஆரியர்காள் கூறும்' என்று நியமித்தும் இப்படி அவதாரகார்யம் தலைக்கட்டினவாறே

அங்கே * அயர்வறும் அமரர்களோடே கூடி அடிமை செய்யத் திருவுள்ளமாய் — * சேனையர்வானத்திருக்குந் தேவபிரானை * அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய பரமபணை மேலாறகு — பலபலவேயாபரணம் என்னும்படி * பன்மணிப் பூணாரத்தையுமுடையனாய் உடையார்ந்த வாடையன் இத்யாதி₃ப்படியே * நடையாவுடைத்திருநாரணனாய் * அரவின்ணையம்மானாய் * எழிலமலர்மாதருந்தானும் இன்பமபயக்க இனிதுடன் வீற்றிருந்து அமர்ந்து * கூந்தல மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் கேள்வனாய் * ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல இப்படி ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயும்" என்னும்படி தக்₃கபோ₄ச₃மாயுள்ள போ₄க₃விபூ₄தியில் அமிது₂ஞ்சசோதியாயெழுந்தருளியிருக்கிற அவ்விருப்பிலே * தேவிமாராவார் திருமகள் பூமி ஏவ மற்று அமரர் ஆட்செய்ய * கருளப்புட்கொடிச் சக்கரப்படை வானநாட வெங்கார்முகில்வண்ணனாய் * வைகுந்தங்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂னுக்கு * சென்றால் * ஊரும் நிவாஸத₃ர்ஸப₄த₃ங்கொண்டு '*வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும் என்று அபி₄வருத₃த₄ மநோரத₂த்தை யுடையராய், அதுசெய்யுமிடத்து '*முகப்பே கூவிப்பணிகொள்ளவேணும், * செம்மாபாதப்பறபைத்தலை

சேர்க்கவேணும்; * ஈறில் இன்பத்திருவெள்ளத்திலே மூழ்க வேணும்; * தாமரைக்கண்களாலே குளிரநோக்கவேணும்' என்றாற்போலே சில பரிமாற்றங்களை ஆசைப்பட்டு, "வானார் சோதி மணிவண்ணா! மதுசூதா! நீ அருளாய் உன், தேனே மலரும் திருப்பாதஞ் சேருமாறு வினையேனே" என்றும், "இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ் வதுஞ் செய் தொல்லைமாலைக் கண்ணாரக்கண்டு. கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே கண்ணழிவற்ற ப்ராப்யத்வரை யையுடையராய், அத்தை * ஆராதகாதலையுடைய ஆழ்வார் அர்த்தித்தபடியே இவரும் அத்தை அடியொற்றிக்கொண்டு,- 463 "ஸ்ரீமதி வைகுண்டே₂ தி₃வ்யலோகே' என்று தொடங்கி 464. "ஆத்மாநுரூபயா ஶ்ரியா ஸஹாஸீநம்" என்றும், 465. "ப்ரத்யக்₃ரோந்மீலித ஸரஸிஜஸத்₃ருஶ நயநயுக₃ளம்" என்று தொடங்கி 466. "தத்க்ஷணோந் மீலித புண்ட₃ரீக ஸத்₃ருஶ சரணயுக₃ளம்" என்னுமளவும் * இணைப்பாதங்களின இடையிலுண்டானவற்றின் வடி வழகுகளையும், அநந்தரம் அதிமநோஹர கிரீட மகுட நூபுராந்தமாக முடிச்சோதி தொடங்கி அடிச்சோதியளவும் சாத்தின திருவணிகலங்களின் அழகையும், 467. "ஸ்ரீமத்யா வைஜயந்தயா வநமாலயா விராஜிதம்" என்று கீழில் திருவாப₄ரணஶோபை₄க்கு ப்ரபை₄போலவும் அதின் காந்தி பூரம் நிறம்பெற வெள்ளமிட்டாற்போலவும் இருக்கிற மங்கலநல்வநமாலையையும், கீழில் ஆப₄ரணத்தோபாதியா யிருக்கிற "அணியாராழியுஞ்சங்கமும்" என்னும்படியான ஶங்க₂சக்ரக₂த₃ா(அ)ஸிஶார்ங்கா₂தி₃களாயுள்ள * அமர்கொள் ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டாதி பல்படைகளையும், 468. "ஸ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே" என்று தொடங்கி 469 "ப₄க₃வத்பரிசர்யைகபோ₄கைர் நித்யஸித்₃தை₄ரநந்தை:" என்னு மளவும் * அமரர்கோன் அர்ச்சிக்கின்ற அங்ககப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்களையும், அதற்குமேலே 470. "தி₃வ்யாமலகோமலாவலோகநேந விஶ்வமாஹ்லாத₃யந்தம்" என்று தொடங்கி

*வாளுடமருஙகுளிர விழிகளாலே குளிரநோககுமபடியையும *பனனிலா முததநதவழகதிர முறுவலசெயது சோதிவாய திறநது தி₃வயலீலாலாபாமருதஙகளாலே அகி₂லஜநஙகளை யும ஆநநதி₃பபிததுத தளிாபபிககுமபடியையும 471 "ப₄க₃வநதம நாராயணம த்₄யாநயோகே₃ந த₃ருஷடவா' எனறு பராபய ப₄ககி யோக₃ரீதியாலே * பகற கணடேன நாரணனைககணடேனெனறு காணுமபடியை யும, 472 ஙிதயத₂ாஸயம ச ய த₂ா வ ஸ தி₂ த ம அநுஸநத₄ாய எனறு 'அடியேனடைநதேன முதல முனனமே' எனகிற ஸவாப₄ாவிக ஸமப₃நத₄ததை அநு ஸநதி₄ககுமபடியையும 473 "கத₃ாऽஹம ப₄க₃வநதம நாராயணம ஸாக்ஷாதகரவாணி சக்ஷுஷா' எனறு மாணகுறள கோலபபிரான மலாததாமரைப பாதஙகள காணபது எஞஞானறுகொலோ' எனறும மைகொள பாமபேறியுறை பரனே! உனனை மெயகொளளக காண விருமபும எனகணகளே" எனறும சக்ஷுஸஸுககளாலே பரதயக்ஷஸாக்ஷாதகாரம பணணுமபடியையும 474 கத₃ா வா ப₄க₃வதபாத₃ாமபு₃ஜத₃வயம ஶிரஸா ஸஙக₃ரஹீஷயாமி' எனறும திருவலலவாழ நகருள நினற பிரான அடிநீறு அடியோங கொணடு சூடுவது எனறுகொலோ' எனறும உலகு படைததுணட வெநதை அறைகழறசுடாபபூந தாமரை சூடுதறகு அவா" எனறும சொலலுகிறபடியே பாத₃ாரவிநத₃ஙகளை ஶிரோபூ₄ஷணமாக த₄ரிககுமபடியை யும 475 கத₃ாऽஹம ப₄க₃வதபாத₃ாமபு₃ஜத₃வயபரி சாயாஶயா' எனறு தொடஙகி 475 ததபாத₃ாமபு₃ஜ த₃வயம பரவேக்ஷயாமி" எனனுமளவாகப *பாதமடை வதன பாசததாலே மறறவன பாசஙகள முறற விடுமபடி யையும * திருவடிககீழக குறறேவல செயயுமபடியையும, 476 கத₃ா மாம ப₄க₃வாந அதிஶீதலயா ஸவகியயா த₃ருஶாऽவலோகய' எனறு தொடஙகி மேல எலலாவறறு லும * பககம நோககறியாதே * அமலஙகளாக விழிககும படியையும * முகபபே கூவிப பணிகொளளுமபடியையும

அநுஸந்தி₄த்துத் * திருவடிக்கீழ்க் குற்றேவல்செய்யப் பெரிய காதலை யுடையராய். அத்காலே "அடியேனடைந்தேன்" எனனும்படி மாநஸமாசக்கிட்டி — 477. "தூ₃ராதே₃வ" என்று தொடங்கி அப்பேரோலக்கத்தை தூ₃ரக்கண்டு ஸேவிக்கும்படியையும். * அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவை யாகம்புணருமவனை * இமையோர்சள் குழாம் தொழுவதுஞ் சூழ்வதுஞ் செய்தொல்லைமாலைக் கண்ணாலே காணும் படியையும், 'உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உன் பாதம், பெற்றேன் ஈதே இன்னம்வேண்டுவது எந்தாய்'' என்று மீளவும பு₃ஹுமநோரதங்களைப் பண்ணாநின்று கொண்டு * வாசலில் வானவர் அநுமதியுடனே உள்ளே புகும்படியையும மநோரதி₂த்து. "அடைந்தேன உன்திருவடியே" என்று அவனைகிட்டி, 478. "நாராயணாய நம:" என்று * வழுவிலாவடிமையை அர்த்தி₂த்துத் தத்ஸித்₃தி₄க்கு "அடியேனடியாவி யடைக்கலமே" என்று ஆத்மாவை நிவேதி₃க்க, அவனும குளிர்விழிகளாலே கரையழியும்படி கடாக்ஷிக்க, * 'எது ஏது ஏனடணி?' என்னுது, எல்லா வடிமைகளுஞ்செய்ய ஒருப்பட்டு 'கைகளாலாரத்தொழுது தொழுது" "இரங்கி நீர்தொழுது'' என்னும்படி ப்ரஹ்வாஞ்ஜலிபுடராய் அநுப₄வியாநின்றுகொண்டு,— அத்யந்தம் ப்ரீதியுக்தனாய் ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே *கோவைவாய் துடிபப மழைக்கண்ணுடன் நிற்கும்படியையும். 479. "ததோ ப₄க₃வதா" என்று தொடங்கி 480. "அம்ருத ஸாக₃ராந்தர் நிமக்₃நஸர்வாவயவஸ்ஸுக₂மாஸீத'' என்று மீளவும் * தாமரைக்கண்களாலே அவலோகநத₃ாநம் பண்ணும்படியையும அபேக்ஷித்து, * சோதிச்செவ்வாய்முகுளம் அவலோகியா அலரா திருந்தது: இப்போது ஸவிலாஸஸ்மிதத்தாலே அலர்ந்து 481. "ஆநயைநம்'' என்று ஆளிட்டழையாதே தானே வாவென்று அழைத்து. "துயரறுசுடரடி" என்றும "பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்'' என்றும் சொல்லும்படியான * கமலமன்ன குரைகழல்களை "தலை சேர்த்து", "தன் தாளிணைக்கீழ்ச் சேர்த்து" என்னும்

படியே பாதே2யபத்4யாநம்போலே சோதத்தருளவேணும் *மாயன் கோலமலரடிக்கீழ்ச் சுழிபட்டோடும் சுடர்ச்சோதி வெள்ளமான அமுதவெள்ளத்து * இன்பத்திரு வெள்ளத்திலே சூழ்ந்தகன்ற பெரிய என் அவா” என்னும்படி அவக3ாஹித்து இங்கே ஸோகாபி4காம்ஷிதமான க3ாதரங்களாலே தாபத்ரயங்கள் போலன்றிக்கே அங்கே நிரதிஶய ஸுக2த்தை அநுப4விக்கவேணும் என்று ஸ்ரீவைகுண்ட2 க3த்3யத்திலே ஆர்த்தி2யார் நின்றுகொண்டு, பரமப4க்தி தலையெடுத்துப் பெரிய அபி4நிவேஶத்துடனே பெரியபெருமாள் ஸந்நிதி4யிலே எழுந்தருளிப் பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாக முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரியக3த்3யமான ஶரணாக3திக3த்3யத்தைப் பெரிய ஆற்றாமையோடே திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்து ஶரணம்புக்கு, அநந்தரம் ஸ்ரீரங்க3க3த்3யத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து அத்தலையிலுண்டான ஸர்வஶக்தித்வாதி3 கல்யாண கு3ணங்களையும் தம்முடைய அஜ்ஞாநாஶக்தி முதலான அஸத்3கு3ணங்களையும் ஆவிஷ்கரித்து ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அறிவியா நின்று கொண்டு ஶரணம்புக்கு அதயார்த்தராய் நிற்கப் பெரியபெருமாளும் இவரபி4ப்ராயமறிந்து உமக்கு வேண்டுவதென்?’ என்று வினவியருள

உடையவரும் ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்து வய பரிணம காலாதிக்ரமணம் பிறந்தது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பெருமாளும் காலத்துக்கு நாமன்றோ கடவோம்? இன்னம் சிறிது காலம் உம்மைக்கொண்டு இவ்வுலகந் திருத்தப் பார்த்தோம் அறப்பதறினீர்! என்று திருவுள்ளம் உடைகுலைப்பட்டு இனி உமக்குச் செய்யவேண்டுவது என்? என்று கேட்டருள அதுக்கு உடையவரும் அடியேனைக் காலக்கழிவு செய்யாமல் உன் பொன்னடிசேர்த்து ஒல்லை வேறேபோக எஞ்ஞான்றும் விடாதொழியவேணும் என்ன பெரியபெருமாளும் உகந்து 482 “சதுர்த்த2ஶே 5ஹ்ந ஸம்பூர்ணே’ என்று *நாட்கடலாகத் தம்பிக்கு

இட்டதாகாமல் 483. "ஸப்தாஹம் ஜீவிதாவதி₄:" என்கிற படியே 484. 'கர்மபாஶப்ரக்₃ரதி₂த:' என்ற இவர்க்கு 'இற்றைக்கு ஏழாநாள் அப்படியே செய்கிறோம்' என்ன, உடையவரும் '*நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா!' என்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடன் 'என்னுடைய ஸம்ப₃ந்தி₄ ஸம்ப₃ந்தி₄களெல்லாரும் நான் பெற்ற லோகம் பெறவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் 'அப்படியே பெறக்கடவர்கள்' என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, உடையவர்க்குத் தீர்த்த₂ம் திருமாலை திருப்பரியட்டம் *பூவார் கழல் ப்ரஸாத₃ம் ப்ரஸாதி₃த்தருளி விடைகொடுத்தருள, இவரும் 'மஹாப்ரஸாத₃ம!' என்று ஸார்வபௌ₄மரான ராஜாககள் பக்கல் நின்றும் நாடுபெற்றவர்கள் பெரிய ப்ரீதியோடே ராஜப₄வநத்தில் நின்றும் புறப்படுமாபோலே *கொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமே ஆள்கின்ற எம்பெருமான் செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனாரான ஸ்ரீரங்க₃ராஜர் பக்கல் நின்றும் திருநாடாகிற மஹாராஜ்யதனைதப்பெற்று அந்த ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலே வந்த ப்ரீத்யுத்₃த₄ருதிதோன்ற ஸ்ரீரங்க₃ ராஜத₄ரணியிலும் புறப்பட்டு மடமே யெழுந்தருளி அனைத்துக்கொத்திலுண்டானவர்களையும் சிததமகிழ்ச்சியுடன் அனுபயியருளி, ஶிஷ்யவர்கக₃ங்களாயுள்ளவரெலலார்க்கும் ஒருகாலும் அருளிச்செய்யாத அர்த்த₂விஶேஷங்களையெலலாம் மூன்றுநாளாக ப்ரஸாதி₃த்தருளி, இவ்வர்த்த₂ங்களையெல்லாம் நீங்களும விஶ்வஸித்து உங்களைப்பற்றினார்ககும பரம்பரையாய் உபதே₃ஶிததுப் போருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளெலலாரும அதிஶங்கைபண்ணி, 'இது என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, 'இனி ஒளிக்கவொண்ணாது' என்று திருவுள்ளம்பற்றி 'இற்றைக்கு நாலாநாள் பெரிய பெருமாள் திருவடிகள் ஏறப் போக நினையாநின்றோம்' என்று அருளிச்செய்தருள, இத்தைக்கேட்டு முதலிகளெல்லாரும் கடல்கலங்கினாப்போலே கலங்கி 'உடையவர் வியோக₃த்திலே ஆத்மத்யாக₃ம் பண்ணக்கடவோம்' என்று

தேறியிருநதமையைத திருவுளளமபறறியருளி உடைய வரும வாரிகோள முதலிகாள! நமமுடைய வியோக2ததில ஆததமயாக3ம பணணிறுருணடாகில, பெரியநமபி ஆளவந தார ஸ்ரீபாத2மே! நமமோடு அவாகளுககு ஸமப3நத4மிலலை ய ய, நிதய ஸூரிகளோலககததிலும புகுரபபெறுமீத நம சடகோபா திருவுளளததையும மறுததவாகளாய அத4 பதிககககடவீாகள எனறு †அருளிச செயது அவாகளைத தேறறி த4ரிககபபணணினா

அநநதரம 485 'அத3யைவாஹம க3மிஷயாமி லக்ஷம ணேந க3தாம க3திம' எனகிற-டி தாமும ஆழவான வழியே பினசெனறு 486 'இதசச2ம பராபகே ஸபதி3 பர மவயோம ஶிஷடாக3ரக3ணயே கூராதீ4சே நிக3மஶிக2ர வயாகரியாலமபடதவம| ஶிஷயஸதோமாந ஶாநதிகு3ரு முகே2 ரஙகி3நாமேண ஸாகம விநயஸயோசசை பரமக2மத2ரோடு4 மைசச2த2 யதிநத3ர ||' 487 'காஸாரதி3மதி3வயஸூரி கருதிஸக ஸோபாநப3த3த4ம த3வய ஸ்ரீமநதரோப4ய பார ஶவத3ணட3க4டிதம ஸ்ரீப4ாஷயகீலஸதி4ரம| நிஶரேணிம நிதி2லோ ஜநஶச பரமவயோமஸத2லீபராபிகாம ஸவஸவா சாயநிருபிதாததவஶத பராபயநதி4ரோஹத ஸதத3ா ||' 488 'இதயாஶாஸய ஸரஶஷட2ாநதகமுச2 ஸ்ரீதி3வயஸூ யாகருதீ ராசாாயஸய ச தத பரப3நக4 நிவஹைஹஸஸாாத த4ம பரதிஷட2ாபய ச| ஸ்ரீரஙக3ாதி3மத4ாமஸூ ஸவயம பூ4சச2ரீ தி3வயஸூரிவரஜைஸ ஸாகம ததபரமம பத3ம

---

† இவவிடநதொடஙகி மேலே மூனறுவது பாரவில 'அநநதரம ஸமூஹததிலுணடான ஸ்ரீவைஷணவாகளைப பாாததுப பினனையும' எனறு வருகிற வரையிலுமுளள க2ரநத2ஙகடகுப பதிலாக அருளிசசெயய பினனையும அவா கள போரவிஷணணராய 'இனி அடியோஙகளுககுச செயய அடுபபதெனன?' எனறு விணணபபஞசெயய உடையவரும 'படடினி புகுதல, படடினி விடுதல செயயுமததனையே!' எனறு சில பரதிகளில பாட2ம

ஜிக₃மிஷு: ஸ்ரீமாந் ஸ ராமாநுஜ:||'' என்கிறபடியே இங்குச் செய்யவேண்டும் கார்யங்களெல்லாம் செய்து தலைக்கட்டி க்ருதக்ருத்யராய், நாலாநாள் அங்கே திருநாடேற எழுந்தருளத் திருவுள்ளமாயிருக்க;

அவ்வளவிலே பெரியபெருமாளைத் திருவாராத₄நம் பண்ணிப்போரும் ஸ்ரீரங்க₃ராஜபட்டர், பெரியபெருமாள் பட்டர் முதலானோர் பெரியபெருமாள் * உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை * சூடிக்களைந்த தி₃வ்யமால்யப்படி சாத்துப்படிகள் அவர்ப்ரஸாத₃ம் தொடக்கமான ப்ரஸாத₃ விஶேஷங்களையும் போரத் தளிகையிலே எடுப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வவாத்₃யகோ₄ஷத்துடன் கொண்டுவந்து ப்ரஸாதி₃த்தவற்றை ஶிரஸாத₄ரித்து ஸேவித்து ஸ்வீகரித்த அநந்தரம், அவர்களுக்கு உகப்பான பாஞ்சராத்ர ஸம்ஹிதைகளில் ஜ்ஞானகாண்ட₃ங்களை அநுஸந்தி₄த்து ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து ஏவமவித₄மான தூர்யகோ₄ஷத்தைக்கேட்டு ஹ்ருஷ்டராய் வைகுண்ட₂ நிர்யாணநிரதராய். அதுக்கு ப்ரயாணபாதே₂யமான த்₃வயத்தை ஆவ்ருத்தி பண்ணாநிற்கிறவர் தடஸ்த₂ரைக் கடாக்ஷித்தருளித் தாம்ரஸ்த₂மான கூடஸ்த₂ ஸ்ரீஸூக்தியையும் ஸ்ரீப₄ாஷ்யத்தையும் க்ஷேமமான நிக்ஷேபமாக ஸ்த₂ாபிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபித்து. ஸ்ரீப₄ாஷ்யத்தை வர்த்தி₄த்து நடத்திக்கொண்டு போரும்படி நடாதூராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து. அவர்க்கு 489. "ஸத்குர்வதா ஸம்ஸதி₃ ஶிஷ்யவர்ககா₃நநந்யலப்₄யைரதி₄கைஶ்ச சிஹ்நை:| ஸ்ரீப₄ாஷ்யஸிம்ஹாஸநமாத்மகீயம் யஸ்மை ச த₃த்தம் யதிஶேக₂ரேண||'' என்னும்படி ஸ்ரீப₄ாஷ்ய ஸிம்ஹாஸநத்தை ப்ரஸாதி₃த்து, அநந்தரம் முந்தறப்ரஸாதி₃த்த வேதா₃ந்தாசார்ய பத₃த்திற்குமேல் 490. "இந்து ப்ரபத்திப₃லதாரித விஷ்ணுமாய மத்₃வம்ஶ்யராஜகுல'' என்னும்படியான ராஜகுலமாஹாத்ம்யத்தையுடையராகையாலே ப்ரபத்தியர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃கமாய் ப்ரமாணசரமமான ஸ்ரீ ஸூக்தி

ஸிமஹாஸனததையும அநதபபெரிய பரிஷததிலே பெரிய பட்டாககு இட்டருளி கநதாடை யாணடானைக கடா க்ஷிதது பரமாதருசரமமான தமமுடைய சரமவிக₃ரஹ கைஙகாயததைக கலபிததருளி திருககுருகைபபிரான பிளளான முதலான முதலிகளைப பாாதது ப₄ட்டாககு இஷடமாயிருஙகோள எனறு அருளிசசெயது கோயி லனைததுக கொததையும அழைபபிதது அபராத₄க்ஷாமணம பணணிககொணடு வேணடிககொளள அவாகளும 'தே₃வரீ ருககு ஒரு அபராத₄முணடோ? * உலகஙகட்கெலலாம ஓருயிரான தேவரீரை இழநது எஙஙனே த₄ரிபபோம? எனறு கணபனி சோரநிறக உடையவரும *அனபொடு தென திசைநோககிப பளளிகொளளும அணியரஙகனிருகக உஙகளுககு ஒரு தாழவிலலை பெரியபெருமாள ஸ்ரீகாாயம ஆராயுமிடதது ப₄ட்டரை முனனிட்டு ஆராயநது போருங கோள நமபெருமாள கைஙகாயததைக குறைவர நடததிக கொணடு ஸ்ரீவைஷணவாகளையும வரவணைததுககொணடு போருஙகோள எனறு கலபிததருளி அவாகளை ப₄ட்டா திருககையிலே காட்டிககொடுததருளி ப₄ட்டரைபபாாத தருளி உமககுத தநதையும தாயுமாவாராய பரமேயசரம மான பெரியபெருமாள திருவாராத₄நததைப பெருகக நடததிககொணடு நமமுடைய த₃ாஶநததையும நனறாயப பராமாஶிதது நடததிககொணடு போரும எனறு நியமிததருளினா

அநநதரம ஸமூஹததிலுணடான ஸ்ரீவைஷணவாகளைப பாாததுப பினனையும அவாகளுககு அருளிசசெயதபடி — ஒருவன பரபநநனானால அவனுடைய ஆதமயாததரை ஈஶவ ராதீ₄ந மாகையாலே அதுககுக கரையவேணடா கரைந தானாகில ஆதமஸமாபபணம பொயயாமிததனை இனி இவனுடைய தே₃ஹயாததரை காமாதீ₄நமாகையாலே அதுககுக கரையவேணடா கரைநதானாகில, நாஸதிகனு மிததனை. ஆகையாலே உப₄யயாததரையிலும இவனுககு

அந்வயமில்லை' என்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் ஆகில் எங்களுக்கு இருக்கும் நாளைக்குக் காலக்ஷேபமிருக்கும்படி எங்ஙனே?' என்ன, உடையவரும், 'உபாயாம்ஶத்தில் அந்வயியாதே ப்ராப்யமான ப₄க₃வத்₃ப₄ாக₃வத கைங்கர்யத்திலே அந்வயியுங்கோள். ப்ரபந்நாதி₄காரிக்கு முன்னடி பார்த்து வர்த்திக்கவேண்டுவன-மூன்று விஷயமுண்டு; அவையாவன-அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுப₄யரென்றும்; அநுகூலராவார்-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; ப்ரதிகூலராவார் - ப₄க₃வத்₃ த்₃வேஷிகள்; அநுப₄யராவார்—ஸம்ஸாரிகள். இதில், அநுகூலரைக் கண்டால் சந்த₃ந குஸுமதாம்பூ₃லாதி₃களைக் கண்டாற்போலவும், நிலாத் தென்றல்களைக் கண்டாற்போலவும், அபி₄மதவிஷயத்தைக் கண்டாற்போலவும் உகந்து போரக்கடவன்; ப்ரதிகூலரைக் கண்டால் ஸர்ப்பாக்₃நிகளைக் கண்டாற்போலே வெருவி வர்த்திக்கக்கடவன்; அநுப₄யரைக் கண்டால் காஷ்ட₂ லோஷ்டாதி₃களைக் கண்டாற்போலே த்ருணீகரித்து வர்த்திக்கக்கடவன். அவர்கள் அநுகூலித்தார்களாகில ஆத்ம ஜ்ஞாநத்தை உபதே₃ஶிக்கவும்; அநுகூலியார்களாகில் ஐயோ! என்று க்ருபைபண்ணிப் போரவும். இப்படி செய்யவொட்டாதொழிகிறது அர்த்த₂காமப்ராவண்யம். அர்த்த₂காமமடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநாத₃ரிக்குமாகில், ஸார்வபௌ₄மனுடைய ராஜபுத்ரனை ராஜஸந்நிதி₄யிலே பரிப₄வித்தால் ராஜா வெறுத்திருக்குமாபோலே எம்பெருமான் திருவுள்ளம் வெறுக்கும். அர்த்த₂காமமடியாக ப்ரதிகூலரை ஆத₃ரிக்குமாகில், ஸார்வபௌ₄மனுடைய ராஜாவின் மஹிஷி க்ஷுத்₃ர ஜந்துக்கள் பக்கல் மடிப்பிச்சைபுக்கால் ராஜாவுக்கு அவத்₃யமாகையாலே ராஜா வெறுக்குமா போலே எம்பெருமான் இவனை வெறுத்திருக்கும்; அர்த்த₂ காமமடியாக அநுப₄யரை ஆத₃ரிக்குமாகில், ரத்நத்திற்கும் பலகறைக்கும் வாசியறியாதாப்போலே பிறந்த ஜ்ஞாநம் கார்யகரமாய்த்தில்லையென்று எம்பெருமான் இவனை அநாத₃ரிக்கும்' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

பினபு எமபெருமானா நமபெருமாள ஸநநிதி4கு படடரைக கூடடிககொணடு எழுநதருளிய பெருமாளை ஸேவிதது, ப4டடருககு முனனுகத தீரதத2 பரஸாத3ஙகளை பரஸாதி3பபிதது, பினபு தாமும தீரதத2பரஸாத3மும பெறறு முதலிகளைக குறிதது முனனுககு த3ாஶந பரவாததகராவாா இவா எனறு ப4டடரைக காடடியருளி வாரீா படடரே! மேலநாடடிலே வேதா3நதியெனறு ஒரு பெரிய வித3வான இருககிறுனெனறு கேடடோம நீா அஙகேறப போய அவனை நம த3ாஶநபரவாததகனுமபடி திருததும எனறு அருளிசசெயது ப4டடரையுங கூடடிக கொணடு மடமே யெழுநதருளி ஸ்ரீபாத3தது முதலிக ளெலலாரையும அழைதது நமமுடைய விஶலேஷததில அவிவேகம பணணினீாகளாகில நமமாணை' எனறு ஆஜஞா பிதது, எலலாா கையாலும தம திருவடிகளைத தொடு விததுச சூளுறவுகொணடு, முதலிகளைத தீரதத2ஙகொணடு அமுது செயயபபணணி பிளளைப பிளளையாழவான உகக லாழவான கோமடததாழவான சேடடலூாச சிறியாழ வான வேதா3நதியாழவான முதலானவாகளைக கநதாடை யாணடான திருககையிலே காடடிககொடுததருளியும எசசான அநநதாழவான தொணடனூாநமபி மருதூா நமபி முதலானவாகளை அருளாளபபெருமாளெமபெருமானா திருககையிலே காடடிககொடுததருளியும படடா கணிய னூாச சிறியாசசான சடடம பளளிசசீயா பெரியாணடான சிறியாணடான முதலானவாகளை எமபாா திருககையிலே காடடிக கொடுததருளியும கிடாமபியாசசான கிடாமபிப பெருமாள எஙகளாழவான நடாதூராழவான முதலானவா களைத திருககுருகைபபிரானபிளளான திருககையிலே காட டிககொடுததருளியும மாருதிபபெரியாணடான மாறொன றிலலா மாருதிசசிறியாணடான அரணபுரததாழவான ஆசூரிபபெருமாள முனிபபெருமாள அமமஙகிப பெருமாள முதலானவாகளை நடுவிலாழவான திருககையிலே காடடிக

கொடுத்தருளியும், இன்னும் இருந்தவர்களை இருந்தவர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்;

பின்பு பட்டரைப் பார்த்தருளி "கூரத்தில் ஆழ்வானையும் கந்தாடை ஆண்டானையும்போலே, கூரகுல திலகரான நீரும் வாதூலகுலதிலகரான கந்தாடையாண்டானும நமமடியாகவுண்டான ஸௌப்ராத்ரத்தையுடையராய். 491. 'மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம' என்னும்படியா யிருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்து. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து 492. "படித்வா பாஷ்யம் தத்ப்ரவசநமஶக்தௌ ஶடரிபோர்கிரி ஶ்ரத்தா வாஸ: ப்ரபுபரிசிதஸ்தாநநிவஹே| ப்ரபோ: கைங்கர்யம் வா ப்ரபதநமநோரர்த்தமநநம் ப்ரபந்நாநாம் வா மே பவது பரிசர்யாபரிசய:|| குடீம் க்ருத்வா தஸ்மிந் யதுகிரிதடே நித்யவஸதிஷ் ஷட்ர்த்தாஶ்ஶ்ரீஶஸ்ய ப்ரபதநவிதௌ ஸாதகதமா:||" என்று—இருககும்நாள் பண்ணலாங்கைங்கர்யம் ஆறு உண்டு; அவையாவன- 'ஸ்ரீபாஷ்யதநை வாசித்தும் வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதை யில்லாவிடில், அருளிச்செயலை ஓதியும் ஓதுவிததும் போருகை; அதற்கும யோகயதை யில்லாவிடில. உகந்தருளின நிலங்களிலே அமுதுபடி சாததுப்படி முதலானவற்றையுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டு போருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில். † திருநாராயணபுரத்திலே ஒரு குடில் கட்டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதை

† ஶ்லோகத்தில் ஆறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிற விஷயத்தை இங்கே நான்காவதாகச் சொல்லியிருப்பது "பாடக்ரமாபேக்ஷயா அர்த்தக்ரமஸ்ய பலீயஸ்த்வம்" [பதங்களிருக்கின்ற முறைமையைவிட அர்த்தங்கொள்ளும் முறை சிறந்தது] என்ற நியாயம்பற்றி; திவ்யதேஶங்களில் கைங்கர்யஞ்செய்ய வலிமையில்லாதவனுக்கு அதில் ஓரிடத்தில் நித்யவாஸஞ்செய்கையை விதிப்பதே முறைமையாதலால்' என்று பெரியோர் கூறுவர்.

யிலலையாகில த3வயததை அாதத2ாநுஸநத4ாநம பணணிப போருகை அதறகும யோக3யதையிலலையாகில, என னுடையவனென று அபி4மாநிபபான யாவனொரு பரம ப4ாக3வதன அவனுடைய அபி4மானததிலே ஒதுஙகிப போருகை எனறும இவறறின பரியபரியதர பரியதமஙகள இனைவெதனறும பராபதி பரதிட3நத4கமான ப4க3வத3 ப4ாக3வத ஆசாரயவிஷயஙகளில அபசாரததை வருநதியும பரிஹரிததுப போருஙகோள எனறும இவை முதலான வைகளாயுள்ள அநேக ஹிதஙகளை பரஸாதி3தது அவறறை உபஸமஹரிததருளினா

‡ அநநதரம ஸகலமஙக3ளவாத3யஙகளும ஆரவாரிகக அநேகதி3வய பரப3நத4ாநுஸநத4ாநத4வநி எஙகும பூரிதமாக அலஙகாரததிருமஞசநங கணடருளித திருவொறறுடை சாததித திருபபரியடடஞசாததி ஶுத3த4ாசமநபூாவகமாக நிதயாநுஷடா2நஙகள நடததியருளுகையில அஶகதிபாரா மல ஆக4யததையும உததிஷடா2மாநராய நினறே செயதரு ளித தசசேஷததையுந தலைககடடியருளி திருத3வாத3ஶநா மஙகளையுந த4ரிததருளி திருமணிவடம திருபபவிதரம திரு மாலைபரஸாத3ம பரியடட பரஸாத3ஙகள முதலானவறறை யுஞ சாததியருளி தீாதத2ஙகளும ஸவீகரிதது குருபரம பராபூாவகமாக ரஹஸயதரயததையும ஸாாதத2மாக அநு ஸநதி4தது பெரியபெருமாள திருவடிகளை உத3தேஶிதது த2ணடன ஸமாபபிதது முதலிகளையும அநுவாததிதது அநுமதிகொணடு ஆளவநதாா தி3வயமஙக3ளவிக3ர

‡ இநதப பாராவுளள இடததில சில பரதிகளில 'கோயி லுககு நேரே எமபாராமடியிலே திருமுடியும வடுகநமபி திருமுடியிலே திருவடிகளுமாகக கணவளாநதருளி ஸ்ரீபாத3தது முதலிகள ப3ரஹமவலலி ப4ருகு3வலலி சூழ விசுமபணிமுகில முதலானவறறை ஸேவிததருள ஶிர கபாலம பே4தி3தது ப3ரஹமரநத4ரததாலே உடையவா திருநாடடுககு எழுநதருள எனறு பாட2ம

ஹத்தை த்₄யாநித்துக்கொண்டு பத்₃மாஸநஸ்த₂ராய் எழுந்தருளியிருந்துபரவாஸுதே₃வரிடத்திலே பரமப₄க்திநடந்து செல்ல. அநந்தரம் யோக₃த்தில் பரமயோகி₃யான தம்மைப் பரமயோகி₃ கு₃ம்யவிஷயமான தத்₃விஷயத்திலே விநியோகி₃த்து. பின்பு 493 "பத்₃மநேத்ரே ந்யமீலயத்" என்கிற படியே திருக்கண்களைச் செம்பிளித்தருளிப் பரவஶகா₃தரராய், எம்பார் திருமடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பி திருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி. 494. "மாக₄ஶுத்₃த₄த₃ஶம்யாம் து மத்₄யாஹ்நே மந்த₃வாஸரே। யோகி₃ராஜஸ் ஸ்வபே₄ாகீ₃ஶப₄ாவம் ஸ்வே பே₄ ஸமப்₄யகா₃த்॥" என்னும்படியான தி₃வஸத்திலே தம்முடைய பூர்வாவதாரமான * ஆயிரஞ்சுடர்வாய் அரவணையோடே நம்பிமூத்தபிரானைப்போலே எமபெருமானாரான இவரும் கூடியருளினர். இவ்ருத்தாந்தத்தைப் பின்னும்:—'பின்பு மன்பருடன்களித்த சீர்பெரும்பூதூரெதிராசன். இன்ப முடனு மிசைந்தொரு நூற்றிருப தாண்டிங் கிருந்ததற்பின், அன்பானுழ்வானுண்டானற் குமரர்க்கடியா முடிபுனைந்து. மன்பதையை வாழ்வித்தாங் கமருமென வாழ்வித்தருளா." "ஆராமஞ்சூழ ரங்கர்தமை மலர்மாமகளை யடியிறைஞ்சித், தாரீர்சரணந் தனையென்னத் தந்தோமெனலு மெதிராசன். பாரோர்பரவும்பாகவதர் பிரிவால் பரிவில படர்கூறச். சீரார் திருநாடடைந்திருந்த சீடனுடனே சேர்ந்தனனுல்." இப்படி சொல்லப்படுமதான வைப₄வத்தையுடைய இவரும் 495. "யதா₂ பாதே₃ாத₃ரஸ் த்வசா விநிர்முக்த:" என்றும் 496. "யாவஜ்ஜிஹாமி க₂ாத்ராணி ஜீர்ணம் த்வசமிவோரக₃:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே 497. "ஜீர்ணமிவ வஸ்த்ரம் ஸுகே₂நேமாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்தூ₂லஸூக்ஷ்மரூபாம் விஸ்ருஜ்ய" என்று ஸுக₂மாகவே திருமேனியை உபேக்ஷையோடே விட.

அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானர். எம்பார். வடுகநம்பி முதலான முதலிக

ளெலலாரும கோ4ஷிததுககொணடு வேரறறமரமபோலே விழுநது கிடநது துடிதது திருமிடறு தழுதழுபபத திருமுகககுவெபபடிகக அவஸராயக கிடநது * இடடகால இடட கைககளாயச * சிநதிததுத திகைதது * இணைமலாககணணீா ததுமப தா4ராவாஷமாகத திருமுததுதிாதது பரலாபிதது இவா அவதாரததில 497* தீ4ா லப3த4ா எனறும இவா அநதிமத3சையில 497* த4ாமோ நஷட எனறும இபபடி வருவதே! எனறு ஆஸசாயபபடடு விஷணணராய நிறக அவவளவிலே பெருமாளும நம உடையவரை யிழநதோமே எனறு திருவுளளம நொநது நமககுச செவவாய வகரமாயதது எனறு சுருளமுதும அமுதுசெயயாமல நாசசிமாருடனே புறபபடடருள அவவளவில பராஙகுஸ பரகாலன முதலான ஆழவாாகள பதினமாகளும ஸேவிததுச செலல ஆயிரககால திருமணடபததிலே எழுநதருளியிருநது திருமுததினபணி காளாஞசி திருவெணசாமரம திருவாலவடடம திருவெணகொறறககுடை வெணமுததினசலசம திருமேறகடடு முததுததாமம தொடககமானவையும * உடுததுககளைநத பீதகவாடை, * சூடிககளைநத தொடுதத துழாய மலா * எணணெய சுணணம எலலாம பொறறளி கையிலே கொணடுபோமபடி உததமநமபிககு விடைகொடுததருள நமபியும அபபடியே த4ரிததுககொணடு பெருமாள பரிகரம அணைததுககொததோடும ஸகலவாத3யததுடனே மட2ததுவாசலிலே செலல அதுகணடு முதலிகளெலலாரும தேறினறு இனிசசெயயவேணடுங கருதயததைச செயய வேணும எனறு எமபெருமானாருடைய விமலசரமவிக3ரஹததைத தூயதாக நீராடடப பணணிவைதது அலஙகரிததுக கேஸவாதி3த்3வாத3ஸோாத்4வபுணட்2ரஙகளையுஞசாததி பெருமாள சாததிககளைநது வரவிடடருளின * பெருமானரையிற பீதகவணணவாடைகொணடு திருமுடியிலே சாததி *அவன மாாவணிநத வநமாலையும சாததி அலஙகரிதது உடையவா திருவடிகளைத தஙகள கணணிலும மாாபிலும நெஞசிலும ஒறறிககொணடு ஆசாாயவிஸலேஷாஸஹிஷணுககளாய

"* ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ! * முறையோ! அரவணைமேற் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!" என்று கையெடுத்துப் போரப்பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு மூர்ச்சித்துக்கிடக்க, அருகிருந்த முதலிகள் வந்து எடுத்துத் தேற்றத் தேறிநின்று, உடையவர்க்குச் சாத்திக்களைந்து தச்சேஷமாயிருந்துள்ள * எண்ணெய் சுண்ணம் திருமண் ஸ்ரீ சூர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டுத் தீர்த்தஞ் கொண்டு, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருக்கையாலே ஆளவந்தார்க்குப்போலே உடையவர்க்கு ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, பீடயாநமான திவ்யவிமாநத்திலே ஏறியருளப்பண்ணி, ஸகல வாத்யங்களும் முழங்க பெருமாள் பரிசரமடைய சத்ர சாமரங்களைத் தரித்து ஸேவிக்க, அவ்வளவிலே ஆட்கொண்ட வில்லிசீயர் யதிவர சீயர் உள்ளிட்ட எழுநூறு சீயர்களும் ப்ரஹ்மவல்லீ ப்ருகுவல்லி நாராயணநுவாகம் முதலான உபநிஷத்துக்களை ஓத, பட்டர் கந்தாடையாண்டான் நடாதூராழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளும் தத்தத்பரிசர்யாஸாதநங்களை தரித்துக் கொண்டு பரிவுடன் பரிவ்ருதராய் ஸேவித்துக்கொண்டுவர, மற்றுமுண்டான உபவீததாரிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒன்பதினாயிரம்பேரும் தத்பூர்வரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பன்னீராயிரம்பேரும் அருளிச்செயல் மூவாயிரம் முன்னடி பின்னடியாக ஸேவிக்க, திருவரங்கப் பெருமாளரையர் பரிகரமான திருவாய்மொழியரையர் ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் திருநறையூரரையர் அழகிய மணவாளரரையர் முதலான எழுநூறு திருவாய்மொழி விண்ணப்பஞ் செய்யும் தம்பிரான்மார் பண்ணிசைத் தாளத்துடன் திருவாய்மொழி பாட, திருவரங்கத்தமுதனார் † பொய்யில் வள்ளலார் தொடக்கமானவர்கள் உடையவர் நூற்றந்தாதி ஸேவிக்க, எம்பார் பிள்ளான் உள்ளிட்டவர்கள் ததுசிதப்ரீதி ஹேதுவான ஸ்தோத்ரகத்யங்களை ஸேவிக்க, வடுகநம்பியும்

† 'பெரியகோயில் வள்ளலார்' என்று அநேகப்ரதிகளிற் பாடம்

ராமாநுஜதா3ஸரான கோமடததுச சிறியாழவாரும உடையவா பரபததியை அநுஸநதி4ததுககொணடுவர திருவீதியெஙகுங கோடிததுப பொரியும புஷபமும சிதற, நடைபாவாடையிடடு கருமபும குடமும ஏநத திருபபதியில ஸுமஙகலிகள மஙகளதீ3பமேநதி முனனே செலல இருபககமும சாமரமிரடடிகக வெளளை வடடமிட 'த3ாஸநததில எமபெருமானார திருநாடடுககு எழுநதருளினார' எனறு ஒறறைததிருசசினனம பணிமாற திருவீதிகள தோறும எழுநதருளுவிததுககொணடு போய ‡(பெரிய பெருமாளும அநதத திருமேனியில அபி4மத விஷயததில அழுககு உககுமாபோலே அதிசபலராய மஙகவொடடு எனனுமபடி இவா விக3ரஹததை ஆத3ரிததுப புறமபே கொணடுபோக வொடடாமல அநதபுர மஹிஷிகளைத ததபரிஸரததிலே ஆராமததிலே அடககி வைககுமாபோலேயும நிதி4யை உளளே இடடு வைககுமாபோலேயும லக்ஷமீதுலயராமபடியான லக்ஷணஙகளையுடையராய விலக்ஷணமான நிதி4போலே 'இராமாநுசன எனதனமாநிதி' 'இராமாநுசன எனதனசேமவைபபு' எனனுமபடியான இவா திருமேனியையும ஆழவாா திருமேனியை ஆவரணததுககுளளே பளளிபடுததாறபோலே ஆவரணததுளளில உடகோபபிலே அநதரஙக3மாக ஸௌநதேயனை ஆஜஞைபபோலே அநதரஙக3ரான கநதாடையாணடான திருமுடி காதது நோகக)‡ தது3நுகு3ணமாக யதிஸமஸகாரவிதி4 யடஙகச செயது கூ2நிததுபபளளி படுததருளினாாகள

‡ (இபபடி நிதி4யை நிக்ஷேபிததவநநதரம பெருமாளும நாசசிமாருடனேகூடத் திருமஞசநஙகணடருளித திருமுததுதிாததுத திருமுகஙகனறிச சுருளமுதும அமுது செயயாமல அலபபுபபடவிடடத திருவுளளமாய கநதாடையாணடான படடா முதலானாரைப பாாதது நமமுடைய அவப4ருதோ2தஸவங கொணடாடுமாபோலே நம உடைய

---

‡ குணடூ4வித க்3ரநத2ஙகள சில பரதிகளில இலலை

வருக்கும் அவப்₄ருதோ₂த்ஸவங் கொண்டாடுங்கோள்' என்று திருவுள்ளம்பற்றிச் சேர்த்தியிலே ஏறியருளி உடையவர்க்கு அக்காரவடிசில் தளிகை அனுப்பியருளினர்.)

§ அநந்தரம் கந்தாடையாண்டான் தொடக்கமான அனைவரும் புத்ரஶிஷ்யர் செய்யுங்காரியங்களையெல்லாஞ் செய்துகொண்டு அவப்₄ருத₂ஸ்நாநமாக எல்லாரும் நீராடியருளித் தத்₃விஶ்லேஷாஸஹராய்ப் பரிதபித்துக்கொண்டிருக்க, பின்பு ஆண்டான் நம்பெருமாளநுமதியுடனே எம்பெருமானாரை எல்லாரும் ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி மீளவும் அவ்விடத்திலே ஆவிர்ப்ப₄வித்தாப்போலேயிருக்க அர்ச்சாவதாரமாக ஏறியருளப்பண்ணி ப்ரதிஷ்டி₂ப்பித்தருளினர். 498. "ஸ்வாவதாரஸ்த₂லேऽர்ச்சாऽபூ₄த் ஶ்ரீரங்கே₃ச யதீஶ்வர:। யந்முதே₃ தம் கு₃ணவாஸம் ராமாநுஜகு₃ரும் ப₄ஜே॥' என்றார்கள்.

† அநந்தரம் ஶாஸ்த்ரார்த்த₂மான கைங்கர்யங்களையும் ஆப்தரான தாங்கள் ஸமாப்தமாக நடத்தி, பட்டரும் கந்தாடையாண்டானும் மிகவும் ஸௌப்₄ராத்ரத்தையுடையராய், உடையவர் காலத்தில் அர்த்த₂விஶேஷங்களையும் ஒருவர்க்கொருவர் உசாவிக்கொண்டு, ராமக்ருஷ்ணாதி₃களுடைய புநர்வஸ்வாதி₃திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் ஆழ்வார்களுடைய ஶ்ரவணாதி₃ திருநக்ஷத்ரங்களோபாதியும் இவருடைய சித்திரையில் திருவாதிரையையும் மற்றும் மாஸந்தோறும் வருவதான அந்தத் திருநக்ஷத்ரத்தையும் மஹோத்ஸவமாக நடத்திக்கொண்டு, வாசாமகோ₃சரமான தத்₃வைப₄வங்களை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு, கிடாம்பி

---

§ இந்தப்பாரா உள்ளவிடத்தில் 'அநந்தரம் பெருமாள் அவப்₄ருத₂ங் கொண்டாடுமாபோலே தீர்த்த₂ங்கொண்டாடிப் பத்துப் பன்னிரண்டுநாளும் செய்யவேண்டும் க்ருத்யங்களெல்லாஞ் செய்து பெருக்கத்திருவத்₄யயநமும் நடத்தியருளினர்கள்' என்று காண்கிறது.

† இது முதல் மூன்று பாராக்கள் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

யாசசான தொடககமானவரோடே பாடா றறிககொணடி ருநதாாகள

அநநதரம திருவேஙகட நாடடினினறும அநநதாழ வான, ஸ்ரீகு3ஹதா3ஸா முதலான முதலிகளையுங கூடடிக கொணடு அநநதாமஶமான இவா அவதாரஸமாதி4யை ஆராயநதறியுமபடி எழுநதருளி திருககாவேரியருகே பாநதிருககிற ததஸமசகஙகளைககணடு எழுநதருளினபடி யறிநது ஶோகாவிஷடராய அநநதரம படடரையும ஆணடானையும கணடு ஆஶவஸிதது உடனே ஊரேமீணடு எழுநதருளினா

அநநதரம அபபடியே கீழைததிககில சோழவளநாடடுத திருககணணபுரம முதலான திருபபதிகளில எசசான முத லானவாகளும தெறகுததிககான பாணடிநாடடுத திருக கோடடியூாநமபி குமாரரான யாமுநாசாயா செலககத தேவா திருமாலையாணடானகுமாரரான சுநதரததோளுடை யாா முதலானவாகளும மேலநாடடிலும சோமாசி யாணடான மருதூாநமபி தொணடனூாநமபி முதலானாரும மறறும அஙகே எமபெருமானாராலே திருததபபடட திரு நாராயணபுரம முதலான ஸத2லஙகளில ஸ்ரீவைஷணவா களும மறறுமுணடான தே3ஶாநதரஸத2ரெலலாரும திரணடு பெருஙகூடடமாகக கோவிலிலே வநது எம பெருமானாருடைய விஶலேஷததாலே மிகவும கலேஶிதது, அநநதரம படடரை ஸேவிததுத தஙகள வயஸநமெலலாம தீாநது படடரை இஷடதே3வதையான எமபெருமானாரைப போலே கணடு தநதாமுககு வேணடும இஷடாாதத2ஙகளை யுங கேடடுககொணடு தலலாப4ததாலே 499 ஸ்ரீபராஶர
ப4டடாாய சரணெள ஸமாஶரயேமஹி। யத3வகதரரஙகே3
ரஙகே3ஶ கே3ாஷடீ2யாம பூ3ராஹம பரநருதயதி॥
500 பரமாணநக2 நிாபதி4ணணவா தி3மததேய4மஸதக।
ராஜதே நிக3மாந கூ2ாஜந ஸ்ரீபராஶரகேஸரீ॥ 501
ஸ்ரீபராஶரப4டடாாயம பூ4யோ பூ4யோ நமாமயஹம।
யத2ாதமாா ஸவயம ரஙகீ3 பே4ஜே கூரேஶபுதரதாம॥

இத்யேவமாதி₃ஸூக்திகளையும் தத்₃விஷயத்திலே அநுஸந்தி₄த்துககொண்டு தத₃நுஜ்ஞையோடே தந்தூமூர்களிலே சேர்ந்தார்கள்.

ஸம்ஸாரஸ்தி₂த்யருசிநிர்வேத₃நமும், தத₃நுகு₃ணமான ப₄க₃வத்₃க்தாந்திமதி₃ந நிஸ்சயமும், சரமகாலத்தளவும் ஸ்வாபி₄மாநாந்தர்ப்பூ₄தரானவர்களுக்கு உபகாரா நுகு₃ணமாக வ்ருத்திவிஶேஷோபதே₃ஶமும், பரிஹரணீயவ்ருத்தி விஶேஷோபதே₃ஶமும், சரமகாலத்தில் ஸ்வாபி₄மத சரமாதி₄காரிஸ்பர்ஶ விஶேஷமும், திருமுடியைப்பற்றிப் பூர்வாசார்யர்கள் விளங்கத் திருவடிகளைப்பற்றி அபராசார்யர்கள் விளங்கப் பூர்வாபராசார்யரூப ஹார நாயகரத்நமான உடையவர்க்கேயுள்ள தொன்றிறே.

இத்தால் ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணசரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜார்ய சரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதா₃நுஸந்தே₄யமென்றதாய்த்து.

எம்பெருமானார் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் திருவாதிரை.

இவர் தனியன் - ப்ரஸித்₃த₄மிறே— 502. "யோநித்யமச்யுத" இத்யாதி₃.

இளையாழ்வார் வைப₄வம் முற்றிற்று.

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் தனியன் முதலியன

ப்ராப்யதே₃ஶத்திலும் ஆசார்யஶேஷத்வம் முறைதவறவொண்ணாதென்னும் த்வரையும், சரமத₃ஶையிலும் ப்ராண ப்ரயாண பாதே₂யமாக ஸ்வாசார்யன் தானே த்₃வயத்தை விடாய்கெட உபதே₂ஶிக்கப்பெற்ற தன்னேற்றமும், ப₄க₃வதபி₄மாநஸ்த₂லத்திலும் ததீ₂யாபி₄மாநஸ்த₂லமே சரமதே₂ஶமாகப்பெற்ற தன்னேற்றமும், சரமாதி₄காரபாக

விஶேஷமும், ஆழ்வானபக்கலிலே அநுஷ்டா₂ந ஶேஷமாகக் கண்டதிறே

முதலியாண்டான் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் புநர்வஸு

அவர் தனியன் 503 பாது₃கே யதிராஜஸ்ய கத₂யந்தி யத₃ாக₂யயா | தஸ்ய த₃ாஶரதே₂ பாதௌ₃ ஶிரஸா தா₄ரயாம்யஹம் || 504 அஜஹத்₃ப₄ாகி₃நேயத்வம் பாது₃காத்வம் தரித்₃ண்ட₃காம் | ஸம்பராபதோ யதிராஜஸ்ய கு₃ணைஸ் தத்பரீதிஹேதுபி₄ || ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் த₃ாஸத்வம் ஸ்வாமித்வம் பரபு₄காம ஸ்வயம்| வாதூ₄ல குலதௌ₄ரேயம் வந்தே₃ த₃ாஶரதி₂ம் கு₃ரும் ||

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் தனியன் 505 ய பாயபத்கல க₂யாதோ யதிராஜாப₃தி₄சந்த₃ரமா | குஶலம் தி₃ஶதாம் மே ஸௌ குருகேஶவரேச₃ஶிக || 506 விக₂யாதோ யதிஸாரவபௌ₄மஜலதே₄ஶ சந்த₃ரோபமத் வேந ய ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யேச யத₃நவயாஸஸ்விதி₃காஶ ஸ்ரீவிஷ்ணு சித்தாத₃ய | வயாச₂யாம ப₄ாஷ்யகருத₃ாஜ்ஞோ யோபநிஷத₃ாம யோ த₃ராமிட₃நாம வயத₄ாத பூர்வம் தம் குருகேஶவரம் கு₃ருவரம் காருண்யபூர்ணம் ப₄ஜே ||

இடாமபியாச்சான் தனியன் 507 ராமானுஜபத₃ாம் போ₄ஜயுக₃ளீ யஸ்ய தீ₄மத | பராபயம் ச பராபகம் வந்தே₃ பரணதாரத்திஹரம் கு₃ரும் || 508 ஆஸதிகாக₃ரேஸரம் வந்தே₃ பரிவராட₃கு₃ருபாசகம் | யாசிதம் குருகேஶந பரணதாரத்திஹரம் கு₃ரும் || 509 ஸ்ரீப₄ாஷ்யம் த₃ாஶயித்வா யதிபதிரசிதம் ஶாரத₃ாயை நிவருத்தோ நத்வா ஸ்ரீவேங்கடேஶம் பதி₂ பரமபத₃ம் த₃த்தவாந் கோ₃பிகாயை| ஆக₂யாம் வேதே₃ாத்தமாங்கே₃ாத₃யந இதி த₃க₄த₃ ப₄ாஷ்ய காரேண த₃த்தாமாத்ரேயாசாய விஷ்ணோரநுஜமநுதி₃நம் ஸாத₃ரம் தம் நமாமி || '

எங்களாழ்வான் தனியன் 510 ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபத₃ பங்கஜ ஸமாஶ்ரயாய சேதோ மம ஸ்பருஹயதே கிமத

பரேண | நோசேந் மமாபி யதிஶேச2ரப4ாரதீநாம் ப4ாவ: கத2ம் ப4விதுமர்ஹதி வாக்3விதே4ய: ||"

நடாதூராழ்வான் தனியன் 511. "யஸ்மிந் பத3ம் யதி வரஸ்ய முக2ாத் ப்ரணேதுர் நிஷ்க்ராமதேவ நிச3தே4 நிக3மாந்தப4ாஷ்யம் | தஸ்யைவ தம் ப4க3வத: ப்ரியப4ாகி3நேயம் வந்தே3 கு3ரும் வரத3விஷ்ணுபத3ாபி4தா4நம் ||" 512. "ஜ்ஞாநோத்தமோத்3த4தி நிராகரணப்ரதுஷ்யத்3 ராமாநுஜார்ய கருணைபரிணாஹபாத்ரம் | வத்ஸாந்வவாய திலகம் வஸதிம் கு3ணாநாம் வந்த3ாமஹே வரத3விஷ்ணு கு3ரும் வரேண்யம் ||"

சோமாசியாண்டான் தனியன் 513. 'ஜௌமி லக்ஷ்மண யோகீ3ந்த்3ர பாத3ஸேவைகத4ாரகம் | ஸ்ரீராமக்ரதுநாத2ார்யம் ஸ்ரீப4ாஷ்யாம்ருதஸாக3ரம் ||"

நடுவிலாழ்வான் தனியன் 514. "யேந ப்ரோத்ஸ்க2லதே நித்யம் க3ார்க்3யவம்ஶமஹாம்பு3தி4: | மந்மஹே தம் ஸதா3 சித்தே மத்4யமார்யகலாநிதி4ம் ||"

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தனியன் 515. "த3யாபாலநதே3வாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரத3ாய ச | ப்ரமேய ஸாரம் த3த3தே நமோऽஸ்து ப்ரேமஶாலிநே ||" 516. "யதி ராஜ த3யாபாத்ரம் யதிபங்க்திவிபூ4ஷணம் | த3யாபாலமுநிம் வந்தே3 தே3ஶிகாக்3ரேஸரம் ஸதா3 ||"

அநந்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம் - சித்திரையில சித்திரை.

அவர் தனியன் - 517. "அகி2லாத்மகு3ணாவாஸம் அஜ்ஞா நதிமிராபஹம் | ஆஶ்ரிதாநாம ஸுஶரணம் வந்தே3ऽநந் தார்ய தே3ஶிகம் ||" 518. "ஸ்ரீமத்3ராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீபா த3ாம்போ4ருஹத்3வயம | ஸது3த்தமாங்க3ஸந்த4ார்யம் † அநந் தார்ய கு3ரும் ப4ஜே || 519. "யதீந்த்3ரபாத3ாம்பு3ஜசஞ்சரீகம் ஸ்ரீமத்3த3யாபாலத3யைகபாத்ரம் | ஸ்ரீவேங்கடேஶாங்க்4ரி யுக3ாந்தரங்க3ம் நமாம்யநந்தார்யமநந்த க்ருதவ: ||"

---

† 'அநந்தாக்2யமஹம் ப4ஜே' என்றும் பாட2ம்.

எசசானதனியன 520 யோ வைஷணவஸேஷதவ பாயநதம பரமாதமந | ஸேஷதவமாதமனோ ஜஞேயம யஜஞேஸம தமுபாஸமஹே ||

வடுகநமபிதனியன 521 ராமாநுஜாராயசரண பரவணம பரதேவவத| வடுபூாணமஹம வநதே பரஜஞாந பயோநிதிம ||

எழுபதது நானகு ஆசாாயாகளுககும ஸமுதாயத தனியன 522 ராமாநுஜாாயாசசருதிமெளளிபூாஷயம ஆததம ரஹஸயம தரமிடஸருதீநாம | ஸமபராபய தேனைவ குருகருதாமஸதாந பூஜே சதுஸஸபததிபீட ஸமஸதாந ||

மாருதிச சிறியாணடான தமமுடைய அநதிமதஸை யிலே பணிதத வாாததை — திருவேஙகடமுடையான தன ஸவரூபததை மறநது என ஸவரூபததை நினைததா ளுகில பழைய நரகஙகளொழிய வேறே எனககென்று சில நரகஙகளை ஸருஷடிககவேணுமிறே அனறிகளே, என ஸவரூபததை மறநது தன ஸவரூபததை உணாநதாளுகில பழைய திருநாடு போராது எனககென்று வேறே ஒரு திருநாடு ஸருஷடிகக வேணுமிறே அதாவது—ஸவகருத தோஷஸமரணம அநநதது ககபரதாநஹேது ஈஸவர வாதஸலயஸமரணம அநநதாஸாயஸகபரதாநஹேது என்றபடி.

இவா தனியன 523 ஜஞாதும கூரகுலாதிபம கரிமிகளாத பராபதாபதம பரேஷித | ஸ்ரீராமாவரஜேந கோஸலபதாத தருஷடவா ததீயாம ஸதிதிம|| ஸமபராப தஸதவரயா புராநதகபுராத கலயாணவாபீதடே யோஸௌ மாருதிரிதயஸமஸத வயம தஸமை நமஸகுாமஹே || '

மருதூரநமபி தமமுடைய அநதிமதஸையிற பணிதத வாாததை —மூனறு ஜநமம தம திருவடிகளிலே அபராதம

பண்ணின ஸிம்ஹபாலன் திருவடிகளையடைந்தான். அநந்த ஜந்மம் திருவடிகளிலே அபராதம் பண்ணின நான் இழந் திருக்கை வழக்கோ?' என்ன, சிங்கர் அன்றே திருவடி களைத் தந்தருளினார்; அதாவது—இத்தலையில் அபராதமே அவன் அங்கீகாரத்திற்குப் பச்சையென்று உணர்கை சரம ஜ்ஞாநபரிபாகமென்றபடி.

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தம்முடைய அந்திமதசை யிலே முதலிகளெல்லாரையும் அழைப்பித்துத் தீர்த்தங் கொண்டு க்ஷமைகொண்டு, பொன்னாச்சியாரைப் பார்த்து 'நம்முடைய விஶ்லேஷத்தில் நீ பிழை நினையாதேகொள்' என்று ஆணையிட்டு, உடையவர் திருவடிநிலைகளைத் தம் முடியிலே வைத்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந் தருளினார். அநந்தரம் பொன்னாச்சியாரும் க்லேசியாமல் தரித்திருந்து திருவாசலைத்திருவலகிட்டுத் தெளிநீர் தெளித்துத திருப்பிண்டியிட்டுத் திருக்காவணமிடுவித்து நிற்க. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உடையவர் நீராடுந் துறையிலே திருமஞ்சநமெடுத்துக் கொண்டுவந்து த்வயாநுஸந்தாநத் துடனே நீராட்டித் திருநாமம் திருச்சூர்ணம முதலாக ஸ்ரீவைஷ்ணவாலங்காரங்களெல்லாஞ் செய்து பெருமாள் சாத்திககளைந்து வரவிட்டருளின திருமாலையும் திருப்பரி யட்டமும் சாத்தி அலங்கரிக்க, தாமும் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய்க் கஸ்தூரி ம்ருகம்போலே உலாவிநின்று ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத்தீர்த்தங்கொண்டு சுருளமுது திருத்தித் திருமாளிகையிலுள்ள த்ரவ்யங்களடங்கலும் ஸமர்ப்பிக்க, கரும்புகளுமெடுத்து நூற்றந்தாதி இயலாக அநுஸந்தித்து வரப் பின்பு திருச்சூர்ணமிடித்து எல்லாரும் * எண்ணெய் சுண்ணங்கொண்டாடி, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸருடைய விமல சரம விக்ரஹத்தை திவ்ய விமாநததிலே எழுந் தருளப் பண்ணி வைத்துக்கொண்டு ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றுமுள்ள முதலிகளும் மாறிமாறி ஸ்ரீபாதந்தாங்க, எழுந்தருளுகிற விமாநமும் தூரமறைந்த

வளவிலே பொனனுசசியாரும ஶோகாாததையாய மாரி மாககடலவளவணாககிளையவன வரைபுரைதிருமாாபில தாரிஞைசயுல போயின நெஞசமும தாழநதது ஓா துணை காணேன ஊருமு துஞசிறறு உலகமும துயினறது ஒளியவன விசுமபியஙகும தேரும போயிறறுத திசைகளும மறைநதன செயவதொனறறியேனே எனறு கையெடுததுக கூபபிடடு அழுதுகொணடு விழுநது ப4ரக3வத விஶலேஷாஸஹிஷணுவாய மூாசசிததுககிடநது அபபோதே அஙகே திருநாடடுககு எழுநதருள முதலிகளும அஙகே திருசசூாணமிடிததுப பிளளையுறஙகாவிலவி த3ாஸருடன திருபபளளிபடுததாாகளெனபாாகள இவருககுத ததீ3ய விஶலேஷததில அபபோதே ஶரீரவிஶலேஷம வருமபடியான ததீ3யபரேமசரமபாகம முறறிவளாநதபடியிறே இது

இவா தனியன 524 ஜாக3ருகத4நுஷபாணிம பாணௌ க2ட3க3ஸமனவிதம | ராமானுஜஸபாஶவேதி4ம ராத3த4ாநதாாதச2 பரகாஶகம || ப4ராக3நேயத3வயயுதம ப4ராஷயகாரப4ரமவஹம | ரஙகே3ஶமஙக3ளகரம த4நுாதத3ாஸ மஹம ப4ஜே ||

நமபி திருவழுதிவளநாடுத3ாஸா திருநாடடுககு எழுநதருளுகிற ஸமயததிலே தம ஸ்ரீபாத3ததிலே ஸேவிததிருநத ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா அழ அதறகு நமபி கெடுவாய! செததுபபோகிற நான போகாநினறேன ஸ்ரீ பராஶர படடா வாசிககக் கேடகவிருககிற நீயோ அழுகிறாய! எனறு அருளிசசெயதாரிறே, அதாவது ஸத3ாசாாய வயாக2யாநவசநஸவாரஸயாஸகதி அபவாகக2ப2லபராபதியிலும அருசி பிறபபிககுமெனறபடி.

பிளளை திருவழுதிவளநாடடரையா தம அநதிமத3ஶையிலே கலேஶிககச சுறறிலுமிருநத ஸ்ரீவைஷணவாகள அந்யோநயம முகமபாாததிருகக அவரும இவாகளுடைய அபி4பராயததைத தம திருவுளளததிலே கோலியருளி

'வாரீர்கோள் முதலிகாள்! ஸம்ஸாரிகளிழவுக்குப் போர நொந்தோங்காணுங்கோள்; அவர்களுக்கும் நமக்கும் அல்ப மாய்த்து வாசியுள்ளது; எங்ஙனேயென்னில்:-நாம் இடுவது ஒரு தண்டம், பண்ணுவது ஒரு ப்ரபத்தி. இழப்பது ஒரு ஹேயமான ஸம்ஸாரம். பெறுவது ஒரு விலக்ஷணமான பரமபத₃ம்; இத்தையறியாதே அத₄:பதிக்கிறார்களே! என்று கலேஶமாய்த்துக் காணுங்கோள்' என்ன, முதலிகளும் க்ருதார்த்த₂ரானார்கள்; அதாவது—பரது₃:க₂ாஸஹிஷ்ணுத் வமும், பரஸம்ருத்₃த₄யேகப்ரயோஜநத்வமும் ஸ்ரீவைஷ்ண வனுக்கு உண்டாகவேணுமென்று கருதது.

தனியன் முதலியன முற்றிற்று.

எம்பார் வைபவம்

எம்பார், உடையவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளும் போது அவர் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு நாயன்தே! பெரியதிருமலைநம்பி, ஶுக்திகையிலே ரஜதபு₃த்₃தி₄பண்ணு வாரைப்போலே அபரமாத்ம விஷயே பரமாத்மபு₃த்₃தி₄ பண்ணி விபரீத ஜ்ஞாநநிஷ்ட₂னாய்க் காளஹஸ்தியாகிற கடுங்காட்டிலேயிருந்த என்னைப் * போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியில் புகுந்து தன் பாலாத₃ரம் பெருகும்படி திருத்தி * மாயப்பற்றறுத்து, அடியேனுடைய து₃ர்வாஸ நாச்சே₂த₃நத்தைப் பண்ணியருளி, * பொருளல்லாத என்னைப் பொருளாக்கி அடிமைகொண்டருளி, "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்கிற படியே ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄வும் த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டங்க ளிரண்டும் தேவரீர் திருவடிகளென்று காட்டிக்கொடுத் தருளினர்; தேவரீரும் அப்படியே அடியேன நம்பிதிரு வடிகளை யகன்ற இழவெல்லாம் தீர ஸர்வவிதே₄ாத்தாரக ப₃ந்து₄வுமாய் நிற்க, தேவரீர் திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று அத்₄யவஸித்திருந்த அடியேன் 525. "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ। முஹூர்த் தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்₃த்₄ருதௌ ॥"

எனகிறபடியே என உயிரநிலையான தேவரீர திருவடிகளை அகனறு ஒரு க்ஷணமாதரமும த$_{4}$ரிககமாடடேன தே$_{3}$ஹி விடடுபபோனால தே$_{3}$ஹம நிறகுமோ? நிழலும அடிதாறும ஆனேம எனகிறபடியே ஸ்ரீபாத$_{3}$சச$_{2}$ாயாபனனான அடியேன எஙஙனே த$_{4}$ரிததிருபபேன? என்று திருவடிகளிலே பேரா ஆரததியோடே விழுநது எழுநதிராமல கிடகக உடையவரும எமபாரைக குளிர நோககியருளி நாம நமபிதிருககையாலே உமமை உத$_{3}$க பூரவமாகப பரிக$_{3}$ர ஹிததபினபு நமககும உமமைப பிரியககூடுமோ? நம முடைய வைகுணட$_{2}$நாத$_{2}$னும அபபடியே செயதருளு கிறான பதறுதேகொளளும என்று எமபாரை வாரி யெடுதது அணைததுககொணடு தம * பொனனஙகழறகு மரைப பூககளாலே அவர திருமுடியை அலஙகரிததருளித திருநாடடுககு எழுநதருள எமபாரும தாயைபபிரிநத ஸதநநத$_{4}$ய பரஜையைபபோலே ஸநிதி$_{2}$லாநத கரணராயப பெரிய ஆரததியோடே உடையவர பரஸாதி$_{3}$ததருளின ஆதந$_{2}$ விசேஷஙகளை படடர முதலான முதலிகளுககு பரஸாதி$_{3}$ததுககொணடு எழுநதருளியிராநிறக

ஒருநாளாக உடையவர திருவடிகளைத திருவுளளததே * நினைநது நைநது உளகரைநதுருகி * தாயநாடுகனறே போல 'எபபோது காணபபெறுவேன? என்று தவரை விஞசி ஆசாரயவிஸலேஷம பொறுககமாடடாமல அவனை விடடகனறு உயிராறறகிலலா எனகிறபடியே உடைய வரையகனறு இருககமாடடாத ஆறறாமை கரைபுரணடு மிகவுமவிஞசி பெரியபெருமாள ஸநநிதி$_{4}$யிறசென்று நாயனதே! அடியேன உடையவர திருவடிகளேறபபோக நினையாநினறேன தேவரீர விடை பரஸாதி$_{3}$ததருளவேணும' என்று விணணபபஞசெயய பெருமாளும அபபடியே செயயும என்று திருவுளளமபறறியருளி எமபாருககுத தீரதத$_{2}$பரஸாத$_{3}$மும ஸ்ரீசட$_{2}$கோபனும இரஙகி பரஸாதி$_{3}$த தருள. இவரும திருபபொலிநதசேவடி எனசெனனியின

மேற் பொறித்தாய்" என்று அங்கீ₃கரித்தருளி, அமலனுதி பிரானிற்படியே பாத₃ாதி₃கேஶாந்தமாக அநுப₄வித்தருளி "என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்றுகொண்டு * அணியார்பொழில் சூழரங்கநகரப்பனைத் தம் * கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நீங்காதபடியாக நிறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர் மடத்தேற எழுந்தருளி, 502 'யோ நித்யம் என்று தொடங்கி 502: "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்₃யே" என்று அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, மடமே யெழுந்தருளித் தம் திருவாராத₄நமான அரங்கநகரப்பனைத் திருவடிவிளக்கி பட்டரையழைத்தருளி 'வாரீர் பட்டரே! நாம் ஆழ்வான்குமாரர்; அகி₂லஶாஸ்த்ரங்களையும் அதி₄கரித்தோம்; நம்பெருமாள் நம்மைப்புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினாரென்னும் மேன்மைகளை நினைத்து இறுமாந்திராதே, நமமாணை! 'எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று 'அத்₄யவஸித்திரும்' என்று அருளிச்செய்து, 'கணியனூர்ச்சிறியாச்சான் சட்டம்பள்ளிச்சீயர் ஈச்சம்பாடிச்சீயர் முதலானோர்க்கும் மற்றுமுள்ள முதலிகளுக்கும் உடையவர் ப்ரஸாதி₃த்தருளின அர்த்த₂விஶேஷங்களையும் ப்ரஸாதி₃த்துக்கொண்டு த₃ர்ஶநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளவேணும்' என்று மங்க₃ளாஶாஸநம் செய்தருளி, அவர்களை பட்டர் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, 'ஸர்வாபராத₄ங்களையும் பொறுத்தருளவேணும்' என்று த₃ண்ட₃ன் ஸமர்ப்பித்து, பட்டர் முதலான முதலிகளைத் தீர்த்த₂ங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணி.* அரங்கத்துறையும் இன்துணைவனே வழித்துணையாக நினைத்துக்கொண்டு உடையவர் திருவடிகளை த்₄யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார்.

பட்டரும் ஆசார்ய விஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவும் ஶோகார்த்தராய் க்லேஶிக்க அருகிருந்த முதலிகளும் 'வாரீர் பட்டரே! தேவரீர் இப்படி கலேஶிக்கலாமோ?' என்று தேற்றமிட, பட்டரும் தம்மிலே தெளிந்து

கொணடிருககிறவளவிலே பெருமாள சாததிககளைநத திருமாலை திருபபரியடடம முதலானவறறையுங கொணடு அனைததுக கொததிலவாகளும வர சிறிய கோவிநதப பெருமாள திருககையாலே ப3ரஹமமேத4வித4யடஙகச செய வித்து எமபாருடைய விமலசரமவிக3ரஹததைப பீட2யா நததிலே எழுநதருளுவிததுககொணடுபோய யதிஸமஸகார வித4யுகதபரகாரேண ஸமஸகரிததுக க2நிததுப பளளி படுதது அவப4ருத2ஙகொணடாடிப பெருககத திருவத4யயந மும நடததியருளினா

ஆசாாயகைஙகாயமே பரமபரயோஜநமாயத தனனைப பேறறையும, ஆசாாய விஷயததில கரயவிகரயாாஹராய ஸவவயாபாரமறறிருநதபடியும ஆசாாயன திறததில ச2யா வத பாரதநதாயமும ஆசாாயனையனறு த4ரியாத அநுஷ ட2ாநமும இவாககே உளள தொனறிறே

எமபாா திருநகஷததரம - தையில புநாபூசம

இவா தனியன - 526 ராமாநுஜபத3சச2ாயா கோ3விநதா3ஹவாऽநபாயிநீ। தத2ாயததஸவருபா ஸா ஜீயாநமத3விஶரமஸத2லீ ॥' வமபாாமலாககணை களைநதாலுமேவு மாதாவிழி, அமபாவிடரொனறிலவொருகாலு மரிவையாககுத தமபா டொருகாலு மேகாநதமிலலெனறு தாமுரைதத, எமபாரடி சரணெனபாரடிசரண மெஙகளுககே 527

ப4டடாாயாய பரபததிம வயபதி3ஶத3துலம த3ராவிட3ாம நாயமெளலேராதத2ம ஸ்ரீப4ாஷயமநயாநபி ச யதிவராதே3ஶதோऽநயாந ரஹஸயாந। யஶசோகதோ தே3ஶிகேநத3ரோ யதிபதிசரணசச2ாயநாமாாயவாயஸதம கோ3விநத3ாாய மஸமதகுலகு3ருமமிதஜஞாந வைராக3யமீடே3 ॥ 528

'ஹருதி3 நாராயணம பஶயந நாப4யக3சச2த3ரஹஸஸத3ா। யஸஸவத3ாாரரதெள சாபி கோ3விநத3ம தமுபாஸமஹே ॥

ஆழவாாகளுககும உடையவருககும தீாதத2தி3வஸம சொலலாதொழிவானெனனெனனில - அத3யாபி அகி2லாத

மோக்ஷகாரணார்த்தமாக அர்ச்சாவிக்ரஹங்களை அங்கீகரித்து இங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறார்களாகையாலே. அன்றிக்கே, அவர்கள் இங்கிலும் கால்வாங்கிப்போகில் ஆத்மகோடிகளுக்கு ஈடேற வழியில்லையிறே. இத்தைநினைத்திறே, நம்பூர்வாசார்யர்கள் தீர்த்தங் கொண்டாடித் திதிபரிபாலநம் பண்ணுதொழிகிறதும். 529."ஆர்த்ராயாமுதிதோ மஹாபுரிகதோ ஹஸ்த்யத்ரி மாத்தாஸ்ரமஸ் ஸ்ரீரங்கஸ்ரிய மேத்ய ஸிஷ்யமஹிதோ வேதாந்த பாஷ்யம் வதந் | தீப்ரோ திக்விஜயம் விதாய ஸஹ தைர்விப்ரைர்த்விபஞ்சாஸதைர் பாதி ஸ்ரீயதுபூதரே யதிவரஸ் ஸம்பத்குமாரம் பஜந் ||" என்று சித்திரையிற் செய்ய திருவாதிரையிலே ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே அகிலாத்மோக்ஷகாரணார்த்தமாக வந்து அவதரித்து அகிலஸாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து. பெருமாள் கோயிலிலே பேரருளாளர் நியமநத்தாலே பெரியநம்பியை ஆஸ்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று "மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள்கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாகப் பேரருளாளர் ஸந்நிதியில் ஆஸ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, ஸ்ரீரங்கைஸ்வர்யத்தைப் பெற்று. ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து திக்விஜயம் பண்ணித் திருவரங்கர் பரத்வத்தை நிலைநிறுத்தியருளி. புழுவன் வ்யாஜேந மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருநாராயணற்கு அனைத்தழகுங் கண்டருளப்பண்ணிச் செல்வப்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்துவந்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி ஐம்பத்திருவர்க்காக அர்ச்சாவதாரரூப விக்ரஹத்தை அங்கீகரித்து அதிலே தம் ஸர்வஸக்தியையும் பிரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களாலே ஸேவ்யமாநராய்ச் *செம்பொற்கழலடித் திருவுருச் செல்வப்பிள்ளையை மங்களாஸாஸநஞ் செய்துகொண்டு காலதத்வ முள்ளதனையும் இங்கே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் விளங்காநின்றுகொண்டு வாழ்ந்தருளுகிறாரய்த்து உடையவர்.

பட்டா வைபவம

அநநதரம பட்டா ஸ்ரீபாத3த்து முதலிகளுடனே பெருங கூட்டத திருவோலககமாக எழுநதருளியிருநது த3ா்ஶநம நிரவஹிததருளுகிற காலததிலே ஒரு தீாதத2வாஸிப்3ராஹ மணன வநது பட்டரை ஸேவிதது அவருடைய வேத3ாந தோபநயாஸ சாதுாயததையும கோ3ஷடி2யின வைப4வததை யுங கணடு நினறு பட்டரே! மேலநாட்டில வேத3ாநதி யெனறு ஒரு பெரிய வித்3வானிருககிறான அவனுடைய வித்3யையும கோ3ஷ்டி2யுமபோலே உமககு மிருநதது என்ன பட்டரும ப3ராஹமணன சொனன வாாததையைக கேட டருளி ஆமோ! அபபடியும ஒரு வித்3வானுணடோ? என்ன உணடு எனறு சொலலி அநத ப3ராஹமணன இஙகு நினறும புறபபட்டு மேலநாட்டுககுப போய வேத3ாநதி கோ3ஷ்டி2 யிலே சென்று வேத3ாநதிகளே! உமமுடைய வித்3யைககும கோ3ஷ்டி2ககும ஸத்3ருஶராய பட்டரெனபாரொருவா இரணடாறறுககும நடுவே எழுநதருளியிருககிறாா என்ன வேத3ாநதிகளும ப3ராஹமணனைப பாாதது ஆமோ! பட்டா நமககு ஒதத வித்3வானோ? என்ன அவனும பட்டா உமமிலும அதி4கா என்ன அவனும அவருககு எநத ஶாஸதரம போருமா? என்ன ப3ராஹமணனும ஶப்3த3 தாககப பூாவோததரமீமாமஸை தொடககமான ஸகல ஶாஸதரஙகளும பட்டருககுப போரும என்ன வேத3ாநதி யும இவன சொனனததைக கேட்டு இவவிபூ4தியிலே நமககு ஒருவரும எதிரிலலையெனறு ஷட்3த3ா்ஶநததிறகும ஆஸநம இட்டு அதனமேலே உயரவிருநதோம பட்டா நமமிலும அதி4கரெனறு ப3ராஹமணன சொனனானே! எனறு அனறு தொடஙகித திடுககிட்டிருநதான

அவவளவிலே அநத ப3ராஹமணன அஙகுநினறும புறபபட்டுக கோயிலுககுவநது பட்டா ஸநநிதி4யிலே வநது பட்டரே! உமமுடைய வைப4வமெலலாம வேத3ாநதிககுச சொனனேன என்ன பட்டரும ப3ராஹமணனைக குறிதது

'அவன் அதுக்கு என்ன சொன்னான்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு எந்த ஶாஸ்த்ரம் போருமென்று கேட்டான்' என்ன, பட்டரும் 'ப்₃ராஹ்மணா! அதுக்கு நீ வேதா₃ந்திகளுக்கு என்ன சொன்னாய்?' என்ன, அவனும் 'பட்டருக்கு ஶப்₃த₃தர்க்கங்களும் பூர்வோத்தரமீமாம்ஸைகளும் நன்றாகப் போருமென்று வேதா₃ந்தியுடனே சொன்னேன்' என்ன, பட்டரும் அந்த ப்₃ராஹ்மணனைக் குறித்து 'தீர்த்த₂வாஸியாம் தே₃ஶங்களெங்கும் நடையாடி எல்லாருடைய வித்₃யா மாஹாத்ம்யங்களெல்லாம் அறிந்து நாக₃ரிகனாயிருக்கிற நீ, நமக்குப் போருமதெல்லாம் அறிந்து வேதா₃ந்திக்குச் சொல்லாமல் கேவலம் வேதா₃ந்த₃ஶாஸ்த்ரங்களே போருமென்று தப்பச்சொன்னாயே!' என்ன, ப்₃ராஹ்மணனும் பட்டரைக்குறித்து இந்த லோகத்திலே நடையாடுகிற ஶாஸ்த்ரமொழிய உமக்கு மற்ற எது போருமென்று வேதா₃ந்திக்குச் சொல்லுவது?' என்ன, திருநெடுந்தாண்டகம் போருமென்று வேதா₃ந்திக்குச் சொல்லாதிருந்தாயே!' என்று வெறுத்து அருளிச்செய்துவிட, அவனும் பின்னையும் மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதா₃ந்தியுடனே இச்செய்தியைச் சொல்ல, வேதா₃ந்தியும் 'திருநெடுந்தாண்டகமென்கிற ஶப்₃த₃த்திற்குத்தானே அர்த்த₂மாகிறதில்லை; அவர் எப்படிப்பட்ட வித்₃வானோ!' என்று விஸ்மயப்பட்டிருக்கச் செய்தே, பட்டரும் 'வேதா₃ந்தியை நம்முடைய த₃ர்ஶநத்திலே அந்தர்ப்₄தராம்படி திருத்துமென்று உடையவர் நியமித்தருளினது அவஶ்யம் கர்த்தவ்யம்' என்று தம் திருவுள்ளத்திலேகொண்டு, பெருமாள் ஸந்நிதி₄யிலே சென்று ஸேவித்துநின்று 'நாயன்தே! மேலநாட்டிலே வேதா₃ந்தியென்று ஒரு பெரிய வித்₃வானிருக்கிறான்; அவனைத் திருத்தி நம் த₃ர்ஶநப்ரவர்த்தகனாம்படி பண்ண வேண்டுமென்று அங்கேற விடைகொள்வதாக இராநின்றேன்; தேவரீர் அவனை நன்றாகத் திருத்தி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்₃தா₄ந்தத்திற்கு நிர்வாஹகனாம்படி திருவுள்ளம்பற்றி

யருள வேணும என்று பெருமாளுககு விணணபபஞ செயய பெருமாளும அபபடியே யாககடவன தவரிததுப போயவாரும என்று திருவுளளமுகநது தீாதச2ம திருமாலை திருபபரியடடததுடனே தம குமாரரான வாசிதோனற அநேகம திருவாப4ரணம திருபபரியடடம நருததகீ3தவாத3யஙகளையும தமககு உணடான ஸகல பரிஜநபரிசச2த3ங களையும கூடடி, போம என்று விடை கொடுததருள

படடரும புறபபடடு மேலநாடடிலே யெழுநதருளிக காவேரிககரையிலே சிறுபபுததூரணடையிலே நின்றருள அநநதாழவான 'ஆழவான குமாரா படடா எழுநதருளினா என்று கேடடுச சடகெனப புறபபடடு எழுநதருளித திருககாவேரிக கரையிலே படடரைககணடு ஸேவிதது ஐயோ! ஸுகுமாரரான நீா காடும மலையுங கடநது இததனை தூரம எழுநதருளலாமோ? என்ன படடரும திருவடிகளிலே விழுநது அநநதாழவானை ஸேவிதது உடையவா மேலநாடடிலேபோய வேத2ாநதியைத திருததி நமத3ாஸந பரவாததகரா ம்படி பணணென்று நியமிததருளி னாரே அபபடியே நமபெருமாளும விடைஸாதிதது அனுபபி யருளினா என்று விணணபபஞசெயய அநநதாழவானும * எஙகள குடிககரசே! வாரும என்று படடரை எடுதது அணைததுககொணடுபோய 530 யாத3வாத3ரா ஜிக3மிஷா யேஷாஙகேஷாஞச வித3யதே। தேஷாம தே3ஸ யமப4டா ந க3சச2நதி கத3ாசந ॥ என்று யது3ஸைலயி யாலை யாவா சிலாககு உணடாயிருககும அவாகள வஸிககுந தே3ஸததில யமப4டா மறநதும புகுராரகளென றும 531 ஸஹஸர ஸிக2ரஸேஸாயம ஸாக்ஷாசசே2 ஷாதமகோ கி3ரி। வைகுணட2ாத3பி யதராஹம ரமயா ஸஹிதோ ரமே ॥ என்று ஸஹஸர ப2ணமணட3லமுடைய திருவநநதாழவானவதாரமான யது3கி3ரி ஸிக2ரததிலே ஸமஸத கலயாண கு3ணஙகளும குன்றிவிடட விளககாய பரகாஸிககுமபடி பரமபத3ததையும திருபபாறகடலையும

உபேக்ஷித்து * அரவிந்தப்பாவையுந் தானுமாய் * அல்லி
மலர்மகள் போகமயக்குசளாய் நிற்க 532. "வைகுண்ட2
வாஸிநஸ்ஸர்வே ஶேஷஶேஷாஶநாத3ய: | திர்யக்ஸ்த2ாவர
ஜங்மாநி ஶ்ரயந்தே யது3பூ4க4ரே ||" என்று * வைகுந்த
நாட்டில் வாழும் ஸேனைமுதலியார் திருவநந்தாழ்வான்
முதலான நித்ய முக்தரெல்லாரும் திருநாடு * புல்லெழுந்து
போம்படி குடிவாங்கிவந்து இஸ்ஸௌஶீல்யஸௌலப்4யா
நுப4வார்த்த2மாகத் திர்யக்ஸ்த2ாவரஜங்மங்களைப் பரிக்3ர
ஹித்து ஸுப்ரதிஷ்டி2தராய் இங்கே வர்த்திக்கிறார்களென்
றும் சொல்லும்படியான வைப4வத்தையுடைய யாத3வாத்3ரி
யைக்கிட்டி, சேதனன் பாத3பீட2த்திலே ஏறும்பாவனை
கொண்டு செம்பொன் யது3கி3ரியேறித் திருக்கல்யாண
ஸரஸ்ஸைக்கிட்டி, 533. "காலே கலௌ ச ஸேவந்தாம்
கல்யாணீதீர்த்த2மத்3பு4தம் | யத்ர தீர்த்தே2 நிமஜ்ஜந்தோ
யதயஸ் ஸம்ஶிதவ்ரதா:|| உந்மஜ்ஜந்தி ப4வாம்போ4தி4 கல்
லோலகலஹாந்தராத் | புஷ்கரே ந தச2ா ப்ரீதிர் ந க3ங்க3ா
யாம் ந யாமுநே || யத2ா கல்யாண தீர்த்த2ஸ்ய தீர்த்தே2
கல்யாணசேதஸாம் | தீர்த்தே2 தத்ராமலே ஸ்நாத்வா முச்
யந்தே ஸர்வகில்பி3ஷை:|| நாஸ்திகஶ்ச க்ருதக்4நஶ்ச பரீவாத3
பரோபி ச| பரப்ரஶம்ஸாநிஷ்ட2ஶ்ச ஸ்வப்ரஶம்ஸா பராயண:||
யஜ்ஞவிக்4நகரஶ்சைவ வேதா3த்4யயநதூ3ஷக: | பரதா3ராநு
ரக்தஶ்ச பாகபே4த3கரோபி ச || பரத்3ரவ்யாபஹாரீ ச
பாஷண்ட3ஶ்க3மதத்பர: | ஶூத்3ராந்ந ப4க்ஷகஶ்சைவ ஶ்வாதீ3
நாமுபலாளக:|| த4ர்மவிக்ரயஶீலஶ்ச ஶ்ராத்3த4பு4க்3 க்3ராம
யாஜக: | தே3வதாத்3ரவ்யஹாரீ ச து3ர்ப்பட3ம்ப4ஸமந்வித:||
க3வாம் க்லேஶகரஶ்சாபி ப்3ராஹ்மணாஞ்ச நிந்த3க: |
விஷ்ணுப4க்திவிக4ாதீ ச வ்ருஷலீபதிரேவ ச ||" என்று
இப்படிப்பட்டிருக்கிறவர்களுடைய பாவங்களைப் போக்க
வல்ல திருக்கல்யாணியிலே நீராடிக் கேஶவாதி3யான
பன்னிரண்டு திருநாமஞ் சாத்தியருளி எழுந்தருள, அங்
கிருந்த ஐம்பத்திருவர் முதலான அனைவரும் ஶட2கோபன்
முன்னிலையாக வந்து எதிர்கொள்ள, பட்டரும் ஸாஷ்டாங்க3

மாகஸேவிதது தி3வயநக3ரிகருளளேயெழுநதருளிச சதுராந
கோபுரததை அஞஜலிதது உளளே புகுநது ஸ்ரீப3லிபீட2த
தருகே தாளுந தடகஙகையுங கூபபிததணட3ன ஸமாபபிதது
உடையவா ஸநநிதி4ககு எழுநதருளி 502 'ஶ்யா ஙிதயம'
எனறு தொடஙகி 502 ராமாநுஜஸய சரணௌ ஶரணம
ப்ரபத்3யே எனறு ஸேவிதது ராமாநுஜதி3வாகரரையுந
திருவடிதொழுது வாழததித தீரதத2ப்ரஸாத3ஙகளுமபெறறு
அவா புருஷகாரமாக ப்ரத3க்ஷிணமாக எழுநதருளி 534
பஶசாத3பி விமாநஸய ப்ராகாராநதரமத4யத । ஸூத்3ராஶ
நஞச லக்ஷ்மீஶச வாததேதே ஸாவகாமதே3 ॥ எனறு
சொலலபபடட திருவாழியாழவாரையும யது3கி3ரிநாச்சி
யாரையும ஸேவிதது ஆநநத3மயமான தி3வயவிமாநததை
யும தொழுது உளளே யெழுநதருளி ஸாஷடாஙக3மாக
ஸேவிதது நமமாழவாரையும திருமஙகையாழவாரையும
ஸேவிதது செலவபிளளையையும திருவடி தொழுதுஅவ
விக3ரஹ ஸௌநத3ாயததிலே ஆழஙகாலபபடடுநிறக செலவப
பிளளையும உகநது தீரதத2ம திருமாலை ஶடகோபன பர
ஸாதி3ததருளப பெறறு புறபபடடு ஸேனை முதலியாரை
யும திருவடிதொழுது சணட3ப்ரசணட3ாகளான த்3வார
பாலகாகளநுமதிகொணடு உளளே சென்று திருபபல
லாணடை அநுஸநதி4ததுத திருநாராயணப பெருமாளைப
பாத3ாதி3கேஶாநதமாக ஸேவிதது அஞஜலிததுநிறக திரு
நாராயணரும மிகவும உகபபோடே படடருககுத திருமாலை
திருபபரியடடம தீரதத2ம ஶடகோபனும ப்ரஸாதி3தது
விடைகொடுததருள படடரும அநநதாழவானுடனே
புறபபடடு எழுநதருளி வேத3ாநதிகளிருககிற ஊா ஆஸநந
மானவாறே ஆழவான குமாரா படடா வநதாா அணி
யரஙகன குமாரா படடா வநதாா வேத3ாநதாசாாய படடா
வநதாா வேதி3யாகள தனிததலைவா வநதாா ஸ்ரீபராஶர
படடா வநதாா ப்ரவாதி3மத்3ஹஸதி பஞசாநநா வநதாா'
எனறு பல திருசசினனம பணிமாறுகை முதலான தூாய
கோ4ஷததுடனே பெருநதிரளாக மஹாஸமப்4ரமததுடனே

ஸர்வாப₄ரணபூ₄ஷிதராய், சூ₂த்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதி₃கள் ஸேவிக்க மணிப்பலலகையிலே எழுந்தருளாநிற்க, அவ்வள விலே இரண்டு ப்₃ராஹ்மணர்கள் எதிரேவந்து பட்டரைப் பார்த்து நீர் ஆர்? அநேகம ஸம்ப்₄ரமத்துடனே வந்தீர்; எங்கேற எழுந்தருளுகிறீர்? என்று கேட்க, பட்டரும் 'நாம ஸ்ரீரங்க₃ராஜபட்டர்; வேதா₃ந்திகளுடனே தர்க்கிக்கப் போகிறோம;' என்ன. அந்தப் ப்₃ராஹ்மணர்கள் சொன்ன படி:—'நீர் இப்படி ஸம்ப்₄ரமத்துடனே எழுந்தருளினால், வேதா₃ந்திகளை உமக்குக் காணப்போகாது காணும்; அவர் க்₃ருஹத்துக்குள்ளே இருந்துவிடுவர்; அவருடைய ஶிஷ்ய ப்ரஶிஷ்யர்கள் தலைவாசலிலேயிருந்து வந்த வித்₃வான் களுடனே நாலாறுமாஸம் தர்க்கித்து அவர்களை உள்ளே புகுரவொட்டாதே புறமபே தள்ளிவிடுவர்கள்' என்ன, பட்டரும் அந்த ப்₃ராஹ்மணரைப் பார்த்து 'ஆகில் நாம் நேரேசென்று அவர் க்₃ருஹத்திலே புகுந்து வேதா₃ந்திகளைக் காணும் விரகு என்?' என்று கேட்டருள, அவர்கள் சொன்னபடி:—'வேதா₃ந்திகள் த₄நவானாகையாலே † அவாரி யாக ப்₃ராஹ்மணருக்கு ஸத்ரபோ₄ஜநமிடுவர்; அந்த ஸத்ர பு₄க்₃ப்₃ராஹ்மணரோடே கலசி அவர்கள் வேஷத்தையும் த₄ரித்துக் கொண்டு உள்ளே சென்றால் பூ₄ஜிக்க வருகிற ப்₃ராஹ்மணரை நிரீக்ஷித்திருப்பர்; அங்கே வேதா₃ந்திகளைக் காணலாம்; ஆகையாலே உபமுடைய ஸம்ப்₄ரமங்களையெல் லாம் இங்கே நிறுத்தி நீரொருவருமே ஸத்ராஶிகளுடனே உள்ளே எழுந்தருளும்' என்று சொல்லிப்போனார்கள்.

அநந்தரம் பட்டரும் 'இவர்கள் சொன்னது கார்யமாம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி தம்முடைய அனைத்துப்பரிகரத் தையும் ஊருக்குத் தூரத்திலே நிறுத்தி, தாம் சாத்தி யிருந்த ஸர்வாப₄ரணங்களையும் களைந்துவைத்து ஒரு அர சிலைக் ‡ கல்லையைக் குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு காவிவேஷ்டியும்

† அவாரியாக-தடையில்லாமல்: தே₃ஶவழக்குச் சொல்.

‡ கல்லையைக்குத்தியிடுக்கிக்கொண்டு — தொன்னையைத் தைத்து எடுத்துக்கொண்டு.

த4ரிதது ஒரு கமணட3லமும கையில தூககிககொணடு அநநதாழவானும தாமுமாய ஸதராஸிகளுடனே கூடிக காாபபணய வேஷததுடனே உளளே எழுநதருள வேத3ாநதிகளும ப3ராஹமணா பு4ஜிககையைப பாாததுக கொணடு ஒரு மணடபததிலே ஆறு ஆஸநமிடடு அதன மேலே பெரிய மதிபபுடனே இராநிறக, ப3ராஹமணரெல லாரும ஸதரஸாலையிலே புசுர படடா அஙகே எழுநதரு ளாமல வேத3ாநதிகளை நோககி யெழுநதருள, வேத3ாநதி களும பிளளாய இஙகு ஏன வருகிறீா?' என்ன படடரும பி4க்ஷைககு வருகிறேன' என்ன எலலாரும பு4ஜிககிற விடததிலே போகீா பி4க்ஷைககு என்ன படடரும எனககுச சோறறுபி4க்ஷையனறு என்ன வேத3ாநதி களும 'இவா ஸதராஸியாலுளும கிஞசித3 வித3வானாகக கூடும என்று விசாரிதது கா பி4க்ஷா? என்ன படடரும தாககபி4க்ஷா என்ன வேத3ாநதிகள இததைககேடடுத திடுககிடடு முனனே தீாதத2வாஸி ப3ராஹமணன வநது நமககுச சொனன படடரலலது நமமுனனே வநது கூசாமல நினறு தாககபி4க்ஷையெனறு கேடகவலலவா இநத லோகததிலொருவருமிலலை வேஷம காாபபணயமா யிருநததேயாகிலும இவா படடராகவேணும என்று நிஸசயிதது 'நமமைத தாககபி4க்ஷை கேடடீா நீா படடரோ' என்ன இவரும ஆம என்று கமணட3லம கலலை காவி வேஷடி இவறறையெலலாம சுருடடியெறிநது எழுநதருளி யிருநது மஹாவேக3மாக உபநயஸிகக அவவளவிலே வேத3ாநதிகளும படடா வைப4வஙகேடடிருநதும ' இவா வித3யாமாஹாதமயம காணவேணும என்று இவருடனே தாககிகக இபபடி ஒருவாககொருவா மததவாரணம பிணஙகுமாபோலே தாககிகக, இஙஙனே ஒனபதுநாள சென்றபினபு பததாம நாள படடா தாககிககச்செயதே மாயிஸித3த4ாநததததை ஸதத4ாவாககக2ணடி3தது விஸிஷ டாத3வைதபரமாக உபநயஸிகக, இதைககணட வேத3ாநதி கள எழுநதிருநது நினறு நடுஙகி வேறொனறுஞ சொலலாதே

‘மநுஷ்யமாத்ரமே யென்றிருந்தேன்; நம்பெருமாளென்ன நீரென்ன பே$_4$த$_3$மில்லை; உறங்கும்பெருமாள் அவர். உலாவும் பெருமாள் நீர்; ஆனபின்பு வாய்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்லக்கூடாது’ என்று அரைகுலையத் தலைகுலையவந்து பட்டர் திருவடிகளிலே அடைவுகெடவிழுந்து ஸேவித்து ‘அடியேனை இரங்கியருளவேணும்’ என்று மிகவும் அநுவர்த்திக்க. பட்டரும், தாம் எழுந்தருளின கார்யம் அதிஶீக்$_4$ரமாகப் ப$_2$லித்தவாறே, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி வேதா$_3$ந்திகளை அங்கீ$_3$கரித்தருளி. அவருக்கு 535. “அர்த்த$_2$ பஞ்சகதத்வஜ்ஞா: பஞ்சஸம்ஸ்காரஸம்ஸ்க்ருதா:। ஆகாரத்ரயஸம்பந்நா மஹாபா$_4$க$_3$வதாஸ் ஸ்ம்ருதா:॥” என்று சொல்லப்பட்ட தாபபுண்ட்$_3$ராதி$_3$ பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதி$_3$த்து அர்த்த$_2$பஞ்சகஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி. ஆகாரத்ரயஸம்பந்நரான மஹாபா$_4$க$_3$வதோத்தமராக்கி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி. ‘வேதா$_3$ந்திகளே! நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தீர்; ஆகையாலே. நாம் உமக்குப் பரக்கச் சொல்லலாவதொன்றுமில்லை; விஶிஷ்டாத்$_3$வைதமே பொருள்; நீர் மாயாவாத$_3$ரீதியை ஸவாஸநமாக த்யஜித்து. ஶ்ரிய:பதியைப்பற்றி ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்$_3$தா$_4$ந்தத்தையே நிர்வஹித்துப்போரும்’ என்று அருளிச்செய்து, ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஓதும்படி நியமித்தருளி, ‘இனி நாம் நம்பெருமாளை ஸேவிக்கப்போகிறோம்’ என்று உத்$_3$யோகி$_3$த்துப் புறப்பட்டவளவிலே, ஊருக்குப் புறம்பே நிறுத்தின அனைத்துப் பரிகரமும் ஊரிலே வந்து, அவர்கள் மஹாஸம்ப்$_4$ரமத்துடனே பட்டரைச் சூழ்ந்து ஸேவித்துப் பூர்வம்போலே ஸர்வாப$_4$ரணங்களாலும் பூ$_4$ஷித்து ஒப்பித்து மணிப்பல்லக்கிலே யேற்றி உப$_4$ய சாமர தால வ்ருந்தாதி$_3$கள் பறிமாற, ஸகலவாத்$_3$யங்களும் முழங்க, திருச்சின்னம்பணிமாறிப் புறப்படக்கண்டு. வேதா$_3$ந்திகள் பட்டருடைய பெருமையையும் ஸம்பத்தையும் நன்றாகக் கண்குளிர நோக்கி ‘இந்த ஸ்ரீமாந் இத்தனை தூரம் காடும் மலையும் கஷ்டமுங் கடந்து எழுந்தருளி, நித்யஸம்ஸாரி

களிலுங் கடைகெட்டு ம்ருஷாவாதி3யாயிருந்த அடியே னுடைய து3ர்க3தியே பற்றாசாக அங்கீ3கரித்தருளுவதே! என்று மிகவும் வித3த4ராய்க் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கொண்டு பட்டர் திருவடிகளிலே விழுந்து க்லேஶித்து 'பெரியபெருமாள்தாமான தன்மையாய் ஸௌந்த3ர்யஸௌ குமார்யாதி3களையுடையராய் எழுந்தருளின தேவரீர் அநாதி3 காலம் தப்பித்திரிந்து * அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கைக்கும் எட்டாதபடி கைகழிந்துபோன இவ்வாத்மா இன்னும் தப்பிப்போம் என்று திருவுள்ளம்பற்றியருளி இப்படி அதிகாரப்பணயமாயிருப்பதொரு வேஷத்தையும் த4ரித்துக் கொண்டு ஸத்ராஶிகளுடனேகூட எழுந்தருளி அதி து3ர்மானியான அடியேனை அங்கீ3கரித்தருளின அந்த வேஷத்தை நினைத்தால் அடியேனுக்குப் பொறுக்கப்போகிற தில்லை' என்று சொல்லி வாய்விட்டழுதுகொண்டு திருவடி களிலே விழுந்துகிடக்க பட்டரும் வேதா3ந்திகளை முடிபிடித்தெடுத்து நிறுத்தித் தேற்றி 'நீர் இங்கே ததீ3யா ராத4னைகபரராய் ஸுக2மேயிரும்' என்று அருளிச்செய்து கோயிலை நோக்கிப் புறப்பட்டு எழுந்தருளாநிற்க 'மின்னு மாமுகில்மேவு தண் திருவேங்கடம்' என்கிறபடியே அம்பு3 த4ரசும்பி3யது3ங்க4க4ரஶ்ருங்க3நிலயனான நரஸிம்ஹதி3வ்யவிமா நம் தூரத்திலே தோன்றக்கண்டு அஞ்ஜலித்துப் பின்னையும் திருநாராயணபுரம் வழியாக எழுந்தருளி அநந்தாழ்வான் முனைநிலையாக நயநம் நாரஸிம்ஹம் † கி3ரிபரிப3ருட4ஸ்தா2 நம் ஶ்ரீதாரண்யம் ஜ்ஞாநாஶ்வத்த2மாகிற பஞ்சபா4க3வத ஸ்த2லம் ஶ்வேதமருத்பரிதா4நசிலை ஆகிற ஸப்தக்ஷேத்ரங்களை யும் வேத3புஷ்கரிணி த3ர்ப4தீர்த்த2ம் பலாஶதீர்த்த2ம் பத்3மதீர்த்த2ம் யாத3வமஹாநதி3 வைகுண்ட2க3ங்கா3தீர்த் த2ம் நாராயணதீர்த்த2ம் மைத்ரேயகுண்ட3 தீர்த்த2ங்களை யும் ஸேவித்து அவகா3ஹித்து இவற்றின் மத்4யக3தமான திருக்கல்யாணியிலே நீராடி கேஶவாதி3த்3வாத3ஶோர்த்4வ

† ஹரிப3ரஹ்மமஹாஸ்தா2நம் என்று ப்ரதிபே4த3ம்

புண்ட்₃ரத₄ரராய் முன்புபோலே ஸேவாக்ரமந்தப்பாமல் ஸேவித்துத் தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃ங்களும் பெற்றுப் புறப்பட்டுத் திருமலையிறங்கி எழுந்தருளி, சிறுப்புத்தூரிலே அநந்தாழ் வானை நிறுத்தி. பயணக₃தியிலே த்வரித்துக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, திருக்காவேரியிலே நீராடியருளி த்₃வாத₃ஶோர் த்₄வபுண்ட்₃ரத₄ரராய், ஸகலபரிஜநபரிச்ச₂த₃ங்களோடே 'வேதா₃ந்தாசார்ய பட்டர் வந்தார். வேதா₃ந்திகளைவென்ற விரகர் வந்தார்' என்று திருச்சின்னம் பணிமாற. * அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார் எதிர்கொள்ள எழுந்தருளி. ஸேவாக்ரமந் தப்பாமல் ஸேவித்துக்கொண்டு உள்ளே புகுந்து * மாயோனை மணத்தூணேபற்றிநின்று வாயார வாழ்த்திநிற்க. பெருமாளும் பெரிய ப்ரீதியோடே திருமாலை திருப்பரியட்டம் தீர்த்த₂ம் ஶட₂கோபனும் ப்ரஸாதி₃த்துத் திருமாளிகையிலே போகவிட்டருள பட்டரும் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி அங்கே ஆண்டாளை ஸேவித்து ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளுக்கு த₃ர்ஶநார்த்த₂ம் நிர்வஹித்துக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அங்கே கங்கோரையிலே வேதா₃ந்திகள் * திருமாலடியார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருக்கும நாளிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இளைத்து வேதா₃ந்திகள் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி 'க்ஷுத்து நலியா நின்றது' என்று அமுதுசெய்யத் தேட. வேதா₃ந்திகள் தே₃விகளிருவரும் பார்த்து 'உங்கள் வேதா₃ந்திகள் தீர்த்த₂மாடப் போனார்; இங்கு ஒன்றுமில்லை; நீங்கள் அங்கேறப் போங்கோள்' என்று சொல்லி உதா₃ஸீநம்பண்ணிவிட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் வேதா₃ந்திகள் பக்கல்சென்று இத்தை அறிவிக்க; அவரும் அதுகேட்டு அநுதபித்துத் தம் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தே₃விகளிருவரையுஞ்சீறி அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளத் தேட, அங்குள்ளவர்கள் வேதா₃ந்திகளைப் போகவொண்ணாதென்று

த்தைய இவரும் தமக்கு நிரவதிகதநமுண்டாகையாலே அத்தை மூன்று அம்ஶமாகப் பிரித்து இரண்டு தேவிகளுக்கும் இரண்டு அம்ஶம் கொடுத்து மற்றையம்ஶத்தை ஸ்வாசார்யருக்காக எடுப்பித்துக்கொண்டு அத்தேஶத்தையும் ஸ்வாஸ்நமாகவிட்டு இல்லறமல்லேல் துறவறம் என்று அதிதூஸ்தகார யோகயையல்லாத பூர்வையை த்யஜித்து ஸந்யஸிக்கக்கடவன் என்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே ஸாவஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாக அங்கே ஸந்யஸித்தருளிக் கோயிலை நோக்கி எழுந்தருளா நிற்கச் செய்தே திருக்காவேரிக்கரையிலுள்ள சிறுபுத்தூரிலே அநந்தாழ்வானைக் கண்டு ஸேவித்து நிற்க அநந்தாழ்வானும் வாரீர் வேதாந்திகளே! ஸுகுமாரரான நீர் இங்ஙனே செய்யலாமோ? வோத்தபோது நீராடிப் பசித்த போது அமுதுசெய்து பட்டர் திருவடிகளே ஶரணமென்றிருந்தால், உம்மைப் பரமபதத்தினின்றும் தள்ளிவிடுவாருண்டோ? இனியென்! திருமந்த்ரத்திலே பிறந்து த்வயத்திலே வளர்ந்து த்வயைகநிஷ்டராவீர் என்று ஆஶீர்வதித்துப் போம் என்று விட்டார், அதாவது திருமந்த்ரம் ஆத்மஸ்வரூபபரமாகையாலே ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநோத்பத்தியாகிற ஆபிஜாத்யமுண்டாய் த்வயத்திலும் ஸ்ரீமச்சப்தோக்தமான பெரிய பிராட்டியார் புருஷகாரத்தாலே வாத்ஸல்யமாநாத்தத்திலே வாத்ஸித்து உத்தரவாக்யோக்தங்களைப் பற்றக் கைங்கர்யைக நிஷ்டராவீரென்று சொன்னபடி.

வேதாந்திகளும் பயணக்கதியிலேபோய்க் கோயிலிலே யெழுந்தருளி பட்டர் திருவடிகளிலே ஸேவித்துத் தாம் கொண்டுவந்த த்ரவ்யத்தைத் தம்மதென்கிற அபிமானத்தை விட்டு பட்டருக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாம்படி அவர் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து நிர்மமராய் நிற்க, அவ்வளவிலே பட்டரும் மிகவும் உகந்தருளி நம்முடைய சீயர் வந்தார் என்று வாரியெடுத்துக் கட்டிக்கொண்டருளி ஒரு

க்ஷணமும் பிரியாமல் தம்முடைய ஸந்நிதி₄யிலே வைத்துக் கொண்டு ஸகலார்த்த₂ங்களையும ப்ரஸாதி₃த்தருள, சீயரும் பட்டரையல்லது மற்றொரு தெய்வம் அறியாதிருந்தார்.

பட்டரும் நம்முடைய சீயரென்று சொல்லி அணைத்துக் கொண்ட அன்றுதொடங்கி வேதா₃ந்திகளுக்கு 'நஞ்சீயர்' என்று திருநாமமுண்டாய்த்து.

நஞ்சீயர் பட்டரைப் பார்த்து 'பெருமாள் சந்த்₃ரபுஷ் கரிணிககரையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறதற்குத் திருவுள்ளக் கருத்து என்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. பட்டரும். '*நாராயணாவோ! மணிவண்ணா! நாகணையாய்!' என்று கூப்பிட்டபின்பிறே அந்த மடுவின் கரையிலே எழுந்தரு ளினது; இங்கு கண்வளர்ந்தருளுகிறது நான் கூப்பிடுவ தற்கு முன்னே என்னை எடுக்கைக்காக, நான் அகப்பட்ட பொய்கைக் கரையிலே ஏற்கவே வந்து கண்வளர்ந்தருளு கிறானித்தனை; நீர் இவ்வர்த்த₂ம் கேட்டது. உம்முடைய வசத்தாலேயன்று காணும்; உம்மைக்கொண்டு நம்பெரு மாள் என்னினைவை வெளியிட்டருளினார்'' என்று அருளிச் செய்தார்; அதாவது - ப₄க₃வத₃வதாரங்களடங்க ஸ்வார்த்த₂ மாக என்றிறே ஜ்ஞாநாதி₄கர் அநுஸந்தி₄ப்ப ரென்றபடி.

நஞ்சீயர் பட்டரை ஸ்ரீபாத₃ந் தாங்குவதாகத் தோளிலே தண்டை வைக்கப்புக, பட்டரும் 'உம்முடைய வேஷத்திற்கு இது விருத்₃த₄ங்காணும்' என்று அருளிச்செய்ய, சீயரும் 'அங்குத்தையடிமைககு ஏகாந்தமென்று இவ்வேஷத்தைப் பரிக்₃ரஹம் பண்ணினேன்; அதுதானே இதற்கு விரோத₄ மாகில். பழைய வெள்ளையை யுடுக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்; அதாவது — ஆசார்ய கைங்கர்யத் திற்கு அநுரூபமாகாத வர்ணாஸ்ரம த₄ர்மமும் பரித்யாஜ்ய மென்றபடி.

பட்டர் குடும்பஸஹிதமாகக் கூரகுலோத்தமனிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே திருநந்தவநத்தில் அல்பம்

உபஹறதியுணடாக திருநநதவநஞ செயகிற ஏகாஙகிகள சில வாாததைகள சொனனுாகளெனறு நஞசீயா கேடடருளி ஏகாஙகிகளை யழைதது நம பெருமாள திருககுழறகறறை சிககு நாறுகிறதெனறே நான திருநநதவநஞ செயகிறது? படடருடைய குடுமபததிறகு இஷடவிநியோக$_1$ாாஹமாக வேணுமெனறு திருநநதவநவயாஜ்ஜ கோவிநேனிததனே டனறே! எனறு அவாகளைச சீறி விடடருளிஞா இததால ஆசாாயபரதநதரன ப$_4$க$_3$வததைகஙகாயம பணணக கோலுவதும ஆசாாய கைஙகாயாாதத$_2$மாக விததனையெனறு கருதது

அநநதரம படடா திருவணையாட எழுநதருளுகிற போது, பகலெலலாம வழி நடநதருளின ஆயாஸததாலே விடடதொரு தூறறடியிலே நஞசீயா மடியிலே திருமுடியை வைததுக கணவளாநதருள ஓாிரவெலலாம துடைமாறு தல அசைததல செயயாதே இருநதருளிஞா ஆகையாலே ஆசாாயவிஷயததிலே சைதநயம மூசசறறுப படுககையாய அடிமைசெயகை ஸிஷயஸவருபஸிதத$_4$ி$_4$ யெனகிறது

திருவணையாடி மீணடு எழுநதருளுகிறபோது ஸாயங காலமானவாறே பாதிரியெனகிற க$_3$ராமததிலே போய ஒரு வேடனகததே எழுநதருளபபுககவாறே அவனும தானி ருநத ஆஸநததையும வாஙகிபபோகடடு இவாககு ஒரு கடடிலை அமைததுககொடுகக அதின மேலே எழுநதருளி யிருந்து இவன நமமுடைய வைப$_4$வ மறிநது செய தானலலன க$_2$யாதிபரஞயச செயதானலலன நமமால உபகருதஞயச செயதானலலன தனனுடைய க$_3$ருஹத திலே புகுநதோமெனனும அபி$_4$மாநமிறே இவன இவவளவு செயயவேணடிறறு ஈஸவரன தன அபி$_4$மாநததிலே ஒதுஙகிஞரை எனன நினைததிருககிறுனே? எனறு அநு ஸநதி$_4$ததருளி பினபு அநதக$_3$ருஹமுடையவனைக குறிதது இஙகு விசேஷம எது? எனறு கேடடருள அவனும

'நாயன்தே! நான் காட்டிலே வேட்டைக்குப் போனேன்; அங்கே ஒரு முசல் குட்டியைப் பிடித்தேன்; அதனுடைய தாயானது என் முன்னே வந்து வழியிலே எதிரே கும்பிட்டுக்கொண்டு கிடந்தது; அத்தைக்கண்டு எனக்கு த₃யை பிறந்து அதின் குட்டியைவிட்டுப்போந்தேன்' என்றான், அத்தைக்கேட்டு இவரும் 'ஒரு சேதநனுக்கு இலலாததொன்று. பரமசேதநனுக்கு உள்ளதொன்று! 536. "மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ" என்று அம்முசலுக்கு உபதே₃ஶித்தாருமில்லை; 537. "அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மந:" என்று இவ்வேடனுக்கு உபதே₃ஶித்தாருமில்லை; அவ்யவஸா₄யேந ஶரணாக₃தி ப₂லிப்பதே! இதொருப்ரமாணஸித்₃தி₄ இருந்தபடியே!' என்று நஞ்சீயர்க்கு அருளிச்செய்து, கோயிலுககு எழுந்தருளிப் பூர்வம் போலே வ்யாக்₂யாநித்துககொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே வீரஸுந்த₃ரப்₃ரஹ்மராயன் பெருமாளுக்குத் திருமதிள் கட்டுவிககிறநேரிலே பிள்ளைபிள்ளையாழ்வான் திருமாளிகை யகப்பட 'அவர் திருமாளிகையை இடித்துத் திருமதிள் கட்டவேணும்' என்று வீரஸுந்த₃ரன் சொல்ல. பட்டரும் 'உம் திருமதிளோ பெருமாளுக்கு ரக்ஷகம்? அவர் மங்க₃ளாஶாஸநமிறே ரக்ஷகம்; ஆகையாலே. திருமங்கையாழ்வார். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் திருமாலை கட்டுகிற ஸ்த₂ாநத்தைத் தப்ப ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டவில்லையோ? நீரும் இப்போதும் அப்படியே அவர் திருமாளிகையை விட்டு ஒதுங்கத் திருமதிள் கட்டிவையும்' என்று சொல்ல, வீரஸுந்த₃ரனும் ஆசார்யபுத்ரரென்று அஞ்சாதே அவர் வார்த்தையை அதிக்ரமித்து ஆழ்வான் திருமாளிகையை இடித்துத் திருமதிள் கட்டிவைத்து. பட்டரைத் ஸந்மூலமாகக் கோயிலிலே யிருக்கவுமொட்டாதே மிகவும் உபத்₃ரவிக்க, பட்டர் கோயிலினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டியூருக்கு எழுந்தருளும்போது வழியிலே இளைத்தருளி 'நஞ்சீயர் இப்போது

வருவதுஙகாணேன என்ன— நஞசீயரும சீயா! சீயா! என்று அழைததுககொணடு கடடுததிருபபோனகமும தணணீரமுதும கொணடு ஓடிவநது சடகென அமுது செயயப பணணிவைதது இளைபபாறறிவைகக படடரும நஞசீயருககு அபபோதும ஒரு விஶேஷகடாக்ஷம செய தருளினா ஆகையாலே அநுவாததந விஶேஷஙகளாலே ஆசாரயாநுக$_3$ரஹததிறகுப பாதரமாக வேணுமிறே

அநநதரம திருககோடடியூரிலே எழுநதருளியிருநது
538 பூகீ$_3$கணட$_2$ த$_3$வயஸஸரஸஸநிக$_3$த$_4$ நீரோபகணடா$_2$
மாவிரமோத$_3$ ஸதிமிகஶுகாநூதி$_3$தப$_3$ரஹமகே$_4$ராஷாம ।
மாாககே$_3$ மாாககே$_3$ பதி$_2$கநிவஹைருஞசயமாநாபவாகக$_3$ாம
பஶயேயம தாம புநரபி புரீம ஸ்ரீமதீம ரஙக$_3$த$_4$ாமந ||
என்று செலலிககொணடு கோயிலையும பெருமாளையும விடடுப பிரிநதிருககையாலே மிகவும கலேஶபபடடு * என்று கொலோ கணகுளிரக காணுநாளே! என்று கொணடு எழுநதருளியிருககிற காலததிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா படடரை ஸேவிதது அடியேனுககுத திருவிருததததிறகு அாதத$_2$ம ஓருரு பரஸாதி$_3$ததருள வேணும என்று மிகவும அநுவாததிகக படடரும நஞசீய ரைப பாாதது சீயா! எனககுக கோயிலையும பெருமாளை யும விடடுபபிரிநத கலேஶாதிஶயேந செவிகள சீபபாயா ஙினறது ஆகையாலே எனககு வாயதிறநது வாாததை சொலலபபோகிறதிலலை நீா திருவிருததததிறகு அாதத$_2$ம ஓருரு இநத ஸ்ரீவைஷணவருககுச சொலலும என்று அவ ரைச சீயா ஸ்ரீபாத$_3$ததிலே காடடிககொடுதது இஙஙனே நடநதுசெலலுகிற நாளிலே கடலைக கலககினறபோலே படடா திருவுளளததைக கலககி விரோதி$_4$தத வீரஸுநத$_3$ரன மரிததுபபோக

அவவளவிலே கோயிலிலே படடா திருததாயாா ஆண டாளை ஸேவிததிருநத ஸ்ரீவைஷணவாகள படடருடைய விரோதி$_4$ போனுன என்று தஙகள திருபபரியடடஙகளை

முடிந்து ஆகாஶத்திலே யெறிந்து, நின்றார் நின்ற தி₃க்கிலே ஸந்தோஷித்துக் கூத்தாடி ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அது கேட்டு ஆண்டாள் செய்தபடி:— திருமாளிகைக்குள்ளே புகுந்து திருக்காப்புச்சாத்திச் சிக்கெனத் தாளிட்டுக் கொண்டு வயிறுபிடித்து மிகவுங்க்லேஶித்து வாய்விட்டு உச்சைஸ் ஸ்வரமாக அழத்தொடங்கினாள்; அதுகேட்டு ஸந்தோஷாதிஶயேந * தடுகுட்டமாய்க் கும்பிடுநட்டமிட்டுக் * கூத்தாடுகிற முதலிகள் ஆண்டாளைக் குறித்து 'பட்டரை இங்கு இருக்கவுங்கூட வொட்டாமல் விரோதி₄த்த பாபிஷ்டா₂ன் போனானென்று ஸந்தோஷியாதே க்லேஶிப்பானென்? பட்டருடைய விரோதி₄ போகவும் பட்டரும் முதலிகளும் இங்கே எழுந்தருளவும், நாமெல்லோரும் கூடிவாழவும், உமக்கு அஸஹ்யமாயிருந்ததோ?' என்ன, ஆண்டாளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்து அருளிச்செய்தபடி:— 'பிள்ளைகாள்! நீங்களொன்றும் அறிகிறீர்களில்லை; வீர ஸுந்த₃ரன் நேரே ஆழ்வானுடைய ஶிஷ்யனாயிருந்து ஆசார்ய புத்ரரான பட்டரைத் திண்டாட்டங்கண்டு அவர் திறத்திலே மஹாபராத₄த்தைத் தீரக்கழியப்பண்ணி 'அறியாமல் செய்தேன்; இத்தைப் பொறுத்தருளவேணும்' என்று பட்டர் திருவடிகளிலே தலைசாய்ப்பதுஞ் செய்யாதே, இப்படி செய்தோமே! என்கிற அநுதாபமுமின்றியே செத்துப்போனான்; ஆகையாலே, அவன் ஶரீரம் விட்டபோதே யமப₄டர் கையிலேயகப்பட்டுக் கலங்க அடியுண்டு மலங்க விழிக்குமாகையாலே அத்₃ருஷ்டத்தை யிழந்தான்; சிலநாளைக்கு இருந்தாகிலும் த₃ருஷ்டஸுக₂த்தை யநுப₄விக்கிறானென்றிருந்தேன்; அதுவுங்கூட இழந்தானாகாதே? ஆழ்வான் திருவடிகளில் ஸம்ப₃ந்த₄முடையது ஒரு ஆத்மா இப்படி தட்டுப்பட்டுப்போவதே! என்று இத்தை நினைத்து என் வயிறு எரிகிறபடி உங்களொருவர்க்கும் தெரிகிறதில்லை' என்று ஆண்டாள் அருளிச்செய்தாள்; குற்றஞ்செய்தவர்கள் பக்கலிலும் அகப்பட ஹிதபரராய்

த3யாாத8ரசிததரரயப போருவது ஆழவான ஸமப3நத4 முடையவாகளுககே உளளதொனறிறே

கோயிலிலும பிளளைபபிளளையாழவான இவவிஶேஷங கேடடுத திருககோடடியூருககு எழுநதருளி இததை அருளிச செயய படடரும கேடடு ஸநதுஷடராய நுஙகாலக ளெனதலைமேற கெழுமீரோ நுமரோடே' எனகிறபடியே அவாகழலகளை அடிககடி வணஙகி அவருடனே கூடத ததக்ஷணமே கே3ாஷடீ2புரததிலும புறபபடடுக கோயிலேற எழுநதருளி பணடுபோலே த3ாஶநாதத2ம நிாவஹிததுக கொணடிருநதார

அமமணியாழவான இருநூறுகாதவழி நடநது வநது படடா ஸ்ரீபாத3ததிலே த3ணட3னஸமாபபிதது அடியே னுககுத தஞசமாயிருபபதொரு அாதத2ம பரஸாதி3ததருள வேணும எனறு பராாததி2கக படடரும நெடுமாறகடி மைககு அாதத2ம பரஸாதி3ததருளி, எமபெருமானை அறிகை யாவது - அவனை அரைவயிறு படடறிகை ததீ3யரை அறிகையாவது - அவனை முழுகக அறிகை எனறு அருளிச செயதருள அவரும பலபடி சொலலியென? மறபபன இவவளவேயமையும எனறு அதுதனனையே த4ாரகமாகப பணணிககொணடு எழுநதருளினா 539 நயக3ரோத4 பீ3ஜே வடவத பரணவே ஶப3த3ஜாலவத। ஸித3தே4 ததீ3யஶேஷதவே ஸாவாாதத2ாஸ ஸமப4வநதி ஹி ॥ என கையாலே ஸசசி2ஷயன ஸத3ாசாராயன அருளிசசெயததொரு சரமாாதத2ததையே தஞசமெனறு விஶவஸிகக வேணு மெனறபடி

வீரஶிக2ாமணிப பலலவராயன, படடரைககுறிதது படடரே! ராஜகாாயஞ செயகையாலே அடியேனுககு ப4க3வத3விஷயவைப4வங கேடக விரகிலலை எனககுத தஞச மாயிருபபதொரு அாதத2ம பரஸாதி3ததருளவேணும எனறு அபேக்ஷிகக, படடரும கடறகரைவெளியை நினைததிரும

என்று அருளிச் செய்தருள, அது தெரியாமையாலே அவன் கையைப்பிசைந்துநிற்க, இவரும் 'கடற்கரையிலே ஒரு அம்ருதக் கடல்போலே பெருமாள் பெரிய வாநர ஸேனையோடே விட்டிருக்க, அக்கரையிலே பிணந்தின்னிப் பையல் ராவணன் இருக்க, எழுபதுகோடி மஹாகபிஸேனை உணர்ந்து பெருமாளைக் குறிக்கொண்டு நோக்கிக் கொண்டு போர, அவர்கள் ப்ரக்ருதிமான்களாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்தவளவிலே, தாமும் தம் திருத் தம்பியாருமாகத் திருவரையிற்கட்டிய கச்சும் சுருக்கிய சீராவும் நாணியும் முதுகிலே அம்பறாத்தூணிகட்டிக் கை யிலே தெறித்துப் பிடித்துப் பெருக்கின திருச்சரமும் த₄ரித்த திருவில்லும் தாமுமாய், சில அண்டஜங்கள் முட்டையிட்டுத் தம் சிறகின்கீழே நோக்கிட்டு வைக்குமா போலே எழுபதுவெள்ளம் ப்லவங்க₃ குலபதி மஹாஸேனை யையும் நடையாடும் மதிள்கள்போலே ரக்ஷித்துக்கொண்டு ஓரிரவெல்லாம் சாரிகையாய்வந்த சக்ரவர்த்தித்திருமக னுடைய கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்று ஸுக₂மாயிரும்' என்று அருளினார்; த₃ர்ஶநரஹஸ்யமாவது – உறங்குகிற போது நம்மை ரக்ஷிக்குமவன், உணர்ந்தால் நம்மை நோக்கு மென்றிருக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்றபடி.

ஒருநாள் த்ரிபு₄வநவீரதே₃வராயன், பட்டருடைய வைப₄வங்கண்டு 'பட்டரே! நீர் நம்பக்கல் ஒருநாள் வந்து போகீர்' என்ன, பட்டரும் 'பெருமாள் அஞ்சலென்ற கை மறுத்தாலும், அவ்வாசலொழிய வேறொரு போக்கு உண்டோ?' என்று அருளினார்; அதாவது - 540. "ஏதத்₃ வ்ரதம் மம" என்று ஸ்வாஶ்ரித ரக்ஷணதீ₃க்ஷிதனான எம்பெருமானிருக்க, கதிபய க்₃ராமேஶ கஶ்சித் புருஷாத₄ மன் வாசலிலே துவளக்கடவோமல்லோ மென்றபடி.

ஒருநாள் பட்டர், பெருமாளைத் திருக்கைத்தலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே திருவடிதொழப்புக, திருமுன்

அடிககிற வேதரபாணிகள பட்டரைபபாராமல சில பரு ஷோகதிகளைச சொலல ஸ்ரீபாத₃ததில ஸ்ரீவைஷணவா அவரோடே எதிருததரஞசொலலபபுக பட்டரும 'வாரீா பிளளாய! கேளும பெருமாளுககு ஏகாநததததிலே என குறறம விணணபபஞசெயய ஒருகாலம பறறுதாய பெருமாளும திருசசெவிசாததாமல போநத இததைப பெருமாளுககு அ ந த ர ங க₃ பரிகரமாயிருபபாரொருவா நம தோ₃ஷததை ஏகாநததததிலே விணணபபஞசெயய பெருமாளும திருசசெவிசாததினது கணடால நமமைபபாாககில அததை விலககுகிற இததால நீா பெறறபேறு என?' என்று அருளினா இததால ப₄க₃வத ஸாநநிதி₄யில ஏகாநததததில பரகருத ஸவதோ₃ஷகதயாபநம தத₃வாதஸலயகாாயமாயத தத₃ங்கீ₃காரஹேதுவுமாமென்று நினைககககடவனெனறபடி

பட்டா ஸ்ரீபாத₃ததில ஸமப₃நத₄முடையராய ஸோமயாஜியாயிருபபாரொரு ஸ்ரீவைஷணவர் பட்டரை அடியேனுககுத திருவாராத₄நக்ரமம பரஸாதி₃ததருளவேணும என்று விணணப்பஞசெய்ய பட்டரும உடையவர் நிதயததை - ஒருயாமபபோது திருவாராத₄நம பணணவேண்டுங கரமததை - பரஸாதி₃ததருள அவரும அதுகொணடு செடு நாள திருவாராத₄நம பணணிப போரசசெயதே, ஒனறிரணடு நாள பட்டா திருவாராத₄நததை ஸேவிததிருகக அஙகுத தமக்கு அருளிச் செயத கரமம ஒன்றும கணடிலா பட்டா திருவாராத₄நஞ்செய்தபடி —பட்டர் நீராடித தூய திருபபரியட்டஞ சாததியருளித திருமணகாபபுச சாததியருளி உளளே அமுதுசெயயத தளிகையை அமாததினவளவிலே தளிகைமுனனே எழுநதருளியிருநது தெறகாழவாரை எழுநதருளுவிததுககொணடு வாருஙகோள என்ன அவாகளும அபபடியே எழுநதருளுவிததுககொணடுவநது கைததலததிலே பிடிததவளவிலே, தமககுப படைதத திருப போனகததையும சோததத தணணீரமுதையும அமுதுசெயவிததருளி பரஸாத₃பபட்டருளினா அததைககணடு

ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் பட்டரை த₃ண்ட₃னிட்டு ஸவிநயராய் 'ஒருவிண்ணப்பமுண்டு; சொல்ல ப₄யமாயிருக்கிறது' என்று சொல்ல. பட்டரும் 'அஞ்சாதே சொல்லும்' என்ன. அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் 'திருவாராத₄நப்படியை அடியே னுக்கு இப்படி அருளிச்செய்தருளிற்று; தேவரீர் இப்படி செய்தருளுகிறது; இதற்கு அடியென்?' என்று விண்ணப் பஞ்செய்ய, பட்டரும் 'ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்து உமக்கு அப்படியொழியச் சொல்லுகைக்கு ஓருவார்த்தை கண்டிலேன்; என்னை நிரூபித்தவிடத்தில் இப்படியொழியச் செய்கைக்கு ஒருசொ(ய?)ல் கண்டிலேன' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; ஹிதைஷியான ஆசார் யன் ஶிஷ்யனுக்கு ஜ்ஞாநபரிபாகாநுகு₃ணமாகக் கொண்டிப் பசுவுக்குத் தடிகட்டி விடுவாரைப் போலே ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயங்களிலே மண்டித்திரிகிற கரணங்களை ப₄க₃வத்₃ விஷய ப்ரவணமாம்படி திருத்து மென்னுமதுவும். ஆசார்ய னுடைய யத்நமாய் ப₄க₃வத்₃விஷயைகபரமான அநுஷ்டாந விஶேஷத்திற்குக் கருத்து அவிஶேஷஜ்ஞர்க்குத் தோற்று தென்னுமதுவும் தோன்றுகின்றதிறே.

பட்டரை ஒருவன் 'தே₃வதாந்தரங்களை ஸ்ரீவைஷ்ண வர்கள் அநுவர்த்தியாதொழிவானென்?' என்ன. 'ப்ரமாண விரோத₄ முண்டாகிலன்றோ ஸந்தே₃ஹமுள்ளது; இங்கே ஸந்தே₃ஹமில்லை' என்று அருளிச்செய்தார். அது எங்ஙனே யென்னில்:— 'ஸத்வப்ரசுரரை ரஜஸ்தம:ப்ரசுரர் அநுவர்த் திக்குமது போக்கி ஸத்வப்ரசுரர் ரஜஸ்தம:ப்ரசுரரை அநுவர்த்திக்கக்கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே. தே₃வதாந்தரங்கள் கு₃ண தோ₃ஷங்களிரண்டா லும் ஒருகாலும் அநுவர்த்தநீயரன்றென்றபடி.

'பட்டர் அறியில் ஸம்மதியார்' என்று. பட்டர் ஸ்ரீபாத₃த்தை வேறொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கையாலே விளக்குவித்து. ஆண்டாள் ஸ்வீகரிப்பள். இத்தை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கண்டு 'நீர் தாயாராயிருந்து இப்படி

செயதருளலாமோ? எனன ஆணடாளும அது என? பிறாதிருவாராத4நததின தீாதத2மே ஸவீகாாயமாய, தான ஏறியருளப பணணின விக3ரஹததின தீாதத2ம ஸவீகாாய மாகாதோ? எனன அவரும அதறகு அடியென? எனறு கேடக ஆணடாளும *கணபுரம கைதொழும பிளளையைப பிளளையெனறெணணப பெறுவரே? எனறு அருளிசசெய தாள இததால ஶிஷயபுதராகளேயாகிலும ஜஞாநாதி4கா ததீ3யதவேந அநுவாததநீயரெனறபடி.

படடா தம ஸ்ரீபாத3ததிலே ஸேவிததிருபபாா ஒரு ஸ்ரீவைஷணவரைபபாாதது நீா அநநதாழவான ஸ்ரீபாத3த திலே சென்று ஸ்ரீவைஷணவலக்ஷணமிருககுமபடி எஙஙனே யெனறு கேடடுவாரும எனறு அருளிசசெயய அவரும அநநதாழவான ஸநநிதி4ககு எழுநதருள, அனறு அஙகே பல ஸ்ரீவைஷணவாகள அமுது செயதருள இவரும இடம போதாமையாலே அவாகள அமுதுசெயது எழுந திருககுமளவும பேசாதிருகக பினபு அநநதாழவானும இவரைககணடு நெடுமபோதுணடே! அமுது செயதருளப பெறறதிலலையே! இளைபபோடே யிருககிறதே! எனறு போர நொநது சடககென அமுதுசெயதருளப பணணி தாமும தே3விகளுமாக ஶேஷிததிருநத திருபபோனகததை அமுதுசெயதருளி எழுநதருளியிருநது ஸ்ரீவைஷணவரைக குறிதது எங்குநின்றும எழுநதருளிறறு? எனறு கேடடருள, அவரும படடா தேவரீா ஸ்ரீபாத3ததிலே சென்று ஸ்ரீவைஷணவலக்ஷணமிருககுமபடி எஙஙனே யெனறு கேடடுவரசசொலலி வரவிடடருளினாா' எனறு விணணபபஞசெயய அநநதாழவானும ஆகில †(கொககுப போலேயிருககும கோழிபோலேயிருககும உபபுபபோலே யிருககும) உமமைபபோலேயிருககும எனறு அருளினாா இததால தன ஜஞாநாநுஷடா2நாபி4மாநாதி3 நிமிததமாக ஸ்ரீவைஷணவாகள திரளிலே முறபாடடுககு ஆசைப

† குணட4விதக3ரநத4ம அநேகபரதிகளில இலலை

படாதே, பிற்பாட்டுக்கே ஆசைப்பட்டுத் ததீ₃யஶேஷத்வத்தைப்பேணுகை ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணமென்று உத்தரமருளிச்செய்து விட்டாராய்த்து.

ஒருநாள் பட்டர் ஸ்ரீபாத₃த்திலே ஸேவித்திருப்பார் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸஹவாஸ தோ₃ஷத்தாலே சலங்கி விஷயப்ராவண்யம் தலையெடுத்து, பட்டர் ஸந்நிதி₄யிற் சென்று 'பட்டரே! உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, பட்டரும் 'வாராய்பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலேயன்றோ; நீ விட்டாலும் நாம் விடுவோமோ?' என்று அருளிச்செய்தருள, அவனும் அகன்றுபோகத்தேட, இவரும் அவனை ப₃லாத்கரித்துப்பிடித்து உபாயேந ஜ்ஞாநோபதே₃ஶமுக₂த்தாலே வருந்தித் திருத்தி ஸ்ரீபாத₃த்திற்கு அந்தரங்க₃ராக்கிக்கொண்டருள, அவரும் மஹாவிரக்தராய் நிலையிலே நின்றருளினார். ஆகையாலே, அஜ்ஞாநம் தலையெடுத்து அகன்று போவாரையுமுட்பட விடாதே யத்நேந திருத்திச் சேர்த்துக் கொள்ளுகையே ஸதா₃சார்ய லக்ஷணமென்கிறது.

ஒருநாள் பட்டரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமாகப் பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்து ப₄க₃வத் கல்யாணகு₃ணநுஸந்தா₄நம் நடவாநிற்க, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் 'நாம் பண்ணின ஸுக்ருதமன்றோ இப்படியிருக்கப் பெற்றது!' என்ன, அவ்வளவிலே சிறியாச்சான் எழுந்திருந்துநின்று நெடுங்காலம் பெருமாள் ரக்ஷகரென்று ஶிக்ஷித்துவைத்து, இப்போதாக ஒரு ஸுக்ருதமே₃வருண்டாவதே!' என்று அருளினார்; இத்தால் உஜ்ஜிஜீவயிஷுவான ஈஶ்வரனிருக்க, ஆநுகூல்யங்களுக்கு ஸுக்ருதம் அடியென்கை ஸ்வரூபநாஶமென்றபடி.

பட்டரோடே அமுதனார் வெறுத்தருளி 'தாம் ஆழ்வானுடைய வெற்றிலைச் செருக்கிலே பிறந்தவர், நான் ஆழ்வானுடைய ஜ்ஞாநச்செருக்கிலே பிறந்தவனன்றோ?'

என்று சொல்லிவிட அத்தைப் பட்டர் கேட்டருளி 'பாசுரம் அழகிது ஆகிலும் இத்தைத் தாமே சொன்னீரோ!' என்று அருளிச்செய்தார். ஆகையாலே ஆசார்யாபி4மான ஜநிதஸ்வோத்கர்ஷரூப †ப2லாக4ர்வசநம் ஸ்வரூபாநுசிதமென்றபடி.

ஒருநாள் பெருமாள் புறப்பட்டருளி ஒரு திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே பட்டர் திருவாலவட்டம் ஸேவித்திராநிற்க ஸ்ரீபாத3த்துமுதலிகள் ஸந்த்4யாவந்த3நத்திற்குக் காலம் தப்புகிறது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டரும் ப4க3வத்கைங்கர்ய நிரதருக்கு ஸந்த்4யாவந்த3நவைகல்யதோ3ஷம் வாராது என்று அருளிச்செய்தருளினார். இதற்குக்கருத்து — 541. மத்காமம் குர்வதாம் பும்ஸாம் காமலோபோ ப4வேத்3யதி3। தத்காமம் தே பரகாவந்தி ஸ்ஸர கோடியோ மஹாஷய ॥ என்று திருமுகப்பாசுரமிருக்கையாலே ப4க3வத் கைங்கர்யத்தையிழந்து நித்ய காமாநுஷ்டா2நார்த்த2மாகப் போகை ஸ்வரூப விருத்3த4மென்றபடி.

ஒருகால் ப4ட்டருடனே அநேக வித்3வான்கள் திரண்டு வந்து தர்க்கிக்க, பட்டர் அவர்களெல்லாரையும் வாய் மூடுவித்து ஜயித்தருள, பின்னையும் அவர்கள் இவருடைய ஸார்வஜ்ஞத்தையைப் பரீக்ஷிப்போம்' என்று ஒரு குடத்திலே ஒரு பாம்பை அடக்கிக்கட்டி இக்குடத்திலேயிருக்கும் வஸ்து என்? என்று கேட்கப் பட்டரும் திருவெண்கொற்றைக் குடை இருக்கிறது என்ன அவர்களும் சிரித்துக் குடத்துக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டவளவிலே போ4கி3 புறப்பட அவர்களும் இது கொற்றக்குடையோ என்ன பட்டரும் 'அன்றோ? சென்றால் குடையாம் என்றன்றோ ஆழ்வார் அருளிச்செய்தது' என்ன, அவர்களும் இவருடைய ஸார்வஜ்ஞத்தைக்கு விஸ்மயப்பட்டு க்ருதார்த்த2ராய்ப் போனார்கள்.

---

† ஸ்வவர்க3வ்யவஹ்ருதவசநம் என்று ப்ரதிபே4த3ம்

முன்பு உடையவர்காலத்திலே ஆசார்யர்களெல்லாரும் உடையவருக்கு மாநஸ்புத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை அநுவர்த்தித்து 'ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களின் அரும்பொருள் தெரியும்படிக்கு தேவரீர் வ்யாக்₂யாநஞ் செய்தருளும்படி உடையவரை வேண்டிக்கொள்ள வேணும்' என்று பிள்ளானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளானும் உடையவர் பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமாக எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே ஸாஷ்டாங்க₃ப்ரணமம் பண்ணி ஸவிநயராய் இரப்புடனே 'ஒரு விண்ணப்பமுண்டு' என்று சொல்ல, உடையவரும் 'என்?' என்று கேட்டருள, பிள்ளானும் 'தேவரீர் ஸ்ரீப₄ாஷ்யமருளிச்செய்து தி₃க்₃விஜயம் பண்ணி த₃ர்ஶநத்தை நிலைநிறுத்தியருளிற்று; இனி திருவாய்மொழி முதலான ஆழ்வார்கள் தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்கும் வ்யாக்₂யாநம்செய்து ரக்ஷித்தருளவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி 'அப்படியாம்; நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வ்யாக்₂யாநம் பண்ணினால், மந்த₃மதிகளுக்கு இதற்கு இவ்வளவிலே அர்த்த₂முள்ளதென்று தோற்றும், ஆகில், அபசாரமாம்; ஆழ்வார்கள் பாசுரங்களுக்கு அவ்வவருடைய பு₃த்₃தி₄க்கு ஈடாக ப₃ஹுவாகச் சுரக்கும்; ஆகையாலே, நாம் அருளிச்செயல்களுக்கு வரம்பு கட்டினப் போலேயாம்; நீர் ஒருபடி திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்₂யாநஞ் செய்யும்' என்று நியமித்தருளினார். திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானும் யதிராஜரநுமதிகொண்டு ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ப்ரக்ரியையாலே திருவாய்மொழிக்கு முந்துற முன்னம் இனிதாக ஆறாயிரப்படி உரைத்தருளினார். பட்டரும் நஞ்சீயருக்குப் பிள்ளான் படி ஆறாயிரமும் நன்றாக ப்ரஸாதி₃த்தருளினார்.

நஞ்சீயரும் அத்தை நன்றாக அதி₄கரித்து, பட்டரை அநேகமாக அநுவர்த்தித்து அவருடைய அநுமதிகொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஒன்பதினாயிரப்படியாக ஒரு வ்யாக்₂

யாநம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே, பட்டருக்கு இருபத்தெட்டாந் திருநக்ஷத்ரத்திலே ஒரு கைசிகத்வாதசியின்று பெருமாள் ஸந்நிதியிலே நின்று கைசிகபுராணம் வாசித்தருளாநிற்க என்னையும் போலன்றியே ஒரு பதத்திலே நின்று பஹுமுகமாகப் பூர்வார்த்தங்களை அருளிச்செய்கிற படிகளைக் கண்டு பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி உகந்து இவருக்குத் தாம் சாத்தியிருந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் திருவாபரணம் முதலானவற்றையும் தாம் எழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தையும் பின்னையும் சிலவற்றையும் பரிசிலாக இரங்கியருளி மார்பும் தோளும் பூரித்துத் திருமேனி தெரியாமல் தவரை விஞ்சி மாறி இவர்க்கு மற்று எது கொடுப்போம்? என்று ஸந்தோஷாதிஶயத்தாலே 'பட்டரே! உமக்கு மேலைவீடு தந்தோம் என்று திருவுள்ளமாக, இவரும் மஹாப்ரஸாதம் என்று அங்கீகரித்தருள திருவோலக்கமடைய கடல் குழம்பினாப்போலே இப்படி திருவுள்ளமாவானென்? என்று கலங்கி வயிறு பிடிக்க பட்டரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே பெருமாள் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய் நின்றுகொண்டு 'நாயன்தே! தேவரீர் அர்ஜுநனைக் குறித்து 542 மோக்ஷயிஷ்யாமி' என்று அருளிச் செய்தருளிற்றென்று கேட்பார் வார்த்தை கேட்டிருக்கையன்றிக்கே தேவரீர்தாமே இப்படி திருவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்ற இப்பேற்றுக்கு அடி - உடையவர் தேவரீர் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுத்த உறவும் ஆழ்வாரோடு உண்டான குடல் துடக்கும், எம்பாரருளுமிறே என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய திருவோலக்கத்திலிருந்த ஸ்ரீரங்கமறையோர் பட்டரைப்பார்த்து,பெருமாள் உகப்புத் தலைமண்டையிட்டு விசாரியாமல் ஒரு வார்த்தை அருளிச்செய்தருளினார் நீர் இங்ஙனே உகந்து அங்கீகரிக்கிறதென்? உம்மைக்கொண்டு இவ்விபூதியைத் திருத்தவேணுமென்றன்றோ பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கிறது' என்ன பட்டரும் 'ஆனால் - இவ்விபூதியும் இவ்விபூதியிலுள்ளாரும் பாக்ய

ஹீநரானல், அடியேன் செய்வதென்? நாய்க்குடலுக்கு நறு நெய் தொங்குமோ? என்னை இவ்விபூ₄தி பொறுக்குமோ? இன்னம் சிறிதுநாள் இங்கே அடிமை கொண்டருளில் பரமபத₃த்திற்கும் இதுக்கும் சுருளும்படியுங் கட்டேனோ?' என்று பெருமாள் தம்மை விஶேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளின ராஜகுல மாஹாத்ம்யத்தாலுண்டான செருக்குத் தலை மண்டையிட்டு ஹ்ருஷ்டோக்தியைப் பண்ணி, 'நாயன்தே! ஆஸநபத்₃மத்திலே அழுத்தியிட்ட திருவடித்தாமரைகளும் அஞ்சலென்ற கையும் கவித்த முடியும் முறுவல் பூரித்த சிவந்த திருமுக மண்டலமும் திருநுதலில் கஸ்தூரித் திருநாமமும் பரமபத₃த்தில் கண்டிலேனாகில், ஒரு மூலையடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டுவருவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, நம்பெருமாளையும் பெரிய பெருமாளையும் ஆபாத₃சூட₃ம் அநுப₄வித்து, கோயிலாழ்வாரையும் ஆழ்வாரையும் கண்ணார ஸேவித்து நிற்க, பெருமாள் தம் வரிசைகளெல்லாவற்றுடன் ப்₃ரஹ்மரத₂ம் பண்ணுவித்து, கோயில் அனைத்துக்கொத்தும் அகி₂ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எல்லா ஆசார்யர்களும் மற்றுமுள்ள விப்ரவர்க்க₃ம் சூழ்ந்து ஸேவித்துவர, அவர் திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி ஆண்டாளை ஸேவித்துநிற்க, அவரும் '*நலமந்தமில்லதோர்நாடு புகுவீர்'என்று ஆஶீர்வதி₃க்க, பட்டரும் '*அம்மா! அடியேன் வேண்டுவதீதே' என்று உகந்தருளி,

திருப்பதியிலுள்ளவர்க ளடங்கத் திருமாளிகையிலே அமுது செய்தருளினபின்பு பெருங்கூட்டமாக எழுந்தருளியிருந்து, என்றையும்போலே திருநெடுந்தாண்டகத்திற்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்யாநிற்கச்செய்தே "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்கிற பாட்டுக்கு அர்த்த₂மருளிச்செய்கிறபோது, "அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்" என்கிற விடத்திலே "பறவையேறு பரம்புருடா நீ யென்னைக்கைக் கொண்டபின், பிறவி யென்னுங் கடலும் வற்றிப் பெரும்

பதமாகினறதால' எனறு இததை இரடடிததது அநுஸநதி₄த தருளித திருககணகளை மலரவிழிததுத திருமேனியைச சிவிரபபிததுப புனமுறுவல செயது திருமுடியிலே அஞசலி செயதுகொணடு அணையிலே சாயநது நிறகசசெயதே, ஸிர கபாலம வெடிததுத திருநாடடுககெழுநதருள முதலிகளும உளளேசெனறு படடா இளைததது எழுநதருளியிருககிறார எனறு ஆணடாளுககு அறிவிகக அணடாளும சடககென எழுநதருளி படடரை வாரியெடுதது மாாபிலே அணைததுக கொணடு திருநாடடுககு எழுநதருளின விஸமயததைக கணடு திருவுளளங கலஙகுதல திருமுகஙகனறுதல *கணணீாமலகுதல செயயாதே, வணடுகள பூவின பரிமள மறிநது ஆக₄ராணிதது க₃ரஹிககுமாபோலே, படடருடைய ஸௌகுமாாயமறிநது நலககாமல இவா ஹருதகமலததை அலாததித தான *செயயவவணடான தனமை தோனற ஸ்ரீவைகுணட₂நாத₂ன இவரைக கைககொணடருளுவதே! பெருமாளுககும நாசசிமாருககும பேரிழவும பெருஙகலேவ மும பெருவயிறறெறிசசலுமாயச செலலாநிறக பரமபத₃ நிலயனுககும அஙகுளள நாசசிமாருககும பெருவாழவும பெருஞசெலவமும் பெருஙகளிபபுமாயச செலலுகிறதே! எனறு புதரசோக லேஸஸபாஸமுமறறு உடையவன உடைமையைக கைககொணடால நாம வெறுககலாமோ?' எனறு ஆணடாள இருகக கடல கலஙகினாபபோலே கோயி லுளளாரடஙக சோகாாததராயக கிடநது துடிகக வேத₃ாந திகளுமவேர றறமரமபோலே கோ₄ாஷிததுககொணடுவிழுநது சோகாாததராய ப₃ஹுவாய பரலாபிததது *மழைக கணணீா மலகி நிறக பெருமாளும நாசசிமாரும திரு முததினபணி காளாஞசி திருவெணசாமரம திருவால வடடம திருவெணகொறறககுடை வெணமுததின கலசம மேறகடடு முததுததாமம தொடககமான தமமுடைய ஸாவபரிஜநபரிசச₂த₃ஙகளடஙகக கொடுதது விடடு நம் முடைய அவப₄ருதே₂ாதஸவம கொணடாடுமாபோலே படட ருககும அவப₄ருதே₂ாதஸவஙகொணடாடுஙகோள எனறு

திருவுள்ளமாய், திருமுகங்கன்றித் திருமுத்துதிர்த்துப் பெருமாளும் நாச்சிமாரும்கூடத் திருமஞ்சநமாடியருளி, 'இப்போது நமக்குச் செவ்வாய் வக்ரமாய்த்து' என்று திருவுள்ளம் நொந்து, 'நாம் புத்ரனை யிழந்தோமே!' என்று சுருளமுதும் அமுதுசெய்யாமல் முசித்து எழுந்தருளியிருக்க,

வேதவ்யாஸ பட்டர் (வேதா₃ந்தி) முதலான முதலிகள் சீராமப்பிள்ளையைக் கொண்டு பட்டரை ப்₃ரஹ்மமேத₄த்தாலே ஸம்ஸ்கரிப்பித்துப் பள்ளிபடுத்து, அவப்₄ருத₂ங்கொண்டாடி மீண்டுவரும்போது, நஞ்சீயர் முட்டாக்கிட்டு மூடிக்கொண்டு புழக்கடை வழியாலே தம்மட₂மே யெழுந்தருள, ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகள் 'இதுக்கு அடியென்?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நஞ்சீயரும் 'புதுக்க அறுத்த வித₄வை தெருவிலே வெளிப்பட வருமோ?' என்று அருளிச்செய்தருளினார்; அதாவது — ஸச்சிஷ்யன் ஸதா₃சார்யன் இறந்து பா₄ர்யாஸமனாயிருக்கை ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யென்று கருத்து.

பின்பு ஆண்டாளும் முதலிகளும் திருமாளிகையிலே புக்கவளவிலே வெறிச்சான திருமாளிகையைக் கண்டு, பட்டர் திருத்தம்பியாரான சீராமப்பிள்ளை '* நல்லதோர் தாமரைப்பொய்கை நாண்மலர் மேற்பனிசோர, அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்திட்டழகழிந்தாலொத்ததாலோ, இல்லம் வெறியோடிற்றாலோ!' என்று பாடிக்கொண்டு விழுந்து பெருமிடறுசெய்து ஆர்த்தராய்க் கூப்பிட்டு ஶோகிக்க, ஆண்டாளும் அவ்வார்த்தியைக் கண்டு 'இவர் ஆழ்வான் திருவயிற்றிலே பிறக்கத்தக்கவரல்லர்' என்று முசித்து முதலிகளைப்பார்த்து அருளிச்செய்து, 'பிள்ளாய்! பட்டர் பெற்ற பேற்றுக்குப் பொறாமல் ஜ்ஞாதித்வங்கொண்டாடுகிறீரோ? நீர் இப்படி செய்கையில் நான் ஒருகைப்புடையிருக்கிறேன்' என்ன, சீராமப்பிள்ளையும் ஶோகத்தைவிட்டுத் துணுக்கென எழுந்திருந்து ஆண்டாள் திருவடிகளிலே த₃ண்டன் ஸமர்ப்பித்து, 'அபசாரப்பட்டேன்; பொறுத்

தருளவேணும என று க்ஷமைகொணடு, ப₄டடருககுத தீாதத₂திருவத₄யயாஙக செயதருளி நிறைவேறறினபினபு, பெருமாளைத திருவடிதொழச சென றவளவிலே

பெருமாள சீராமபபிளளையை அருளபபாடிடடருளி, 'படடரையிழநதோம நாம உமககு நாம இருககிறோம முசியாதே கொளளும என று படடருடைய வரிசை களடஙகக கொடுததருளி ப₃ரஹமரத₂ம பணணுவிததுத திருமாளிகையிலே போகவிட சீராமபபிளளையும முசிய பறறு ஹருஷடராயிருநது த₃ாஸநம ஙிாவஹிததுககொணடு எழுநதருளியிருநதார

இததால, மஞசளநீா குடிபபிததுப பெறறுவளாதத வரே தம பெருவீடு கொடுககுமபடியான தனனேறறமும, ஆததமாநுஸநத₄ான வேளையிலே ஹாாதத₃ஙா ஸாக்ஷாத கரிதது வழிநடததுமபடியான தனனேறறமும பேறு இழவு இரணடுககும பெருமாள தாமாய அதில கலககமறற தன னேறறமும ஆழவானகுடலதுடககுடைய படடாககே யுளளதொன றிறே

படடா வைபவம முறறசசொலலி முடியாதிறே யதா₂ மதி யதா₂ஶருதமாகச சொனனதிததனை

படடா திருநக்ஷதரம - வைகாசியில அநுராத₄ம

அவா தனியன - 543 ஸ்ரீபராஶரப₄டடாாயஶ ஸ்ரீரங கே₃ஶபுரோஹித । ஸ்ரீவதஸாஙகஸுதஶ ஸ்ரீமாநஶரேயஸே மே஽ஸது பூ₄யஸே ॥

நஞ்சீயா நமபிளளை வைபவஙகள்

OOOOOOOOOOO

அநநதரம வேதா₃நதிகளான நஞசீயா படடாநலலருள கொணடு திருவாயமொழிககு ஒனபதினாயிரமாக ஸ்ரீப₄ாஷயபரகரியையாலே ஒரு வயாக₂யாநம அருளிச செயது முறறப படடோலைகொணடு இதனை ஒரு ஸமபுடத திலே நனறாக எழுதித தரவலலாருணடோ? என று தம

ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளைக் கேட்க. அவர்களும் 'தென் கரையினின்றும் நம்பூர் வரதராஜரென்பாரொருவர் பல காலும் இங்கேவருவர்; அவர் நன்றாக எழுதுவர்' என்று நஞ்சீயருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய. சீயரும் வரத₃ராஜரை யழைப்பித்து 'ஒரு க்₃ரந்த₂மெழுதிக்காட்டிக் காணீர்' என்ன. வரத₃ராஜரும் எழுதிககாட்ட. சீயரும் அத்தைத் திருககண் சாத்தியருளி 'எழுத்து முத்துப்போலே நன்றாயிருந்தது. ஆகிலும். இது திருவாய்மொழி வ்யாக₂யாநமாகையாலே; ஒரு விலக்ஷணரைக்கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுகையாலே திருவிலச்சினை திருநாமமாத்ரமுண்டான இவரைக்கொண்டு எங்ஙனே எழுதுவிப்பது? விஶேஷஜ்ஞரைக்கொண்டே எழுதுவிக்கவேணுமிறே' என்று ஸந்தே₃ஹிக்க. வரத₃ராஜரும் சீயர் திருவுள்ளத்தை யறிந்து 'அடியேனையும் தேவரீர் திருவுள்ளத்துக்கு வரும்படியே திருத்திப் பணிகொள்ள லாகாதோ?' என்ன. அவ்வளவிலே சீயரும் மிகவுந் திருவுள்ள முகந்து அப்போதே வரத₃ராஜரை அங்கீ₃கரித்தருளி. 544. "பஞ்சாஸ்த்ராங்க₃ா: பஞ்சஸம்ஸ்காரயுக்தா: பஞ்சார்த்த₂ஜ்ஞா: பஞ்சமோபாயநிஷ்ட₂ா:। தே வர்ணாநாம பஞ்சமாஶாஶரமாணும விஷ்ணோர்ப₄க்தா: பஞ்சகாலப்ரபந்நா:॥" என்ற ஶ்லோகத்திற்சொன்ன பரபந்நநிஷ்டை₂யெல்லாம் பூர்ணமாமபடி விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி; பட்டோலை எழுதின ஒன்பதினாயிரத்தையும் முற்ற ஒருருவரத₃ராஜருக்கு அருளிச்செய்து காட்டியருளி. 'இப்படியே தப்பாமல் எழுதித் தாரும' என்று பட்டோலையை வரத₃ராஜர் கையிலே கொடுத்தருள, அவரும் அத்தை வாங்கிக்கொண்டு 'அடியேன் ஊரிலே போய் எழுதிககொண்டு வருகிறேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய. சீயரும் 'அப்படியே செய்யும்' என்று விட, அநந்தரம் வரத₃ராஜர் திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளினவளவிலே சிற்றிடம் நீஞ்சிப்போக வேண்டுகையாலே பட்டோலையைத் திருமுடியிலே கட்டிக்கொண்டு நீஞ்சிப்போகச்செய்தே ஓரலை வந்து அடித்து க்₃ரந்த₂ம் ஆற்றுக்குள்ளே விழுந்துபோக. வரத₃ராஜரும் அக்கரை

யிலேயேறி படடோலை போயவிடடதே! இனி நாம என செயயககடவோம? எனறு விசாரிதது ஒரு அலேக2ததை யுணடாககிககொணடு நஞசீயா பரஸாதி3ததருளின ஆததா2 மொனறுந தபபாமல ஒனபதினாயிரமும நனறாக எழுதி யருளித தாம தமிழுககு மிகவும உததமவிரகராகையாலே ஓரொருபாடடுககளிலே 545 உகதாாதத4 விஸதீ3கார யுகதாாதத2ாநதரபே3ா த4நம| மதம விவரணம ததர மஹிதா நாம மநீஷிணும|| எனகிறபடியே உசிதமான ஸதலங களுககு பரஸநந க3மபீ4ரபத3ஙகளாலே ஆததா2விசேஷங களும எழுதிககொணடுபோயச சீயா திருககையிலே கொடுகக, சீயரும ஸ்ரீகோஶததை அவிழததுப பாாததவளவில தாம அருளிசசெயத கடடளையாயிருககசசெயதேயும ஶப3த3ங களுககு மிகவும அநுகு3ணமாகப பலவிடஙகளிலும அநேக விசேஷாாதத2ஙகள எழுதியிருககையாலே அததைககணடு மிகவுநதிருவுளளமுகநதருளி வரத3ராஜரைப பாாதது இது மிகவும நனறாயிராநினறது இதென? எனறு கேடக ப4யபபடடு ஒனறும விணணபபம செயயாதிருகக சீயரும நீா ப4யபபடவேணடா உணமையைச சொலலும' எனன வரத3ராஜரும சீயா! திருககாவேரி நீசசாகையாலே படடோலையை அடியேன தலையிலே கடடிககொணடு நீஞசப புககவாறே ஒரு அலை வநது அடிககையாலே அது ஆறறிலே விழுநது அமிழநது போயிறறு இது தேவரீா ஒருரு முறற பரஸாதி3ததருளின கடடளையிலே எழுதினேன எனறு விணணபபஞசெயய நஞசீயரும இவருடைய பு3த3தி4 விசேஷமிருநதபடி எனதான! இவா மஹா ஸமாதச2ரா யிருநதா நனறாக எழுதினா! எனறு மிகவும திருவுளள முகநதருளி, வரத3ராஜரை வாரியெடுதது அணைததுக கொணடு இவா நமமுடையபிளளை திருககலிகனறிதா3ஸா எனறு திருநாமஞ சாததி தமமுடைய ஸநநிதி4யிலே அரை க்ஷணமும பிரியாமல வைததுககொணடு பிளளைககு ஸகலாாததஙகளையும கரதலாமலகமாமபடி பரஸாதி3த தருளினா அவரும சீயரையலலது * தேவுமறறறியேன

என்று எழுந்தருளியிருந்தார். ஆகையாலே, சீயர் நம்முடைய பிள்ளை யென்று அருளிச்செய்த அன்றுதொடங்கி வரத₃ ராஜருக்கு 'நம்பிள்ளை' என்று திருநாம முண்டாயிற்று.

நம்பிள்ளை நஞ்சீயரை 'இதரோபாயங்களுக்கு ப்ரமாண மும் ப₃ஹுளமாய் அநுஷ்டா₂தாக்களும் பலராயிருக்க, இதுக்கு ப்ரமாணமும் சுருங்கி அநுஷ்டா₂தாக்களும் சுருங்கி ருஷிச்ச₂ந்தே₃ாதி₄தை₃வதாதி₃களும் அநுஸந்தே₄யங்க ளன்றியே யிருப்பானென்?' என்று கேட்க, சீயர் அருளிச் செய்தபடி:— இருவர் கூடி ஓராற்றிலே இறங்கிப்போகா நின்றால், ஆற்றிலமிழ்ந்தவனை அமிழாதவன கையைப் பிடித்துக் கரையேற்றுகைக்கு ஒரு ப்ரமாணாபேக்ஷை வேணுமோ? ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டென்று நினைத்திராகி லும் 546. "முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்₃யே" 547. "தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:" 548. "ந்யாஸ இத்யாஹுர் மநீஷிணோ ப்₃ரஹ்மாணம்" 549. "நிக்ஷேபாபரபர்யாயோ ந்யாஸ: பஞ்சாங்க₃ஸம்யுத:। ஸந்ந்யாஸஸ்த்யாக₃ இத்யுக்த: ஶரணாக₃திரித்யபி॥" என்று ஏவமாதி₃ ப்ரமாணங்கள் பலவற்றையும அருளிச்செய்து, 'ப்ரமாணங்களில் குறையில்லை; †(நான இவ்வர்த்த₂த்தில் ப்ரமாணந்தான வேண்டுவதில்லை யென்றிருப்பன்; அதற்கு அடி:— ஒருகுள்ளனும் ஒருநெடியனுமாக ஆற்றிலே யிழிந் தால் குள்ளன் அமிழாநின்றால நெடியவன் கையைப்பிடிக் கும்போது கரையிலேயிருந்து ஒருவன சொலலவேண்டுவ தில்லையிறே; இவனுடைய த₄ர்மிக்₃ராஹகப்ரமாணந்தானே அமையுமிறே. இவன கையை அவன் பிடிக்கைக்கு ஒரு வ்யதி₄வேணுமோ?' என்று அருளிச்செய்து) ‡[இனி அதி₄

† குண்ட₃லிதம் சில பிரதிகளிலில்லை.

‡ (பா) · பின்பு 552 'ப்₃ராஹ்மணோ யஜேத' என்று ஜாதிநிப₃ந்த₄னமாக ஶாஸ்த்ரங்கள் சொன்னாலும், க்வசித் கோணே யஜிப்பார் அல்பமாயிறேயிருக்கிறது; ஆகையாலே அதி₄காரிகள் சுருங்கியிருக்குங்காணும்"

காரி சுருககம பாாககில லோகததில இருநததே குடி யாக ஸாவரும ஸமஸாரிகளாயிருகக அதில நாலிரணடு போ உததமாஶரமிகளானுல ஸமஸாரிகளுககு ஒரு உதகாஷமும ஸநநயாஸிகளுககு ஒரு அபகாஷமுமுணடோ? இனி 550 ஜயோதிஷடோமேந ஸவாககூகாமோ யஜேத எனறு ஸவாககாநுப4வததுககு ஸாத4நததை ஶாஸதரம விதி4யா நினருல ஒரு ஊரிலே ஒருவனனரு யஜிததானெனறு கேடகிறது, இதுககோ உமககு ஆளபறறப போகிறது?] 551 ருஷயாதீ3மஶச கரநயாஸம அஙக3நயாஸஞச வாஜயேத எனகையாலே இதுககு ருஷயாத3யபேக்ஷையிலலை இதில ஆதம3ததுககுககூடடுவேணடிவிரு இதறகுஙகூடடு வேணடுவது இதுவே எனககுக கருதது எனறு திருவுளளமாக பிளளையும கருதாாதத2ராயருளினா

நமபிளளை, நஞசீயரைககுறிதது ஒருவன தனககு ஸ்ரீவைஷணவதவ முணடெனறு அறியலாவது எவவவஸதை2 பிறநதால? எனன சீயரும—ஆசசாவதாரததுககுப பரதவமுணடெனறு அறிநதவளவிலும ஒரு ஸ்ரீவைஷணவன பககல புதரக3ராதி3கள பககலுளள ஸநேஹததளவாகிலும ஸநேஹமபிறநதவளவிலும ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா கடுதது வாாததையருளிசசெயதால தனனெஞசில சிவிடகுத தடடாமே பே4ாக3ரூபமாயிருநதவளவிலும ஸ்ரீவைஷணவதவமுணடெனறு அறியலாம ஆகையால ஆசசாவதாரே பரதவபு3த்3தி4யும ப4ாக3வதபரேமமும ததகடி2ேநாகதி பே4ாக3யதாபு3த்3தி4யு முணடானபோது ஸ்ரீவைஷணவதவம ஸித்3த4மெனகிறது

நமபிளளை நஞசீயா ஸ்ரீபாத3ததிலே ஸ்ரீ ப4ாஷயம வாசிததருளா நிறகசசெயதே 'திருபபோனகம சமைநதது எனறவாறே சொககததேவரைத திருவாராத4நம பணணும எனறு அருளிசசெயய நமபிளளையும அடியேன திருவாராத4நகரமததை யறிநதேனே? எனறு விணணபபஞ

செய்ய, சீயரும் 'நானோ சால க்ரமம் அறிந்திருக்கிறேன்? த்₃வயத்தில் உத்தரவாக்யத்தை அநுஸந்தி₄த்துத் திருவடி விளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணமாட்டீரோ?' என்று அருளிச் செய்தார். 'உகந்தருளின இடங்கள் பலவிடமாய்த் திருப் போனகம் படைப்பது ஒன்றிலேயாகில், அமுதுசெய்தருளப் பண்ணும்படி எங்ஙனே?' என்று பிள்ளை நஞ்சீயரைக் கேட்க, சீயரும் 'த்₃வயத்தில் பூர்வோத்தரக₂ண்ட₂ங்களிரண்டுககும் நடுவே "ஸர்வமங்க₃ள விக்₃ரஹாய" என்கிற விஶேஷண ஸஹிதமாக உச்சரித்து அமுதுசெய்யப்பண்ணுவது' என்று அருளிச்செய்தார். இத்தால், உப₄யக₂ண்ட₂மத்₄யே இத்தை உச்சரிக்க அருளிச்செய்தது-கைங்கர்யவாசகசதுர்த்தி₂யுடன் இச்சதுர்த்தி₂சேர்ந்திருக்கைக்காகவும், உப₄யநாராயணபத₃ ஸித்₃த₄விக்₃ரஹ ஸமர்ப்பகமாகைக்காகவும் அநந்யப்ரயோஜநத்வ த்₂யோதநார்த்த₂மாகவுமிறே; இத்தால் நம் பூர்வாசார்யர்கள் த்₃வயமொழிந்த மந்த்ரங்கொண்டு திருவடி விளக்கார்களென்று கருத்து.

நஞ்சீயரை நம்பிள்ளை 'அவதாரங்கள் ஏதுக்காக?' என்று கேட்க, சீயரும் 'ஓரோரவதாரங்களால் பண்ணின ஆனைத்தொழில்களெலலாம் பா₄க₃வதாபசாரம் பண்ணினவனை அந்தபப₂லத்தை அநுப₄விப்பிக்கைக்காக' என்று அருளிச்செய்தார். பிள்ளையும் 'பா₄க₂வதாபசாரந்தான் எது?' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சீயரும் 'ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டக்கால் தங்களோபாதி ப்ரக்ருதிமான்களாக நினைத்திருக்கும் புல்லிமை; எங்ஙனேயென்னில்;-ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை "திருவுடை மன்னர்." "செழுமாமணிகள்." "நிலத்தேவர்," "பெருமக்கள்." "தெள்ளியார்" "பெருந்தவத்தர்." "உருவுடையார் இளையார்கள் நல்லார்." "வேதம்வல்லார்," "செய்தவேள்வியர்." "தக்கார் மிக்கார்." "வேதவிமலர்." "சிறுமாமனிசர்," "எம்பிரான் தனசின்னங்கள்," "பேராளன் பேரோதும்பெரியோர்" என்று இப்படி பலபடியாக மிக

வும விருமபி நம குலநாதராய *மயாவற மதிநலமருளப
பெறற ஆழவாாகள பஹுமதிபணணித திருநாமஙகள
சாததி வாயபுலததி அருளிச செயகையாலே ஸ்ரீவைஷண
வாகளைத தஙகளோடொதத பரகருதிமானகளெனறு நினைத
திருககை நேரே பூாகவதாபசாரமெனறு அருளிச
செயதாா ஆகையால ஆழவாாகளுமுடபட கடலமலலைத
தலசயனததுறைவாரைக கொணடாடும நெஞசுடை
யாரவரெஙகள குலதெயவமே எனறு பஹுமதிபணணி
விருமபும ஸ்ரீவைஷணவவிஷயததில ஸவஸாமயபுததியே
அநாததஹேதுவிறே

நஞசீயா நமபிளளையைககுறிததது, 'பகவதநுபவம
பணணுமவனுககு விஷயாநுபவததில அநவயமிலலை இவ
வாததததை ஆழவாாகள பலவிடஙகளிலும அருளிசசெய
தாாகளிறே எஙஙனேயெனனில — *வாசுதேவன வலை
யுளகபபடுதல — *மாதராாகயறகணணெனனும வலையுடபடு
தல *மதுரககொழுஞசாறுகொணட சுநதரததோளிலே
யகபபடுதல - *சாநதேநது மெனமுலையாா தடநதோளிலே
யகபபடுதல, *வானவாககு வனதுணையான அரஙகததுறை
யும இனதுணைவனைத துணையெனறிருததல *ஆவியே
யமுதே யென நினைநதுருகி யவரவாபணைமுலை துணை
யெனறிருததல *அபபொழுதைககபபொழுது எனனாரா
முததைப பாநமபணணுதல - *பாவையாவாயமுததைப
பாநமபணணுதல *நானகுவேதபபயனைப பேணுதல—
*மாதராா வனமுலைபபயனே பேணுதல, ஒனறில இது
வாதல ஒனறில அதுவாதலெனறு ஏவமாதிகளாலே பஹு
முகமாக அருளிசசெயதாாகளிறே ஆகையாலே அனன
மெனனடையினாகலவியை அருவருததஞசினேயல என
றும முநதுறவுரைககேன விரைககுழலமடவாாகலவியை
விடு' எனறும ஸ்ரீபரகாலரான திருமஙகையாழவாா பரத
மம விஷயருசியைக காறியுமிழநதே பகவதஸமாஶரயணம
பணணவேணுமெனறு நிஷகாஷிதது அருளிசசெயதருளுகை

யாலே க்ஷுத்₃ரவிஷயத்தை ஸவாஸநமாகப் பரித்யஜித்தே ப்ராப்த விஷயத்தைப் பற்றவேணும்' என்று அருளிச் செய்தார். பிள்ளையும் க்ருதார்த்த₂ராய் நஞ்சீயரை அரை க்ஷணமும் * பிரியாவடிமை செய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, நஞ்சீயர் நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₃ம் நிர்வஹித்தருளுகையாலே, பிள்ளை சீயருக்கு ஶதாபி₄ஷேகம் பண்ணியருளினரென்று ப்ரஸித்₃த₄மிறே.

நஞ்சீயர் பக்கலிலும் நம்பிள்ளை பக்கலிலே ஸர்வார்த்த₂ங்களும் வந்து குடிபுகுருகையாலே பிள்ளையும் தீ₃பாது₃த்பந்ந ப்ரதீ₃பம்போலே த₃ர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக் கண்டு, சீயரும் க்ருதக்ருத்யராயிருக்குங் காலத்திலே, நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாத₃த்திலே பெரியவாச்சான் பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளை, பின்பழகிய பெருமாள் சீயர், ஈயுண்ணிமாத₄வப் பெருமாள் முதலான அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்த₂ராயிருந்தார்கள்.

இவர்களிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயர் ஊணுமுறக்கமுமின்றியே பிள்ளை திருவடிகளிலே * வழுவிலாவடிமை செய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங்காலத்திலே, ஒருகால் திருமேனிபாங்கின்றியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபோது, தமக்கு அந்தரங்க₃ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அழைத்து, 'அடியேன் இப்போது திருவடிசாராமல் இங்கே இன்னம் சிறிது நாளிருக்கும்படி பெருமாள்ஸந்நிதி₄யிலே சென்று ஏழையேதலனும் ஆழியெழச்சங்கும் விண்ணப்பஞ்செய்து ப்ரபத்திபண்ணி வேண்டிக்கொள்ளுங்கோள்' என்ன, அவர்களும் அப்படியே செய்துநிற்க, சீயருக்குத் திருமேனி பண்டுபோலே பாங்காயிற்று.

இத்தைக் கேட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், நம்பிள்ளை ஸந்நிதி₄யிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, 'ஜ்ஞாநவ்ருத்₃த₄ருமாய் வயோவ்ருத்₃த₄ருமாயிருக்கும் பின்பழகிய பெருமாள்சீயர் இப்படிச்செய்தார்; இது இவர் ஸ்வரூபத்

துககுச சேருமோ?' எனறு விணணபபஞ்செயய பிளளை யும அவருடைய அபி₄பராய மறிகிலோம ஸகலஸாஸதரங களும போருவது பிளளையெஙகளாழவானுககாயதது அவாபககல சென்று கேளுஙகோள எனன ஸ்ரீவைஷண வாகளும எஙகளாழவானைக கேடக அவரும ஸ்ரீரஙகைங்கரு வாயததில ஸஙக₃மபோலே காணும எனன பிளளையும இததைககேடடு 'அழகிது! திருநாராயணபுரததரையரைச சென்று கேளுஙகோள எனன அவாகளும அவரைக கிடடிக கேடடவிடததில அவரும இஙகுத துவககின கைஙகாயம தலைககடடாமையாலே காணும எனன பிளளை இததையுஙகேடடு 'ஆகிறது அமமஙகியமமாளைக கேளுஙகோள எனன, அவரும பிளளைகோ₃ஷ்டி₂யிலிருநது ப₄க₃வத₃விஷயங கேடகிறவாகளுககும ஒருதே₃ஸவிஸேஷம ருசிககுமோ? எனன இததையும பிளளை கேடடு 'நலலது! என்று விடடு அமமஙகிய பெரியமுதலியாரைக கேளுங கோள எனன, அவரும நமபெருமாள சிவநத திருமுக மணடலமும கஸதூரிததிருநாமமும பரமபத₃ததிலே கணடிலேனாகில ஒரு மூலையடியே முறிததுககொணடு மீணடு வருவேனெனறனரே படடா அருளிசசெயதது அபபடியே இவரும நமபெருமாள சிவநத திருமுகமணட லததையும திருநுதலில கஸதூரிததிருநாமததையும விடடுப போகமாடடாராகவேணும' எனறார பிளளை இவறறை யெலலாம திருவுளளமபறறியருளி சீயா திருமுகமணட லததைபபாாததுச சிரிதது இவை உமமுடைய நினைவுககு ஒககுமோ? எனன இவை இததனையுமனறு எனறு விணணபபஞசெயய ஆகில, உமமுடைய அபி₄பராயததை நாம அறிநதோம எனறு பிளளை அருளிசசெயய சீயா 'தேவரீா ஸாவஜ்ஞராகையாலே அறிநதருளாததிலலை அடியேனைககொணடு வெளியிடத திருவுளளமாகில விணணபபஞசெயகிறேன திருமஞசனசசாலைககு, எழுந தருளி தேவரீா திருமஞசநமுறைகளிலே திருமஞசனங கொணடருளித தூயவுடையாடை திருவுததரீயஞ சாததி

யருளி உலாவியருளும்போது குறுவேர்ப்போடே கூடின திருமுகமண்டலச்செவ்வியையும், அடியேன் சுற்றிச் சுழற்றிப்பரிமாறுகிற கைங்கர்யத்தையும் விட்டு அடியேனுக்குப் பரமபத₃த்துக்குப்போக இச்சை₂யாயிருந்ததில்லை; பெருமுகேஉல்லாஸமும் இன்னம் சிறிதுகாலம் இங்கேயிருந்து பெறவேணுமென்று நினைத்துச் செய்தேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். இத்தைக்கேட்டருளிப் பிள்ளையும் முதலிகளும் 'இவ்வுடம்போடே இவ்வைஶ்வர்யம் கூடுவதே!' என்று மிகவுந் திருவுள்ள முகந்தருளினார்கள்.

ஒருநாள் நம்பிள்ளை ப₄க₃வத்₃விஷயம் அருளிச்செய்து கோ₃ஷ்டி₂ கலைந்தவளவிலே, பின்பழகியபெருமாள்சீயர் பிள்ளை திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து 'இவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த₂ங்களிவையென்று அருளிச்செய்யவேணும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் இச்சை₂ ஸ்வரூபம்; இரக்கமே உபாயம்; இனிமை உபேயம்' என்று அருளிச்செய்ய, 'அப்படியன்று அடியேன் நினைத்திருப்பது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஆகில், உமக்கென்று சில பிள்ளைக்கிணறுகளுண்டோ? நீர் எங்ஙனே நினைத்திருப்பது? அதனைச் சொல்லிக்காணீர்' என்ன, 'தேவரீர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று நினைத்திருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமையாயிருக்கையே அடியேனுக்கு ஸ்வரூபம்; அவர்களுடைய அபி₄மானமே அடியேனுக்கு உபாயம்; அவர்களுக்கு முகமலர்த்தியே அடியேனுக்கு உபேயமென்று நினைத்திருப்பன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய சீயரையும் பிள்ளை போர ப்ரியப்பட்டருளினர்.

ஒருகால பிள்ளை ப₄க₃வத்₃விஷயம் அருளிச் செய்து கோ₃ஷ்டி₂ கலைந்து போகாநிற்கச்செய்தே ஸ்ரீவைஷ்ணவனையிருப்பானொரு ராஜா, வருகிற பெருந்திரளைக் கண்டு 'நம்பெருமாள் திருவோலக்கம் கலைந்ததோ? நம்பிள்ளை கோ₂ஷ்டி₂ கலைந்ததோ? என்று கேட்டானென்பர்கள். இப்படி மஹாஸமருத்₃த₄மான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நம்பிள்ளை வாழ்ந்

தருளுஙகாலததிலே, முதலியாணடான திருபபேரனாராய கநதாடையாணடான குமாரரான கநதாடைத தோழபபா நமபிளளையுடைய பெருமதிபபையும வைபவததையுங கணடு அஸூயாளுவாயப பொறுககமாடடாமலிருககுமவா ஒருநாள பெருமாள ஸநநிதியிலே பெருமாளை ஸேவிததுக கொணடிருககிறவளவிலே, பிளளையும முதலிகளும பெருந திரளாகப பெருமாளை ஸேவிககவெனறு கோயிலுககுளளே யெழுநதருள தோழபபா பிளளையுடைய பெருமையைக கணடு பொறுககமாடடாமல சீறி பககவதஸநநிதியிலே நமபிளளையை பஹூவாகப பருஷோகதிகளைசசொலலி அநேகமாக நிநதிககக, பிளளையும அதனைககேடடு நடுஙகிக கொணடு பெருமாளை ஸேவிததுப புறபபடடெழுநதருள இசசெயதியை ஜஞாநாதிகையாயிருககிற தோழபபா தேவிகள கேடடுப பெருகக வயாகுலபபடடுத திருமாளி கைககுள செயகிற கைஙகாயஙகளையும செயயாமல விடடு வெறுதது எழுநதருளியிருகக, அவவளவிலே தோழபபரும பெருமாளை ஸேவிதது மீணடு தமதிருமாளிகையிலே எழுந தருள, தேவிகளும முனபுபோலே எதிரே புறபபடடுவநது பரிதியுடனே தமககு ஒருகைஙகாயமும பணணுமையாலே தோழபபா தமதேவியாரைபபாாதது உனனை நாம அஙகீ கரிதத அனறு தொடஙகி இனறளவாக நமமைக கணடால ஆசாாயபரதிபததி பணணிககொணடுபோநதாய இனறு உதாஸீநம பணணியிருநதாய இதறகு அடி என? எனறு கேடடருள தேவிகளும தோழபபரைககுறிதது வாரீா! ஆழவாாகமமுடைய திருவவதாரமெனனலாமபடி ஒரு அவதாரவிஶேஷமாயப பெருமாளுககு பராணபூதருமா யிருநதுளள நமபிளளையைப பெருமாளஸநநிதியிலே கூசா மல அநேகமாகப பருஷோகதிகளைபபணணி தூஷிதது இபபடி செயதோமே!' எனகிற அநுதாபமுமறறு உஜஜீ விககவிருககிற உமமோடு எனககு எனன ஸமபநதமுணடு? நீா எனனை வெறுததீராகில எனனுடைய மாதாபிதாககள பெறறுவளாதது உமமுடைய கையிலே காடடிததநத

இந்த ஶரீரத்தை உமக்குவேண்டினபடி செய்துகொள்ளும்; எங்களாசார்யர் என் ஆத்மாவை அடியிலே அங்கீ₃கரித் தருளினவன்றே நான் உஜ்ஜீவித்தேன்; ஆனபின்பு 552. "பத்₃மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி கதா₃சந" என்று பா₄க₃வதாபசாரம் பண்ணினவர்களை ஒருகாலும் க்ஷமிப்பதில்லை யென்று பெருமாள்தாமே அருளிச்செய்த திருமுகப்பாசுர மறிந்தும் அறியாதவர்போலே யிருக்கிற உம்மோடு எனக்கு ஸஹவாஸங்கூடாது; ஆகையாலே, நிலம்பிளந்தால் இழை யிட வொண்ணாதாப்போலவும், கடலுடைந்தால் கட்ட வொண்ணாதாப்போலவும், மலைமுறிந்தால் தாங்கவொண்ணா தாப்போலவும் அநுதாபம் பிறவாத பா₄க₃வதாபசாரம் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதிறே; ஆனபின்பு நான் என்னிஷ்டத்திலேயிருந்து ஈடேறிப்போகிறேன்' என்ன, தோழப்பரும் தே₃விகள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டுச் சற்றுப்போது திகைத்து எழுந்தருளியிருந்து, பெரிய வித₃க்₃தாணுகையாலும் திருவம்ஶப்ரபா₄வத்தாலும் அஸூயை யால வந்த திருவுள்ளத்தின் கலக்கந்தீர்ந்து தெளிந்து வந்து தே₃விகளைப்பார்த்து 'நீ சொன்னதெல்லாம் ஒக்கும; நாம் தப்புச்செய்தோம்; இனிமேல் செய்ய அடுக்குமதேது?' என்ன, தே₃விகளும் 'ஆற்றிலே கெடுத்துக் குளத்திலே தேடாதே, கெடுத்த விடத்தே தேடிக்கொள்ளீர்' என்ன, தோழப்பரும் 'ஆவதென்?' என்ன, தே₃விகளும் 'பரம த₃யாளுவான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே சென்று ஸேவித்து அபராத₄க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு அவர் கருபை பண்ணியருள ஈடேறீர்' என்ன, தோழப்பரும் 'அவரைப் பெருமாளுடைய பெருந்திருவோலக்கத்திலே பரிப₄வித்து, இப்போது அவர் ஸந்நிதி₄யிலே போய்நிற்கவென்றால் எனக்கு லஜ்ஜாப₄யங்கள் அநுவர்த்தியாநின்றது; நீ கூடவந்து க்ஷமிப் பிக்கவேணும்' என்ன, தே₃விகளும் தோழப்பர் சொலலும் வார்த்தையைக்கேட்டு 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கடுக வெழுந்திருந்து அவரையுங் கூட்டிக்கொண்டு நம்பிள்ளை திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளுவதாகப் புறப்பட்டவளவிலே,

நமபிளளை செயதபடி — கோயிலும எழுநதருளின பினபு முதலிகளெலலாரையும அனுபபியருளி, பகலெலலாம அமுதுசெயதருளாமல தம திருமாளிகைககுளளேயெழுநதருளியிருநது ஸாயஙகாலமானவாறே ஆவஶயககாமததைச செயதருளி ஒறறைததிருபபரியடடததுடனே முடடாக கிடடுககொணடு தாம ஒருவருமே எழுநதருளிக கநதாடைத தோழபபா திருமாளிகைவாசலிலே கைபபுடையிலேவநது கணவளாநதருள தோழபபரும தேவிகளுமாகத திருவிளககையேறறிககொணடு பிளளைதிருமாளிகைககு எழுநதருளுவதாகத திருமாளிகைவாசலிலே புறபபடடவளவிலே, திருவிளககொளியாலே கைபபுடையிலே ஒரு வெளளை கிடககிறதைக கணடு, தோழபபா இஙகு ஆர கிடககிறாா?' எனறுகேடக பிளளையும அடியேன திருககலிகனறிதாஸன எனன, அவவளவிலே தோழபபா 'இதென! எனறு திகைதது பிளளையைப பாாதது நாம மஹாதேஜஸவீ நமமை நமபெருமாள திருவோலககததிலே பரிபவிககலாவதென? எனகிற கோபாதிஶயததாலே நமமுடைய வாசலிலே வநது மௌாகயமசெயவதாகக கிடககிறீரோ?' எனன நமபிளளையும தோழபபரைக குறிதது அடியேன அபபடிசெயய வரவிலலை எனன ஆகில, இஙகு வநது கிடபபானென?' எனறு தோழபபா கேடக பிளளை அருளிசசெயதபடி — பெரியபெருமாள ஸநநிதியிலே முதலியாணடான திருபபேரனாான தேவரீா திருவுளளஙகலஙகுமபடி வாததிதத மஹாபாபியான அடியேனுககு தேவரீா திருமாளிகைவாசலலலது புகுவாசல மாணடு வநது கிடககிறேன எனன

இவரை அநுவாததிபபதாகப புறபபடடுவநது நிறகிற தோழபபா பிளளை கணவளாநதருளுகிற நைசயததைக கணடு அவருடைய நைசய வாாததைகளையும கேடடு இதொரு அதிகார மிருநதபடியென! எனறு போர விததராயப பிளளையை வாரியெடுதது அணைததுககொணடு இததனைநாளும சிறிதுபேருககு ஆசாாயரெனறிருநதேன

இப்போது லோகத்துக்கெல்லாம் நீரே ஆசார்யராகைக்கு ப்ராப்தரென்று அறிந்தேன்' என்று தோழப்பர் உகந்து 'லோகாசார்யர்' என்று பிள்ளைக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி யருளித் தம்முடைய திருமாளிகையிற் கொண்டுபுக்குத் தாமும் தேவிகளுமாகப் பிள்ளையை அநேகமாக அநுவர்த் தித்து அவர்திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்து, தமக்கு வேண்டும் அர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு, பிள்ளைதிருவடிகளிலே ப்ரவணராய் க்ருதார்த்தரா யருளினர்.

இப்படி நம்பிள்ளை மஹாவைபவமுடையராய் வாழ்ந் தருளுமது கண்டு நஞ்சீயர் செய்தது வாய்த்து ஸ்ரீமானாய் நூறுதிருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்து அந்திமதசையிலே திருமேனியிலே நோவுசாத்திக கண்வளர்ந்தருள, சீயர் ஸிஷ்யரான குட்டிக்குறியிளையாழ்வார் சீயரைப் பார்த்து 'த்வயத்தை அநுஸந்திததாலாகாதோ?' என்ன, நஞ்சீய ரான பெரியசீயர் அவரைக்குறித்து 'அது என்? உனக்கு வேண்டாதே எனக்கு இப்போதாக வேண்டுகிற தென்? நடையாடித் திரிவார்க்கு வேண்டாதே, கிடக்கைப் பட்டார்க்கு வேண்டியோ த்வயமிருப்பது?' என்ன, அவரும் நிருத்தரராய் லஜ்ஜிதரானாரிறே; இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களுக்கு த்வயம் ஸதாநுஸந்தேய மென்றபடி.

இத்தைக் கேட்டுத தெற்காழ்வார்பட்டர், சீயர் ஸ்ரீ பாதத்திலே சென்று ஸேவித்து 'உமக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்?' என்று கேட்டருள, சீயரும் 'பெரிய பெருமாள் ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ண அநுபவிக்க வேண்டி யிராநின்றது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தெற்காழ்வார் பட்டரும் இத்தைத் திருமாலை தந்த பெருமாளுக்கு அறி விக்க, அவரும் இத்தைப் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெருமாளும் புறப்பட்டருளி மடத்துவாசலிலே சென்று சேலையைக்களைந்து சீயரை அநுபவிப்பித்தருள,

சீயரும அநுப1வித்து ஹருஷ்டராய்ப பிளளை தொடககமான முதலிகளைககுறித்து பெருமாள எனககு ஸாவஸவத3ாநம பணணியருளினா நாம உஙகளுககு ஸாவஸவத3ாநம பணணுவதாக ஒருபபடடோம அபேகஷையுடையாா உடையபடியே அபேகஷித்துககொளளுஙகோள என்று அருளிசசெயய பிளளையும அடியேனுககுத் தஞசமாயிருபப தொரு வாாததைத அருளிசசெயயவேணும என்று விணணபபஞசெயய சீயரும மணககோலததிலே முளளைத தெளிபபாரைபபோலே இபபோது தஞசமாகக கேடபது ஒருவாாததையுணடோ? என்று பிளளைககு அருளிசசெயத வாாததை — ஆதமவிநியோக3ும ஈஸவர னென்றிராதே ஈஸவரவிநியோக3ும ஆதமா என்றிரும என்று அருளிச செயய, அதில பிளளை திருவுளளம பரஸநநமாகாமையாலே பேசாதே நிறக சீயரும உமமுடைய நினைவு எது? சொலலிககாணீா' எனன பிளளையும ஒரு ஸ்ரீவைஷண வா பரமபத3ததிறகு எழுநதருளினால இஙகு இருககும ஸ்ரீவைஷணவாகள எனன நினைததிருககககடவா? எனன சீயரும அது அதி1காராநுகு3ணமாகவனறோ இருபபது? த்3ருபதனுகில ஆாததனகிறுன ஆாததனுகில த்3ருபதனு கிறுன' என்று அருளிசசெயதருளி பினனையும பிளளையைக குறிதது 'ஜஞாநகாாயததில உமககுக காதக்வயமிலலை பெருமாளுககு உகபபாக முதலிகளையுங கூடடிக்கொணடு த3ாஸநாாதத்3ம நிாவஹிதுதுப போரீா என்று அருளிச செயது வாரீா பிளளாய! படடா அடியேனுககு ஹிதோ பதே3ஸஞசெயது வேதாந்தியெனகிற பேரையுடையோம, நமபககல ஆஸரயிததோம, ப3ஹு த்3ரவயததைத ஆசாாய த3கஷிணையாகக கொடுததோம என்று இறுமாநதிராதே எமபெருமானாா திருவடிகளே தஞசமென்றிரும என்று அருளிசசெயதாா, நீரும அபபடியே லோகாசசாாயரெனகிற பேரை யுடையோம அருளிசசெயல நாலாயிரததிறகும பொருளசொலல வலலோம ஸ்ரீப1ாஷயததிறகும பரவாதத கா என்று மேன்மையை நினைததிராதே எமபெருமானாா

திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும்' என்று அருளிச்செய்து. பிள்ளை முதலான முதலிகளை க்ஷமைகொண்டு தீர்த்தமுங் கொண்டு அமுது செய்தருளப்பண்ணி, கோயிலுக்கு நேரே ப்ருகுவத்ஸேநாபதி சீயர் மடியிலே திருமுடியும், பின்பழகிய பெருமாள் சீயர் மடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருளி, பட்டர் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினார். பிள்ளையும், ஆசார்யவிஶ்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதே * மல்குநீர்க்கண்ணோடு மையலுற்று க்லேஶித்தருள, முதலிகளும் தேவரீர் இங்ஙனே ஶோகிக்கக்கூடுமோ? என்ன, பிள்ளையும் தம்மிலே தேறிநின்று, பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின திருமாலையையும் திருப்பரியட்டங்களையும்கொண்டு கோயிலனைத்துக் கொத்தும் வந்து ஸேவிக்க, யதிஸம்ஸ்கார விதியால் ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச்செய்து சீயரை அதி ஸம்ப்ரமத்துடனே ஸம்ஸ்கரித்துக் கூவித்துப் பள்ளிபடுத்தருளி. பின்புண்டான க்ருத்யங்களையெல்லாஞ்செய்து சீயருக்குச் சீர்மையுடன் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள்.

அந்திமதஶையில் ஈஶ்வரன்தானே விஷயீகரித்தெழுந்தருளி ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும். நூறுரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து நிர்வஹித்தருளி ஶதாபிஷேகம் பண்ணப்பெற்ற தன்னேற்றமும். ஆசார்யாநுவர்த்தநப்ரதிபந்தகங்களான களத்ர புத்ர க்ஷேத்ர மித்ர தந தேஶவாஸங்களை நேராக நிவர்த்தித்து ஆசார்யன் எழுந்தருளியிருந்த தேஶமே பரமப்ராப்யமென்று எழுந்தருளி வந்து தம் ஸர்வஸ்வத்தையும் அத்தலைக்கே ஶேஷமாக்கித் தத்கைங்கர்யமே யாத்ரையாய் அதுவே ஸத்தாதாரகமாகப் பெற்ற தன்னேற்றமும் இவரொருவர்க்குமே உள்ளதொன்றிறே.

நஞ்சீயர் திருநக்ஷத்ரம், பங்குனியில் உத்திரம்.

அவர்தனியன் - 553. "நமோ வேதாந்த வேத்யாய ஜகந்மங்கள ஹேதவே। யஸ்ய வாகம்ருதாஸார பூரிதம்

பு₄வநத்ரயம் ॥ 554 யத₃்வசஸ ஸகலம் ஶாஸ்த்ரம் யத்கரியா வைதி₃கோ விதி₄ । யத்கடாக்ஷா ஜக₃த்₃ரக்ஷா தம் வந்தே₃ மாத₄வம் முநிம் ॥

இதில் பெருமாள் இரங்கின ஸாவஸ்வத₃ாநம்-மறைவு அறத் திருமேனி காட்டுகை நஞ்சீயாபண்ணின ஸாவஸ்வ த₃ாநம் - மறைவு அறச் சரமார்த்த₂ விஶேஷங்களை வெளியிடுகை ஆத்மவிநியோகமு ஈஶ்வரனென்றிராமைக்கு அடி பூ₂விதவாப்தி₄மாநித்வமில்லாமை ஈஶ்வரவிநியோகம் ஆத்மா வென்றிருக்கைக்கு அடி பூ₂வியுமாய அபி₄மாநியுமான ஶேஷிக்கு இஷ்டவிநியோக₃ார்ஹனுகை ஆர்த்தனுகில த₃ருபத்னுகையாவது - தகீ₃யவிஶ்லேஷத்தில ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறக்குமபடியான பரமார்த்தி விளையில இப்போதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவன்றே போகிறேனென்று த₃ருபதி பிறக்கை த₃ருபத்னுகில ஆர்த்தனுகையாவது - தகீ₃யரை விஶ்லேஷித்தும ஶரீரவிஶ்லேஷம்பிறக்குமபடி அதிஶயித்த ஆர்த்தியின்றியே ஸ்வஶரீர விஶ்லேஷத்தளவும் பொறுக்குமபடியான ஆர்த்தி அநுவர்த்திக்க த₃ருபதியுண்டாய இப்போது உசாத்துணை இழந்தோம் என்னுமளவேயாகை யென்றபடி

பிள்ளையும் இவ்வார்த்த₂தைக்கேட்டு அநுஷ்ட₂ாநபா யந்தமாகக் கண்டருளினார் எங்ஙனே யென்னில —அம்மங்கியம்மாள் பரமபத₃த்திற்கு எழுந்தருளும்போது பிள்ளை அவர் திருமாளிகையேற எழுந்தருள அம்மாள் தே₃விகள் ப்ரஸந்நையாயிருக்கக் கண்டு ஸ்ரீ பாத₃த்து முதலிகள் 'இதற்கு அடி என்?' என்று பிள்ளையைக் கேட்க, பிள்ளையும் தே₃விகள் விஷயத்தில இதற்குமுன்பு அம்மாள் பண்ணின விரோத₄முண்டாகிலிறே அவர் பேற்றுக்கு இவர் வெறுப்பது என்று அருளினார் தம்முடைய ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகளில ஒருவர் திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள, தத₃ பூ₂ர்யாபுத்ராதி₃கள் வந்து தம் ஸ்ரீ பாத₃த்திலே விழுந்து அழ 'இதற்கு அடி என்? என்று முதலிகள் கேட்க,

பிள்ளையும் 'பெறுகிற தே3ஶம் கொந்தளிக்கிறபடி கண்டால் இழக்கும் தே3ஶம் எப்பாடு படக்கடவதோ ?' என்று அருளினர்; ஆகையால், ஸத்3வஸ்துவை இழந்த தே3ஶம் கையெடுத்துக் கூப்பிடச் சொல்லவேண்டாவிறே யென்று கருத்து.

நம்பிள்ளையும், ஸ்ரீபாத3த்துமுதலிகளும் திருவெள்ளறை நாச்சியாரை ஸேவித்து மீண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே திருக்காவேரி இருகரையும் ஒத்து அதிக3ம்பீ4ரமாய் நாநாவர்த்தஜூ2ஷாகுலமாய்த் *தடவரையதிரத் தரணிவிண்டிடியத் தலைப்பற்றிக் கரைமரஞ்சாடிக் கடலினைக்கலங்கக் கடுத்திழி க3ங்கை3போலே புங்க2ாநுபுங்க2மாக ப்ரவஹியாநிற்க, ஓடம் கிடையாதபடியாலே ஒரு தாழியிலே எழுந்தருள, நட்டாற்றிலே சென்றவாறே, போதும் அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் அக்கரை இக்கரை முன்னடி தெரியாமே திக்3விப்4ரமம் பிறந்து தாழி அமிழத் தேட, இந்த அவஸ்தை2யில் 'நாலிரண்டு பேர் தாழியை விட்டால் கரையிலே யேறலாம்; ஒருவரும் விடாதிருக்கில் நம்பிள்ளை முதலாக எல்லோரும் அமிழ்ந்து தட்டுப்பட்டுப்போகிறது' என்று தாழிக்காரன் கூப்பிட, அவ்வளவிலும் நட்டாறுகையாலும், ப4யாதிஶயத்தாலும் ஒருவரும் அதற்கு இசைந்துவிட்டார்களில்லை; அவ்வளவிலே, ஒரு ஸாத்விகையான அம்மையார் தாழிவிடுகிறவனைப் பார்த்து 'நூறு பிராயம் புகுவாய்; *உலகங்கட்கெல்லாம் ஒருயிரான நம்பிள்ளையைப் பேணிக்கொண்டு கரையிலே விடு' என்று அவனை ஆஶீர்வதி3த்து அந்த4காரத்தையும் பாராமல் ஆற்றிலே விழுந்தாள்; அவ்வளவுகொண்டு தாழி கரையிலே போக, பிள்ளையும் அக்கரையேறி 'ஓர் ஆத்மா தட்டுப்பட்டுப்போச்சுதே!' என்று பலகாலும் அருளிச்செய்து வ்யாகுலசித்தராயிருக்கிறவளவிலே, அப்போது அம்மையார் நாலடிவிட்டுப்போனவளவிலே ஒருதிடர் ஸந்தி4க்க அதிலே த4ரித்து நின்று, இராக்குரலாகையாலும் கரை ஆஸந்ந

மாகையாலும் ஸ்வாசார்யரான நம்பிள்ளை வ்யாகுலப்பட்டு அருளிச்செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டு ஸ்வாமீ! தேவரீர் வ்யாகுலப்பட்டருளவேண்டா; அடியேன் இங்கே இருக்கிறேன் என்று குரல்காட்ட பிள்ளையும் திடர்கள் மரங்கள் ஸந்நித்தத்தாகக்கூடும் என்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாழிக்காரனையிட்டு அவளையும் அக்கரையிலே அழைப்பித்துக்கொள்ள, அவளும் வந்து பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவித்து, ஆசார்யனையல்லது ரக்ஷகாந்தரம் அறியாத வளர்கையாலே அடியாள் ஆற்றிலே ஒழுகிப்போகிற போதும் தேவரீர் அங்கே ஒருகோரைமேடாய் வந்து ரக்ஷித்தருளிற்றே! என்று கேட்க பிள்ளையும் உம்முடைய விச்வாஸமிதுவானபின்பு அதுவும் அப்படியாகாதோ? என்று அருளினார். இத்தால் ஸ்வசரீர ஆத்மப்ராணனைகளை அழியமாறியாகிலும் ஆசார்யனைப் பேணவேணுமென்னும் நிஷ்டையுண்டாகவே, ஈச்வரன் அவனைப் பேணி ரக்ஷிக்குமென்னுமது சொல்லவேண்டாவிறே.

அனந்தரம் பிள்ளையும் முதலிகளுமாகக் கோயிலிலே எழுந்தருளியிருந்து ச்ரமம் நிவ்ருத்துக்கொண்டு வாழ்ந்தருளுகிற காலத்திலே நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயித்திருப்பாளொரு அம்மையாருக்குத் திருமாளிகைக்கு அருகே ஒரு கோல் துறை நிவேசமுண்டாய் அதிலே குடியாயிருக்கும் அவளுக்கு ஸப்ரஹ்மசாரியாயிருப்பாரொரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பிள்ளை திருமாளிகை நெருக்கமாயிருக்கிறது இந்த ஒருகோல்துறையை ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பியும் என்று அம்மையாருக்குப் பலகாலும் அருளிச்செய்ய அவளும் கோயிலிலே ஒருகோல் துறை ஆருக்குக் கிடைக்கும்? நான் திருவடிசாருந்தனையும் கொடேன் என்ன ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் இந்த விசேஷத்தைப் பிள்ளைக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையும் அம்மையாரை அழைத்தருளி உமக்கு ஒரு சரீரத்திற்குச் சற்றிடமன்றோ வேண்டுவது? முதலிகள் எழுந்தருளியிருக்க நெருக்கமா

யிருக்கிறது; உன் ஒருகோல் துறையையும் நமக்குத் தர வேணும்' என்ன, அம்மையாரும் 'அப்படியே செய்கிறேன்; தேவரீர் பரமபதத்திலே அடியேனுக்கு ஒரு கோல்துறை தந்தருளவேணும்' என்ன. 'அதற்கு ஸ்ரீவைகுண்டநாதனன்றோ கடவன! அவனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு தருகிறோம்' என்று அருளிச்செய்ய. அவளும் 'அடியேனாஸாது; அதிலே பெண்பெண்டாட்டி; தருகிறோமென்ற வார்த்தையால் போராது; எழுதி எழுத்திட்டுத் தரவேணும்' என்ன, பிள்ளையும் 'இப்படியுங் கேட்பதே!' என்று திருவுள்ளம் உகந்து 'இன்னவருஷம் இன்னமாஸம் இத்தனையாந்தேதி இந்த அம்மையாருக்குத் திருக்கலிகன்றிதாஸன் பரமபதத்திலே ஒரு கோல்துறை எழுதிக்கொடுத்தேன்; அகிலலோகஸ்வாமியும் அஸ்மத்ஸ்வாமியுமான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் க்ரயஞ் செலுத்திக் கொடுத்தருள வேணும்' என்று ஶாஸநமெழுதித் தம்முடைய திருவெழுத்துச் சாத்திக்கொடுத்தருளினார். அம்மையாரும் திருமுகத்தை ஶிரஸாவஹித்து ப்ரீதியுடனே வாங்கிக்கொண்டு தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ஸ்வீகரித்து, அன்றும் மற்றைநாளும பிள்ளையை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்து, மூன்றாம்நாள் பரமபதத்திலே சென்றாள்; இத்தால, 'ஆசார்யன் இரங்கி ப்ரஸாதித்தது தொன்றையே தஞ்சமென்று இருக்கவேணும். உபயவிபூதியும் ஆசார்யனிட்ட வழக்காயிருக்கும்' என்று தோன்றாநின்றதிறே.

மஹாபாஷ்யபட்டர் பிள்ளையை 'சைதந்யவஸ்துவாயிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு ஶரீரவிஶ்லேஷம் பிறந்தால், பரமபதம் ஸித்தமென்று அறுதியிட்டிருக்கலாவது எவ்வர்த்தத்தாலே?' என்று கேட்க, 'ஶ்ரிய:பதியை உபாயோபேயமென்று அறுதியிட்டிருப்பது, நெடுங்காலம் இழந்து கிடந்த வஸ்துவைக் காட்டித்தந்த ஆசார்யன் பக்கலிலே கனக்க விஶ்வாஸமுண்டாயிருப்பது. அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தின்படியே எம்பெருமானார் தர்ஶநமே

ஸித்3த4ாந்தமென்றிருப்பது, ஸ்ரீராமாயணத்தாலே ப4க3வத்3 கு3ணாநுஸந்தா4நம் பண்ணுவது, ஆழ்வார்களருளிச் செயல்களாலே போதுபோக்குவது, ஶரீர விஶ்லேஷம் பிறந்தால் ஸந்தே3ஹிக்க வேண்டா, * மீட்சியின்றி வைகுந்தமாநகர் மற்றது கையதுவே என்று அருளினார் ஆகையாலே, உபாயோபேய நிர்ணயமும் ஆசார்யவிஶ்வாஸமும் த3ாந விஶ்வாஸமும், ப4க3வத்கல்யாணகு3ணாநுப4வபாரவஶ்யமும் உண்டாகவே ப்ராப்யஸித்3தி4 உண்டாமென்று உத்தர மருளிச் செய்தாராய்த்து

நம்பிள்ளை ஸ்ரீபாத3த்திலே பாண்டியநாட்டினின்றும் சில வைஷ்ணவர்கள் வந்து கண்டு 'எங்களுக்குத் தஞ்சமா யிருப்பதொரு வார்த்தை அருளிச்செய்ய வேணும் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் கடற்கரைவெளியை நினைத் திருங்கோள் என்று அருளினார் அவர்களும் மணற் குன்றையும் நாவல்காட்டையும் நினைத்திருக்கவோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய பிள்ளையும் * புன்முறுவல் செய்து அருளிச்செய்தபடி — சக்ரவர்த்தித்திருமகன் கடற்கரை யிலே விட்டிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீவாநரவீரர்கள் ராக4வார்த்தே2 பராக்ராந்தராய்த் தங்களையுபேக்ஷித்துப் பெருமாளையே நோக்கிக்கொண்டு கிடக்க இவர்கள் கண்ணுறங்குந்தனையும் தான் உறங்கி இவர்கள் கண்ணுறங்கினவாறே அம்பறாத் தூணியை முதுகிலேகட்டித் திருக்கையிலே பிடித்த ஶார்ங்க3மும் திருச்சரமுமாய் இராமுற்றும் நோக்கின சக்ர வர்த்தித் திருமகனுடைய திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங் கோள் என்றருளினார் ஆகையாலே ஸ்வரக்ஷண சிந்தை யற்று நிற்குமவர்களுக்கே ஸர்வரக்ஷகன் கைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கு மென்கிறது

பிள்ளையை ஒருவன் எம்பெருமானையொழிந்த தே3வ தாந்தரங்களை ப4ஜிக்கலாகாதென்கிற நீங்கள் நித்யநைமித்தி 'காதி4களிலே அக்3நீந்த்3ராதி3 தே3வதைகளை ப4ஜிப்பானென்?

ஆலயங்களை பூஜியாதொழிவானென்?' என்ன, பிள்ளையும்—'வாராய், அக்3நிஹோத்ராக்3நியை உபாஸித்தும் ஸ்மஶாநாக்3நியை நிவர்த்தித்தும் போருகிறுப்போலே, இரண்டுக்கும் வாசி; எங்ஙனேயென்னில்:—நித்யாதி3களில் ப4க3வத்ப்ரகாரபு3த்3த்4யா பண்ணுகிற உபாஸநம் ப4க3வது3பாஸநமேயாக விஶேஷஶாஸ்த்ரம் விதி4க்கையாலும், ஆலயப்ரதிஷ்டை2களில் பராவரதத்வவ்யத்யயம் பண்ணியிருக்கும் தாமஸ புருஷர்களாலே விருத்3த4ாக3ம மந்த்ர தந்த்ர ப்ரக்ரியையாலே ஸ்வதந்த்ரபு3த்3த்4யா தே3வதாந்தரங்கள் க்ருதப்ரதிஷ்டா2கரங்களாகையாலும், இவ்விடத்திற்கு ப4க3வத்ப்ரகாரபு3த்3த்4யா உபாஸிக்க விதி4யில்லாமையாலும்; அதுவுமன்றியே, தே3வதாந்தரவர்க்க3ந்தன்னில் தூ3ரதோவர்ஜநீயத்வம் ருத்3ரனுக்கு மிகவும் உண்டிறே; எங்ஙனேயென்னில்;—ஸத்வகு3ணாத்யந்த விரோதி4யான தமோகு3ணப்ரசுரனாகையாலே, நித்யாதி3களைப்போலே ஆலயங்களிலும் ப4க3வத்ப்ரகாரபு3த்3த்4யா உபாஸிக்கலாகாது; த்யாஜ்யதயா ஜ்ஞாதவ்யங்களான ப4க3வத்3வ்யதிரிக்த விஷயங்கள் ஸ்வீகாரத்திற்கு உடலாகவும், உபாதே3யதயா ஜ்ஞாதவ்யமான ப4க3வத்3விஷயம் த்யாக3த்திற்கு உடலாகவும் கடவதோ?' என்று அருளிச்செய்தார்; ஆகையாலே, வேதா3ந்தாவிஹித ப4க3வத்ப்ரகாரபு3த்3த்4ய ஆலயஸ்த2 அந்ய தே3வதா ப4ஜநமும் அநர்த்த2கர மென்கிறது.

நம்பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ஸேவித்து 'திருமேனி அற இளைத்திருந்தது' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பிள்ளையும் 'ஒன்று தேய்தல், ஒன்று வளருதலன்றோ?' என்று அருளினார்; இத்தால் ஜ்ஞாநப4க்திவைராக்3யங்கள் வளர * நினைந்து நைந்து உள்கரைந்துருகி ஶரீரம் தேயுமென்றபடி.

பிள்ளையை ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து கண்டு' ஆரோக்3யமொன்றுமில்லையோ?' என்று கேட்க, பிள்ளையும் 'யுத்3த4ம்

பணணபபோகிரேமோ? பெருமாளை ஸேவிததிருககைககு வேணடும ஆரோகயமுணடு ஒருகுறையுமிலலை' எனறு அருளினா, ஆகையாலே ஸ்ரீவைஷணவனுககு ஆரோகயா பேக்ஷை வேணடாவெனகிறது

நமபிளளை திருமேனி நோவுசாததியிருநதமை கேடடு, ஒரு ஸ்ரீவைஷணவா சென்று ஸ்ரீபாதததிலே ஸேவிதது நோயைககணடு வெறுகக பிளளையும அவரைககுறிதது 'இஶ்ஶரீரததில வநத வயாதியை நலவிருநது வநததாகக காணும நான நினைததிருபபது' எனறு அருளினா இத தால 555 கருககருதயா பரதீக்ஷநதே மருதயும பரிய மிவாதிதிம' எனகிற இதுவிறே திருவுளளககருதது

நமபிளளை திருமேனியிலே நோவுசாததியெழுநதருளி யிருககச செயதே பிளளையெஙகளாழவாரும அமமஙகியம மாளும அறிவதாக எழுநதருளி எஙகளாழவான நியமநத தாலே அமமஙகியமமாள பிளளை பககல பரிவாலே ஒரு யநதரததைத திருககையிலேயிடடுத தொடடபபுச, பிளளை திருமேனியை இருயதகருள அவாகளும விஷணுராய உமமுடைய விஷயமாக நீா பரவாததிககிலனறோ ஸவரூப ஹாநி? உமமுடைய விஷயமாக நாஙகள பரவாததிததால உமககு ஸவரூபஹாநி யிலலைகாணும எனறு சில வசநங களைபபடிகக எனககும போம சில வசநஙகளையனறோ நீஙகள விஶ்வஸிததிருககிறது? நானும ஒரு வசநததைத தஞசமெனறிருபபன காணுஙகோள எனன, அவாகளும அதுவென? சொலலிககாணீா எனன பிளளையும சியா தம சரமதஶையிலே தவயமொழிநத மநதரஙகளோடு ஶிவ பஞசாக்ஷரம முதலான க்ஷுத்ரமநதரஙகளோடு ஒருவாசி யிலலையெனறருளினா எனன அவாகளும பிளளை! திரு மநதரம செயவதென? எனன பிளளையும அதுதான செயவதென?விவரண விவரணிபராவேந தவயாநதாககதம ென்ன அவாகளும ஆகில தவயததைககொணடு செயயக குறை என? எனன இவரும விடாயததவன * விலவறத

தண்ணீர் குடிக்குமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே யிது; ஆகையாலே, ஸ்வவ்யாதி₄ரூாந்த்யர்த்த₂மான ப்ரபத₃நமும் ஸ்வரூபஹாநி; பரவிஷய வ்யாதி₄ரூாந்த்யர்த்த₂ ப்ரபத₃நமும் ஸ்வரூபஹாநி; எங்ஙனே யென்னில்:— ஸ்வவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் ஸ்வஸ்வரூபபாரதந்த்ர்ய தூ₃ஷணமாயித்தனை; பரவிஷயமாக ப்ரவர்த்திக்கில் பரஜ்ஞாநபரரூக்திகளுக்கு தூ₃ஷணமாம்' என்று அருளினார்; ஆகையால், தொடக்குழையும் பூப்போலே மந்த்ராந்தர ஸ்பர்ரூம் பொறுத த்₃வயைகநிஷ்ட₂ாதிரூயமும், த்₃வயத்தை மற்றொன்றுக்கும் ஸாத₄நமாக்கிப் பிசக்கி முசிக்கப் பெறுமையும், ஸ்வபரவிஷயவ்யாதி₄ரூாந்த்யர்த்த₂ப்ரபத₃நதே₃ாஷ விரூேஷமும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம் பிள்ளைக்குத் திருமேனி வாட்டந் தீர்ந்து பண்டுபோலே ஆரோக்₃யமுண்டாய் ஸ்ரீபாத₃த்தில் முதலிகளுக்கு த₃ர்ரூநதாதபர்யங்களை ப்ரஸாதி₃த்துக்கொண்டு ஸுக₂மே எழுந்தருளியிருக்கும் நாளிலே, கூரத்தாழ்வானுடைய திருப்பேரனான நடுவில திருவீதிப்பிள்ளை பட்டர், நம்பிள்ளையுடைய ஜ்ஞாநப₄க்திவைராக்₃யங்களையும், ப₄க₃வத ஸம்ருத₃தி₄யையும், லோகபரிக்₃ரஹத்தையும், ரூிஷ்ய ஸம்பத்தையும கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல் கடிகடியென்று கொண்டு போருவராயிருப்பர். அக்காலத்தில் அந்த பட்டர் ராஜாஸ்த₂ாநத்திற்கு எழுந்தருளாநிற்க, வழியிலே பின்பழகியபெருமாள்சீயரைக் கண்டு 'சீயா! நாம் ராஜகோ₃ஷ்டி₂க்குப் போகிறோம்; கூடவாரும்' என்று அழைக்க, இவரும் 'நம் பரமாசார்ய வம்ரூயரன்றோ? என்று பட்டருடனே ராஜாஸ்த₂ாநத்தேற எழுந்தருள, ராஜாவும் பட்டரை எதிர்கொண்டு ப₃ஹுமாநம்பண்ணி ஆஸநத்திலே எழுந்தருளுவித்து ஸேவித்துக்கொண்டு பெரிய திருவோலக்கமாகவிருந்து, தான் ப₃ஹுரூருதனுகையாலும் வ்யுத்பந்நனுகையாலும் பட்டருடைய வைது₃ஷ்யரூோத₄நார்த்த₂மாக 'பட்டரே! 556. "ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம்

த₃ஶரத₂ாதமஜம என று பரதவநதோனருமல வாததிககிற பெருமாள ஜடாயுவைககுறிதது 557 க₃சச₂ லோகாந நுததமாந என று மோக்ஷஙகொடுததபடி எஙஙனே? என று கேடக பட்டரும அதறகு உததரமருளிசசெயயச சிறிது விசாரிககவேணடியிருகக அவவளவிலே ராஜாவுககு வேறேபராககாக, பட்டரும சீயரைபபாாதது சீயா! பிளளை—பெரியவுடையாருககுப பெருமாள மோக்ஷஙகொடுத தருளினதை எபபடி நிாவஹிபபா? என்ன சீயரும 558 ஸதயேந லோகாந ஜயதி என ற ஶலோகஙகொணடு நிாவஹிததருளுவா என்ன பட்டரும ஆமோ! என று அதைதத திருவுளளததிலே யோஜிதது ஓககும' என று எழுநதருளியிருகக ராஜாவும அபி₄முக₂மாகத திருமபி பட்டரே! நாம கேட்டதறகு உததரம அருளிச செயதீரிலலையே! என்ன, பட்டரும நீா பராககடிததிருகக நானசொலலலாவதொரு அாதத₂முணடோ? ஸமாஹிதமநா வாயக கேளீா என று 558 ஸதயேந லோகாந ஜயதி தீ₃நாந தா₃நேந ராக₄வ। கு₃ரூந ஶுஶ்ரூஷயா வீரோ த₄நுஷா யுதி₄ ஶாதரவாந॥ எனகிற ஶலோகததை பட்டா அருளி செயய ராஜா கேடடு ஸந்தராம பரிதுஷ்ய தேவரீா அருளிசசெயதது ஓககும என று ஶிரகமபம பணணி வணஙகி அடிககடி கொணடாடி, அநாகக₄ஙகளான அநேக ஆப₄ரணஙகளும அநேக வஸதரஙகளும ப₃ஹுத₄நஙகளும எலலாவறறையும கொடுதது ப₃ஹுமதிதது தான நிருத தரனுய பட்டா திருவடிகளிலே விழுநது ஸேவிதது கோயிலேற எழுநதருளும' என று ஸதகரிதது விட பட்டரும ராஜா கொடுதத வஸதரபூ₄ஷணஙகளையும த₄நங களையும அஙகீ₃கரிதது அஙகிலும புறபபடடுச சீயா திருககையைப பிடிததுககொணடு சீயரே! எனனையும இநத த₄நததையும பிளளை திருவடிகளிலே கொணடு போயக காட்டிககொடும என று போர ஆாததியோடே அநுவாததிததுச சொலல சீயரும பட்டா அருளிசசெயத படியே பிளளை கோ₂ஷடி₂யிலே கொணடுபோயக காட்டிக

கொடுக்க, பிள்ளையும் தம் பரமாசார்யவம்ஶ்யரான நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளையை ஸேவித்து மிகவும் ஆத₃ரித்து 'இது ஏது ஐயா?' என்று கேட்டருள, பட்டரும் பிள்ளை திருமுக மண்ட₃லத்தைப் பார்த்து 'தேவரீருடைய தி₃வ்யஸூக்தியில் பதினாயிரங்கோடியிலே ஒன்றுக்குப்பெற்ற த₄நம் இது; ஆகையாலே, அடியேனையும் இந்தத்₃ரவ்யங்களையும் அங்கீ₃கரித்தருளவேணும்' என்ன, பிள்ளையும் 'ஆகிறது என்? கூரத்தாழ்வான் திருப்பேரனான நீர் இப்படி செய்ய ப்ராப்தமன்றுகாணும்' என்ன, பட்டரும் 'நித்யஸம்ஸாரியான ராஜா தேவரீருடைய தி₃வ்யஸூக்தியிலே சிந்தின சொல்லுக்குத் தோற்றுக்கொடுத்த கொடை இது; ஆன பின்பு, கூரத்தாழ்வான் குடல் துடக்கிற் பிறந்த அடியேன் அந்த ப்ரப₄ாவத்திற்குத் தகுதியாக தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிக்கலாவது ஒன்றுமில்லையேயாகிலும், அசலகத்தேயிருந்தும் இத்தனைநாள் தேவரீர் திருவடிகளை இழந்து கிடந்த மாத்ரமன்றிக்கே தேவரீர் வைப₄வத்தைக்கண்டு 559. ''அஸூயாப்ரஸவபூ₄:'' என்கிறபடியே அஸூயைபண்ணித் திரிந்த இவ்வாத்மாவை தேவரீருக்கு ஸமர்ப்பிகையல்லது வேறே எனக்கு ஒரு கைம்முதலில்லை! ஆகையால், அடியேனை அவஶ்யம் அங்கீ₃கரித்தருளவேணும்' என்று கண்ணுங் கண்ணீருமாய்க்கொண்டு பிள்ளை திருவடிகளிலே ஸேவிதது்க் கிடக்க, பிள்ளையும் பட்டரை வாரியெடுத்து அணைத்துக் கொண்டு விஶேஷகடாக்ஷஞ் செய்தருளி, தம் திருவுள்ளத்திலே தேங்கிக்கிடக்கிற அர்த்த₂விஶேஷங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றுந்தப்பாமல் இவர்க்கு ப்ரஸாதி₃த்தருள, பட்டரும் க்ருதார்த்த₂ராய் ஒருக்ஷணமும் பிரியாமல் பிள்ளை ஸந்நிதி₄யிலே ஸதா₃நுப₄வம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்துக் கொண்டு ஸந்துஷ்டராய் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அக்காலத்திலே பட்டருக்கு ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂ம் ப்ரஸாதி₃க்தருள, பட்டரும் பிள்ளை அருளிச் செய்தது ஒன்றுந் தப்பாமல் பதருமல் கேட்டு த₄ரித்து

இராமுறற எழுதித தலைககட்டினவாறே பட்டா தாம எழு தின க₃ரநத₂ஙகளைப பிளளை ஸநநிதி₄யிலே கொணடுபோய வைகக பிளளையும இது என?' எனறுகேடக பட்டரும 'தேவரீா இநதஉரு திருவாயமொழிககு நிாவஹிதத கட்டளை' எனன பிளளையும ஆமோ!'எனறு க₃ரநத₂ஙகளை அவிழததுப பாாததவளவில ஸபாத₃லக்ஷம க₃ரநத₂மாய மஹாப₄ாரத ஸஙக₂யையாயிருகக அதைககணடு பிளளை பெருகக வயா குலபபட்டு பட்டரைபபாாதது நமமுடைய அநுமதி யினறிககே நாட்டுககுப பாட்டுரையாமபடி நீா நினைதத படியே திருவாயமொழியை வெளியிடுவானென? எனன பட்டரும 'தேவரீா அருளிசசெயத தி₃வயஸூகதியை எழுதி னேன? அதொழியக கால கொமபு சுழி ஏற எழுதினது உணடாகில பாாததருளவேணும எனன பிளளை பட்டரைப பாாதது வாரீா! திருவாயமொழிநிமிததமாக நாம வாககாலே சொனனதை எழுதினீராகில, நமமுடைய சிததஸத₂மான பொருளை எழுதபபெறறீரோ? ' எனறு வெறுதது அருளிசசெயது உடையவா காலததிலே திருக குருகைபபிரானபிளளான திருவாயமொழிககு ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணபரகரியையாலே ஆறுயிரமாக இடுகைககு உடைய வரை அநுமதிகொளளப பட்டயதநததிறகு மட்டுமுடி விலலை ஆனபினபு நமமுடைய காலததிலே நமமையுங கேளாமல லக்ஷததிருபததையாயிரங க₃ரநத₂மாக இபபடி பரகக எழுதினுல, ஒரு ஶிஷ்யாசாாய கரமததுககு அஸம பரத₃ாயமாயப போஙகாணும' எனறு அருளிசசெயது, அவா கையிலும க₃ரநத₂ஙகளை வாஙகிககொணடு நீரைச சொரிநது கறையானுககுக கொடுகக அவை அனறே மருததாயப போயதது

அநநதரம பிளளை—தமககு பரியஶிஷ்யராயத தம பககலிலே அகி₂லாாதத₂ஙகளையும அலகலகாகக கறறிருககும பெரியவாசசான பிளளையை திருவாயமொழிககு ஒரு வயாக₂யாநம பணணும எனறு நியமிததருள, பெரிய

வாச்சான் பிள்ளையும் ஸ்ரீராமாயண ஸங்க்₂யையிலே ஒருரு வ்யாக்₂யானஞ் செய்தருளினார்.

பின்னையும் நம்பிள்ளை ஒருரு திருவாய்மொழிக்கு அர்த்த₂ம் நிர்வஹிக்கிற கட்டளையை, அந்தரங்க₃ ஶிஷ்யரான வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை பகலெல்லாங் கேட்டு த₄ரித்து ராத்ரியிலே எழுதித் தலைக்கட்டினவாறே, அத்தைப் பிள்ளை ஸந்நிதி₄யிலே கொண்டுபோய் வைக்க, பிள்ளையும் 'இது என்? என்று கேட்டருள. அவரும் 'தேவரீர் இந்த ஒரு திருவாய்மொழி நிர்வஹித்த கட்டளை' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, பிள்ளையும் ஸ்ரீகோஶத்தை அவிழ்த்துப் பார்த்தருள, அதிஸங்க்ஷேபமுமன்றிக்கே அதிவிஸ்தரமுமன்றிக்கே ஆனை கோலஞ்செய்து புறப்பட்டாப் போலே மிகவும் அழகாய் ஶ்ருதப்ரகாஶிகை கட்டளையிலே முப்பத்தாறாயிரமாயிருக்கை யாலே, பிள்ளையும் அத்தைக்கண்டு போர ப்ரீதராயருளி வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையைப் பார்த்து 'நன்றாக எழுதினீர்; ஆகிலும், நம்முடைய அநுமதியின்றிக்கே எழுதினீர்; ஆகையாலே, க்₃ரந்த₂ங்களைத் தாரும்' என்று அவர் திருக் கையிலும் வாங்கிக்கட்டி உள்ளே வைத்தருளினார். இத்தைக் கண்டு ஈயுண்ணி மாத₄வப்பெருமாள், நெடுநாள் நம்பெருமாளை ப்ரத₃க்ஷிண நமஸ்காரஞ்செய்து வேண்டிக் கொள்ள, ஒருநாள் பெருமாள் அர்ச்சகமுகே₂ந ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானடபிள்ளையை அருளப்பாடிட்டருளி 'ஏன் காணும் நம்மை ப₃ஹுமானமாக உபாஸியாநின்றீர்?' என்று கேட்டருள, ஈயுண்ணி மாத₄வப்பெருமாளும 'ஸ்வாமி! நம்பிள்ளை திருக்கையிலே திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்பத்தாறாயிரமென்று ஒரு வ்யாக்₂யாந க்₂ரந்த₂ம் இருக் கிறது; அத்தை அடியேனுக்கு அவர் இரங்கி ப்ரஸாதி₃க்கும் படி நியமித்தருள வேணும்' என்று ப்ரார்த்தி₂க்க, பெரு மாளும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கச் செய்தே, நம்பிள்ளையும் முதலிகளுமாகப் பெரு மாளைத் திருவடி தொழச் சென்றவாறே பெருமாள்

பிள்ளையைக் குறித்துத் தீர்த்தமும் திருமாலை திருப்பரியட்டம் ஶடகோபனும் ப்ரஸாதித்தருளி, அர்ச்சகமுகேந 'பிள்ளை! ஈடு முப்பத்தாறுயிரத்தை ஈயுண்ணிச் சிறியாழ்வானப் பிள்ளைக்கு ப்ரஸாதியும்' என்று திருவுள்ளமாக, பிள்ளையும் மஹாப்ரஸாதமென்று பெருமாள் அருளப்பாட்டை ஶிரஸாவஹித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுத் தம் திருமாளிகை யிலே எழுந்தருளி, தமக்கு அபிமதஶிஷ்யரான ஈயுண்ணி மாதவப் பெருமாளென்கிற சிறியாழ்வானப்பிள்ளைக்கு ஈடு முப்பத்தாறுயிரமும் கொடுத்து வாழ்வித்தருளினார்.

பிள்ளைவைபவத்தை.

"இந்திரன்வார்த்தையு நான்முகன்வார்த்தையு மீசனுடன்
கந்தன்சொல்வார்த்தையுங் கற்பவரா ரிந்தக் காசினிக்கே
நந்தினமுதெறி நம்பூர் வரதர் தம்மாளிகையிற்
சிந்தின வார்த்தைகொண்டே சிலநாடு திறைகொள்வரே"

என்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் அநுஸந்தித்தார்களிறே.

குருபரம்பராப்ரபாவம் ஸம்பூர்ணம்

வாழி பதினமருட ஞண்டாள் மதுரகவி
வாழிய நாதன்முதலா மாமறையோர்—வாழி
யொருக்கோலரை நெருக்கி யோட்டு மெதிராசன்
திருத்தாள் வணங்கினுர் சீர்.

ஸ்ரீ:

குருபரம்பராவிவரணம்

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட₂நிகேதநனாய் நித்யமுக்தாநுப₄வ்யனாய் நிரதிஸயாநந்த₃யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரன். அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி தன்னை அநுப₄வித்து நித்ய கைங்கர்யரஸராய் வாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் அத்தையிழந்து 560. "அஸந்நேவ ஸ ப₄வதி" என்கிறபடியே அஸத்கல்பராய் பே₄ாக₃மோக்ஷ ஸூந்யராய் 561. "ஸம்யுக்தமேதத் க்ஷரமக்ஷரஞ்ச" என்கிறபடியே திலதைலவத்₃தா₃ருவஹ்நிவத்₃ து₃ர்விவேச த்ரிகு₃ண து₃ரத்யயாநாத்₃யசித்ஸம்ப₃ந்த₄ திரோஹிதஸ்வப்ரகாஸராய்க் கிடக்கிற ஸம்ஸாரிசேதநருடைய இழவை அநுஸந்தி₄த்து 562. "ஸ ஏகாகீ ந ரமேத" என்றும். 563. "ப₄ஹுஸூம் ப₄வதி து:₃க்கி₂த:" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அத்யந்தவ்யாகுலசித்தனாய், இவர்கள் கரணகளேப₃ரங்களையிழந்து 564. "லூநபக்ஷ இவாண்ட₃ஜ:" என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே கிடக்கிற த₃ஸையிலே 565. "நாமரூபே வ்யாகரவாணி" என்றும். "அந்நாள் நீ தந்த ஆக்கையின் வழி" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்களுக்குக கரணகளேப₃ரங்களைக்கொடுத்து. அவற்றைக்கொண்டு வ்யாபரிக்கைகு ஈடான ஸக்திவிஸேஷங்களையும் கொடுத்து. தே₃ஹாத்மாபி₄மாநமும் அந்யஸேஷத்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமுமான படுகுழியிலே விழுந்து அநர்த்த₂ப்படாதே தன்னை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு உடலாக 566. "அபதோ₃ஷமபும்ப₄வம்" என்கிறபடியே அபௌருஷேயமாய் அதஏவ புருஷஸேமுஷீதோ₃ஷமாலிந்யவிநிர்முக்தமாய் 567. "வேத₃ஸாஸ்த்ராத் பரம் நாஸ்தி" என்கிறபடியே தனக்கு மேற்பட்டதொரு ஸாஸ்த்ரமின்றிக்கே யிருப்பதாய் ஸ்வத:ப்ரமாணமான வேத₃த்தை 568. "யோ வை வேதா₃ம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி" என்றும் "அருமறையை வெளிப்படுத்தவம்மான்" என்றும்

சொலலுகிறபடியே நாராயணததவபரயுகதமான தன உச2ரத தெறிபபாலே தானே பரவாததிபபிககவிடததிலும ததத்3வத்2 நிரணயநதான ஸாவஜ்ஞத்2வபரதயயநயாயாதி3 ஸாபேக்ஷமாயிருககையாலே அலபமதிகளுககு ஆதத்2 நிா ணயம பணணுகை அரிது எனறும 'இமமுக2ததாலே இவா கள திருநதிககரைமரஞசேருகை அரிது எனறும 'உபதே3ஶ பரமபரையாலே இவாகளைத திருததி உஜஜீவிபபிககைக எளிது எனறும திருவுளளமபறறி 569 ஆசாாயாளும அஸாவஸாவிதயாப4க3வதத எனறு உபதே3ஶநதான ப4க3 வானதான அடியாக வநததாயிருககுமதாகையாலே அதுக காக "முனனை வணணம பாலின வணணம எனறும 570 ஶஶிவாணம எனறும வலலனெழபிரான விடடுவே எனறும சொலலுகிறபடியே ஒரு மநதரததை உபதே3ஶிககு மிடததில தது3பதே3ஷடாவுககு வடிவாயிருநதுளள ஶ"த3 த4ஸவப4ாவதவ அக4டிதக4டநா ஸாமாத2யாதி3களையுடை யனுய, 571 ப3ஹுதா4 விஜாயதே எனறும சனமம பலபலசெயது' எனறும சொலலுகிறபடியே பலவகைப படடிருநதுளள விப4வஙகளில வைததுககொணடு 572 'மத4யேவிரிஞசகி3ரிஶம பரத2மாவதார எனனுமபடி ப்ரத2மாவதாரமான மஹாவிஷணுவாயககொணடு, இவ வணட3ாநதாவாததியான ஸாவலோகததுககும அவவருகா யிருநதுளள ஸ்ரீவிஷணுலோகததிலே 573 ஜக3து3பகரு தயே ஸோயமிசச2ாவதார' எனகிறபடியே இநத ஜக3ததை வாழவிபபதாக 574 ஶரோணநக்ஷதரம விஷணுா தே3வதா' எனனுமபடி விஷணுதே3வதாகமான திருவோண மெனகிற திருநக்ஷதரததிலே ஸவேசசை2யாலே ஸவய மேவ திருவவதரிததருளி உடனே இறையு மகலகில லேன' எனறிருககும பெரியபிராடடியாரையும அநத ஸ்ரீவிஷணு லோகததிலேதானே 575 பத்3மே ஸதி2தாம எனறும தேனமரும பூமேலதிரு' எனறும, 576 'விஷணுபதநீ எனறும சொலலுகிறபடியே அபபோது அலாநத தாமரைபபூவிலே மஹாலக்ஷமியெனகிற

திருநாமத்தையுடையளான ஸ்வமஹிஷியாகத்தானே திரு வவதரிப்பித்தருளி. 577. "தாப: புண்ட்₃ரஸ் தத₂ா நாம மந்த்ரோ யாக₃ஶ்ச பஞ்சம: |" என்று ரஹஸ்யத்ரயோப தே₃ஶந்தான் தாபோர்த்₄வ புண்ட்₃ரத₃ாஸ்யநாம பூர்வக மாகவிருக்கிற வேராபாதி 578. "பரம்பராமுபதி₃ஶேத் கு₃ரூணும் ப்ரத₂மோ கு₃ரு: | ஆத்ம வித்₃யா விஶேத்₃ த்₄யர்த்த₂ம் ஸ்வாசார்யாத்₃யாம் த்₃விஜோத்தம:||" என்றும், 579. "ஸஹஸ்ரபுருஷம் வாபி ஶதபூருஷமேவ வா | த்ரிஸப்த புருஷம் வாபி த்₃விஸப்ததத₃ஶ பூருஷம் ||" என்றும், 580. "ஆத₃ாவுபதி₃ஶேத்₃ வேதே₃ கி₃லருக்₃வாகஸம்ஜ்ஞகம் | அஸ்மத்₃கு₃ருப்₄ய இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயமரிந்த₃ம||" என்றும் இத்யாதி₃களில் கு₃ருபரம்பரா ஸங்க்₃ரஹமாயிருந்துள்ள "அஸ்மத்₃கு₃ருப்₄யோ நம:" இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயோபதே₃ஶ பூர்வகமாயிருக்குமாகையாலே 581. "ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகே ப₄க₃வாந் விஷ்ணுர் நாராயணஸ் ஸ்வயம் | ப்ரோக்தவாந் மந்த்ரராஜாதீ₃ந் லக்ஷ்ம்யாஸ்தாபாதி₃பூர்வகம் ||" என்றும் 582. "விஷ்ணுமாதி₃கு₃ரும் லக்ஷ்ம்யா: மந்த்ரரத்நப்ரத₃ம் ப₄ஜே ||" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவளுக்குத் தாபோர்த்₄வபுண்ட்₃ர த₃ாஸ்யநாமப்ரத₃ாந புரஸ்ஸரமான இந்த வாக்யத்ரயோபதே₃ஶ பூர்வகமாக ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த₂யாத₂ாத்ம்ய ப்ரதிபாத₃கமான ரஹஸ்யத்ர யத்தைத் தானே நேராக உபதே₃ஶித்தருளி, அப்படியே 583. "ஸோபதி₃ஷ்டவதீ ப்ரீத்யா தாப புண்ட்₃ராதி₃ பூர்வகம் | விஷ்ணுலோகேऽவதீர்ணய ப்ரியாய ஸததம் ஹரே: || ஸேநேஶாய ப்ரியா விஷ்ணோர் மூலமந்த்ர த்₃வயாதி₃கம் ||" என்கிறபடியே அவனைக்கொண்டு அந்த விஷ்ணுலோகத்திலேதானே அவதீர்ணரான ஸேனை முதலி யாருககு இந்த க்ரமத்திலே இந்த ரஹஸ்யத்ரயோபதே₃ஶத் தைப் பண்ணுவித்து. பின்னையும் அப்படியே 584. "ஸேநே ஶஸ்ஸ்வயமாக₃த்ய ப்ரீத்யா ஸ்ரீநக₃ரீம் ஶுப₄ாம் | ஶட₂கோ பாய முநயே திந்த்ரிணீ மூலவாஸிநே || தாபாதி₃பூர்வகம் மந்த்ர த்₃வய ஶ்லோகாந் பராந் க்ரமாத் | விஷ்ணுபத்ந்யா

மஹாலக்ஷமயா நியோகக2ா து3பதி3ஷடவாந॥' எனகிறபடியே இநத கரமததிலேதானே ஸேனைமுதலியாரைககொணடு திருநகரியிலே திருபபுளியாழவாரடியிலே எழுநதருளியிருககிற ஆழவாருககு ரஹஸயதரயோபதே3ஸததைப பணணுவிதது, உடனே அவாககு மயாவறமதிநலமருளி, 585 புநஸச நாத2முநயே பஞசஸமஸகார பூாவகம। ப4டடநாத2பர ப4ருதிபி4ா நிாமிதைாதி3வயயோகி3பி4॥ தி3வயைாவிமஸதி ஸஙக்2யாகை பரப3நதை4ஸ ஸஹ தே3ஸிக। ஸவோகத த3ராவிட3வேத3ாநாம சதுாணுமுபதே3ஸகருத॥ எனகிறபடியே ஆழவாரைககொணடு அததிருநகரியில திருபபுளியாழவாரடியிலே தானே நாத2முநிகளுககு இநத கரமததிலே ரஹஸயதரயோபதே3ஸததை தி3வயபரப3நதே4ாபதே3ஸ ஸிரஸகமாகப பணணுவிதது பினனையும அபபடியே அநத நாத2முனிகளைககொணடு உயயககொணடாா தொடககமாஞாககும உயயககொணடாரைககொணடு மணககால நமபி தொடககமாஞாககும மணககால நமபியைககொணடு ஆளவநதாா தொடககமாஞாககும ஆளவநதாரைககொணடு பெரியநமபி தொடககமாஞாககும பெரியநமபியைககொணடு உடையவாககும இநதகரமததிலே ரஹஸயதரயோபதே3ஸததைப பணணுவிதது பினனையும அபபடியே உடையவரைககொணடு ஆழவான ஆணடான முதலான எழுபததுநாலு முதலிகளுககும எமபாா அருளாளபபெருமாளெமபெருமாஞா தொடககமான எழுநூறு சீயாகளுககும மறறும அநேக ஸ்ரீவைஷணவாகளுககும இநத கரமநதபபாமே ரஹஸயதரயோபதே3ஸததைப பணணுவிததுப பினனையும அபபடியே உடையவா தாம த3ாஸநததை நிாவஹிததுககொணடு போராநிறகிற காலததிலே 586 பரீதயா பருசசக2 பருசசக2 ஸிஷய பரணமேதீ3ஸவராவதி4। ஸவாாயாத3யாந யாவதா ஜஞாதும ஸகயம தாவத3நுஸமரேத॥ எனறும, 587 பரதயஹம பரணதைஸஸிஷயை பரபா4தே பத3மஸமப4வ। தத்3யதூ2ாவிதி4வாந நிதயம பரவகதவயம கு3ரோ குலம॥ எனகிறபடியே

இம்மூன்று வாக்யத்துடனே "ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:" என்கிற வாக்யந்தொடங்கி "ஸ்ரீதராய நம:" என்கிற வாக்யததளவான பத்து வாக்யத்தையுஞ் சேர்த்துப் † பதின்மூன்று வாக்யமாக்கி இத்தை மேலோரான நம் ஆசார்யர்கள் தந்தாமுக்கும் தஞ்சமாக அநுஸந்திப்பதும் தந்தாமை ஆஸ்ரயித்தார்க்கும் உபதேஸிப்பதும் செய்யக் கடவர்கள்' என்று தாமே ஆழ்வானைக்கொண்டு நியமித்தருளி. இப்புடைகளிலே சேதநஸ்வரூபத்தைப் பலலவிதமாக்கியும் புஷ்பிதமாக்கியும் பலபர்யந்தமாக்கியும் செய்ததுவாய்த்த செல்வனுய். * துளக்கற்றமுதமாய், 588. "விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ" என்கிறபடியே உள் வெதுப்புத் தீர்ந்து நிர்வ்ருதனுயிருந்தான்.

589. "அந்வயாதபி சைகஸ்ய ஸம்யங்ங்யஸ்தாத்மநோ ஹரௌ | ஸர்வ ஏவ ப்ரமுச்யேரந்நரா; பூர்வே பரே ததா ||" என்றும், 590. "அர்வாஞ்சோ யத்பதஸரஸிஜத்வந்த்வமாஸ்ரித்ய பூர்வே மூர்த்நா யஸ்யாந்வயமுபகதா தேஸிகா முக்திமாபு: ||" என்றும் சொல்லுகிறபடியே முன்புள்ள முதலிகளுக்கும் பினபுள்ள முதலிகளுக்கும் ஒக்க உத்தாரகரான உடையவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கச் செய்தேயும் 591. "ததாபி ஸமயாசாரம் ஸ்தாபயந் ஸாம்ப்ரதாயிகம்" என்கிறபடியே தமக்கு ஸத்ஸம்ப்ரதாய பரிஸுத்தி உண்டென்னுமிடந் தோற்ற அஸ்மத்குருப்ய இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தையும் தாம் அநுஸந்திக்கும்போது,

† பதின்மூன்று வாக்யங்களாவன:— 1. அஸ்மத்குருப்யோ நம:. 2. அஸ்மத்பரமகுருப்யோ நம:. 3. அஸ்மத்ஸர்வ குருப்யோ நம:. 4. ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. 5. ஸ்ரீபராங்குஸதாஸாய நம:. 6. ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயே நம:. 7. ஸ்ரீராமமிஸ்ராய நம:. 8. ஸ்ரீபுண்டரீகாக்ஷாய நம:. 9. ஸ்ரீமந்நாதமுநயே நம:. 10. ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:. 11. ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம:. 12. ஸ்ரியை நம:. 13. ஸ்ரீதராய நம:.

மூநதின வாகயததில கு$_3$ருபத$_3$பரதிபாத$_3$யா - பெரியநமபி யெனறும அதில ப$_3$ஹு$^-$வசநபரதிபாத$_3$யா - திருககசசி நமபியும பேரருளாளப பெருமாளுமெனறும, இரணடாம வாகயததில பரமகு$_3$ருபத$_3$பரதிபாத$_3$யா - ஆளவநதாரெனறும அதில ப$_3$ஹு$^-$வசநபரதிபாத$_3$யா ததஸப$_3$ரஹமசாரிகளான பெரியோாகளெனறும மூனறும வாகயததில கு$_3$ருபத$_3$ ஸாவ^{ஃப}ப$_3$த$_3$ப$_3$ஹு$^-$வசந பரதிபாத$_3$யா-மணககாலநமபி தொடககமான மேலோரெலலாருமெனறும கணடு கொளவது

அபபடியே உடையவாககு முனபுளள முதலிகளில வைததுககொணடு பெரியநமபி இவவாகயதரயததை அநுஸநதி$_4$ககுமபோது மூநதின வாகயததில கு$_3$ருபத$_3$பரதிபாத$_3$யா - ஆளவநதாரெனறும இரணடாம வாகயததில பரமகு$_3$ரு பத$_3$பரதிபாத$_3$யா - மணககாலநமபியெனறும இரணடிலும ப$_3$ஹு$^-$வசநபரதிபாத$_3$யா - இவாகளுககு கு$_3$ருஸததியிலே ருசியை ஜநிபபிதத ஸ்ரீவைஷணவாகளும அவாகளோடு ஸஙக$_3$தியையுணடாககின ஈஸவரனுமெனறும மூனறும வாகயததில கு$_3$ருபத$_3$ ஸாவ^{ஃப}ப$_3$த$_3$ப$_3$ஹு$^-$வசநபரதிபாத$_3$யா உயயககொணடாா தொடஙகி ஸ்ரிய பதியளவாயுளள அனைவருமெனறும கணடுகொளவது

அபபடியே ஆளவநதாா இவவாகயதரயததை அநுஸநதி$_4$ககுமபோது கு$_3$ருபத$_3$பரதிபாத$_3$யா - மணககாலநமபியெனறும த$_3$விதீயவாகயததில பரம கு$_3$ருபத$_3$பரதிபாத$_3$யா - உயயககொணடாரெனறும இரணடிலும ப$_3$ஹு$^-$வசநபரதிபாத$_3$யா - யத$_2$ாஸமப$_4$வம இதில ருசியைப பிறபபிதத ஸ்ரீவைஷணவாகளும ஈஸவரனுமெனறும மூனறும வாகயததில கு$_3$ருபத$_3$ ஸாவ^{ஃப}ப$_3$த$_3$ ப$_3$ஹு$^-$வசந பரதிபாத$_3$யா - ஸ்ரீமநநாத$_2$முநிகள தொடஙகி ஸ்ரீத$_4$ரனளவாயுளள அனைவருமெனறும கணடுகொளவது

அபபடியே மணககாலநமபி இவவாகயதரயததை அநுஸநதி$_4$ககுமபோது, பரத$_2$மத$_3$விதீயவாகயஸத$_2$ கு$_3$ருபரம

கு3ருபத3ப்ரதிபாத்3யர் - உய்யக்கொண்டாரும் நாத2முநிகளு மென்றும், இரண்டிலும் ப3ஹுவசந ப்ரதிபாத்3யர்-யதா2 ஸம்ப4வம் இத்தை இசைவித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் ஈஶ்வரனுமென்றும், த்ருதீயவாக்யஸ்த2 கு3ருபத3 ஸர்வ ஶப்3த3 ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர் - ஆழ்வார் தொடக்கமானரெல்லாருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே உய்யக்கொண்டார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி4க்கும்போது, ஆதி3மத்4யவாக்யக3த கு3ருபரம கு3ருபத3ப்ரதிபாத்3யர் - நாத2முநிகளும் ஆழ்வாருமென்றும், இரண்டிலும் ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர் - யதா2ஸம்ப4வம் இதில் ப்ரேமத்தை ஜநிப்பித்த பெரியோர்களும் எம்பெருமானுமென்றும், த்ருதீயவாக்யக3த கு3ருபத3ஸர்வ ஶப்3த3 ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர் - ஸேனைமுதலியார் தொடக்கமான மேலோரனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

அப்படியே நாத2முநிகள் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி4க்கும்போது, ப்ரத2மத்3விதீயவாக்யக3த கு3ருபரம கு3ருபத3ப்ரதிபாத்3யர் - ஆழ்வாரும் ஸேனைமுதலியாருமென்றும், இரண்டிலும் ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர், தத்ஸம்ப3ந்த4க4டகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் எம்பெருமானுமென்றும், த்ருதீய வாக்யக3த கு3ருபத3 ஸர்வஶப்3த3 ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர் - பிராட்டியும் எம்பெருமானும் மற்றும் அங்குள்ளாரனைவருமென்றும் கண்டுகொள்வது.

இப்படியே ஆழ்வார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி4க்கும்போது, கு3ருபரமகு3ருபத3 ப்ரதிபாத்3யர் ஸேனைமுதலியாரும் பிராட்டியுமென்றும், இரண்டிலும் ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர் - இவ்விருவர்க்கும் உயிர் நிலையாயிருப்பார் சிலரென்றும், த்ருதீயவாக்யக3த கு3ருபத3 ஸர்வஶப்3த3 ப3ஹுவசநப்ரதிபாத்3யர் - ஸர்வேஶ்வரனும் வ்யூஹமும் விப4வமும் நித்யஸூரிகளுமென்றுங் கண்டுகொள்வது.

இபபடியே ஸேனைமுதலியாா இவவாகயதரயததை அநுஸநதி4ககுமபோது பரத2மத2விதீயவாகயக3த கு3ருபரம கு3ருபத3பரதிபாத3யா - பிராடடியும விஷணவவதாரமான எமபெருமானுமெனறும, இரணடிலும ப3ஹுவசநபரதிபாத3யா - அவனுககு ஸதநப3ாஹுத3ருஷடிஸத2ாநீயரான மறறைப பிராடடிமாரும அவனை அடிமைகொளளுகிற மறறையவாகளதாஙகளும எனறும தருதீயவாகயக3த கு3ருபத3 ஸாவஸப3த3 ப3ஹுவசநபரதிபாத2யா - இவவவதாரததுககு நாறறஙகாலான க்ஷீராாணவ நிகேதநனும மறறும வயூஹாவதாரஙகளும ஸவேதத2வீபவாஸிகளுமெனறும இபபுடைகளிலே இவறறுககுப பொருள சொலலககடவது

அபபடியே பிராடடி இவவாகயதரயததை அநுஸநதி4ககுமபோது ஆதி3மத4யவாகயக3த கு3ருபரமகு3ருபத3 பரதிபாத3யா - விஷணவவதாரமான எமபெருமான தானும அவயவதாரகந்த3மான வயூஹவாஸுதேவனுமெனறும இரணடிலும ப3ஹுவசநபரதிபாத2யா - பெரியதிருவடி தொடககமானரும ஸஙகாஷணபரத்3யுமந அநிருத்3த4ாகளுமெனறும தருதீயவாகயக3த கு3ருபத3ஸாவஸப3த3 ப3ஹுவசநபரதிபாத3யா * வானிளவரசு வைகுநதககுடடனும ஓடுமபுளளேறிபபடியே இசசேதநனுககாக அவவிபூ4தியிலே அவன பரிக3ரஹிககுஞ சில அவதாரஙகளும நிதயஸித்3த4ரும எனறும யதா2ஸமப4வம இபபுடைகளிலே இவறறுககுப பொருள சொலலககடவது

பரத2மாவதாரமான விஷணவவதாரமும அவவவதாரகந்த2மான * பாறகடலுள பையததுயினற பரமனும நித்3யமான வைகுநதநாடடிலிருககும பரவாஸுதேவனும த4ாமமையகயததாலே பே4த3மினறிககே ஏகததவமாயிருநதாாகளேயாகிலும, பெரியபெருமாளுககும பெருமாளுககும த4ாமமையகயமிருககசசெயதே 592 ஸஹ பதநயா விசாலாக்ஷயா நாராயணமுபாக3மத எனறு விக3ரஹபே4த3த

தாலே உபகா₃ர்ஜவ்ய உபகா₃ர்த்ருத்வங்களைச் சொன்னவோபாதி — இவ்விடத்திலும் விக்₃ரஹ பே₄த₃த்தையிட்டு இம்மூவர்க்கும் இங்ஙன் கு₃ருத்வ பரமகு₃ருத்வ ஸர்வகு₃ருத்வங்களைச் சொல்லக்குறையில்லை.

உடையவருக்குப்பின்புள்ள முதலிகளில் வைத்துக்கொண்டு 563. "ராமாநுஜபத₃ச்சா₂யா" என்னும்படி அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்து அவருக்கு * நிழலும் அடிதாறுமாய்க்கொண்டு கு₃ருபரம்பராநுப்ரவிஷ்டரான எம்பார் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது, கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ப₃ஹுவசந ப்ரதிபாத்₃யர்-கோ₃பப₃லீவர்த்த₃ ந்யாயத்தாலே பிள்ளானும், ஆழ்வானும், ஆண்டானும், அநந்தாழ்வானும் அவர்களுக்கு அபி₄மதராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

அப்படியே எம்பார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பட்டர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ ப₃ஹுவசந ப்ரதிபாத்₃யர் அடைவே எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வானும் ஆண்டானும் அவர்களுக்கு அந்தரங்க₃ராயிருந்துள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் என்று பூர்வம் போலே இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே பட்டர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நஞ்சீயர் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும் போது, கு₃ருபரமகு₃ரு ஸர்வகு₃ருபத₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத்₃யர் பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் ஆழ்வான் ஆண்டான் தொடக்கமானாருமென்று பூர்வம்போலே யதா₂ ஸம்ப₄வம் இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது.

பின்னையும் அப்படியே நஞ்சீயர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த நம்பிள்ளை இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும் போது குருபரம்கு₃ரு ஸ்வகு₃ருபத₃ ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத₃யர் - நஞ்சீயரும் பட்டரும் எம்பாரும் பிள்ளானும் அவர்களுக்கு ஸப்₃ரஹ்மசாரிகளாய ப₃ஹுமாநவ்யராயிருந்துள்ள * இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர்களுமென்று இங்ஙனே விப₄ஜித்துப் பொருள் சொல்லக்கடவது

இக்கு₃ருபரம்பரைதான் ஆரோஹக்ரமத்திலே 594 ஆப₄க₃வத்த என்று ப₄க₃வானளவுஞ்சென்று அவர்களுக்குச் சொல்லக்கடவதொன்று இங்ஙனேயிருந்தாலும் அவரோஹக்ரமத்திலே வந்தால் இராமாநுசன் தாள் பிடித்தார் பிடித்தாரைப்பற்றி இத்யாதி₃ப்படியே மேன்மேலே * கொழுந்துவிட்டுப் படர்ந்து செல்லக்கடவதொன்றாகையாலே, நம்பிள்ளை திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையும் அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த பிள்ளைலோகாசார்யர் தொடக்கமானாரும் இவ்வாக்யத்ரயத்தை அநுஸந்தி₄க்கும்போது இவ்வாக்யத்ரயக₃த கு₃ருபரம்கு₃ரு ஸ்வகு₃ருபத₃ ப்ரதிபாத₃யர் - இன்னாரின்னாரென்னுமிடம் ஆசார்யர்களுடைய திருநாமங்களிலே கண்டு கொள்வது அப்படியே ப₃ஹுவசநப்ரதிபாத₃யர் - அவர்களுக்கு உயிர்நிலையாயத் தந்தாமுக்கு ப₃ஹுமாநவ்யராய்க் கொண்டு கொடியைக் கொள்கொம்பிலே துவக்கும் சுள்ளிக்காலப்போலே தந்தாமை அவரவர்கள் திருவடிகளிலே சேர்க்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்று கண்டுகொள்வது

இனி ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம ' இத்யாதி₃ வாக்ய த₃ஶகத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஶ்ரியை நம , ஸ்ரீத₄ராய நம என்கிற வாக்யத்₃வயத்தில் 595, ஸ்ரீரிதி ப்ரத₂மம் நாம லக்ஷ்ம்யா என்றும் 596 ஸ்ரீரித்யேவ ச நாம தே' என்றும் சொல்லுகையாலே ஸ்ரீஶப்₃த₃ம் பெரியபிராட்டியாருக்கு வாசகமாயிருக்கும் மற்றை எட்டு வாக்யத்திலும்

ஸ்ரீஸப்₃த₃ம். 597. "ந ஜ்ஞாநதுல்யம் த₄நமஸ்தி கிஞ்சித்" என்றும், 598. "ப₄க₃வத்₃ப₄க்திரேவாத்ர ப்ரபந்நாநாம் மஹத்₃ த₄நம்" என்றும் சொல்லுகையாலே ஜ்ஞாநப₄க்திகளாகிற மஹாஸம்பத்துக்கு வாசகமாயிருக்கும்.

இதில் சில வாக்யங்களில் ஸ்ரீஸப்₃த₃ம் ஸவிப₄க்திகமதுப் ப்ரத்யயோபேதமாயும், சில வாக்யங்களில் லுப்தவிப₄க்திக மதுப்ப்ரத்யயோபேதமாயும், சில வாக்யங்களில் மதுப் ப்ரத்யயரஹிதமாயும் இங்ஙன் வைரூப்யேண நிர்த்₃தே₃ஸிக்கைக்கு நிப₃ந்த₄நம் - சிலருடைய ஜ்ஞாநப₄க்திகள் விஸத₃தமங்களாய், சிலருடைய ஜ்ஞாநப₄க்திகள் விஸத₃தரங்களாய் சிலருடைய ஜ்ஞாநப₄க்திகள் விஸத₃ங்களாயிருக்கையாலே; அது எங்ஙனேயென்னில்:— பங்கயத்தாள் திருவடியைப் பற்றின ஸேநை முதலியாருடையவும், அவ*ரடிக்கண்ணி சூடிய ஆழ்வாருடையவும், அவரடி பணிந்துய்ந்த உடையவருடையவும் ஜ்ஞாநப₄க்திகள் விஸத₃தமங்களாயிருக்கும். திருக்குருகூர் நகம்பிக்கு அன்பரான நாத₂முனிகளுடையவும், தத்₃விஷயீகாரபாத்ரபூ₄தரான யமுனைத்துறைவருடையவும் ஜ்ஞாநப₄க்திகள் விஸத₃தரங்களாயிருக்கும். சீலமிகுநாதமுனி சீருரைக்கும் ப்ரியஸிஷ்யரான உய்யக்கொண்டாருடையவும், தச்சி₂ஷ்யரான மணக்கால் நம்பியுடையவும், தத்ப்ரியஸிஷ்யரான பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாநபக்திகள் விஸத₃ங்களாயிருக்கும்.

இவர்களுடைய ஜ்ஞாநப₄க்திகள் ஏகரூபமாயிராதே இங்ஙன் தரதமப₄ாவேந இருக்கைக்கு ஹேது என்னென்னில்:- ஸேநை முதலியாருடையவும் நம்மாழ்வாருடையவும் ஜ்ஞாநப₄க்திகள்தாம் – ப்ரபத்தி மார்க்க₃த்தை விஷ்வக்ஸேநஸம்ஹிதையிலே பரக்க த₃ர்ஸிப்பிக்கைக்கும், ப்ரபத்தவ்யனான எம்பெருமான் படிகளை உள்ளபடி அனைவர்க்கும் அறிவிக்கைக்கும், அப்படியே 599. "ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி₃ தத் தத₂ாநுஜாநந்தமுதா₃ரவீக்ஷணை:|" என்று மதிப்புடையார் சொல்லும்படிக்கும் அவனடியாகப்பிறந்

தவையாயிருககையாலும திருவாயமொழி முக$_2$ததாலே தநதனன தனதாள நிழலே , கழலகளனறி மறறோா களைகணிலங காணமினகளே அடிககீழமாநது புகுந தேனே எனறு பரபததிமாாகக$_3$ததைப பலபடியாலும தமமுடைய உகதயநுஷட$_2$ாநஙகளாலே ஸபஷடமாககு கைககும உயாவற உயாநலமுடையவன 'மயாவற மதிநலமருளினன , தேவாககுநதேவாவோ எனறு பர பததவயனுடைய படிகளைப பததுமபததாக ஏறறியெடுக கைககும உமமுயிாவீடுடையான , யானேநீ யென னுடைமையும நீயே தொணடா தொணடா தொணடா தொணடன எனறு பரபததாவினபடிகளைப பலவகை யாக த$_2$ாஶிபபிககைககும பேரமா காதல கடலபுரைய விளைவிதது கொணட எனகாதலுரைககில தோழி மணடிணிஞாலமும மேழகடலும நீளவிசுமபுங கழியபெரி தால , சூழநதகனிறபெரிய எனனவா எனறு பிராட்டி மாா பேசசாலும தமபேசசாலும தமமுடைய ஆறறாமையை அறிவிககைககும உறபபாாயிருககையாலும விஶத$_3$கமஙகளாா யிருககும உடையவருடைய ஜஞாநப$_4$கதிகள 600 ப$_4$வது மம பரஸமிந ஶேமுஷீ ப$_4$கதிரூபா எனறு தாமும 601 அசயுத பத$_3$ாமபு$_3$ஜ யுக$_3$ம ருகம வயாமோஹத எனறு ஆழவானும அருளிசசெயயலாமபடி அவனடியாகப பிறநதவையாய க$_3$த$_3$யதரய ஸ்ரீப$_4$ாஷயாதி$_3$முக$_2$ததாலே ஶரணாக$_3$திப$_4$கதிஶாஸதரஙகளை அடைவே வெளியிடுகைக கும அவவெழிலமறையிற சேராதவரைசசிதைபபது அபபோதொரு சிநதை செயதே" எனகிறபடியே தம முடைய தாத$_3$ாதவிகபரதிபை$_4$யாலே பரதிவாதி$_3$ வாரண பரகடாடோபவிபாடநததுககும * நூறுதடாவில வெண ணெயையும * நூறுதடாநிறைநத அககாரவடிசிலையும நாசசியாா மநோரதி$_2$ததபடியே பரமஸவாமியான அழகாக குத தாம அமுதுசெயதருளப பணணுகைககும துருஷகன படைவீடடிலேசெனறு அவன மகள மாளிகையிலேயிருநத

ராமப்ரியரை "வருக வருக வருக விங்கே" இத்யாதி₃ப்படியே தாமே அழைத்தருளி, அவர் தம் அருகே ஓடியோடிவந்த வாறே, "*என் செல்வப்பிள்ளாய் வாராய்' என்று அவர்க்குத் திருநாமஞ்சாத்தித் தம்மார்பிலே அணைத்துக் கொள்ளு கைக்கும், புழுவன் பட்ட வ்ருத்தாந்தத்தைத் திருக்கல் யாணிக்கரையிலே தம் ஸந்நிதி₄யிலே சென்று மாறன் றில்லா மாருதியாண்டான் விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்டுப் பெரிய ப்ரீதியோடே *செங்கோலுடைய திருவ ரங்கச் செல்வனாரான பெரியபெருமாளை மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணுவதாகக் கோவிக் கோயிலுக்கு எழுந்தருளும்போது தாமே ஐம்பத்திருவரைச் *செயல் நன்றாகத் திருத்தித் தத₃விஷயத்திலே பரிவராயிருக்கும்படி நியமிக்கைக்கும். கரைகட்டாக காவேரிபோலே கரைபுரண்டு ஆஶ்ரயத்தள வன்றிகே₂யிருக்கைக்கும் உடலாயிருக்கையாலே விஶத₃ தமங்களாயிருக்கும், ஸ்ரீமந்நாத₂முநிகளுடையவும் ஆளவந்தா ருடையவும் ஜ்ஞாந ப₄க்திகள் - இங்ஙனம் விஶ்ருங்க₂லமாய்க் கரைபுரண்டிராதே அளவுபட்டு அரையாறுபட்டுத் தந் தாமை ஆஶ்ரயித்தவரளவிலேதானே அடங்கி ஒன்றிரண்டு ப்ரப₃ந்த₄ங்களை இட்டருளுகைக்கு உடலாயிருக்கையாலே. விஶத₃தரங்களாயிருக்கும். உய்யக்கொண்டாருடையவும் மணக்கால் நம்பியுடையவும் பெரியநம்பியுடையவும் ஜ்ஞாந ப₄க்திகள் - கீழ்ச்சொன்னபடியிராதே சினையாறுபட்டுப் பரி மிதங்களா யிருக்கையாலே. விஶத₃ங்களாயிருக்கும்.

இப்பதின் மூன்று வாக்யங்களிலும் முந்தினவாக்யங்கள் மூன்றும், வேத₃மாகிற ஶாஸ்த்ரருசிபரிக்₃ருஹீதங்களா யிருக்கும்; மற்றை வாக்யங்கள் பத்தும், ஆசார்யருசிபரி க்₃ருஹீதங்களாயிருக்கும்.

அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயுமிருக்கிற ரஹஸ் யத்ரயத்துக்கு ஏகார்த்தவயவித்வஞ் சொன்னவோபாதி. இப்படி அபௌருஷேயமாயும் பௌருஷேயமாயுமிருந் துள்ள இப்பதின்மூன்று வாக்யத்துக்கும் ஏகாவயவித்வம்

சொலலத தட்டிலலே அபபடியே 602 நம ருஷிப₄ய’ என்று அபௌருஷேயமானுபபோலே நமஸஸப₃த₃ம முனனாக இவவாகயத்ரயததையும நிரதேத₃ஶியாதே அஸமசச₂ப₃த₃ம முனனாக நிரதேத₃ஶிததது—603 அகி₂லபு₄வந எனகிற இடததில மாஙக₃ளிகமான அகாரததைபபோலே மாஙக₃ளிகமான அகார உபகரமஸித₃த₄யாதத₂மாக அபபடி முநதின வாகயததை அஸமசச₂ப₃த₃ததை முனனிட்டு நிரதேத₃ஶிநதவோபாதி மறறையிரணடு வாகயஙகளையும அஸமசச₂ப₃த₃ததைததானே முனனிட்டு நிரததேத₃ஶிததது 604 “ஸநேமிதரஸ ஸம வருண ஸநேப₄வதவாயமா என்னுமாபோலே

தரயோத₃ஶவாகயாதமகமான இககுருமபரமபராரூபமநதரநதான, ஸ்ரீஸஹஸரநாமமாலாமநதரமபோலே அநேக நமஸஸப₃த₃ஶரீரகமாய, த₃வாரஶேஷிகளுககும பரதா₄நஶேஷிகளுககும அடைவே பரதிபாத₃கமாய பரத₂மமத₄யமசரமாவதி₄ரூபமான பாவதரயபரகாஶகமாய உபதே₃ஷடருஉபதே₃ஶ உபதே₃ஶய ரூப மூனறு வாகக₃ததுககும ஸாமபரதா₃யிகதவ ஸாத₃₂குணய யோக₃யதைகளுககும ஸமபாத₃கமாய வகதவயம குருபரமபரையும த₃வயமும எனகையாலே த₃வயததோபாதி ஸதா₃நுஸநதே₄யமாய தனனை முனனிட்டு ரஹஸயதரயததை அநுஸநதி₄பபாரை நாவகாரியஞசொலவிலாதவா என்று * மயாவறமதிநலமருளபபெறறவா கொணடாடுமபடி பணணககடவதாய “அஸமத” என்று அகாராதி₃யாக உபகராநதமாய, அபபடியே ஸ்ரீநமஸஸப₃த₃ஙகளை பல விடஙகளிலும இடையிலேயுடைததாய ஸ்ரீத₄ராய நம’ என்று மாஙக₃ளிகமான நமஸஸப₃த₃ததோடே நிக₂மிககபபட்டதாயிருககையாலே காரதஸநயேந மஙக₃ளாதமகமாயிருககும

குருபரமபராவிவரணம ஸமபூரணம

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரமாணத்திரட்டு

[ப்ரமாணங்களுக்குப் பொருளும் ஆகரமும் இங்கு தரப்படு கின்றன. ப்ரமாணத்திற்கு மூலத்தைப் பார்க்கவும்.]

1. ரஜஸ்ஸு முதலான குணங்கள் நிறைந்த இவ்வுலகிற்கு மேலான பரமபதத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவனை.

2. இந்தப் பரமபுருஷனுடைய விபூதியில் நாலில் மூன்று பகுதி பரமபதத்திலே அழிவற்றதாயுள்ளது.

3. அந்தப்பரம்பொருளே அழிவற்றதான பரமபதத்தில் எழுந் தருளியிருக்கிறது.

4. எவன் இவ்வுலகிற்குத் தலைவனாகப் பரமபதத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிறானோ.

5. விஷ்ணுவினுடைய மேலான அப்பரமபதத்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் காண்கிறார்கள்.

6. வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில், உலகின் தலைவனாய், அளவிட்டறியமுடியாதவனாய், (குணநிஷ்டர்களான) பக்தர்களோடும். (கைங்கர்ய நிஷ்டர்களான) பாகவதர்களோடும் கூடியவனாய், பெரிய பிராட்டியாருடன் சேர்ந்த நாராயணன் எழுந்தருளி யிருக்கிறான்.

7. வைகுண்டம் என்னும் மேலான உலகில் மேலான ஈஶ்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணன், பூமிநீளைகளான தேவியர் இருவரால் ஸேவிக்கப் படுகிறவனாய் எழுந்தருளி யிருக்கிறான்.

8. அரசனே! ஸூர்யன், அக்னி முதலான தேஜஸ்ஸுக்களை யெல்லாம் விஞ்சியிருப்பதாய், தன் ஒளியாலேயே தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காண அரிதாயுள்ளதாய், மஹாபுருஷனான விஷ்ணு வினுடையதான அந்த ஸ்தானம் விளங்குகிறது.

9. அரசனே! விதவிதமான விளையாடுமிடங்களும். தெளிந்த நீரையுடைய தாமரைக் குளங்களும்—பரமாத்மாவின் ஸ்தானமான அதனுடன் ஒப்பிடும்போது நரகத்திற்கு ஸமமானவை.

---

1. ருக்-அஷ்ட (5-6-25) 2. பு-ஸூ (1-3) 3. தை-நா 1-2.
4. யஜு-அஷ்ட (2-8-7) 5. ருக்-அஷ்ட 1-2.7. 8. பார-வந 164-18.
9. பார-ஶாந்தி (193-4, 6)

10 எநதப பரமபததததிலிருநதுகொணடு அ ப ப ர ம பு ரு ஷ ன காலததை நியமிககிருனே அவவிடததில காலம அரசுசெலுதத முடியாது

11 கலை, முஹூாததம முதலான பிரிவுகளையுடைய காலம எநத நிதயவிபூ$_4$திககுப பரிணமததை விளைககாதோ

12 ஆவரணஙகளோடு கூடியதான இநத அணட$_3$கோஶததிறகு மேலேயுளள பரமபதததில அபராகருதமான (பரகருதிஸமபநத மிலலாத) திருமேனியையுடையவனாய விளஙகுகிறேன நான

13 பரமபதமானது பழையதாயினும புதியதாயிருபபதாய ஒளி மயமானதாய எலலாவுலகினு முயாநததாய நிதயமாயுளளது தததுவ ஞானிகள அபபததை அடைநததும எலலாபபாபஙகளினினறும விடுபடுகிறாகள

14 அணடஙகளுககுமேலே பரமபுருஷன நாலில மூனறு பகுதி கொணட நிதயவிபூதியோடு எனறும விளஙகுகிறான எஞசியிருககும கால பகுதியோடு பரகருதியிலுணடான அணடஙகளில விளஙகுகிறான

15 ஸதவரஜஸதமோகுணஙகளும அவைகளையுடைய மூல பரக ருதியும ப$_3$த்$_3$த$_4$ஜீவஸமஷடியும பரமபதமும (ப$_3$ரஹமாதி$_3$ப$_3$த$_3$த$_4$ ஜீவாகளைக காடடிலும) மேலான முகதாகளிலும மேலான நிதயஸூரி ஸமூஹமும திவயமஙகளவிகரஹமும உனனுடைய விபூ$_4$திகள (செலவஙகள)

16-17 (ஸநகா முதலான) மேலான யோகிகளின வாககுககும மனததிறகும எடடாத ஸவரூபஸவபாவஙகளை யுடையதாய தனககு இஷடமாய பலவிதமாய விசிததிரமாய முடிவிலலாமலிருககும பே$_4$ாக$_3$யஙகள பே$_4$ாகே$_3$ாபகரணஙகள ஆகியவறறால நிறைநதிருப பதாய அளவிறநத ஆஶசாயததையுடையதாய கணககறற பெருஞ செலவஙகளையுடையதாய அளவறற பரிமாணததையுடையதாய எப போதும ஒருபடிபபடடிருபபதாய குறறமறறதாய எலலாவிதததிலும சிறபபுறறதான ஸ்ரீவைகுணடததிறகு நாதனாயிருபபவனே !

18 உனனுடைய பெரியதான பரமபதம காலததைத தாணடி யிருபபது

19 மனததுககு எடடாததாய தமஸ்ஸுககு அபபாறபடடதாய, அதயத$_3$பு$_4$தமாயிருககும பரமபதம

---

10 பார-ஶாநதி(193-9) 11 வி-பு(4-1-84) 13 லக்ஷ்மீதநதரம(7 14) 15 ஸதோ ர 17 16 17 ஶரணாகதிகதயம-5 18 ஸ்ரீவைகுணட ஸதவம-40 19 ஸ்ரீகுணரதநகோஶம-21

20. மதில்களாலும் விமானங்களாலும் ரத்னமயமான அரண்மனைகளாலும் சூழப்பட்டுள்ளது விஷ்ணுவின் வைகுண்டநகரம்.

21. மணிதோரணங்களாலும், சித்திரங்களாலும் நிறைந்தும், விசித்திரமான கொடிகளை உடையதாயும் விளங்குவது வைகுண்ட நகரம்.

22. அக்னியைக்காட்டிலும் கோடிமடங்கு பிரகாசத்துடன் விளங்கும் மாடமாளிகைகளின் வரிசைகளால் நிறையப்பெற்று விளங்குவது வைகுண்டநகரம்.

23, ஆயிரம் தூண்களையுடையதாய், விஸ்தாரமானதாய், உறுதியானதாய், மிக்க ஒளியுடையதான திருமாமணி மண்டபத்தில் தேவாதிதேவன் எழுந்தருளியிருக்கிறான்.

24 அப்ராக்ருதமான திருமாமணிமண்டபத்தின் நடுவில் மிகவுயர்ந்ததாய், ஆயிரக்கணக்கான மாணிக்கத் தூண்கள் நிறையப்பெற்றதாய், ரத்னமயமாய், மங்களகரமாய், நித்யமுக்தர்களால் நிறையப்பெற்றதாய், ஸாமகானத்தால் விளங்காநிற்பதாய், எப்போதும் மிகவும் நிறைவு பெற்றிருப்பதான ராஜாஸ்தானம் இருக்கின்றது.

25. பொன்மயமான மேலான உலகில் ரஜோகுணமற்றதாய். அவயவங்களற்றதான ப்ராஹ்மமிருக்கிறது, அது பரிசுத்தமானது. சோதிகளுக்கெல்லாம் சோதியாயிருக்கும் அதைப் பரமாத்மஜ்ஞானிகள் அறிகிறார்கள்.

26. அப்பரமாத்மாவிடம் ஸூர்யனும், சந்திரனும், நக்ஷத்திரங்களும் பிரகாசிக்கமாட்டா; அக்னியைப்பற்றிச் சொல்லவும்வேண்டுமோ? பிரகாசிக்கும் அவனைப் பின்பற்றியே இவையெல்லாம் ஒளிவிடுகின்றன. அவனுடைய ஒளியாலேயே இவையெல்லாம் ஒளிவீசுகின்றன.

26*. ஆகாயத்திலே ஒரே சமயத்தில் ஆயிரம் சூரியனின் ஒளி தோன்றுமாகில், அது அந்த மஹாபுருஷனின் ஒளிக்கு ஒப்பாகலாம்.

27. தனக்குத் தகுந்தவையும், ஒப்பற்றவையும், ஞானமயமாயிருப்பவையும், ஸ்வயம் பிரகாசமானவையும், ஒன்றுக்கொன்று (சேர்த்தியினாலுண்டான) காந்தியினால் அழகாயிருப்பவையுமான மாலைகளோடும், வஸ்திரங்களோடும், ஆபரணங்களோடும் கூடியிருப்பவன் பரமபுருஷன்.

---

23. தலவகாரச்ருதி 25. முண்டக (2-2-10) 26. கட 2-5-15
26*. கீதை 11-15 27. பௌஷ்கரஸம்ஹிதை

28 இந்த ஹரியானவர் அளவிடமுடியாத பெரிய தேஜஸ்ஸை உடையவரானபோதிலும் யௌவ்நப் பருவத்தின் தொடக்கத்திலும் குமாரப்பருவத்தின் முடிவிலுமிருப்பவராயிருந்தார் உலகின் தாயான ஸ்ரீதேவியோடு கூடிநின்று நிலவுடன் கூடிய சந்திரனைப்போலே இன்புற்றார்

29 & 30 செந்தாமரைக்கண்ணா! உன்னால் (இவ்வாத்மவஸ்து) ஜயிக்கப்பட்டது இது என்னுடையதல்லவே உன்னுடையதாயிற்றே

31 எப்போதும் எல்லாவற்றையும் காண்பவர்களாய் எப்போது மிருப்பவர்களான ஸூரிகள்

32 கோடி ஸூர்யர்களை ஒத்தவர்களும், பதினாயிரம் பூர்ண சந்திரர்களைப் போன்றவர்களும் ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபட்ட வர்களுமான முக்தர்கள் அப்பரமபதத்தில் விளங்குகிறார்கள்

33 எல்லா அரசர்களுக்கும் பேரரசராய் ப்ரஹ்மஸ்வரூபியாய், பெரியவராய் விளங்குபவர் விஷ்ணுவே அவரையே ஈஶ்வரரென்று அறிவோம் அவரே ஶம்புவுமாவார் ப்ரஜாபதியுமாவார்

34 தன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட எல்லாப் பொருள்களிலும் சிறப்புற்றதாய் மூன்றுவிதமான அளவுகளற்றதாய் ஜ்ஞாநாநந்தங்களையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டதாயிருப்பது பரம்பொருள்

35 அவன் ஒருவனாயிருந்து இன்புறவில்லை

36 இறகொடிந்த பக்ஷி போலே ஸம்ஸாரமாகிற வலையில் அகப்பட்டிருக்கும் ஜீவன்

37 வரந்தரும் பெருமானே! ப்ரளயகாலத்தில் அசேதனத்தைக் காட்டிலும் வாசியற்றதாய் உழலுகின்ற ஜீவராசிகளை இந்திரியங்க ளோடும் சரீரங்களோடும் சேர்க்கத் திருவுள்ளமிரங்கியவனாய் தன் ஸங்கல்பவசப்பட்டவனாய் மூலப்ரக்ருதியை - மஹான் அஹங்காரம் பஞ்சபூதங்கள் இந்திரியங்கள் ஆகிய இவற்றின் வரிசையாகிற அரும்புகளையுடையதாம்படி பண்ணினாய்

38 ப்ராஹ்மணரே! கைகால் முதலியவைகளுடன் கூடியதும் விசித்திரமானதுமான தேஹமாகிற இச்செல்வம் ஸர்வேசவரனுக்கு ஸமர்ப்பிப்பதற்காக ஆதிகாலத்திலேயே செய்யப்பட்டிருக்கிறது

29&30 ஜிதந்தே-1 33 பார-ஆசவ (43-13) 34 ஶரணாகதிகத்யம்-5
35 மஹோபனிஷத் 36 வங்கீஶகாரிகை-5 37, ர ஸ்த 2 41
38 ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வம்-6

39. ஶாஸனம் (ஆஜ்ஞை) செய்கையாலே சாஸ்திரம் எனப் படுகிறது

40. கருணைக்கடலான எம்பெருமான் (அஜ்ஞானமாகிற) இருளை நீக்கிக்கொள்ளவும், நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அறிவதற்கும், (இருட்டைப் போக்கடிப்பதற்கும், உள்ளவற்றையும், இல்லாதவற்றையும் ஆராய்ந்தறிவதற்கும் ஸாத₄னமான) விளக்கைப்போன்ற வேதத்தைக் கொடுக்கிறான். பாக்கியவான்கள் அந்தத் திருவிளக்கைக் கொண்டு, அந்த ஸர்வேச்வரனைக்கண்டு அநுபவிக்கிறார்கள்; சில சபலர்கள் அந்த விளக்கிலேயே விட்டில் பூச்சியைப்போல் விழுந்து மடிகிறார்கள்.

41. நானே ஈஶ்வரன். நானே போகத்தை அடைபவன். நான் இயற்கையாகவே ஸித்தனாகவும் ப₃லவானாகவும், ஸுகமுடையவனாகவும், சிறப்புப் பெற்றவனாகவும், உத்தமகுலத்துதித்தவனாகவுமிருப்பவன். இவ்வுலகில் எனக்கு ஒப்பானவன் எவனிருக்கிறான்?

42. பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் ஆத்மாவைத் தன்வசப் பட்டதாக எவன் அறிகிறானே, ஆத்மாவைத் திருடும் அந்தத் திருடனால் என்ன பாவந்தான் செய்யப்படவில்லை?

43. அர்ஜுனா! அஸுரஸ்வபா₄வமுள்ள ஜன்மத்தை அடைந்து, ஜன்மந்தோறும் மூடர்களாய் என்னை அடையாமலே, அதிலும் கீழான கதிக்கு போகிறார்கள்.

44. பூ₄தங்களுக்கெல்லாம் மேலான ஈச்வரனாய், மனிதவுருக் கொண்டிருக்கும் என்னை, என்னுடைய மேலான நிலையை அறியாமல் மூடர்கள் அவமதிக்கிறார்கள்.

45. ஈச்வரன்:—நீ எனக்கு (உரியவன்); ஜீவன்—நான் எனக்கு (உரியவன்) ஈச்:—அது எப்படி? ஜீவன்:—நீர் சொல்லியதுதான் எப்படி? ஈச்:—நான் சொன்னது வேதமூலமான ஓங்காரமாகிற ப்ரமாணத்தாலே (நிரூபிதமாகிறது); ஜீவன்:—நான் சொல்லியதும் அநாதியான அநுபவப் பெருமையால் ஸித்திக்கிறது; ஈச்:—அந்த அநுபவம் ஆக்ஷேபிக்கப்பட்டிருக்கிறது; ஜீவன்:—யார் எங்கு ஆக்ஷேபித்தார்கள்? ஈச்:—கீதை முதலிய சாஸ்திரங்களில் என் ஆக்ஷேபம் ஸுப்ரஸித்தம். ஜீவன்:—அதற்கு ஸாக்ஷி யார்? ஈச்:—ஞானியே ஸாக்ஷியாவான், ஜீவன்:—ஐயோ! உன்னிடம் பக்ஷபாதமுள்ள அவனெப்படி ஸாக்ஷியாக முடியும்? என்று இவ்வண்ணமாக ஜீவனோடு

40. ர-ஸ்த 2-1 41. கீதை (16-14, 15) 42. பார-ஆதி (74-28)
43. கீதை 16-20 44. கீதை 9-11 45, பட்டர் முக்தகம்.

ஏறபட்ட வழககில (ஸாக்ஷியிலலாமையால) ஸதயம செயது உம கடசியை ஸதாபிததுககொளளுகிறவாபோல தேவரீா (துளசிமாலே யணிநது திருமஞசனம செயதுகொளளுமவராய) காடசியளிககிறீா

46 & 47 கலிகாலததில தமிழநாடடில அதிலும பெருமபாலும தாமரபாணீ, கிருதமாலே பாலாறு பெரும புகழபெறற காவேரி, மேறகு நோககிபபாயும பெரியாறு ஸரஸவதி ஆகிய நதிககரையில ஆஙகாஙகு நாராயணனேயே பரமபராபயபராபகமாககொணட மஹாதமாககள தோனறுவாாகள அரசனே! அநத நதிகளின ஜலததைக குடிககும மனிதாகளுககு நாராயணனிடததில தடையறற பகதி வளாகினறது

48 காஞசியில பொயகையொனறில பொறறுமரையில பிறநத வராய, ஸ்ரீமநநாராயணனுககு வெயயசுடரோனே விளககாக ஏறறிய வரான பொயகையாழவாரை தியானிககிறேன

49 முகுநதனின முகமலாததியடியாக உணடான பாசுரஙகளேப பாடி மயஙகிநிறபவரும முனிவாகளில முதலவரும முகதிககு மூலமாயிருபபவருமான பொயகையாழவாரை உபாஸிககிறோம

50 பொயகையாழவாா துவாபரம எனற யுகததில ஆஜ ஞாதீ₄ ஸ்ரீசநத₃ந எனனும அக்ஷரஙகளால கடபயாதி₃ஸஙக₂யைபபடி கிடைதத 862900 வருடம செனறபின ஸிததாாததி எனகிற வருடம ஐபபசி மாததில சுகலபக்ஷததில அஷடமிதிதியில செவவாயக கிழமையில விஷணுவினுடைய மஙகளமான திருவோணநடசத திரததில அவதரிததருளினா

51 'க' எனபது பிரமனின பெயா அபபிரமனுலே ஸ்ரீமந நாராயணன அநத நகரததிலே பூஜிககபபடடாா அதனுலே புணணி யததைப பெருககுகிற அநநகரம காஞசியெனறு பெயாபெறறது

52 பரமபுருஷனுடைய பாஞசஜனயமெனனும திருசசஙகாழ வான எலலாவுயிாகளேயும ரக்ஷிபபதறகாக ஐபபசிமாதததில விஷணுவி னுடையதான திருவோணநாளில பொறறுமரைபபொயகையில பொறறுமரைமலரின நடுவிலிருநது பொயகையாழவாராக அவதரித தருளினன

53 எவரொருவா பரமபுருஷனுககு ஞானச சுடாவிளககை ஏறறினுரோ கடலமலலேயின தலேவராய குருககததிபபூவில அவதரித தருளினவரான பூததாழவாரை வணஙகுகிறேன

---

46 & 47 பாகவதம 11 5 38 39 40   51 காஞசீமாஹாதமியம
52 திவயஸூரிசரிதம 2-10

54. ஶ்ரிய:பதியின் கருணையால் மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்றவராய், சிறந்த கல்யாண குணங்களையுடையவரான பூதத்தாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

55 ஸ்ரீமந்நாராயணனின் கௌமோதகியென்னும் கதாயுதத்தின் ஶக்திஸ்வரூபியான பூதத்தாழ்வார் என்னும் முனிவர் தலைவர். இவ்வுலகில் கிழக்குக் கடற்கரையிலே, திருக்கடல் மல்லையென்னும் நகரில் பூப்பந்தலினுள் (நீலோற்பலத்தினுள் என்று பாடாந்தரம்) அதே ஸித்தார்த்தி வருடத்தில், அதே ஐப்பசி மாதத்தில், பொய்கையாழ்வார் அவதரித்த மறுதினத்தில் அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தருளினர்.

56. பொய்கை பூதத்தாழ்வார்கள் அவதரித்த அந்த ஸித்தார்த்தி ஐப்பசி மாதத்தில் பூதத்தாழ்வார் அவதரித்த மறுதினம் சதயநட்சத்திரத்தில் மயிலையில் செங்கழுநீர் (செவ்வல்லி) நடுவிலிருந்து அவதரித்தவரும், பக்தியினாலே பெரியவரும், அதனாலேயே பேயாழ்வார் என்று பெயர் பெற்றவரும், ஸாத்யபக்தியே வடிவெடுத்தவரும் ஸ்ரீநந்தகம் என்னும் வாளின் அம்சமானவருமான பேயாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

57. மயிலை நகர்க்குத் தலைவராய், கிணற்றிலே செவ்வல்லிப் பூவிலே அவதரித்தவராய், திருவோடு கூடிய நாராயணனைக் கண்டு களித்தவரான பேயாழ்வாரை ஶரணடைகிறேன்.

58. தாமரையாள்கேள்வனுடைய திருவடித் தாமரைகளில் பெருங்காதலால் உண்டான சிறந்த மயக்கத்தால் பேய்போலே திரிந்தமையால் பேயாழ்வார் என்று எங்கும் புகழ்பெற்ற குணக் கடலான பேயாழ்வாரை வணங்குகிறேன்.

59. எப்போதும் மயிர்க்கூச்செறியும் அவயவங்களையுடையதும், நிறைந்த ஆனந்தக்கண்ணீரை உடையதும், எல்லாப் பற்றுக்களையும் விடச்செய்வதும், தழுதழுத்த குரலுடன் பாடப்படும் துதிப் பாடல்களை உடையதும், அமுத அலைபோலே பெருகிவரும் அக்ஷரங்களை உடையதும் ஆனந்தக்கூத்துடன் கூடியதும், நரகப₄யத்தை நீக்குவதுமாக விஷ்ணுபக்தி விளங்குகிறது.

---

55. திவ்யஸூரிசரிதம் 2-12 (மூன்றுவது பாதம் நீலோத்பலாந்தாத் என்று தொடங்குகிறது)

59. ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் 10-25.

60 அநத ஐபபசி மாதததிலேயே சதயநடசததிரததில மயிலை நகரில செவவலலிபபூவிலிருநது நநத₃கததின அமசமாய ஸாத₄ய ப₄கதியே வடிவெடுததவராய ஞானியான பேயாழவார அவதரித தருளினா

61 இமமைப ப₂ல ஸாதனஙகளையும மோக்ஷ ப₂ல ஸாதனங களையும இவறறில இனனது அனுஷடிககததககது இனனது அனுஷடிககததகாதது எனபதையும சாஸதிரவிதியை மீறுவதாகிற ப₄யததையும அனுஷடிபபதாகிற ப₄யமினமையையும ஸமஸார மோக்ஷஙகளையும உளளபடி அறியும அறிவே ஸதவகுணததாலுண டான அறிவாகும

62 அநதணரே! நாம (பரமபுருஷனுககு) அடிமைபபடடவா கள எனனும அபி₄மானததையுடையவாகளாய லோக யாததரையில ஈடுபடாதவாகளாயிருபபவாகள (ப₄ாக₃வதாகள)

63 எலலா ஆதமாககளும இயறகையாகவே பரமாதமாவுககு அடிமைபபடடவாகளனறோ ஸமஸாரததிலும மோக்ஷததிலும அவா களுகக வேறுவகை லக்ஷணமிலலை

64 உடைமையாயிருககும தனமை ஆதமாவில இயறகையா யிருபபது உடையவனாயிருககுமதனமை பரஹமததிடம இயறகையா யிருபபது இருவாககும இதுவே ஸமபநதம வேறெதையும நான ஒபபவிலலை

65 நீ உயவதில உனககு விருபபமுளளதாகில உன இருப பிலே இஷடமிருநததாகில ஆதமாவின அடிமைத தனமையையும ஹரியின தலைமையையுமே இயறகையானதாக எபபோதும நினைபபாயாக

66 ஆதமா தே₃வமநுஷயதிாயகஸத₂ாவர ரூபமான சரீரமனறு ஜஞாநாநநதமயனாய பரமாதமாவுககு ஶேஷமாயிருபபவனே

67 ஞானிகளுள சிறநதவன எனககே ஆதமாவாயிருபபவன

68 இவாகள எலலாரும உதாரமானவாகளே ஜஞாநியோ எனககே ஆதமா (த₄ாரகன) எனறு என ஸிததாநதம

60 திவயஸூரிசரிதம 2-13 (உததராாதத₄ம மஹாபி₄த₄ாநோ லதி காஹாரத₃ாநதாத ஸ்ரீநநத₃காதமா மணிகைரவாநதாத எனறுளளது)
61 கீதை 18-30 63 ஹாரீதஸமருதி 64 ஸ்ரீவிஷணுததவம
65 ஸ்ரீவிஷணுததவம 68 கீதை 7-8

69. அநாதிமாயையினுல் உறங்கும் ஜீவன் எப்போது உணருகின்ருனே.

70. ஒரு வைஷ்ணவன் மற்ருெரு வைஷ்ணவனைக் கண்டால் தண்டம்போலே கீழே விழுந்து வணங்கவேண்டும்.

71. பகவானுக்கு அடிமைப்பட்டிருப்பவன் நான்; வேறு எவருக்கும் உரியவனல்லேன்; அசித்தைக்காட்டிலும் மேலானவன்.

72. தேவதேவனும், சார்ங்கமென்னும் வில்லையுடையவனும், சங்கம், சக்ரம், கதை இவைகளைக் கையிலே உடையவனும், மூவுலகிற்கும் ஓர் கண்ணுயிருப்பவனுமான வாஸுதேவனுக்கு நான் அடிமை.

73. கோஸலதேசத்துக்கு அதிபதியும், பெருங்காரியங்களையும் எளிதாகச் செய்து முடிப்பவனுமான ராமனுக்கு, ஶத்ருஸைன்யங்களை அழிப்பவனும், வாயுவின் புத்திரனும், ஹனுமான் என்னும் பெயரை உடையவனுமான நான் தாஸன்.

74. 66-வது ப்ரமாணம் காண்க.

75 சூரியனை விட்டுப்பிரியாத ஒளிபோலே சீதை என்னைவிட்டுப் பிரியாமலிருப்பவள்.

76 துளஸீவனமிருக்குமிடத்திலும், தாமரைக் காடுகள் உள்ளவிடத்திலும், வைஷ்ணவர்கள் வாழுமிடத்திலும் ஹரி எழுந்தருளியிருக்கிருன்

77 ஐந்து ஶக்திகள் எனப்படும் அப்ராக்ருதமான பஞ்சபூதங்களாலான (பரமபுருஷனுடைய) திருமேனியை உள்ளே உடையவரும், சிப்பியில் வெள்ளிபோல் (காண்பார்) நெஞ்சை ஈர்ப்பவரும், (ஶாக்தி ஹாரனிடமிருந்து வெல்லப்பட்ட மார்பில் தரிக்கும் ஹாரத்தை யுடையவருமென்று பாடபேதம்) முக்தியளிக்கும் முராரியின் திருவடியிணைகளில் பக்தியின் ஸாரமாயிருக்கும் முனிவருக்கு என்றும் நமஸ்காரம்.

78. சென்ற துவாபரயுகத்தில் 'ஜ்ஞாநதராக்ஷோதத' என்னும் பதத்தின் எழுத்துக்களால் கடபயாதி ஸங்க்யையைப்படி ஏற்பட்ட 862900 வருஷங்கள் சென்ற பிறகு ஸித்தார்த்தி வருஷத்தில். சூரியன் மகரராசியை அடைந்தவுடன் (அதாவது தை மாதத்தில்), இருபத்தேழு தேதிகளும் கழிந்தபின் மகம் என்னும் பெயருள்ள நட்சத்

69. கௌடபாதகாரிகை 72 நரஸிம்ஹபுராணம் 64-46.
73. ரா-ஸு 42-35 75. ரா-யு 121-15

திரததில ஞாயிறறுககிழமையில பூரணிமைககு மறுதினம இநதத திருமழிசையிலே (பு₄ாககஂவ) மஹரிஷிககுத திருககுமாரராய ஞான வைராகயச செலவஙகளையுடையவராய பு₄கதியே வடிவெடுததது போலிருககையாலே பு₄கதிஸாரா எனறு பெயாபெறறவரான முனிவா தலைவா உலகஙகளுககு உதவுவதறகாகத திருவவதாரம செயதருளினா

79 மஹாதமாவாகிற அசயுத சூரியன அனைததுலகமாகிற தாமரை மலாவதறகாக தேவகியாகிற கீழைததிககில தோனறினன

80 நாராயணனின பூரணவதாரமான கணணன நநதகோபரு டைய திருமாளிகையை அடைநதவளவில, ஈரமினறி உலாநத செடி கொடிகளெலலாம அபபோதே ஈரமுடையதாயிறறு சுவையறற காய கனிகள அனைததும மிகக சுவையுடையதாயிறறு தளிரககாத மரம செடி கொடிகளெலலாம தளிரவிடடது பசுககள மிகுதியான பாலைச சுரபபனவாயின

81 மஹீஸாரக்ஷேதரமேகம துலாயாம நயஸய சைகத ।
கருதஸநா பரதர வை த₄ாதரா துலிதா ச லகு₄ாமஹீ ॥

[பிரமனால ஒரு தராசின ஒரு தடடில திருமழிசை க்ஷேததிரம மாத திரமும மறற தடடில மிகுதியுளள பூமி முழுவதும வைதது நிறுககப படடபோது (எஞசியுளள) பூமி முழுவதும திருமழிசையைக காடடிலும எடை குறைநததாயிருநதது]

82 (கடலுககு) மேறகு திககில ஒனறரையோஜனை தூரததில, விதேஹதேசததின ஆடசிககுடபடட காடடில பு₄ாககஂவ மஹாஷி யானவா நெடுநாள செயயபபடும தீ₃ாகஸ₄ஸதரம எனகிற யாகததாலே அநாதிபுருஷனன வாஸுதேவனை விதிபபடி தினநதோறும ஆராதனம செயதுகொணடு அககாடடையே நிதயவாஸஸதானமாககொணடு வாழநதாா

83 அநத பு₄ாககஂவ மஹாஷியினுடைய அநத மனைவி சககரத தாழவாருடைய அமசததுடன கூடிய காபபதனை அபபோது தரிததாள அநத காபபமும தை மாதததில மகம எனனும பெயரை யுடைய சிறபபுப பொருநதிய நக்ஷததிரததிலே பூமியில விழநதது

84 பு₄வாமஸது ஸஹ வைதே₃ஹயா கி₃ரிஸாநுஷு ரமஸயதே ।
அஹம ஸாவம கரிஷயாமி ஜாகஂரத ஸவபதஶச தே ॥

79 வி பு 5-3 1 81 மஹீஸார (திருமழிசை) க்ஷேதரமாஹாதமயம
82 பரஹமாணடபுராணம 83 திவயஸூரிசரிதம 2-35
84 ரா-அ 31 25

[நீர் வைதேஹியுடன் மலைத்தாழ்வரைகளில் விளையாடுவீர்; அடியேன், நீர் விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், தூங்கும்போதும் எல்லா அடிமைகளையும் செய்வேன்]

85. எந்தப் பரமபுருஷனின் திருநாபிக்கமலத்திலிருந்து, உலகைப் படைக்கின்றவனாய், மஹாத்மாவான பிரமன் உண்டானானோ.

86 எவனொருவன் பிரமனை முன்படைத்து அவனுக்கு வேதங்களை உபதேசித்தானோ.

87. பிரமனுடைய மூத்தபிள்ளையாய், சிறந்தவனான உருத்திரனுக்கு.

88. எல்லா சாஸ்திரங்களையும் நன்கு ஆலோசித்து, யுக்திகளைக் கொண்டு அடிக்கடி ஆராய்ந்தாலும், 'நாராயணனே எப்போதும் தியானிக்கத் தக்கவன்' என்னும் இவ்வொரு விஷயமே முடிவாகத் தேறும்.

89. யோகேஶ்வரனாய் உலகிற்குத் தலைவனாய், எங்கும் வியாபித்திருக்கையாலே விஷ்ணு எனப்படுபவனாய்,ஜயஶீலனாகையாலே ஜிஷ்ணுவெனப்படுபவனாய், லக்ஷ்மீநாதனாய், தாமரையுந்தித் தனிப்பெருநாயகனான தடந்தாமரைக் கண்ணனை தியானம் செய்கிறேன்.

89*. ஜநார்த்தனனே! வேறுவகையான புகல் எனக்கில்லை; நீயே எனககுப் புகலாவாய். ஆகையால் கருணைகொண்டு என்னை ரக்ஷிப்பாய்; ரக்ஷிப்பாய்.

90. கி₃ரயோ வர்ஷத₄ாராபி₄ர் ஹந்யமாநா ந விவ்யது₂: |
அபி₄பூ₄யமாநா வ்யஸநைர் யத₂ாதே₄ாக்ஷஜசேதஸ: ||

[மழைத்தாரைகளால் அடிக்கப்பட்ட மலைகள் நிலை கலங்கவில்லை. பரமபுருஷனிடம் நெஞ்சை வைத்தவர்கள் துன்பங்களால் அடிக்கப்பட்டபோதும் கலங்காமலிருப்பதுபோலிருந்தன.]

91. ஸத்யவ்ரதம் என்னும் பெயரையுடையதாய், பாபத்தையழிப்பதான க்ஷேத்ரம் யாதொன்றுண்டோ, அதுவே எல்லாப் புண்ய க்ஷேத்ரங்களிலும் சிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

---

85. மஹோபனிஷத் 86, ஶ்வே 6-18 87,
88. பார-ஆநு 178-11 89. பாத்மம் (?) 89*.
90. பாகவதம் 10-20-15 91. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் அத்தியாயம் 1-13

92 குருககததி மலாககளேயும சநதிரனேயுமபோல வெளுதத ஒளியையுடைய படஙகளிலுள்ள ஆயிரம மணிகளின கிரணஙகளாகிற விரிபபாலே பரபபபபெறற ஆதிசேஷனுகிற மெததையில பளளிகொண டிருபபவனுய நீருணட கரியமேகததைப போனறவனுய தாமரை யிதழையொதத திருககணகளேயுடையவனுய உயிாகளே தரிதது ரக்ஷிபபவனுய அனேததுலகையும (பரளயகாலததில) விழுஙகு பவனுய கமலததடஙகணணியாய கமலததைக கையிலேநதிய பெரிய பிராடடியாராலும மெலலிடையாளான ஸ்ரீபூமிபபிராடடியாராலும அடிவருடபபடடவனுயிருககும எமபெருமான தோனறினுன

93 ஒரு முஹுாததததில வநதான

94 (மஹாராஜரே! உமமுடைய தேசததில ராமனுககு நோநத துனபததால வருநதும) மரஙகளும — பூவோடும முளேயோடும மொடடோடுமகூட மிகவும வாடின நதிகளும குளஙகுடடைகளும நீா காயநதுவிடடன

95 எவனெருவன இககுமபகோணததில அரைககணமாவது நிறகிருனே அவனுககு வைகுநதமே கைபபடடுளளது மறற செலவங களேப பறறிச சொலலவேணடுமோ

96 (நிருதி எனனும தேவனே தேவதையாக உடைய யாகததில) நகததால உரிககபபெறற கருபபு நெலலிலுளள அரிசியினுலான ஹவிஸஸை நிரவாபம செயயவேணடியது

97 பகவானுடைய பகதாகள சூதராகளாகாா அவாகள அநதணாகளாகவே எணணபபடுவா

98 உமமைபபோனறவாகளேக காணபது கணபடைதத பயனுகும

99 அஷடாஙகயோகததைச செயது ஆதமாவைக கணடவா களாய நெஞசில எமபெருமானே ஆராதிபபதில ஆசையுளள உபாஸ காகளுககு ஹருதயததில ஒரே மூாததியாயிருககும அநதாயாமியான பகவானேச சிநதிபபதில அதி₄காரமுணடு

100 எவருடைய தலேநகரிலே தினநதோறும ரஙகயாதரை உத₃கோஷிககபபடுகிறதோ அததகைய குலசேகரப பெருமாளே அடியேன தலேயால வணஙகுகிறேன

92 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம அததியாயம 4 54 55 56
93 ரா யு 17 1 94 ரா-அ 59 4 95 திருககுடநதை மாஹாதமியம
96 யஜுா-காணட 1 8 9 97 பார-ஆஶவ 118-32 98
99 ஸாதவத ஸமஹிதை (2 7, 8) 100 குலசேகராழவாா தனியன

101. கலியுகத்தில் 'ஸுக₂' என்கிற எழுத்துக்களால் ஏற்பட்ட 27 வருடங்கள் சென்றவளவில், பராபவ என்னும் வருடத்தில் மாசி மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், துவாதசிதிதியில், வியாழக்கிழமையில், புநர்வஸு நட்சத்திரத்தில், பிரீதி என்னும் யோகத்தில் ஸ்ரீகௌஸ்துப₄த்தின் அம்ஶபூ₄தரான குலசேகராழ்வார் என்னும் அரசர் நம்மை ரக்ஷிப்பதற்கு அவதரித்தருளினார்.

102. ஸ்ரீகௌஸ்துப₄த்தின் அம்ஶமாய், பரமபுருஷனின் பூர்ண கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவராய், அரசரான குலசேகரர் மாசிமாஸப் புனர்வஸுவோடு கூடிய சிறந்தநாளில் சேரகுலத்திற்குப் பெருவிளக்காய்த் தோன்றினார்.

103. ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களை (அந்தணர்க்கு) அளித்த திருக்கையை.

104. செய்யத் தகாததைச் செய்வது, செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமல் விடுவது ஆகியவற்றில் மிகவும் வரம்புமீறிய செயலை உடையவனாய் (அதற்கடியாக) அர்த்த₂காமங்களுக்கு வசப்பட்டவனாய், பித்தன்போலிருக்கிறான் (ஸம்ஸாரி ஜீவன்).

105. என்னால் நண்பர்களும், செல்வங்களும், லங்கா ராஜ்யமும் கைவிடப்பட்டது.

106. பெண்டுபிள்ளைகளைவிட்டு ராகவனை ஶரணடைந்தேன்.

107. நாரதரே! ஸ்ரீரங்கயாத்ரையும், ஸ்ரீரங்கம் செல்லவேண்டுமென்னும் விருப்பமுமே, எவனையும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கைதூக்கிவிடும். அங்கேயே நித்யவாஸம் செய்வதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

108. (திருமலையிலுள்ள தீர்த்தம்) ஸ்வாமிபுஷ்கரிணி என்றே மூவுலகிலும் புகழ்பெற்றது; (அனைவரையும்) பரிசுத்தப்படுத்துவது; கங்கை முதலான எல்லாத் தீர்த்தங்களோடு ஸமமானது; தெளிந்த நீரையுடையது. அந்தத் திருவேங்கடமலையில் தேவர்கள், ரிஷிகள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், பரமரிஷிகள் முதலானோர் ஆஹாரநியமத்துடன் கூடியவர்களாய் வாழ்கிறார்கள்.

---

101. 102. திவ்யஸூரிசரிதம் 5-6 103. ரா-யு 20-8
104. 105. ராயு 19-5 106. ரா-யு 17-16
107. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம் தசாத்யாயீ 10-2 108. ஸ்ரீவேங்கடாசல மாஹாத்மியம்

109 வேதததிஞல அறியபபடும பரமபுருஷன தசரத புததிரஞக அவதரிததவளவில வாலமீகியிடமிருநது வேதமானது ஸ்ரீராமாயண மாக நேரே அவதரிததது

110 பயஙகரமான செயலேயுடைய பதிஞலாயிரம அரககாகள ஒருபுறமும தாமாதமாவான ராமபிரான ஒருபுறமும சணடை செயகிருாகள யுததம எபபடி முடியுமோ?

111 எதிரிகளே அழிததவனும மஹாிஷிகளுககு ஸுகததை அளிததவனுமான அககணவனேப பாாதது வைதேஹியான ஸீதை ஸததைபெறறு இனபுறருள பாததாவான ஸ்ரீ ராமபிரானே ஆலிஙகனம செயது கொணடாள

112 பரமபுருஷனின நினைவறற ஜனஙகளோடு வாழும பெரும துனபததைக காட்டிலும கொழுநதுவிட்டெரியும தீயாலான கூட்டி னுள வாழவது மேலானது

113 அபபோதே (பரமபுருஷனுடைய நிாஹேதுககிருபையால) நெஞசில தோனறிய ஸ்ரீமநநாராயணனுடைய பரததுவததை விரியவுரைதது வாதம செயது பாணடியதேசததில கூடிய வாதம வலலவாகளே வெறறிகொணடவராய யானேமேலேறி ஊாவலம வநத எநதபபெரியாழவாா (அபபோது) கருடன மேலேறி ஸேவை ஸாதிதத ஸ்ரீமநநாராயணன விஷயததில பொஙகும பரிவாலே பலலாணடு பாடிஞரோ அவருககு நமஸகாரம

114 (பொஙகும பரிவாகிற) செலவததையுடையவராய எவ ராலும அளவிடமுடியாத பெருமையையுடையவராய குறறமறறவ ரான பெரியாழவாா யுகஙகளினுள (அலபமாமததிறகு அதிக பலனேத தரும) சிறபபுடைய கலியுகததில தததவ எனனும எழுததுககளிஞல (கடபயாதி ஸஙகயையபபடி) ஏறபடும 46 வருடஙகள கடநதபின கரோதந எனகிற வருடததில சூரியன மிதுனராசியை அடையும ஆனிமாதததில ஒனபதாம தேதியில சுகலபக்ஷ ஏகாதசியில ஞாயிறறுககிழமையில ஸவாதீநக்ஷததிரததில அவதரிததருளிஞா

115 திவயாதமகுணஙகளிஞல சிறநதவராய வேதஸவ ருபஞன கருடாழவானின அமசமாயிருபபவராய ஸ்ரிய பதியி னுடைய கடாக்ஷததிறகு இலககாயிருபபவரான பட்டாபிரான

---

109 ஸ்ரீராமாயண மாஹாதமியம 110 ரா-ஆ 24-23 111 ரா-ஆ 30 40 112 சௌனகஸமஹிதை 113 114
115 திவயஸூரிசரிதம 5-33

என்னும் பெரியாழ்வார் ஆனிமாதத்தில் வாயுவை தேவதையாகக் கொண்ட ஸ்வாதீநக்ஷத்திரத்தில் அவதரித்தருளினுர்.

116. பிறப்பிலேயே வைஷ்ணவனுன பிரஹ்லாதாழ்வான்.

117. சிறிதேனும் குற்றேவல் செய்யாதவனுக்கு அடிமைத் தன்மையில்லை

118. பிராட்டியோடு கூடிய நாராயணனுன இவனே திருப் பாற்கடலில் ஆதிஶேஷஶயனத்தைவிட்டு, மதுராபுரிக்கு எழுந் தருளினுன்.

119. புண்ணிய நகரமான துவாரகையிருக்குமிடத்தில் மது வென்னும் அஸுரனைக் கொன்ற பகவான் எழுந்தருளியிருக்கிருன். அவனே இயற்கையில் அநாதிதேவனுயிருப்பவன், அவனே பழமை யான த₄ர்மமாயிருப்பவன்.

120. "மேலான அருளையுடையவர்களும், ஸ்வாமியாயிருப்பவர் களுமான இந்த ராமக்ருஷ்ணர்கள் என்னுடைய வீட்டிற்கு வந்திருக் கிருர்கள்; நான் பாக்கியம் செய்தவனுனேன்; (அவர்களைப்) பூஜிக் கிறேன்" என்று பூவைவிற்று வயிறு வளர்க்கும் மாலாகாரர் சொன்னுர்.

121. மழைகாலமாகிய ஆடி, ஆவணி, புரட்டாசி, ஐப்பசி என்னும் நான்கு மாதங்களிலும் இன்புற்று வாழ்வதற்காக மற்ற எட்டு மாதங்களிலும் முயலக்கடவன்; இரவில் இன்புறுவதற்காகப் பகற்போதில் பாடுபடக்கடவன்; கிழவனும்போது சிரமமில்லாமல் வாழ்வதற்காக வாலிபப்பருவத்தில் பாடுபடக்கடவன்: மறுமையில் இன்புறுவதற்காக இப்பிறப்பில் முயலக்கடவன்.

122. தருமமறிந்தவர்களின் ஆசாரமே முக்கியப்ரமாணம். வேதமும் ப்ரமாணம்.

123. ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தா₂ய த்யக்த்வா
நித்₃ராம் ப்ரஸந்நதீ₄: ।
ஹரிர் ஹரிர் ஹரிரிதி வ்யாஹரேத்₃வைஷ்ணவ: புமாந் ॥

[விஷ்ணு பக்தனுன புருஷன் 'ப்₃ராஹ்மம்' எனப்படும் விடியற்காலை வேளையில் தூக்கத்தைவிட்டுத் தெளிந்த மனத்தினனுயெழுந்திருந்து. 'ஹரி' என்று (ஏழுதடவை) உச்சரிக்கக்கடவன்.]

---

116. 117. 118. ஹரிவம்ஶம் 113-62
119. பார- 120. வி-பு 5-19-21 121.
122. ஆபஸ்தம்ப₃த₄ர்மஸூத்ரம் (1-1-1-2,3) 123. வங்கீ₃ஶகாரிகை-2

124 (ஸ்ரீராமாயணபுருஷர்களின்) சிரிப்பு பேச்சு நடை செயல் ஆகிய அனைத்தையும் யோகபலத்தாலே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் உள்ளபடி ஸாக்ஷாத்கரித்தார்

125 முனிவர் தலைவரே! லோகநாதனான கோவிந்தன் அஞ்சலி செய்து நிற்கும் உத்தானபாத தனயனான அந்த துருவனைத் தன் திருச்சங்கின் நுனியாலே தடவியருளினான் அதனால் உடனேயே மலர்ந்த திருமுகமண்டலத்தை உடையவனான அந்த அரசகுமாரன் திருவடிதொழுது எல்லாவுயிர்களையும் தரித்துநிற்கும் அச்சுதனைத் துதித்தான்

126 ஸமஸ்தஶப்₃த₃மூலத்வாத₃காரஸ்ய ஸ்வப₄ாவத: ।
ஸமஸ்தவாச்ய மூலத்வாத் ப₃ரஹ்மணோ ऽபி ஸ்வப₄ாவத: ||
வாச்யவாசக ஸம்ப₃ந்த₄ஸ் தயோரர்த்த₂ாத் ப்ரதீயதே ||

[இயல்பாகவே அகாரம் எல்லாச் சொற்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருக்கையாலும் இயல்பாகவே பரம்பொருளும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருக்கையாலும் அவ்வகாரத்திற்கும் அப்பரம்பொருளுக்கும் சொல்லும் (அதன்) பொருளுமாயிருக்கும் தொடர்பு தாத்பர்யமாகத் தோன்றுகிறது]

127 அக்ஷரங்களுள் நான் அ என்னும் எழுத்தாகிறேன்

128 அகாரம் விஷ்ணுவைச் சொல்லுவது

129 எதனிடமிருந்து இந்த பூதங்கள் உண்டாயினவோ எதனால் இவை வாழ்வுறுகின்றனவோ எதனிடத்தில் ப்ரளயகாலத்தில் சேருகின்றனவோ மோக்ஷத்தில் எதனை அடைகின்றனவோ அதனை அறிவாயாக, அதுவே ப்ரஹ்மம்

130 உலகம் விஷ்ணுவிடமிருந்தே உண்டாகிறது அவரிடமே ப்ரளயகாலத்திலிருக்கிறது அதற்கு ரக்ஷணத்தையும் ஸம்ஹாரத்தையும் அவரே செய்கிறார் உலகமாயிருப்பவரும் அவரே

131 நாராயணனைக் காட்டிலும் மேலான தேவன் இருந்ததுமில்லை (இருக்கவுமில்லை) இருக்கப்போவதுமில்லை இதுவே வேதங்களின் ரஹஸ்யமாகும் புராணங்கள் இசைந்ததும் இதுவே

---

124 ரா-பா 3 4 125 வி பு (1 12 51 52) 126 வாமனம்
127 கீதை 10 33 128 129 தை உ (3 1-1)
130 வி பு 1 1 31 131 வராஹபுராணம் 76-49

132. முக்கால் சத்தியம்செய்து கைதூக்கிநின்று கூறுகிறேன்; வேதங்களைக்காட்டிலும் மேலான (வேறான) சாஸ்திரமில்லை; கேசவனைக் காட்டிலும் மேலான (வேறான) தெய்வமில்லை.

133. ப்ராக்ருதமல்லாததாய், நித்யஸூரிகளால் ஸேவிக்கப் படுவதாய், பதினாயிரம் ஸூர்யர்களையொத்த ஒளியையுடையதான நித்யவிபூதி.

134. அத்யர்க்காநலதீ₃ப்தம் தத் ஸ்த₂ாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந:।
ஸ்வயைவ ப்ரப₄யா ராஜந்! து₃ஷ்ப்ரேக்ஷம் தே₃வதா₃நவை: ॥
தத்ர க₃த்வா புநர்நேமம் லோகமாயாந்தி ப₄ாரத ॥

[மஹாத்மாவான விஷ்ணுவினுடைய அந்த ஸ்தானம் ஸூர்யனுடையவும், அக்னியுடையவும் ஒளியை விஞ்சியது. அரசனே! அது தன்னுடைய ஒளியினாலேயே தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் காண அரியது. பரதவம்சத்தில் உதித்தவனே! அங்குப் போய் மறுபடியும் இவ்வுலகுக்குத் திரும்பிவருவதில்லை.]

135. தத்₃ விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:।
தி₃வீவ சக்ஷுராததம் ।
தத்₃ விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸஸ் ஸமிந்த₄தே।
விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத₃ம் ॥

[விஷ்ணுவினுடைய அந்தப் பரமபதத்தை நித்யஸூரிகள் எப்போதும் பார்க்கிறார்கள். அப்பரமபதம்—எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிப்பவனும், ஆகாயத்திலிருப்பவனும், உலகிற்கெல்லாம் கண்ணாயிருப்பவனுமான ஸூர்யன்போல் ப்ரகாசமுள்ளது. விஷ்ணுவினுடைய யாதொரு பரம பதமிருக்கிறதோ, அதில் மேதாவிகளும், துதிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களும், ஜாக₃ருகர்களாயிருப்பவர்களுமான நித்ய ஸூரிகள் பிரகாசிக்கின்றனர்.]

136. த்ரய ஏவாத₄நா ராஜந் ப₄ார்யா தா₃ஸஸ் தத₂ா ஸுத: ।
யத்தே ஸமதி₄க₃ச்ச₂ந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்₃த₄நம் ॥

[மனைவி, வேலைக்காரன், பிள்ளை ஆகிய மூவரும செல்வமற்றவர்கள்; அவர்கள் ஸம்பாதிக்கும் செல்வம் அவர்களுடைய யஜமானர்களையே சேரும்.]

---

132. நாரதீயபுராணம் 18-33 133. ஜிதந்தே 2-21 134. பார-ஆர 136-18 & 23 135. ருக்வேதம் அஷ்டகம் 1-2-7 ஸாம (3-18-2-14) 136. மநு 8-3 16

137 பிரஸங்கத்தினால் எழுந்ததை முடித்துப் பிரக்ருதத்தைத் தொடர்கிறார்

138 எவள் சூடிக்களைந்த மாலையை ஸர்வேச்வரனே உகப்புடன் ஏற்றுக்கொண்டாரோ விஷ்ணுவின் திவ்யமஹிஷியான அத்தகைய கோதையை முதலிலே உபாஸிக்கிறோம்

139 பாண்டியதேசத்தில் ஆடிமாதத்தில் பூரமென்னும் சிறந்த நக்ஷத்திரத்தில் புதிய துளஸித் தோட்டத்தின் நடுவினின்றும் அவதரித்தவளாய் கம்பீரமான குணங்களையுடைய ரங்கநாதனுக்கு இனிய மனைவியாய் பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமான ஆண்டாளை உபாஸனை செய்யக்கடவோம்

140 கலியுகத்தில் ஸித்தம் என்னும் இரண்டு எழுத்துக்களால் (கடபயாதி ஸங்க்யைப்படி) கிடைத்த தொண்ணூற்றேழு வருடங்கள் கழிந்தவளவில் நள வருஷத்தில் ஸூர்யன் கடகராசியை அடைந்திருக்கும் ஆடி மாதத்தில் சந்திரன் வளரும் சுக்லபக்ஷத்தில் ஆறுவது தேதியில் அர்யமாவை தேவதையாகக்கொண்ட அழகிய பூரநன்னாளில் செவ்வாய்க்கிழமையிலே சதுர்த்தித்தியில் எண்ண முடியாத பெருமையையுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தருடைய பெண்ணான கோதாதேவி அவதரித்தருளினாள்

141 யாகபூமியை உழுதுகொண்டிருந்த என்னுடைய கலப்பையி னின்றும் தோன்றியவளாய் அந்த யாகபூமியை செவ்வைப்படுத்திய என்னாலே அடையப்பட்டவளாய் ஸீதை என்னும் திருநாமத்தால் புகழ்பெற்றவளாய் (இப்படி) பூமியினின்றும் தோன்றியவளான அப்பெண் என் சொந்தப் பெண்ணாகவே வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறாள்

142 கலப்பையுழுதவழி ஸீதை எனப்படும்

143 அந்த விஷ்ணுசித்தர் துளஸித்தோட்ட நிலத்தைக் கலப்பையின் நுனியாலே உழுதுவரும்போது கலியுகத்தில் ஓர் ஆடி மாதத்தில் சிறந்த பூரநாளில் நல்ல முஹூர்த்தத்தில் துளஸித் தோட்டத்தின் நடுவில் பூமியினின்றும் அவதரித்த பூமிப்பிராட்டியின் அம்சமான ஓர் கன்னிப்பெண்ணைப் பார்த்துப் பேரானந்தத்துடன் ஆச்சர்யப்பட்டார்

144 துஷ்டனான காளியனே! இங்கேயே நில் இதோ க்ருஷ்ணனாகிற நான் வந்துவிட்டேன் என்று மற்றொரு கோபி கூறினாள்

137 நியாயம் 138 139 140
141 ரா-பா 68 13, 14 142 அமரம் 2 9 14 143 திவ்யஸூரி சரிதம் 9 7, 8 144 வி பு 5 12 27

145. என் தந்தையான ஜனகசக்ரவர்த்தி, கணவனுடன் சேர்ப்பிக்கத்தக்க வயஸ்ஸை நான் அடைந்துவிட்டதைக் கண்டு, கவலைக் கடலில் மூழ்கியவராய், கப்பல் உடைந்தவன்போலே அக்கவலைக் கடலின் அக்கரையை அடைந்திலர்.

146. சோழதேசத்தில் (திருமண்டங்குடியில்) மார்கழி மாதத்தில் இந்திரனை தேவதையாகக்கொண்ட கேட்டைநாளிலே, பகவானுடைய வநமாலையின் அம்ஶமாய் ஶ்ரீரங்கநாதனுக்கு இனிய தோழராய், (ஊர்த்வபுண்ட்ரத்தைப்போல்) உயரநோக்கிய பூர்வசிகையை உடையவராய் அந்தணர் தலைவராய், குற்றமற்ற ஆத்மகுணங்களை உடையவராய் அவதரித்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரை ஶரணமடைகிறேன்.

147. கலியுகத்தில் 'தே₃ஹஶ்ரீ:' என்ற மூன்று எழுத்துக்களால் கிடைத்த இருநூற்றெண்பத்தெட்டு வருடங்கள் சென்றபின் பிரபவ வருஷத்தில், சூரியன் த₄நூராசியிலிருக்கும் மார்கழிமாதத்தில், செவ்வாய்க்கிழமையில், கேட்டையென்னும் பெயருடைய அழகிய நட்சத்திரத்தில், கிருஷ்ணபக்ஷ சதுர்த்தசிதிதியில், ஶ்ரீரங்கநாதனின் திருவடித்தாமரையிணையையே நெஞ்சிலிறுத்திய தொண்டரடிப் பொடிகள் இப்புவிதனில் அவதரித்தார்.

148. மாதங்களில் நான் மார்கழியாவேன்.

149. அந்தத் திருமண்டங்குடியில், மார்கழி மாதத்தில் கேட்டை நட்சத்திரத்தில் பரமபாகவதரான அந்தணர் தலைவர் ஒருவருக்குப் புத்திரராய், (ஶ்ரீரங்கநாத பக்தராய்) முராரியின் திருமார்பிலுள்ள வனமாலையின் அம்ஶமாய், ஶ்ரீவிப்ரநாராயணரென்னும் பெயருடையவர் அவதரித்தார்.

150. (பருவக்) காற்றினால் வளரும் காவேரியின் நடுவிலிருக்கும் சந்திர புஷ்கரிணிக்கரையில் ஶ்ரீரங்கம் என்னும் ஒப்பற்ற க்ஷேத்திரமானது—செல்வம் நிரம்பியதாய், நன்மைக்கு இருப்பிடமாய் விளங்குகிறது.

151. பிரமன், பிரகாரங்களையுடைய ஶ்ரீரங்கவிமானத்தை யடைந்து அதன் நாலுதிசையிலும் தண்டனிட்டு, அவ்விமானத்தினுட்புகுந்து, இந்திர நீலமலைபோன்ற திருமேனியுடையவரும், மலர்ந்த

---

145. ரா-அ 118-34, 36 146. 147.
148. கீதை 10-35 149. திவ்யஸூரிசரிதம் 6-5 150. ஶ்ரீரங்க மாஹாத்மியம் த₃ஶாத்₄யாயீ 1-7, 8 151. ஷை 4-6, 7

திருமுகமணடலமுடையவருமட தாமரையிதழபோல அகனற திருக கணகளையுடையவரும அருளே வடிவெடுததவரும ஒளிககு இருபபிட மாயிருபபவருமான அநத ஸ்ரீமநநாராயணனைக கணடான

152 வடிவழகு வணமை மறற குணஙகள ஆகியவறறுல ஆடவாகளின கணணையும நெஞசையும ஈாககும ராமபிரானை

153 பாபிஷட$_2$ க்ஷதரப$_3$நது$_4$ஶச புணட$_3$ரீகஶச புணயகருத।
ஆசாாயவததயா முகதௌ தஸமாத$_3$ாசாாயவாந ப$_4$வேத ||

[பாவம நிறைநத கததிரபநதுவும புணணியம புரிநத புணடரீகனும (ஆகிய இருவரும வாசியற) ஆசாாயனை அடைநது முகதிபெறறனா ஆகையால சேதனன ஆசாாயனை அடையவேணடும]

154 120 வது பரமாணம காணக

155 பரமாபத$_3$மாபநநோ மநஸாऽசிநதயத ஹரிம।
ஸ து நாக$_3$வரஶ ஸ்ரீமாந நாராயணபராயண ||

[ஶலாகயமான ஆபததை அடைநதவனும கைஙகாய ஸ்ரீயை உடைய வனும, நாராயணனையே மேலான கதியாககொணடவனுமான அநத கஜேநதிராழவான மனததினுலே ஹரியை நினைததான]

156 ஸதிரீயானவள நெருபபைப போனறவள புருஷன (நெருபபைககிட்டி உருகும) (குட) நெயயைபபோனறவன (ஆகை யால இருவரையும சோததுவைககககூடாது)

157 பகவத பகதாகளின ஸ்ரீபாததீாததததை ஸவீகரிபபது எலலாப பாவஙகளுககும பராயஶசிததமாகப பெரியோாகளால நிாணயிககபபடடது

158 எவனுடைய தலைமேல மஙகளமான ஸ்ரீவைஷணவாகளின திருவடிபபொடி எவவளவு காலம இருககினறதோ அவன தலைமீது கஙகை முதலான எலலாத தீாததஙகளும அவவளவுகாலம இருக கினறன இதில ஐயமிலலை

159 ஆசையறறவரும சாநதியுடையவரும பகையறறவரும ஸமநோககுடையவருமாகிய முனிவரை அவருடைய அடிபபொடி யாலே நான புனிதனுககககடவேன எனனும எணணததுடன எப போதும பினதொடாகினறேன

152 ரா-ஆ 3 29 153 155 விஷ்ணுதாமம 69 47
156 157 158 159

160. ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டி₂த: |
பு₄க்திஶ்ச நியதா வீர பா₄வோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி ||

[ஸ்வாமியே! தேவரிடத்தில் எனக்கு மேலான அன்பானது எப்போதும் நிலைநிற்கிறது; வீரரே! (உம்மிடத்தில்) பக்தியும் நித்யமாயிரா நின்றது. என் நினைவு ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனிடத்திலும் செல்லுகின்றதில்லை.]

161. ந தே₃வலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே |
ஐஶ்வர்யம் வாऽபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா ||

[நித்யஸூரிகள் வாழும் உலகான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாழ்ச்சியையும், கைவல்யத்தையும், உலகங்களிலுள்ள ஐஶ்வர்யத்தையும் உன்னைப் பிரிந்த நான் விரும்பமாட்டேன்]

162. தந்தையும் தனயனும் நாராயணனே.

163 & 164. 'क', 'ख', 'ग', 'घ', 'ङ', என்னும் கவர்க்கம் ஐந்தினுல் பூமி முதலிய ஐந்து பூதங்களும், சவர்க்கம் ஐந்தினுல் ஐந்து கர்மேந்திரியங்களும், டவர்க்கம் ஐந்தினுல் ஞாநேந்திரியங்களைந்தும், தவர்க்கம் ஐந்தினுல் கந்தம் ரஸம் முதலான விஷயங்களான ஐந்து பூதகுணங்களும், பகாரத்தினுல் மனமும், 'फ' எனும் எழுத்தால் அஹங்காரமும், 'ब' 'भ' என்னும் எழுத்துக்களால் (முறையே) மஹானும், ப்ரக்ருதியும் சொல்லப்படுகின்றன. இருபத்தைந்தாவது தத்துவமான ஜீவன் (இருபத்தைந்தாம் அக்ஷரமான) மகாரத்தினுல் சொல்லப்படுகிருன்.

165. ஸ்ரீலோகஸாரங்க மாமுனிகளுடைய திருத்தோள்மேல் ஏறி எழுந்தருளியவராய். குற்றமற்றவராய், பரமபுருஷனிடம் அழகியதான அன்பையுடையவராய். கவிகளில் தலைவராய், பாடவல்லார்களில் தலைசிறந்தவரான திருப்பாணாழ்வாரை எப்போதும் ஏத்துகின்றேன்.

166, ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவடிகளிலேயே மறைந்தவரான திருப்பாணாழ்வார் – கலியுகத்தில், 'ஸ்ரீவேலா' என்னும் எழுத்துக்களால் (கடபயாதி ஸங்க்யைப்படி) கிடைக்கும் முன்னூற்று நாற்பத்திரண்டு வருடங்களும் சென்றவளவில், துர்மதி வருஷத்திலே ஸூர்யன் வ்ருஶ்சிகராசியை அடையும் கார்த்திகை மாதத்தில் ஐந்தாம்

---

160. ரா-உத் 40-16 161. ரா-அ 31-5 162.
163 & 164. பாத்மோத்தரம் 254-25, 26, 27

தேதியில சிறநததான புதனகிழமையில சநதிரன ரோஹிணியுடன கூடியவனுய விளஙகுகையில கிருஷணபக்ஷ துவிதீயையில அவதரித தருளினுா

167 காவேரிககரையில காறறுனது எதுவரையில வீசுகினறதோ அவவிடததிலுளளவாகளுககெலலாம மோக்ஷம ஸிததம எனில அககாவேரிககரையில வாழபவாகளுககு மோக்ஷம நிசசயம எனபதைச சொலலவும வேணடுமோ ?

168 பினபு அநதபபாணா குலததிலே ஸ்ரீமநநாராயண னுடைய திருமாாபில விளஙகும ஸ்ரீவதஸததின அமஶமாயிருபபவ ராய, நறகவியாயிருபபவரான திருபபாணுழவாா காாததிகையில ரோஹிணியில அவதரிததருளினுா

169 பிறநதுகொணடிருககுமபோது எநதப புருஷனை மதுஸூதனன பாாககிருனே அவனே ஸததவகுணமுடையவனெனறு அறியத தககவன அவனே மோக்ஷபலததை நினைபபவன

170 நீ விஷணுஸநநிதியில பாடினபாடடில ஒரு பாடடின பலததையாவது கொடுதது எனனை இநத ராக்ஷஸ ஜனமததினின றும கைதூககிவிடுவாயாக எனறு பரஹமராக்ஷஸன நமபாடுவானை ஶரணம புகுநதான

171 இனறு இரவு நான பாடிய கைசிகம எனனும பணணின பலததினுல இநத ராக்ஷஸப பிறவியினினறும விடுபடடு மோக்ஷ மடையச செயவேன உனககு மஙகளமுணடாகுக

172 ஶரதலபக₃தோ பீ₄ஷம ஶாமயநநிவ ஹுதாஶந ।
மாம த₄யாதி புருஷவயாக₄ரஸ ததோ மே தத₃க₃தம மந ॥

[அடஙகும நிலையிலுளள அகனிபோல அமபுபபடுகையில படுததிருக கும புருஷாதலைவரான பீஷமா எனனை தியானிககிருா ஆகை யால என மனம அவரிடம சென்றுவிடடது]

173 இனறே என ஜனமம ஸபலமாயிறறு இனறே என இரவு நனறுக விடிநதது

174 எவவிடததில ஒரு பரமபாகவதனிருககிருனே நெடுந தூரமாயினும அவவிடததுககுச செலலவேணடும

---

168 திவயஸூரிசரிதம 7-17 169 பார சாநதி 358 73 170 கைசிகபுராணம 78 171 கைசிகபுராணம 88 172 பார சாநதி 45 11 173 வி பு 5 17 3 174

175. கிரீடம், தோள்வளை, ரத்னகுண்டலங்கள் ஆகியவற்றை உடையவரும், தொங்குகின்ற முத்துவடமணிந்தவரும், அகன்ற திரு மார்பில் விளங்குகிற ஸ்ரீகௌஸ்துப₄மணியை அணிந்தவரும், பெரிய பிராட்டியார் வாழும் உயர்ந்த திருமார்பையுடையவரும், உருக்கப் பட்ட தங்கம்போல் அழகிய பீதாம்பரம் தரித்தவரும், அழகிய அரைநாண்கயிற்றை உடையவரும், சதங்கைகளினல் விளங்கும் திருவடிகளையுடையவரும், ஆகாச கங்கையில் உண்டான தாமரைத் தண்டுபோல் மென்மைமிக்கதும், வெண்மை நிறமுள்ளதுமான யஜ்ஞோபவீதத்தைச் சாத்தியிருப்பவரும், ஒருதிருக்கையைத் தலை யணையாகவுடையவரும், மற்றொரு திருக்கையை நீட்டியிருப்பவரும், வளைக்கப்பட்டு உயர எடுக்கப்பட்ட திருவடியிணையை உடையவரும், மிக நீண்ட திருமேனியை உடையவரும், உயர்ந்த தோள்களை உடையவரும், சிறந்த அலங்காரத்தை உடையவரும், திருவனந் தாழ்வானைப் படுக்கையாக உடையவருமான பெரியபெருமாளை நான்முகன் ஸேவித்தான்.

176. பரமபுருஷனுடைய திருவடிகளாகிற குஹையிலே சயனித் திருப்பவரும், மத₃ங்கொண்ட புறச்சமயிகளாகிற யானைகளின் மத்த கத்தைப் பிளப்பதை விளையாட்டாகக் கொண்டவருமான பரகாலர் என்னும் (திருமங்கையாழ்வாராகிய) சிங்கத்தைத் தொழுகின்றேன். சைவர், பௌத்தர் முதலானவராகிய தீய யானைகளைத் தன் கர்ஜனை மிகவும் பயப்படச் செய்தவராய், அச்சுதனையே தொழுமவரான பரகாலச் சிங்கமாகிற உம்மை ஶரணமடைகிறேன்.

177. கலியுகத்தில், 'ஸாத₄ாக₃ாந' என்பதால் (கடபயாதி₃ ஸங்க்₂யைப்படி) கிடைத்த முந்நூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு வருஷங்கள் சென்றபின் நளவருஷத்தில், ஶரத்₃ருதுவில் இரண்டாவதான கார்த்திகை மாதத்தில், வியாழக்கிழமையில், அக்னியின் நட்சத்திர மான கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில், சந்திரன் நிறைந்து விளங்கும் பௌர்ணமியில், அளத்தற்கரிய பெருமையுடைய கலிகன்றியான திருமங்கையாழ்வார் இப்புவியில் அவதரித்தருளினர்.

178. அந்தத் திருக்குறையலூரிலே, கள்ளர் தலைவராய், புருஷோத்தமனின் சார்ங்கமென்னும் வில்லின் அம்சமாயிருப்பவராய், நீலன் என்னும் திருநாமத்தையுடையவரான திருமங்கையாழ்வார் விளங்காநிற்கும் கார்த்திகையில் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் அவதரித்தருளினர்.

---

175. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம்-த₃ஶாத்₄யாயீ 4-8, 9, 10
176. 177. 178. திவ்யஸூரிசரிதம் 7-34

179 (1) சகராதி₃த₄ாரணமான தாபஸமஸகாரம (2) ஊாத₄வ புணட₃ரத₄ாரணம (3) த₃ாஸயநாமம (4) மநதிரோபதேசம (5) திருவாராதனம (எனனும இவவைநது மேலான ஸமஸகாரஙகளும பரமைகாநதி நிலையை விளைபபவை)

180 ஶாப₄ஸய ஶீக₄ரம பரயதேத தீ₄மாந

[அறிவாளியாயிருபபவன மஙகளகாரியததிறகு விரைவில முயலக கடவன]

181 நெருபபில காயசசபபெறற சககரததினல (வலது) தோளிலே அடையாளமிடபபெறறவா (பாபம நீஙகி விஷ்ணுவின பரமபததைதை அடைகினறனா)

182 ஊாதவபுணடரமானது—நேரானதாகவும இடைவெளியுளளதாகவும பனிரணடு அவயவஙகளிலும அ னை வ ர ா லு ம முறைபபடி வெளளை மணணல தரிககததககது

183 அரசனே! மறற எலலா ஆராதனஙகளைககாட்டிலும விஷ்ணுவின ஆராதனம சிறநதது அவனடியாாகளை ஆராதிபபது அதைவிடச சிறநதது

184 (1) காலையில கொடுககவே செயவேன (2) மாலையில கொடுபபேன (3) நணபகலில கொடுபபேன (4) சாயஙகாலம கொடுபபேன (5) பிறகு வா (6) எனககுப பேச அவகாசமிலலை போ (எனறு போககுக காட்டுவது)

185 தேவனன நாராயணனே மனிதவுருவை எடுததுககொணடு சாஸதிரமாகிற கையினலே ஸமஸாரததிலமுநதிக கிடபபவாகளைத தூககி விடுகிறுன

186 ருக யஜுஸ ஸாமம அதாவணம எனனும வேதஙகளும மறறுமுளள உபபருமஹணவாககுகளுமாகிற எலலாம அஷ்டாக்ஷரத தில அடஙகியுளளன

187 மறுபிறபபினமையை விருமபும மனிதாகளுககு எ ல ல ா வேதாநதஙகளின ஸாரபபொருளாய ஸமஸாரககடலைத தாணடு விபபதான அஷ்டாக்ஷரமே புகலாகும

---

179 180 181 பாதமோததரம 653-39
182 183 பாதமோததரம 29 81 184
185 ஜயாக₂யஸமஹிதை 186 வருததஹாரீதஸமருதி 6 48
187 நாரதீயம அஷ்டாக்ஷரபரஹமவிதயை 1-41

188. இவ்வுலகச் செல்வத்தையும், சுவர்க்கம் முதலான மறுமைச் செல்வத்தையும், ஆத்மாநுபவமாகிற கைவல்யத்தையும், பகவதநுப வத்தையும் (அதையதை விரும்புவார்க்கு) இந்த மந்திரம் ஸாதிததுக் கொடுக்கும்.

189. 'ஓம்' என்று முதலில் சொல்லக்கடவன்; 'நம:' என்று அடுத்தபடியாகவும், அதற்குமேல் 'நாராயணாய' என்றும் சொல்லக் கடவன். 'ஓம்' என்பது ஓரக்ஷரம்; 'நம:' என்பது இரண்டு அக்ஷரங்கள், நாராயணாய என்பது ஐந்து அக்ஷரங்கள். (இப்படி இம் மந்திரம் எட்டு அக்ஷரங்களையுடையதாகிறது)

190. மத்திரங்களுள் மேலான மந்திரமும், ரஹஸ்யங்களுள் மேலான ரஹஸ்யமும், பாவனங்களுள் பரமபாவனமும் பழையதான (அஷ்டாக்ஷரமெனும்) மூலமந்திரமேயாகும்]

191. லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தே₃வ்யா காருண்யரூபயா |
ரக்ஷகஸ் ஸர்வஸித்₃தா₄ந்தே வேதா₃ந்தேபி ச கீ₃யதே ||

[கருணையே வடிவெடுத்தவளான லக்ஷ்மீதேவியோடு கூடிய இருடீ கேசனே (பாஞ்சராத்ரத்திலுள்ள மந்த்ர ஆகம தந்த்ர தந்த்ராந்தரங்க ளெனப்படும்) எல்லா ஸித்தாந்தங்களிலும் வேதாந்தங்களிலும் ரக்ஷக னாகக் கூறப்படுகிறான்.]

192. சாமத்திருமேனியுடையவனும், பொன்னாடை தரித்தவனு மான ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடாழ்வானுடைய திருத்தோள்களில் ஏறியருளி, பொன்மயமான மேருமலையினுடைய சிகரத்திலேயிருக்கிற மின்னலுடன் கூடிய கருமுகில்போல் மிகவிளங்கினான்.

193. மிகவும் வியப்புறத்தக்க ஸ்ரீரங்கவிமானமானது ஓங்கார வடிவமுடையது; வேதத்தையே சிகரமாக உடையது. பகவானான ஸ்ரீரங்கநாதனே ப்ரணவத்துக்கு அர்த்தமான தன்னைக்காட்டி நிற்ப வனாயிருக்கிறான்.

194. அதன்பின் கலியுகத்தின் ஆதியில், வைகாசி விசாகத்தில், உலகங்களையெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் சேனைமுதலியார், விஷ்ணுபக்தியை நிலைநிறுத்தச் செய்வதற்காக (அம்சாவதாரமாக) அவதரிக்கப்

---

188. வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி 6-50 189. நாராயணோபனிஷத்
190 நாரதீயம் அஷ்டாக்ஷரப்ரஹ்மவித்யை 1-11 191. லக்ஷ்மீ தந்த்ரம் 28-14 192. 193. ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்-ஸ்ரீரங்கப்ரஹ்மவித்யை-8 194. பின்னிரண்டு ஶ்லோகங்களும் பராங்குஶாஷ்டகத்தில் உள்ளன.

போகிரா சேனைமுதலியாருடைய அருளினல துவயமெனும திவயமந திரததை உபதேசிககபபெறறவரும திராவிட வேததததை அருளிய வருமான சடகோபமுனிவரை தியானிககிறேன யாவரொரு ஆழவார-வேதததின உததரகாணடமாகிய உபநிஷததை தமிழமொழியினல வெளியிடடருளினரோ உலகுககெலலாம அலஙகாரபூ₄தராய மகிழ மாலை மாரபினரான அநத நமமாழவாரை வணஙகுகிறேன மகிழ மலாகளால அலஙகரிககபபடடதும எமது குலசசெலவமும பரம பே₄ாக₃யமுமான ஆழவார திருவடியிணையானது என சென்னிககு அலஙகாரமாயிடுக

195 கலிபிறநதபின லாப₄ ’ எனனும எழுததுககளிலிருநது (கடபயாதி ஸஙகயைபபடி) கிடைககும நாறபததுமூனருவது நாளில வஸநதருதுவில வைகாசி மாஸததில விஶாகமெனும சிறநத நடசத திரததில வெளளிககிழமையில சதுாததசிதிதியில கடகலகனததில பராஙகுஶா அவதரிததார

196 கலியுகததில பிரமாதி எனகிற வருடததில வைகாசி மாததததில வெளளிககிழமையில விஶாக₂ நடசததிரததில சுகலபக்ஷம சதுாததசியுடன கூடிய அழகிய காககடமெனகிற லகனததில ஸ்ரீவிஜஞாந எனனும எழுததுககளால ஏறபடும நாறபததிரணடு தினஙகள சென்றபின நாறபததுமூனருவதுநாளில நமமைப போனறவாகளின நலவினைபபயனுக நமமாழவார பூமிதனில அவ தரிததருளினா

197 பாணடியநாடடிலே திருநகரி என்று ஒரு படடணம இருககிறதனறே தாமிரபாணியெனகிற ஆறறின கரையான அவ விடததில ஸ்ரீமநநாராயணன பரதயக்ஷமாகக காணபபடடானனறே

198 கஙகையும யமுனையும கோதாவரியும ஸரஸவதியும நாமதையும சிநதுநதியும திருககாவேரியும (முறகூறிய) நதிகளில சிறநததான தாமரபாணியும

199 இயலபாகவே அழகியதும கொடிததோரணஙகளும வெறறிககொடிகளும கடடபபடடதும வாதயஙகளினுடைய ஒலிக ளாலே முழஙகுவதும (பனனீா சநதனம முதலான நறுமணங கலநத) நீரினல நனைககபபடட ராஜவீதிகளையுடையதும எஙகும தூவபபடட நறுமலாகளின குவியலகளையுடையதும மிக அழகியது

195
196
197
198
199 ரா பா 77 6 7 8

மான திருவயோத்தியை, அந்நகரவாஸிகளாலும் அந்தணர்களாலும் வெகு தூரத்திலேயே எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்டு, சக்ரவர்த்தி அடைந்தார்.

200. 'லாப₄' என்னும் எழுத்துக்களால் கிடைக்கும் நாற்பத்து மூன்ருவது கலிதினத்தில், வஸந்தருதுவில், வைகாசி விசாகத்தில், வெள்ளிக்கிழமையில் கடகலக்னத்தில், உடையநங்கை பிள்ளையான சடகோபரைப் பெற்றெடுத்தாள்.

201. பாண்டிய தேசத்தில் திருக்கோளூரில் பிரஸித்தமான அவதாரத்தை உடையவரும், சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவரும், உயரநோக்கிய பூர்வசிகையை உடையவரும், பெரியதிருவடியின் அம்ச முடையவரும், நம்மாழ்வாருடைய பக்தருமான மதுரகவியாழ்வாரைத் தஞ்சமாக அடைகிறேன்.

202. திருக்கைகளில் இரண்டு தாளங்களையுடையவரும். (வட மொழி வேதத்திற்கு) வியாஸர்போலே, நம்மாழ்வாருடைய தமிழ் வேதத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரும். சிறந்த புகழையுடையவரும், இனிமையோடு கூடிய கவிதை இயற்ற வல்லவரும், மஹத்தாய் (1. மஹான் என்னும் தததுவமாய்; 2. சிறந்ததாய்) இருக்கும் தன்மையோடு கூடிய புத்தி (அறிவு) என்னும் தத்துவத்தையுடையவராயிருப்பவருமான ஸ்ரீ மதுரகவியாழ்வாரை ஶரணமடைகிறேன்.

203 துவாபரயுகத்தில் ''ஹஸத₃க₃த₃ஜந'' என்னும் எழுத்துக்களால் கிடைத்த எட்டு லக்ஷத்து எண்பத்து மூவாயிரத்து எண்ணூற்றெழுபத்தெட்டு வருடங்கள் சென்றவளவில், ஈஶ்வர வருடத்தில் சித்திரை மாதத்தில், பதினுலு நாட்களுக்கு மேற்பட்ட பதினைந்தாவது நாளில அழகான சுக்லபக்ஷத்தில், சித்திரை நக்ஷத்திரததில், வெள்ளியினுடையதான நல்ல தினத்தில். நம்மாழ்வாருடைய சீடராய், வேதியர் தலைவரான இந்த மதுரகவியாழ்வார், நம்மனைவரையும் உய்விப்பதற்காக அவதரித்தார்.

204 செல்வம் நிறைந்ததாய். பரிசுத்தப்படுத்துவதாய், காடுகளெல்லாம் பூத்துக்குலுங்குவதாயிருப்பது இந்தச் சித்திரை மாதம்.

205. குமுதர் என்னும் பெயரையுடைய (நித்யஸூரி) கணங்களின் தலைவர்—சித்திரை மாதத்தில் நல்லதான சித்திரை நட்சத்திரத்தில் (மதுரகவியாழ்வாராக) அவதரித்தார்.

---

200. திவ்யஸூரிசரிதம் 4-29 201. 202.
203. 204. ரா-அ 3-4 205. திவ்யஸூரிசரிதம் 4-53

206 ஆறு அஙகஙகளும நானகு வேதஙகளும (வேதவிசார மாகிற) மீமாமஸையும தாககஶாஸதரமும புராணஙகளும ஸமருதி களாகிற தாமசாஸதிரமும ஆகிய இவை பதினாலு விதயைகள

207 அயோததி மதுரை மாயை காசீ காஞசீ அவநதீ துவாரகை எனனும நகரம ஆகிய ஏழும முகதியளிககும நகரஙகளாகும

208 திருசசஙகணிததுறையின அருகிலே தாமரபாணியின தென கரையிலே நிலையாயெழுநதருளியிருபபவனாய தாமரை மலாபோனற திருககணகளை உடையவனாய திருவாழி திருசசஙகுகளைக கையிலேந தியவனாய வரதமுததிரையையும அபயமுததிரையையுமுடைய திருக கைகளை உடையவனாய பெரியபிராடடியாரோடும கூடியவனாய புதிய கருமுகிலபோல கரிய திருமேனியுடையவனாய பீதாமபரம தரிததவனாய அடியவரை நழுவவிடாதவனான ஹரியை (கணடான)

209 திருபபுளியாழவாரின அடியை வாழவிடமாக உடைய வராய சிறுவரான சடகோபா பதினாறு வருடம வரையில நிறைநத பேரறிவையுடையவராயிருநதமையால வாய பேசாமலிருககும நிலைமையை அடைவாா

210 ஶ்ரீரஙக₃மதுலம க்ஷேத்ரம ஶ்ரியா ஜுஷ்டம ஶுப₄ாஸபத₃ம|
யத₃க₃தவா ந நரோ யாதி நரகம சாபயதே₄ாக₃திம ||

[செலவம நிறைநததாய மஙகளஙகளுககு இருபபிடமான ஶ்ரீரஙகம ஒபபறற க்ஷேதரமாகும அதையடைநத மனிதன நரகததையும தாழநத கதிகளையும அடைவதிலலை]

211 பதமாஸனததில எழுநதருளியிருபபவராய பரமபுரு ஷனின திருவடியிணையிலே ஊனறிய நுணணறிவையுடையவராய பரதததுவததைக காடடும ஞான முததிரையை உடையவராய பரமாசாாயரான பராஙகுசரை வணஙகுகிறேன

212 கு₃ருபாத₃ாமபு₃ஜம த்₄யாயேத கு₃ரோா நாம ஸத₃ா ஜபேத|
கு₃ருஸேவாம ஸத₃ா குாயாத ஸோ஽மருததவாய கலபதே ||

[ஆசாரியரின திருவடிததாமரையை எபபோதும தியானிககவேணடும ஆசாரியரின திருநாமததை எபபோதும ஜபிககவேணடும குருகைங காயததையே எபபோதும செயயவேணடும இபபடிச செயபவன மோக்ஷததிறகுத தகுநதவனாகிறான]

---

206 வி பு 3 6 28 207 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம1-8 208 திருககுருகூா மாஹாதமியம 209 திருககுருகூாமாஹாதமியம 210 ஶ்ரீரஙக மாஹாதமயம தஶாதயாயீ 1-7 211 212 பரபஞசஸாரம

213. ஆதிதேவராய், உலகங்களுக்குத் தலைவராய், நாலு திருக் கைகளை உடையவராய், லோகநாதரான வாஸுதேவன் பரமபதத்தில் வாழ்கிறார்.

214. உடனே எழுந்தருளி எதிரில் நிற்கும் இந்த கருடாழ்வானை, அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் பெருமலையின்மேல் மேகம்போலே ஏறியருளினார்.

215. 186-வது ப்ரமாணம் காண்க.

216. வேதங்களுள் நான் ஸாமவேதமாவேன்.

217. அடையத்தக்க பரம்பொருளின் தன்மை, அடைபவனான ஜீவாத்மாவின் தன்மை, அடையும் வழி, அடைந்து பெறும் பயன், அடைவதற்குத் தடை ஆகியவற்றை இதிஹாஸபுராணங்களோடு கூடிய எல்லா வேதங்களும், வேதசப்தார்த்தங்களையறியும் மஹாபுருஷர்களான முனிவர்களும் உரைக்கின்றனர்.

218. எல்லா வேதங்களிலும் த்வயத்தைக் காட்டிலும் மேலான மந்திரமில்லை.

219. (பரமபுருஷனை நெஞ்சில்) நேரே காண்பது பரப$_4$க்தி எனப்படுகிறது. அவனைத் தழுவுவது பரஜ்ஞானமாகிறது; 'மறுபடி பிரிவு ஏற்படுமோ' என்று பயப்படுவது பரமபக்தி எனப்படுகிறது.

220. கு$_3$ரும் ப்ரகாஶயேத் தீ$_4$மாந் மந்த்ரம் யத்நேந கோ$_3$பயேத் ।
அப்ரகாஶப்ரகாஶாப்$_4$யாம் க்ஷீயேதே ஸம்பதா$_3$யுஷீ ॥

[அறிவாளியாயிருப்பவன் குருவை வெளிப்படுத்தக் கடவன்; மந்திரத்தை மிகமுயன்று (அநதி$_4$காரிகளிடமிருந்து) மறைக்கக்கடவன்; (ஆசாரியனை) வெளிப்படுத்தாததாலும், மந்திரத்தை வெளிப்படுத்துவதாலும் (முறையே) செல்வமும் ஆயுளும் நசிக்கும்.]

221. நித்யைவைஷா ஜக$_3$ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா$_2$ ஸர்வக$_3$தோ விஷ்ணுஸ் ததை$_2$வேயம் த்$_3$விஜோத்தம ॥

[ஜகந்மாதாவாய், விஷ்ணுவுக்குச் செல்வமாயிருப்பவளாய், இறையும் அகலகில்லாதவளான இந்தப் பிராட்டி நித்யையே; ப்ராஹ்மணோத்தமரே! எப்படி பகவான் ஸர்வவ்யாபியாயிருக்கிறானோ, அப்படியே இவளும் ஸர்வவ்யாபினியாயிருக்கிறாள்]

---

213. 214. 216. கீதை 10-22 217. வ்ருத்தஹாரீதஸ்ம்ருதி 11-152
218. 219. 220. சேஷஸம்ஹிதை 14-50 221. வி-பு (1-8-17)

222 உலகஙகளிலும வேதஙகளிலும யாதொரு பரமபொருள காணபபடுகிறதோ அது தாமரைக கணணனுடைய பரமாதமாவான நாராயணனேயாவான

223 மேலானவறறைககாடடிலும மேலானவனுடைய புருஷனெனபபடும ஜநாாதததனன எவனிடம உகபபடைகினறுனோ அவன அழிவறற ஸதானததை அடைவான இது எனறுல ஸதயம செயது சொலலபபடுகிறது

224 நாராயணனுககு ஒபபானவன இருநததுமிலலை (இருககவு மிலலை) இருககபபோவதுமிலலை இநத ஸதயவசனததாலே நான எலலாப பொருளகளையும ஸாதி₄ககிறேன

225 தாமரையில பிறநத நானமுகன ஆயிரஙகோடியுகஙகள விஷணுவை ஆராதிதது மறுபடியும மூவுலகிறகும பதியாயிருககும தனமையை அடைநதானெனறு கேளவிபபடுகிறோம

226 மஹாதமாவான சிவன ஸாவமேத₄யாகததில தனனையே ஹோமம செயது தேவதேவனுக ஆனுா

227 எலலா சகதிகளையுமுடையவனுடைய உலகின தலைவனுடைய ஈஶவரனுயிருபபவன அசசுதன ஒருவனே பிரமன சிவன முதலான மறற தேவாகள சிறசில சகதிகளையுடையவாகளாய அவனுடைய அமசமாயிருபபவாகள

228 ஸருஷடி செயயபபடுபவனும அவனே பிரமன முதலிய அவஸதைகளால ஸருஷடி செயபவனும அவனே அவனே (உலகை) ரக்ஷிககிறுன (உலகை) விழுஙகுகிறுன அவனே காபபாறறபபடு கிறுன எலலாவறறையும ஶரீரமாககொணட விஷணுவே மேலான வர வரஙகளைத தருபவன வரிககததககுநதவன

229 கறபகாலமுடிவில ருதரனை உருவாகக கொணடவனுடைய எலலாவுலகையும எவன ஸமஹரிககிறுனோ ஆதிபுருஷனுடைய விஷணு வாய ஜநாாதததனை அவனைச சரணடைகிறேன

230 படைததல காததல அழிததல எனனும முததொழில களைச செயயும பிரமன விஷணு சிவன எனனும பெயாகளை ஜநாாதததனனெனபபடும அநத பகவானே அடைகிறுன

231 எவனுககு ஆதமா சரீரமோ எவனுககு பூமி சரீரமோ

---

222 வாராஹ 39-15 223 வி பு 1-11 44 224 பார ஆநு 1 34
225 பார ஸபா 14 88 226 பார-சாநதி 20-12 227
228 வி பு 1-2-70 229 230 வி பு 1 2-66 231 பருஹ 5 7-22

232. ஸ்தி₂தே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே₂ ஶரீரே ஸதி யோ நர: ।
த₄ாதுஸாம்யே ஸ்தி₂தே ஸ்மர்த்தா விஶ்வரூபம் ச மாமஜம் ॥
ததஸ்தம் ம்ரியமாணம் து காஷ்ட₂பாஷாணஸந்நிப₄ம் ।
அஹம் ஸ்மராமி மத்₃ப₄க்தம் நயாமி பரமாம் க₃திம் ॥

[சரீரம் உயிருடனும், மனம் நல்ல நிலையிலும், தாதுக்கள் ஸமமாகவும் இருக்கும்போது, எந்த மனிதன்—உலகையெல்லாம் உருவாகக் கொண்டவனும். பிறப்பற்றவனுமான என்னை நினைக்கிருனே, அந்த என்னுடைய பக்தன் இறந்துபோகிறவனாய். கட்டையைப்போலும் கல்லைப்போலும் கிடக்குமபோது. அவனை நான் நினைக்கிறேன்; மேலான கதிக்கு (அவனை) அழைத்துச் செல்லுகிறேன்.]

233. 'க' என்பது பிரமனின் நாமம்; தேஹத்தில் பற்றுடைய அனைவர்க்கும் நான் ஈசன். நாங்களிருவரும் உன் அவயவத்தினின்றும் பிறந்தவர்கள். ஆகையால், நீ கேசவன் என்னும் பெயரையுடையவனாகிறாய்.

234. பாதே₃ந கமலாபே₄ந ப்₃ரஹ்ம ருத்₃ரார்ச்சிதேந ச ।
பஸ்பர்ஶ புண்ட₃ரீகாக்ஷ: ஶிஶோராபாத₃மஸ்தகம் ॥

[பிரமனாலும், உருத்திரனாலும் அர்ச்சிக்கப்பட்டதாய், தாமரை போன்றதான திருவடியால், சிசுவான அந்தப் பரீக்ஷித்தின் காலிலிருந்து தலைவரையில் தாமரைக் கண்ணன் தடவினான்.]

235. மேலான பரமாத்மாவான நாராயணனை விட்டுப் பிரியாத சக்தியாய், அவனுடைய தேவியாய், அவனுடைய தன்மைகளைப் போன்ற தன்மைகளை உடையவள் லக்ஷ்மீதேவி.

235* யாரவன் விஷ்ணுவென்பவன் ?

236. மனிதர் தலைவனே! ஹரிகீர்த்தியைத்தவிர வேறு விஷயங்களிலேயே (வடமொழி தவிர்ந்த) மற்ற பாஷைப் பாட்டுகள் பாடக்கூடாது. ஹரிகீர்த்தியைப் பாடியவர்களை தண்டித்தபடியாலே உன்னால் பாபம் செய்யப்பட்டது.

237 எந்த மனிதன் வேதாக்ஷரங்களை 'மற்ற எழுத்துக்களைப் போலே அவையும் சில எழுத்துக்களே' என்று எண்ணுகிருனே, அவன் அளவற்ற கொடிய நரகங்களை அடைகிருன். பெருங்காடுகளிலே பிசாசாயிருக்கும் நிலையையும் அடைகிருன்.

---

232. வராஹசரமஶ்லோகம் 233. ஹரிவம்ஶம் 131-48 234
235. 235*. வி-பு 2-17-21. 236. மாத்ஸ்யம் 237.

238 ஏறறததாழவுகொணட ஸதவரஜஸதமஙகளாகிய முக குணஙகளேயும உடைய புருஷாகளே விஷயமாகக கொணடவை வேதஙகள

239 அாசசாவதாரம எநத திரவியததினுலானது எனறும வைஷணவன எநத ஜாதியைச சோநதவன எனறும ஆராயவது தாயின யோனியை ஆராயவதை ஒககும எனறு அறிவாளிகள உரைபபா

240 மாமஸததாலான இககண அபபரமபுருஷனேக காணுது

241 வியாகரணம முதலான சாஸதிரஙகளிலே ஈடுபாடு உடைய வனுககு முகதியிலலே அழகிய வீடு முதலியவறறில ஆசையுடைய வனுககும முகதியிலலே உணடியிலும உடையிலும ஈடுபாடு உடையவனுககும உலகினரின வாழவைப பறிபபதில ஈடுபடடவ னுககும மோக்ஷம கிடைககாது தனிமையை விருமபுகிறவனுய உறுதியான விரதமுடையவனுய ஐமபுலவினபஙகளேயும துறநதவனு யிருபபவனுககே மோக்ஷம கிடைககும பிறரை நலியாமல ப₃ரஹம விதயையிலேயே ாடுபடட மனததை உடையவனுககே எபபோதும மோக்ஷம நிசசயமாகக கிடைககும

241* எவன உளளிநதிரியஙகளேயும வெளியிநதிரியஙகளேயும அடககியமையாலே தனனே அடககியவனே எலலாவுயிாகளிடததும கருணேயுடையவனே சிறறினபஙகளில வெறுபபுடையவனே மெய யறிவினுலே மகிழவுறறவனே சாநதியுடையவனே காலம பதாாததம முதலான நியமஙகளிலலாமல சாஸதிரஙகளில விதிககப படட உணவை உணபவனே லௌகிக ஸுகஙகளால இனபமடை யாதவனே அவை கிடைககாமையால கோபமடையாதவனே வீடடி லிருநதபோதிலும ஸநயாஸிபோலவேயிருபபவனே அவனே முகதி பெறுவான

242 ஸாதுககளே ரக்ஷிபபதறகும தீயவாகளே அழிபபதறகும வைதிக தாமததை நிலேநிறுததுவதறகும யுகநதோறும பிறககிறேன

243 மிகவும ஆழமுடையதும பறபல சுழிகளாலும, மீனக ளாலும கலஙகிககிடபபதுமான யமுனேயை (வஸுதேவா தாணடினுா)

---

238 கீதை 2-45 239 240 ருகவேதம 241 வருதத ஹாரீதஸமருதி 10-14 11 241* 242 கீதை 4 8 243 வி பு 5 3 18

244. பதினாலு உலகங்களிலும், தெரிவதும், தெரியாததும், அசைவதும், அசையாததுமான எல்லா உலகங்களிலும், மிகச்சிறந்த தான புருஷோத்தமத்திற்கு ஸமமான க்ஷேத்ரம் இல்லவேயில்லை.

245. (நரசிங்கனின்) வீர்யமும், தைர்யமும், தோள்வலியும் எத்தனை ஆச்சரியமானவை ! நரசிங்கனான பரதெய்வமும், அவனுடைய ப₃லமும், அவன் வாழும் அஹோபிலமென்னும் மலைக் குஹையும் எத்தனை ஆச்சரியமானவை

246 மாயையை உடையவனான பரமபுருஷன், பேரானந்த மயமாய், மிகச் சிறந்ததான ஸ்ரீ வைகுண்டத்தைவிட்டு, ஸ்வாமி புஷ்கரிணிக்கரையை அடைந்து ஸ்ரீ தேவியுடன் இன்புற்றிருக்கிறான்.

247. எல்லா நகரங்களுக்குள்ளும் காஞ்சீபுரம் சிறந்ததாகும். அதுபோலவே எல்லா மலைகளினுள்ளும் ஹஸ்திகிரி மிகச்சிறந்தது.

247*. வேகவதியின் வடகரையிலே புண்யகோடி விமானத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் எல்லா உயிர்களுக்கும் வரந்தரும் பெருமாளாக இப்போதும் ஸேவிக்கப்படாநிற்கிறார்.

248. தும்மினாலும், இடறினாலும், விம்மினாலும், கேவினாலும், கொட்டாவிவிட்டாலும் ரங்கம், ரங்கம் என்றே சொல்லவேண்டும். இப்படிச் சொன்னால் உடனே பாபம் அழிவதினால் விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறான்

249. சாஸ்திரத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவனும் (அதிற் சொன்ன) த₄ர்மாநுஷ்டானத்தில் ஈடுபட விருப்பமுள்ளவனும், (அதற்குத்தக்க) நடத்தையுடையவனும், விஷ்ணு பக்தியுடையவனும், தற்பெருமை யில்லாத பரிசுத்தனும் (ஆசார்ய பக்தியில்) ஆழங்காண முடியாதவனும் (ஆசார்ய சுச்ரூஷையில்) வல்லவனும் (ஆசார்ய கைங்கர்யத்தில்) மநோ தைர்யமுள்ளவனுமானவனே சிஷ்யன் எனப்படுகிறான்.

250. உனக்கு நான் அலௌகிகமான கண்ணைத் தருகிறேன்.

251. சரீரத்தையும், பொருளையும், அறிவையும் வஸிக்குமிடத்தையும், செயல்களையும், குணங்களையும், பிராணன்களையும் ஆசார்யனுக்காக எவன் தரிக்கிறானோ, அவனே சிஷ்யனெனத்தக்கவன். வேறுவிதமாக இருப்பவன் சீடனல்லன்.

---

244. பூரிஜகந்நாதக்ஷேத்ரமாஹாத்மியம் 245 அஹோபிலமாஹாத்மியம் 246. வேங்கடாசலமாஹாத்மியம் 247. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 15-9 247. ஷை 1-19 248 249.
250. கீ₃தை 11-8, 251 ஜயஸம்ஹிதை.

252 தவயததின பெருமையும வீரயமும பலமும எததகை யது! மஙகளததை அளிபபதாய வேத ஸாரமாயிருபபதாய பழையதா யிருபபது மநதர ரதனமான தவயம

253 (அகாரார்ததமான) பெருமாள முதலில சென்ரூா (உகா ரார்ததமான) சிறறிடையாளான ஸீதை நடுவில சென்ருள (மகா ரார்ததமான) இளையபெருமாள விலலேநதிப பின சென்ரூா (இது பரணவம நடநது செலவது போலிருநதது!)

254 எபபோதும ஆநநதமயமாயிருபபதாய இனபமளிபபதான விஷ்ணுலோகம மேலானது அஙகு—வேததததுககுப பிறபபிடமான விரஜாநதியைக காணலாம அஙகு—பொனமயமானவராய வேதமய ராய மஙகளமானவராய அபராகருதராய ஸமஸாரததிறகுத திருமபிவருதலிலலாத நிதய முகதாகள உளளனா

255 பரமபுருஷன ஒருவனையே உபேயமாகக கொணடவாகளாய பரஹமதயானம செயயும உபாஸகாகளுககு நிதயஸூரிகள காணும மேலான ஸதானம பராபயமாகிறது

256 பரமபதததினினறும பெரியபிராடடியாரின ஆணையாலே திருககுருகூா நமபியான அநத நமமாழவாா (யோகததசையில) எவரை யடைநது மநதரரதனமான துவயததை உபதேசிததாரோ அநத நாதமுனியின பொருடடு நமஸகாரம

257 84 வது பிரமாணம காணக

258 சென்றதும வரபபோவதுமான அனைததையுமறிவிபபதும ஆதமாவைபபறறிய உணமையை வெளிபபடுததுவதும எலலா வேதாரததததையும அறிவிபபதும எலலா சாஸதிரார்ததஙகளையும காணபிபபதும தவயமே

259 மநோவாககாயஙகள மூன்ருலும செயயபபடட மூவகைப படட பாபஙகள தவயததை நினைததமாததரததில அழிகினறன எனபது மிக உறுதி

260 நாதமுனிகளின திருவடிததாமரையில தன ஸாவ பாரங களையும வைததவரான நம குலநாதரான புணடரீகாக்ஷராம பேரறி வாளாககு நமஸகாரம

261 ஜாதகாமம செயயாதிருககையிலேயே விஷ்ணுவினுடைய சககரததை தரிககசசெயயவேணடும சௌளமாயினும உபநயனமா

252 253 ரா-ஆ 11 1 254 255
256 தனியன 258 259 260 தனியன 261

யினும். வேத மந்திரத்தை ஓதுவிப்பதிலும், ப்₃ராஹ்மணஶ்ரேஷ்ட₂ன் (ஸுதர்ஶனஹோம) விதியின்படி விஷ்ணுவின் ஸுதர்ஶனத்தை தரிப்பித்துப் (பின்பு அவ்வக்கருமங்கள் செய்விக்கவேண்டும்.)

262. (குழந்தை பிறந்தவுடன்) விஷ்ணு ஸம்பந்தியான ஸூக்தங்களாலே குழந்தையைத் துடைக்கவேண்டும். அக்குழந்தையின் வலது காதில் துவயமந்திரத்தை ஜபிக்கக்கடவன்; தலையில் கையை வைத்து, திருத்₃வாத₃ஶாக்ஷரியையும் ஜபிக்கக்கடவன். அதற்குப்பின் பாபத்தைப் போக்கும் விஷ்ணு ஸம்பந்தமுடைய பெயரைக் குழந்தைக்கு இடக்கடவன்.

263. யாம் கவிகள் மாத்திரமேயல்லோம்; யாம் மீமாம்ஸா சாஸ்த்திரக்கடலைமாத்திரம் கரைகண்டவர்களல்லோம். ஆனால் எதிர்வாதம் புரியுமவர்களாகிற யானைகளின் மிக்க ஆடம்பரமாகிற மத்தகத்தைப் பிளக்க வல்லமையுடையோம்.

264. மலையரசன் மகளான பார்வதியின் தளிரடிவைப்பினாலே சிறந்து விளங்கும் தாழ்வரைகளையுடைய இமயமலை முதல், அரக்கனால் அபஹரிக்கப்பட்ட சீதாபிராட்டியின் திருமுகத்தாமரை மலர்வதற்குக் காரணமான ஸேது வரையிலும் சந்திரஸூர்யர்களிருவரையும் தலையலங்காரமாகவுடைய உதயகிரிக்கும் அஸ்தமநகிரிக்கும் நடுவிலும், பூர்வமீமாம்ஸை உத்தரமீமாம்ஸை என்னும் இரண்டு சாஸ்திரத்திலும் விஶேஷமான பயிற்சியினாலே மயர்வற்ற நெஞ்சையுடைய என்னைப்போன்ற மற்றொருவன் தேடப்படட்டும். (தேடினாலும் கிடைக்கமாட்டான் என்றபடி.)

265. (ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்கிறவர்களுக்கு) ஞானத்தில் சுருக்கம் கிடையாது. யமனுக்கு வசப்படுகையும் கிடையாது. ஆகையால், மஹாபுண்யமான ஸ்ரீரங்கத்தை அறிவாளியான எவன்தான் அடையமாட்டான்?

266. அழிவற்ற செல்வம்.

267. ஐயனே! வயல்கள், நண்பர்கள், செல்வங்கள், பிள்ளைகள், மனைவியர், பசுக்கள், வீடுகள், ஆகிய அனைத்தும், உன் திருவடித்தாமரையிணையில் ஈடுபட்ட நினைவையுடையவனுக்குப் பகையாகவே ஆகின்றன.

268. எல்லாப் பற்றுகளையும் விட்டு,

---

262. 263. ஆளவந்தார் முக்தகம். 264 ஆளவந்தார் முக்தகம்.
265. ஸ்ரீரங்கமாஹாத்மியம். 266. ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்.
267. 268.

269 எவனொருவன பரமாதமாவிடம ஆசையுடையவனோ மறற விஷயஙகளில வைராககயமுடையவனோ

270 இளவரசு படடமபூணடு அரசாளகினற யாமுநாசாரயரை தூதுவிளைககீரையைக கொடுபபதாகிற வலையினாலே மிக எளிதில எவரொருவா தம அடிமையாக விலைககு வாஙகினரோ அததகைய அளவு கடநத திறமையுடைய ஸ்ரீராமனெனனும பெயருடைய மணககாலநமபியை வணஙகுகிறேன

271 ந ச ஸீதா தவயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ ।
முஹூர்ததமபி ஜீவாவோ ஜலாநமதஸ்யா-
விவோத₃த₄ருதௌ ॥

[ராகவரே! உமமைப பிரிநத ஸீதையும உளளாகாள (உமமைப பிரிநத) நானும ஸததை பெறமாடடேன (ஒருகால ஜீவிததாலும) ஜலததைப பிரிநத மீனபோலே முஹூர்ததநேரமே ஜீவிபபோம]

272 எநத குருவினாலே ஒரு சீடனுககு சரணாகதிவிதயை உபதேசிககபபடுகிறதோ அநதச சீடனுககு—வைகுணடமும திருப பாறகடலும துவாரகையும மறறுமுளள எலலா திவயதேசஙகளும அவவாசாரயனேயாவான

273 திருவனநதாழவான முதலமூர்ததியானவன லக்ஷமணன அவனுடைய அடுததரான அவதாரமாவான பலராமன அவனுடைய மூனறுவது மூர்ததியாவான நாலாவது மூர்ததியாகக கலியுகததில ஒரு மஹாபுருஷா அவதரிககபபோகிறார

274 வேதம (காது) நாசததையடைநதது ஸமருதி (நினைவு) அழிவுறறது இருபிறபபாளாகள (பறகள) பெருமபாலும பதிதராளாகள (விழுநதன) வேதாஙகஙகளும (அவயவஙகளும) சிதறிவிடடன (இபபடி காது நினைவு பறகள அவயவஙகள அழிவுறற போதிலும) கிழவனான கலி மேலுமமேலும வளாகிறான எனபது எனன ஆசசரியம!

275 ஸாவபரியகரஸதஸய ராமஸயாபி ஶரீரத ।
லக்ஷமணோ லக்ஷமிஸமபநநோ ப₃ஹி பராண இவாபர ॥

[கைஙகாயலக்ஷமியை உடைய லக்ஷமணன ராமனுககு சரீரததைக காடடிலும எலலாப பிரியததையும செயபவனாகவும வெளியிலிருக கும மறறொரு பராணன போலவும விளஙகினான]

---

269 பாரஹஸபதயஸமருதி 270 தனியன 271 ரா-அ53 31
272 273 நாரதீயமயாதவாதரி மாஹாதமியம 1 32
274 275 ரா-பா 18-28

276. அந்தணர் தலைவனான ஆசார்யன், குழந்தையின் வலது தோளை (காய்ச்சப்பட்ட) சக்கரத்தினால் அடையாளமிடவேண்டியது. அதற்குப்பின இடதுதோளை (காய்ச்சப்பட்ட) சங்கத்தினால் அடையாளமிடவேண்டியது.

277. ஸத்யமாகவும் (எப்போதுமிருப்பதாகவும்), ஜ்ஞானஸ்வரூபமாகவும், அநந்தமாகவும் (தே₃ஶகாலவஸ்துக்கள் மூன்றாலும் அளவுபடாததாகவும்) இருப்பது ப்ரஹ்மம்.

278. ய ஏஷோऽந்தராதி₃த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்₃ருஶ்யதே
ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர் ஹிரண்யகேஶ ஆப்ரணக₂ாத்
ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண: ।
தஸ்ய யதா₂ கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ ॥

[ஸூர்யனுக்கு நடுவில் தங்கம்போல் அழகிய உருவையுடைய எந்த இந்தப் பரமபுருஷன் காணப்படுகிறானோ, அவன் ஸுவர்ணம்போன்று அழகான மீசையையும், கேஶங்களையும், நகம் முதலிய எல்லா அவயவங்களையும் உடையவன். அவனுக்கு ஸூர்யனால் மலரும் தாமரை போன்ற இரு கண்கள் உள.]

279. 'ஆஸ' என்னும் தாது வீற்றிருப்பது என்னும் பொருளைக் காட்டுகிறது.

280. ஜலமற்ற விந்தியமலைக்காடுகளில்.

281. நல்லோர்களான என்னுடைய பக்தர்களைவிட்டு என்னை ஒரு பொருளாக நான் மதிக்கிறேனல்லேன்.

282. ஸத₃ாரஸ் ஸர்வஸுலப₄: க₂ட்₃க₃ப₃ாணாஸநேஷுப்₄ருத் ।
ஆபந்நாப₄யத₃ாநார்த்த₂ம் ஆவிராஸ ஜநார்த்த₃ந: ॥

[அனைவர்க்கும் எளியவனாய், வாளும், வில்லும், அம்பும் தரித்தவனாய், பத்தினியான பெரியபிராட்டியாரோடு கூடியவனான பரமபுருஷன் வருந்தியவர்களுக்கு அபயமளிப்பதற்காகத் தோன்றினான்.]

283. ஏதத₃ர்த்த₂மயம் ப்ராப்தோ வக்தும் மது₄ரவாகி₃ஹ ।
நாம்நா த₃தி₄முகே₂ா நாம ஹரி: ப்ரக்₂யாதவிக்ரம: ॥
த்₃ருஷ்டா ஸீதா மஹாப₃ாஹோ ஸௌமித்ரே பஶ்ய
தத்த்வத: ॥

---

276. 277. தை-ஆந-1 278. சாந் 1-6-6 & 7
279. தாதுபாடம் 280. 281.
282. 283. ரா-ஸு 63-22

[நீண்ட கையையுடைய இலக்ஷ்மணனே! புகழ்பெற்ற பராக்ரமத்தை யுடைய த₃தி₄முக₂ன் என்னும் இனிய சொல்லையுடைய வானரன் செய்தி சொல்வதற்காக வந்திருக்கிறன் ஸீதை காணப்பட்டாள் உண்மையைக் காண்பாயாக]

284 மெல்லமெல்லத் தானுக்கவே ஆறுதலடைந்தான்

285 ஸகே₂தி மத்வா ப்ரஸப₄ம் யது₃க்தம்
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாத₃வ ஹே ஸகே₂தி |
அஜாநதா மஹிமாநம் தவேத₃ம்
மயா ப்ரமாத₃ாத் ப்ரணயேந வாபி ||
யச்சாபஹாஸார்த்த₂மஸத்க்ருதோஸி
விஹாரஶய்யாஸந போ₄ஜநேஷு |
ஏகோऽத₂வாப்யச்யுத தத்ஸமக்ஷம்
தத் க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் ||

[அச்யுதனே! உன்னுடைய இந்த மஹிமையை அறியாத என்னால் கவனமின்மையாலும் அன்பினுலும் (உன்னை) நண்பனென்ன எண்ணி ஏ கிருஷ்ணு! யாதவா! நண்பா! என்று (உன் விஷயத்தில்) சொல்லப்பட்டது யாதொன்றுண்டோ பரிஹாஸத்திற்காக விளை யாடும்போதும் படுத்திருக்கும்போதும் உட்கார்ந்திருக்கும்போதும், உண்ணும்போதும் ஒருவனுயிருக்கும்போதும் பலர் முன்னிலையிலும் (நீ என்னால்) அவமதிக்கப்பட்டது யாதொன்றுண்டோ அது அனைத்தையும் நான் அளத்தற்கரிய உன்னைப் பொறுக்கும்படி வேண்டுகிறேன்]

286 277 வது ப்ரமாணம் காண்க

287 278 வது ப்ரமாணம் காண்க

288 நெருப்புச்சட்டியில் நெருப்புப்போலே இவ்வுலகில் துஷ்டர் களே உள்ளனர் இதிலேயே நல்லோர்களாகச் சிலர் காணப்படுவார் களாகில் அந்த நெருப்புச்சட்டியிலேயே தாமரைகள் பூத்தது போலாகும்

289 நகரங்கள் அனைத்திலும் சிறந்ததாய பாபத்தைப் போக்கடிப்பதாய புண்ணியத்தை வளரச்செய்வதாயிருப்பது காஞ்சியென்று புகழ்பெற்ற அந்நகரம்

---

284 285 கீதை 11 4
288 289 ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம்

290. அந்தத் திருக்கச்சியிலேயே. சிறந்த அத்திகிரிக்கு வடமேற்கில் புற்றொன்று இருக்கிறது. அந்தப் புற்றில் பாம்புகளுக்கு அரசனான திருவனந்தாழ்வான் (யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்கவராக எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

291. ஆயதாஶ்ச ஸுவ்ருத்தாஶ்ச பா₃ஹவ: பரிகோ₄பமா: ।
ஸர்வபூ₄ஷணபூ₄ஷார்ஹா: கிமர்த்த₂ம் ந விபூ₄ஷிதா: ॥

[நீண்டவையும், உருண்டிருப்பவையும், இரும்புலக்கைபோல் விளங்குபவையும், எல்லா ஆபரணங்களையும் அலங்கரிக்கத்தக்கவையுமான (ஸ்ரீராமனுடைய) திருக்கைகள் ஏன் அலங்கரித்து (மறைத்து) வைக்கப்படவில்லை ?]

292. எந்தப் பேரருளாளனுடைய அனுக்கிரஹத்தின் லேசத்தினாலேயே செவிடன் கேட்கும் சக்தியுடையவனாகிறானோ, காலில்லாதவன் வேகமாக நடக்கவல்லவனாகிறானோ, ஊமை பேசவல்லவனாகிறானோ, குருடன் காணவலலவனாகிறானோ, மலடியும் பிள்ளை பெறுகின்றாளோ, அந்த தேவப்பெருமாளான வரதராஜனை ஶரணமடைகிறேன்.

293. (ப்ரஹ்மத்திடமிருந்தே பிறந்து வாழ்ந்து லயிப்பதால்) இவ்வெல்லாவுலகும் ப்ரஹ்மமே.

294. (ப்ரஹ்மப்ரகாரமாயிருப்பதொழிய) வேறு வகையாயிருப்பது இவ்வுலகில் எதுவுமில்லை.

295. பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த₂ த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்தி₂தே ।
ஸ்வயம் து ருசிரே தே₃ஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத₃ ॥

[ககுத்ஸ்த₂ வம்சத்தில் பிறந்தவரே! நீர் இருக்கையில் எப்போதும் நான் (உமக்கு) அடிமையாயிருக்கிறேன், நீராகவே "அழகிய தேசத்தில் பர்ணசாலை கட்டப்படட்டும்" என்று என்னை ஆஜ்ஞையிடுவீராக.]

296. ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயோஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க: ।
ப்₃ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக₂: பரம: ஸ்வராடி₃தி
ஏதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ॥

[நாராயணனே! பிரமன், சிவன், இந்திரன், இவர்களைக் காட்டிலும் மேலானவனாய், கர்மவசப்படாதவனான முக்தாத்மா என்கிற அனை

---

290. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 1-61 291. ரா-கி 3-15.
292. 293. சாந் 3-14-1. 294. ப்ருஹ 6-4-19
295. ரா-ஆ 15-7 296. ஸ்தோ-ர 11

வரும் எந்த உன்னுடைய பெருமைக்கடலில் துளிகளாயிருக்கிறுர்களோ (அப்படிப்பட்ட) உன்னிடத்தில இயற்கையானதும், எலலேயறற மேன்மையை உடையதுமான ஐஸ்வர்யத்தை வைதிகன எவன்தான பொறுக்கமாட்டான்?

297. பலவாருகப் புலம்பினுர்.

298. பெரியோர்களுக்கும நல்ல காரியங்களைச்செய்யப் பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன

299. ஸ்ரீராமமிஸ்ரர் என்னும் திருநாமமுடைய மணக்கால்நம்பியின் நல்ல சீடரும், உண்மைப்பொருளை அறிவதிலும் உபதேசிபபதிலும் வல்லவரும், வாதுசெய்து வெற்றிகொண்டதனுலே அடையப்பட்ட ராஜ்யத்தையுடையவருமான யமுனைத்துறைவரை வணஙகுகிறேன.

300. எவருடைய திருவடித்தாமரைகளை தியானிப்பதால் எல்லா தோஷமும் நீஙகப்பெற்று, யான் ஒரு பொருள் ஆனேனே, அத்தகைய யமுனைத்துறைவரை வணங்குகிறேன்.

301. நெஞ்சே! ஸிம்ஹமுகர் என்னும் நித்யஸூரியின் அம்ஸமாக அவதரித்தவரும், ஈஸ்வரமுனிகளாகிற கடலில் உதித்த முத்தாயிருபபவரும், புகழ்பெற்ற நாதமுனிகளின் திருபபேரனுரும, ஸேஷத்வஜ்ஞானத்திற்கு ஒரு கடல்போலிருப்பவரும், பிரதிவாதிகளாகிற பஞ்சுக்குப் புயற்காற்ருயிருப்பவருமான ஸ்ரீயாமுன முனிகளைச் சிந்தை செய்வாய்.

302. மேலும், யோகிகள் எல்லா யோனிகளிலும் விஸேஷமாகப் பிறக்கிருர்கள், எலலா ஆத்மாக்களுக்கும் தமக்கும நாதனை ஸர்வேஸ்வரனை நேரில் கண்ட அவர்களுடைய குலம், கல்வி, ஒழுக்கம், முதலானவற்றைப்பற்றி ஆராயக்கூடாது.

303. அந்தத் திருக்கச்சிநகரில் அத்திகிரியெனும் சிறந்த பெரிய மலை விளங்குகிறது. அந்த மலையின் சிகரத்திலே ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரமனுல் யாகத்தில ஆராதிக்கப்பட்டான், புண்ணியத்தை வளர்ப்பதாகையாலே, ஹஸ்திகிரிவிமானம் புண்யகோடி என்று புகழப்படுகிறது.

304. அவ்வண்ணமே மந்திரஸம்ஸ்காரம் ஏற்படுவதற்காக மந்திரஸம்ஸ்காரவிதியில் சக்கரத்தை தரிபபது விதிக்கபபடுகிறது. மந்திரங்களால் ஐந்து ஆயுதங்களையுமாவது தரிக்கலாம்.

---

297. 298. 299. தனியன் 300. கீதாபாஷ்யமங்களம்.
301. 302. 303. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம. 304.

305. சக்கரம் முதலியவைகளை தரிப்பது பரமாத்மஸம்பந்தத்தைக் காட்டுகிறது. வளை முதலிய ஆபரணங்கள் பதிவ்ரதைக்கு அடையாளங்களன்றோ.

306. தன் வலதுபுறத்தில் அடக்கத்துடனும் அஞ்ஜலியோடும் கூடிய சீடனை இருத்தி, ஞானத்தைத் தரவல்ல தன் வலதுகையை சீடனின் சிரத்தில் வைத்து, தன் இடது கையை சீடனின் மார்பில் வைத்து, அருளுடன் சீடனை ஆசார்யன் கடாக்ஷிக்கக் கடவன். தன் ஆசார்யனை இருதயத்தில் தியானித்து, குருபரம்பரையை ஜபித்து, இவ்வகையாக எம்பெருமானை சரணமடைந்து ரிஷி, ச₂ந்த₃ஸ், தேவதைகளுடன் கூடிய மூலமந்திரத்தை தானே கருணையால் சீடனுக்கு உபதேசம் செய்யக்கடவன்.

307. உலகங்களையெல்லாம் ரமிக்கச்செய்பவராகையால் அவர் ராமன் என்னும் பெயருடையவரானார்.

308. ஸ்திரீகள் பாபங்களுக்கெல்லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவர்கள்.

309. புண்யகோடி விமான நிழலில் உள்ள அநந்தஸரஸ்ஸில் தீர்த்தமாடுகிறவன் எல்லாப் பாவங்களினின்றும் விடுபட்டு விஷ்ணு லோகத்தை அடைகிறான்.

310. அநந்தனின் பெயரையுடைய தீர்த்தத்தில் குடைந்தாடிப் பாபம் நீங்கப்பெற்று, மற்ற போகங்களில் ஆசை நீங்கப்பெற்றவனாய் வரதனை ஶரணமடைந்தார்.

311. சாஸ்திரத்தில் கூறியபடி அநுஷ்டிக்கும் ஸந்யாஸியையோ, (அர்ச்சாரூபியான) பகவானையோ ஆசார்யனாக அங்கீகரித்து ஸந்யாஸாஶ்ரமத்தை மேற்கொள்ளப்போகிறேன்.

312. திரிதண்டம் எனப்படும் முக்கோல் விஷ்ணுவோடு தொடர்புள்ள அடையாளம்; அந்தணர்களான துறவிகளுக்கு மோக்ஷஸாதனம்; எல்லா தர்மங்களுக்கும் மூலமாயிருப்பது என்று வேதங்கள் ஆணையிடுகின்றன.

313. முக்கோல், யஜ்ஞோபவீதம், காஷாயம், கௌபீனம், (பிக்ஷை ஏற்றுக்கொள்ளும் வஸ்திரமான) சிக்கம், மேற்போர்வை காஷாயம் ஆகிய இவ்வனைத்தையும் ஸந்யாஸியானவன் தரிக்கக் கடவன்.

---

305. கூர்மபுராணம் (?) 306. 307.
308, 309. ஹஸ்திகிரிமாஹாத்மியம் 15-24
312. யதிதர்ம ஸமுச்சயம்-பர்வம் 2 313. ஶாட்யாயந உபநிஷத்

314 எலலா நறுமணஙகளையும உடையவராய எலலா நற சுவைகளையும உடையவராயிருபபவா பரமாதமா

315 ப₃ராஹமணனுயிருபபவன மநதிரததைக கறறு (அமமந திரததை அளிதத) ஆசாாயனை இயனறவரையில பூஜிககவேணடியது எபபோதும பரிசுததனுகி உயிருளளவரையிலும எலலாக காரியங களிலும ஆசாரியனுககு வசபபடடவனுயிருககவேணடும

316 காமாத கோ₃பயோ ப₄யாத கமஸோ
த₃வேஷாசசைத₃யாத₃யோ நருபா ।
ஸமப₃நத₄ாத வருஷணய ஸநேஹாத யூயம
ப₄கதயா வயம நருப ॥

[அரசனே ! (கணணனிடம) கோபிகள காமததிலும கமஸன அசசத திலும சேதிதேசதது அரசனன சிசுபாலன முதலானோ துவேஷததி லும வருஷணி குலததுதிததவாகள ஸமபநதததிலும நீஙகள ஸநேஹததிலும நாஙகள பகதியிலும முகதியடைநதோம]

317 (விபீஷணன) நமமோடு ஒருவனுக ஆகடடும

318 (1) ஸநயாஸ விதி (2) ஸநயாஸம செயதுகொளள வேணடும காலம (3) ஸநயாஸியின சரீரததிலுளள சிகை முதலிய அடையாளஙகளும சரீரததுககு வெளியிலுளள தணடம முதலிய அடையாளஙகளும (4) ஸநயாஸ ஸவீகாரகரமம (5) ஸநயாஸி முககியமாக அநுஷடிககவேணடிய யோகாபயாஸம முதலியவை (6) ஸநயாஸி இரவும பகலும செயயவேணடிய கிரியைகள (7) ஸநயாஸிககுரிய ஶமம த₃மம முதலான ஒழுககம (8) யதிகளுக குரிய சாதுாமாஸய வரதம முதலியவை (9) ஸநயாஸி ஓரிடததி லிருககைககும ஸஞசரிககைககும உரிய தேசகாலஙகள (10) ஸநயா ஸிககு அகருதயகரணமும கருதயாகரணமும நேரிடடால செயய வேணடிய பராயஶசிததஙகள (11) ஸநயாஸிககு சரீர வியோகத திறகுபபின செயயவேணடிய ஸமஸகாரஙகள–எனனும பதினெரு பாவஙகளுடைய யதித₄ாமஸமுசசயம எ னு ம நூல யாதவரால இயறறபபடுகிறது

319 வேகவதீநதியின வடகரையில ஸதயவரதம எனனும க்ஷேதரததில புணணியததை வளாககும காஞசி எனறு புகழபெறற நகரம உளளது

---

314 சாந 3 14-1 315 பராசரவிஶிஷட பரமதாம ஶாஸதரம 3-21
316 பாகவதம 7 1 30 317 ரா-யு '8-38 318 யதிதாம ஸமுசசயம அவதாரிகை 4 5 ஶலோகஙகள 319

320. திரிவிக்கிரமாவதாரம் செய்த எம்பிரானே! சங்கு, சக்கரம், கல்பகவ்ருக்ஷம், கொடி, தாமரை, அங்குஶம், வஜ்ராயுத₄ம் இவைகளை அடையாளமாக உடைய உன் திருவடித்தாமரையிணை என் தலையை எப்போதுதான் அலங்கரிக்கப்போகிறது?

321. தத்₃ப்₃ரூஹி வசநம் தே₃வி ! ராஜ்ஞோ யத₃பி₄காங்க்ஷிதம் ।
கரிஷ்யே ப்ரதிஜாநே ச ராமோ த்₃விர் நாபி₄ப₄ாஷதே ॥

[அம்மா! அரசர் விரும்பியதான அந்த வசனத்தைச் சொல்லுவாயாக. அப்படியே செய்கிறேன். ப்ரதிஜ்ஞையும் செய்கிறேன். ராமன் இரண்டு விதமாகப் பேசமாட்டான்.]

322. 210-வது ப்ரமாணம் காண்க.

323. (ஸ்வயத்னத்தால் அறிய நினைப்பவர்களுடைய) வாக்குக்கும் மநஸ்ஸுக்கும் எட்டாதவனுன உனக்கு நமஸ்காரம்; (நீ காட்டக் கண்டவர்களுடைய) வாக்குக்கும், மநஸ்ஸுக்குமே நிலமாயிருக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம். அளவற்ற பெரிய ஐஶ்வர்யத்தையுடைய உனக்கு நமஸ்காரம். அளவற்ற கருணைக்கு ஓர் கடலாயிருக்கும் உனக்கு நமஸ்காரம. ஶரணமடையத்தக்க எம்பிரானே! (அடியேன்) கர்மயோகத்தில் நிலைநின்றவனல்லேன்; ஆத்மஜ்ஞானமும் உடையேனல்லேன்; உன் திருவடித்தாமரைகளில் பக்தியை உடையவனல்லேன்; ஒரு உபாயமுமற்றவனும், வேறு புகலற்றவனுமான அடியேன் உன் திருவடித் தாமரைகளை உபாயமாக நிச்சயிக்கிறேன்.

324. ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₄காதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி₃க: க: ।
ப்₃ரஹ்மா ஶிவ: ஶதமக₂: பரம: ஸ்வராடி₃தி
ஏதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவவிப்ருஷஸ்தே ॥

[நாராயணனே! பிரமன், சிவன் இந்திரன், (இவர்களைக்காட்டிலும்) மேலானவனும், கர்மத்திற்கு வசப்படாதவனுமான முக்தாத்மா என்கிற எல்லாரும் எந்த உன்னுடைய பெருமைக் கடலில் துளிகளாக இருக்கின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட உன்னிடத்தில், இயற்கையானதும், எல்லையற்ற மேன்மையை உடையதுமான ஐஶ்வர்யத்தை எந்த வைதிகன் பொறுக்கமாட்டான்?]

325. ஸமாக்ஷரைஶ் சதுர்ப்பி₄ர்ய: பாதை₃ர் கீ₃தோ மஹாத்மநா ।
ஸோऽநுவ்யாஹரணாத் பூ₄ய: ஶோக: ஶ்லோகத்வமாக₃த: ॥

---

320. ஸ்தோ-ர 31. 321. ரா-அ 18-30 323. ஸ்தோ-ர 21, 22
324. ஸ்தோ-ர 11 325, ரா-பா 2-40

[யாதொரு சோகமானது ஸமமான எணணிககையுடைய அக்ஷரங களுடன கூடிய நானகு பாதஙகள கொணடதாக அநத மஹாதமா வான வாலமீகியினுல பாடபபடடதோ அநத சோகம அடிககடி உசசரிபபதால சுலோகமாயிறறு]

326 நெஞசம தெளிவடைநதது

327 த₃வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச।
க்ஷரஸ ஸாவாணி பூ₄தாநி கூடஸதே₂ாऽக்ஷர உசயதே ||
உததம புருஷஸ தவநய பரமாதமேதயுத₃ாஹருத ।
யோ லோகதரயமாவிஶ்ய பி₃ப₄ாதயவயய ஈஶ்வர ||
யஸமாத க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராத₃பி சோததம ।
அதோऽஸமி லோகே வேதே₃ ச பரதி₂த புருஷோததம ||

[க்ஷரன எனறும அக்ஷரன எனறும லோகததில புருஷாகள இருவித மானவாகள எலலா பூதஙகளும க்ஷரனுகும கூடஸதனை முகதாதமா அக்ஷரனெனபபடுகிருன எவனெருவன மூவுலகஙகளிலும நுழைநது (அவறறை) த₄ரிபபவனுகவும குறைவறறவனுகவும நியமிபபவனுக வும பரமாதமா எனறு சொலலபபடுபவனுகவும விளஙகுகிருனே அநதப புருஷோததமன (முன சொலலபபடட புருஷாகளைககாடடிலும) வேறுபடடவன நான ஞானததில ஏறறததாழவுகளுளள க்ஷர புருஷனை அதிகரமிததிருபபதாலும ஞானததில ஏறறததாழவுகளறற முகத புருஷனைக காடடிலும மேலானவனுயிருபபதாலும ஶ்ருதியிலும ஸமருதியிலும புருஷோததமனெனறு பிரஸிததி பெறறிருககிறேன]

328 அவதாரத திருமேனியை ஏறறுககொணடு நலவழியை வளரச செயகிருன (ஸாவேஶ்வரன)

329 மநுஷயாணும ஸஹஸரேஷு கஶ்சித யததி ஸித₃த₄யே।
யததாமபி ஸித₃த₄ாநாம கஶ்சிநமாம வேததி தததவத ||

[மனுஷயாகளில ஆயிரககணககானவாகளில ஒருவனே ஸிததியடை யும வரையில முயறசி செயகிருன ஸிததியடையுமவரையில முயறசி செயபவாகளிலும (பலலாயிரததில) ஒருவனதான எனனை உணமையாக அறிகிருன]

330 ஆஹாரநித₃ரா ப₄யமைது₂நாநி துலயாநி க₂லவதர ஸமஸதஜநதோ ।
ஜ்ஞாநாத விஶிஷடோ ஹி நர பரேப₄யோ ஜ்ஞாநேந ஹீந பசுபி₄ஸ ஸமாந ||

326 பரபநநாமருதம 18 59 327 கீதை (15 16 17 18)
328 329 கீதை 7 3 330 நரஸிமஹபுராணம 16 13

[ஆஹாரம், தூக்கம் பயம், ஸ்த்ரீபுருஷஸங்கமம் என்பவை இங்கு எல்லா ஜந்துகளுக்கும் ஸமானம். மற்றவைகளைக்காட்டிலும் மனிதன் அறிவினால் மேலானவனாயிருக்கிறான். ஞானமற்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமானமானவன்.]

331. யே கண்ட₂லக்₃நதுளஸீநளிநாக்ஷமாலா:
யே வா லலாடப₂லகே லஸதூ₃ர்த்₄வபுண்ட்₃ரா: |
யே பா₃ஹுமூல பரிசிந்ஹித ஶங்க₂சக்ரா:
தே வைஷ்ணவா பு₄வநமாஶு பவித்ரயந்தி ||

[எவர்கள் கழுத்திலே பூட்டப்பட்ட துளசிமணி மாலைகளையும், தாமரை மணிமாலைகளையும் உடையவர்களோ, எவர்கள் நெற்றியில் விளங்குகிற ஊர்த்வபுண்ட்ரமுடையவர்களோ, எவர்கள் தோள்களின் அடிப்பாகத்தில் சங்கசக்கரங்களால் அடையாளமிடப்பட்டவர்களோ, அவர்களே வைஷ்ணவர்கள்; இவ்வுலகை உடனே பரிசுத்தப்படுத்துகிறார்களவர்கள்.]

332. அந்தணர்களுக்கு ஊர்த்வபுண்ட்ரமே தரிக்கத்தக்கது,

333. 45-வது ப்ரமாணம் காண்க.

334. ஸதே₃வ ஸோம்யேத₃மக்₃ர ஆஸீதே₃கமேவாத்₃விதீயம்

[குழந்தாய்! (நாமரூபங்களுடன் காணப்படும்) இந்த உலகம்—ப்ரளய காலத்தில் (நாமரூபங்களில்லாமையால்) ஒன்றாகவும், (தன்னைப் போல் வேறொன்றில்லாததால்) இரண்டற்றதாகவுமிருந்த 'ஸத்' எனப்படும் ப்ரஹ்மமாகவே இருந்தது.]

335. எல்லாமே தர்மத்தில் நிலைநிற்கிறது.

336. கர்மயோகத்தாலே ஸம்ஸாரகாரணமான ப்ராசீனகர்மத்தைத்தாண்டி, உபாஸனத்தாலே மரணமற்ற பரமாத்மாவை அடைகிறான்.

337. ஆத்மாவானது அம்பாகவும், ப்ரணவமானது அவ்வம்பை எய்யும் வில்லாகவும், ப்₃ரஹ்மமானது—அந்த ஆத்மாவாகிற அம்பு சென்றடையும் இலக்காகவும் கூறப்படுகிறது. (விஷயாந்தரங்களில் பற்றற்று) கவனத்துடன் இவ்வாத்மாவாகிற அம்பை ப்ரஹ்மமாகிற இலக்கைக்குறித்து எய்யவேணும். அம்பு இலக்குடன் ஒன்றாகக் கலப்பதுபோல் ஆத்மாவும் ப்ரஹ்மத்தோடு ஒன்றாகக் கலக்கிறது.

---

331. பாத்மம் 332. ப்ரபந்நாம்ருதம் 18-71 334. சாந் 6-2-1
335. தை-நா 50 336. ஈஶாவாஸ்ய 11 337. முண்டக 2-4-2

338 நாராயணனிடமிருநது பிரமன பிறககிருன நாராயண னிடமிருநது உருததிரன உணடாகிருன

339 (பரமப₄ாக₃வதன) தன திருககைகளினுல எதையெதைத தொடுகிருனே எதையெதைத திருககணகளால காணகிருனே அவைகள தாவரஙகளாயிருநதாலும மோக்ஷமடைகினறன உறவினா களைபபறறிச சொலலவும வேணடுமோ ?

340 அஜ்ஞஸ்ஸசாசாரஹீநஸ்ச மலிநோ து₃ கக₂ஸாக₃ரே ।
நிமக₃ந கருபணோ தூ₄ாதத புரோப₄ாகீ₃
ஸடே₂ாऽஸமயஹம ॥
அநாத₂ கத₂முததீாணோ ப₄விஷயாமயக₃திஸ சிரம ॥

[யான நனமை தீமை அறியாதவன ஒழுககமறறவன அழுக குடையவன துனபககடலில மூழகியவன கருமியாயிருபபவன துஷடன குறறததையே காணபவன வஞசிபபவன இபபடிப பட்ட நான நெடுஙகாலமாக நாதனறறவனுகவும புகலறறவனுகவு மிருககையாலே எபபடித துனபககடலினினறும கரையேறுவேன?]

341 ஆபிப₃நநிவ சக்ஷுாப₄யாம ஆவருணவநநிவ சேதஸா ।
ஆத₃ராத₃திதி₂ம பஸ்யந ஆசரேத யதே₂ாசிதம ॥

[கணகளால பருகுபவனபோலவும மனததால சூழபவன போலவும அனபோடு விருநதாளியைப பாாதது தககபடி உபசாரம செயயக கடவன]

342 பாஷணடிகளாலும பௌததாகளாலும, சாாவாகாக ளாலும வேததாமம அழிககபபடடது

343 தரித₃ணடததை த₄ரிககும (த₃ததாதரேயரூபியான) விஷணு வாலே வேதமானது காபபாறறபபடடது

344 பஞசஸமஸகாரபூாவேண மநதரமத₄யாபயேத குரு₃ ।
ஸமஸகாரா பஞச காததவயா பாரமைகாநதயஸித₃த₄யே॥

[பஞசஸமஸகாரததை முனனிடடுககொணடு ஆசாாயன மநதிரததை ஓதுவிககவேணடும சிஷயன பரமைகாநதியாவதறகாக ஐநது ஸம ஸகாரஙகளைச செயவிககவேணடும]

345 84 வது பரமாணம காணக

---

338 நாராயணோபனிஷத 339 பரபநநாமருதம 18 81
342 பரபநநாமருதம 19 52 343 பரபநநாமருதம 19 53
344 வருததஹாரீ தஸமருதி8 63

346. த்வயத்தின் பெருமையும், வீர்யமும், ப₃லமும் எத்தகையது! மங்களத்தை அளிப்பதாய், வேதஸாரமாயிருப்பதாய், பழையதாயிருப்பது மந்த்ரரத்னமான த்வயம். எல்லாப் பாபங்களேயும் போக்குவதாயும், எல்லாப் புண்யங்களேயும் வளர்ப்பதாயும், செல்வங்களைத் தருவதாயும், ஜனங்களை வசப்படுத்துவதாயும், உண்மையாகவே (அல்லது உடனே) ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டச்செய்வதாயுமிருப்பது அது.

347. ஒரு வருடமாவது கு₃ருஶுஶ்ரூஷை செய்யாதவனுக்கு உபதேசம் செய்யலாகாது.

348. இத₃ம் தே நாதபஸ்காய நாப₄க்தாய கதா₃சந।
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோऽப்₄யஸூயதி ॥

[பரமரஹஸ்யமான இவ்வர்த்தத்தை, தவம் புரியாதவனுக்குச் சொல்லலாகாது; (தவம் புரிந்தவனுயினும் உன்னிடமும் என்னிடமும்) பக்தியில்லாதவனுக்கு ஒருபோதும் உபதேசிக்கக்கூடாது; (தவமும் பக்தியுமிருந்தாலும்) ஶுஶ்ரூஷை செய்யாதவனுக்குக் கூறலாகாது; (வேறு எத்தனே குணமிருந்தாலும்) என்னைக்குறித்து அஸூயை கொள்பவனுக்குச் சொல்லவே கூடாது.]

349. 251-வது ப்ரமாணம் காண்க.

350. ப்ரணவத்தை முதலிலும், நமஸ்ஸை நடுவிலும் நாராயண பதத்தைக் கடைசியிலும் கொண்ட அஷ்டாக்ஷர மந்திரமானது மனிதர்களுக்கு எல்லா ஸித்திகளேயும் அளிப்பதென்றும், மோக்ஷமடைய விரும்புகிறவர்களால் (ஸாதனமாக) எப்போதும் ஜபிக்கத்தக்கதென்றும், போ₄க₃மோக்ஷப₂லங்கள் இரண்டையும் அளிப்பதென்றும், ப்ரபன்னர்களான வைஷ்ணவர்களுக்கு (ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக) எப்போதும் அநுஸந்திக்கத்தக்கதென்றும், பக்தியையும், ஞானத்தையும் வளர்ப்பதென்றும் அறியவேண்டியது.

351. அனைத்திலும் ரஹஸ்யமான பக்தியோக விஷயமான மேலான என் வார்த்தையை மறுபடியும் கேள். எனக்கு நீ மிகவும் இனியவனுகையால் உனக்கு நன்மையைச் சொல்லுகிறேன்.

352. 348-வது ப்ரமாணம் காண்க.

353. ஒரு வருடமோ, அதிற் பாதியோ, மூன்று மாதமோ பலவிதமான உபாயங்களால் சிஷ்யனைப் பரீக்ஷைசெய்து, கைம்மாறு கருதாமல் கேவலக்ருபையாலே உபதேசிககவேண்டியது.

---

346. ப்ரபந்நாம்ருதம் 108-40 347 — 348. கீதை 18-66
350. ப்ரபந்நாம்ருதம் 21-15, 17, 18 — 351. கீதை 18-64
353. ஶாண்டில்யஸ்ம்ருதி 1-116

354 மதருஙகொணடவாகளுககு விதயை தனம நலலகுடிப பிறபபு எனும ஒவவொனறும மதருததிறகுக காரணமாகிறது இவை களே நலலோாகளுககு (மதருததிறகு நோமாருன) தருமததிறகுக காரணமாகினறன

355 குருவே மேலான பரஹமம குருவே மேலான தனம குருவே மேலான காமம குருவே மேலான பராபயம குருவே மேலான கலவி குருவே மேலான பராபகம அபபரமபொருளையே உபதேசிபபதால குரு அதைக காட்டிலும உயாநதவா

356 ஆசாாயனே நேரே நடமாடும பரமபுருஷன இதில ஐயமிலலை

357 ஞானஸவரூபமான பரமபொருளை அநத பரஹமததால போககடிககததககதாய பொயயானதான அஜஞானம (அவிதயை) மறைககுமாகில அநத அஜஞானததை யாரால அழிககமுடியும?

358 பரஹமதயானம செயயும துறவி யஜஞோபவீதமறற வனுல அவனுடைய கிரியைகளெலலாம பயனறறவையாகும அவனுககு ஶாஸதிரஙகளில பிராயசசிததம விதிககபபடுகிறது அவன காயதரீ மநதிரஜபம செயதபோதிலும ஆறு பராஜாபதய கருசசூரஙகளைச செயவிககவேணடும அவனுககு மறுபடியும உப நயனம முதலான ஸமஸகாரததைச செயவிதது யஜஞோபவீதம அணிவிககவேணடும

359 அநதணா தலைவரே! பரஹமசாயம இலலறம வாந பரஸதம ஸநயாஸம (துறவறம) எனனும நாலு ஆஶரமஙகளி லிருககும இருபிறபபாளாகளுககும பெணகளுககும சூதராகளுககும விஷணு ஸமபநதியான தாபஸமஸகாரம தனகு தரிககததககதாக முனிவாகளால கூறபபடடது

360 பூணூல திரிதணடம கரகமெனபபடும பாதரம ஜல பவிதரம கோவணம அரைநாண ஆகியவை ஆயுளுளளவரையில (ஸநயாஸிகளால) கைவிடததகாதவை

---

354 பரபநநாமருதம 22-18 19 355 பரபநநாமருதம 23-40 41
356 பரபநநாமருதம 23-42 357 ஸ்ரீபாஷயம-ஜிஜஞாஸாதி கரணம மஹாஸிததாநததததில அவிதயாபஙககபாகததில எடுககபபடட நாதமுனிகள அருளிய ஶலோகம 358 to 360 பரபநநாமருதம 25 46 to 52 359 பராசரவிஷிஷட 1-20 21

361. கமலாபதியின் (கமலையாரின் கணவரான வீரராகவரின்) பிள்ளையாய், பேரருளாளனுடைய திருவடிகளிலே எப்போதும் அன்பு செலுத்துவதாகிற போஷக மருந்தைப் பருகுகின்றவரான திருக்கச்சி நம்பியை வணங்குகிறேன்.

362 அயர்வறுமமரர்களதிபதியான வராஹப்பெருமாளை ஸேவிக்க விரும்பி, ஜ்ஞாநாதிகுணபூர்ணராய், பாம்புகட்கரசரான அநந்தன் எதில் நின்று வெளிவந்தாரோ, ஸித்தர்கள் பலரால் ஸேவிக்கப்படும் அந்த அநந்த ஸரஸ்ஸாகிற பெரிய புண்யதீர்த்தத்தில் அப்போது முனிவர்களாலே கங்கை முதலான எல்லா நதிகளின் தீர்த்தங்களும் கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டன.

363. யாமுனமுனிவர்க்குப் பலகால் வணக்கம்.

364. அழகிய தாமரை மலரில் வாழ்பவளும், அனைத்துலகங்களையும் நியமிப்பவளும், வரதனுக்கு இனியவளும், (அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம். அநந்யபோ₄க்₃யத்வம் என்னும்) (அல்லது ப்ராப்யத்வம், புருஷகாரத்வம். ஶேஷித்வம் என்னும்) மூன்று ஆகாரங்களோடு கூடியவளுமான பெருந்தேவித் தாயாரை வணங்குகிறேன்.

365. மலைகள் அனைத்திற்கும் அரசனை அத்திகிரிக்கு வணக்கம்.

366. பரம்பொருளின் பர்யங்கத்தின் பாதபீடத்தில் அடியிட்டு ஏறுகிறான்.

367. மார்கழி மாதத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில் துவாதசியில் அருணோதயவேளையில் ஸ்வாமி புஷ்கரிணியின் நீரில் எல்லாத் தீர்த்தங்களும் வந்து சேருகின்றன.

368. பொற்கிரீடமுடையவரே! மூன்றுவிதமான அளவற்றவரே! துழாய்மாலையால் அழகுபடுத்தப்பட்டவரே! எல்லாவுலகிற்கும் ஆதாரமானவரே! சங்கம், சக்கரம், கதை முதலான ஆயுதங்களை தரிப்பவரே! கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டவரே! ஐம்புலன்களுக்கு ஈசரே! வேதஸ்வரூபியே! ஜநார்த்தனரே! அஸுரசத்ருவே! லோகநாதரே! சார்ங்கமென்னும் வில்லாண்டவரே! உமக்கும் வந்தனம் ஆகுக.

369. அநாஶ்ரமீ ந திஷ்டே₂த் து தி₃நமேகமபி த்₃விஜ:
[இருபிறப்பாளன் ஒருநாள்கூட நாலு ஆஶ்ரமங்களில் ஒன்றில் இல்லாதவனாயிருக்கக்கூடாது]

---

361. திருக்கச்சிநம்பி தனியன் 363. ஆளவந்தார் தனியன்
364. 365. 366. கௌஷீதகீ 1-51.
367. ப்ரபந்நாம்ருதம் 30-18. 369. த₃க்ஷஸ்ம்ருதி 1-10

370 நீ அதுவாகிறாய்

371 பரிசுத்தமான மகிழமாலையைத் திருமார்பில் அணிந்து கொண்டிருப்பவரும் வேதத்துக்குப் புறம்பான தீய சமயவாதங்களைக் கண்டிப்பவரும் அனைவராலும் பூஜிக்கத்தக்கவரும் விஸ்தாரமான குருகாபுரிக்குத் தலைவரும் கவிகளுக்கு நாயகரும் சக்கரமேந்திய பெருமானுக்கு முன்னே எழுந்தருளியிருப்பவரும் காரியின் பிள்ளையுமான நம்மாழ்வாரைத் தஞ்சமாகப் பற்றுகிறேன்

372 எல்லா மந்திரங்களுக்குள்ளும் மந்திர ரத்னமான த்வயம் சுபத்தையளிப்பது ஒருதடவை அநுஸந்திப்பதாலேயே பரமபதத்தை அளிப்பது மந்திரரத்னம் என்றும் த்வயம் என்றும் ந்யாஸம் என்றும், ப்ரபத்தி என்றும் ஶரணாகதி என்றும் பெயர்பெற்ற அது ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்குரியதாகையாலே அனைவாக்கும் நன்மை பயப்பதாகவும் எல்லாப் பயனையும் அளிப்பதாகவுமிருக்கிறது

373 உபசாராபதே₃ஶேந க்ருதாந்யஹரஹர் மயா ।
அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வ புருஷோத்தம ॥

[புருஷோத்தமனே! உபசாரமென்னும் வியாஜத்தாலே தினந்தோறும் என்னால் செய்யப்படும் இவ்வபசாரங்கள் அனைத்தையும் பொறுத்தருளவேண்டும்]

374 278-வது ப்ரமாணம் காண்க

375 கம் எனப்படும் நீரைக் கிரணங்களால் பருகுவதால் சூரியன் கபி எனப்படுகிறான் கபிர் ப₃ப₄ஸ்தி தேஜநம் என்னும் வேதவாக்யத்தில் அந்த ஸூர்யன் 'கபி' என்று ஓதப்படுகிறான் அந்த ஸூர்யனால் எது அலர்த்தப்பெறுகிறதோ அத்தாமரை கப்யாஸமாகிறது என்று நிச்சயிக்கிறோம் ஆக ஸூர்யனுடைய கிரணங்களால் அலர்த்தப்பெற்ற அத்தாமரை அழகையிட்டு பகவானுடைய திருக்கண்களுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்படுகிறது

376 அஸ ~ த₄ாது அலர்த்துவதைக் குறிக்கிறது

377 ஸ்ரீரங்கநாதனாலே புத்திரனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவராய் கூரகுலத்தில் தோன்றுமணிவிளக்காய கோவிந்தபட்டரென்னும் எம்பாருடைய சீடரான அப்பராசரபட்டர் ஆளவந்தாருடைய இரண்டாவது மநோரதத்தை நிறைவேற்றியருளினார்

---

370 சாந் 6-8 7 371 ப்ரபந்நாம்ருதம் 33-11 372 ப்ரபந்நாம்ருதம் (33 26 27) (59-61 62) 373 ஜிதந்தே 1-20
375 தத்வஸாரம் 20 376, பாணிநீயத₄ாதுபாட₂ம்
377 லக்ஷ்மீ காவ்யம்

378. கோவிந்தராஜரின் வமிசத்தில் பிறந்தவராய், நல்லறிவுடைய பராங்குசபட்டர், ஆளவந்தாருடைய மூன்றுவது குறையை அடியோடு போக்கினுர். ஆகையாலே வட்டமணிகுலத்துக்கு விளக்காக விளங்கினுர்.

379. 109-வது ப்ரமாணம் காண்க

380. குழந்தைகளும், ஊமைகளும், மந்தர்களும், குருடர்களுங் கூட நல்லாசிரியனுலே கடாக்ஷிக்கப்பட்டார்களாகில் பரமபதமடைகிருர்கள்.

381. சிவனைக் காட்டிலும் மேலானதில்லை.

382. பரிசுத்தமானவையும், இனியவையுமான விதுரனுடைய அன்னங்களை (க்ருஷ்ணன்) புசித்தான்.

383. (தத்தாத்ரேயர் முதலில் துறவறம் பூணுகையில் அவருக்கு இருப்பிடமாயிருந்த) பரித₄ாந (காஷாய வஸ்திர) ஶிலையைக்கண்டு அந்தணர் தலைவர்கள வணங்குகிருர்கள்.

384. பரமபுருஷரான அந்த தத்தாத்ரேய பகவான் வேதபுஷ்கரிணியினுடைய கரையில் பரந்த சிலையின் மேலேயிருந்துகொண்டு காஷாய வஸ்திரத்தைச் சார்த்தியருளினுர்.

385. ஶ்வேதத்₃வீபத்தினின்றும் புள்ளரையனுகிற பெரியதிருவடியாலே வெள்ளை மண் கொண்டுவரப்பட்டு யாதவகிரியிலே வைக்கப்பெற்று, என் ஆணையாலே அது அழியாமல் வளர்கின்றது.

386. அம்ருதமதிஶயாநாத் கீர்த்தநாத் தி₃வ்யநாம்நாம்
அபிச ஹரிபராணும் பாத₃தீர்த்த₂ப்ரப₄ாவாத் |
இதி க₃தபரிதாப: கஶ்சித₃ாஶ்சர்யஶாலீ
கமபி யது₃கி₃ரிஸ்த₂ம் காந்திஸிந்து₄ம் த₃த₃ர்ஶ ||

[அமுதத்தை விஞ்சிநிற்கும் பகவந்நாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வதாலும், ஹரியின் அன்பர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தப் பெருமையாலும், இவ்வண்ணமாக வருத்தம் தீரப்பெற்ற ஆஶ்சர்யம் நிரம்பிய ஒருவன், யதுகிரியிலுள்ள ஒளிக்கடலான திருநாரணனைக் கண்டான்.]

---

378. லக்ஷ்மீகாவ்யம் 380. பாரத்வாஜஸம்ஹிதை 1-32 381. க்ருமிகண்டன் ஓலை 382. பார-உத்யோ-74 383. நாரதீயம்-யாதவாத்ரி மாஹாத்மியம் 1-93 384 நாரதீயம் யாதவாத்ரி மாஹாத்மியம் 9-28 385. ஷை 1-71, 72. 386. ஷை 8-98

387 ஆதௌ₃ க்ருதயுகே₃ ப்ராப்தே ப்₃ரஹ்மணா பூஜ்யதே ஸதா₃।
நாராயணேதி ஶைலஸ்ய நாமதே₄யமுதா₃ஹ்ருதம்॥
த்ரேதாயாம் ஸநகாத்₃யைஶ்ச பூஜ்யதே ச பர புமாந்।
வேதா₃த்₃ரிரிதி விக₂யாத ஸேவ்யதே யோகி₃பி₄ஸ் ஸதா₃॥
த்₃வாபரே து யுகே₃ ப்ராப்தே ராமக்ருஷ்ணாதி₃நார்சித ।
யாத₃வாத்₃ரிரிதி க₂யாத ஸர்வலோகேஷு கீர்த்தித ॥
கலௌ யுகே₃ து ஸம்ப்ராப்தே யதிநா பூஜிதஸ் தத
(யதிராஜேந பூஜநாத)।
யதிஶைல இதி ப்ரோக்தம் நாமதே₄யாந்தரம் ஸம்ருதம்
(கி₃ரே)॥

[முதல் யுகமான க்ருதயுகத்தில் ப்₃ரஹ்மாவினால் பகவான் பூஜிக்கப் பட்டான் (அப்போது) இந்த மலைக்கு நாராயணாத்ரி என்று பெயர் வழங்கிற்று த்ரேதாயுகத்தில் ஸநகர் முதலானோராலே பரமபுருஷன் பூஜிக்கப்பட்டான் (அப்போது) வேதா₃த்₃ரி என்று புகழ்பெற்று யோகிகளால் இம்மலை ஸேவிக்கப் பெற்றது த்வாபர யுகத்தில் பலராமகிருஷ்ணர்கள் முதலான யாதவர்களால் பரமபுருஷன் அர்ச்சிக்கப்பட்டான் அதனால் புகழ்பெற்ற யாதவாத்ரி என்னும் நாமம் எல்லாவுலகிலும் பரவிற்று கலியுகம் வந்தவுடன் யதிராஜரால் பூஜிக்கப்படுகையால் இம்மலைக்கு யதிஶைலம் என்று மற்றொரு பெயர் ஏற்பட்டது]

388 381 காண்க

389 ஒருவன் (திருமால்) திருவடியை நீட்டினான் மற்றொருவன் (பிரமன்) அத்திருவடியை உகப்புடன் விளக்கினான் வேறொருவன் (சிவன்) அத்தீர்த்தத்தைத் தலையாலே தரித்தான் இவர்களிடையே எவன் பெரியவன் என்று ஆலோசிக்கப்படட்டும்

390 யச்சௌ₂ச்சநி ஸ்ருதஸரித்ப்ரவரோத₃கேந
தீர்த்தே₂ந மூர்த்₄நி வித்₄ருதேந ஶிவ ஶிவோऽபூ₄த்।
த்₄யாதுர் மந ஶமலஶைலநிஸ்ருஷ்டவஜ்ரம்
த்₄யாயேச் சிரம் ப₄க₃வதஶ் சரணாரவிந்த₃ம்॥

[யாதொரு திருவடித் தாமரையை விளக்கிய நீரினின்றும் பெருகிய கங்கையெனும் சிறந்த நதியைத் தலையிலே தரித்து சிவன் சிவனா

387 ஸாத்வததந்த்ரோக்த யாதவகிரிமாஹாத்மியம் 43 47 389 சோழ ராஜஸபையில் கூரத்தாழ்வான் வாக்கு 390 ஸ்ரீபாகவதம் 3 28 22

ஞனே· யாதொரு திருவடித்தாமரை—தன்னை தியானிப்பவனின் மனத்திலுள்ள பாவங்களாகிற மலேகளைக் குறித்து எறியப்பட்ட வஜ்ரம் போல் ஆகிறதோ, அத்தகையதான பரமபுருஷனுடைய திருவடித் தாமரையை தியானிக்கவேண்டியது.]

391. சிவத்தை (குறுணியைக்) காட்டிலும் மேலானது இல்லையோ? அதற்கு மேலான த்₃ரோணம் (பதக்கு) இருக்கிறதே!

392. ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய கல்யாண குணங்களாகிற அமுதத்தைப் பருகுகையால் எப்போதும் விருப்பம் நிறைவேறப்பெற்றவராயிருக்கும் பெரியநம்பிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

393. யாமுநாசார்யரிடமிருந்து வேதாந்தார்த்தங்களைப் பெற்றவராய், யதிராஜரை ரக்ஷிப்பதற்காக த்வயமாகிற ப்ரபத்தியையும் மற்ற ரஹஸ்யங்களையும் அவருக்கு உபதேசித்தவராய், சோழ ராஜாவை அடைந்து, அவனுடைய ஸபையில் 'பரமபுருஷன் ஸ்ரீமந் நாராயணனே' என்று நிலைநாட்டி, அவ்வரசன் செய்த சரீரத் துன்பத்தையும் பொறுத்தருளினவராய், நல்லோரான பெரியநம்பியை தியானிக்கக்கடவேன்.

394. ஶமதமகுணங்கள் நிறைந்தவரும், யாமுநாசார்யருடைய அருளாலே சிறந்த அர்த்தங்களை அறிந்தவரும், ஞானம் பக்தி முதலானவற்றின் கடலாயிருப்பவரும், யதிராஜரால் ஆஶ்ரயிக்கப் பட்ட திருவடியை உடையவரும், சரமஶ்லோகத்தின் உண்மைப் பொருளில் ஊன்றி நிற்பவரும், அடியார்களுடைய பாவங்களைப் போக்குகின்றவருமான திருக்கோட்டியூர் நமபியை வணங்குகிறேன்.

395. ஶ்ரிய:பதியின் திருவடித்தாமரையில் ஞானமும், பக்தியுமாகிற அமுதங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியென்னும் பெயருடையவருமான ஆசார்யோத்தமரை ஆஶ்ரயிக்கிறோம்.

396. ராமாநுஜ முனிவருக்குத் தமிழ்வேதமாகிற திருவாய் மொழியின் பொருளை உபதேசித்தவராய், வாக்குவன்மைமிக்கவராய், அறிவாளியான திருமாலையாண்டான் எனும் ஆசார்யரை வணங்குகிறேன்.

397. யதிராஜருக்குப் பராங்குசர் அருளிய ஆயிரம் பாசுரங்களாலான திருவாய்மொழியைச் சந்தை சொல்லி வைத்தவராய், நாத

---

391. க்ருமிகண்டன் ஓலைக்குக் கூரத்தாழ்வான் பதில்.

392. to 399. உடையவரின் ஆசார்யர்களுடைய தனியன்கள்.

முனிகளின வமிசததவரான திருவரஙகபபெருமாளரையரை வணஙகுகிறேன

398 (ஸ்ரீநிவாஸனே இவரை அபபா என அழைததால) நானமுகனுககும பாடடனுராய வாலமீகியின வாககாகிற ஸ்ரீராமாயணததின பொருளே அனேவாககும அளிததவராய ஸ்ரீபாஷயகாரருடைய சிறநத தேசிகரான பெரியதிருமலே நமபியினபொருடடுப பலகால நமஸகாரஙகள

399 பேரருளாளனுடைய திருவடிததாமரையைத தஞசமாகவுடையவராய பெரியவராய ஸ்ரீகஜேநத₃ரத₃ாஸா எனனும திருநாமததை உடையவரான திருககசசிநமபிகளாகிற உமககு நமஸகாரம

400 உபனிஷத வாககானது எநத தேவனே ஒததாரும மிககாரும இலலாதவனுக ஓதுகினறதோ அததிகிரியின சிகரததிறகு ஆபரணமான அநத பரணதாரததிஹரவரதன அடியேனுககு எபபோதும நனமையை மிகுதியாக அருளுவானுக

401 அததிகிரியபபனே ! கருமுகில போனறவனுய மைவணணநறுஙகுஞசிககுழலே உடையவனுய திருவனநதாழவானமீது சயனிபபவனுய தாமரைபோனற திருககைகளேயும திருவடிகளேயும உடையவனுய தாமரைபோனற திருககணகளேயுடையவனுன உனனே எபபோதும என கணணுககு இலககாககுவாயாக

402 வைகுணடமான மேலான உலகில எபபோதும எழுநதருளியிருககும தேவனேக கணகளாலும அறிவாலும கணடு அநுபவிககிருாகள

403 யதிராஜரான உடையவா எழுநூறு யதிகளாலும எழுபததுநாலு ஸிமஹாஸநாதிபதிகளாலும மறறும கணககறற விஷணுபகதாகளாலும நனகு ஸேவிககபபடடவராய ஸ்ரீரஙகததில எழுநதருளியிருககிருா

404 காவேரீ வாதத₄தாம காலே காலே வாஷது வாஸவ |
ஸ்ரீரஙக₃நாதே₂ா ஜயது ஸ்ரீரஙக₃ஸ்ரீமச வாதத₄தாம ||

[திருககாவேரியானது (பயிாகளுககு) வேணடிய காலஙகளில பெருகடடும வேணடிய காலஙகளில இநதிரன மழைபொழியடடும ஸ்ரீரஙகநாதன வெறறிபெறறு வாழடடும திருவரஙகச செலவம வளரடடும]

---

400 வரதராஜஸதவம 1 401 வரதராஜஸதவம 23
402 403 பரபநநாமருதம 33 14
404 ஸ்ரீராமாயணபாராயணகரமம

405. வைகுண்டே₂ தத்ர கூரேஶ! ந ஶாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:
[கூரத்தாழ்வானே! அவ்வைகுண்டத்தில் சாஸ்திரவிதியும், முறையும் கிடையாது.]

406. எவரொருவர் அச்யுதனுடைய திருவடித்தாமரையிணையாகிற பொன்னில் பேராசையாலே, மற்ற பொருள்களைப் புல்லென மதித்தாரோ, என்னுடைய ஆசார்யராய், ஜ்ஞாநாதி₃கு₃ணபூர்ணராய் கருணைக்கோர் கடலான அத்தகைய ராமாநுஜருடைய திருவடிகளை ஶரணமடைகிறேன்.

407. 'விஷ்ணு ஸூக்தத்தினாலும், விஷ்ணு காயத்ரியினாலும் நாராயணனுவாகத்தினாலும் அபரகார்யங்கள் அனைத்தையும் செய்து பிள்ளையானவன் பிதாவை ஸ்நாநம் செய்விக்கவேண்டும்.

408. கேஶவனுக்கே ஆட்பட்டதாயிருக்கும் எல்லா அவயவங்களையும் உடையதும், மங்களத்தையளிப்பதுமான சரீரத்தை ப்ரஹ்மமேத₄ விதி₄யல்லாமல் வேறுவிதமாக எரித்துவிடக்கூடாது.

409. ப்₃ரஹ்மமேத₄வ்ரதமானது ப்₃ரஹ்மத்திடமே ஈடுபட்ட முனிவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டது. மிகச் சிறந்த இந்த ஸம்ஸ்கார விதி மஹாபாகவதர்களுக்குச் செய்யப்படவேண்டியது.

410. வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாததீர்த்த₂த்தைக் காட்டிலும் மங்களமான தீர்த்தம் எங்குமில்லை; அதிபரிசுத்தமான அவர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தம் கங்கையையும் பரிசுத்தப்படுத்துகிறதன்றோ.

411. வைதிகர்களில் சிறந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவன், சுபகாரியங்களின் ஆதியில், சிறந்த நற்செல்வங்களையும், மங்களங்களையும் அளிக்கும் திருவாய்மொழி ஸேவையை அந்தணர் தலைவர்களைக் கொண்டு செய்விக்கக்கடவன்; அஶுபகாரியங்களின் முடிவிலும் ஆஶௌசப்பாபத்தைப் போக்கடிக்கும் திராவிடவேதமானது அந்தணர் தலைவர்களால் ஸேவிக்கப்படவேண்டும்.

412 குழந்தையின் பிறப்பினால் தீட்டு ஏற்படும்போது முதலிலும், சாவினால் தீட்டு ஏற்படும்போது முடிவிலும் முதன்மைபெற்ற

---

405 ப்ரபந்நாம்ருதம் 57-29 406. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்-1.
407 ப்ரபந்நாம்ருதம் 58-22 408. ப்ரபந்நாம்ருதம் 58-24, 25
409 ப்ரபந்நாம்ருதம் 58-25 26 410. பராஶரவிஶிஷ்டபரமதர்மசாஸ்திரம் 10-15, 16 411 & 412 ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலிருப்பதாக ப்ரபந்நாம்ருதம் (58-32, 33, 34, 35)லும் எடுக்கப்பட்டது.

திருவாயமொழி ஆயிரமும அநதணா தலைவாகளால ஸேவிககபபட வேணடியது

413 மஹாபாகவதாகளை அாசசிபபதால தேவா தலைவனை விஷணு உகபபதுபோல முறைபபடி தனனை அாசசிபபதாலும உகபபதிலலை

414 எவருடைய ஸ்ரீஸூகதிகள வேதததின கழுததில கடடபபடட தாலிபோல விளஙகுகினறனவோ அததகைய ஸ்ரீவதஸாஙகமிஸ்ரரைக குறிதது நம எனனும சொலலை ஓதுகிறோம

415 எமபெருமானாின சிஷயாகளில தலைவராய வேதாநதமறிநதவாகளில முதலவராய கூரகுலததின தலைவரான ஸ்ரீவதஸாஙகா எனனும கூரததாழவாரை உபாஸிககிறோம

416 துககஙகளைப போககும எமபிரானே ! கணககறற குறறஙகளுககு இருபபிடமாகவும பயஙகரமான ஸமஸாரமாகிய கடலினுள விழுநதவனாகவும (உனனையொழிய வேறு) கதியறறவனாகவும ஶரணாகதன எனறு சொலலிககொளளுகிறவனாகவுமிருககிற அடியேனை, (உன) அருளினாலேயே உனனுடையவனாககொளவாயாக

417 அாஜுனா ! உனககுபபோலே எனககும பல பிறபபுககள கடநதுவிடடன (ஆயினும யான அவறறை அறிவேன நீ அறியமாடடாய)

418 43-வது பரமாணம காணக

419 முககாலும சததியமசெயது கூறுகிறேன யதிராஜரே உலக குருவாவாா எலலாவறறையும உயவிககசசெயய வலலவா அவரே

420 உலகனைததையும ஒரே செயலால வசபபடுதத விருமபினாயாகில பிறா குறறம கூறுவதாகிற பயிரில மேயகினற இயலவையுடைய மாடுகளாகிற உன சொறகளை அபபடி மேயாதபடி தடுபபாயாக

421 382-வது பரமாணம காணக

---

413 பராஶரவிஶிஷடபரமதாமசாஸதிரம 10 7 8 414 ர ஸத 1 1
415 கூரததாழவான தனியன 416 ஸதோ-ர 48,
417 கீதை 4-5 419 பரபநநாமருதம 61-45 கணியனூராசசிறியாசசான வாாததை 420

422. த்₃விஷத₃ந்நம் ந போ₄க்தவ்யம் த்₃விஷந்தம் நைவ போ₄ஜயேத் ।
பாண்ட₃வாந் த்₃விஷஸே ராஜந்! மம ப்ராணா ஹி பாண்ட₃வா: ॥

[த்வேஷிப்பவனின் அன்னம் புஜிக்கத்தக்கதன்று; த்வேஷிப்பவனை புஜிப்பிக்கவும் கூடாது. அரசனே! நீ பாண்டவர்களை த்வேஷிக்கிறாய். பாண்டவர்கள் எனக்கு ப்ராணனன்றோ.]

423 132-வது ப்ரமாணம் காண்க.

424. வேதே₃ஷு பௌருஷம் ஸூக்தம் புராணேஷு ச வைஷ்ணவம் ।
பா₄ரதே ப₄க₃வத்₃கீ₃தா த₄ர்மஶாஸ்த்ரேஷு மாநவம் ॥

[வேதங்களில் புருஷஸூக்தமும், புராணங்களில் விஷ்ணுபுராணமும் பாரதத்தில் பகவத்கீதையும், தர்மஶாஸ்திரங்களில் மநுஸ்ம்ருதியும் சிறந்தவை.]

425. ஶுகோ முக்தோ வாமதே₃வோऽபி முக்த:

[சுகரும் முக்தரானார்; வாமதேவரும் முக்தரானார்]

426. எவருடைய திருத்தோள்களிரண்டும் விஷ்ணுவின் சின்னங்களான சங்கசக்கரங்களால் அடையாளம் செய்யப்பெற்றவையோ, எவருடைய வாயில் பரமபுருஷனின் திருநாமஸங்கீர்த்தனமே காணப்படுகிறதோ, எவருடைய நெற்றியில் நேரான ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விளங்குகிறதோ, எவருடைய கழுத்தில் தாமரைமணிமாலை இருக்கிறதோ அத்தகைய வைஷ்ணவருக்கு அடியேனாகிறேன் நான்.

427. ஆசார்யனையுடைய புருஷனே உண்மையை அறிவான்.

428. 153-வது ப்ரமாணம் காண்க

429 356-வது ப்ரமாணம் காண்க.

430. எவனொருவன் சாஸ்திரார்த்தங்களை சேகரித்துத் தானும் அவற்றின்படி நடந்துகாட்டிப் பிறரையும் ஆசாரத்தில் நிலைநிறுத்துகிறானோ அவனே ஆசார்யன் எனப்படுவான்.

---

422. பார-உத் 74-27 424.
425. ப்ரபந்நாம்ருதம் 112-50 426. ப்ரபந்நாம்ருதம் 62-41
427. சாந் 6-14-2 430 ப்ரபந்நாம்ருதம் 63-5, 6

431 கு₃ஶப்₃த₃ம இருளைக குறிபபது ரு ஶப்₃த₃ம அதன அழிவைக குறிபபது இருளை அழிபபவனுகையாலே ஆசாாயன குரு எனபபடுகிருன

432 355-வது பரமாணம காணக

433 272-வது பரமாணம காணக

434 220-வது பரமாணம காணக

435 அகருதரிமதவசசரணுரவிநத₃பரேமபரகாஷ்டாவதி₄
மாதமவநதம।
பிதாமஹம நாத₂முநிம விலோகய பரஸீத₃
மத₃வருததமசிநதயிதவா॥

[எனனுடைய நடததையை நினைககாமல உனனுடைய திருவடித தாமரைகளில இயறகையாயிருககும மேலான அனபிறகு எலலை நிலமாயிருபபவரும ஆதமஸவருபததை உணாநதவரும எனககுப பாடடனுருமாகிய நாதமுனிகளைத திருவுளளததிறகொணடு (எனனை) க்ஷமிததருளவேணடும]

436 தஸமை நமோ மது₄ஜித₃ஙக₄ரிஸரோஜததவ-
ஜஞாநாமருதாபூ₃தி₄ மஹிமாதிஶயாநதஸீமநே।
நாத₂ாய நாத₂முநயேऽதர பரதர சாபி
நிதயம யதீ₃யசரணௌ ஶரணம மதீ₃யம ॥

[இவவுலகிலும மேலுலகிலும எபபோதும எநத ஸ்ரீமநநாதமுனிகளின திருவடிகள எனககுப புகலிடமோ மதுவை அழிதத எமபெருமானுடைய திருவடித தாமரைகளைபபறறிய உணமையறிவினுடையவும அனபினுடையவும பெருமேனமையின முடிவே எலலையாயிருபபவரும (எனககு) நாத₂ராயிருபபவருமான அநத நாத₂முனிகளுககு நமஸகாரம]

437 எனனுல நணபாகளும செலவஙகளும லஙகாராஜயமும கைவிடபபடடது எனனுடைய அரசும உயிரும ஸுகஙகளும தேவரீரிடததில அடஙகியுளளன

438 106 வது பரமாணம காணக

439 தேஷாம ஸமப₄ாஷமாணுநாமநயோநயம ஸ விபீ₄ஷண।
உததரம தீரமாஸாத₃ய க₂ஸத₂ ஏவ வயதிஷ்ட₂த॥

---

431 பரபநநாமருதம 6-7   435 ஸதோ ர 65   436 ஸதோ ர 2
437 ரா-யு 19 5   439 ரா-யு 17-8

[ஒருவருக்கொருவர் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், அவ்விபீஷணன் (கடலின்) வடக்குக்கரையை அடைந்து ஆகாயத்திலேயே நிலைநின்றான்.]

440. வத்₄யதாமேஷ த₃ண்டே₃ந தீவ்ரேண ஸசிவைஸ் ஸஹ।
ராவணஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய ப்₄ராதா ஹ்யேஷ விபீ₄ஷண:॥

[கடுமையான தண்டனையினால் மந்திரிகளுடன்கூட இவன் ஹிம்ஸிக்கப்படட்டும்; இந்த விபீஷணன் க்ரூரனான ராவணனுடைய தம்பியன்றோ.]

441. ந சேத் ராமாநுஜேத்யேஷா சதுரா சதுரக்ஷரீ।
காமவஸ்த₂ாம் ப்ரபத்₃யேரந் ஜந்தவோ ஹந்த மாத்₃ருஶா:॥

[''ராமாநுஜ' என்னும் வல்லமைமிக்க நான்கு எழுத்துக்கள் இல்லையாகில் என்னைப்போன்ற ஜந்துக்கள் என்ன நிலையை அடைந்திருப்பார்கள்?]

442. ஶங்கரர் முதலான வக்ரபுத்தியுடையவர்களாலே அவப்பொருளுரைக்கப்பட்ட வேதாந்த வாக்கியங்களை மறுபடியும் உண்மைப்பொருள் விளங்குமவையாகச் செய்வதற்காகவும், அதற்கும்மேலே நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களாலே அருளிச்செய்யப்பட்ட ஶரணாகதி சாஸ்திரங்களான திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பொருள் விளங்கச்செய்து ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் எல்லா ஜனங்களையும் கைதூக்கிவிடுவதற்காகவும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் அவதரித்தருளினார்.

443. எல்லையற்ற வேதாந்தங்களுடைய மிகப் பரந்த ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் ஒருமிடறானவையே என்று நிலைநாட்டி வியாக்கியானம் செய்கையால் ஆதிசேஷனின் அவதாரமென்றும், பகவந்நியமனமாகிற பெரும் ப₄ாரத்தை ஏற்கையால் ஸர்வேஶ்வரனுடைய சேனை முதலியாரின் அவதாரமென்றும், நல்லோர்களை ரக்ஷிக்கையாலும், தீயவர்களைத் தொலைப்பதாலும் அவனுடைய பஞ்சாயுதங்களின் அவதாரமென்றும், ஆசார்யத்வபூர்த்தியாலே ஶ்ரிய:பதியான அவனுடைய அவதாரமென்றும் உடையவரைப்பற்றி நல்லோர்கள் கூறுகின்றனர்.

444. வேதார்த்தங்களைப் பேரருளாளன் மூலமாக (திருக்கச்சி நம்பிகளிடமிருந்து) உள்ளபடி அறிந்து, அந்தப் பேரருளாளனுடைய ஆணையாலே எல்லாப்பற்றுகளையும் துறந்தபின்பு, திரிதண்டத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெருமைபெற்ற திருக்கையை உடையவராய் ஸ்ரீரங்கத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார் எம்பெருமானார்; பிறகு, ஶ்ரிய:

440. ரா-யு 17-29. 441, ப்ரபந்நாம்ருதம் 64-46.

பதியினுலே அவதாரஙகளில நடமாடபபெறற இநநிலவுலகிலுள்ள திவயதேசஙகளில ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன கூடிநின்று ஸேவிததுக கொணடு ஆஙகாஙகு சிறநததான ஆராதன முறைகளை ஏறபடுததி விடடு (ஸ்ரீரஙகம எழுநதருளினா)

445 ஸரஸவதியினுடைய ஸமீபததையடைநது அவளால தம கரநதமான ஸ்ரீபாஷ்யததை அஙகீகரிககபபெறறவராய வேதத துககுப புறமபானவாகளையும (வேதததை ஒபபுககொணடபோதிலும) அதறகு அவபபொருளுரைதது வஞசனை செயயவலல குத்ருஷ்டி களையும ஜயிததருளினா யதிராஜா, பாரததேசததை பரதக்ஷிணமாக வலமவநதுகொணடு சேதனா அனைவரையும பரமபாகவதாகளாகச செயதுகொணடு பரமபுருஷாாததததையடையச சிறநத ஸாதனமாய தேவரஹஸயமாயிருககும நயாஸம எனபபடும ஶரணகதி தாமததை விரைவில வெளிபபடுததிககொணடு எழுநதருளியிருநதாா

446 அதனபிறகு ஸ்ரீரஙகததில ஸ்ரீபாஷ்யததை அருளிசசெய தாா கிருமிகணடன காரணமாக ஹோசளம எனனும தேசத திறகுச சென்று குறறமறற யாதவகிரியிலே சோநது பினபு ஸ்ரீரஙகததை அடைநது எழுபததுநானகு ஆசாரியாகளைககொணடு வைதிக மதஙகளுள சிறநத விசிஷ்டாதவைதம எனனும ஸிததாந ததை ஸ்ரீபாஷ்யகாரா இவவுலகில பலவிதமாகப பரபபிககொணடு எழுநதருளியிருநதாா

447 ஸ்ரீயதுகிரியில தமமுடைய திவயமஙகள விகரஹததைக கணணுககு விஷயமாககிககொணடு புகழபெறற கருணையுடைய வராய இபபோதும (அாசசாருபியாய) எழுநதருளியிருககிறா எம பெருமானுா, குருபரமபரைககுத தலைவரான அவரை வணஙகுகிறேன

448 கீதாபாஷ்யததையும புகழததகக வேதாநத (ஸ்ரீ)பாஷ்யத தையும வேதாநத ஸாரததையும வேதாநத தீபததையும கதய தரயததையும வேதாாதத ஸஙகரஹததையும நிதய திருவாராதனம பறறிய கிரநதததையும அருளிய யதிராஜரை ஆஶ்ரயிககிறேன

449 அததிகிரியருளாளனின அருளினுலே வேதாநத விழுப பொருள அனைததையும அறிநதவராகி வேதததுககுப புறமபான பாஹயாகளையும அவபபொருளுரைககும குத்ருஷ்டிகளையும வென்று சேதனரனைவரையும சிறநத ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளாககசசெயது ஸ்ரீரஙகத தில ஸ்ரீபாஷ்யததையும அருளிசசெயதருளினா எதிகடகிறைவா ஸ்ரீரஙகம முதலிய திவயதேஶஙகளிலே பிரஸிததிபெறறு விளஙகும திருககுணஙகளை உடைய ஶ்ரிய பதியை மஙகளாஶாஸனம செயது கொணடிருககும அததகைய எமபெருமானுரை யான துதிககிறேன

450, 242-வது ப்ரமாணம் காண்க.

451. புண்ணியமாகிற தாமரை மலருவதற்காகவும், பாவமாகிற இருள் அழிவதற்காகவும் ஸ்ரீராமாநுஜராகிய ஸூர்யன் இப்புவியில் அவதரித்தருளினர்.

452. பனிரண்டு ஊர்த்வபுண்ட்ரங்களை அணிந்திருப்பவரும், த்ரிதண்டத்தால் விளங்கிநிற்பவரும், காஷாயத்தினல் அலங்கரிக்கப் பெற்றவரும், ஶிகையினலும், பூணூலாலும் அழகுபெறநிற்பவரும், திருத்தோள்களில் சக்கரம் சங்குகளால் திருவிலச்சினையிடப்பெற்ற வரும், பத்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும். துளஸிமணிமாலையும், தாமரைமணிமாலையும் அணிந்தவரும், அஞ்ஜலி முத்ரையுடன் கூடிய வரும், ஸூர்யனை நிகர்த்தவருமான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை ஆஶ்ரயிக் கிறேன்.

453. இவர் ஆதிஶேஷனே? ஸேனைமுதலியாரோ? ஶ்ரிய: பதியோ? என்று பேரறிவாளர்களான ஸாத்விகர்களாலே உல்லே கி₂க்கப்படும் யதிராஜர்க்கு மங்களம்.

454. திரேதை, துவாபரம் ஆகிய முன் யுகங்களில் ராமாநுஜர் களால் (தசரத ராமனின் தம்பியான லக்ஷ்மணனலும், பலராமனின் தம்பியான கண்ணனலும்) அழிக்கப்பட்ட ராவணி (ராவணபுத்ரனன இந்திரஜித்து) கம்ஸன் முதலான அஸுரர்களே ஶங்கரர், யாதவ ப்ரகாஶர் முதலானராக இப்புவியில் பிறந்திருப்பவர்களாக அறுதி யிட்டு, அவர்களை அடக்குவதற்காக அவதரித்தருளியவரும், அதற்குத் தக்க ராமாநுஜன் என்னும் திருநாமத்தை வஹிப்பவருமான யதிராஜர், இரு மதிள்களுக்கு இடையிலுள்ள மண்டபத்தில் எழுந்தருளிப் பெருமைபெற்று விளங்குகிறார்.

455. முனிவரான ஸ்ரீராமாநுஜர்-பகவான் வ்யாஸரோ என்றும், பராஶரமுனிவரோ என்றும், ஸ்ரீஶௌனகரோ என்றும், ஸாக்ஷாத் நாரதரோ என்றும், ஶடகோபரோ என்றும், ப்₃ருஹஸ்பதியோ என்றும், ஆதி₃ஶேஷனே என்றும் லோகநாதனய் ஶேஷியான புருஷோத்தமன் தானே என்றும், உலகுக்கு ஶேஷிணியான பெரிய பிராட்டியார்தானே என்றும் யாவரும் புகழலாம்படி, உலகங்களுக்கு நன்மையின் பொருட்டு அவதாரம் செய்தருளினர்.

456, சரிதம் ரகு₄நாத₂ஸ்ய ஶதகோடிப்ரவிஸ்தரம் ।
ஏகைகமக்ஷரம் ப்ரோக்தம் மஹாபாதகநாஶநம் ॥

---

453. ஸ்ரீபாஷ்யகாரமங்களம் 19.

[ரகுநாதனின சரிததிரம நூறுகோடி கிரநதம விரிவுள்ளது அதில ஒவவோரக்ஷரமும பஞசமஹாபாதகஙகளையும போககவலலது]

457 ஜக₃த்₃கு₃ருவான எமபெருமானுருககு நூ ற று க கு மே ல இருபது வருடஙகள கழிநதன

458 எவருடைய திருவடியை ஆஸரயிததவாகளின திருவடியை அணடியவாகள—தம கடாக்ஷம பேசசு முதலானவறறால உலகையே பரிசுததபபடுததுவாரோ

459 380 வது பரமாணம காணக

460 185 வது பரமாணம காணக

461 ஹரியிடம நனகு ஆதமஸமாபபணம செயதவனஒருவ ேனாடு ஸமபநதததாலேயே அவனுகக முறபடடவாகளும பிறபட டவாகளும மோக்ஷமடைகினறனா

462 வைஷணவனஒருவனை ஆஸரயிததிருபபவாகள பசு வாகவோ மனிதனுகவோ பக்ஷியாகவோவிருநதாலும அவவொருவனு லேயே அவாகள அனைவரும விஷணுவின பரமபதததை அடை கினறனா

463 கைஙகாயச செலவம நிறைநத வைகுணடம எனும அபராகருதலோகததில

464 (குணஙகளால) தனககுத தகுநதவளாயிருககும பெரிய பிராட்டியாரோடுகூட எழுநதருளியிருபபவனை

465 அபபோதலாநத தாமரைப பூபபோலேயிருககிற திருக கணகளை உடையவனை

466 அபபோதலாநத தாமரைப பூபபோலேயிருககிற திருவடி யிணையை உடையவனை

467 அழகையுடையதாய வைஜயநதி எனபபடுவதான வந மாலையாலே விளஙகாநிறபவனை

468 469 ஸ்ரீமதி விஷவகஸேநே நயஸதஸமஸதாதமைஶ வாயம, வைநதேயாதி₃பி₄ ஸவப₄ாவதோ நிரஸத ஸமஸதஸாம ஸாரிக ஸவப₄ாவைா ப₄க₃வதபரிசர்யாகரண யோக₃யைா ப₄க₃ வத பரிசாயைகபே₄ாகை₃ நிதய ஸித₃தை₄ரநநதைா யத₂ா யோக₃ம ஸேவயமாநம

---

461 பாரதவாஜஸமஹிதை 1 31 462 ஶாணடிலயஸமருதி (1-15)
463 முதல 477 முடிய ஸ்ரீவைகுணடகதயம சூர்ணை 3

[கைங்கர்யச் செல்வத்துக்கு இட்டுப்பிறந்த ஸேனேமுதலியாரிடம் வைக்கப்பட்ட தம்முடைய எல்லா ஐஸ்வர்யத்தையுமுடையவனாய்,— ஸம்ஸார ஸம்பந்தத்தால் ஏற்படும் எல்லாத் தன்மைகளும் இயல் வாகவே அற்றவர்களாய், பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் பண்ணுவ தற்கு இட்டுப் பிறந்தவர்களாய், பகவத் கைங்கர்யத்தைத் தவிரத் தங்களுக்கு ஒரு தாரகமின்றிக்கேயிருப்பவர்களான கருடன் முதலான கணக்கற்ற நித்யஸூரிகளால் நின்ற நிலைகளுக்குத் தக்கபடி ஸேவிக்கப்படுமவனை]

470. மிகத்தெளிவான அழகிய கடாக்ஷத்தாலே எல்லாச்சேத னரையும் உகப்பிக்கின்றவனை.

471. பகவானான நாராயணனை மனத்தாலே ஸாக்ஷாத்காரம் செய்து.

472. (பகவான் எப்போதும் தனக்கு ஸ்வாமியாயிருப்பதையும்) தான் எப்போதும் அவனுக்கு தாஸனாயிருப்பதையும் இயல்வான தாக அநுஸந்தித்து.

473. பகவானான நாராயணனை நான் எப்போது கண்ணால் காண்பேன் ?

474. பகவானுடைய திருவடித்தாமரையிணையைத் தலையாலே எப்போது நான் தரிப்பேன் ?

475. ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் கைங்கர்ய ருசியாலே இதர விஷய போகக்ரத்தை நீங்கப்பெற்றவனாய், ஸம்ஸார ஸம்பந்தத் தால் வரும் ராகம், த்வேஷம் முதலான இயல்வுகள் தன்னடையே அழியப்பெற்றவனாய், என்றைக்கு நான் அத்திருவடித்தாமரை யிணையைக் கிட்டுவேன் ?

476. புருஷோத்தமனானவன் தன்னுடைய மிக்க குளிர்ந்த திருக் கண்களாலே கடாக்ஷித்து (இனிய பேச்சாலே கைங்கர்யத்திலே என்னை ஏவப்போவது எப்போதோ ?)

477. தூ₃ராதே₃வ-ப₄க₃வந்தம் ஶேஷபோ₄கே₃ ஶ்ரியா ஸஹா ஸீநம் வைநதேயாதி₃பி₄: ஸேவ்யமாநம், 'ஸமஸ்தபரிவாராய ஶ்ரீமதே நாராயணாய நம:' இதி ப்ரணம்ய

[திருவனந்தாழ்வான் மடியிலே, பெரியபிராட்டியாரோடு கூட எழுந் தருளியிருப்பவனாய், கருடன் முதலான நித்ய ஸூரிகளால் ஸேவிக்கப் படுமவனாயிருக்கிற பகவானை,'எல்லாப்பரிவாரங்களோடும் கூடிய ஶ்ரீமா னான நாராயணனுக்கு நமஸ்காரம்' என்று தூரத்திலேயே தண்டனிட்டு]

478 நாராயணனுககு நமஸகாரம

479, 480 ததோ ப₄க₃வதா ஸவயமேவ ஆதம ஸஞ்ஜீவநேந அவலோகநேந அவலோகய ஸஸமிதமாஹூய ஸமஸத கலேஶா பஹம நிரதிஶயஸுக₂ாவஹம ஆதமீயம ஸ்ரீமத பாத₃ார விநத₃ யுக₃ளம ஶிரஸி கருதம த₄யாதவா அமருத ஸாக₃ராநதா நிமக₃ந ஸாவாவயவஸ ஸுக₂மாஸீத

[அதறகுபபின பகவான தானே ஆதமாவை உயிரபபிககும அழகிய கடாக்ஷததாலே குளிரககணடு புனமுறுவலோடு கூபபிடடு எலலாத துனபஙகளையும போககடிபபதாய எலலையறற இனபமளிபபதான தன திருவடிததாமரைகளைத தலையிலே வைபபதாக தியானிததுஆநநதமாகிற அமுதககடலில மூழகிய எலலா அவயவஙகளையும உடையவனுகி ஸுகமாக வாழககடவன]

481 ஆநயைநம ஹரிஶரேஷட₂ த₃ததமஸயாப₄யம மயா ।
விபீ₄ஷணோ வா ஸுக₃ரீவ! யதி₃ வா ராவண ஸவயம ॥

[வானராகளுள சிறநதவனே ஸுகரீவனே! இவனை அழைததுவா விபீஷணனுயிருநதாலும ராவணனதானேயாயிருநதாலும இவனுககு எனனுல அபயமளிககபபடடு விடடது]

482 சதுாதத₃ஶே ஹி ஸமபூாணே வாஷேऽஹநி ரகூ₁ததம।
ந த₃ரக்ஷயாமி யதி₃ தவாம து பரவேக்ஷயாமி ஹுதாஶநம ॥

[ராகவரே! பதினுலாவது வருஷம முடிநதபின அடுதத பகலில உமமைக காணுவிடில அகனியில நுழைநதுவிடுவேன]

483 க₂டவாஙகோ₃ா நாம ராஜாஷி ஜஞாதவேயததாமிஹாயுஷ ।
முஹூாததாத ஸாவமுதஸருஜய க₃தவாநப₄யம ஹரிம ॥
தவாபயேதாஹி கௌரவய ஸபதாஹம ஜீவிதாவதி₄ ॥

[கடவாஙகனெனனும ராஜரிஷியானவன தன ஆயுள முஹூாதத நேரமே என அறிநது அநத நேரததுககுள எலலாவறறையுமவிடடு ஹரியைப புகலாக அடைநதான குருகுலததுதிததவனே! இப போது உனககு ஆயுளின எலலை ஏழுநாளளவாக உளளது]

484 காமமாகிற கயிறருலே கடடுணடவன

---

478 திருமநதிரம 479, 480 ஸ்ரீவைகுணடகதயம சூாணை 6
481 ரா-யு 18 34 482 ரா-அ 112 25 26 483 பாகவதம 2 1 13, 14 484 ஸ்ரீரஙககதயம சூாணை 2

485. லக்ஷ்மணன் சென்ற (பரலோக)வழியில் இன்றே செல்வேன்.

486. இவ்வண்ணமாக சிஷ்டர்களுள் சிறந்தவரான கூரத்தாழ்வான் சடக்கென ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடைந்தவளவில், வேதாந்த வ்யாக்யானத்தில் திறமையையும், ஶிஷ்ய ஜனங்களையும், ஸ்ரீரங்க நாதனுடைய கைங்கர்யத்தையும் வேதாசார்யபட்டர் முதலானோரிடத்திலே வைத்தருளிப் பின்பு உயர்ந்ததான பரமபதத்தை ஏறியருளுவதற்கு உடையவர் திருவுள்ளம் பற்றியருளினார்.

487. பொய்கையாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களுடைய அருளிச் செயலாகிற சிறந்த படிகளாலே கட்டப்பட்டதும், துவயம், திருமந்திரம் என்னும் இரண்டு பக்கத்தடிகளை உடையதும், ஸ்ரீபாஷ்யமாகிற முளைகளாலே அசையாமலிருப்பதும், பரமபதத்தை அடைவிப்பதுமான ஏணியை - தத்தம் ஆசார்யர்களாலே உபதேசிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களாகிற வழியாலே அடைந்து எல்லா ஜனங்களும் எப்போதும் ஏறி இன்புறக்கடவர்கள்.

488 முற்கூறியபடியாக மங்களாஶாஸனம் செய்தருளி, அந்த ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜர், பொய்கையாழ்வார், நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்களுடைய அர்ச்சாவிக்₃ரஹங்களையும், ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகள் முதலான ஆசார்யர்களுடைய விக்ரஹங்களையும், அவர்களுடைய பிரபந்தங்களோடுகூட ஸ்ரீரங்கம் முதலான திருப்பதிகளிலே பிரதிஷ்டை செய்து தாம் நித்யஸூரிகளோடு கூடிய அப்பரமபதத்தை அடையத் திருவுள்ளமுடையவரானார்

489. திருவோலக்கத்தில் சிஷ்யவர்க்கங்களுக்குப் பரிசளித்து வந்த யதிராஜராலே, மற்றவர்களிடமில்லாத அதிகமான தகுதிகளைக் கொண்டு, தன்னுடையதான ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸனம் யாதொரு நடாதூராழ்வான் பொருட்டுக் கொடுக்கப்பட்டதோ.

490. இந்து ப்ரபத்திப₃லதாரித விஷ்ணுமாய
மத்₃வம்ஶ்ய ராஜகுல து₃ர்லலிதம் இலேவம் ।
ஸ்ரீரங்க₃ராஜகமலாபத₃லாலிதத்வம்
யத்₃வாऽபராத்₄யதி மம ஸ்துதிஸாஹஸேऽஸ்மிந் ॥

[ஆயினும், ப்ரபத்தியின் மிடுக்கினால் தாண்டுவிக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய மாயையை உடையவர்களான என் முன்னோர்களின் சிறந்த

---

485. ரா-உ (107-3) 486. திவ்யஸூரிசரிதம் 18-95 487. திவ்ய ஸூரிசரிதம் 18-96. 488. திவ்யஸூரிசரிதம் 18-97. 489. நடாதூராழ்வான் தனியன். 490. ரங்கராஜஸ்தவம் 1-17.

குலததில பிறநததனுலுணடான செருககு (எனனை) இபபடித துதி பாடுமபடி செயததனரே அலலது ஸ்ரீரஙகநாசசியாா ஸ்ரீரஙகநாதன ஆகிய இருவருடைய திருவடிகளிலும சீராட்டி வளாககபபெறறமை எனககுணடான இநதத துதி செயதலாகிற துணிசசலான காரியததில குறறவாளியாகினறது]

491 எனனிடமே நெஞசை வைததவாகளாய எனனிடம உயிரையே வைததவாகளாய ஒருவருககொருவா (என குணஙகளை) உணாததுகினறவாகளாய

492 (1) ஸ்ரீபாஷ்யததைக கறறு சிஷயாகளுககு உபதேசிககை (இது இயலாவிடில) (2) நமமாழவாா முதலானாருடைய அருளிச செயலகளில ஈடுபட்டு ஓதியும ஓதுவிததும செலலுகை (இதுவும இயலாவிடில) (3) எமபெருமான உகநதருளின திவயதேஶஙகளில வாழநது அவனுககுக கைஙகாயம செயவது (இதுவும இயலாவிடில) (4) திருநாராயணபுரம போனற திவயதேஶததில ஒரு குடில கட்டி வாழவது (இதுவும இயலாவிடில) (5) பரபததிமநதிரமான தவயததின அாததததை அனுஸநதிததல (இதுவும இயலாவிடில) (6) எனனை சரணமடைநதவனுககுக கைஙகாயம செயது வாழவது எனனும ஆறு செயலகள பரபததி நிலைககு மிகச சிறநத உதவிசெயபவை

493 தாமரைககணகளை மூடியருளினாா

494 மாசி மாதததில சுகலபக்ஷததில தசமிதிதியில சனிககிழமையில நடுபபகலில தனனுடையதான திருவாதிரை நக்ஷததிரததில யதிராஜரான உடையவா ஆதிசேஷனாகிற தாமான தனமையை அடைநதாா

495 எபபடிப பாமபானது தன தோலினினறும விடுபடுகிறதோ (அபபடியே இவன பாபஙகளினின்றும விடுபடுகிறான)

496 பழையதான தோலைப பாமபு விடுவதுபோல ஶரீரததை விடபபோகிறேன

497 ஸதூல ஶரீரமாகவும ஸூக்ஷம ஶரீரமாகவுமிருககும பரகருதியை—பழைய வஸதிரததைக கழிககுமாபோலே சிரமமிலலாமல விட்டு

---

491 கீதை 10-9 492 எமபெருமானாா ஸ்ரீஸூகதி 493
494 பரபநநாமருதம 68-25 26 495 பரஶநோபனிஷத 5-5
497 ஶரணாகதிகதயம 20

497* தீ₄ர்லப்₃த₄ா—கடபயாதி ஸங்க்யைப்படி சக வருஷம் 939 எம்பெருமானார் அவதார வருஷம். அறிவு அடையப் பட்டது என்று பொருள்படுகிறது.

த₄ர்மோநஷ்ட:—கடபயாதிஸங்க்யைப்படி சக வருஷம் 1059-எம்பெருமானார் பரமபதித்த வருஷம், அறம் அழிந்தது என்று பொருள்படுகிறது. [ப்ரபந்நாம்ருதம் (68-26) ஶ்லோகத்தில் எம்பெருமானார் பரமபதித்தவுடன் 'த₄ர்மோ நஷ்ட:' என்று அசரீரிவாக்கு ஏற்பட்டதாக உள்ளது]

498. தம்முடைய அவதார ஸ்தலமான ஸ்ரீ பெரும் பூதூரிலும், ஸ்ரீரங்கத்திலும் எவருடைய உகப்புக்காக யதிராஜர் அர்ச்சாவதாரமாக எழுந்தருளினாரோ, குணங்களுக்கு இருப்பிடமான அந்த ராமாநுஜார்யர் என்னும் கந்தாடையாண்டானிடம் பக்தி செய்கிறேன்.

499. நம்பெருமாளுடைய திருவோலக்கத்திலே எந்த பட்டருடைய முகமாகிற நாடகமேடையிலே ப்ரஹ்மவித்யையானது நடனமாடுகிறதோ, அந்த ஸ்ரீபராசரபட்டருடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கக் கடவோம்.

500. ப்ரமாணங்களாகிற நகங்களாலே வாதிகளாகிற மதங்கொண்டயானைகளின் மதங்களாகிற மத்தகங்களைப் பிளக்கின்றவராய், வேதவாக்குகளை கர்ஜிப்பவரான ஸ்ரீபராசரபட்டராகிய சிங்கம் வெற்றி பெற்று விளங்குகிறது.

501 ரங்கேஶனே கூரேஶபுத்திரரான யாவரொருவராக அவதரித்தானோ, அத்தகைய ஸ்ரீபராச்ரபட்டார்யரைப் பலகால் வணங்குகிறேன்.

502. 406-வது ப்ரமாணம் காண்க.

503. யதிராஜருடைய பாதுகைகள் எவருடைய பெயராலே (முதலியாண்டான் என்று) வழங்கப்படுகின்றனவோ, தா₃ஶரதி₂ எனும் திருநாமமுடைய அந்த முதலியாண்டானின் திருவடிகளை யான் தலையாலே தரிக்கிறேன்,

504. எம்பெருமானுடைய உகப்புக்கு உறுப்பான குணங்களாலே, அவருக்கு விடவொண்ணாத மருமகனாயிருக்கும் மேன்மையையும், பாதுகையாயிருக்கும் பெருமையையும், திரிதண்டமாயிருக்கும் தன்மையையும் பெற்றவராகவும், (தம் திருவுள்ளத்தால்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தாஸனாயிருக்கும் தன்மையையும், (அவர்கள் திருவுள்ளத்

---

498 முதல் 524 முடிய அந்தந்த ஆசார்யர்களின் தனியன்கள்

தால்) ஸ்வாமியாகவும தலைவனாகவுமிருககும சீாமையையும தாம ஒருவரே பெறறவராகவும, வாதூலகுலததின தலைவராகவும உளள தாஶரதியாகிற முதலியாணடானை வணஙகுகிறேன

505 எவரொாவர் யதிராஜராகிற கடலுககு நிறைநத கலைகளை (1 சாஸதிரஙகளை 2 சநதிரகலைகளை) உடைய (பூாண) சநதிரனாகப புகழபெறறிருககிறாரோ குருகேஶ்வரா எனனும் திருநாமமுடைய ஆசாாயரான அநத திருக்குருகைபபிரான பிளளான எனககு நல வழியைக காடடுவாராக

506 எவரொருவா யதிராஜராகிற கடலுககுச சநதிரனெனறு புகழபெறறவரோ எவருடைய சிஷயர்களான ஸ்ரீவிஷணுசிததரெனும எஙகளாழவான முதலானோா ஸ்ரீபாஷயபாணடிதயததில மிகக புகழ பெறறு விளஙகுகினறனரோ எவரொருவா ஸ்ரீபாஷயகாரருடைய ஆணையாலே தமிழ வேதமான திருவாயமொழிககு முதன முதலில (ஆரு யிரபபடி எனும) வியாககியானமிடடருளினரோ கருணை நிறைநத வரான அததகைய திருககுருகைபபிரான பிளளானை ஶரணமடைகிறேன

507 எமபெருமானாருடைய திருவடிததாமரையிணை எ ந த ப பேரறிவாளாகளுககு பராபயபராபகஙகளாயிருநததோ பரணதாாததி ஹரா எனனும திருநாமமுடைய அநதக கிடாமபியாச்சானை வணஙகு கிறேன

508 ஆஸதிகாகளில தலைவராய குருகேஶா எனனும திருநாம முடைய திருககோடடியூா நமபியால (எமபெருமானாருககுத திரு மடைபபளளி கைஙகாயம செயயுமபடி) யாசிககபபடடவராய (அதற குபபின) யதிராஜருககுத திருமடைபபளளி கைஙகாயம செயதவ ரான பரணதாாததிஹரா எனும கிடாமபியாசசானை வணஙகுகிறேன

509 எவரொருவா யதிராஜரால இயறறபபடட ஸ்ரீபாஷயததை ஸரஸவதியிடம காணபிததுவிடடுத திருமபி வரும வழியில திருமலை யில திருவேஙகடமுடையானை வணஙகி ஓரிடைசசிககுப பரமபதம கொடுதது ஸ்ரீபாஷயகாரரால அளிககபபடட வேதாநதோதயநா எனனும திருநாமத்தை தரிததாரோ ஆதரேயகுலததுதிதத விஷணு வெனும ஆசாாயருடைய தமபியான கிடாமபியாசசானை தினந தோறும் உகபபுடன வணஙகுகிறேன

510 ஸ்ரீவிஷணுசிததரெனும எஙகளாழவானின திருவடித தாமரையில பொருநதுவதறகு என நெஞசம ஆசைபபடுகிறது

---

510 எஙகளாழவான தனியன அவா சிஷயரான நடாதூரமமாள அருளிய தததவஸாரததில முதல ஶலோகம

அத்திருவடி தவிர்ந்த மற்றென்றால் என்ன பயன்? அத்திருவடியை அடியேன் அடைந்திராவிடில் (அதிமந்தபுத்தியுடைய) எனக்குங்கூட யதிராஜரின் ஸ்ரீஸூக்திகளின் கருத்து எப்படி வாக்குக்கு வசப் பட்டிருக்கும்?

511. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரான யதிராஜரின் திருமுகத்தினின்றும் வெளிவரும்போதே, ஸ்ரீபாஷ்யமானது எவரிடம் அடியிட்டுத் தங்கிற்றோ, அந்த பகவத் பாஷ்யகாரருக்கு இனிய மருமகனாராக எவர் இருந்தாரோ, அத்தகைய வரதவிஷ்ணுவெனும் திருநாம முடைய ஆசார்யரை (நடாதூராழ்வானை) வணங்குகிறேன்.

512. ஞானத்தில் சிறந்தவராயிருந்தும் கர்வத்தை விட்டொழித் தமையினால் உகந்தருளிய எம்பெருமானாருடைய கருணைவெள்ளத் திற்குப் பாத்திரமாயிருந்தவராய், ஸ்ரீவத்ஸகுலத்திற்குத் திலகம் போன்றவராய், குணங்களுக்குக் கொள்கலமானவரான வரதவிஷ்ணு வெனும் சிறந்த ஆசார்யரை வணங்குகிறோம்.

513. ஸ்ரீ ராமாநுஜமுனிவரரின் திருவடிக்குற்றேவலையே த₄ாரக மாகக் கொண்டவரும், ஸ்ரீப₄ாஷ்யாம்ருதம் தங்கும் கடல்போன்றவரு மான 'ஸ்ரீராமன்' என்னும் திருநாமமுடைய சோமாசியாண்டானை வணங்குகிறேன்.

514. க₃ார்க்₃யகோ₃த்ரமாகிற பெருங்கடல் எவரைக் கண்ட வுடன் எப்போதும் பொங்குகிறதோ, அத்தகைய நடுவிலாழ்வானா கிற சந்திரனை நெஞ்சில் எப்போதும் நினைக்கிறோம்.

515. அருளாளப்பெருமாள் (த₃யாபாலனதே₃வர்) என்னும் திருநாமமுடையவரும், ஞானஸாரம், ப்ரமேயஸாரம் என்னும் கிரந் தங்களை அருளியவரும், அருள் நிரம்பியவருமான முனிவர்க்கு நமஸ்காரம்.

516. யதிராஜருடைய கருணைக்கு இருப்பிடமாயுள்ளவரும், யதிகளின் வரிசைக்கு அலங்காரமாயிருப்பவரும், ஆசார்யர்களில் தலைவராயுள்ளவருமான அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானாரை எப்போதும் வணங்குகிறேன்.

517. எல்லா ஆத்மகுணங்கட்கும் இருப்பிடமானவரும் அஞ் ஞானவிருளைப் போக்குகின்றவரும், அடியார்கட்கு உபாயமானவரு மான அநந்தாழ்வான் எனும் ஆசார்யரை வணங்குகிறேன்.

518. ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்யருடைய திருவடித் தாமரையிணை யாயிருப்பவரும், நல்லோர்களின் தலையாலே தாங்கப்படுபவருமான அநந்தாழ்வான் எனும் ஆசார்யரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

519 யதிராஜருடைய திருவடிததாமரையில வணடு போனற வரும அருளாளபபெருமாள எமபெருமானரின கருணைககு ஓர இலககாயிருபபவரும திருவேஙகடமுடையானுககுத திருவடிககுற றேவல செயபவருமான அநநதாழவானுககு அநநதமான தணடன ஸமாபபிககிறேன

520 ஆதமாவானது பரமாதமாவுககு அடிமைபபட்டிருககை யாவது வைஷணவாகளுககு அடிமைபபட்டிருபபது வரையில வநதால தான—எனறு எவருடைய அநுஷடானததால அறியபபடுகிறதோ அததகைய யஜஞேஶா எனபபடும எசசானை உபாஸிககிறோம

521 பரதெயவததிடமபோலே ராமாநுஜாசாாயருடைய திருவடி யில ஈடுபட்டவரும சிறநத ஜஞானததிறகு ஒரு கடலாயிருபபவரு மான வடுகநமபியை வணஙகுகிறேன

522 ஸ்ரீராமாநுஜாசாாயரிடமிருநது வேதாநத பாஷயததை யும தமிழவேதஙகளின பரமரஹஸயாாததஙகளையும பெறறு அவ வெம்பெருமானாராலேயே ஆசாாயாகளாககபபெறற எழுபததுநாலு ஸிமஹாஸநாதிபதிகளையும ஆஶரயிககிறேன

523 கிரிமிகணடனிடம ஆபததடைநத கூரததாழவானைப பறறி அறிய கோஸலராஜயததினினறும எமபெருமானாராலே அனுபபபபெற்றவராய அவருடைய நிலையை அறிநது புராநதக புரததினினறும அதிவேகமாகக கலயாணி ஸரஸஸின கரையை (நலல செயதியுடன) வநதடைநதமையாலே '(மாருெனறிலலா) மாருதி எனறு எவரொருவா எமபெருமானாராலே கொணடாடபபட டாரோ, அததகைய மாருதிச சிறியாணடானை நமஸகரிககிறோம

524 உறஙகாமலிருககும விலலைக கையில ஏநதியவரும மறறொரு கையில கததியோடு கூடியவரும உடையவருககு (இரும பைப பொனனுககும) ஸபாஶவேதியாயிருபபவரும ஸிததாநதப பொருளை (தம வாழவிலேயே) வெளிபபடுததியவரும இரு மருமக களை உடையவரும, பூாஷயகாரருடைய மடததின பொறுபபைச சுமபபவரும, திருவரஙகனுககு மஙகளாஶாஸனம செயபவருமான பிளளையுறஙகாவிலலிதாஸரை ஆஶரயிககிறேன

525 271 வது பரமாணம காணக

526 எமபெருமானாரை ஒருபோதுமவிடடு நீஙகாத திருவடி நிழல அததிருவடிகளால ஸவரூபம பெறறிருபபதாயும கோவிநத பட்டா எனனும திருநாமம உடையதாயும எனககு

---

526 ஸ்ரீரஙகராஜஸதவம 1-2

இளைப்பாறுமிடமாயுமாயிருக்கிறது. அத்தகைய எம்பார் வெற்றி பெறுவாராக.

527. எம்பெருமானாருடைய ஆஜ்ஞையினாலே ஸ்ரீபட்டரின் பொருட்டு ப்ரபத்தி ஶாஸ்திரத்தையும், ஒப்பற்ற திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தையும், ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும். மற்ற கிரந்தங்களையும், மற்ற ரஹஸ்யங்களையும் எந்த ஆசார்ய ஶ்ரேஷ்டர் கொடுத்தருளினாரோ, எந்தப் பேராசிரியர் யதிராஜருடைய திருவடி நிழலாகக் கூறப்படுகிறாரோ, எம் குலகுருவும், அளவற்ற ஜ்ஞான வைராக்₃யங்களை உடையவருமான அத்தகைய கோவிந்தார்யரை (எம்பாரை) துதிக்கிறேன்.

528, எவரொருவர் தன் நெஞ்சில் நாராயணனைக் காண்கின்றவராய், தன் மனைவியோடு இன்புறுவதற்கும் எப்போதும் ரஹஸ்ய ப்ரதே₃ஶத்தைக் காணவில்லையோ, அத்தகைய கோவிந்தரை உபாஸிக்கிறோம்.

529. ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் திருவாதிரையில் அவதரித்தவராய், அத்திகிரிக்குச் சென்று ஸந்யாஸாஶ்ரமம் ஏற்றுக்கொண்டு, திருவரங்கச் செல்வனாரை அடைந்து சிஷ்யர்களால் ஆஶ்ரயிக்கப்பெற்று. வேதாந்த பாஷ்யத்தை அருளிச் செய்து விளங்காநிற்பவராய், திக்விஜயம் செய்து, யாதவாத்ரியில் ஐம்பத்திருவராகிய அந்தணர்களோடு கூடியவராய் செல்வப்பிள்ளையை ஆஶ்ரயித்து யதிராஜர் பிரகாசிக்கின்றார்.

530. யாதவாத்ரிக்குச் செல்லவேண்டும் என்னும் விருப்பம் எத்தனை தாழ்ந்தவர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும், அவர்களிருக்குமிடத்தில் யமதூதர்கள ஒருபோதும் செல்லார்கள்.

531. ஆயிரம் சிகரமுடைய இம்மலை நேரே ஆதிசேஷனின் உருவாகும். இங்கு ஸ்ரீதேவியுடன் கூடிநின்று வைகுண்டத்திற் காட்டிலும் இன்புறுகிறேன்.

532. வைகுண்டத்தில் வாழும் சேஷன், விஷ்வக்ஸேனர் முதலான நித்யஸூரிகள், ஊர்வன நிற்பனவாக யாதவாத்ரியில் பிறப்பெடுத்துள்ளனர்.

533. யாதொரு தீர்த்தத்தில் மூழ்குவதால், நல்விரதமுடைய யதிகள் ஸம்ஸாரக்கடலின் அலையெறிதலினின்றும் வெளிக்கிளம்புகிறார்களோ, ஆச்சர்யமான அந்தக் கல்யாணி தீர்த்தத்தை எல்லாக்

---

529. 530 யாதவாத்ரிமாஹாத்மியம் 1-39.
531. ஷை 1-34. 532. ஷை 1-36. 533. ஷை 1-40 to 49.

காலததிலும (அனைவரும) குடைநதாடுவாாகளாக நனனெஞசி ளாககுக கலயாணி தீாததததிறபோலே புஷகரததிலோ கஙகை யிலோ யமுநாதீாததததிலோ பரீதி ஏறபடுவதிலலை நாஸதிகன செயநநனறி கொனறவன பிறரைப பழிபபதையே தொழிலாக உடையோன பிறரைப புகழுவதிலேயே ஊனறியிருபபவன தனனைப புகழநது கொணடேயிருபபவன யாகததுககு இடையூறு செயபவன வேதமோதுவதைப பழிபபவன பிறனமனை நயபபவன விருந தாளிககுத தாழநத உணவளிபபவன பிறாபொருளைக கவாபவன பாஷணட₃ாக₃மததில ஈடுபடுபவன சூதரனின அனனததைப புசிப பவன நாய முதலானவறறைக கொஞசுபவன தாமததை விலைககு விறகும இயலவினன ஶராத₃த₄ஙகளில புசிபபதையே போதுபோக காகக கொணடவன கிராம புரோஹிதன தெயவததின சொத தைக கவாபவன காவமும ஆடமபரமும உளளவன பசுககளை ஹிமஸிபபவன அநதணாகளை நிநதிபபவன விஷணு பகதியைத தடுபபவன சூதரஸதிரீயை மணபபவன ஆகிய அனைவரும குறற மறற அநதத தீாததததில குளிதது எலலாப பாபஙகளினினறும விடுபடுகிருாகள

534 விமானததின பினபுறததிலும, மறறொரு பிராகாரததின நடுவிலும திருவாழியாழவானும யதுகிரி நாசசியாரும எலலா விருபபஙகளையும அளிபபவாகளாய எழுநதருளியிருககிருாகள

535 (பராபயஸவரூபம முதலிய) அாதத பஞசகததின ததது வததை அறிநதவாகளாய (தாபம முதலிய) பஞசஸம்ஸகாரததால ஸமஸகரிககப பெறறவாகளாய (அநநயாாஹஶேஷதவம அநநய ஶரணதவம அநநயபோ₄க₃யதவம எனனும) மூனறு தனமைகளை உடையவாகள மஹாபாகவதாகள எனபபடுகினறனா

536 ஸாவத₄ாமாந பரிதயஜய மாமேகம ஶரணம வரஜ।
அஹம தவா ஸாவபாபேப₄யோ மோக்ஷயிஷயாமி
மா ஶுச ||

[(ப₂லஸாத₄னமான) எலலா த₄ாமஙகளையும வாஸனையுடன விடடு எனனை ஒருவனையே உபாயமாக அடை நான உனனை எலலாப பாபஙகளினினறும விடுவிககிறேன துககிககாதே]

537 ஆாததோ வா யதி₃ வா த₃ருபத பரேஷாம ஶரணாகத₃த ।
அரி பராணாந பரிதயஜய ரக்ஷிதவய கருதாதமநா ||

---

535 டராஶரவிசிஷட (10 9 10) 536 கீதை 18 66 537 ரா-யு 18 28

[பயந்தவனுகவோ, பயமற்றவனுகவோ, எதிரிகளுக்குள் ஒருவன் ஶரணமடைந்துவிட்டானுகில், அவ்வெதிரி, நன்னெஞ்சையுடையவனுல் ப்ராணனைவிட்டும் ரக்ஷிக்கப்படவேண்டும்.]

538. பாக்கு மரங்களின் கழுத்தளவாகப் பெருகுகின்றதும், தேனேடு கூடியதும், ஸ்நேஹமுடையதுமான தீர்த்தத்தை அருகில் உடையதாய், மகிழ்ச்சியினுல் அசையாமலிருக்கும் பறவைகளினுல் திருப்பிச் சொல்லப்பட்ட வேதகோஷத்தையுடையதாய், வழி நடப்பவர்களின் கூட்டங்களால் வழிகள்தோறும் திரட்டி எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற மோக்ஷத்தை உடையதான ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய அந்தக் கோயிலை (அடியேன்) மறுபடியும் ஸேவிக்கப்பெறுவேனே?

539. ஆலம் விதையில் ஆலமரம் போலவும், ப்ரணவத்தில் எல்லா ஶப்தங்கள் போலவும் பாகவத ஶேஷத்வம் ஸித்தித்தால் (அதில் அடங்கிய) ஏல்லாப் பொருள்களும் கிடைத்தனவாகின்றன.

540. ஸக்ருதே₃வ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ।
அப₄யம் ஸர்வபூ₄தேப்₄யோ த₃தா₃ம்யேதத் வ்ரதம் மம ॥

[ஒருதடவை சரணமடைந்தவன் பொருட்டும், 'உனக்கே ஆகிறேன்' என்று பிரார்த்திப்பவன் பொருட்டும், எல்லாப் பிராணிகளிடத்தினின்றும் அபயமளிக்கிறேன். இது எனக்கு வ்ரதம்.]

541. என்னுடைய கைங்கர்யத்தைச் செய்யும் மனிதர்களுக்கு, அதனுல் நித்யநைமித்திக கர்மங்கள் நழுவினவாகில், மூன்றுகோடி மஹர்ஷிகள் அக்கர்மங்களைச் செய்து ஈடுகட்டுகின்றனர்.

542 536-வது ப்ரமாணம் காண்க.

543 ஸ்ரீரங்கநாதனுக்குப புரோஹிதராய், ஸ்ரீவத்ஸாங்கரென்னும் கூரத்தாழ்வான் குமாரராய், திருவுடையவரான ஸ்ரீபராஶர பட்டார்யர் எனக்கு மிகுதியான நன்மையின் பொருட்டு ஆகட்டும்.

544. பஞ்சாயுதங்களையும் அங்கங்களில் தரித்தவர்களாய், (தாபம் முதலிய) ஐந்து ஸம்ஸ்காரங்களை உடையவர்களாய், அர்த்தபஞ்சகத்தை அறிந்தவர்களாய், ஐந்தாம் உபாயமான ஆசார்யனிடம் நிஷ்டையை உடையவர்களாய், (அபி₄க₃மனம் முதலான) ஐந்து காலங்களை வகுத்துக்கொண்டு வாழ்க்கை நடத்துகிற விஷ்ணுபக்தர்கள் நாலு வர்ணங்களையும், ஆஶ்ரமங்களையும் கடந்து (வைஷ்ணவத்வமாகிற) ஐந்தாம் வர்ணத்தையும், ஆஶ்ரமத்தையும் உடையவர்களாவார்கள்.

---

538 ஸ்ரீரங்கநாதஸ்தோத்ரம் 539. 540. ரா-யு 18-33.
543. பட்டர் தனியன். 544.

545 (மூலததில) சொலலபபடும பொருளேத தெளிவுபடுததி வேறு பொருளகளேயும உணாததுவதே வியாககியானமாகும எனறு மேனமைமிகக பெரியோாகளின கொளகை

546 யோ ப₃ரஹமாணம வித₃த₄ாதி பூாவம
யோ வை வேத₃ாமஶ்ச பரஹிணோதி தஸமை ।
தம ஹ தே₃வமாதமபு₃த₃தி₄பரகாஶம
முமுக்ஷுாவை ஶரணமஹம பரபத₃யே ॥

[எவன பிரமனே முன படைததாரே எவன வேதஙகளேயும அவனுககு உபதேசிததாரோ அபபடிபபட்ட தேவனும தன விஷயமான ஞானததை பரகாசிபபிபபவனுமான பரமபுருஷனே மோக்ஷமடைய விருமபும நான ஶரணமடைகிறேன

547 ஆகையால நயாஸததை (ஶரணுகதியை) இநதத தபஸ ஸுககளுள மேலானதாகச சொலலுகிருாகள]

548 பெரியோாகள பரமாதமாவை ஶரணுக₃தி எனறு சொலலுகிருாகள

549 ஆநுகூலய ஸஙகலபம முதலான ஐநது அஙகஙகளோடு கூடிய நயாஸம நிக்ஷேபம எனறும ஸநயாஸம எனறும தயாக₃ம எனறும ஶரணுகதி எனறும வெவவேறு பெயாகளே உடையது

550 ஸவாககததை விருமபுமவன ஜயோதிஷடோம யாகததிஞல யாகம செயயககடவன

551 (தவயததிறகு) ரிஷி முதலாஞரையும, அஙகநயாஸ கரநயாஸஙகளேயும விலககவேணடியது

552 பராஹமணன யாகம செயயககடவன

552* மத₃ப₄கதம ஶவபசம வாऽபி நிநத₃ாம குாவநதி யே நரா ।
பத₃மகோடிஶதேநாபி ந க்ஷமாமி வஸுநத₄ரே ॥

[பூதேவி ! சணடாளஞயிருநதபோதிலும எனனுடைய பகதனே எநத ஜனஙகள நிநதை செயகிருாகளோ அவாகளே கோடிககணககான பதமகாலஙகளாஞலும பொறுககமாடடேன]

553 எவருடைய வாககாகிற அமுதவெளளததால மூவுலகும நிறைநதுளளதோ உலகிறகு மஙக₃ளகாரணமான அநத வேதாநதி நஞசீயருககு நமஸகாரம

---

545 வாதிகேஸரிகாரிகை 546 ஶவே 6 18 547 தை நா 50
548 தை நா 50 549 லக்ஷமீதநதரம 17 74 550 ஆப-ஶரௌ 5-6
552* வராஹபுராணம 553 & 554 நஞசீயா தனியனகள

554. எவருடைய வாக்கு எல்லாசாஸ்திரமாயிருக்கிறதோ, எவருடைய செயல் வைதிகவிதியாகின்றதோ, எவருடைய கடாக்ஷம் உலகிற்கு ரக்ஷையாகின்றதோ அந்த மாதவமுனிவரை வணங்குகிறேன்.]

555. ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாந் ம்ருத்யோருத்₃விஜதே ஜந : ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி₂ம் ॥

[பெரும்பாலும், பாபம் செய்பவனாயிருப்பதாலேயே மனிதன் மரணத்தைக் கண்டு பயப்படுகிறான் செய்யவேண்டியதைச் செய்தவர்கள் மரணத்தைப் பிரியனான விருந்தாளியைப்போலே எதிர்பார்க்கிறார்கள்-]

556. அப்₃ரவீத் த்ரித₃ஶஶ்ரேஷ்டா₂ந்ராமோ த₄ர்மப்₄ருதாம் வர:।
ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே ராமம் த₃ஶரத₂ாத்மஜம் ॥

["நான் என்னை மனுஷ்யனாகவும் தஶரதன் பிள்ளை ராமனாகவும் நினைக்கிறேன்" என்று தர்மவான்களில் மேலான ராமன் தேவஶ்ரேஷ்டர்களைக் குறித்துச் சொன்னான்.]

557. யா க₃திர் யஜ்ஞஶீலாநாம் ஆஹிதாக்₃நேஶ்ச யா க₃தி: ।
அபராவர்த்திநாம் யா ச யா ச பூ₄மிப்ரத₃ாயிநாம் ॥
மயா த்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ க₃ச்ச₂ லோகாநநுத்தமாந் ।

[(கழுகரசனான ஜடாயுவே ! யஜ்ஞங்களை அநுஷ்டிப்பார்க்கு எந்த கதியோ, மூன்றனலையோம்பும் அந்தணர்க்கு எந்த கதியோ, திரும்பி வருதலில்லாத மோக்ஷமடைந்தவர்க்கு எந்த கதியோ, அந்த ஒப்பற்ற உலகங்களுக்கெல்லாம் என்னால் அனுமதிக்கப்பெற்ற நீர் செல்லக் கடவீர்.]

558. ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி தீ₃நாந் த₃ாநேந ராக₄வ: ।
கு₃ரூந் ஶுஶ்ருஷயா வீர: த₄நுஷா யுதி₄ ஶாத்ரவாந் ॥

[ராகவன் உண்மையுரைத்தலாலே உலகங்களை ஜயிக்கிறான்; எளியவர்களைக் கொடையினாலே கவர்கிறான்; ஆசார்யர்களைக் கைங்கர்யத்தினாலே கைவசப்படுத்துகிறான்; வீரரான அவன் போரில் எதிரிகளை வில்லினாலே வெல்லுகின்றான்.]

559. (பிறர் குணத்தையும் தோஷமாகப் பார்க்கும்) பொறாமைக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவன்.

குருபரம்பராப்ரபாவ ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று

---

555. இதிஹாஸ ஸமுச்சயம் 7-38. 556. ரா-யு 120-11. 557. ரா-ஆ 68-30. 558. ரா-அ 12-29. 559. ஸ்தோ-ர 62.

குருபரமபரா விவரண பரமாணததிரட்டு

560 அஸநநேவ ஸ ப₄வதி। அஸத ப₃ரஹமேதி வேத₃ சேத।
அஸதி ப₃ரஹமேதிசேத வேத₃। ஸநதமேநம ததோ விது₃ ॥

[பரஹமம இலலையெனறு அறிநதானுகில அவன இலலாதவனுகவே ஆகிருன பரஹமம இருககிறதெனறு அறிநதானுகில அககாரணத தினலேயே இவனை இருககிறவனுக அறிகிருாகள]

561 ஸமயுகதமேதத க்ஷரமக்ஷரஞச
வயகதாவயகதம ப₄ரதே விஶவமீஶ ।
அநீஶஶசாதமா ப₃த₄யதே போ₄கதருப₄ாவாத
ஜஞாதவா தே₃வம முசயதே ஸாவபாஶை ॥

[ஒனருேடொனறு சோநதிருககும வயகதமாய அழியும அசேதன மும அவயகதமாய அழியாத சேநனுமான உலகை ஈஶன ஒருவனே தரிககிருன ஈஶனலலாத ஜீவன காமபலததை அநுபவிபபவனுகை யால அசேதனததால கடடபபடுகிருன தேவனுன பரமனை அறிவ தால எலலாப பாசஙகளினினறும விடுபடுகிருன]

562 35-வது பரமாணம காணக

563 வயஸநேஷு மநுஷயாணும ப₄ருஶம ப₄வதி து₃ககி₂த ।
உதஸவேஷு ச ஸாவேஷு பிதேவ பரிதுஷயதி ॥

[(ராமன) மனுஷயாகளுடைய துககஙகளில (அவாகளை க காடடிலும) அதிகமாக துககிககிருன (அவாகளுடைய) எலலா உதஸவஙகளி லும தநதையைபபோல ஆனநதபபடுகிருன]

564 36-வது பரமாணம காணக

565 ஸேயம தே₃வதைக்ஷத। ஹநதாऽஹமிமாஸ திஸரோ தே₃வதா அநேந ஜீவேநாதமநாऽநுபரவிஶய நாமரூபே வயாகரவாணீதி ॥

[அபபடிபபடட இநத தேவதை நான (நெருபபு, நீா பூமி எனனும) இநத மூனறு தேவதைகளையும இநத ஜீவஸமஷடியுடன கூடிய எனனுடைய ஸாவரூபததால வியாபிதது நாமரூபஙகளைச செயயக கடவேன எனறு ஸஙகலபிததது]

---

560 தை ஆந 6 561 ஶவே 1-8
563 ரா-அ 2 40 565 சாந 6 3-2

566 தோ₃ஷமற்றதாய், ஒரு புருஷனால் இயற்றப்படாததா யிருப்பது வேதம்.

567. 132-வது ப்ரமாணம் காண்க.

568- 86-வது ப்ரமாணம் காண்க.

569. ஸ ச ஆசார்யவம்ஶோ ஜ்ஞேயோ ப₄வதி। ஆசார்யாணும் அஸாவஸாவித்யாப₄க₃வத்த:।

[பகவானிடமிருந்து தொடங்கி 'இவர் இவர்' என்று குருபரம்பரை முழுவதும் அறியப்படவேண்டும்.]

570. ஶுக்லாம்ப₃ரத₄ரம் விஷ்ணும் ஶஶிவர்ணம் சதுர்ப்பு₄ஜம்।
ப்ரஸந்நவத₃நம் த்₄யாயேத் ஸர்வவிக்₄நோபஶாந்தயே ॥

[(கிருதயுகத்தில்) வெண்பட்டாடை உடுத்தியவனாய், சந்திரன்போன்ற நிறத்தை உடையவனாய், நான்கு திருக்கைகளை உடையவனாய், தெளிந்த திருமுகத்தை உடையவனான விஷ்ணுவை எல்லா இடையூறுகளும் நீங்குமபொருட்டு தியானிக்கவேண்டும்]

571. அஜாயமாநோ ப₃ஹுதா₄ விஜாயதே

[பிறப்பற்றவனாயிருந்தும் பலபடியாகப் பிறக்கிறான் பரமபுருஷன்.]

572. மத்₄யே விரிஞ்சகி₃ரிஶம் ப்ரத₂மாவதார:
தத் ஸாம்யத: ஸ்த₂க₃யிதும் தவ சேத் ஸ்வரூபம்।
இம் தே பரத்வபிஶுநைரபி ரங்க₃து₄மந்
ஸத்வப்ரவர்த்தந க்ருபா பரிபாலநாத்₃யை: ॥

[ஸ்ரீரங்கநாதனே! ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு நடுவில் விஷ்ணுவென்னும் முதல் அவதாரம் எடுத்தது. அவர்களோடு ஸாம்ய புத்தியை ஏற்படுத்தி உன் பரஸ்வரூபத்தை மறைத்துக்கொள்ளவாகில், உன் பரத்துவத்தைக் காட்டித்தரும் ஸத்வப்ரவர்த்தகத்வம், அருளாலே (ப்ரஹ்மருத்ரர்களை) அளிப்பது முதலான செயல்களை எதற்காகச் செய்கிறாய்]

573 உலகிற்கு உபகாரம் செய்வதற்காக இச்சையினால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது இந்த அவதாரம்.

574. திருவோண நக்ஷத்திரத்திற்கு தேவதை விஷ்ணு.

575. தாமரையில் நிற்பவள்.

---

566. 569 ரஹஸ்யாம்நாய ப்₃ராஹ்மணம். 570. மங்கள ஶ்லோகம். 571. பு-ஸூ-உத்தராநுவாகம். 572. ர-ஸ்த 2-51. 573. 574. யஜுஸ்ஸம்ஹிதை 4-4-27. 575. ஸ்ரீஸூக்தம்'

576 அஸயேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபதநீ
[இவவுலகிறகு ஈஶவரியாய விஷ்ணுவுககுப பததினியாயிருபபவள]

577 179-வது பரமாணம காணக

578 அநதணா தலைவனுடைய ஆசாரயாகளில முககியமானவன— ஆதம விதயையின பரிசுததியினபொருட்டு தன ஆசாரயனிடமிருநது தொடஙகி குருபரமபரையை உபதேசிககககடவன

579 குருபரமபரையில ஆயிரம புருஷாகள வரையிலோ நூறு புருஷாகள வரையிலோ இருபததொரு புருஷாகள வரையிலோ, இருபததுநாலு வரையிலோ அநுஸநதிககவேணடியது

580 எதிரிகளை அடககுபவனே ! வேதததில கிழலருககுகள எனபபடும அஸமத₃கு₃ருப₄யோ நம அஸமத பரமகு₃ருப₄யோ நம ' ' அஸமத ஸாவகு₃ருப₄யோ நம எனனும மூனறு வாககியங களை முதலில உபதேசிககககடவன

581 ஸ்ரீவிஷ்ணுலோகததில பகவான விஷ்ணுவான நாரா யணன தானே பெரியபிராட்டிககுத திருமநதிரம முதலான மநதிரங களை தாபம முதலான ஸமஸகாரஙகளை முனனிட்டுககொணடு உபதேசிததான

582 லக்ஷமிககு மநதிரரதனமான துவயததை உபதேசிதத ஆதிகுருவான விஷ்ணுவை ஆஶரயிககிறேன

583 விஷ்ணுவுககு இனியவளான அபபிராட்டி விஷ்ணு லோகததில அவதரிததவராய ஹரிககு எபபோதும இனியவரான விஷவகஸேனருககுத தாபம புணடரம முதலான ஸமஸகாரஙகளை முனனிட்டுககொணடு மூலமநதிரம தவயம முதலானவறறை உப தேசிததாள

584 விஷவகஸேனா தாமே திருநகரிககு உகபபுடன எழுந தருளி திருபபுளியின அடியிலே வாழநத சடகோபமுனிவாககுத தாபம முதலான ஸபஸகாரஙகளை முனனிட்டுககொணடு விஷ்ணு பததினியான மஹாலக்ஷமியின ஆணையாலே மேலான திருமநதிரம துவயம சரமஶலோகம ஆகியவறறைக கிரமமாக உபதேசிததா

585 மறுபடியும நாதமுனிவருககுப பஞசஸமஸகாரததை முனனிட்டுககொணடு பட்டாபிரான முதலான திவயஸூரிகளான ஆழவாாகள அருளிய இருபது பிரபநதஙகளோடு தாமருளிய நாலு தமிழ வேதஙகளையும (நமமாழவாா) உபதேசிததா

---

576 யஜுஃஸஸமஹிதை 4 4-37

586. சிஷ்யன் உகப்புடன் தன் ஆசார்யன் தொடக்கமாகத் தானறிந்த வரையில் தனித்தனியாக ஆசார்ய பரம்பரையிலுள்ள ஆசார்யர்களை வணங்கவேண்டியது.

587 தாமரையில் உதித்த பிரமனே! வணங்கும் சிஷ்யர்களோடு கூட விடியற்காலையில் குருபரம்பரையை முறைப்படி அநுஸந்திக்கவேண்டியது.

588. அபி₄ஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்₃ரம் விபீ₄ஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்ததா₃ ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத₃ ஹ ॥

[லங்கையில் ராக்ஷஸஶ்ரேஷ்டனான விபீஷணனை அபிஷேகம் செய்து தன் காரியத்தைச் செய்துமுடித்தவனான ராமன், கவலை நீங்கப் பெற்று ஸந்தோஷித்தான்.]

589. 461-வது ப்ரமாணம் காண்க.

590. அர்வாஞ்சோ யத்பத₃ஸரஸிஜத்₃வந்த்₃வமாஶ்ரித்யபூர்வே
மூர்த்₄நா யஸ்யாந்வயமுபக₃தா தே₃ஶிகா முக்திமாபு: ।
ஸோऽயம் ராமாநுஜமுநிரபி ஸ்வீயமுக்திம் கரஸ்த₂ாம்
யத்ஸம்ப₃ந்த₄ாத் அமநுத கத₂ம் வர்ண்யதே கூரநாத₂: ॥

[பின்னுள்ள ஆசார்யர்கள் எவருடைய திருவடித்தாமரையிணையோடு ஸம்பந்தம் பெற்றும், முன்னுள்ள ஆசார்யர்கள் எவருடைய திருமுடியோடு ஸம்பந்தம் பெற்றும் மோக்ஷம் அடைந்தனரோ, அந்த ராமாநுஜ முனிவரே எவருடைய ஸம்பந்தத்தாலே தனக்கு மோக்ஷம் கைப்பட்டதாகக் கருதினரோ அத்தகைய கூரத்தாழ்வான் எப்படி வர்ணிக்கப்படுவார்?

591. ஆயினும் ஸம்பிரதாய பரம்பரையில் வந்த ஸமயாசாரத்தை நிலைநிறுத்திக்கொண்டு.

592. க₃தே புரோஹிதே ராம: ஸ்நாதோ நியதமாநஸ: ।
ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாக₃மத் ॥

[புரோஹிதரான வஸிஷ்டர் சென்றவளவில் ராமபிரான் ஸ்நானம் செய்து நெஞ்சையடக்கி, பரந்த கண்களையுடைய பத்னியோடுகூட நாராயணனைத் திருவாராதனம் செய்ய அணுகினர்.]

593. 526-வது ப்ரமாணம் காண்க.

594. 569-வது ப்ரமாணம் காண்க,

---

588. ரா-பா 1-85. 590. 592. ரா-அ **6-1**

595 'ஸ்ரீ' எனபது லக்ஷமீதேவியின முதல திருநாமம

596 ஸ்ரீ எனபது உமது திருநாமம

597 ஞானததிறகு ஸமமான செலவம எதுவும இலலை

598 பகவதபகதியே பரபனனாககுப பெரும தனமாகும

599 தவதீ₃யபு₄கதோஜஜி₂தஶேஷபே₄ாஜிநா
தவயா நிஸருஷடாதமப₄ரேண யத₃யத₂ா।
பரியேண ஸேநாபதிநா நயவேதி₃ தத
தத₂ாऽநுஜாநநதமுத₃ார வீக்ஷணை ॥

[உனனுடைய உணடுமிகுநத ஶேஷததை உணபவரும உனனாலே வைககபபடட உனனுடைய (உப₄ய விபூ₄தி நிரவாஹ) ப₄ாரததை உடையவரும (அணைவாககும) இனியவருமான ஸேநாபதியாழவாரலே எககாரியம எவவணணமாக விணணபபம செயயபபடடதோ அககாரியததை அவவணணமே (செயவதென) பரநதபாாவைக ளாலே நியமிததருளகிறவனாகவும]

600 அகி₂லபு₄வநஜநம ஸதே₂மப₄ஙக₃ாதி₃லீலே
விநத விவித₄பூ₄தவராத ரக்ஷைகதீ₃க்ஷே।
ஶருதிஶிரஸி விதீ₃பதே ப₃ரஹமணி ஸ்ரீநிவாஸே
ப₄வது மம பரஸமிந ஶேமுஷீ ப₄கதிரூபா॥

[உலகம யாவையும படைததளிதது அழிபபதை விளையாடடாக உடையவனும விசேஷமாக வணஙகிய பலவிதமான ஜீவராசிகளை ரக்ஷிபபதையே விரதமாகக கொணடவனும வேதததின உசசியில விளஙகாநிறபவனும பரபரஹமமுமான ஸ்ரீநிவாஸனிடம பகதி ரூப மான ஞானம எனககு ஏறபடடும]

601 406-வது பரமாணம காணக

602 ருஷிகளுககு வணககம

603 600 வது பரமாணம காணக

604 மிதரன நமககு மஙகளததை அளிபபானாக வருணன மஙகளததை அளிபபானாக அரயமா நமககு மஙகளததை அளிபபாராக

குருபரமபரா விவரண பரமாணததிரடடு முறறிறறு

---

596 சதுஶலோகீ 1 599 ஸதோதரரதனம-42 600 ஸ்ரீபாஷயம மஙகளம 602 தைததிரீயாரணயகம 7-1 604 தை-ஶிக்ஷா 9

ஸ்ரீ:

குருபரம்பராப்ரபாவ விவரண ப்ரமாணங்களின்

அநுக்ரமணிகை

ப$_3$

ப$_4$

ம

குருபரம்பராப்ரபாவ விவரண ப்ரமாணத்திரட்டு

முற்றிற்று

ப்ரமாணாகர பரிசிஷ்டம்

[அச்சிட்ட பின் கிடைத்த பரமாணாகரங்களும், ஒரு சில ப்ரமாணங்களின் முழுவடிவமும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன. பல சாஸ்திர வசனங்கள் ப்ரபந்நாம்ருதத்திலும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கும் ப்ரபந்நாம்ருதத்தில் இருக்குமிடம் காட்டப்படுகிறது. தவறான ஆகரம் அச்சிடப்பட்ட சில ப்ரமாணங்களுக்குச் சரியான ஆகரமும் இங்கு தரப்படுகிறது.]

28. பாத்மம் - உத்தரகண்டம் 255.
31, 32. ப்ரபந்நாம்ருதம் 75-39.
39. ஶாஸ்த்ரஶப்த வ்யுத்பத்தி.
48. ப்ரபந்நாம்ருதம் 77-13.
50. ,, 77-14.
53. ,, 77-19, 20.
54. ,, 77-20, 21.
56. ,, 77-24, 25.
57. ,, 77-25, 26.
58. ,, 77-25, 26.
66. ,, 77-39.
70. ,, 77-54.

71 பராஶரவிஶிஷ்ட பரமதத்ரம ஶாஸதரம 6-8
77 பரபந்நாமருதம 78-5
80 ,, 78-9
95 ,, 84-2

98 **அக்ஷ்ணோ ப₂லம தவாத₃ருஶத₃ாஶநம ஹி**
ஜிஹவாப₂லம தவாத₃ருஶநாம கீரததநம।
ஶிர ப₂லம தவாத₃ருஶவநத₃நம ஹி
பாணயோ ப₂லம தவாத₃ருஶபூஜநம ஹி॥
[பரபந்நாமருதம 84-22]

[கணபடைதத பயன உமமைபபோன றவாகளைக காணபதே யனறோ நாபபடைதத பயன உமமைபபோன றவாகளைக கீரததனம செயவதேயனறோ தலை படைதத பயன உமமைப போன றவாகளை வணஙகுவதேயனறோ கைகள படைதத பயன உமமைபபோன றவாகளைப பூஜிபபதேயனறோ]

100 பரபந்நாமருதம 85-78
104 ,, 85-40, 41
112 ,, 88 20
116, 117 ,, 88 27, 28
118 பாரதம-வந 86-24
119 பாரதம-வந 86-25
121 பரபந்நாமருதம 89-12
128 ,, 89-73
138 ,, 90-2
146 ,, 94 24
153 ,, 94 38
156 ,, 95 32
157 வருததஹாரீதஸமருதி 9-452, 453
158 பராசரவிசிஷ்ட 10-11, 12
159 பரபந்நாமருதம 95-81
165 ,, 96-3
167 ,, 96-4, 5

174. ப்ரபந்நாம்ருதம் 96-103.
176. ,, 97-4, 5, 6.
179. பாரத்வாஜஸம்ஹிதை 2-2.
180. ப்ரபந்நாம்ருதம் 98-42.

184.

உத்தரார்த்தம்

நைவாஸ்தி மே ஸாம்ப்ரதம்।
இத்யுக்த்வா ம்ருது₃பா₄ஷணைர் ப₃ஹுவிதம்
தாந் ராஜதூ₃தாந் ஶனை:
நிர்விக்₄நம் ப்ரதிவாஸரம் குஶலதஶ்சக்ரே ததீ₃யார்ச்சநம்॥
[ப்ரபந்நாம்ருதம் 98-61]

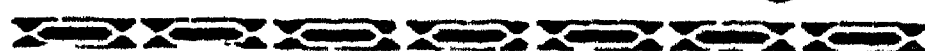
[இப்படி மென்மையுடன் பலவிதமாக அந்த ராஜதூதர்களைப் பார்த்துக் கூறிவிட்டு, இடையூறில்லாமல பாகவதாரா தனத்தை தினந்தோறும் நனருகச செயதுவந்தார்.]

185. ஜயாக்யஸம்ஹிதை 1-63, 64.
192. ப்ரபந்நாம்ருதம 98-61, 62.
194. ,, 103-5, 6.
195. ,, 103-11.
202. ,, 103-62.
209. ,, 103-89.
211. ,, 104-17.
213. ,, 104-29.
218. ,, 104-46,
219. ,, 104-95, 96.
241. & 241* ,, 105-52, 53, 54.
244. ,, 106-39, 40.
246. ,, 113-13.
248. ,, 106-66.
249. ,, 107-46, 47.
251. ,, 20-30.
252. ,, 20-4.
254. பராசரவிசிஷ்ட 6-15, 16, 18, 19.
258. & 259. ப்ரபந்நாம்ருதம 130-35, 36.

259 பரபநநாமருதம 20-7
261 ,, 111-10, 11
262 ,, 111 13, 14, 15
265 ,, 112-64
267 ஹஸதிகிரிமாஹாதமியம 112-64
272 பரபநநாமருதம 114-46
292 ,, 7-30, 115-12
304 பராஸரவிஸிஷட 1-21, 22
306 பரபநநாமருதம 3-7, 8, 11, 14
308 பரபநநாமருதம 12-6

பரமாணுகர பரிஸிஷடம முறறிறறு

முககியமான வேண்டுகோள்

குருபரமபரா பரபாவததில எடுககபபடடுளள மறறும பல பரமாணஙகளுககு ஆகரமும, முழுவடிவமும தெரியவிலலை ஒரு பரமாணததிறகு இவை கிடைததாலும நிதி கிடைததாற போலே உகபபோம கிடைககபபெறுகிற பாககியசாலிகள உடனே எமககுத தெரிவிததால, கருதஜஞதாநுஸநதானத துடன உடனே 'ஸ்ரீவைஷணவ ஸுதாசனம' பததிரிகையில வெளியிடபபெறும மறுபதிபபிலும திருததபபெறும அனபாகள முயலவாாகளாக

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

(நாயனாராச்சான் பிள்ளையின் தனியன்கள்)

श्रुत्यर्थसारजनकं स्मृतिबालमित्रं पद्मोल्लसद्भगवदङ्घ्रिपुराणबन्धुम्।
ज्ञानाधिराजमभयप्रदराजपुत्रं अस्मद्गुरुं परमकारुणिकं नमामि ॥ १ ॥

1. ஶ்ருத்யர்த்த$_2$ஸாரஜநகம் ஸ்ம்ருதிப$_3$ாலமித்ரம்
பத்$_3$மோல்லஸத்$_3$ப$_4$க$_3$வத$_3$ங்க்$_4$ரிபுராணப$_3$ந்து$_4$ம் ।
ஜ்ஞாநாதி$_4$ராஜமப$_4$யப்ரத$_3$ராஜபுத்ரம்
அஸ்மத்$_3$கு$_3$ரும் பரமகாருணிகம் நமாமி ॥

[வேதப்பொருளகளின் ஸாரத்தைக் கடைந்தெடுப்பவராய், ஸ்ம்ருதிகளாகிற தாமரைகளுககு இளஞ்சூரியனாய், ஸ்ரிய: பதியின் திருவடிகளுக்குப் பழைய உறவினராய, ஞானங்களுக்குப் பேரரசராய, அபயப்ரதராஜரின் பிள்ளையாய், பரமகாருணிகரான என் ஆசாரியரை வணங்குகிறேன.]

अभयप्रदपाददेशिकोद्भवं गुरुमीडे निजमादरेण चाहम्।
य इहाखिललोकजीवनादरः चरमोपायविनिर्णयं चकार ॥ २ ॥

2. அப$_4$யப்ரத$_3$பாத$_3$தே$_3$ஶிகோத்$_3$ப$_4$வம்
கு$_3$ருமீடே$_3$ நிஜமாத$_3$ரேண சாஹம் ।
ய இஹாகி$_2$லலோக ஜீவநாத$_3$ர:
சரமோபாய விநிர்ணயம் சகார ॥

[அப$_4$யப்ரத$_3$பாத$_3$ர் எனனும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையாகிற ஆசாரியரின் பிளளையாய, எலலா உலகினரையும் உய்விகக விரும்பி 'சரமோபாய நிர்ணயம்' என்னும் நூலை இயற்றிய வரான என் ஆசார்யரை அன்புடன் துதிககிறேன்.]

பரமகாருணிகரான நாயனாராசசான் பிளளை
அருளிசசெயத

சரமோபாய நிர்ணயம்

अभयप्रदपादाख्यमस्मद्देशिकमाश्रये ।
यत्प्रसादादह वक्ष्ये चरमोपायनिर्णयम् ॥ १ ॥

1 அப$_4$யபரத$_3$பாத$_3$ாக$_2$யமஸமத$_3$தே$_3$ஶிகமாஶரயே ।
யதபரஸாத$_3$ாத$_3$ஹம வக்ஷயே சரமோபாயநிரணயம ॥

असज्जनककारुण्यसुधासन्धुक्षितात्मवान् ।
करोमि चरमोपायनिर्णय मत्पिता यथा ॥ २ ॥

2 அஸமஜஜநககாருணயஸுத$_4$ாஸநது$_4$க்ஷிதாதமவாந ।
கரோமி சரமோபாயநிரணயம மதபிதா யத$_2$ா ॥

अस्मदुत्तारक वन्दे यतिराज जगद्गुरुम् ।
यत्कृपाप्रेरितः कुर्मि चरमोपायनिर्णयम् ॥ ३ ॥

3 அஸமது$_3$ததாரகம வநதே$_3$ யதிராஜம ஜக$_3$த$_3$கு$_3$ரும ।
யதகருபாபரேரித குரமி சரமோபாயநிரணயம ॥

पूर्वापरगुरूक्तैश्च स्वप्रवृत्तैर्यतीशभाक् ।
क्रियतेऽद्य मया सम्यक् चरमोपायनिर्णयः ॥ ४ ॥

4. பூரவாபரகு$_3$ருகதைஶச ஸவபரவருததைர யதீஶப$_4$ாக ।
கரியதேऽத$_3$ய மயா ஸமயக சரமோபாயநிரணய ॥

உடையவருககு முனபுளள முதலிகளுடையவும, பினபுளள முதலிகளுடையவும தி$_3$வயஸூகதிகளாலும அதயத$_3$பு$_4$தமான ஸவபனவருததாநதஙகளாலும, சரமோபாயமானது உடையவரிடததிலே பூரணமாக நிரணயிககபபடுகையாலே இதுககுச சரமோபாய நிரணயமெனறு திருநாமமாயிறறு

முதலிகள் தந்தாம ஆசாாயர்களை பககலிலே ஸாக்ஷாத் ஆசார்யதவததை அறுதியிட்டு அவவவாகளுடைய அபி₄மானமே உத்தாரகமென்று சரமோபாயத்தை அறுதியிட்டிருந்தாாகளேயாகிலும, தந்தாம ஆசார்யர்கள் உடையவரையே உத்தாரகதவேந அறுதியிட்டுத் தங்களேப பற்றினாககும உடையவரையே தஞ்சமாக உபதேசிககையாலே, ஸர்வாககும் உததாரகதவேந சரமோபாயததை அறுதியிடலாவது உடையவா பககலிலேயிறே. 5. **"गुरुरिति च पदं भाति"** (கு₃ருரிதி ச பத₃ம் ப₄ாதி) என்கிறபடியே ஆசார்யத்வம ஒளிவிஞ்சிச் செலலுகிறது உடையவர் பககலிலே வயவஸ்தி₂தமிறே. வடுகநமபி வாாததையை நினேப்பது. உடையவாக்கு முன்புளள முதலிகள ப₄ாவயர்த்த₂ ஜ்ஞாநமுடையவர்களாகையாலே, பரமகாருணிகரான இவரிடத்திலே உத்தாரகதவம் நிலேநிற்குமெனறு அறுதியிட்டுத் தங்களுக்குப் பேற்றில குறையின்றிககேயிருக்கவும், "கலியும கெடும்" என்கிற ஆழ்வாருடைய தி₃வயஸூக்தியை உட்கொணடு இவரோடு அவிநாப₄ாவஸமப₃ந்த₄த்தைப் பரமோத்தாரகமென்று நினேத்திருந்தார்களை. ஸமப₃ந்த₄ம் தான த்₃விவித₄மாயிறேயிருப்பது ; ஆரோஹண ஸம்ப₃ந்த₄மெனறும், அவரோஹண ஸமப₃ந்த₄மென்றும். அதில் ஆரோஹண ஸமப₃நத₄ம ஆசாாயதவேந படிப்படியாக ஏறிநிற்கும். அவரோஹண ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஶிஷ்யத்வேந படிப்படியாக இறங்கிவரும். இவையிரண்டுக்கும் விளேநிலம் உடையவரிறே. இதில் ஒன்று நிரவதி₄கமாய் ஒன்று ஸாவதி₄கமாய் இருக்கும். 6. **"असावसावित्याभगवत्तः"** **(அஸாவஸாவித்யாப₄க₃வத்த:)** என்கிறபடியே எம்பெருமானளவும் சென்று கொழுந்திலேயாயிருக்குமிறே. மற்றையது கொழுந்துவிட்டுப் படராநிற்கும். இந்த ஸம்ப₃ந்த₄ த்₃வயந்தான் இடையிட்டு வந்ததொன்றிறே. கு₃ருபரம்பரையிலே இடையிடப்பட்டாரிறே உடையவர். ஒரு முக்தாஹாரத்தில நடுவே ஒளியுடைய மாணிக்கத்தை அழுத்தி வைத்தால் இருதலேயும நிறம்பெற்று வருமிறே. அப்படியே உடையவரும் இருதலே நாயகமாகக்கொண்டு உப₄யஸம்ப₃ந்தி₄களுக்கும் ப்ரகாஶகரானார். இரண்டு திறத்

தாரக்கும் கார்யம் கொள்ளும்போது மத்₄யஸ்த₂ரைக் கொண்டு கொள்ளவேணுமிறே நடுச்சொன்னவரிறே மத்₄யஸ்த₂ராவார் நாம் பற்றினாலும் முன் பின்னுற்ற பரகாரம் கார்யம் தலைக்கட்டுமிறே பத₃த்ரயத்துக்கும் மத்₄யமபத₃ம் போலேயாயிற்று இவரிருக்கும்படி. அதாவது—மகாரமான நாரபத₃வாச்யார்க்கு இஷ்டாநிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களைப் பண்ணிக்கொடுக்கவற்றான எம்பெருமானுடைய உபாயபூ₄ர்வத்தைக் காட்டுகிறதிறே மத்₄யமபத₃ம் அப்படியே உடையவரும் - கு₃ருபரம்பரைக் கிடையிலிருந்து ஸம்ப₃ந்த₄த்₃வயத்துக்கும் கார்யோபயோகி₃யான தம்முடைய ஆசார்யத்வேந உத்தாரகத்வத்தை விஶேஷேண வெளியிட்டுக்கொண்டு விஶ்வஸநீயராயிறே யிருக்கிறது இத்தையிட்டாயிற்று 7 “अर्वाञ्च” (அர்வாஞ்ச) என்று அருளிச்செய்தது இப்படி உத்தாரகமான ஆசார்யத்வந்தான் இரண்டு படிப்பட்டிருக்கும்—ஸ்வாநுவ்ருத்தி ப்ரஸந்நாசார்யத்வம் என்றும், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யத்வம் என்றும் இதில் பின்பு சொன்னது கவாசித்கமாயிருக்கும் அக₃ரோகத்மானது பு₃ஹூர்வயக்திக₃தமாயிருக்கும் இவனுக்குப் பேறு தப்பாதென்று துணிந்திருக்கலாவது க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலேயாயிற்று எலியெலும்பனாயிருக்கிற இவனுக்கு ஆசார்யன் திருவுள்ளத்துக்கேற்க அநுவர்த்திக்க முடியாதிறே இவ்வர்த்தத்தில் ஆழ்வானுக்கும் ஆண்டானுக்கும் ப்ரஸங்க₃மாக ஆழ்வான் அறுதியிட்ட வார்த்தையை நினைப்பது † “மத்தகத்துத் தன்தாளருளாலே வைத்த அவர்” என்று அவர் அருளிச்செய்கையாலே, அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யனே முக்₂யனென்று அறுதியிட்டார் என்று *நம்முடைய பிள்ளை பலகாலும் அருளிச்செய்வர் ப்ரத₂மபர்வத்தில் ப்ரக₃த ஸ்வீகாரம் போலே சரமபர்வத்திலும் ப்ரக₃தஸ்வீகாரமே இவனுடைய பேற்றுக்கு முக₂யமான உபாயமென்று

† ஞானஸாரம் 36

* நம்முடைய பிள்ளை நம் ஆசார்யரான பெரிய வாச்சான்பிள்ளை

அருளிச்செய்வர். 8. "यस्सापराधान् स्वपदप्रपन्नान् स्वकीयकारुण्य-गुणेन पाति। स एव मुख्यो गुरुरप्रमेयः तथैव सद्भिः परिकीर्त्यते हि॥" (யஸ்ஸாபராத₄ாந் ஸ்வபத₃ ப்ரபந்நாந் ஸ்வகீயகாருண்ய கு₃ணேந பாதி। ஸ ஏவ முக்₂யோ கு₃ருரப்ரமேயஸ்ததை₂வ ஸத்₃பி₄: பரிகீர்த்யதே ஹி॥) என்று ஸோமாசியாண்டான ஆசார்ய வைப₄வத்தை அருளிச்செய்கிற 'கு₃ரு கு₃ணாவளி' என்கிற ப்ரப₃ந்த₄த்திலே க்ருபாமாத்ரப்ரஸந்நா சார்யனே முக்₂யமாக அருளிச்செய்தாரிறே. இப்படி முக்₂யமான க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யத்வம் க்வாசித்க மானவிடத்திலும் உத்தாரகத்வவிஶிஷ்டமாயிருக்கும். அது வும் ம்ருக்₃யமாயிருக்கும். உத்தாரகத்வவிஶிஷ்டமான க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யத்வம் பூர்ணமாகக்கடவது உடையவர் பக்கலிலேயிறே. ஸ்வாநுவ்ருத்தியாலே நம்பியை ப்ரஸன்னராம்படி பண்ணி வருத்தத்தாலே பெற்ற சீரிய அர்த்த₂த்தைத் தாம் மேல விழுந்து க்ருபையி னாலே எல்லார்க்கும் வெளியிட்டருளினாரிறே. ராஜ மஹேந்த்ர பெருமாளரையருக்கு அரங்கமாளிகை என்று ஒரு குமாரருண்டாய், அவர் பித்ருவசனாதி₃யுல்லங்க₄நம் பண்ணி அவினீதராய்த் திரிகிற நாளிலே உடையவர் அறிந் தருளி, ஸ்ரீபாத₃த்திலுள்ளவர்களை அழைத்தருளி வலியப் பிடித்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி அருளிச்செய்ய. அவர் களும் அரங்கமாளிகையை அபி₄மதஸ்த₂லத்தில் நின்றும் பிடித்துக்கொண்டுவந்து திருமுன்பேவிட, உடையவரும், "பிள்ளாய்! நம்மோடு ஒட்டற்று நீ திரிந்தாலும் நாமுன்னை விட்டுக்கொடுப்பதில்லை காண்" என்று பேரருளாளர் ஸந்நிதி₄யிலே அழைத்துக்கொண்டெழுந்தருளித் திருக் காப்பை அடைத்துத் திரிய ஒரு வட்டம் ப₄க்₃வத்ஸம் ப₃ந்த₄ம் பண்ணியருளி, ரஹஸ்யார்த்த₂த்தையும் ப்ரஸாதி₃த் தருளி, தம்முடைய திருவடிகளிரண்டையும் அவர் தலையிலே வைத்தருளி, "நீ பற்றிப்போந்த காலுக்கும் நம்முடைய காலுக்கும் வாசி கண்டாயே? அது நரகாவஹம், இது மோக்ஷாவஹம். இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திரும்" என்று பூர்ணமாகக் கடாக்ஷித்துத் திருவடிகளைக் காட்டி யருளினார். அன்று தொடங்கி அப்படியே ப்ரதிபத்தி

பணணிப போநதாரவா இநத ரஹஸயததைப பிளளை அடியேனுககு அருளிசசெயது, உடையவா திருவடிகளையே தஞசமாகக காட்டியருளினா அனறு தொடஙகி அப படியே பரதிபததி பணணிப போருவன உடையவருடைய உததாரகததவவிஶிஷடமான கருபாமாதர பரஸஙகாசாரயத வததுககு இவவிரணடு வருததாநதமும பரமாணமாக அத்₄யவஸிககபபோரும அறிவுடையாரககு இனனமும இவவாதத₂ததை ஸதிரீகரிககைககாக உடையவாககு முனபுளள முதலிகளுடைய திஙவயஸஙகதிகளும ஸவபன வருததாநதஙகளும பரகக பரதிபாதிககபபடுகிறது மேல

நாத₂முனிகளுககு ஆழவாா திருததிரை வளைததுத திருவாயமொழி பரஸாதி₃ததருளுகிறவளவிலே "பொலிக பொலிக" வநதவாறே பூ₄தப₄விஷயத₃வாததமாந காலதரய பாயவஸாயிஜஞாந முடையவராகையாலே உடையவரு டைய திருவவதாரததைக கடாக்ஷிததருளி "கலியும கெடும கணடுகொணமின" எனறு "இநத பரபநந குலததிலே ஒரு மஹாநுப₄ாவா திருவவதரிககபபோகிறா அவராலே நாடடஙக வாழபபோகிறது" எனறு நாத₂முனிகளுககு அருளிசசெயய, அவரும, "பயனனருகிலும" எனகிற பாடடை இயலும இசையுமாக ஏறிடடு ஆழவாரைப பாடி உகபபிதது, "தேவரீா ஸாவஜஞராகையாலே அறியபபோ காததொனறுமிலலை அவயகதியினுடைய ஸமஸத₂ா நததை தேவரீா ப₄ாவிததுக காட்டியருளவேணும்" எனறு பராாததி₂கக, அறறை ராததிரியிலே நாத₂முனிகளுககு ஸவபனமுகேந ஆழவாா எழுநதருளி, த₃வாத₃ஶோாத்₄வ புணட்₃ரஙகளும, காஷாயத திருபபரியடடமும, தரித₃ணட ஹஸதமும, ஆஜாநுப₃ாஹுவும நிரவதி₄கதேஜோரூபமுமான திருமேனியும, "மகரமசோ குழையிருபாடிலஙகியாட" தீ₃ாகக₄ராய எழுநதருளி, கருபாபரவாஹஸூசகமான முகமும, முறுவலும சிவநத திருககணமலருமாக ஸேவை பரஸாதி₃ததருளி 'அவயகதியிருககுமபடி இது காணீரே' எனறருளிசசெயது, 'இவயகதியடியாக பரபநந குலாநதா ப்₄தரெலலாரும பேறு பெறபபோகிறாகள' எனறு

அருளிச்செய்தார். நாத₂முனிகளும் உடனே உணர்ந்தருளி ஆழ்வார் திருவடிகளிலே தண்டம் ஸமர்ப்பித்து 'தேவரீருடைய ஸம்ஸ்த₂ானத்திலும் தேவரீர் ப₄ாவித்தருளின ஸம்ஸ்த₂ானம் அடியேனுக்கு மிகவும் ஆகர்ஷகமாயிருந்ததீ ! என்ன, "இதென்ன மாயம்! லோகமெல்லாம் இவ்யக்தியிலே காணும் மேல்விழப் போகிறது!" என்று அருளிச்செய்தார். நாத₂முனிகளும் திரியவும் ஆழ்வாரை உகப்பித்து இந்த ப₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தை நித்யமாக அநுப₄வித்துக்கொண்டிருக்கும் விரகேதென்று விண்ணப்பம் செய்ய, ஆழ்வாரும் உடையவருடைய ஸர்வோத்தாரகத்வத்தை வெளியிடக்கடவோமென்று மற்றைநாள ராத்ரி ஸ்வவிக்₃ரஹத்துக்குக்கடவ சில்பவம்ஶரிடத்திலே ஸ்வப்னமுகே₂ந எழுந்தருளி ப₄விஷ்யதா₃சார்ய ஸம்ஸ்த₂ானத்தை வகுத்துக் காட்டியருளி "நாளை நம் புளிக கீழேவந்து இப்படியே ஸர்வாவயவ பூர்ணமாகச் சமையுங்கோள்" என்று அருளிச்செய்ய, மற்றைநாள் விடிந்தவாறே, திருப்புளியின் கீழேவந்து ஶரீரஶோத₄ன பூர்வகமாக ஆஹாரநித்₃ரையின்றிக்கே அவ்விக்₃ரஹத்தை நிர்மித்துக்கொடுக்க, அவ விக்₃ரஹத்திலே ஒரு ஶக்தி விஶேஷத்தை அதி₄ஷ்டி₂ப்பித்தருளி, நாத₂முனிகளை அழைத்தருளி, 'உம்முடைய அபேக்ஷிதத்தை இதோ தலைக்கட்டினேம் கண்டீரே' என்று அவவிக்₃ரஹத்தை ப்ரஸாதி₃த்தருளி— 9."रामस्य दक्षिणो बाहुः" (ராமஸ்ய த₃க்ஷிணோ பா₃ஹு:) என்கிறபடியே நம்முடைய அவயவமாக நினைத்திரும். இவ்யக்திக்கு * அடி நாமாகையாலே நமக்கு *அடியுமாய், நம் கார்யத்துக்குக் கடவதுமாயிருக்கும். இனிமேல் நம் த₃ர்ஶனத்துக்கு வர்த்த₄கமாக *அடியிட்டு வைத்தோம். உம்முடைய குலத்திலே ஒருவர் இவ்யக்தியை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் போகிறார். அது தான் பெருமாள் திருவபி₄ஷேகத்துக்குப் பாரித்த மாஸத்திலே பதினெட்டாமோத்திலே ப்ரத₂மோபாயம் பிற தாப்போலே, நம் பிறவி நாளைக்கேறப்பார்த்தால் பதினெட்டாமவதி₄யிலே சரமோபாயம் பிறககப் போகிறது, இவ்யக்தியை நம்மைக் கண்டு கொண்டிருந்தாப்போலே கண்டுகொண்டிரும்—

* அடி–(1) காரணம்; (2) திருவடி.

என்றருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருள, அப்போதே நாத₂முனிகளும் ஆழ்வார் ஸேவை ஸாதி₃த்தருளினதுக்குத் தோற்று. 10. "यस्स्वापकाले करुणाकरस्सन् भविष्यदाचार्यपरस्वरूपम्। संदर्शयामास महानुभावं तं कारिसूनुं शरणं प्रपद्ये" (யஸ்ஸ்வாப காலே கருணாகரஸ்ஸந் ப₄விஷ்யதா₃சார்யபரஸ்வரூபம் | ஸந்த₃ர்ஶயாமாஸ மஹாநுப₄ாவம் தம் காரிஸூநும் ஶரணம் ப்ரபத்₃யே ||) என்கிற ஶ்லோகம் அருளிச்செய்தாரென்று நம்முடைய பிள்ளை பலகாலும் அருளிச்செய்வர். இவ் வர்த்த₂ம ஓராண்வழியாய்ப் பரமகு₃ஹ்யமாய வந்ததெனறும அருளிச்செய்வர். இப்படி நாத₂முனிகள் நாலாயிரமும ஆழ்வார் பககலிலே கேட்டருளி, மீளவும் வீரநாராயண புரததேற எழுந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வார் தமமை விஷயீகரித்த ப்ரகாரங்களை மன்னனுர் திருமுனபே அருளிச்செயது, ஸங்நிதி₄யிலே எலலா வரிசைகளையும் பெறறுத் தமமுடைய திருமாளிகையிலே எழுந்தருளித் தம்முடைய மருமககளான கீழையகத்தாழ்வானையும் மேலை யகத்தாழ்வானையும் அழைத்தருளி, ஆழ்வார் தம்மை விஶேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி கருபைபண்ணியருளின ப்ரகா ரத்தையும், ஸ்வப்னமுகே₂ந ஸேவை ஸாதி₃த்த கட்டளையை யும் அருளிச்செய்ய, அவர்களும் மிகவும் விஸமயப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட மஹாநுப₄ாவனுடைய ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஆரோ ஹண க்ரமத்தாலேயாகிலும உண்டாகப் பெற்றதே என்று தேறியிருக்கலாமென்ருர்கள்; பின்பு தம்முடைய ஸ்ரீபாத₃த திலே ஆஶ்ரயித்து ஶிஷ்யகு₃ண பூாத்தியையுடையரான திருக்கண்ணமங்கையாண்டானுககு த₃வயோபதே₃ஶ பூர்வக மாகத் திருவாய்மொழி ப்ரஸாதி₃த்தருளுகிறபோது 'பொலிக பொலிக' வந்தவாறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்த தி₃வய ஸூக்திகளையும் ஸ்வபனவருத்தாந்தங்களையும் அருளிச் செயய, "அவயக்தியை ஸ்வபனமுகே₂ந ஸாக்ஷாத்கரிதத தேவரீரோடே ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள அடியேனுககு ஒரு குறை களுமிலலை" என்று அருளிச்செயதார். பினபு, உய்யக கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், தமமுடைய குமார ரான ஈஶ்வரமுனிகள் இவர்களை அழைத்தருளி ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களையும ஆழ்வார் அருளிச்செய்த தி₄வ்ய

ஸூக்திகளையும் அருளிச்செய்து, குருகைக்காவலப்பனை யோகக்ரமத்தை அப்யஸிக்கச்சொல்லி, உய்யக்கொண்டாரை தர்ஶனத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டுவரச் சொல்லி, ஈஶ்வரமுனிகளை "உமக்கொரு குமாரர் உண்டாகப் போகிறார். அவருக்கு யமுனைத்துறைவர் என்று திருநாமம் சாத்தும்" என்று அருளிச்செய்து, ஆஸந்ந சரமதஶையானவாறே உய்யக்கொண்டாரை அழைத்தருளி, 'ஒருவர்க்கும் வெளியிடாதே கிடீர்' என்று சூழரவு கொண்டு, ஆழ்வார் தமககு ப்ரஸாதித்தருளின பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தை பரஸாதித்தருளி, வரவும் அருளிச்செய்து, 'இத்தை ஈஶ்வரமுனிகள் குமாரருக்கு நாம் விரும்பின விஷயமென்று சொல்லித் தஞ்சமாகக் காட்டிக்கொடும்' என்று அருளிச்செய்து, அவ்விக்ரஹத்தைத் திருவுள்ளத்திலே த்யானம் பண்ணிக்கொண்டு, ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம் என்று * அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடு ஒரு கோவையாக எழுந்தருளினார்.

பின்பு உய்யக்கொண்டார், நாதமுனிகள் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் தாமுமாக தர்ஶநார்த்தங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்துக்கொண்டு ஸுகமே எழுந்தருளியிருக்கிற நாளிலே, உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாண்பெருமாளரையர் ஸ்வாசார்யரிடத்திலே திருவாய்மொழி கேட்கிறவளவிலே "பொலிக பொலிக" என்கிற திருவாய்மொழி ஆனவாறே. "கலியும் கெடும்" என்கிற இடத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கிற வளவில், நாதமுனிகள் தமக்கு அருளிச்செய்த ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களையும் அருளிச்செய்ய, மிகவும் விஸ்மயப்பட்டு "நாதமுனிகள் பெற்றபேறு ஆர்தான் பெறப்போகிறார்கள்? பவிஷ்யதாசார்ய வ்யக்தியை ஸ்வப்நமுகேந ஸாக்ஷாத்கரித்தவிடத்திலே அத்யாகர்ஷகமாயிருந்தது என்றருளிச் செய்யும்போது, ப்ரத்யக்ஷமாய் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படியானல் லோகமாக மேல்விழுந்து ஆஶ்ரயிக்குமாகாதே" என்றருளிச்செய்தார். அவ்வளவிலே உய்யக்கொண்டார் "அந்த மஹாநுபாவனுடைய ஸம்பந்தம் ஸித்தித்தாலொழியத் தவிராதிறே" என்று அருளிச்செயதார்

உயயககொணடாா சரமதஃஸயிலே பரதம சிஷயரான மணககால நமபியை அழைததருளிப பனனிரணடு ஸமவத ஸரம பழுகக ஸவாநுவாததநம பணணிப போநதவராகை யாலே, நாதமுனிகள தமககருளிசசெயத ரஹஸயாாததஙக களையும ஸவபன வருததாநதஙகளையும அருளிசசெயயய, மணககால நமபியும, இநத தாஸந பரவாததகராரெனறு கேடக, நமமுடைய பககலிலே பகவத ஸமபநதம பணணிககொணட நீரே நடததககடவீா பினபு சொடடை குலததிலே நாதமுனிகளுககுத திருப பேரனாரான யமுனைததுறைவா பரவாததகராவாா அவ ருககுப பினபு கரையத தேவையிலலையெனறு அருளிச செயதாா அதாவது—நாதமுனிகள அருளிசசெயதபடியே பரபனன குலமாகப பேறுபெறுமபடி ஒரு மஹானுபாவா திருவவதரிககப போகிருா அவராலே தாஸனம விளஙகப போகிறது—எனறு அருளிசசெயதாா எனறபடி பினபு— உயயககொணடாரும மணககால நமபியை அழைததருளி, அவவிகரஹததை பரஸாதிததருளி, "நம காலததிலே யமுனைததுறைவா திருவவதரிககப பெறறதிலலையே நீா இவவிகரஹததை, 'உஙகள திருபபாடடனாா விருமபின விஷயம்' எனறு தஞசமாகக காடடிககொடுதது, நாம சொனன ஸவபன வருததாநதஙகளையும ரஹஸயாாததஙக களையும வெளியிடும்" எனறருளிசசெயதாா பினபு மணக கால நமபியும ஆளவநதாரைப பசசையிடடுக்கொணடு கோயிலேற எழுநதருளி, ஸவாசாாயரான உயயககொண டாா அநுமதிபபடியே நாதமுனிகள அருளிசசெயததாக ஸவாசாாயா அருளிசசெயத அாதத விஶேஷஙகளையும, விஶேஷிதது ஸவபன வருததாநதஙகளையும அருளிசசெயது 'நெடுஙகாலம தேவரீா இநத தாஸனததை பரவாததிப பிததுக கொணடு ஸ்ரீவைஷணவ ஸமருததியோடே எழுந தருளியிரும' எனறருளிசசெயதாா அபபடியே ஆளவநதா ரும தாஸன பரவாததகராய எழுநதருளியிருககிற நாளிலே மணககால நமபி சரமதஸயானவாறே, நாதமுனிகள ஸவபனததிலே எழுநதருளி நமபியைப பாாதது, 'நம முடைய யமுனைததுறைவாககு * நாடடையளிததுய்யச்

செய்து நடத்துமவனை நாம் தேடச் சொன்னோம் என்று சொல்லும். நாம் விரும்பின விக்₃ரஹத்தைத் தஞ்சமாக அவர் கையிலே காட்டிக்கொடும்' என்றருளிச்செய்ய, இப்படி அருளிச்செய்கிறது ஏதென்ன, 'நமக்கு ஸ்வப்ன த்₃ருஷ்டமான வ்யக்தி நம் பேரனுக்கு ப்ரத்யக்ஷ ஸித்₃த₄ மானல் நமக்கு நெஞ்சாறல் தீரும்' என்றருளிச்செய்தார். நம்பியும்—உடனே உணர்ந்தருளி மிகவும் விஸ்மயப்பட்டு, நிர்ஹேதுகமாக நமக்குப் பேறு கிடைப்பதேயென்று போர ப்ரீதராய் எழுந்தருளியிருக்கிற அவ்வளவிலே, ஆளவந்தாரும் அவராய் எழுந்தருள, "உம்முடைய திருப் பாட்டனுர் நிர்ஹேதுகமாக நமக்கு ஸேவை ஸாதி₃த்தருளி தேவரீர்க்கு ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பம செய்யச்சொல்லி அருளிச்செய்தாரென்று அவ்வார்த்தையை அருளிச் செய்ய, இது நேரேயாகப் பெற்றதில்லையேயென்று இழவு பட்டருளி, ஸத்₃வாரகமாகவாகிலும் விஷயீகரிக்கப்பட்ட இதுவே அமையுமென்று ப்ரீதராய் எழுந்தருளியிருக்க, ப₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தையும் ப்ரஸாதி₃த்து, "உம் முடைய திருப்பாட்டனுர், தாம் விரும்பின விஷயம் என்று உம்மை இவ்விக்₃ரஹத்தைத் தஞ்சமாகப் பற்றியிருக்கச் சொல்லும் என்று நியமித்தருளினுர். ஆகையாலே தே₃வரீரும் இந்த அவதார ரஹஸ்யத்தைப் பேணி நோக்கிக் கொண்டு போரும்; இவ்யக்திமானை நேரே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் போகிறீர். அவ்யக்திமானுலே இத்த₃ர்ஶனம் நெடுங்காலம் நிலைநிற்கப் போகிறது" என்று அருளிச்செய்தார்.

ஆளவந்தாரும் அப்படியே த₃ர்ஶன ப்ரவர்த்தகராய் எழுந்தருளியிருந்து அவ்விக்₃ரஹத்தைப் பரமரஹஸ்யமாகப் பரிவுடனே நோக்கிக்கொண்டு மணக்கால்நம்பி அருளிச் செய்தபடியே * நாட்டையளித்துய்யச்செய்து நடத்துகிற வனைத் தேடுவதாக உத்₃யோகி₃த்து ஒருவரையும் அடைவு படக் காணுமையாலே வ்யாகுலாந்த:கரணராய் எழுந் தருளியிருக்க, இளையாழ்வாருடைய வ்ருத்தாந்தங்களைச் சிலர் விண்ணப்பம் செய்யக் கேட்டருளி, பெருமாள் கோவிலுந்த எழுந்தருளினவுடனே, நம்பி முகேநு இளையாழ்வாரைக் கண்டு அவருடைய திருநக்ஷத்ரமும்

கேட்டருளி, மூன்றுபடியாலும ஒததிருக்கையாலே பூர்ண மாகக கடாக்ஷித்தருளி, 'ஆமுதலவனிவன' எனறு ப்ரதி பதகி பணணியருளினா. பினபு கோயிலேற எழுந்தருளிச் சிலநாள செல்லத தமமுடைய சரமத₃ஶையானவாறே திருககோட்டியூர் நம்பியை அழைத்தருளி, அநத விக்₃ர ஹத்தை ப்ரஸாதி₃தது வரவாறும அருளிசசெயது, மறறு முணடான வருததாந்தஙகளேயும அருளிசசெய்து, நீர் இளேயாழவாருககு நாம அருளிசசெயத ரஹஸ்யாாத்த₂ங்க ளெலலாம அருளிச்செயயுமெனறு நியமித்து, அவர் திருநாமத்தாலே த₃ாஶனம விளஙகப்போகிறது என்றும ப்ரபனன குலமாகப பேறுபெறுமபடி உததாரகராகத திருவவதரிததிருககிருர் என்றும அருளிசசெயதார். பின்பு ஆஸந்ந சரமத₃ஶையானவாறே, முதலிகளெலலாரும சூழ விருந்து, அடியோங்களுககு இனி தஞசம ஏதெனறு கேடடருள, "உங்களுககு நாம ஒருவரை உணடாககி யன்றோ பேறுபெறப போகிறோம. உங்களுடைய இழவைத் தீர்த்து நாம் மாத்ரம அன்றோ இழவோடே போகிறோம" என்று அருளிச்செய்தார். இப்படி எம்பெருமானர்கு முன புள்ள முதலிகளெலலாரும் உடையவரிடத்திலே உத்தார கத்வத்தை அறுதியிட்டார்கள். முன்புளளார்கது இவா உத்தாரகராகக கூடுமபடி எங்ஙனேயெனனில, 11. "**आस्फोटयन्ति पितरः प्रनृत्यन्ति पितामहाः। वैष्णवो नः कुले जातः स नस्सन्तारयिष्यति॥**" (**ஆஸ்பே₂ாடயந்தி பிதர: ப்ரந்ருத்யந்தி பிதாமஹா:। வைஷ்ணவோ ந: குலே ஜாத: ஸ ந: ஸந்தார யிஷ்யதி॥**) எனறு முன்பே லோகாந்தரஸ்த₂ரான பிதருக் கள் ஸ்வகுலத்திலே ஒருவன் வைஷணவனுகப் பிறந்தால் அவனேயே தங்களுககு உத்தாரகனுகச் சொலலக்கடவ திறே. 12. "**वैकुण्ठे तु परे लोके**" (**வைகுண்டே₂ து பரே லோகே**) எனறு சொலலப்படுகிற லோகாந்தரஸ்த₂ரான நாத₂முனி ப்ரப்₄ருதிகள், ஸவகீயமான பரபந்ந குலத்திலே நித்ய ஸூரிகளில் தலேவராய வைஷ்ணவாக்₃ரேஸரராய ஒரு மஹாநுப₄ாவன் திருவவதாரம பண்ணினல், அவரையே தங்களுககு உததாரகராக நினேததிருககச் சொல்ல வேணடாவிறே. "பித்ராதி₃களுக்கு வைஷ்ணவத்வம்

இல்லாமையாலும், அவர்களுக்கு ப்ராப்யமான தே₃ஶ விஶேஷம் வேறே ஒன்று உண்டாயிருக்கையாலும், உத்தரணுபேக்ஷையுடையவர்களாகையாலும் ஸ்வகுலோத்பன்னனை வைஷ்ணவனை உத்தாரகனைச் சொல்லக் குறையில்லை. இவர்கள்தாம் வைஷ்ணவாக்₃ரேஸரராகையாலும், ப்ராப்யபூ₄மி கைபுகுந்திருக்குமவர்களாகையாலும், உத்தரணுபேக்ஷாரஹிதராயிருக்கவடுக்குமத்தனை போககிக் காலவிப்ரக்ருஷ்டரான இவர் பக்கலிலே ஸ்வோத்தாரகத்வ பு₃த்₃தி₄ பண்ணக்கூடாதே" என்னில்-அங்ஙனே சொல்லப் படாது. இதுவும் கூடும். எங்ஙனேயென்னில்—நாத₂முனிகளுக்கு ஆழ்வாரிடத்திலே உத்தாரகத்வப்ரதிபத்தி நடக்குமே; அதில் சோத்₃யமில்லையிறே; 'இனி, நாத₂முனிகள் தமக்கு உத்தாரகமாக ஆழ்வாருடைய திருவடிகளை அறுதியிட்டிருக்கையாலும், ஆழ்வார் தாமும பு₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து— **9. "रामस्य दक्षिणो बाहुः"** (ராமஸ்ய த₃க்ஷிணோ பா₃ஹு:) என்கிறபடியே நம்முடைய அவயவமாக நினைத்திரும். இவ்யக்திக்கடி நாமாகையாலே நமக்கடியுமாயிருக்கும்— என்று உடையவரை ஆழ்வார் தமக்குத் திருவடிகளாக அறுதியிட்டு அன்றே அருளிச்செய்கையாலும், நாத₂முனிகள் ஆழ்வார் ப்ரஸாதி₃த்த வ்யக்தியிலே பரிபூர்ணமாக உத்தாரகத்வத்தை அறுதியிட்டு, உயயக்கொண்டார்க்கு வெளியிட்டருள, அவர் மணக்கால் நம்பிக்கு வெளியிட்டருள, மணக்கால் நம்பியும் ஆளவந்தாருக்கு வெளியிட்டருள, ஆளவந்தாரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாத₃த்தில் முதலிகளில் திருமலை நம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான், பெரியநம்பி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர் தொடக்கமானார்க்கு வெளியிட்டருள, இவர்களடையத் தந்நிஷ்ட₂ராய், இந்த ரஹஸ்ய விஶேஷத்தைத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டு, உடையவரோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄ம் தங்களுக்கு வேணுமென்று கொண்டு "கொடுமின் கொண்மின்" என்றும் **13. "तस्मै देयं ततो ग्राह्यम्"** (தஸ்மை **தே₃யம் ததோ க்₃ராஹ்யம்**) என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாங்கள் உடையவர்க்கு ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களை உபதே₃ஶித்து

ஆசாரய வயாஜேந ஸமப₃நத₄ம பெறறு, தநதாம குமாரா களையும ஆஶரயிபபிதது, அத₃வாரகமான ஸமப₃ந்த₄ததிலும ஸத₃வாரகமான ஸமப₃நத₄ததையிறே கனகக நினைத திருநதது ஸவோதபாத₃க விஷயீகாரக விஷயததில ஸவோததாரகதவ பரதிபததி பணணியிருநதாாகள— எனறபடி. க₄ணடாகாணன பககல பணணின விஷயீகாரம அவனுடன பிறநதவனளவும சென்றுபபோலவும, ஸ்ரீவிபீ₄ஷ ணாழவான பககல பணணின விஷயீகாரம, கூடச சென்ற நாலவரளவும சென்றுபபோலவும், ஸ்ரீபரஹ லாத₃ாழவான பககல பணணின விஷயீகாரம ததஸம ப₃நதி₄களளவும சென்றுப போலவும நினைததிருநதாாகள ப₃நத₄மோக்ஷஙகளிரணடுககும ஹேதுவான பரத₂மபாவ விஷயீகாரம அபபடிச செயதபடி கணடால, மோக்ஷைக ஹேதுவான சரமபாவ விஷயீகாரம இபபடியே செயயச சொலல வேணடாவிறே இவாகளெலலாரும இவரிடத திலே உததாரகதவததை அறுதியிட்டிருககைககு நித₃ாநம நாத₂முனிகளிறே உடையவாககு இவாகளாசாரயாக ளானது எதிலே அநவயிககிறதெனனில, உபகாரகதவத திலே அநவயிககுமிததனை, உததாரகதவததில புகாது ஆசாாயதவநதான உபகாரகதவேநவும உததாரகதவே நவும த₃விவித₄மாயிருககும அதில உபகாரகதவேந ஆசாா யதவமே இவாகள பககலிலுளளது தஙகள பககல உததாரகதவமுணடாகில, தநதாம குமாராகளை இஙகு ஆஶரயிபபிககக கூடாதிறே தஙகள பககல உபகார கதவமே உளளதெனனுமிடததை இவவழியாலே தோறறு விததாாகள

உததாரகதவநதான வயகதிதரயக₃தமாயிருபபது, ஈஶவரனிடததிலும், ஆழவாரிடததிலும, உடையவரிடததிலு மிறேயுளளது உப₄யவிபூ₄திககும கடவனிறே உததாரக னான 14 "**अस्या मम च शेषं हि विभूतिरुभयात्मिका**" (அஸ்யா மம ச ஶேஷம ஹி விபூ₄திருப₄யாத்மிகா) எனறு உப₄யவிபூ₄ திககும கடவனனை ஸ்ரீமான தானெனனுமிடததைத தானே அருளிசசெயதான ஆழவாா "பொனனுலகாளீரோ புவனி முழுதாளீரோ" எனறு உப₄யவிபூ₄தியும தாமிட்ட

வழக்காய் இருக்குமென்னுமிடத்தைத் தாமே அருளிச்செய்தார். பெரியபெருமாள் உப4யவிபூ4தியும் கொடுக்கப்பெற்று உடையவரானாரிறே இவர். ஆகையாலே இது வ்யவஸ்தி2த விஷயமாயிருக்கும். அவ்யக்தித்ரயத்திலும் உடையவரிடத்திலே உத்தாரகத்வம் உறைத்திருக்கும், ஈஶ்வரன் ஆழ்வாரை இவ்விபூ4தியிலே நெடுநாள் இட்டுவைத்து ஜக3த்தைத் திருத்துவதாக நினைத்தவளவிலே, முப்பத்திரண்டு திருநக்ஷத்ரத்துககுள்ளே, "கூவிக்கொள்ளும் காலம் இன்னம் குறுகாதோ" என்றும், "எந்நாள் யானுன்னை இனி வந்து கூடுவனே" என்றும், "மங்கவொட்டுன் மாமாயை" என்றும் அறப்பதறி வீடு பெற்றாரிறே. அந்த இழவெல்லாம தீர உடையவரை நூற்றிருபது திருநக்ஷத்ரமிட்டுவைத்து ஜக3த்தை வாழ்வித்தானிறே; ஆழ்வார் காலத்தில் இலலாத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ருத்3தி4 இவர் காலத்திலே பொலிநததிறே. இதுக்கு நித3ானம் - உத்தாரகத்வத்தினுடைய உறைப்பாயத்து. ஆழ்வார்தாமும் "கடல் வண்ணன பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்து இசை பாடியாடி உழிதரக் கண்டோம்"என்று நிஶ்சயித்து அருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையாலே, இவரே ஸர்வோத்தாரகர். ஆசார்யத்வத்திலே வந்தால் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸங்காசார்யத்வத்தையே முக்2யமாகக் கொள்வது இவர் பக்கலிலேயாய்த்து. அநர்த்த2ங்கண்டால் ஆற்றாமையும், மிக்க க்ருபையும் உடையவராயிறே இவரிருப்பது. இதுதான் வ்யவஸ்தி2த விஷயமாகையாலே து3ர்லப4மாயிருக்கும். ஆகையிறே ஆசார்யத்வத்தை ஆசைப்பட்டு ஸ்ரீகீ3தையை உபதே3ஶிக்குமளவிலே. 15. "**यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम्**" (யச்ச்2ரேயஸ் ஸ்யாந் நிஶ்சிதம் ப்3ரூஹி தந்மே ஶிஷ்யஸ் தேऽஹம் ஶாதி4 மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம்) என்று தானும் ஸ்வாநுவ்ருத்தி ப்ரஸங்காசார்யனாய், 16. "**तद्विद्धि प्रणिपातेन परिप्रश्नेन सेवया। उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥**" (தத்3வித்3தி4 ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா। உபதே3க்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ் தத்வத3ர்ஶிந: ॥) என்று ஸ்வவ்யதிரிக்த விஷயத்திலும் ஸ்வாநுவ்ருத்தி ப்ர

ஸந்நாசார்யத்வத்தையிறே சொல்லிற்று. ஆகையாலே, ஆழ்வாரிடத்திலும், அவரடியாக வந்த இவரிடத்திலும் க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யத்வம் வ்யவஸ்திதம்.

இன்னமும் இவருடைய உத்தாரகத்வஸாத₄கங்களான ஆசார்ய திவ்யஸூக்திகள் பலவும் சொல்லப்படுகிறது. பெரியநம்பி மது₄ராந்தகத்து ஏரிகாத்தபெருமாள்கோயில் திருமகிழ் அடியிலே எழுந்தருளியிருந்து, 17. "**चक्रादिधारणं पुंसां परसम्बन्धवेदनम्। पतिव्रतानिमित्तं हि वलयादिविभूषणम्॥**" (சக்ராதி₃தா₄ரணம் பும்ஸாம் பரஸம்ப₃ந்த₄வேத₃நம்। பதி வ்ரதாநிமித்தம் ஹி வலயாதி₃விபூ₄ஷணம்॥) என்றும், 13. "**एवं प्रपद्य देवेशं आचार्यः कृपया स्वयम्। अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं सर्वेश्छन्दोधिदैवतम्॥**" (ஏவம் ப்ரபத்₃ய தே₃வேஶம் ஆசார்ய: க்ருபயா ஸ்வயம்। அத்₄யாபயேந்மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்ச₂ந்தே₃ாதி₄தை₃வதம்॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄ பூர்வகமாக உடையவர்க்கு த்₃வயோபதே₃ஶம் பண்ணியருளி, "நாம் உமக்கு ஆசார்யராகவேணுமென்று பெருமைக்குச் செய்தோமில்லை. ஆளவந்தார் கணிசித்த விஷயமென்று செய்தோமித்தனை. ஆழ்வார் உம்மைக் கடாக்ஷித்து "கலியும் கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று அருளிச்செய்தாராகையாலே அப்படிப்பட்ட மஹாநு பா₄வனன்றோ; இவ்வழியாலே தேவரீரோட்டை ஒரு ஸம் ப₃ந்த₄ம் வேணுமென்றும் செய்தோமித்தனை. "வெங்கதி ரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி விண்முழுதும் உய்யக்கொண்ட வீரன்" என்றும், 19. "**जनकानां कुले कीर्तिमाहरिष्यति मे सुता**" (ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, தேவரீர் வந்தவ தரிக்கையாலே ப்ரபன்னகுலமாக விளங்கப்போகிறது. தேவரீரே ஸர்வோத்தாரகர். அடியேன் ரஹஸ்யத்திலே நினைத்திருப்பதும் அப்படியே" என்றருளிச் செய்தார். இவ் வார்த்தையை ஸம்ப்ரதா₃யமென்று பிள்ளையருளிச்செய்வர்.

பெரியதிருமலைநம்பி திருமாளிகையிலே, உடையவர் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருந்து இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்ட்ட₂

மான ஸ்ரீராமாயணம் நம்பி பக்கலிலே கேட்டருளுகிறவள விலே, 20. "यश्च रामं न पश्येत्तु" (யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து) என்கிற ஶ்லோகம வந்தவாறே ஸ்வகதஸ்வீகார பரகத ஸ்வீகாரங்களிரண்டுமனறியிலே தானும் பிறரும தனனை இகழுமபடி வர்த்திக்கிற சேதனனுக்குத் தஞ்சமேதென்று கேட்டருளினவளவிலே, "நிதயஸூரிகளில தலைவரான தேவரீருடைய அபி₄மானமே அமோகே₄ாத்தாரகம" எனறு அருளிச்செயதார். பின்பு எமபாரை உத₃கபூாவகமாக உடையவர்கு ஸமர்ப்பித்து, "நீர் உடையவரை நமபி லும் அதி₄கராக நினைத்திரும; அவர் திருவடிகளே தஞ்சம; அவர் ஸாவோத்தாரகராகத் திருவவதரித்தவர். ஆகை யாலே இவரோட்டை ஸமப₃ந்த₄ம நேராகப பெற்றதில்லை யென்று ஸ்ரீ ராமாயண வயாஜத்தாலே ஒரு ஸமப₃ந்த₄ம் பெற்றோம். ஆளவந்தாரும இழவோடே எழுந்தருளும் படிகாணும் இவருடைய ஏற்றமிருப்பது. இநத மஹாநு ப₄ாவனோட்டை ஸமப₃ந்த₄த்தாலே நீரும நிழலுமடிதாறுமா யிரும" என்றருளிசசெயதாா. இதுவும் ஸமப்ரத₃ாயம.

திருக்கோட்டியூரிலே உடையவர் எழுந்தருளி நமபி பக்கலிலே சரமஶ்லோகம் கேட்கிறபோது, தஞ்சமான அாத்த₂விஶேஷங்களையெலலாம அருளிச்செயது, "தேவரீ ரைப் பலகாலும துவளப்பணணினத்தைத் திருவுளளத் திலே கொள்ளாதேகிடீர். அர்த்த₂ததின் சீர்மையை வெளி யிடவேண்டிச் செய்தோமித்தனை. தேவரீர் லோக ஸம் ரக்ஷணார்த்த₂மாகத் திருவவதரித்தருளிற்று. நாத₂முனி களுககுத் தஞ்சமான விஷயம் தேவரீர். இப்படிப்பட்ட மஹானுப₄ாவனோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄முண்டாகப் பெற்றோ மென்று மார்பிலே கைபொகட்டு உறங்கலாம்படிக்கு உடலா யிருக்கிறது. எங்களாசார்யரான ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாத₃த் திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளிலே இத்₃த₃ர்ஶநத்தை நிர் வஹிக்க ஆளுண்டாயிருககவும், தேவரீரே த₃ர்ஶநப்ர வர்த்தகராக வேணுமென்று பேரருளாளன் ஸன்னிதி₄யிலே ப்ரபத்தி பண்ணியருளித் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிற போது, 'இந்த மஹானுப₄ாவனோடே நாலு நாளாகிலும்

கலந்து பரிமாறப் பெற்றேமில்லையே’ என்று இழவோடே எழுந்தருளினர். ஆகையாலே இத்₃தூ₃ர்ஶநம எம்பெருமானர் தூ₃ர்ஶநமென்று தேவரீர் திருநாமத்திலுலே நாள் தோறும் கொழுநதுவிட்டு விளங்கப்போகிறது” என்று அருளிச்செய்தார்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி நியோக₃த்தாலே உடையவர் திருமாலையாண்டான் பக்கலிலே திருவாய்மொழி நடத்தாநிற்க, இடையிலே ஒரு அாத்த₂ வ்யதயாஸத்தாலே வயாக₂யானம நடத்தாமல் தவிர, இத்தைத திருககோட்டியூர் நம்பி கேட்டருளிக கோயிலேற எழுந்தருளினவளவிலே திருமாலையாண்டானையழைத்தருளி, “நீரிவருக்கு அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபனம் பண்ணுகிறேமென்று இராதேகொளளும். இவர்கது ஆளவந்தார்க்குத் தோற்றின அாத்த₂மொழிய விபரீதார்த்த₂ம தோற்ருது. ஸாந்தீ₃பநி பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேத₃ாத்₄யயநம் பணணினுபபோலே காணும உம்முடைய பக்கலிலே இவர் திருவாயமொழி கேட்கிறது” என்றருளிச்செய்து, விட்ட தருவாய தொடங்கி உடையவர் மடத்திலே திருக்கோட்டியூர் நம்பியும, திருமாலையாணடானும், பெரியநம்பியும் கூட எழுந்தருளியிருந்து திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யானம் நடத்துவியாநிற்க, “பொலிக பொலிக” வந்தவாறே, “கலியும் கெடும்” என்கிற விடத்திலே நம்பியும் உடையவரை ஏறவும் இறங்கவும் பார்க்க, உடையவர் அத்தைககணடருளி இதுககுப்பொருளே தென்று கேட்க, “தேவரீர் திருவவதரித்து இதினுடைய அர்த்த₂த்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே கேட்கவேணுமோ? ப்ரபன்ன குலோத்தாரகரான தேவரீரே இதுக்குப் பொருள்; அஸ்மத₃ாதி₃களைக் கரையேற்றுகைக்காகவன்றே நித்யவிபூ₄தியில் நின்றும் இங்கே எழுந்தருளிற்று” என்று அருளிச்செய்தார். இத்தைக கேட்டிருந்த திருமாலையாண்டானும், ஹர்ஷபுளகிதக₃ாத்ரராய், “இனி நான் ஆளவந்தாரை அறியேன்; எல்லாப் பேறும் தேவரீரே; தேவரீரோடு உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄மே அடியேனுடைய பேற்றுக்கு ஸாத₄னம்” என்றருளிச் செய்தார்.

உடையவர், ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் பக்கலிலே சென்று ஸ்வாநுவர்த்தனத்தாலே அவரை உகப்பித்துப் பரமரஹஸ்யமான சரமோபாயத்தைப் பெற்று ப்ரீதராய் எழுந்தருளியிருக்க. அவ்வளவிலே உடையவரை அழைத்தருளி, "நாம உமக்குச் சரமோபாய ரஹஸ்யததைச் சொனனோமேயாகிலும இது முக்₂யமாக விலைச்செல்லுகிறது உம்முடைய பககலிலேதானே" என்றருளிச் செயதார். "இதுக்கு நித₃ானம் நாத₂முனிகளாகையாலே நீரே ஸர்வோததாரகராகக குறையிலலை" என்றும் அருளிசசெய்தார்.

இப்படி ஐவரும் கூடி உடையவர்க்கு ஆசார்யர்களாக இருந்தார்களேயாகிலும, தாங்கள் தஞ்சமாக அறுதியிட்டிருப்பது உடையவரிடத்தில் உத்தாரகதவத்தையிறே. திருக்கோட்டியூர் நம்பி தம் குமாரததியாரை உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிப்பித்தவளவிலே, உடையவர் அப்பெண்பிள்ளையை ஏகாந்தத்திலே அழைத்தருளித் தம் திருவடிகளிரண்டையும காட்டி, "பெண்ணே! இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திரு" என்றருளிச்செய்தார். அந்தப் பெண்ணும், "'மேவினேனவன் பொனனடி மெய்ம்மையே' என்று, தேவரீர் எங்கே எழுந்தருளியிருந்தாலும், அடியேனுக்கு தேவரீருடைய திருவடிகளே தஞ்சம்; தேவரீருக்கு ஆசார்யரான எங்கள் அய்யர் நினைத்திருக்கும்படி கண்டால் தேவரீருக்கு அஙங்யார்ஹஶேஷபூ₄தையான அடியேன் நினைத்திருக்கச் சொல்லவேணுமோ" என்று சொன்னாளாகப் பிள்ளை அருளிச்செய்வர். திருக்கோட்டியூர் நம்பி தம்முடைய அந்திமத₃ஶையிலே குமாரத்தியாரை அழைத்தருளி, "பெண்ணே! நம் ப்ரயாணத்தில் நீ நினைத்திருப்பது என்" என்ன, "அய்யரே! எங்களாசார்யரான எம்பெருமானாரோடு உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே தேவரீருக்குப் பேறு முற்படப் பெற்றதே என்று நினைத்திருக்கின்றேன்" என்ன, அவரும், "வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன்" என்று அப்பெண்பிள்ளையை அழைத்தருளி, ஆளவந்தார் ப்ரஸாத₃லப்₃த₄மான விக்₃ரஹத்தை ஸாதி₃த்து

உள்ளிறகருததும வெளியாமபடி 'எமபெருமானுா திருவடிகளே ஶரணம' என்று திருநாட்டுககெழுநதருளினா இததால எமபெருமானாரிடததிலே நிஸஸமஶயமாக உததாரகததவததை அறுதியிட்டாா என்னுமிடம ஸித₃த₄மாயிற்றதிறே

திருககசசி நமபி ஒருநாள ராதரிகாலததிலே பேரருளாளா ஸன்னிதி₄யிலே நெடுமபோது திருவால வட்டம பரிமாற 'நமபி! ஒன்று சொலலுவாரைபபோலே இராநின்றீா, என?' என்ன, "நாயிநதே! இளையாழவாா, 'சில நினைவுகள நினைததேன அவை எவை என்று தேவரீரிடததிலே கேட்டுவநது சொலலவேணும' என்றுா அவற்றை அருளிசசெயயவேணும" என்ன, "வாரீா! அவா அறியாததோ நாம சொலலபபோகிறது ஸாநதீ₃பனி பககலிலே நாம அத₄யயனம பணணினாபபோலே காணும அவா இருககுமபடி ஸகலஶாஸதரஙகளும ஸகலோபாயங களும அறிநத ஸாரவிததமராய, நம முதனமையிலே அடிமை செயவாரில தலைவராய, தம பககலிலே ஸகலாாததஙகளும கேட்டு நாட்டஙக வாழவேணடியிருகக, நாமொன்று சொலலக கிடககிறதோ? பினனையும உமமை யிடுவிதது கேட்கிறாரிததனை" என்றருளிசசெயதாா

"உடையவா, பெரியநமபி தொடககமான ஐவாகளுக குமஶிஷயராய, அவாகள ஆசாாயாகளாயிருகக, ஶிஷய ரான இவரோட்டை ஸமப₃நத₄ததாலே அவாகள பேறு பெற்றாாகள என்று சொலலுமபடி எஙஙனே? ஆசாாய ஸமப₃நத₄ததாலேயன்றே ஶிஷயனுககுப பேறு" என்னில- த₃ஶரத₂வஸுதே₃வாதி₃களிடததிலே பிறநத ராமக்ருஷ்ணாதி₃கள் வித₃யாப₄யாஸததுககுடலாக விஶ்வாமிதரஸாநதீ₃பனி ப்ரப₄ருதிகளை ஆசாாயதவேந வரிதது 21 "**किंकरौ समुपस्थितौ**" (கிஙகரௌ ஸமுபஸதி₂தௌ) என்றும, 22 "**तवाहं दासभूतोऽस्मि किमद्य करवाणि ते**" (தவாஹம தா₃ஸபூ₄தோऽஸமி கிமத₃ய கரவாணி தே) என்றும இதயாதி₃களில் சொலலுகிற படியே தாஙகள ஶிஷயராய நின்றவிடததில ஶிஷய ஸமப₃நத₄ததாலே உபதே₃ஶகதவேந நின்று கு₃ருககளான

விஶ்வாமித்ராதி₃களுக்குப் பேறுண்டானபோலே, ஶிஷ்யரான இவரோடுண்டான ஸம்பந்₃த₄த்தாலே ஆசார்யர்களான பெரியநம்பி தொடக்கமானார்க்கும் பேறுக்குக் குறையில்லை. 23. "**विष्णुर्मानुषरूपेण चचार वसुधातले**" (விஷ்ணுர் மாநுஷ ரூபேண சசார வஸுதா₄தலே) என்றும், 24. "**इदानीमपि गोविन्द लोकानां हितकाम्यया। मानुषं वपुरास्थाय द्वारवत्यां हि तिष्ठसि॥**" (**இதா₃நீமபி கோ₃விந்த₃ லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா। மாநுஷம் வபுராஸ்தா₂ய த்₃வாரவத்யாம் ஹி திஷ்ட₂ஸி॥**) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாக்ஷாத் ஸர்வேஶ்வரன் தானே மாநுஷரூபத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு ஶிஷ்யத்வபூ₄ர்வகமாக வந்தாராய், தன்னில் தானென்ன தன்மையாயிருக்கையாலே, அவர்களும் அடியறிந்தவர்களாகையாலே, உபதே₃ஷ்ட்ருத்வபூ₄ர்வனையொழிய வஸ்துத: அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபனத்₃வாரா கு₃ருத்வம் தங்களுக்கு இல்லாமையாலே அவர்களுக்குப் பேறு அவராலேயாகக் குறையில்லை. இங்கு அப்படிக் கூடாதே - என்னில். இங்கும் கூடும். எங்ஙனேயென்னில்- 25. "**आचार्यस्स हरिस्साक्षात् चररूपी न संशयः**" (ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத் சரரூபீ ந ஸம்ஶய:) என்றும், 26. "**गुरुरेव परं ब्रह्म**" (கு₃ருரேவ பரம் ப்₃ரஹ்ம) என்றும், "பீதக வாடைப் பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும், "திருமா மகள் கொழுநன் தானே குருவாகி" என்றும் இத்யாதி₃களில் சொல்லுகிறபடி உடையவரும் அவதார விஶேஷமாகையாலும், பெரியநம்பி தொடக்கமானார் இவர்க்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபனத்₃வாரா ஆசார்யர்களன்றிக்கே, இவரோடே நமக்கொரு ஸம்பந்₃த₄ம் உண்டாகவேணுமென்னுமதிலே நோக்காய ஆசார்யத்வத்தை வ்யாஜமாக நினைத்திருக்கையாலும், நாத₂முனிகளுடைய ஸம்ப்ரதா₃ய ஶ்ரவணத்தாலும், பேற்றுக்கு உடலாக உத்தாரகத்வத்தை இவரிடத்திலே அறுதியிட்டிருந்தார்கள். பரத₂மகு₃ருவான எம்பெருமானுக்கும் இவர் உத்தாரகரானபடி கண்டால், அவாந்தர கு₃ருக்களுக்கு இவர் உத்தாரகராகச் சொல்ல வேண்டாவிறே. உத்தாரகராகையாவது — ஸ்வரூபஸத்₂பூ₄ர்வம் அழிந்து அத₄:பதிதனானவனை ஸ்வரூபஸத்₂பூ₄ர்வத்தை

உண்டாக்கிக் கரைமரம் சேர்க்கையிறே. பா₃ஹ்ய குத்₃ருஷ்டிகள் ப்₃ரஹ்மஸ்வரூபத்தை இல்லை செய்ய, அத்தாலே ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யில்லாமல், அத₄:பதிதனவளவிலே, ஸகல வேதா₃ந்தங்களாலும் பரப்₃ரஹ்மத்தை ஸ்வரூப ஸித்₃தி₄யுண்டாக்கிக் கரைமரம சேர்த்தாரிறே. இன்னமும் 27. "गोपालो यादवं वंशं स्वय(मग्न)मभ्युद्धरिष्यति" (கோ₃பாலோ யாத₃வம் வம்ஶம் ஸ்வயம் (மக்₃நம்) அப்₄யுத்₃த₄ரிஷ்யதி) என்று நாரத₃பு₄க₃வான் க்ருஷ்ணாவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்து, யது₃வமஶத்தை ஒரு கோ₃பாலன் வந்து உத்₃த₄ரிக்கப் போகிறானென்று சொன்னாப்போலே, ப்ரபன்னஜனகூடஸ்த₂ரான ஆழ்வாரும் உடையவருடைய திருவவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்து "கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்" என்று ஒரு மஹானுப₄ாவன் திருவவதரித்து பரபன்னகுலமாக வாழுமபடிக்கு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீ கொழுந்துவிட்டுச் செல்லுமபடி பண்ணபபோகிறாரென்று அருளிச்செய்தரரிறே. ஆகையாலே ஆளவந்தார் தொடககமான முன்புள்ள முதலிகள் பலரும த₃ர்ஶந ப்ரவர்த்தகராயிருக்க, இங்கும் அங்கும இவர் திருநாமததாலே த₃ர்ஶநம் பேறு பெற்று - எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸனஸ்த₂ரும், ஜ்ஞாநாதி₄கரான ஸநயாஸிகளும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், ஏகாங்கிகளும, ஜஞாநாதி₄கைகளான அமமையார்களும் நிரவதி₄க வைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே வாழ்ந்தது. அந்த ஸம்ருத்₃தி₄ இன்றளவும வெள்ளமிட்டுப் பெருகும்படி ராமாநுஜ த₃ர்ஶந மென்று கொழுந்துவிட்டுச செல்லுகிறது.

ஸாவேஶ்வரன் க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே அர்ஜுனவ்யாஜத்தாலே ஸவவிஷயமான சரமஶ்லோக முக₂த்தாலே ப்ரத₂மோபாயத்தை நிஶ்சயித்துக் காட்டினாப்போலே, உடையவரும் அவதார விஶேஷமான தம் பக்கலிலே சரமோபாயததை நிஶ்சயித்து அருளிசசெய்தாரிறே. எங்ஙனேயென்னில: திருநாராயணபுரததிலே உடையவர் முதலிகளும் தாமுமாக எழுந்தருளியிருக்கிறநாளிலே முதலியாண்டான் யாத₃வகி₃ரி மாஹாத்மயம் வாசியாநிற்க, 28. "अनन्तः प्रथमं

(அநந்த: ப்ரத₂மம் ரூபம் லக்ஷ்மணஶ்ச தத: பரம்| ப₃லப₄த்₃ரஸ்த்ருதீயஸ்து கலௌ கஶ்சித் ப₄விஷ்யதி ||) என்கிற ஶ்லோகம் வந்தவாறே சதுர்த்த₂பாத₃த்துக்குப் பொருள் ஏதென்று சில முதலிகள் முதலியாண்டானைக் கேட்க, அவரும் உடையவர் திருமுக₂மண்ட₃லத்தைப் பார்க்க, உடையவரும், 'ஆழ்வாரை அபேக்ஷித்து ருஷி சொன்னதாயிருக்கும' என்று அருளிச்செய்ய, அதினாலே முதலிகளுக்கு த்ருப்தி யில்லாதபடியைக்கண்டு "இற்றைக்குச் சொல்லும்; பின்னை வெளியிடுகிறோம" என்றருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே மாஹாத்ம்யத்தை முட்ட வாசித்துக்கட்டி, கோ₃ஷ்டி₂யும் குலைந்துபோய் அன்று ராத்ரிகாலத்திலே முதலியாண்டான், எம்பார், திருநாராயணபுரத்தரையர், மாருதியாண்டான், உக்கலம்மாள் இவர்கள் ஐவர்களும் உடையவர் திருவடிகளிலே த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து, 'தேவரீர் அடியோங்களுக்கு அவ்வர்த்த₂த்தை அருளிச்செய்யவேணும' என்ன, "ஆகில் இத்தை ஒருவர்க்கும வெளியிடாதே கிடீர்கள். இதிலே ப்ரதிபத்தி பிறககிறது மிகவும் து₃ர்லப₄மாயிருக்கும்" என்றருளிச்செய்து, 28. "**कलौ कश्चिद्भविष्यति**" (**கலௌ கஶ்சித் ப₄விஷ்யதி**) என்றதுக்கு நாமே விஷயம்; நம் பிறவி ஸர்வோத்தாரகமாகப் பிறந்த பிறவியாயிருக்கும். ஆகையாலே எல்லாரும் நம்மைப் பற்றி நிர்ப்ப₄ரராய் இருங்கோள். ஒரு குறைகளுமில்லை" என்றருளிச்செய்தார். இவ்வர்த்த₂ம் பரமரஹஸ்யம்.

உடையவர்தாம அவதார விஶேஷமென்னுமிடத்தைப் பலரும் வெளியிட்டார்களிறே. எங்ஙனேயென்னில்-அழகர் ஸன்னிதி₄யிலே திருவத்₄யயனம் நடவாநிற்க, ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே நம்மிராமாநுசமுடையார்க்கு அருளப்பாடென்று திருவுள்ளமாய் அருள, 'நாயிந்தே' என்று முதலிகளெல்லாம் எழுந்திருந்து, அழகர் திருவடிகளுக்கு ஆஸன்னமாக எழுந்தருள, பெரியநம்பி வழியிலே சிலர் எழுந்திருந்து வாராமலிருக்க, 'நாமழைக்க நீங்கள் வாராமலிருப்பானேன்' என்ன, "இராமாநுசமுடையார்க்கு அருளப்பாடென்று தேவரீர் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே

அவர் எங்களுக்கு ஶிஷ்யராய் இருக்கையாலே, அவர் எங்களுக்கு ஶேஷபூ₄தரன்றே என்று வாராமலிருந்தோம" என்ன, அவரும "நம்மை து₃ஶரத₂வஸுதே₃வாதி₃கள் புத்ரப்ரதிபத்தி பண்ணிணப்போலே இருந்தது நீங்கள் நம இராமாநுசனை ஶிஷ்யபரதிபத்தி பண்ணினது. நம் முதன்மையிலே அடிமை செய்வாரில தலைவரான இவரோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துக்கொண்ட உங் களுககு க₃தி ஏது?" என்று அருளிச்செயதார். பின்பொரு நாள கிடாமபியாசசானை அழைத்து அருளபபாடிட்டருளி, ஒரு பாசுரம் சொல்லிக காணுமென்ன, அவரும், **29. "न धर्मनिष्ठोऽस्मि"** (ந த₄ர்மநிஷ்டே₂ாஸ்மி) என்று தொடங்கி **29. "अकिञ्चनोऽनन्यगतिश्शरण्य त्वत्पादमूलं शरणं प्रपद्ये ॥"** (அகிஞ்ச **நோऽநந்யக₃திஶ்ஶரண்ய த்வத்பாத₃மூலம் ஶரணம் ப்ர பத்₃யே ॥**) என்றருளிச்செய்ய, "நமமிராமாநுசனையுடையை யாய் வைத்து அநங்யக₃தி என்று சொல்லப்பெறுய் காண்" என்றருளிச்செய்தார். அதாவது - "எல்லார்க்கும் புகலிட மாய், ஸர்வோத்தாரகரான நம்மிராமாநுசனிருககச் செய்தே உமக்கு ஒரு குறைகளுமில்லை. மார்விலே கைபொகட்டு உறங்கும்" என்றருளிச்செயதார் எனறபடி.

பெருமாளகோயிலிலே ஒரு வைஷ்ணவனுக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தானுய், அந்தப் பிள்ளை ஐந்து ஆறு வயஸ் ஸளவும வாரத்தை சொலலாமல் ஊமையாயிருந்து, அநங் தரம இரண்டு மூன்று ஸம்வதஸரம அவனைக் காணுமல் போக, சில நாளைக்குப் பின்பு அவன் வார்த்தை சொலல வல்லனுய் வந்தவாறே, இந்த ஆஶ்சர்யத்தைககேட்கைககு, 'ஊமாய! நீ இத்தனை நாளும எங்கு போனுய?' எனறு சிலர் கேட்க, அவனும 'க்ஷீராப்₃தி₄க்குப போனேன்' எனன, அங்கே விஶேஷமேதென்று கேட்க, "திருப்பாற கடல் நாத₂ன் ஸேனைமுதலியாரையழைத்தருளி,"எல்லாரும நமககாளாமபடி நீர்போய் அவதரித்து ஜக₃த்தையடையத திருத்தும?' என்று நியோகி₃கக, அப்படியே ஸேனை முதலி யாரும இளையாழ்வாராய் வந்தவதரித்திருககிருரென்று திருப்பாற்கடல் நாத₂ன் ஸன்னிதி₄யிலே ஶ்வேதத்₃வீப

வாஸிகள் ப்ரஸங்க₃ம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்று சொல்லி, உடனே அந்தப்பிள்ளை அந்தர்த்த₄ானம் பண்ணிப்போயிற்று.

உடையவர் யாத₃வப்ரகாஶனோடே ஶாஸ்த்ரபாட₂ம் காலக்ஷேபம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நாளிலே, அந்த ராஜ்யத்து ராஜாவினுடைய பெண்ணை ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு பிடித்து நலிய, அத்தை யாத₃வப்ரகாஶனுக்கு அறிவிக்கப் பண்ண, அவனும் அதிக்ரூரமான மந்த்ரங்களை ஜபித்துக் கொண்டு இளையாழ்வார் தொடக்கமானாருடனே சென்று அத்தைப் போகச்சொல்ல, அது முடக்கின காலைநீட்டி, “நீ போகச்சொன்னால் உனக்கு ப₄யப்பட்டுப் போகேன்” என்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல, “ஆனால், நீயார் போகச் சொன்னால் போவுதி?” என்ன, “உன்னுடனே வாசிக்கிற வர்களிலே ஒருவர் அநந்தக₃ருட₃விஷ்வக்ஸேநாதி₃களான நித்யஸூரிகளில் தலைவரிலே ஒருவராயிருப்பார்” என்று உடையவரைக் காட்டி, “அவர் போகச்சொன்னால் அவர் திருவடிகளிலே த₃ண்ட₃னிட்டுப் போகிறேன” என்று சொல்லுகையாலே, உடையவர் அவதார விஶேஷமென்னு மிடத்தை ப்₃ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸும் வெளியிட்டதிறே.

உடையவரும் ஶாரதா₃ பீட₂த்துக்கு எழுந்தருளின வளவிலே ஸரஸ்வதியும் எதிரே புறப்பட்டு வந்து, “இவர் ஸர்வேஶ்வரனுடைய அம்ஶாவதாரமே; தப்பாது” என்று சொல்லி அதிப்ரீதியோடே, 30. **“कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी”** **(கப்யாஸம் புண்ட₃ரீகமேவமக்ஷிணீ)** என்கிற ஶ்ருதி வாக்யத்துக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்யவேணுமென்று உடைய வரைக கேட்க, உடையவரும், “ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கு அப்போதலர்ந்த செந்தாமரைப் பூப்போலேயிருக்கும் திருக் கண்கள்” என்று அருளிச்செய்ய, ஸரஸ்வதியும் கேட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து “அவதார விஶேஷமான தேவரீர் நூற்றுக்காத வழி எழுந்தருளினது அடியேனைக் கடாக்ஷிக் கைக்காக எழுந்தருளிற்றே” என்று ஸ்ரீபா₄ஷ்யம் முதலான க்₃ரந்த₂ங்களையும் ஶிரஸாவஹித்து உடையவருக்கு பா₄ஷ்ய

காரரென்று திருநாமம சாததி, உடையவருடைய அவதார ரஹஸ்யததை ஸரஸவதியும வெளியிட்டாளிறே

கூரததாழவானும—உடையவருடைய நியோக₃ததாலே பேரருளாளன விஷயமாக வரத₃ராஜஸதவம அருளிச செயது நிறைவேறறினவுடனே, ஆழவானும உடையவா ஸன்னிதி₄யிலே ஸமாபபிதது, “தேவரீருடைய நியமன பரகாரததிலே வரத₃ராஜஸதவததை தேவபபெருமாள திருமுனபே விணணபபம செயதேன திருவுளளமுகநது, அவா பெருவிசுமபருளும பேரருளாளராகையாலே அடியேன கேட்டபடியே, 12 “**वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः । आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह ॥**” (**வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரீயா ஸாரதத₄ம ஜக₃தபதி । ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிநதயாதமா ப₄கதைா ப₄ாக₃வதைஸ ஸஹ ॥**) என்று சொலலுகிற பரமபத₃ததை பரஸாதி₃ததோமென்று அருளிச செயது, ‘நாம * வானிளவரசாகையாலே நமககு ஸவா தநதாயம மட்டமாயிருககும, நம முதனமையிலே அடிமை செயவாரில தலைவரிலே ஒருததரான நமமிராமாநுசனை அநுமதிகொணடு அவா தநதோமென்றுல போயவாரும’ என்றருளிசசெயதாா அபபடியே தேவரீரும திருவுளளம பறறியருளவேணும” என்று விணணபபம செயய, உடையவரும, ஆழவான திருவுளளததையறிநது அவருடைய வலததிருசசெவியிலே த₃வயததையும பரஸாதி₃த்தருளி, ‘நலமநதமிலலதோா நாடு புகுவீா” என்றருளிசசெயய, ஆழவானும ‘நானபெறற பேறு நாலூரானும பெற வேணும’ என்று விணணபபமசெயய, “கருஷணன க₄ணடாகாணன பககல பணணின விஷயீகாரம அவனுடன பிறநதவனளவும சென்றுபபோலே, நாமுமமுடைய பககல பணணின விஷயீகாரம நாலூரானளவும செலலத தட்டிலலை காணும” என்று அருளிசசெயதாா பினபிறே * கலஙகாபபெருநகரை பராபிததது

ஆழவானுககு பட்டரைககொணடு திருவத₄யயன பாயநதம நடததி, மறறைநாள் உடையவர் பட்டரையும கூட்டிககொணடு பெரியபெருமாளை ஸேவிபபதாக எழுந

தருள, அவ்வளவிலே பெருமாளும் பட்டரை அருளப்பாடிட்டருளி, "உமக்குப் பிதா போனுரென்று வ்யாகுலப்படாதே கிடீர்; நாமுமகக்குப் பிதா" என்று பட்டரை புத்ரஸ்வீகாரம பண்ணியருளி, "நீர் ஒன்றுக்கும் கரையாதே கொள்ளும் காணும். த்₃ருஷ்டத்தில உமக்கு ஒரு குறைகளும் வையோம; அத்₃ருஷ்டத்துக்கு நம் இராமாநுசனிருக்கக் கரையவேணடுவதில்லை. *'நம் பரமாயதுண்டே' என்று துணிந்திரும" என்று அருளிச்செயதார்,

உடையவா, முதலிகளும் தாமுமாக திவ்யதே₃ஶங்களெல்லாம் ஸேவிததுத் திருநகரியிலே எழுந்தருளி ஆழ்வாரை ஸேவித்துக் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு அநுஸந்த₄ாநம் பண்ணிக்கொணடு நிற்க, ஆழ்வாரும மிகவும் உகந்தருளி அர்ச்சகமுகே₂ந அருளப்பாடிட்டருளி, உடையவரைத் திருவடிகளின் கீழே திருமுடியை மடுக்கச்சொல்லி ஸகலமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும கோயில பரிகரம் அனைத்துக்கொத்தையும் அருளப்பாடிட்டருளி, "நம்மோடு ஸம்ப₃ந்த₄ம் வேண்டியிருப்பாரெலலாரும் நமக்குப் பாது₃கமாயிருக்கும நம்மிராமாநுசனைப் பற்றுங்கோள். நம்மிராமாநுசனைப் பற்றுகை நமமைப் பற்றுகையாயிருக்கும். நம்மிராமாநுசனையே நீங்களனைவரும் உடையராய்ப் பிழையுங்கோள்" என்றருளிச்செய்தார். அன்று தொடங்கி ஆழ்வார் திருவடிகளுக்கு 'இராமாநுசம்' என்று திருநாமம் ஆயிற்று. தத்பூர்வம் ஶட₂கோபபத₃த்₃வயம் மது₄ரகவிகள் என்று திருநாமமாயிருக்கும். இந்த ஸம்ப்ரத₃ாயத்தையுட் கொண்டாயிற்று அமுதனர் "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்று அருளிச்செய்தது.

மது₄ரகவியாழ்வார் ஸர்வஜ்ஞராகையாலே ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தை அறிந்து "மேவினேனவன் பொன்னடி" என்று ஸாபி₄ப்ராயமாக அருளிச்செய்தாரிறே. தாமரையடி என்னுதே பொன்னடி என்று விஶேஷணமிட்டது—பொன்னனது ஸகலத்₃ரவ்யங்களிலும் உத்க்ருஷ்டமாய், எல்லாரும் மேல்விழுந்து ஆசைப்படுமபடியுமாய், ப₂ல ப்ரஸாத₃கமுமாய், ப்ராயிக(ப்ய?)முமாய், வ்யக்தி

தாரதமயததையிடடு வாததியாமல தன பககல ருசியுளளா ரிடமெலலாம வாததிககுமபடியுமாய, ஆணகளோடு பெண களோடு வாசியறத தொடருமபடியுமாய, கைபபடடால நோககிககொளள வேணடுமபடியுமாய, இழவிலே பராண ஹானி வருகைககு உடலுமாய இருககையாலேயிறே இநத ஆகாரஙகளெலலாம உடையவா பககலிலே கணட திறே உடையவா தாம 31 **“कारुण्याद्गुरुषूत्तमो यतिपति”** (**காருணயாத₃கு₃ருஷூததமோ யதிபதி**) எனகிறபடியே எலலாரிலும உதகருஷடராய, எழுபததுநாலு ஸிமஹாஸ னஸத₂ரும ஆசைபபடடு மேலவிழுநது ஆஶரயிககுமபடி ஸபருஹணீயருமாய, மோக்ஷப₂லபரத₃ருமாய, இன ஞ ரினனவாகளெனறு அவாகளையும விடாமல, ருசியுடையவா பககலெலலாம ரஹஸயாரததஙகளை வெளியிடடருளி, அளவிறநத ஸ்ரீவைஷணவாகளோடு வாசியற வாயதத எலலாரையும ஈடுபடுததி, கருமிகணட₂னடியாக வநத து₃ாதத₃ஶையிலே முதலியாணடான தொடககமானாராலே பேணபபடடுத தமமுடைய விஶலேஷததில ஸ்ரீபாத₃ததி லுளளவாகள பலரும மூசசடஙகுமபடியாயிறே எழுநதருளி யிருநதது ஆகையால ஆழவாா திருவடிகள உடையவா தானேயிறே

உடையவா பரயாணததில மூசசடஙகினாகள பலரு முணடிறே கணியனூராச சிறியாசசான உடையவரைப பிரிநது கணியனூரிலே எழுநதருளிச சிலநாள கழிநத வாறே ஸவாசாரயரான உடையவரை ஸேவிகக வேணு மெனறு தேடடமாயெழுநதருள, நடுவழியிலே ஒரு திரு நாமத₄ாரி கோயிலில நினறும வரககணடு, அவனை, “எஙகளாசாரயரான எமபெருமானா ஸுக₂மே எழுநதருளி இருககிருரோ?” எனறு கேடக, அவனும உடையவருடைய பரயாணததைச சொலல, “எமபெருமானா திருவடிகளே ஶரணம” எனறு மூசசடஙகினாிறே குமாணடூா இளைய வில்லி எனகிறவா திருபபேருரிலே எழுநதருளியிருககச செயதே, ஒருநாள ராததிரி ஶயனததிலே உடையவா அநேகமாயிரம ஆதி₃ததயாகள சோ உதி₃ததாபபோலே

நிரவதி₄கதேஜோரூபமான தி₃வ்ய விமானத்திலே ஏறியருளி நிற்கப் பரமபத₃த்துக்கும் பூ₄மிக்கும் நடுவே நிரவகாஶமாம்படி பரமபத₃நாத₂ன், அநந்தக₃ருட₃விஷ்வக்ஸேனுதி₃கள் தொடக்கமான அநேகமாயிரம் நித்யஸூரிகளும், ஆழவார் நாத₂முனிகள் தொடக்கமான அளவிறந்த முக்தரும் தாமுமாக ஶங்க₂காஹளபே₄ரிக்ள தொடக்கமான வாத்₃ய கே₄ாஷங்களுடனே வந்து உடையவரை எதிர் கொண்டு தி₃வயவிமானம் முன்னே நடக்கத் தாமும பரிகரமும் பின்தொடர்ந்து போகிறதாகக் கண்டு திடுக கிட்டு எழுந்திருந்து, அசலகத்தில் வள்ளல் மணிவண்ணனை அழைத்தருளி, "எங்களாசார்யரான எம்பெருமானுர் தி₃வ்யவிமானத்திலே ஏறியருளி, பரமபத₃நாத₂ன் நித்ய ஸூரிகளும் தானுமாக எதிர்கொள்ளப் பரமபத₃த்துக்கு எழுந்தருளுகிறதாகக் கண்டேன். த₄ரியேனினி" என்றருளிச்செய்து 'எம்பெருமானுர் திருவடிகளே ஶரணம்' என்று மூச்சடங்கினுரிறே. இப்படி இருந்த இடங்களிலே மூச்சடங்கினுர் பலரும் உண்டிறே. அருகிருந்தாரை ஏற்கவே ஆணையிட்டு விலக்குகையாலும் து₃ர்ஶநார்த்த₂ங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்க வேண்டிப் பெருமாள் வலியவிட்டு வைக்கையாலும அருகிருந்த முதலிகள் ஆற்ருமைப்பட்டிருந்தார்கள். இப்படித் தமமுடைய விஶ்லேஷத்தில ஸ்வாஶ்ரிதர் மூச்சடங்கும்படியான வைலக்ஷண்யமுடைய ராயாயிற்று உடையவர்தாமிருப்பது.

உடையவர் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்குத் திருவாய்மொழி ப்ரஸாதி₃க்கிறபோது "பொலிக பொலிக" வந்தவாறே திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் ஹர்ஷபுலகித கா₃த்ரராய் விஸ்மயாவிஷ்டசித்தராய் எழுந்தருளியிருககு, உடையவரும் அத்தைக்கண்டு 'இதென்ன வேறுபாடு தோற்றியிராநின்றீர்' என்று கேட்டருள, "ஆழ்வார் தேவரீருடைய திருவவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்தருளி 'கலியும் கெடும் கண்டு கொண்மின்' என்று அருளிச்செய்தார். அப்படியே தேவரீரும் உருக்கள்தோறும நாமே இதுக்கு விஷயமென்று தொட்டுக்காட்டியருளிற்று.

அததை எலலாம இபபோது நினைதது ஹாஷபரவமுனாய, ஆழவாா அருளிசசெயதபடியே ஸாவோததாரகராய நாடடஙக வ ா ழு ம ப டி திருவவதரிதத தேவரீரிடததிலே ஸமப₃நத₄முமா பெறறு, தேவரீா திருபபவளததாலே திருவாயமொழிககுப பொருள கேடகுமபடிககு ஒரு ஸுக ருதம நோபடுவதே! எனறு விஸமயபபடடிருநதேன" எனன, உடையவா மிகவும உகநதருளி, அனறு ராததிரி காலததிலே பிளளானை அழைததருளி, அவா திருக கையைப பிடிததுககொணடு பேரருளாளா ஸனனிதி₄யிலே அழைததுககொணடு எழுநதருளித தமமுடைய திருவடிக ளிரணடையும அவா முடியிலே வைததருளி, "இததையே தஞசமாகபபறறி விஶவஸிததிரும, உமமை அடைந தாாககும இததையே காடடிக கொடும" எனறருளிச செயது, "நாளை பேரருளாளா ஸனனதி₄யிலே தொடஙகி திருவாயமொழிககு, ஸ்ரீவிஷ்ணு புராண ஸஙக₂யையிலே ஆறுயிரம க்₃ரநத₂மாக வயாக₂யானம பணணும" எனறு நியமிததருளினா இததால தமமுடைய உததாரகதவததை வெளியிடடபடியிறே

உடையவா தம திருவடிகளிலே ஆஶரயிதத கூரத தாழவானையும முதலியாணடானையும அருளாளபபெருமா ளெமபெருமானாரையும கூடடிககொணடு திருவாய மொழிககு வயாக₂யானம பணணிககொணடு இருககிற நாளிலே, ஆசாாயாகள எல்லாரும உடையவா திருவடி களிலே மேலவிழுநது ஆஶரயிகக, இநத வருததாநததைக கேடடு அனநதாழவானும, எ ச சா னு ம, தொணடனூா நமபியும, மருதூா நமபியும, உடையவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிககவேணுமெனறு எழுநதருள, அவாகளை அருளாளப பெருமாளெமபெருமானாா திருவடிகளிலே ஆஶரயிபபிததருளினா அருளாளபபெருமாளெமபெரு மானாரும போர ப₄யபபடடு, "குருவியின கழுததிலே பனங காயைக கடடினாபபோலே செயதாரிததனை. இதுககெல லாம எனககு அதி₄காரம போராது, எமபெருமானாா ஸாவோததாரகராயககொணடு ஜக₃ததடைய வாழபபிறநத வராகையாலே நமககெலலாம அவா திருவடிகளேயாகை

யாலே, எம்பெருமானுர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று விஶ்வஸித்து நிரப்ப₄ரராய இருங்கோள்" என்று அருளிச் செய்தார். பின்பு உடையவா அவர்களை அழைத்தருளி "நாம ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் பண்ணிறேமில்லை என்று குறைப்பட்டிராதே கிடீர்கோள்; அவர் பண்ணினதே நாம் பண்ணினது. உங்கள பேற்றுக்கு நாமே கடவோம்" என்று அருளிச்செய்து, திருவடிகளிரண்டையும் நெருக்கி வைததருளி. 'இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருங்கோள்' என்று அருளிச்செய்தாரிறே.

உடையவர், முதலிகளும் தாமுமாகத் திருவேங்கட முடையானை ஸேவிக்கவேணுமென்று பேரருளாளனை அநுமதிகொண்டு திருப்பதியிலே எழுந்தருளி, "விண்ணோர் வெற்பு" என்கிறபடியே நித்யஸூரிகள் வந்து பரிமாறு மிடத்தே நாம கால்கொண்டு மிதிக்கையாவதென்னென்று அங்கே திருத்தாழ்வரை அடியிலே எழுந்தருளியிருந்து, "தானே தொழுமத்திசையுற்று நோக்கியே" என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை *திசை கைகூப்பி ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுவதாக உத்₃யோகி₃த்தவளவிலே, அனந் தாழ்வான் தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும், தேவரீர் ஏருவிடில் நாங்களும் ஏறோம்; மற்றையொரு வரும் ஏறுவதில்லையாகையாலே தேவரீர் அவஶ்யம் எழுந் தருள வேணுமென்ன, உடையவரும் திருமேனி ஶோத₄னை யும் பண்ணிக்கொண்டு, 32. "**पादेनाऽध्यारोहति**" (பாதே₃நாத்₄ யாரோஹதி) என்று ஸ்ரீவைகுண்ட₂நாத₂னுடைய நியோக₃த்திலே பாத₂பீட₂த்திலே அடியிட்டு ஏறுமாப் போலே திருவேங்கடமுடையான் அருளப்பாடிட்டருளத் திருமலையிலே ஏறியருளித் திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எழுந்தருளாநிற்க, "முடியுடைவானவர் முறைமுறை எதிர் கொள்ள" என்கிறபடியே பெரியதிருமலைநம்பி திரு வேங்கடமுடையானுடைய தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே எதிர்கொள்ள, உடையவரும் த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து, தீர்த்த₂ப்ரஸாத₃மும் ஸ்வீகரித்து,

"தேவரீா எழுநதருளவேணுமோ? ஒரு சிறியாரிலலையோ" எனன, "நாலு திருவீதியும ஆராயநது பாாததவிடததி லும எனனிலும சிறியாரைக கணடிலேன தேவரீரை எதிாகொளளுகைககுத திருவேஙகடமுடையான தானே எதிாகொளளவேணும, ஸகலஜன ஜீவாதுவாய, ஸாவரை யும உததரிபபிககவேணுமெனறு திருவவதரிததருளின தேவரீருடைய வைப$_4$வததைப பாாககுமளவில அடியேன எதிரே விடைகொளளுகிறது தகாது, ஆகிலும, திருவேஙகட முடையானுடைய நியோக$_3$ததினாலே விடைகொணடே னிததனை" எனறு அருளிசசெயய, உடையவரும போர உகநது, அவருடனேகூடத திருவேஙகடமுடையானுடைய ஸனனிதி$_4$யிலே எழுநதருளி, த$_3$ணட$_3$ம ஸமாபபிதது நிறக, ஆாசசகமுகே$_2$ந அருளபபாடிடடருளி "நாமுமககு முனபே நம தெறகு வீடடிலேதானே உப$_4$யவிபூ$_4$தயைஶவாயங களையும தநது ஜக$_3$ததையடையத திருததி வாழவிததிரும எனறு நியமிததோமே, எனன குறையாக வநதீா?" எனன—நாயனதே! "கிடநததோா கிடககை" எனறும, "பிரானிருநதமை" எனறும, "நிலையாா நினறான" எனறும் சொலலுகிறபடியே தேவரீா நிறறல, இருத்தல, கிடததல செயதால அது மிகவும ஆகாஷகமாயிருககும அதில கிடையழகு கோயிலிலே காடடியருளிறறு, நிலை யழகு ஹஸதிகி$_3$ரியிலே காடடியருளிறறு, "அமராா முனிக கணஙகள் விரும்பும திருவேஙகடததானே" எனகிறபடியே திருமலையிலே கு$_3$ணநிஷ்ட$_2$ருககும கைஙகாய நிஷட$_2$ருககும காடடிகொடுததுககொணடு இருககிற நிலையழகும கணடு அநுப$_4$விகக வேணுமெனறு விடைகொணடேன எனன, ஆகில, இஙகு வாருமெனறு திருவடிகளிலே திருமுடியை மடுககச சொலலி "இததை மறவாதே நெஞசிலேகொணடு த$_3$ாஶனததை நடததிவையும, உப$_4$யவிபூ$_4$திககும நீரே கடவீா உமமுடைய அபி$_4$மான்ததிலே ஒதுஙகினவர்களே நமககு வேண்டியவர்கள், எலலாரையும நமககாளாமபடி திருததும, ஜக$_3$ததை அடையத திருததவேணுமெனறுயதது, நாமுமமை நம முதனமையில நினறும அழைபபிததது, உமமோடு ஸமப$_3$நத$_4$முடையாாககு ஒரு குறைகளுமிலலை.

"சூழல் பல பல" என்கிறபடியே நாம் அநேகாவதாரங்கள் செய்தவிடத்தில் ஒருவரும அகப்படாமல் இழவோடே போனோமே. அந்த இழவை நீர் தீர்ப்பீரென்று ஆறியிருக்கிறோம். அப்படியே செய்யப்பாரும்" என்றருளிச்செய்தார். இத்தால் திருவேங்கடமுடையானும் இவருடைய உத்தாரகத்வத்தை வெளியிட்டானாய்த்து.

அனந்தரம், உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பியை ஸேவிக்கவேணுமென்று திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளி, நம்பி ஸன்னிதி₄யிலே த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரை அருளப்பாடிட்டருளி,— 33. **"बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि"** (ப₃ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி) என்கிறபடியே எத்தனை ஜன்மம் பிறந்தோமோ தெரியாது. அதிலொருவரும் அகப்படுவாரின்றிக்கே, 34. **"आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि। मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम्॥"** (ஆஸுரீம் யோநிமாபந்நா: மூட₄ா ஜந்மநி ஜந்மநி। மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத₄மாம் க₃திம் ॥) என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய், அதே₄ாக₃திகளிலே விழுந்து விட்டார்கள். இப்போதே எல்லாரும் உமக்கேயாளாய்த் திரிகின்றார்கள். இப்படி இவர்கள் எல்லாரையும் அகப்படுத்திக்கொண்ட விரகெங்ஙனே? அவ்விரகை நமக்கு ஒன்று நீர் சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளமாயருள, உடையவரும் "தேவரீர் கேட்டருளும் அடைவிலே கேட்டருளினால் விண்ணப்பம் செய்கிறேன்; தேவரீர் இறுமாப்புக்குச் சொல்லுவதில்லை" என்ன, நம்பியும் தி₃வ்யாஸ்தா₂னத்தில் நின்றும் கீழேயிறங்கியருளி, தரையிலே ஒரு ஒலியலை விரித்து அதின் மேலே எழுந்தருளியிருந்து உடையவரைத் தன் ஸிம்ஹாஸனத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும்படி பண்ணி, எல்லாரையும் புறப்படுத்தி அஷட்கர்ணமாயிருந்து,இனித்தான் சொல்லிக்காணீரென்ன, உடையவரும் 18. **"निवेश्य दक्षिणे स्वस्य विनताञ्जलिसंयुतम्। मूर्ध्नि हस्तं विनिक्षिप्य दक्षिणं ज्ञानदक्षिणम्। सव्यं तु हृदि विन्यस्य कृपया वीक्षयेद्गुरुः। स्वाचार्यं हृदये ध्यात्वा जप्त्वा गुरुपरम्पराम्। एवं प्रपद्य देवेशमाचार्यः कृपया स्वयम्। अध्यापयेन्मन्त्ररत्नं सर्षिच्छन्दोऽधिदैवतम्॥"** (நிவேஶ்ய

த₃க்ஷிணே ஸவ்ய விந்தாஞ்ஜலி ஸம்யுதம। மூர்த₄நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய த₃க்ஷிணம் ஜ்ஞாநத₃க்ஷிணம்। ஸ்வயம் து ஹ்ருதி₃ விந்யஸ்ய க்ருபயா வீக்ஷயேத₃ கு₃ரு । ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருத₃யே த்₄யாத்வா ஜபத்வா கு₃ருபரம்பராம்। ஏவம் பரபத₃ய தே₃வேஶம் ஆசார்ய க்ருபயா ஸ்வயம்। அத₄யாபயேந்மந்த்ர ரத்நம் ஸாக்ஷிசந்த்₃ரதே₃வாதி₃தைவதம் ||) எனகிறபடியே ஸகலோபநிஷத்ஸாரஶ்ரேஷ்ட₂மாய, மந்தரரத்நம் என்று திருநாமத்தையுடைய த்₃வயத்தை நம்பியுடைய வலத்திருச் செவியிலே அருளிச்செய்ய, நம்பியும் அருளிச்செய்தபடி,— "நாம் முன்பொரு காலத்திலே ப₃த₃ரிகாஶ்ரமத்திலே ஶிஷ்யாசார்யரூபேண நின்று திருமந்தரத்தை வெளி யிட்டோம் அவ்விடத்திலே ஶிஷ்யத்வேந நின்றவளவில் ஆசார்யவஸ்து வ்யக்த்யந்தரமாகப் போராமல் நாமேயாய் நின்றோமித்தனை மத்₃வயதிரிக்தரிலே ஒருவன் ஆசார்யனாய் நிற்க, நாம் ஶிஷ்யனாய் நின்று அவன் பக்கலிலே ரஹஸ்யார்த்த₂ம் கேட்கவும் ஒரு திறமும் பெற்றதில்லை என்று பெருங்குறையோடே இருந்தோம், அக்குறை உம்மாலே தீரப்பெற்றதே! இனி நாம் இன்று தொடங்கி இராமாநுச முடையாரிலே அந்தர்பப₄விக்கப் பெற்றோம்" என்று அருளிச்செய்து 'நாம் வைஷ்ணவ நம்பியானதும் இன் றுயத்து' என்று அருளிச்செய்தார் இத்தால், நம்பியுடைய ஶிஷ்யத்வம் ஸ்வாதந்தர்யத்தினுடைய எல்லை நிலமென்று தாத்பர்யம் ஸர்வாதிக்கும் பரத்₃ம கு₃ருவான நம்பி உடையவருடைய ஶிஷ்யத்வபரப₄ரவத்தையிட்டு ஶிஷ்யத்வத்தை ஆசைப்பட்டுப் பெற்றது — உத்தாரகத்வேந உக்தமான இவருடைய ஆசார்யத்வத்தை வெளியிட்டபடியிறே

நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாத₃த்திலே பத்துப் பன்னிரண்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீ ப₄ாஷ்யம் வாசிக்கிற காலத்திலே, ப₄க்திப்ரபத்திகளிரண்டும் து₃ஶ்ஶகத்வ ஸ்வரூபவிருத்₃த₄த்வ விஶ்வாஸது₃ர்லப₄த்வாதி₃களாலே பண்ணக் கூடாமல் வெறுங்கையனான சேதனனுக்குப் பேறுண்டாம்படி எங்ஙனே? என்று சிலர் கேட்க, "இவையிரண்டும் இல்லா தார்க்கு எம்பெருமானாருடைய அபி₄மானமே உத்தாரகம்,

இத்தை ஒழியப் பேற்றுக்கு வழியில்லை. நான் அறுதியிட்டிருப்பதும அப்படியே" என்று அருளிச்செய்தார். பின்பு தம்முடைய சரமத₃ஶையிலே ஸ்ரீபாத₃த்து முதலிகள், எங்களுக்குத் தஞ்சமேதென்று சதுரராய்க்கேட்க, "உங்களுக்கு ப₄க்திப்ரபத்திகள் து₃ஷ்கரங்களாய் ஒழிந்தது; ஸுலப₄மென்று எம்பெருமானாரைப் பற்றி அவரே தஞ்சமென்று விஶ்வஸித்திருங்கோள். பேற்றுக்குக் குறையில்லை" என்று அருளிச்செய்தார். 35. **"प्रयाणकाले चतुरस्स्वशिष्यान् पदान्तिकस्थान्वरदो हि वीक्ष्य। भक्तिप्रपत्ती यदि दुष्करे वः रामानुजार्यं नमतेत्यवादीत्॥"** (**ப்ரயாணகாலே சதுரஸ்ஸ்வஶிஷ்யாந் பத₃ாந்திகஸ்த₂ாந் வரதே₃ா ஹி வீக்ஷ்ய। ப₄க்திப்ரபத்தீ யதி₃ து₃ஷ்கரே வ: ராமாநுஜார்யம் நமதேத்யவாதீ₃த்॥**) என்று இவ்வர்த்த₂ம் ப்ரஸித்₃த₄மிறே.

காராஞ்சியில் ஸோமயாஜியார், எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்துச் சில நாள் ஆசார்ய கைங்கர்யம் பண்ணிக்கொண்டிருந்து, பின்பு தம்முடைய ஊரான காராஞ்சியிலே எழுந்தருளிச் சில நாள் கழித்தவாறே. ஸ்வாசார்யரைத் தேட்டமாய், தே₃வியாருடைய உபாதி₄யினாலே ஸ்வாசார்யருடைய ஸன்னிதி₄க்கெழுந்தருளக் கூடாமையாலே, எம்பெருமானார்க்கு ப்ரதிநிதி₄யாக ஒரு விக்₃ரஹம் ஏறியருளப்பண்ண, அந்த ஸம்ஸ்த₂ானம் நன்றாக வகுப்புண்ணுமையாலே அத்தையழித்து வேறே ஏறியருளப்பண்ண, அற்றைக்கு ராத்ரி இவர் ஸ்வப்னத்திலே உடையவர் எழுந்தருளி, "நீர் ஏன் இப்படி நம்மை நலிந்து உருவழிக்கிறீர். எங்ஙனேயிருந்தாலும் நம்முடைய அபி₄மானமே உத்தாரகமென்று அத்₄யவஸிக்கமாட்டாத நீரோ நம் விக்₃ரஹத்திலே ப்ரதிபத்தி பண்ணப்போகிறீர்" என்று அருளிச்செய்ய, திடுக்கிட்டு எழுந்திருந்து அப்போதுதானே அந்த விக்₃ரஹத்தையும் சேமத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, தே₃வியாரையும் அறத்துறந்து, அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலேற எழுந்தருளிக் கண்ணும் கண்ணீருமாய்க் கைகால் பதறி வந்து உடையவர் திருவடிகளிலே வேரற்ற மரம்போலப் புகல்அற்று விழுந்து

பெருமிடறுசெய்து அழப்புக்கவாறே இது ஏதென்று கேட்டருள, அங்குற்றை வருத்தாந்தத்தை ஸப்ரகாரமாக விண்ணப்பம் செய்ய, உடையவரும் முறுவல் செய்தருளி, "வாரீர் அஜ்ஞாதாவே! உம்முடைய ஸதீர்பாரவஶ்யத்தை அறுக்கவேண்டிச் செய்தோமித்தனை, நீர் இகழ்ந்தாலும் நாம் உம்மை நெகிழவிடத்தக்கதில்லை நீர் எங்கேயிருந் தாலும் நம்முடைய அபி₄மானத்தாலே உம்முடைய பேற்றுக்குக் குறைவாராது ஸாவப₄ரங்களையும் நம் பக்கலிலே பொகட்டு நிரப்ப₄ரராய் மார்விலே கைபொகட்டு உறங்கும்" என்று அருளிச்செய்தார்,—என்று நம்முடைய பிள்ளை அருளிச்செய்வர்

கணியனூர் சிறியாச்சான் ஸசேலஸ்நான பூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸன்னராய்ப் பெரிய திருமண்டபத்திலே முதலிகளெல்லாரையும் திருவோலக்கமாக இருத்தி ஸ்ரீ ஶட₂கோபனையும் திருமுடியிலே வைத்துக்கொண்டு தி₃வ்யாஜ்ஞையிட்டு, 36 **"सत्यं सत्यं पुनस्सत्यं यतिराजो जगद्गुरुः । स एव सर्वलोकानां उद्धर्ता नात्र संशयः ॥"** (**ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் யதிராஜோ ஜக₃த்₃கு₃ரு । ஸ ஏவ ஸர்வலோகாநாம் உத்₃த₄ர்த்தா நாத்ர ஸம்ஶய ॥**) என்று அருளிச்செய்து "எல்லார்க்கும் எம்பெருமானார் திருவடிகளொழிய வேறொரு தஞ்சமில்லை, த்ரிப்ரகாரமும் ஸத்யமே சொல்லுகிறேன், ப்ரபன்ன குலாந்தாபபூ₄தர்க்கெல்லாம் எம்பெருமானாரே உத்தாரகர், இதில் சற்றும் ஸம்ஶயமில்லை" என்று திருவோலக்கத்தின் நடுவே கோ₄ஷித்தாரிறே

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த அனந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர் நம்பியும், மருதூர் நம்பியும் உடையவர் திருவடிகளிலே த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து, "இவ்வாத்மாவுக்கு ஆசார்யன் ஒருவனோ பலரோ, இத்தனை பேருண்டென்று நிஶ்சயித்து அருளிச்செய்யவேணும்" என்று கேட்க, 'பொன்னாச்சியாரைக் கேளுங்கோள்' என்று அருளிச்செய்ய, அவர்களும் அங்கே எழுந்தருளி, "எம்பெருமானார் தேவரீரைக் கேட்கச்சொல்லி அருளிச்செய்தார் இவ

வாத்மாவுக்கு ஆசார்யன் ஒருவனோ பலரோ? இத்தனை பேருண்டென்று தேவரீர் நிஶ்சயித்தருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, அவரும் திருக்குழற்கற்றையை உதறி ஒன்றாக ஒட்டமுடிந்து பொகட்டுக்கொண்டு. "அடியேனாலே இது நிஶ்சயித்துச் சொல்லக்கூடாது. அபு₃த்₃தி₄யான அடியேனுக்குத் தெரியுமோ? எம்பெருமானார் தாமே அருளிச்செய்ய வேணுமித்தனை" என்று அருளிச்செய்து, தரையிலே கிடந்த காவிநூலை எடுத்துத் தலையிலே வைத்துககொண்டு உள்ளே எழுந்தருளினார். இவர்களும் அப்ராப்தமனோரத₂ராய், உடையவர் ஸன்னிதி₄யிலே சென்று த₃ண்ட₃ம் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, போன கார்யம என்னென்று கேட்டருள, அவர்—தமக்குத் தெரியாது. எம்பெருமானார் தாமே அருளிச் செய்யவேணுமத்தனை—என்று அருளிச்செய்தார் என்ன, நீங்கள் போனபோது அவர் செய்த வயாபாரம் என்னென்று கேட்க, திருக்குழற்கற்றையை உதறி ஒன்றாக முடித்துத் தரையிலே கிடந்த காவிநூலை எடுத்து தலையிலே வைத்துக் கொண்டு எங்களை அனுப்பி உள்ளே எழுந்தருளினார் என்ன, "அவர் வெறுமனே எழுந்தருளவில்லை. நீங்கள் பண்ணின ப்ரஶ்னத்துக்கு ஸது₃த்தரமாகப் பொருள் சொல்லிப் போனார். உங்களுக்குத் தெரிந்ததில்லையே" என்றருளிச்செய்ய, ஆகிலும் அந்த அர்த்த₂த்தை தேவரீர் வெளியிட்டருள வேணுமென்ன, உடையவர் அருளிச் செய்தபடி—"அவர் திருக்குழற்கற்றையை உதறினத்தினாலே—இவ்வாத்மாவுக்கு ஆசார்யனைப் பார்க்கும்போது ஓரோராகாரத்தாலே பலராயிருக்குமென்றபடி, ஒன்றாக முடிந்து பொகட்டத்தாலே—இவனுககு ஆசார்யனாய் நின்று பேற்றைப் பண்ணிக்கொடுக்கிறவன் ஒருவனென்றபடி; தரையிலே கிடந்த காவிநூலை எடுத்ததினாலே பேற்றுக் குடலாக அறுதியிட்ட ஆசார்யனை விஶேஷிப்பதாக நினைத்துப் பேற்றுக்குடலாக அறுதியிட்ட ஆசார்யர் சதுர்த்தா₂ஶ்ரமத்தை ப்ராபித்துக் காஷாயம் சார்த்தியிருக்கிற எம்பெருமானாரென்று நம்மைச் சொன்னபடி. தலையிலே வைத்ததினாலே நமக்கு மூர்த்த₄ந்யரான இவர் அனைவர்க்கும் அதிஶயாவஹர் என்னுமிடத்தை வெளியிட்டபடி;

அங்கிராமல உளளே புகுநததினுலே இபபடிபபடட ஆசாாயனை ஹ்ருத₃யததுககுளளே, "பேணிக கொணாநது புகுதவைததுககொணடேன பிறிதினறி" எனகிறபடியே பேணியிடடு வைததுககொணடு அநுஸநதி₄ததுககொணடு இருககையே ததஸமபந்தி₄களுககு ஸவரூபமெனனும ஆாதத₂ததை வெளியிடடபடி ஆகையாலே நீஙகளும இவவாதத₂ததிலே நிஷ்டடராயப போருஙகோளெனறு அருளிசசெயதாா இததாலே பொனனுசசியாரை யிடுவிததுத தமமுடைய உபாயதாதமகமான ஆசாாயத வததை வெளியிடடபடியிறே

எமபாரும வடுகநமபியும உடையவா ஏகாநததததிலே எழுநதருளியிருககிறவளவிலே அவா திருவடிகளிலேசெனறு த₃ணட₃ம ஸமாபபிததது, மது₄ரகவியாழவாா "தேவுமறறறி யேன" எனறு ஶேஷிதவ ஶரணயதவ பராபயதவஙகள மூனறையும ஆழவாரிடததிலே அறுதியிடடுத ததே₃க நிஷ்டடராய பரத₃மபாவததிலே கணவையாதே எழுந தருளியிருநத நிலை அடியோஙகளுககு உணடாமபடி கருபை பணணியருளவேணுமெனன, மது₄ரகவியாழவாா ஆழவா ரிடததிலே பணணின பரதிபததி உஙகளுககு நம பககலிலே உணடாமபடி பணணினேமே இனி உஙகளுககுச செயய வேண்டும அமஶம ஏதெனன, இநத பரதிபததி யாவ த₃ாதமப₄ாவியாய நடககுமபடி பணணியருளவேணு மெனன, ஆசாாயாபி₄மான நிஷ்டட₂ஞகில இஙஙனிருகக வேண்டாவோ எனறு மிகவும உகநதருளி, 37 **"उपायोपेयभावेन तमेव शरणं व्रजेत्** (உபாயோபேயப₄ாவேந தமேவ ஶரணம் வரஜேத) எனகிறபடியே நமககிரணடாகாரமுணடாகை யாலே, இரணடிடததிலும நம பககலிலே இரணடையும அறுதியிடடு "தேவுமறறறியேன" எனறிருககக குறை யிலலை இதுதான் உஙகளளவுமாதரமனறு, நமமு டைய ஸமப₃நதி₄ஸமப₃நதி₄களுககும இநத பரதிபததியே யாயிற்று காாயகரமாவதெனறு அருளிசசெயதாா

"ஆசாாயனுககு இஙகிருககும நாள உபாயதவமித தனைபோககி பராபயபூ₄மியில உபாயதவம கொளளுமபடி

எங்ஙனே ? ப்ராப்யம் கைபுகுந்தால் ப்ராபகம் வேண்டுவ தில்லையே"என்னில், அங்குத்தானும ஆசார்யனுக்கு உபாய த்வமுண்டு, ஆகையிறே, 38. **"अत्र परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम्"** (**அத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீ₃ய சரணௌ ஶரணம் மதீ₃யம்**) என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது. 39. **"साध्याभावे महाबाहो साधनैः किं प्रयोजनम्"** (**ஸாத்₄யாபா₄வே மஹாபா₃ஹோ ஸாத₄நை: கிம் ப்ரயோஜநம்**) என்கிறபடியே ப்ராப்யபூ₄மியிலே எலலாம் கைப்பட்டு, ஸித்₃த₄மாய் ஸாத்₄ய மன்றியிலேயிருககையாலே, ஸாத₄னங்கொண்டு கார்ய மில்லையேயாகிலும், 40. **"उपायोपेयत्वे तदिह तव तत्त्वं न तु गुणौ"** (**உபாயோபேயத்வே ததி₃ஹ தவ தத்வம் ந து கு₃ணௌ**) என்கிறபடியே இரண்டும் ஸ்வரூபமாயிருக்கும்; அதிலொன் றுக்கு ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஒளிவிஞ்சிச் செல்லா நிற்கும். மற்றையது உள்ளடங்கியிருக்கும். இவ்வாகாரம் ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலன்றோவென்னில் ; ஆசார்ய விஷயததி லும் அப்படியே கொள்ளக்குறையில்லை. 37. **"उपायोपेयभावेन तमेव शरणं व्रजेत्"** (**உபாயோபேயபா₄வேந தமேவ ஶரணம் வ்ரஜேத்**) என்கையாலே ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வங்க ளிரண்டும் ஆசார்யனுக்கு வடிவாயிருக்குமிறே. இவை வடிவாகையாலேயிறே 38. **"अत्र परत्र चापि"** (**அத்ர பரத்ர சாபி**) என்றது. 37. "தமேவ" என்று அவத₄ாரணத்தை யிட்டு அந்யயோக₃வ்யவச்சே₂த₃ம் பண்ணுகையாலே சரம பர்வமும் ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க₃ாஸஹமாயிருக்கும. அதாவது கார்யகாலத்தில் சரமபர்வம ஸ்வவ்யதிரிகதத்தை ஸஹாயமாக அபேக்ஷியாமல் அந்திமோபாயமாயிருக்கு மென்றபடி. ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் அஞ்சியிருக்க அடுக்கும் ; இது நிஸ்ஸம்ஶயமிறே. அது ஸம்ஸாரப₃ந்த₄ஸ்தி₂தி மோக்ஷ ஹேதுவாயிருக்கும். இது மோக்ஷகஹேதுவாயிருக்கும். ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஆசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அபேக்ஷித திருக்கும. ஆசார்ய ஸம்ப₃ந்த₄த்துக்கு ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் வேண்டுவதில்லை. ஈஶ்வர விஷயஜ்ஞானத்தை அபேக்ஷியா தென்றபடி. ஆசார்ய விஷயஜ்ஞானமுண்டாகிலிறே ஈஶ் வரன் ஸ்வரூபவிகாஸத்தைப் பண்ணுவது. இங்கு அது

வேண்டுவதில்லை இப்படி நிரபாயோபாயபூ₄தரான உடைய வரிடத்திலே, "தேவுமற்றறியேன்" என்கிற ப்ரதிபத்தி தத் ஸம்ப₃ந்தி₄களுக்கெல்லாம் யாவதா₃த்மபா₄வியாக நடக்கக் குறையில்லை

பூர்வாபர்ாக்கெல்லாம் உடையவரே உத்தாரகராகில், ஆளவந்தார் நாத₂முனிகளிடத்திலே உபாயத்வத்தை அறுதியிட்டபடி எங்ஙனேயென்னில், நாத₂முனிகள்-தான் ஆழ்வார் பக்கலிலே பெற்ற ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களையும், ஸ்வப்நார்த்த₂ங்களையும், ப₄விஷ்யதா₃சார்ய விக்₃ரஹத்தை யும் உய்யக்கொண்டார் பக்கலிலே சேர்த்து, ப₄விஷ்யத் தான ஆளவந்தாருடைய திருவவதாரத்தைக் கடாக்ஷித்து "ஈஶ்வரமுனிகளுக்கு ஒரு குமாரருண்டாகப் போகிறார், அவருக்கு இந்த ரஹஸ்யார்த்த₂ங்களெல்லாத்தையும் வெளி யிடும்" என்று உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்ய, அப்படியே தாமெழுந்தருளியிருக்கையிலே ஆளவந்தார் திருவவதரிக்கப் பெருமையாலே ஸ்ரீபாத₃த்தில் மணக்கால் நம்பியை நியமிக்க, அவரும் அப்படியே ஆளவந்தாருக்கு ஸம்ப்ரதா₃யார்த்த₂ங்களையெல்லாம் வெளியிட, ஆளவந் தாரும் "நாம் பிறவாதிருக்க முன்னமே தானே கருவிலே திருவுடையேனும்படி விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளி, ஸம்ப்ரதா₃யார்த்த₂ங்களையும் வெளியிடுவித்து, ப₄விஷ்யதா₃ சார்ய விக்₃ரஹத்தையும் காட்டி, அதுதன்னை ஸமகாலத் திலே கண்ணுக்கிலக்காம்படி பண்ணியிருக்க, பின்னும் ஸ்த₂வாரகஸ்வப்னமுகே₂ந எழுந்தருளி விஷயீகரித்து, இப்படி பண்ணின உபகாரங்களுக்கு நம்மால் செய்யலாவ தேதென்று நாத₂முனிகளுடைய செயலுக்குத் தோற்று அவர் பக்கலிலே தமக்குண்டான உபகாரஸ்மருதி யாவ தா₃த்மபா₄வியாய் நடக்குமென்னுமிடத்தை வெளியிட வேண்டி 'நாத₂முனிகள் அறுதியிட்ட விஷயத்தினளவும் போகவேணுமோ? தாமறுதியிட்ட விஷயத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த இவரே நமக்கு எல்லாம்' என்கைக்காகச் சொன்னாரித்தனை நாத₂முனிகள் நினைவேயாயிற்று இவர்க்கு உள்ளோடுகிற நினைவு நாத₂முனிகளிடத்திலே பேற்றுக்குடலாக உபாயத்வத்தை அறுதியிட்டாராகில்,

ஆழ்வாரிடததிலே 41.'ஸர்வம்'என்று உபாயத்வம் சொல்லக் கூடாதிறே. ஆகையாலே 41. "**मदन्वयानां सर्वं तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना**" (**மத$_3$ந்வயாநாம் ஸர்வம் தத$_3$ங்க்$_4$ரியுக$_3$ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்$_4$நா**) என்று எலலார்ககும தமககும ஆழ்வார் திருவடிகளே உபாயமாக அறுதியிடுகையாலே, உடைய வரே உத்தாரகரென்று அறுதியிட்டபடியிறே அங்கே. 38. "**मदीयं शरणं**" (**மதீ$_3$யம் ஶரணம்**) என்று தமமை ஒருவரையும சொலலி உபாயதவத்தைச் சொல்லுகை யாலே, அவர் தமக்குப பண்ணின உபகாரத்துக்குத் தோற்றுத் தத்ஸம்ருத்$_3$தி$_4$ ஸூசகமாகச் சொன்ளுரென்னு மிடம ஸித்$_3$த$_4$ம்.

எமபார் ஒருராத்ரி திருவீதியிலே கு$_3$ஞ்ஞாநுப$_4$வத்துடனே உலாவியருளாநிற்க, பட்டர் பார்த்தருள, எம்பாரை ஸேவித்து — ஆசார்யத்வமும் த்$_3$விவித$_4$மாய், தத்$_3$விஷய ஸ்வீகாரமும் த்$_3$விவித$_4$மாயன்றே இருப்பது; எதிலே தேவரீர் அறுதியிட்டிருப்பதெனன. எம்பாரும்—"க்ருபா மாதரப்ரஸன்ஞசார்யனே முக்$_2$யன்; பரக$_3$தஸ்வீகாரமே பேற்றுக்கு உடல. இவை இரண்டையும் நான் எமபெரு மாஞரிடததிலே அறுதியிட்டிருப்பன். நீரும் 'பெருமாள் நம்மை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளிஞர்: ஆழ்வானுடைய பிள்ளை; ஸகல வித்$_3$யைகளை அப்$_4$யஸித்தோம; நமக் கெனன குறை' என்று இறுமாந்திராதே என்னைப்போலே எமபெருமாஞரிடத்திலே உததாரகத்வ ப்ரதிபத்திபண்ணி அவரே உத்தாரகரெனறு நினைத்திரும்" என்று அருளிச் செய்தார்.

பட்டரும் நஞ்சீயருக்குத் திருவாய்மொழி வ்யாக்$_2$யானம் அருளிச்செய்து சாத்தினவுடனே. 42. "**प्रत्यक्षे गुरवस्स्तुत्याः**" (**ப்ரத்யக்ஷே கு$_3$ரவ: ஸ்துத்யா:**) என்கிறபடியே நஞ்சீயர் பட்டரை மிகவும் கொண்டாடி, அடியேனுடைய தலையிலே தேவரீர் திருவடிகளை ப்ரஸாதி$_3$த்தருளவேணுமென்ன, ஏகாந்தத்திலே அழைத்தருளி, திருவடிகளிரணடையும் ப்ரஸாதி$_3$த்தருளி "இதுவன்று உமக்குத் தஞ்சம். உம் முடைய ப்ரதிபத்திக்காகச் செய்தோமித்தனை. உமக்கு

மெயயே பேறு கைபபடவேணடிலுல, உமககும நமககும மறறுமுளள எலலாாககும உததாரகரான எமபெருமாளுா திருவடிகளே பேறறுககு உடலெனறு விசுவஸிததுத ததேகநிஷடூராய இரும இலலையாகில நிதயஸமஸாரி யாய விடுவீா" எனறருளிசசெயதாா இததால "எம பெருமாளுருடைய ஸமபநதமே உஜஜீவனததுககு உடல ததவயதிரிகத விஷயஙகளை உஜஜீவனததுககு உடலாக நினைககை அஜஞான காாயம" எனறபடி இவவாத தததை அமுதனுரருளிச செயதருளினுா— "இராமாநுசன நிறக வேறு நமமை உயயககொளளவலல தெயவம இஙகியாதெனறுலாநது அவமே ஐயபபடாநிறபா வையத துளளோா நலலறிவிழநதே" எனறு "இராமாநுசன— வேறு நமமை உயயககொளளவலல தெயவம" எனகையால எமபெருமாளுரை விடடால பினனை உயயககொளளவலல தெயவமாககக கணடது எமபெருமானேயிறே இனி, சரமபாவ மான எமபெருமாளுரெழுநதருளியிருககை, பரததமபாவமான எமபெருமானைபபறறுகை அஜஞான காாயமெனறபடி

ஆஸனனமான சரமபாவததைக கைவிடடு விபர கருஷடமான பரததமபாவததைப பறறுகை அஜஞான காாயமெனனுமிடததை தருஷடாநத ஸஹிதமாக அருளிச செயதாரிறே அருளாளபபெருமாளெமபெருமாளுா "எடட விருநதகுருவை" எனறு

"சரம பாவததுககு ஆளாகாதவன பரததம பாவத துககு ஆளாகான, பரததம பாவததுககு ஆளாகா தவன சரம பாவததுககு ஆளாவானிறே" எனறு வஙகி புரததுநமபி வாாததை "ததீயசேஷதவஜஞானமிலலாத வனுககுத தசசேஷதவ ஜஞானமும இலலையாயவிடும பகவதவிஷயததில ஜஞானமிலலாதவன ததபராபதயாத தமாக ஆசாாயோபஸததி பணணும ஆசாாயாபிமான நிஷடன பரததமபாவததில கைவையான" எனறபடி அன றிககே, "ஆசாாய ஸமபநதம குலைநதவன பகவதகருத மான ஸவரூபஸஙகோசததை உடையனும ஈசுவராபி மானததைக குலைததுககொணட இவனுககு ஆசாாயாபி

மானத்திலே ஒதுங்கவேணும். சரமோபாயநிஷ்டனுக்கு ஈஶ்வராபிமானம் வேண்டுவதில்லை” என்று இங்ஙனே பொருளாகவுமாம். இத்தால் “எம்பெருமானாரோடு ஸம்பந்தமில்லாதவனை ஈஶ்வரன் கைவிடும். ப்ரதமபர்வமான ஈஶ்வரன் தோஷதர்ஶநததாலே சேதனனைக கைவிடும். சரமபர்வமான எமபெருமானார் கைவிடுவதில்லை. எம்பெருமானாரோடு ஸமபந்தமுண்டானவனுககுப் பேற்றுக்கு உடலாக ஈஶ்வரன் கைபாாத்திருக்கவேண்டாவிறே” என்றபடி. “தேவுமற்றறியேன்—மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்மமையே” என்றிருந்தால், பின்னை அங்ஙனல்லது இராதிறே. ‘பொன்னடி’ என்றருளிச்செய்தாரிறே. இப்படி ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும ஸர்வர்ககும் உத்தாரகா எம்பெருமானாரே யாகக் குறையிலலை. இப்படி உத்தாரகரான எம்பெருமானாருடைய அபிமானததிலே அந்தர்ப்பவியாதார் நிதய ஸம்ஸாரிகளாய்ப் போருவர்கள்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே பொருந்தி வாழும போது அவருடைய திருநாமத்தை அநுஸநதிக்கவேணுமிறே. எமபெருமானாருடைய திருநாமோச்சாரணம் தத பாத கமலப்ராவண்ய ஜனகமாக அருளிச்செய்தாரிறே அமுதனார்—“இராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னிவாழ நெஞ்சே சொல்லுவோமவன் நாமங்களே” எனறு நாம மன்னி வாழ அவன் நாமங்களைச் சொல்லுவோமென்கையாலே. அவன் நாமங்களைச் சொலலாதபோது பொருந்தி வாழக கூடாது என்றபடி. பொருந்தி வாழும்போது அவன் நாமங்கள் சொல்லவேணுமென்கையாலே தந்நாமாநுஸநதானம் தத்பாதகமலப்ராவண்ய (ஜநக ?)மென்றபடி, இப்படி எமபெருமானாருடைய திருநாமத்தை அநுஸந்தித்து அவர் திருவடிகளிலே பொருந்தி வாழுகிறவர்களுககு ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டும் எம்பெருமானார் திருவடிகளேயிறே. “பேறொன்று மற்றில்லை நின் சரணன்றி அப்பேறளித்தற்கு ஆறொன்றுமில்லை மறறச் சரணன்றி” என்று ப்ராப்ய ப்ராபகங்களிரண்டையும் அவர் திருவடிகளிலே அறுதியிட்டாரிறே அமுதனார். “பேறொன்று மற்றில்லை நின் சரணன்றி...ஆறொன்றுமில்லை” என்று அந்யயோக

வயவசசே2த3ம பண்ணுகையாலே சரமபாவததிலே பராப யததவ பராபகததவஙகளை அறுதியிடடால, பரத2ம பாவததிலே முதல தனனிலே வயுதபததிதானுமிலலையோ எனனுமபடி தததே3க நிஷட2ஞய இருககவேணும எனனுமிடம தோறறு கிறது இததால ஆசாரயாபி4மான நிஷட2ஞகில மறுக கலசாதபடியிருககவேணுமென றபடி இலலையாகில இரு கரையா எனனுமிடம சொலலபபடும

வடுகநமபி, திருவோலககததிலே செனறுல எம பெருமானுரை நோககி த3ணட3ன ஸமாபபிதது ஒரு பாரஶ வததிலே கடகக நிறபாராய, எமபெருமானூா வடுகநமபியை நமமுடைய மது4ரகவிகள எனறருளிஞராம ஆழவாரககும ஒரு மது4ரகவிகளுணடிறே இபபடி இருககையாலேயிறே இவாககு ஆழவாரையும ஆணடாரையும இரணடிடடுச சொலலலாயிறறு ஒரு நாள எமபெருமானூா வடுகநமபியை அழைததருளி, ‘வடுகா! ஆசாரயாபி4மான நிஷட2ன எததைபபோலே இருபபான’ எனறு கேடடருள ‘வேமபின புழுபபோலே இருபபன’ எனறருளிசசெயதார் அதாவது- “வேமபின புழு வேமபனறியுணணுது” எனகிறபடியே ஆசாரயனுடைய அபி4மானத்திலே ஒதுஙகி இருககிறவன பேறறுககு உடலாக அறுதியிடடிருபபது தத3பி4மானததை யொழிய வேறொனறையும பேறறுககு உடலாக நினைததி ரான எனறபடி ‘கருமபின புழு’ எனறு சொலலுகை யனறிககே வேமபின புழுவை த3ருஷடாநதமாகச சொலலு வானேனெனனில பரமத3யாளுவான ஆசாரயன தானே- தன அபி4மானததிலே ஒதுஙகி இருககும ஶிஷயனுககுத தன பககல (உளள) வைரஸயம பிறககுமபடி க4ாதுகஞன த3ஶையிலும “நானுனனையனறியிலேன” எனகிறபடியே தத3பி4மானராஹிதயததில ஸததையிலலை எனனுமபடி “களைகணமறறிலேன” எனகிறபடியே தத3பி4மான நிஷட2ஞயிருககவேணும எனனுமிடம தோறறுகைககாகச சொலலிறறு இததால-எமபெருமானுருடைய அபி4மானத திலே ஒதுஙகிக கரணதரயததாலும தததே3கநிஷட2ஞ யிருககிறவன தத3வயதிரிக்த விஷயஙகளில உததாரகதவ

ப்ரதிபத்தி பண்ணியிரான் —என்றபடி. ஸர்வோத்தாரக மான விஷயத்தைப்பற்றினல் தத்₃வயதிரிக்தரைகொண்டு தேவையில்லையிறே. "பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின் தலை நின்று வீடளிப்பான் எம்மிராமாநுசன்" என்று எம்பெரு மானாரை ஸர்வோத்தாரகராக அறுதியிட்டாரிறே ஸகல வேத₃ஶாஸ்த்ரவித்தமரான அமுதனார்.

நம்பிள்ளை ஒருநாள் எம்பெருமானார் ஸந்நிதி₄யிலே எழுந்தருளி, நூற்றந்தாதி அநுஸந்தி₄த்துச் சாத்தினவுடனே, எம்பெருமானார் திருமுக₂மண்ட₃லத்தை ஸேவித்து, இன்றைக்கு அடியேனுக்கு ஒரு ஹிதமருளிச்செய்யவேணும் என்று திருமுனபே அருளிச்செய்து திருமாளிகைக்கு எழுந் தருள, அற்றைக்கு ராத்ரியிலே எம்பெருமானார் ஸ்வப்ன முகே₂ந எழுந்தருளித திருவடிகளிரண்டையும நம்பிள்ளை திருமுடியிலே வைத்து, "உமக்கு ஹிதம் வேணுமாகில இத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திரும். உம்மையண்டினார்க கும இதுவே தஞ்சமாக உபதே₃ஶித்துக்கொணடு போரும்; இதுககுமேல் ஹிதமிலலை" என்று அருளிச்செயய, நம்பிள்ளை.- நம்முடைய பிள்ளையை அழைத்தருளி அருளிச் செய்ய, பிள்ளையும் அத்தை அதயாத₃ரத்தோடே கேட் டருளித் தந்நிஷ்ட₂ராய் எழுந்தருளியிருந்து, நம்பிள்ளை சரமத₃ஶையிலே, அடியேனுககு ஹிதமேதென்று கேட்கிற வளவில், "எம்பெருமானார் திருவடிகளுண்டாயிருக்க ஹிதமேதென்று கேட்கவேண்டியிருந்ததோ? அவருடைய அபி₄மானத்திலே அந்தர்ப்பூ₄தராயிருககிற நமக்கெல்லாம ஹிதத்துக்குக் கரையவேண்டா. எம்பெருமானார் திருவடி களே தஞ்சமென்று விஶ்வஸித்துத் தத்₃ேக நிஷ்ட₂ரா யிரும்; நான் பெற்றபேறு நீரும் பெறுகிறீர்"என்று அருளிச் செய்தார்.

இப்படி எல்லாரும் உத்தாரகத்வேந அறுதியிடுமபடி அவதார விஶேஷமாய், பரமகாருணிகராய் எழுந்தருளி யிருக்கிற எம்பெருமானாருடைய அபி₄மானத்திலே அந்தர்ப்

---

* நம்முடைய பிளளை—பெரியவாச்சான் பிளளை.

பூ₄தரான அவர் திருவடிகளையே ப்ராப்யப்ராபகமாக அறுதி யிட்டுத் தத்தே₃க நிஷ்ட₂ராயிருக்கும் சரமாதி₄காரிகளுக்கு வஸ்தவ்யபூ₄மி — "இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர் எழுந்திரைத்தாடுமிடம் அடியேனுக்கிருப்பிடம்" என்று அமுதனார் அருளிச்செய்கையாலே, எம்பெருமானார் பக்கல் ப்ராவண்யம் உடையரான ஜ்ஞாநாதி₄கர்கள் களித்து வர்த் திக்குமிடமே வாஸஸ்த₂ானமென்றபடி. இங்கிருக்கும் நாள் அநுப₄வத்துக்கு விஷயமேதென்னில், "உவந்தருந்தேன் அவன் சீரன்றி யானொன்றுமுள் மகிழ்ந்தே" என்கையாலே எம்பெருமானாருடைய கல்யாண கு₃ணங்கள்தானே அநு ப₄வத்துக்கு போ₄க்₃யதவேந விஷயம். "இராமானுசன் மிக்க சீலமல்லால் உள்ளாதென் னெஞ்சு" என்கையாலே எம்பெருமானாருடைய அபரிச்சி₂ன்னமான ஶீலகு₃ணத்தை நெஞ்சுக்கு விஷயமாக்குகை சரமாதி₄காரிக்கு க்ருத்யம் என்றருளிச்செய்தபடியிறே. "இராமானுசன் தன் பிறங்கிய சீர் சாரா மனிசரைச் சேரேனெனக்கென்ன தாழ்வினியே" என்கையாலே, எம்பெருமானாருடைய ஔஜ்ஜ்வல்ய கல் யாண கு₃ணங்களில் ப்ராவண்யமில்லாத கள்ளாமிண்ட ரோடே ஸஹவாஸமின்றிக்கேயிருக்கிறது சரமாதி₄காரிக்கு ஏற்றமென்றபடி. "சேரேனெனக்கென்ன தாழ்வினியே" என்று தத்ஸஹவாஸராஹித்யம் ஆதி₄க்யாவஹமென்கை யாலே தத்ஸஹவாஸம் அநாத்த₂ாவஹமென்றபடி. எம் பெருமானார் திருவடிகளில் ப்ராவண்யமுடையார் அதில் லாத மூர்க்க₂ரோடு ஸஹவாஸம் பண்ணில் ஸ்வரூபஹானி பிறக்குமிறே. "இராமானுசன் புகழன்றி என்வாய் கொஞ்சிப் பரவகில்லாது" என்கையாலே எம்பெருமானாருடைய கல் யண கு₃ணங்களே சரமாதி₄காரிகளுக்கு வாசா அநுஸந் தே₄யமென்றபடி. "இராமானுசன் மன்னுமாமலர்த்தாள் அயரேன்" என்கையாலே, எம்பெருமானார் திருவடிகளை மற வாதிருக்கை தத₃பி₄மான நிஷ்ட₂னுக்குக் கர்த்தவ்யம் என்றபடி. "அருவினை என்னை எவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே" என்கையாலே தத்ஸ்மரணமே, அநிஷ்டநிவ்ருத்திகரம் என்றபடி. தத்₃விஸ்மரணம் அநாத்த₂ாவஹம் என்னுமிடம் அர்த்த₂ாத் ஸித்₃த₄ம் "உன்தொண்டர்கட்கே அன்புற்றி

ருக்கும்படி என்னையாக்கி அங்காட்படுத்தே” என்கை யாலே, எம்பெருமானார் திருவடிகளுககு அநந்யார்ஹஶேஷ பூ₄தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பக்கலில் ப₄க்தியிருக்குமபடி தச்சே₂ஷத்வத்தை எமபெருமானார் திருமுன்பே ப்ரார்த் தி₂க்கை தத₃பி₄மான நிஷ்ட₂னுக்கு ஸ்வரூபம். “உன் தன் மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்...... இவ்வருள் நீ செய்யில் தரிப்பன் இராமாநுச” என்கையாலே எமபெருமானாருடைய விக்₃ரஹ கு₃ணங்களை ஸத்தாத₄ாரக மாக நினைததிருக்கை சரமாதி₄காரிக்ருத்யம். “இராமாநுசன் திருநாமம் நம்பவல்லார் திறத்தை” என்று தொடங்கி “செய்வன் சோர்வின்றியே” என்கையாலே எம்பெருமானா ருடைய திருநாமத்திலே விஶ்வாஸயுக்தரான ஸ்ரீவைஷ்ண வர்களை மறவாத ப₄ாக₃வதர்கள்பக்கல் கரணத்ரயத்தாலும் ஸகலவித₄ கைங்கர்யங்களும் வழுவில்லாமல செய்து போருகை சரமாதி₄காரிக்கு ஸ்வரூபம. எம்பெருமானா ருடைய திருநாமத்தை விஶ்வஸித்துப் பரிஶீலனம் பண்ணா தார்க்குப் பேறு து₃ர்லப₄மாயிருககும். “இராமாநுசன் திருநாமம் நம்பிககலலார் அகலிடத்தோர் எது பேறென்று காமிப்பரே” என்று து₃ர்லப₄மாக அருளிச்செய்தாரிறே அமுதனார். இந்த அர்த்த₂ங்களெல்லாம் எம்பெருமானா ருடைய திருமுக₂மண்ட₃லததைப் பார்த்து அருளிச்செய்ய, அவரும் இதுக்கெல்லாம் இசைந்தெழுந்தருளியிருக்கை யாலே இவ்வர்த்த₂ம் அவிசார்யமாய் ஸூத்₃ருட₄மான ஸகல ப்ரமாண ப்ரமேய ப்₃ரஹ்மதீ₃ர்க்க₄(?)ரஸோக்தி-அநுஷ்ட₂ாந ஸித்₃த₄ம். இவ்வர்த்த₂ம் 36. “**सत्यं सत्यं पुनस्सत्यं यतिराजो जगद्गुरुः। स एव सर्वलोकानामुद्धर्ता नात्र संशयः॥**” (**ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யம் யதிராஜோ ஜக₃த்₃கு₃ரு:। ஸ ஏவ ஸர்வலோகாநாம் உத்₃த₄ர்த்தா நாத்ர ஸம்ஶய:॥**) “இராமாநுசன் மன்னுமாமலர்த்தாள் பொருந்தாநிலை யுடைப்புன்மையினோர்க்கு ஒன்றும் நன்மை செய்யாப் பெருந்தேவரைப் பரவும் பெரியோர்தம் கழல் பிடித்தே” என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ப்ராவண்ய

மிலலாதாாககு யாவதூாதமப₄ாவி ஸமஸாரம அநுவாத
திககும உடையோருககு யாவதூாதமப₄ாவி ஸாவா
பீ₄ஷடஙகளும ஸிதூதி₄ககும

சரமோபாய நிாணயம முறறிறறு
நாயனாாசசான பிளளை திருவடிகளே சரணம
எமபெருமானாா திருவடிகளே சரணம
ஜீயா திருவடிகளே சரணம

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம

சரமோபாய நிர்ணய பரமாணததிரடடு

1 யாவரொருவருடைய அருளாலே அடியேன சரமோபாய நிாணயததைச சொலலபபோகிறேனோ, என ஆசாாயராய, அப₄யபரதூபாதூா எனனும திருநாமமுடைய அபபெரியவாசசான பிளளையை ஆஶ்ரயிககிறேன

2 அடியேனுடைய தநதையாருடைய கருணையமுதத தினல உயிாபபிககபபடட ஆதமாவையுடைய அடியேன எநதையாா அருளிய முறையிலே சரமோபாய நிாண யததைச செயகிறேன

3 உலகனைததுககும ஆசாாயராய, நமககு உததார கரான எதிராசரை வணஙகுகிறேன, அவருடைய கருணை யினல தூணடபபடடுச சரமோபாய நிாணயததைச செயகிறேன

4 எமபெருமானாருககு முனனும பினனுமிருநத ஆசாரியாகளின ஸ்ரீஸூகதிகளைக கொணடும, ஸவபன வருததாநதஙகளாலும, சரமோபாயதவம உடையவரிடத திலேயே பொருநதும எனறு அடியேனல நனகு நிரூ பிககபபடுகிறது

5 விஷ்ணு ஶேஷீ ததீ₃ய ஶுப₄கு₃ண நிலயோ
விக₃ரஹ: ஸ்ரீஶட₂ாரி

1, 2, 3, 4 நாயனாாசசான பிளளையருளிய உபோத்₃க₄ாதகாரிகைகள
5 பெரியவாசசான பிளளையருளியதாக ஸ்ரீவைஷணவ ஸமயாசார நிஷகாஷததில எடுககபபடட ஶ்லோகம

ஸ்ரீமாந் ராமாநுஜார்ய: பத₃கமலயுக₃ம் ப₄ாதி ரம்யம் ததீ₃யம்।
தஸ்மிந் ராமாநுஜார்யே கு₃ருரிதி ச பத₃ம் ப₄ாதி நாந்யத்ர, தஸ்மாத்
ஶிஷ்டம் ஸ்ரீமத்₃கு₃ரூணாம் குலமித₃மகி₂லம் தஸ்ய நாத₂ஸ்ய ஶேஷ: ||

[விஷ்ணுவானவர் அனைவர்க்கும் ஶேஷியாயிருப்பவர்: நற்கு₃ணங்களுககு இருப்பிடமான நம்மாழ்வார் அவருடைய திருமேனியாவார். கைங்காயச் செல்வம நிறைந்த எமபெருமானார் அந்த நம்மாழ்வாருடைய அழகிய திருவடித் தாமரையிணையாய விளங்குகிறார. **அந்த எம்பெருமானாரிடத்திலேயே ஆசார்ய ஶப்₃த₃ம் நிறை பொருளுடையதாய் விளங்குகிறது.** வேறெவரிடமும அப்படி விளங்கவிலலை. ஆகையால, மற்ற ஸத₃ாசார்ய பரம்பரை முழுவதும் அந்த எமபெருமானார்க்கு ஶேஷமாயிருப்பது.]

6. கு₃ருபரமபரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-569.
7. ,, ,, -590.

8. யாவரொரு ஆசார்யர் தன் அடியடைநதவர்களைத் தன் கருணையினாலேயே ரக்ஷிக்கிறாரோ, அவரே அளத்தற்கரிய முக்₂யாசார்யராவார். நல்லோர்களால் அப்படியே சொலலப்படுகிறதன்றோ.

9. இலக்குவன் ராமனுடைய வலதுகை போன்றவன்.

10. எந்த நம்மாழ்வார் கருணைமிக்கவராய், அடியேன் தூங்கும்போது ப₄விஷ்யத₃ாசார்யரின் சிறந்த விக்₃ரஹத்தை எனக்குக் காட்டியருளினாரோ, காரியாரின் பிள்ளையான அவரை ஶரணமடைகிறேன்.

11. 'வைஷ்ணவன் நம் குலத்தில் பிறந்துவிட்டான்; நம்மைக் கரையேற்றுவான்' என்று பித்ருக்கள் கைகொட்டி ஆர்ப்பரிக்கிறார்கள்; பிதாமஹர்கள நடனமாடுகிறார்கள்.

12. கு₃ருபரம்பரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-6 & 7.

---

8. ஸோமாசியாண்டான்அருளிய கு₃ருகு₃ணாவளி.
9. ரா-அ-34-13. 10. நாத₂முனிகளருளியது, 11. வராஹபுராணம்.

13 மத₃ப₄கதஜநவாதஸல்யம பூஜாயாஞசாநுமோத₃நம ।
ஸவயமப₄யாசசநஞசைவ மத₃ாதத₂ே டமப₄வாஜநம ॥
மதகத₂ாஶரவணே ப₄கதி ஸவரநேதராஙக₃விக்ரியா ।
மமாநுஸமரணாம நிதயம யஶச மாம நோபஜீவதி ॥
ப₄கதிரஷடவித₄ா ஹயேஷா யஸமிந மலேசசே₂பி வாத்ததே।
ஸ விபரேநத₃ரோ முநி ஶ்ரீமாந ஸ யதி ஸ ச பண்டித₃த ॥
தஸமை தே₃யம ததோ க₃ராஹயம ஸ ச பூஜயோ
யத₂ா ஹயஹம ॥

[(1) என ப₄கதாகளிடததில வாதஸலயம (2) என்னை ஆராத₄னம செயவதை ஆமோதி₃ததல (3) தானே என்னைப பூஜிததல, (4) என விஷயததில ஆடமபரமற றிருததல, (5) என கதைகளைக கேடபதில அனபு, (6) (என கதைகளைக கேடகுமபோது) குரல தழதழததும, கணணீா மலகியும, உடமபு மயிாககூசசெறிநதுகொணடு மிருககை, (7) எபபோதும என்னை நினைததிருககை, (8) என்னிடம வேறு ஒரு பரயோஜனததையும கேளா திருககை, எனனும இநத எடடு வித₄மான ப₄கதியானது எநத மிலேசச₂னிடமும காணபபடுகிறதோ அவனே ப₃ராஹமணஶரேஷட₂ன, அவனே முனிவன, அவனே த₄ன வான, அவனே இநதிரிய நியமனம செயதவன, அவனே பணடி₃தன, அவனுககு ஞானததை உபதே₃ஶிககலாம, அவனிடமிருநது ஞானோபதே₃ஶமும பெறலாம அவன என்னைபபோல பூஜிககததககவன]

14 உப₄யவிபூ₄தியும இவளுககும எனககும ஶேஷமா யிருபபது

15 எனககு எது நலலது என்று உன்னால நிஶசயிககப படுகிறதோ, அதை எனககுச சொலலுவாயாக நான உனககு ஶிஷயன உன்னை ஶரணமடைநத என்னை நியமிபபாயாக

16 ஞானிகளை வணஙகுவதாலும, நேரே குறிபபிடாமல கேடபதாலும, ஶுஶரூஷை செயவதாலும ஆதமாவைப

13 க₃ாருட₃ம 219 6 to 9
14 விஷவகஸேநஸமஹிதை 15, கீதை 2-7 16 கீதை 4-34

பற்றிய அறிவைப் பெறுவாயாக. உண்மையைக் கண்ட ஞானிகள் உனக்கு அவ்வறிவை உபதே₃ஶிப்பார்கள்.

17. கு₃ருபரம்பரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-305.

18. ,, ,, -306.

19. ஜனக வம்ஶத்திற்கு என் பெண் புகழை உண்டாக்குவாள்.

20. **யஶ்ச ராமம் ந பஶ்யேத்து யஞ்ச ராமோ ந பஶ்யதி ।**
நிந்தி₃த: ஸ வஸேல்லோகே ஸ்வாத்மாப்யேநம் விக₃ர்ஹதே ॥

[எவனொருவன் ராமனைக் காணுதிருப்பனே, எவனை ராமனும் காணுதிருக்கிருரோ அவன் உலகில் நிந்தி₃க்கப்பட்டவனுய வாழ்வான்; தன் ஆத்மாவும் இவனை இகழும்.]

21. **இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூ₃ல! கிங்கரௌ ஸமுபஸ்தி₂தௌ ।**
ஆஜ்ஞாபய யதே₂ஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம் ॥

[முநிஶ்ரேஷ்ட₂ரே! நாங்களிருவரும் (தேவரீருக்குக) கைங்கர்யம் செய்பவர்களாக அருகில் இருக்கிறோம். (தேவரீருடைய) இஷ்டப்படி கட்டளையிடவேண்டும்; (தேவரீருடைய) எந்தக் கட்டளையை நாங்கள் செய்யவேண்டும்?]

22. நான் உனக்கு அடியேன்; உனக்கு இப்போது என்ன செய்வேன்?

23. விஷ்ணுவானவர் மனிதவுருவுடன் பூ₄மியில ஸஞ்சரித்தார்.

24. கோ₃விந்த₃னே! இப்போதும் உலகங்களுக்கு நன்மைக்காக மனிதவுருக்கொண்டு த்₃வாரகையில் நிற்கிருய்.

25. கு₃ருபரம்பரா ப்ரப₄ாவ ப்ரமாணத்திரட்டு-356.

26. ,, ,, -355.

27. **அயம் ஸ கத்₂யதே ப்ராஜ்ஞை: புராணார்த்த₂விஶாரதை₃: ।**
கோ₃பாலோ யாத₃வம் வம்ஶம் மக்₃நமப்₄யுத்₃த₄ரிஷ்யதி ॥

[புராணப் பொருள்களிலே பண்டி₃தர்களான பேரறிவாளர்களாலே அவனே கோ₃பாலனென்று கொண்டாடப்படு

---

19. ரா-பா **67.22.** **20,** ரா-அ **17-14** **21.** ரா-பா **31-4.**
22. **23.** பாரதம்-வனபர்வம் **27.** வி-பு. **5-20-49**

கிறுன தாழநது கிடநத யது₃குலததைக கைதூககிவிடடப போகிறுன இவன]

28 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரடடு-273

29 ந த₄ாமநிஷடோ₂ாऽஸமி ந சாதமவேதீ₃ ந ப₄கதிமாந
தவசசரணுரவிநதே₃ ।
அகிஞசநோऽநநயக₃தி ஶரணய தவதபாத₃மூலம
ஶரணம பரபத்₃யே ॥

[காமயோக₃ததில நிலைநிறபவனலலேன, ஆதமஜஞானமு மிலலாதவன, உன திருவடிததாமரையில ப₄கதியோக₃முமஇலலை கைமமுதலறறவன, வேறு புகலறறவன, ஶரணமடையததககவனே! உன திருவடியை ஶரணமடைகிறேன]

30 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரடடு-278

31 காருணயததால ஆசாரயாகளுள சிறநதவா எதிராஜா

32 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரடடு 266

33 „ „ -417

34 „ „ 43

35 தன சரமகாலததில தன திருவடிவாரததிலிருநத நாலு ஶிஷயாகளைப பாாதது நடாதூரமமாள 'ப₄கதி பரபததிகள உஙகளுககு செயறகரியவையாகில எமபெருமானுரை ஶரணமாகக கொளளுஙகள' எனறு உபதே₃ஶிததாா

36 கு₃ருபரமபரா பரப₄ாவ பரமாணததிரடடு-419

37 உபாயமாகவும, உபேயமாகவும ஆசாரயனையே ஶரணமடையவேணடும

38 தஸமை நமோ மது₄ஜித₃ஙக₄ரி ஸரோஜதததவ
ஜஞாநாநுராக₃மஹிமாதிஶயாநதஸீமநே ।
நாத₂ாய நாத₂முநயேऽதர பரதர சாபி
நிதயம யதீ₃யசரணௌ ஶரணம மதீ₃யம ॥

[இவவுலகிலும, மேலுலகிலும எபபோதும எநத ஸ்ரீமந நாத₂முனிகளுடைய திருவடிகள எனககுப புகலிடமோ,

29 ஸதோதரரதனம 22 38 ஸதோ-ர 2

மது₄வை அழித்த எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரை களைப் பற்றிய உண்மையறிவினுடையவும அனபினுடைய வும் பெருமேன்மையின் முடிவே எல்லையாயிருப்பவரும், எனக்கு நாத₂ராயிருபபவருமான அந்த நாத₂முனிகட்கு நமஸ்காரம.]

39. ஸாத்₄யமில்லாவிடில ஸாத₄னங்களால் என்ன பயன் ?

40. உபாத₃த்தே ஸத்தாஸ்தி₂திநியமநாத்₃யைஶ்சிதே₃சிதௌ
ஸ்வமுத்₃தி₃ஶ்ய ஸ்ரீமாநிதி வத₃தி வாகௌ₃பநிஷதீ₃ ।
உபாயோபேயத்வே ததி₃ஹ தவ தத்த்வம் ந து கு₃ணௌ
அதஸ்த்வாம் ஸ்ரீரங்கே₃ஶய ஶரணமவ்யாஜமப₄ஜம் ॥

[ஹே ஸ்ரீரங்க₃நாத₂னே ! ‘ ஸ்ரீமந்நாராயணன் — ஸ்ருஷ்டி, ஸ்தி₂தி, நியமனம முதலிய காரியங்களால் சேதனுசேதனங் களைத் தனக்காக ஸ்வீகரிக்கிருன் ’ என்று உபனிஷத்₃ வாக்யமானது சொல்லுகிறது. ஆகையால, இவ்விஷயத தில் உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உனக்கு முக்₂யம ; கு₃ணமலல. ஆகையால் உமமை நிர்வயாஜமான உபாயமாக அடைந்தேன்.]

41. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ₄தி:
ஸர்வம் யதே₃வ நியமேந மத₃ந்வயாநாம் ।
ஆத்₃யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி₄ராமம்
ஸ்ரீமத் தத₃ங்க்₄ரியுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா ॥

[என் வம்ஶத்தவர்களுக்கு எபபோதும் தாயும், தந்தையும், மாதரும், மக்களும், பெருஞ்செல்வமும், மற்றுமுள்ள எல்லா மும் எப்போதும் எந்த ஆழ்வாருடைய திருவடியிணையேயோ, நமக்கு முதல்வரும், குலபதியுமான அவருடைய, மகிழ மலராலே அலங்கரிக்கப்பட்டதும், வைணவச் செல்வ முடையதுமான அத்திருவடியிணையைத் தலையால் வணங்குகிறேன்,]

42. ஆசாரியர்கள் நேரில் துதிக்கத்தக்கவர்கள்.

சரமோபாய நிர்ணய ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

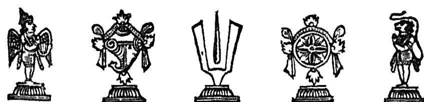
39. வி-பு-1-19-36. 40. ர-ஸ்த 2-88. 41. ஸ்தோ-ர 5.

ஸ்ரீ

சரமோபாயநிர்ணய

பரமாணஙகளின அடடவணை

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

மாமுனிகள் சிஷ்யரான கோயில் கந்தாடையண்ணன் திருக்குமாரரான கந்தாடை நாயன் அருளிய

பெரியதிருமுடி யடைவு

அநந்தகோடி ப்$_3$ரஹ்மாண்ட$_3$ நாயகனாய், ஆதி$_3$மத்$_4$யாந்த ஶூந்யனாய், ஸமாநாதி$_4$கரஹிதனாய், வேத$_3$ாந்த வேத்$_3$யனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், அநந்த கல்யாண கு$_3$ணங்களுடையனாயிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் உகந்தருளியிருக்கிற ஸ்த$_2$லங்கள்:— பரம், வ்யூஹம, விப$_4$வம, அந்தர்யாமி, அர்ச்சாவதாரம் என்று ஐந்து.

அதில் பரமாவது— அநந்தகோடி ப்$_3$ரஹ்மாண்ட$_3$ங்களுக்கும் புறம்பாய், விரஜைககப்புறமாய், பரிணாமாதி$_3$ரஹிதமாய், "குண்டே$_2$ா நாஸ்தீதி வைகுண்ட$_2$:" என்று சொல்லுகிறபடியே நாஶரஹிதமாய், நாநாரத்ன ஸ்வர்ணமயமாய், அநந்த விவித$_4$ விசித்ர கே$_3$ாபுரமண்டப ப்ராஸாத$_3$ாதி$_3$ பரிஶோபி$_4$தமாய், நிரதிஶயாநந்த$_3$ ஸுக$_2$ாவஹமாய், பஞ்சோபநிஷண்மயமாய், ஸகலவஸ்து பரிபூரிதமாய், ஸகல ஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மீகரமான ஸ்ரீ வைகுண்ட$_2$மென்கிற பரமபத$_3$த்தில், லக்ஷ்மீபூ$_4$மிநீளாநாயகனாய், அநந்த க$_3$ருட$_3$ விஷ்வக்ஸேனாதி$_3$ நித்யமுக்தஸஹிதனாய், 1. "ஸ்பு$_2$ரத்கிரீடாங்க$_3$த$_3$ ஹாரகண்டி$_2$கா" என்றும், 2. "ஸ்வோசிதவிவித$_4$ விசித்ராநந்தாஶ்சர்ய" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தி$_3$வ்யாம்ப$_3$ர, தி$_3$வ்யாப$_4$ரண, தி$_3$வ்யமால்ய, தி$_3$வ்யாயுத$_4$ாதி$_3$ ஸர்வாலங்கார பூ$_4$ஷிதனாய், அநந்தகோடி ஸூர்யப்ரகாஶனாயெழுந்தருளியிருக்கிறது.

வ்யூஹமாவது;— திருப்பாற்கடலிலே ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ர தே$_3$வேந்த்$_3$ராதி$_3$ தே$_3$வதைகளுக்கு ஸேவ்யனாய, அநந்தாவதாரங்களுக்கும் முதலாய், உத்பத்தி ஸ்தி$_2$திலயங்களுக்குக் கர்த்தாவாயெழுந்தருளியிருககிறது.

விப₄வமாவது — 3 "பரித்ராணாய ஸாதூ₄நாம" என்கிற படியே து₃ஷ்ட நிக்₃ரஹ ஶிஷ்டபரிபாலன த₄ர்ம ஸம ஸ்தா₂பநாதி₃கள் பண்ணக் கடவதான ராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதா ரங்கள்

அந்தர்யாமியாவது — 4 "**அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண ஸ்தி₂த**" என்றும் 5 "**அந்தர்ப₃ஹிஸ் ஸகலவஸ்துஷு ஸந்தமீஶம்**" என்றும் சொல்லுகிறபடியே வ்யாப்யவ்யாபகனாய், ஆப்₃ரஹ்ம பிபீலிகாதி₃ ஸகல சேதநா சேதனங்களுக்குமந்தர்யாமியாய், ஸாக்ஷிபூ₄தனாய், பரிபூர்ணனா யெழுந்தருளியிருக்கிறது

அர்ச்சாவதாரமாவது - ஸ்வஸ்வலப₄மாய், சேதனர்க்கு அபி₄மதமான த்₃ரவ்யத்திலே விக்₃ரஹமாய், ஸகலஜன மோஹனமாய், கோயில்களிலும், க்₃ருஹாதி₃களிலுமெழுந் தருளியிருக்கிறது

அதில் ஆழ்வார் பாடின திருப்பதிகள் நூற்றெட்டு, அதில் முக்₂யமான திருப்பதிகள் — 6 "**ஸ்ரீரங்க₃மங்க₃ள மணிம் கருணா நிவாஸம் ஸ்ரீவேங்கடாத்₃ரிஶிக₂ராலய காள மேக₄ம்। ஸ்ரீ ஹஸ்திஶைலஶிக₂ரோஜ்ஜ்வலபாரிஜாதம் ஸ்ரீஶம் நமாமி ஶிரஸா யது₃ஶைலதீ₃பம்॥**" என்று சொல்லுகிற படியே புஷ்ப த்யாக₃ போ₄க₃ ஜ்ஞான மண்டபங்கள்

அதிலும் ப்ரதா₄னமானது, ஸாக்ஷாத் பரமபத₃மான நம்பெருமாள்கோயில் எங்ஙனே யென்னில் — 7 "**காவேரீ விரஜா ஸேயம் வைகுண்ட₂ம் ரங்க₃மந்தி₃ரம்। ஸ வாஸு தே₃வோ ரங்கே₃ஶ ப்ரத்யக்ஷம் பரமம் பத₃ம்॥**" என்று சொல்லுகிறபடியே இப்படி ஸாக்ஷாத் பரமபத₃மான நம் பெருமாள் கோயிலுக்கு ராஜாவானவர் பரமபத₃ராஜா, **ஸ்ரீரங்க₃ராஜர்** இப்படி ஸ்ரீரங்க₃ராஜரான பெரியபெருமா ளுக்குத் திருநக்ஷத்ரம் பங்குனியில் ரேவதி, திருநாமங்கள் ஸ்ரீரங்க₃ராஜா, நம்பெருமாள், அழகிய மணவாளப் பெருமாள், முன்னிலும் பின்னழகிய பெருமாள், ஆப₄ரணத்துக்கு அழகு கொடுக்கும் பெருமாள், வந்தவழிவாராத பெருமாள், மந்தா ரங்கண்டு மறையும் பெருமாள், தேவசிகாமணிப்பெருமாள், சிஷ்யைகள் ஸ்ரீ பூ₄மி நீளாதி₃களான நாச்சிமார்கள்

தனியன்

8. லக்ஷ்மீகல்பலதோத்துங்க₃ஸ்தநஸ்தப₃கசஞ்சல: ।
ஶ்ரீரங்க₃ராஜ ப்₄ருங்கே₃ா மே ரமதாம் மாநஸாம்பு₃ஜே ॥

பெரிய பிராட்டியாரான ஶ்ரீரங்க₃நாச்சியாருக்குத் திரு நக்ஷத்ரம் பங்குனியில் உத்தரம்; திருநாமங்கள - நாச்சியார், பெருமாள்நாச்சியார், ஶ்ரீரங்க₃நாச்சியார், பெரியபிராட்டி யார். இவர்க்காசார்யரும் திருவாராத₄னமும் பெரிய பெரு மாள்; சிஷ்யர்கள் அநந்தக₃ருட₃ விஷ்வகஸேநாதி₃களான நித்யமுகதர்கள.

தனியன்

9. நம: ஶ்ரீரங்க₃நாயக்யை யத்₃ப்₄ரூவிப்₄ரம பே₄த₃த: ।
ஈஶேஶிதவ்ய வைஷம்ய நிம்நோந்நதமித₃ம் ஜக₃த் ॥

ஸேனைமுதலியாருக்குத் திருநக்ஷத்ரம ஐப்பசி மாஸத்தில் பூராடம்; திருநாமங்கள் ஸேனைமுதலியார், ஸேனாதி₄பதி, ஸேநேஶர், விஷ்வக்ஸேனர், ஸூத்ரவதீஶன், வேத்ரத₄ரர், வேத்ரஹஸ்தர் ; தே₃வியார் ஸூத்ரவதி ; திருவாராத₄னம் பெரியபெருமாள்; ஆசார்யை பெரியபிராட்டியார் ; சிஷ்யர் கள ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ; இவரருளிச்செய்த ப்ரப₃ந் த₄ங்கள விஷ்வகஸேன ஸம்ஹிதை முதலானவை.

இவருக்குத் தனியன்

10. ஶ்ரீரங்க₃ சந்த்₃ரமஸமிந்தி₃ரயா விஹர்த்தும்
விந்யஸ்ய விஶ்வசித₃சிந்நயநாதி₄காரம் ।
யோ நிர்வஹத்யநிஶமங்கு₃ளிமுத்₃ரயைவ
ஸேநாந்யமந்ய விமுக₂ாஸ் தமஶிஶ்ரியாம ॥

ஶங்க₂ாம்ஶபூ₄தரான பொய்கையாழ்வாருக்குத் திருவவ தார ஸ்த₂லம் தொண்டை₃மண்டலத்திலே பெருமாள் கோவில். அவதாரம பொற்றமரைப் பொய்கையில் தாம ரைப் பூவிலே. திருநக்ஷத்ரம த்₃வாபரயுக₃ம் எட்டுலக்ஷத் தறுபதிஞயிரத்துத் தொள்ளாயிரம ஸம்வத்ஸரமான ஸித்₃த₄ார்த்தி₂ ஸம்வத்ஸரத்தில் ஐப்பசி மாஸம் ஶுத்₃ த₄ாஷ்டமி செவ்வாய்க்கிழமை திருவோணம்; திருநாமங்கள காஸாரயோகி₃, ஸரோமுநீந்த்₃ரர், பொய்கையார்; திருவா

ராதனம ஆழவாாகள நாயனா ஆசாாயா ஸேனைமுதலி யாா இவா பாடின திருபபதிகள கோயில, திருமலை, பெருமாளகோயில, திருககோவலூா இவா அருளிசசெயத பரபநதம 'வையநதகளியா' எனகிற முதல திருவநதாதி நூறு பாடடு

இவாககுத தனியன

11 காஞசயாம ஸரஸி ஹேமாபஜே ஜாதம காஸார யோகிநம। கலயே ய ஶ்ரிய பதயூ ரவிம தீபமகலபயத் ॥

கதராமஶபூதரான பூததாழவாருககுத திருவவதார ஸதலம தொணடைமணடலததிலே ஸமுதரககரையில திருககடலமலலை அவதாரம குருககததிபபூவிலே திரு நக்ஷதரம மேறபடி பொயகையாருககு மறறுநாள நவமி புதனகிழமை அவிடடம திருநாமஙகள பூதாஹவயா, பூததா, மலலாபுரவராதீஶா திருவாராதனம ஆழவாா கள நாயனா ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா இவா பாடின திருபபதிகள கோயில, திருமலை, திருககடனமலலை, திருக கோவலூா இவா அருளிசசெயத பரபநதம 'அனபே தகளி' எனகிற இரணடாநதிருவநதாதி நூறு பாடடு

இவாக்குத தனியன

12 மலலாபுர வராதீஶம மாதவீ குஸுமோதபவம। பூதம நமாமி யோ விஷ்ணோர் ஜ்ஞாநதீபமகலபயத ॥

நநதகாமஶபூதரான பேயாழவாருககுத திருவவதார ஸதலம தொணடைமணடலததிலே ஸமுதரககரையில மயூரபுரம, அவதாரம மணிகைரவமெனகிற கிணறறில செவவலலிபபூவிலே; திருநக்ஷதரம மேறபடி பூததாருககு மறறுநாள தஶமி வியாழககிழமை ஶதயம திருநாமஙகள மஹதாஹவயா, பேயாழவாா, மயிலாபுராதிபா திருவாரா தனம ஆழவாாகள நாயனா ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா, சிஷயா திருமழிசையாழவாா இவா பாடின திருபபதிகள கோயில, திருமலை, திருவலலிககேணி, திருககோவலூா இவா அருளிசசெயத பரபநதம 'திருககணடேன' எனகிற மூனறும திருவநதாதி நூறு பாடடு

இவர்க்குத் தனியன்

13. த்3ருஷ்ட்வா துஷ்டாவ யோ விஷ்ணும் ரமயா மயிலாதி4பம் ।
கூபே ரக்தோத்பலே ஜாதம் மஹதா3ஹ்வயமாஶ்ரயே ॥

இந்த முதலாழ்வார்கள் மூவரும் அயோநிஸம்ப4வராய்க் கூடிக்கொண்டு யோக3மஹத்த்வத்தினல் மூவாயிரத்து நூற்றிருபத்தஞ்சு ஸம்வத்ஸரம் பூ4மிஸஞ்சாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்து திருககோவலூரிலே திருநாட்டுக்கு எழுந் தருளினுர்கள்.

ஸாதுர்ஶநாம்ஶபூ4தரான திருமழிசையாழ்வார்க்குத் திருவவதாரஸ்த2லம் தொண்டைமண்ட3லத்திலே திருமழிசை. திருநக்ஷத்ரம் விப4வஸம்வத்ஸரம் தைமாஸம் க்ருஷ்ண பக்ஷத்தில் தசமி வியாழக்கிழமை மகநக்ஷத்ரம; துலா லக்னம. திருத்தகப்பனுர் ப4ார்க்க3வ ரிஷி. திருத்தாயார் கனகாங்கியம்மாள். வளர்த்தவன் ஹரித3ாஸன். திருநாமங்கள் ஸ்ரீப4க்திஸாரர், மஹீஸாரபுராதீ4ஶர், ப4ார்க்க3வாத்மஜர், திருமழிசையார், மழிசைப்பிரான், வித்3யை அஷ்டாங்கயோக3ம். திருவாராத4னம் சொன்னவண்ணஞ் செய்த பெருமாள். ஆசார்யர் ஸேனைமுதலியார். புருஷகாரர் பேயாழ்வார். சிஷ்யர் கணிகண்ணன், த்3ருட4வ்ரதன். இவர் அருளிச்செய்த ப்ரப3ந்த4ங்கள் நான்முகன் திருவந்தாதி தொண்ணூற்றுறு பாட்டு, திருச்சந்த விருத்தம் நூற்றிருபது பாட்டு. இவர் பாடின திருப்பதிகள் நமபெருமாள் கோயில், திருமலை, திருக்குடந்தை, திருப்பேர், அன்பில, கவித்தலம், திருவூரகம், திருப்பாடகம், சொனன வண்ணஞ்செய்த பெருமாள் திருவெஃகா. இவர் யோக3 வித்3யையினலே இரண்டாயிரத்து முந்நூறு ஸம்வத்ஸரம் பூ4மிஸஞ்சாரம் பண்ணிப் பரமதநிரஸன பூர்வகமாக ஸ்வமதஸ்த2ாபனம் பண்ணினுர்.

இவர் தனியன்

14. ஶக்திபஞ்சமய விக்3ரஹாத்மநே
ஶாக்திஹார ஜிதசித்தஹாரிணே ।
முக்திதா3யகமுராரிபாத3யோர்
ப4க்திஸாரமுநயே நமோ நம: ॥

ஸேநேஶாமஶபூ4தரான நமமாழவாருககுத திருவவதார ஸத2லம பாணடியதே3ஶததிலே திருததாமரபாணீ தீரததில திருககுருகூா திருநக்ஷதரம கலியுக3ாதி3யில பரமாதிவருஷம நாறபததுமூனருநாள வைகாசி மாஸம பனனிரணடாம தேதி வெளளிககிழமை சுகலபக்ஷம சதுாததசி விசாக நக்ஷதரம, காககடகலகனம திருவவதாரம சதுாதத2 வாணததிலே, திருககுறுஙகுடிநமபி வரபரஸாத3ததாலே, திருததாயாா உடையநஙகையாா திருததகபபனாா காரியாா அவா திருததகபபனாா செநதாமரைககணணன அவா திருததகபபனாா அசசுதா அவா திருததகபபனாா அறநதாஙகியாா அவா திருததகபபனாா திருவழுதிவளநாடா இது நமமாழவாருடைய திருவமஶம இவருககு இருபபிடம திருபபுளியாழவாரடி திருநாமஙகள காரிமாறன, மாறன, சடகோபன, பராஙகுஶன, நமமாழவாா, வேதம தமிழசெயத பெருமாள, திருவாயமொழிபபெருமாள, உத3யபா4ஸகரா, திருநாவீறுடையபிரான, குருகேஶா, குருகைபபிரான, திருககுருகூாநமபி, தெனனரஙகன பொனனடி, வகுளாப4ரணா, அருளமாறன, இவாககுத திருமுடி ஸத2ானம நமபெருமாள திருககை திருததோள திருமேனி ஸத2ானஙகள ஆழவாாகள திருககடி ஜக4நோரு ஜஙக4ாஸத2ானஙகள நாத2யாமுநாதி3 பூாவாசாாயாகள திருவாராத4னம பொலிநது நினற பிரான ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா சிஷயா மது4ரகவியாழவாரும ஸ்ரீமநநாத2முனிகளும முதலானவாகள இவா அருளிசசெயத பரப3நத4ஙகள திருவிருததம நூறுபாடடும, திருவாசிரியம ஏழுபாடடும, பெரியதிருவநதாதி எணபததேழுபாடடும, திருவாயமொழி ஆயிரததொரு நூறறிரணடு பாடடும இவா பாடின திருபபதிகள அழகாமலை, வடதிருமலை, அககாரககனி, திருககுருகூா, திருககுறுஙகுடி, வானமாமலை, திருககுடநதை, திருவலலவாழ, திருவணவணடூா, திருவிணணகா, திருததொலைவிலலிமஙகலம, திருககோளூா, நமபெருமாளகோயில, தெனதிருபபோ, திருவாறனவிளை, தெனகுடநதை, திருவணபரிசாரம, திருசசெஙகுனறூா, திருககடிததானம, குடடநாடடுத திருபபுலியூா, திருபபுளிங

குடி, வரகுணமங்கை, ஸ்ரீவைகுண்ட$_2$ம், திருக்காட்கரை, திருமூழிக்களம, திருநாவாய, திருககண்ணபுரம், திருமோகூர், திருவனந்தபுரம், திருவாட்டாறு. இவர் முப்பத்தைந்து திருநக்ஷதரமெழுநதருளியிருந்தார்.

இவர்க்குத் தனியன்

15. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூ$_4$திஸ்
ஸர்வம் யதே$_3$வ நியமேந மத$_3$ந்வயாநாம் ।
ஆத்$_3$யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபி$_4$ராமம்
ஸ்ரீமத் தத$_3$ங்க்$_4$ரியுக$_3$ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்$_4$நா ॥

கௌஸ்துப$_4$ாம்ஶபூ$_4$தரான குலஶேக$_2$ராழ்வாருக்குத் திரு வவதாரஸ்த$_2$லம் சோழதே$_3$ஶத்தில திருவஞ்சிக்களம். திருநக்ஷத்ரம் பராப$_4$வ வருஷம் மாசி மாஸம ஶுக்லபக்ஷத்தில் த$_3$ஶமி வியாழக்கிழமை புனர்பூஶம். திருத்தகப்பனுர் க்ஷத்ரியோத்தமரான த$_3$ருட$_4$வரத மஹாராஜர்; திருத்தமயனுர் சேரன். திருநாமங்கள் குலசேகரப்பெருமாள், குலசேகராழ்வார், கொல்லிகாவலன, சேரலர்கோன், குககுடபுராதீ$_4$ஶர். ஆசார்யர் ஸேனை முதலியார். திருவாராத$_4$னம் மன்னனுர். ப$_4$க்தி-அவதாரங்களில் சகரவர்த்தித் திருமகனுர் திருவடிகளிலும், அர்ச்சாவதாரங்களில் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலும். இவர் அநுதி$_3$னமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரோடே காலக்ஷேபம் பணணுகிறதும், ஸ்ரீமத்$_3$ராமாயண வ்யாக்$_2$யானம் கேட்கிறதும், ப்ரதிதி$_3$னமும் ஸ்ரீரங்க$_3$ யாத்ரை பண்ணுகிறதும், இப்படி ப$_4$க$_3$வத் ப$_4$ாக$_3$வதாசார்ய கைங்கர்ய பரராயிருப்பார். இவரருளிச்செய்த ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்கள், முகுந்த$_3$மாலை என்கிற ஸ்தோத்ரமும, பெருமாள்திருமொழி நூற்றைறந்துபாட்டும். இவர் பாடின திருப்பதிகள் கோயில், திருமாலை, அழகர்திருமலை, அயோததி, வித்துவக்கோடு, வண்புருடோத்தமம், திருக்கண்ணபுரம், திருச்சித்திரகூடம்.

இவருக்குத் தனியன்

16. கு$_4$ஷ்யதே யஸ்ய நக$_3$ரே ரங்க$_3$யாத்ரா தி$_3$நே தி$_3$நே ।
தமஹம் ஶிரஸா வந்தே$_3$ ராஜாநம் குலஶேக$_2$ரம் ॥

இவர் அறுத்தேழு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தார். ப்$_3$ரஹ்மதே$_3$ஶம் மன்னுர்கோயிலிலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினுர்.

வைனதேயாம்ஶபூ₄தரான பெரியாழ்வார் அவதார ஸ்த₂லம் பாண்டியமண்ட₃லத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் திரு நக்ஷத்ரம் க்ரோத₄ன வருஷம் ஆனி மாஸம் ஶுக்லபக்ஷத்தில் ஏகாத₃ஶி ப₄ானுவாரம் ஸ்வாதிநக்ஷத்ரம் திருத்தகப்பனார் ப₃ராஹ்மணோத்தமரான முகுந்த₃ாரியர் திருத்தாயார் பத₃்மையம்மன் திருத்தமையனார் குலம்பியார் தங்கள் குலம் பூர்வஶிகை₂ ஸாலங்க்ருத கோ₃த்ரம் போ₃த₄ாயன ஸூத்ரம் யஜுஶ்ஶாகை₂ திருநாமங்கள் ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தர், பட்டர்பிரான், ப₄ட்டநாத₂ர், பெரியாழ்வார் ஆசார்யர் ஸேனைமுதலியார் திருவாராத₄னம் லக்ஷ்மீ நாராயணப் பெருமாள் குமாரி சூடிக்கொடுத்தாள் கைங்கர்யம் திருநந்த₃வனம், திருமாலை இருப்பிடம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஶிஷ்யன் பாண்டிய மஹாராஜன் இவரருளிச்செய்த ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் திருப்பல்லாண்டு பன்னிரண்டும், பெரியாழ்வார் திருமொழி நானூற்றறுபத்தொரு பாட்டும் இவர் பாடின திருப்பதிகள் தென்மதுரையில் மல்லாண்ட பெருமாள், கூடலூர் அழகர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், திருக்கோட்டியூர், திருவாய்ப்பாடி, வடமதுரை, திருமலை, திருவெள்ளறை, திருக்குறுங்குடி, கோயில், அழகர்திருமலை, திருக்குடந்தை, திருவநந்தபுரம், கண்டமென்னுங்கடிநகர்

இவர்க்குத் தனியன்

17 **கு₃ருமுக₂மநதீ₄த்ய ப்ராஹ வேதா₃நஶேஷாந்**
நரபதிபரிக்லுப்தம் ஶுல்கமாதா₃துகாம: ।
ஶ்வஶுரமமர வந்த₃்யம் ரங்க₃நாத₂ஸ்ய ஸாக்ஷாத்
த₃்விஜகுலதிலகம் தம் விஷ்ணுசித்தம் நமாமி ॥

இவர் எண்பத்தைந்து திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்

ஸ்ரீ பூ₄மிபிராட்டியார் திருவவதாரமான சூடிக்கொடுத்த நாச்சியாருக்குத் திருவவதாரஸ்த₂லம் பாண்டியமண்டலத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் திருவவதரித்தது பெரியாழ்வாருடைய திருநந்த₃வனத்தில் திருத்துழாயடியிலே திருநக்ஷத்ரம் ஆடிமாஸம் பூர்வபக்ஷத்தில் சதுர்த்தி₂ செவ்வாய்க்கிழமை திருவாடிப்பூரம், வரீயாநாமயோக₃ம் ப₄த்₃ரகரணம் துலாலக்₃னம் மத்₄யாஹ்நஸமயத்தில் பூ₄மியிலே இருந்து

பெரியாழ்வார் திருமாளிகையிலே வளர்ந்தருளினர். திருநாமங்கள் சூடிக்கொடுத்தாள். கோதை, ஆண்டாள், ஆழ்வார் திருமகள். இவளெழுந்தருளியிருக்கிறது நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளிலும். அதிலும் ப்ரத$_4$ானஸ்த$_2$லம ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். இவரருளிச்செயத ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்கள் திருப்பாவை முப்பது பாட்டும், நாச்சியார் திருமொழி நூற்று நாற்பத்து மூன்று பாட்டும். இவள் பாடின திருப்பதிகள திருவாய்ப்பாடி, திருப்பாறகடல், வடமதுரை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், கோயில், திருமலை. இவளுக்குத் திருவாராத$_4$னம நம்பெருமாள். ஆசார்யர் பெரிய பெருமாள்.

தனியன்

18. நீளாதுங்க$_3$ஸ்தநகி$_3$ரிதடீ ஸுப்தமுத்$_3$போ$_3$த்$_4$ய க்ருஷ்ணம்
பாரார்த்$_2$யம் ஸ்வம் ஶ்ருதி ஶதஶிரஸ்ஸித்$_3$த$_4$மத்$_4$யா-பயந்தீ ।
ஸ்வோச்சி$_2$ஷ்டாயாம் ஸ்ரஜி நிக$_3$ளிதம் யா ப$_3$லாத்க்ருத்ய பு$_4$ங்க்தே
கோ$_3$த$_3$ா தஸ்யை நம இத$_3$மித$_3$ம் பூ$_4$ய ஏவாஸ்து பூ$_4$ய: ||

ஸ்ரீமத் வநமாலிகாம்ஶ பூ$_4$தரான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்க்குத் திருவவதார ஸ்த$_2$லம் சோழதே$_3$ஶத்தில்திருக்காவேரிதீரத்திலே திருமண்டங்குடி என்கிற அக்$_3$ரஹாரம். திருநக்ஷத்ரம் கலியுகம நூற்றெட்டு ஸம்வத்ஸரம் சென்ற பின்பு, ப்ரப$_4$வ ஸம்வத்ஸரம் மார்கழி மாஸத்தில் கேட்டை. திருத்தகப்பனர் ஸகலவேத$_3$ விஶாரத$_3$ரென்கிற பூர்வசிகை$_2$ ப்$_3$ராஹ்மணோத்தமர். திருநாமங்கள் விப்ரநாராயணர், ப$_4$கதாங்க்$_4$ரிரேணு, அன்பாதாட்டூளி, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார். ஆசார்யர் ஸேனைமுதலியார். திருவாராத$_4$னம் நம்பெருமாள். இவருடைய ஆஶ்ரமம் ப்$_3$ரஹ்மசர்யம. இவர் அமுது செய்கிறது ஸ்ரீவைஷ்ணவ திருமாளிகைகளில் மாது$_4$கரம. கைங்கர்யம் திருநந்த$_3$வனம், திருமாலை. இருப்பிடம் நம்பெருமாள் கோயில். இவரருளிச்செய்த ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்கள் திருப்பள்ளியெழுச்சி பத்துப் பாட்டும், திருமாலை நாற்பத்தைந்து பாட்டும். நூற்றைந்து திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவாககுத தனியன

19 தமேவ மதவா பரவாஸு௴தே₃வம
ரஙகே₃ஶயம ராஜவத₃ா ஹணீயம।
பராபே₃ாதி₄கீம யோऽகருத ஸௌகதிமாலாம
ப₄கதாஙக₄ரி ரேணும ப₄க₃வநதமீடே₃ ॥

ஸ்ரீ வ த ஸ ா ம ஶ பூ₄தரான திருபபாணாழ்வாருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம சோழதே₃ஶததிலே நமபெருமாள கோயில ஸமீபததிலே திருககாவேரிதீரததிலே உறையூா திருவவதாரம - நெலலுககதிரிலே அயோநிஸமப₄வராய அவதரிததா ஐநதாம வாணததிலே வளாநதாா திரு நக்ஷதரம - கலியுக₃ம நூ றறிருபது ஸமவதஸரம செனற பினபு து₃ாமதி வருஷம காாததிகை மாஸம பூாணிமை புதனகிழமை ரோஹிணி திருநாமஙகள திருபபாணாழவாா, பாணபெருமாள, பாணா, யோகி₃வாஹனா, க₃ாயகஸாாவ பெ₄ளமா, முனிவாஹனா வித₃யை க₃ானவித₃யை ஆசாா யா ஸேனைமுதலியாா திருவாராத₄னம நமபெருமாள இருபபிடம உறையூா சிஷயா ஸாரஙக₃முனி முதலான வாகள இவரருளிசசெயத பரப₃நத₄ம அமலனாதிபிரான பததுபபாடடு இவா பாடின திருபபதிகள திருமலை, கோயில இவா ஐமபது திருநக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதாா

இவர்க்குத தனியன

20 ஸ்ரீலோக ஸாரஙக₃மஹாமுநீநத₃ர
ஸகநத₄ாதி₄ரூட₄ம கலயாமி நிதயம।
களஙகஹீநம கமநீயப₄கதிம
கவீஶவரம க₃ாயகஸாாவபெ₄ளமம ॥

21 ஆபாத₃சூட₃மநுபூ₄ய ஹரிம ஶயாநம
மத₄யே கவேரது₃ஹிதுா முதி₃தாந்தராதமா।
அத₃ரஷடருதாம நயநயோா விஷயாநதராணாம
யோ நிஶசிகாய மநவை முநிவாஹநம தம ॥

ஶாாஙக₃ாமஶ பூ₄ த ர ா ன திருமஙகையாழ்வாருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம சோழதே₃ஶததில திருககாவேரி ஸாக₃ரஸஙக₃ம பரதே₃ஶததிலே திருககுறையலூா திரு

நக்ஷத்ரம - கலியுகம இருநூறறேழு ஸமவதஸரம செனற பினபு நளஸமவதஸரம காாததிகை மாஸம வியாழககிழமை கருததிகை நக்ஷதரம பூாணிமை திருவவதாரம சதுாதத₂ வாணததிலே திருநாமஙகள பரகாலன, கலியன, கலி த₄வமஸன, கவிலோகதி₃வாகரன, சதுஷகவிஶிக₂ாமணி, ஷடபரப₃நத₄கவி, கலிவைரி, நீலன, நாலுகவிபபெருமாள, திருநாவீறுடையபெருமாள, மஙகையாகோன, ஆலிநாடன, அருளமாரி, திருமஙகையாழவாா, அரடடமுககி, அடையாா சீயம கொஙகுமலாக குழலியாவேள, கொறறவேநதன, கொறறவேல, மஙகைவேநதன தே₃வியாா குமுதவலலி நாசசியாா. ஆசாாயா ஸேனைமுதலியாா திருவாராத₄னம சிநதனைககினியாா. மநதரோபதே₃ஶம பணணினவா அழகியமணவாளபபெருமாள. கைஙகாயம பரதிதி₃னமும திருமஙகை மடததில குமுதவலலிநாசசியாா புருஷகார மாக ஆயிரம திருநாமததுககுத ததீ₃யாராத₄னம. இவா சிஷயாகள மைததுனன இளையாழவாா, பரகாலஶிஷயா, நீாமேல நடபபான, தாளூதுவான, தோராவழககன, நிழலிலமறைறவான, உயரததொஙகுவான. இவா ஏறுங குதிரை ஆடனமா இவரருளிசசெயத பரப₃நத₄ஙகள பெரிய திருமொழி ஆயிரததெணபததுநாலு பாடடும, திருக குறுநதாணடகம இருபது பாடடும, திருநெடுநதாணடகம முபபது பாடடும, சிறியதிருமடல நூறறுபபதினறு பாடடும, பெரியதிருமடல இருநூறறெணபததாறு பாடடும, திருவெழுகூறறிருககை ஒரு பாடடும, தொஙகல மூனறு பாடடும இவா பாடின திருபபதிகள தஞசைமாமணி— வமபுலாஞசோலை, திருபபிரிதி, திருவதரி, சாளககிராமம, நைமிசாரணயம, அயோததி, திருவாயபபாடி, வடமதுரை, கஙகைககரைககணடம, வியனபுரிசை, சிஙகவேளகுனறம, திருமலை, திருவெவவுளூா, திருவலலிககேணி, திருநீாமலை, திருகடலமலலை, திருநினறவூா, திருவிடவெநதை, பெருமாள கோயிலிலே அஷடபு₄ஜம, பரமேசசுரவிணணகரம, பசசை வணணா, பவளவணணா, களவா, கசசிவேளுககையாளரி, திருவூரகம, திருபபேரகம, திருபபாடகம, திருபபாறகடல, நிலாததிஙகள துணடம, திருவெஃகா, விளககொளி,

அததியூரான, நினறுன, இருநதான, கிடநதான, நடநதான, காரவானம, பேரருளாளா, திருககோவலூா, திருவயிநதிர புரம, திருசசிததிரகூடம, சீராம விணணகா திருவாலி, திருநகரி, திருககுறையலூா, திருநாஙகூரிலே மணிமாடக கோயில, வைகுநத விணணகரம, அரிமேய விணணகரம திருததேவனாதொகை, வணபுருடோததமம, செமபொன செய கோயில, திருததெறறியமபலம, திருமணிககூடம, திருககாவளமபாடி, திருவெளளககுளம, பாாததனபளளி, திருவிநதளூா, திருககுடநதை, திருவெளளியஙகுடி, புளளம பூதஙகுடி, ஆதனூா, திருககூடலூா, திருவெளளறை, கோயில திருவரஙகம, உறையூா, உததமாகோயில, திருத தணகாலூா, திருபபோ, நநதிபுரவிணணகரம திருவிண ணகரம, திருநறையூா, திருககணடியூா, திருமெயயம, தஞசையாளி, திருசசேறை, சிறுபுலியூா, பெருமபுலியூா, திருககணணமஙகை திருககணணபுரம, திருததலைசசஙக நாணமதியம, திருககணணஙகுடி, திருநாகை, திருப புலலாணி, திருககுறுஙகுடி, திருவலலவாழநகரம, அழகா திருமலை, திருககோடடியூா, திருமோகூா இவா நமபெரு மாளுககுச செயதருளின கைஙகாயஙகள திருமடைப பளளி, திருநடைமாளிகை, ஆலிநாடன திருமணடபம, திருககொடடாரம, ஐநதுகளஞசியம, இரணடு திருமதிள, திருககோபுரம இவாககிருபபிடம நமபெருமாள கோயிலிலே வடதிருககாவேரிதீரததிலே திருபபாறறுறையிலே திரு மாளிகை இவா நூறறஞசு திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநதாா இவா நமபெருமாள நியமனததினாலே திருக குறுஙகுடியிலே திருநாடடுககெழுநதருளினா இவா நாலு யுக₃ததிலும நாலு வாணஙகளிலும திருவவதரிதது ப₄க₃வத₃ ப₄ாக₃வதாசாாய கைஙகாயஙகள அநேகம பணணி யருளினா

இவாக்குத் தனியன்

22- கலயாமி கலித₄வம்ஸம கவிலோகதி₃வாகரம ।
யஸய கோ₃பி₄ ப்ரகாஶாபி₄ராவித்₃யம் நிஹதம தம ॥

க₃ணமய பூ₄தரான மது₄ரகவியாழ்வாருக்குத் திருவவதார ஸதா₂லம பாணடிய தேசததில திருததாமரபாணீதீரததில

திருக்கோளூர். திருவவதாரம் பூர்வஶிகை2 ப்3ராஹ்மண வர்ணத்தில். திருநக்ஷத்ரம் த்3வாபரயுக3ம் எட்டுலக்ஷத்தறுபத்து மூவாயிரத்து நூற்றுக்குமேல் விக்ரமஸம்வத்ஸரம் சித்திரை மாஸம் சுக்லபக்ஷத்தில் த3ஶமி வெள்ளிக்கிழமை ஐந்தாந்தேதி சித்திரை. இவர் அஷ்டாங்க3 யோக3 க்ரமத்தினுல் ப3த3ரிகாஶ்ரமத்திலே நாராயணனை ஆஶ்ரயித்துத் தென்தே3ஶத்திலே வந்து நம்மாழவாரை ஆஶ்ரயித்து, திருநகரியிலே நம்மாழ்வாரை விக்3ரஹமாக ஏறியருளப்பண்ணி ஐம்பது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் நம்மாழ்வார் விஷயமாக அருளிச்செய்த ப்ரப3ந்த4ம் கண்ணிநுண் சிறுதாம்பு பதினெரு பாட்டு. இவர்க்குத் திருவாராத4னம் நம்மாழ்வார்.

தனியன்

23. ஹஸ்தஸ்த2 தாளத்3விதயம் ப்ரபத்3யே
ஶட2ாரி வாக்3வ்யாஸ முதா3ரகீர்த்திம் ।
மாது4ர்ய ஸம்ஶ்லிஷ்ட கவித்வயுக்தம்
மஹத்த்வ ஸம்பா4வித பு3த்3தி4தத்வம் ॥

ஸேனைமுதலியாருடைய மந்த்ரியான க3ஜாஸ்யருடைய அம்ஶபூ4தரான ஸ்ரீமந்நாத2முனிகளுக்குத் திருவவதாரஸ்த2லம் சோழதேசத்தில் வீரநாராயணபுரம். திருநக்ஷத்ரம் கலியுகம் மூவாயிரத்து இரு(?)நூற்று இருபத்துநாலு வருஷத்துக்குமேல் ஶோப4க்ருத் ஸம்வத்ஸரம் ஆனி மாஸம் ஏழாந்தேதி பௌர்ணிமை புதன்கிழமை அனுஷம். திருத்தகப்பனுர் ஈஶ்வரபட்டாழ்வார். குடி சொட்டை. குமாரர் ஈஶ்வரமுனிகள். திருநாமங்கள் ஸ்ரீமந்நாத2முனிகள், ஸ்ரீரங்க3நாத2முனிகள், நாத2ப்3ரஹ்மர். ஆசார்யர் நம்மாழ்வார். புருஷகாரர் மது4ரகவியாழ்வார். திருவாராத4னம் மன்னனுர். இருப்பிடம் நம்பெருமாள் கோவில். சிஷ்யர் உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், பிள்ளை கருணைகரதா3ஸர், நம்பி கருணைகரதா3ஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாமலை தெய்வநாயக ஆண்டான், உருப்புட்டூராச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான், கீழையகத்தாழ்வான், மேலையகத்தாழ்வான்,

ஆக சிஷ்யா பதிஞெரு திருநாமம இவா அருளிச செய்த பரப3ந்த4ஙகள ந்யாயததவமெனகிற ஶாஸதரமும, யோக3ரஹஸயமும, § புருஷநிரணயமும இவாககு யோக3 ரஹஸயஜஞானமும, கணணிநுண சிறுததாமபும, மது4ர கவியாழவாா சிஷயரான ஸ்ரீபராஙகுரதா3ஸா பரஸாதி3ககை யாலே மது4ரகவியாழவாா புருஷகாரராஞா யோக3த3ஶை யிலே ஸாக்ஷாதகரிககையாலும, திருவாயமொழி முதலான தி3வயபரப3ந்த4ஙகளாலும, ப4 க3 வ த ப ர ப3 ந த4 ா தி3 விஶேஷஙகளாலும நமமாழவாா ஆசாாயராஞா இவா ந ம் பெ ரு மா ளு க கு விணணபபம செயதாா இவரே கு3ருபரமபரைககு பரத4ானா இவா யோக3ாப4யாஸ கரமததாலே முநநூறறுமுபபது திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநது குருகைககாவலபபன கோயிலிலே சகரவாததித திருமகஞா திருவடிகளிலே சோநதாா த4ாதரு ஸமவத ஸரமாக4 ஶுகலகாத3ஶி தீாதத2ம

இவாக்குத தனியன

24 நமோऽசிநதயாத3பு4தாகலிஷட ஜ்ஞாநவைராக3ய ராஶயே |
நாத2ாய முநயேऽக3ாத4ப4க3வத3ப4கதிஸிநத4வே ||

ஜயதஸேநாமஶூ4தரான உயயககொணடாருககுத திரு வவதார ஸத2லம கோயிலுககு வடககு திருவெளளறை திருநக்ஷதரம க லி யு க3 ம மூவாயிரததது (எணணூறறு?) இருபததேழுககுமேல பராப4வ வருஷம சிததிரை மாஸம வெளளிககிழமை பௌாணமி காாததிகை திருநாமஙகள உயயககொணடாா, புணட3ரீகாக்ஷா, பத்3மாக்ஷா, ராஜீ வாக்ஷா, அரவிநத3ாக்ஷா ஆசாாயா ஸ்ரீநாத2முனிகள திருவாராத4னம நமமாழவாா சிஷயா மணககாலநமபி, திருவலலிககேணி பாணபெருமாள அரையா, சேடடலூா செணடலஙகாரத3ாஸா, ஸ்ரீபுணட3ரீகத3ாஸா, கே3ாமட2ம திருவிணணகரபபன, உலகபெருமாள நஙகை இருபபிடம கோயில இவா நூறறைநது திருநக்ஷதரமெழுநதருளி யிருநதாா

---

§ மஹாபுருஷநிரணயம ஆளவநதாருடைய நூல, புருஷநிரணயம வேறாயிருககலாம

தனியன்

25. நமஸ்யாம்யரவிந்தா₃க்ஷம் நாத₂ப₄ாவே வ்யவஸ்தி₂தம் ।
ஶுத்₃த₄ஸத்த்வமயம் ஶௌரேரவதாரமிவாபரம் ॥

26. நம: பங்கஜ நேத்ராய நாத₂ ஶ்ரீபத₃பங்கஜே ।
ந்யஸ்த ஸர்வப₄ராயாஸ்மத்குலநாத₂ாய தீ₄மதே ॥

குருகைக் காவலப்பனுக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம பாண்டியதேசததில திருககுருகூர். திருநக்ஷதரம தை மாஸததில் விஶாக₂ம. இருபபிடம ஸ்ரீமநநாத₂முனிகளுடைய திருபபள்ளி. அது அனறுமுதலாகச் சோழதே₃ஶததிலே திருககாவேரிதீரத்தில குருகைக காவலபபன கோயிலெனறு பரஸித₃த₄மாயிற்று. அவாககு வித₃யை அஷடாங்க₃ யோக₃ம. ஆசார்யா நாத₂முனிகள. திருவாராத₄னம சக்ரவாததித திருமகனா. வர்ணம ப₃ராஹமணோததமா. புருஷகாரர் புணட₃ரீகாக்ஷா. இவர் நூறறைமபத்தொரு திருநக்ஷதரம எழுந்தருளியிருந்தார்.

தனியன்

27. நாத₂மௌநி பத₃ாஸக்தம் ஜ்ஞாநயோக₃ாதி₃ ஸம்பத₃ம் ।
குருகாதி₄ப யோகீ₃ந்த்₃ரம் நமாமி ஶிரஸா ஸதா₃ ॥

குமுத₃ாக்ஷாம்ஶபூ₄தரான மணக்கால் நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம சோழதே₃ஶத்திலே திருககாவேரிதீரத்தில கோவில் ப்ரதே₃ஶம் மணக்கால் என்கிற க்₃ராமம. திருநக்ஷத்ரம் - கலியுக₃ம மூவாயிரததுதொள்ளாயிர வருஷத்துக்குமேல விரோதி₄ ஸமவத்ஸரம மாசி மாஸம புதன்கிழமை பூர்வபக்ஷம் சதுாத்த₃சி மக₄ாநக்ஷத்ரம். இருபபிடம கோயில. திருநாமங்கள மணக்கால் நமபி, ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். ஆசார்யா உய்யககொணடார். திருவாராத₄னம் நமபெருமாள. வர்ணம் ப்₃ராஹமணோததமர். சிஷயர் ஆளவநதாா, திருவரங்கப்பெருமாளரையர், தெயவத்துக்கரசுநமபி, பிள்ளை யரசுநம்பி, சிறுபுள்ளூருடையாாபிள்ளை, திருமாலிருஞ் சோலைத₃ாஸர், வங்கிபுரததாச்சி.

தனியன்

28 அநுஜ்ஜி$_2$தக்ஷமாயோக$_3$மபுண்ய ஜநப$_3$ாத$_4$கம் ।
அஸ்பருஷ்டமத$_3$ராக$_3$ம் தம் ராமம் துர்யமுபாஸ்மஹே ॥

29 ப$_4$க$_3$வத் ப$_4$க்திது$_3$க$_3$த$_4$ாப$_3$தி$_4$க்ருதக$_3$ாட$_4$ாவக$_3$ாஹநம் ।
நிர்முக்த தாபதரிதயம் ஸ்ரீராமம் ஶரணம் ஶ்ரயே ॥

இவர் நூற்றஞ்சு திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்

ஸிம்ஹாந்நாமஶ பூ$_4$தரான ஆளவந்தார்க்குத் திருவவதார ஸ்த$_2$லம் சோழ தே$_3$ஶத்திலே திருக்காவேரித்தீரத்தில் வீரநாராயணபுரம் திருநக்ஷத்ரம் கலியுகம் மூவாயிரத்து (தொள்ளாயிரத்து?) எழுபத்தேழுக்குமேலே தா$_4$து வருஷம் ஆடி மாஸம் பௌர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை உத்தராடம் விஷ்கம்ப$_4$ம் ப$_4$வகரணம் திருத்தகப்பனார் ஈஶ்வரமுனிகள் திருப்பாட்டனார் நாத$_2$முனிகள் திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்க$_3$ நாயகி குமாரர் திருவரங்கப்பெருமாளரையர், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, பிள்ளையரசு நம்பி, சொட்டைநம்பி திருநாமங்கள் யாமுனாசார்யர், யமுனைத்துறைவர், வாதி$_3$மத்தேப$_4$ஸிம்ஹேந்த$_3$ரர், ஆளவந்தார், பெரியமுதலியார் குடி சொட்டை திருவாராத$_4$னம் நம்பெருமாள் இருப்பிடம் கோயில் இவர்க்கு நாத$_2$முனிகள் - யாமுனாசார்யரென்கிற திருநாமமும், ப$_4$க$_3$வத் ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மும், மந்த்ரோபதே$_3$ஶமும் ஸாதி$_3$த்தருளி, தத்வஹித புருஷார்த்த$_2$ங்கள் ப்ரஸாதி$_3$க்க உய்யக்கொண்டார்க்கு நியமித்து, யோக$_3$ரஹஸ்யம் ப்ரஸாதி$_3$க்கக் குருகைக்காவலப்பனுக்கு நியமித்தார் அந்த உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பிக்கு நியமித்தார் ஆகையாலே இவருக்குப் புருஷார்த்த$_2$ங்களும் ப$_4$க$_3$வத$_3$ விஷயமும் நாலாயிரமும் சதுர்த்த$_2$ாஶ்ரமம் ஸ்வீகாரமும் முதலான அர்த்த$_2$ விஶேஷங்களெல்லாம் ப்ரஸாதி$_3$த் தருளினவர் ஸ்ரீராமமிஶ்ரர் ஆக இவர்க்காசார்யர் ஸ்ரீமந் நாத$_2$முனிகளும், புருஷகாரர் மணக்கால் நம்பியுமாம் கு$_3$ருபரம்பரை வரிசைக்கு இவர்க்கு ஆசார்யர் மணக்கால் நம்பி. ஶிஷ்யர்கள் பெரியநம்பி, பெரியதிருமலைநம்பி, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, திருமாலையாண்டான் தெய்வவாரியாண்டான், வானமாமலையாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஜீயராண்டான் ஆளவந்தாராழ்வான், திருமோகூரப்பன்,

திருமோகூர் நின்றார், தேவப்பெருமாள், மாறனேரி நம்பி. திருக்கச்சிநம்பி, திருவரங்கப்பெருமாளரையர், திருக்குருகூர் தாஸர், வகுளாபரண ஸோமயாஜியார், அம்மங்கி, ஆள்கொண்டி, வடமதுரையில் பிறந்த கோவிந்ததாஸர், ராஜபுரோஹிதரான நாத₂முனிதாஸர், ரங்கசோழாளின் ராஜபத்னியான திருவரங்கத்தம்மன். ஆக சிஷ்யர் ப்ரத₄ானரானவர் இருபத்திருவர். இவரருளிச் செய்தருளின ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ஸ்தோத்ரரத்னம், ஸித்₃தி₄த்ரயம், ஸ்ரீகீதார்த்த ஸங்க்ரஹம், ஆக₃மப்ராமாண்யம், சது:ஶ்லோகி. இவர் சதுர் வேத₃ ஷட் ஶாஸ்த்ராதி₃ ஸகலவித்₃யா பாட₂ங்களும் அருளிச்செய்து நூற்றிருபத்தஞ்சு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தார். இவர் நம்பெருமாள் அநுஜ்ஞையினாலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின ஸ்த₂லம் கோயில். நிக்ஷேபம் பண்ணப்பட்ட ஸ்த₂லம் திருபபார்த்துறை(பாற்றுறை?) யிலே.

இவர்க்குத் தனியன்

30. யத்பத₃ாம்பே₄ாருஹத்₄யாந வித்₄வஸ்தாஶேஷகல்மஷ: ।
வஸ்துதாமுபயாதோऽஹம் யாமுநேயம் நமாமி தம் ॥

ஶங்குகர்ணம்ஶபூ₄தரான திருவரங்கப்பெருமாளரையருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில். திருநக்ஷத்ரம் பிங்கள வர்ஷம் வைகாசிமாஸம் கேட்டை. திருத்தகப்பனார் யாமுனாசார்யர். திருத்தாயார் ஸ்ரீரங்கநாய்ச்சியார். திருப பாட்டனார் ஈஶ்வரமுனிகள். திருத்தம்பியார் தெய்வத்துக் கரசுநம்பி, பிள்ளையரசுநம்பி, சொட்டைநம்பி. திருநாமங்கள் திருவரங்கப்பெருமாளரையர், ரங்க₃ார்யர், குடி சொட்டை. திருவாராதனம் அழகிய மணவாளபபெருமாள். ஆசார்யர் மணக்கால்நம்பி. இருப்பிடம் கோயில். சிஷ்யர் ஸ்ரீப₄ாஷ்ய காரர். இவர் நூற்றுப்பதினைந்து திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளி யிருந்தார்.

தனியன்

31. ஸ்ரீராமமிஶ்ரபத₃பங்கஜ சஞ்சரீகம்
ஸ்ரீயாமுநார்யவரபுத்ரமஹம் கு₃ணாட்₄யம் ।

ஸ்ரீரங்க₃ ராஜகருணா பரிணாம த₃த்தம்
ஸ்ரீப₄ாஷ்யகார சரணம் வரரங்க₃மீடே₃ ||

குமுத₃ாம்ஶபூ₄தரான பெரியநம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில். திருநக்ஷத்ரம் கலியுகம் நாலாயிரத்து முப்பத்தெட்டுக்குமேல் ஹேவிளம்பி வருஷம் மார்கழி மாஸம் புதன்கிழமை பூர்வபக்ஷம் பஞ்சமி கேட்டை. குடி சாந்தனூர். குலம் ப்₃ருஹச்சரணம் பாரத்வாஜகோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை. திருநாமங்கள் பெரியநம்பி, ஸ்ரீபராங்குஶ தா₃ஸர், மஹாபூர்ணர், பூர்ணாசார்யர். குமாரர் புண்ட₃ரீகாக்ஷர். குமாரத்தி அத்துழாய். திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர், ஆசார்யர் ஆளவந்தார். சிஷ்யர் திருக்கச்சிநம்பி, எம்பெருமானார், மலைகுனியநின்றார், ஆரியூரில் ஸ்ரீசடகோப தாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார் பிள்ளை, திருவாய்க்குல முடையார் பட்டர் முதலானவர்கள். இருப்பிடம் கோயில். இவர் நூற்றஞ்சு திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார். தத₃நந்தரமாகத் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினது சோழதேசத்தில் பசியது கோயில். இவர் செய்தருளின க்₃ரந்த₂ம் திருப்பதிக்கோவை. இவர் மாறனேரி நம்பிக்கு ப்₃ரஹ்மமேத₄ ஸம்ஸ்காரம் பண்ணினார்.

இவர்க்குத் தனியன்

32. த₃யாநிக்₄நம் யதீந்த்₃ரஸ்ய தே₃ஶிகம் பூர்ணமாஶ்ரயே |
யேந விஶ்வஸ்ருஜோ விஷ்ணோரபூர்யத மநோரத₂: ||

33. கமலாபதி கல்யாணகு₃ணாம்ருதநிஷேவயா |
பூர்ணகாமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம: ||

ஸு₂முக₂ாம்ஶ பூ₄தரான பெரியதிருமலைநம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் தொண்டைமண்டலத்தில திருமலை. திருநக்ஷத்ரம் சித்திரை மாஸம் ஸ்வாதி. திருவவதாரம் திருவேங்கடமுடையான் வரப்ரஸாத₃த்தாலே. திருநாமங்கள் பெரியதிருமலைநம்பி, ஸ்ரீஶைலபூர்ணர். குமாரர் பிள்ளை திருமலைநம்பி. குமாரத்திகள் இருவர். மருமக்கள் எம்பாரும், சிறியகோவிந்தப்பெருமாளும், எம்பெருமானாரும். திருவாராத₄னம் மலைகுனியநின்ற பெருமாள், ஆசார்யர் ஆள

வந்தார், ஶிஷ்யர் ஸ்ரீபா₄ஷ்யகாரர். இருப்பிடம் திருமலை. இவர் திருவேங்கடமுடையானுக்குத் திருத்தகப்பனார். திருமலையார்க்கெல்லாம் கூடஸ்த₂ர்.

இவர்க்குத் தனியன்

34. பிதாமஹஸ்யாபி பிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதே₃ஶ ப₂ல ப்ரத₃ாய |
ஸ்ரீபா₄ஷ்யகாரோத்தம தே₃ஶிகாய ஸ்ரீஶைலபூர்ணாய நமோ நம: ஸ்தாத் ||

ஸ்ரீபுண்ட₃ரீகாம்ஶ பூ₄தரான திருக்கோட்டியூர் நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் பாண்டிய மண்ட₃லத்தில் திருக்கோட்டியூர். திருநக்ஷத்ரம் ஸர்வஜித் வருஷம் வைகாசி மாஸம் ரோஹிணி. திருநாமங்கள் திருக்கோட்டியூர்நம்பி, கோ₃ஷ்டீ₂பூர்ணர், கோ₃ஷ்டீ₂புரீஶர், காஶ்யபகோ₃த்ரம், யஜுஶ்ஶாகை₂, பூர்வஶிகை, த்₃ராஹ்யாயணஸூத்ரம். குமாரர் தெற்காழ்வான். குமாரத்தி, தேவகி பிராட்டியார். திருவாராதனம் தெற்காழ்வான். ஆசார்யர் ஆளவந்தார், சிஷ்யர் ஸ்ரீபா₄ஷ்யகாரர். இருப்பிடம் திருக்கோட்டியூர். இவர் நூற்றைந்து திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

தனியன்

35. ஸ்ரீவல்லப₄பத₃ாம்போ₄ஜ தீ₄ப₄க்த்யம்ருதஸாக₃ரம் |
ஸ்ரீமத்₃கோ₃ஷ்டீ₂ புரீபூர்ணம் தே₃ஶிகேந்த்₃ரம் ப₄ஜாமஹே ||

வாமனாம்ஶ பூ₄தரான திருமாலையாண்டானுக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் அழகர்கோயில். திருநக்ஷத்ரம் ஸர்வதா₄ரி வருஷம் மாசி மாஸத்தில் மக₂ம். திருநாமங்கள் மாலாத₄ரர். ஸ்ரீஜ்ஞானபூர்ணர். குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார். திருவாராத₄னம் அழகர். ஆசார்யர் ஆளவந்தார், சிஷ்யர் ஸ்ரீபா₄ஷ்யகாரர். இருப்பிடம் அழகர் கோயில்.

இவர்க்குத் தனியன்

36. ப₄க்தாம்ருதம் வாஞ்சி₂த பாரிஜாதம் மாலாத₄ரம் யாமுநபாத₃ப₄க்தம் |

ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாராாதத₃ ஹிதோபதே₃ஶம ஸ்ரீஜ்ஞாந
பூாணம ஶிரஸா நமாமி ||

மாறனேரி நமபிகருத திருவவதார ஸத₂லம பாணடிய மணடலததில புராநதகம எனகிற கராமம இருபபிடம கோயில ஆசாாயா யாமுனாசார்யா திருநக்ஷதரம ஆடி மாஸம ஆயிலயம திருவவதாரம சதுாதத₂வாணததில

தனியன்

37 யாமுநாசாாயஸசிஷ்யம ரங்க₃ஸ்த₂லநிவாஸிநம |
ஜ்ஞாநப₄கதயாதி₃ஜலதி₄ம மாறனேரிகு₃ரும ப₄ஜே ||

ஶபு₃ாயமஶபூ₄தரான திருக்கச்சி நமபிக்குத் திருவவதார ஸத₂லம தொணடை மணடலததில பெருமாள கோயிலுககுப பூாவப₄ாக₃ததிலே த₄ாமபுரி எனனும பூவிருநதவலலி திருநக்ஷதரம ஶோப₄கருத வருஷம மாசி மாஸததில மிருகஶீாஷம திருவவதாரம சதுர்தத₂ வாணததில திருநாமஙகள திருககசசிநமபி, ஸ்ரீகாஞசீபூாணா இருபபிடம பெருமாள கோயில திருவாராத₄னம பேரருளாளப பெருமாள ஆசாாயா மஹாபூாணா கைஙகர்யம தேவப பெருமாளுககுத திருவாலவட்டம ஸமாபபிக்கிறது இவர் செயதருளின கூ₃ரநத₂ம வரத₃ராஜாஷடகம தேவபபெருமாளுககு அதயநதம அநதரஙக₃ா ஸ்ரீ ப₄ாஷயகாரருககு ஹிதபரவாததகா

இவாககுத் தனியன

38 தே₃வராஜ த₃யாபாதரம ஸ்ரீகாஞ்சிபூர்ணமுத்தமம் |
ராமாநுஜமுநேர் மாநயம வந்தே₃ஹம் ஸஜ்ஜநாஶரயம் ||

ஸ்ரீமத்₃வேத₃மாாக்க பரதிஷ்ட₂ாபநாசார்யோப₄யவேத₃ாந் தாசார்ய த₃ாஶந ஸத₂ாபநாசார்ய பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகா சாாயோப₄யவிபூ₄தி நாயகரான எமபெருமானார்க்குத் திருவவதார ஸத₂லம தொணடைமணடலததில் பெருமாள கோயிலுககு ஈஶானபப₄ாக₃ததில இருககிற ஸ்ரீபெருமபூதூர் திருநக்ஷதரம கலியுக₃ம ஶகாபதம தொளளாயிரதது முபபத தொனபதுககுமேல பிஙகள (?) வருஷம் சித்திரை மாஸம பதினமூனறுநதேதி வியாழககிழமை பூாவபக்ஷததில

பஞ்சமி. திருநக்ஷத்ரம் திருவாதிரை ஆயுஷ்மாந்நாமயோகம் பத்ரகரணம் கர்க்கடகலக்னம்.

ஶ்லோகம்

39. யதாவதாராந்மதுரா முராரே
ராமஸ்ய ஸாகேதபுரீ ச யத்வத் |
ததா யதீந்த்ரஸ்ய க்ருபாஶ்ரயஸ்ய
புண்யோத்தரா பூதபுரீ பபூவ ||

என்கிற ஶ்லோகார்த்த விவரணமான திவ்யாவதாரம். ஶேஷாம்ஶம். திருத்தகப்பனார் ஸர்வக்ரது கேஶவதீக்ஷிதர். திருத்தாயார் காந்திமதி அம்மையார். திருத்தமக்கையார் நாச்சியாரம்மன். குடி ஆஸூரி. குலம வடமாள். ஹாரீத கோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம்; ஜாதகர்ம நாமகரண சௌளோபநயநாதி ஸத்கர்மங்களும் வேதாத்யயன நித்யானுஸந்தானங்களும் ஸாதித்தருளினார் திருத்தகப்பனார். சாத்தின திருநாமம் இளையாழவார். இவர்க்கு ஶாஸ்த்ரங்கள் விண்ணப்பஞ்செய்தவர் யாதவப்ரகாஶர். அப்போதிவர் ஊமைக்கும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸுக்கும் மோக்ஷம் ஸாதித்தருளினார். இவர்க்கு ஹிதப்ரவர்த்தகர் திருக்கச்சி நம்பி. கைங்கர்யம் ப்ரதிதினமும தேவப்பெருமாளுக்குத் திருமஞ்சனம். மதுராந்தகத்திலே சக்ரவர்த்தித்திருமகனார் ஸந்நிதியில் இவர்க்குப் பெரிய நம்பி

40. தாப: புண்ட்ரஸ் ததா நாம மந்த்ரோ யாகஶ்ச பஞ்சம: |
அமீ பரமஸம்ஸ்காரா: பாரமைகாந்த்யஹேதவ: ||

என்கிற ஶ்லோகார்த்தவிவரணமான சக்ராங்கநமும், திருமண் ஸ்ரீ சூர்ணங்களும் ராமாநுஜனென்கிற தாஸ்ய நாமமும்,ஸ்ரீ அஷ்டாக்ஷரீமஹாமந்த்ரமும், த்வயசரம ஶ்லோகங்களும், மந்த்ரப்ரதிபாத்யனை பேரருளாளப்பெருமாளையும் ஸாதித்தருளி அநந்தரம் பெருமாள் கோயிலுக்கு எழுந்தருளி, திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப்பாவை, நாச்சியார்திருமொழி, பெரியாழ்வார்திருமொழி முதலான நாலாயிரமும் ஸாதித்தருளினா. ததநந்தரம் இவர் திருவனந்தஸரஸ்ஸூதீரத்தில் பேரருளாளர் ஸந்நிதியிலே சதுர்த்தாஶ்ரமஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினார். அப்போது

இவாகககு தேவபபெருமாள யதிராஜரெனனும திருநாமஞ சாததியருளினா ததஸமயததிலே ப₄ாகி₃நேயரான த₃ாஶ ரதி₂யும ஸகோ₃தரரான கூரததாழவானும வநது இவரை ஆஶரயிததாாகள பினபு யாத₃வபரகாஶரும வநது ஆஶர யிததா அவருககு த₃ாஸயநாமம கோ₃விநதத₃ாஸரெனறு திருநாமம சாததியருளினா

நமபெருமாள உப₄யவிபூ₄திகளுககும யதிராஜரைப படடங்கடடி உடையவரெனறு திருநாமம சாததியருளினா இவாககுத திருவரஙகபபெருமாளரையா, பெரிய திருமொழி யும திருவாயமொழியும மூலம கணணிநுண சிறுததாமபு வயாக₂யானம ஸாதிததருளி மஞசள காபபு கைங்காயத துககுத திருவுளளமுகநது, த்₃வயாாதத₂ம ஸாதிததருளி லககஷமணமுனி எனகிற திருநாமமும சாததித தமமுடைய திருததமபியாரான சொடடை நமபியை இவா திருவடிகளில ஆஶரயிபபிததருளினா பெரியநமபி தமமுடைய குமார ரான புணடரீகாகஷரை இவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிப பிததருளினா திருககோடடியூா நமபி திருமநதராாதத₂ மும எமபெருமானா எனகிற திருநாமமும சரமஶலோ காாதத₂மும ஸாதிததருளி, தமமுடைய குமாரரான தெற காழவானை இவா திருவடிகளிலே ஆஶரயிபபிததருளினா திருமாலையாணடான பெரியதிருமொழி திருவாயமொழி முத லான நாலாயிரததுககும வயாக₂யானஙகள ஸாதிததருளி சடகோபன பொனனடி எனகிற திருநாமம சாததி, தமமு டைய குமாரரான சுநதரததோளுடையாரை இவா திருவடி களிலே ஆஶரயிபபிததருளினா பெரிய திருமலைநமபி ஸ்ரீமத₃ ராமாயணவயாக₂யானம சாதிததருளி,கோயிலணணனென கிற திருநாமம சாததி, தமமுடைய குமாரரான பிளளை திரு மலை நமபியையும, மருமககளான எமபாரையும கோ₃விநத₃ப பெருமாளையும இவா திருவடிகளிலேஆஶரயிபபிததருளினா ஆகையாலே எமபெருமானாககாசாாயா ஐவா ஸ்ரீப₄ாஷய மருளிசசெயகையாலே ஸ்ரீப₄ாஷயகாரரெனறு ஶாரதை₃ திருநாமம சாததினள ஆதி₃கேஶவபபெருமாள சாததின திருநாமம பூ₄தபுரீஶா திருவேஙகடமுடையான சாததின

திருநாமம் தேசிகேந்த்ரர். ஆக இவர்க்குத் திருநாமங்கள் பதினொன்று. அவை இளையாழ்வார், ராமாநுஜர், யதிராஜர், உடையவர், லக்ஷ்மணமுனி, எம்பெருமானார், சடகோபன் பொன்னடி, கோயிலண்ணன், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர், பூதபுரீசர், தேசிகேந்த்ரர் என்பனவாம். பின்னும் விசேஷ திருநாமங்கள் — யதீந்த்ரர், யதிகுலதுர்யர், யதிஸார்வபௌமர், யதிசக்ரவர்த்தி, யதிபதி, யதிநாதர், யோகீந்த்ரர், க்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்தஸாரம், வேதாந்ததீபம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், கத்யத்ரயம், உடையவர் நித்யம், கீதாபாஷ்யம் இவரே யஜ்ஞமூர்த்தி முதலான மாயாவாதிகளை ஜயித்து திக்விஜயார்த்தமாக பூப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினார். திருவேங்கடமுடையானுக்கு வக்ஷஸ்தலத்தில் அலர்மேல் மங்கை நாச்சியாரை எழுந்தருளப்பண்ணி, திருவாழி திருச்சங்குகளும் சாதித்தருளினார்; ஆகையாலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு மாமனாருமாசார்யருமானார். திருக்குறுங்குடி நம்பிக்கு த்வயோபதேசம்பண்ணி, ராமாநுஜநம்பி என்று தாஸ்யநாமம் சாதித்தருளினார்; ஆகையாலே அவருக்கும் ஆசார்யரானார். ஸுல்தான் க்ருஹத்திலே எழுந்தருளியிருந்த செல்வப்பிள்ளையை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவந்து திருநாராயண ஸ்வாமி சேர்த்தியிலே எழுந்தருளப்பண்ணி, தாமங்கே அர்ச்சாவதாரமாய் நின்றார். லோகோபகாரார்த்தமாக ஸாளக்ராமத்திலே வடுகநம்பிக்குத் திருவடிகளும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் ஸாதித்தருளினார். இப்படி ஸர்வரக்ஷகரான பெருமாள்களுக்கும் அவர்களுக்குத் திருவுள்ளமான கைங்கர்யங்களும் செய்தருளிப் பரமதநிரஸனம் ஸ்வமதஸ்தாபனம் பண்ணுகையாலே இவர் திருநாமத்திலே தர்சனம் விளங்கிற்று. இவர் திருவடிகளில் ஆச்ரயித்த முதலிகள்

41. ஏகாந்திபிர் த்வாதசபிஸ்ஸஹஸ்ரை:
பீடைச்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ் ஸமேத:।
அந்யைரநந்தைரபி விஷ்ணுபக்தை:
ஸ்ரீரங்க ஆஸ்தே யதிஸார்வபௌம:॥

என்று சொல்லுகிறபடியே ஏகாந்திகள் பன்னீராயிரவரும் ஸிம்ஹாஸனஸ்த₂ரான ஆசார்ய புருஷர் எழுபத்து நால்வரும், ஜீயர்கள் எழுநூறுபேரும், சாத்தின கொத்தம்மை யார்களும், சாத்தாத கொத்தியம்மையார்களும், சாத்தின முதலிகளும், சாத்தாத முதலிகளும், பிள்ளையுறங்கா வில்லி தாஸர் முதலான திருநாமத₄ாரிகளும், பொன்னாச்சியார் முதலான திருநாமத₄ாரி ஸ்திரீகளும் அஸங்க₂யேயர்

அதில் ப்ரத₄ான சிஷ்யர் முதலியாண்டான், கந்தாடை யாண்டான், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச் சிறியாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஜீயராண்டான், ஆண்டுகொண்டான், ஆள்கொண்டான், ஈயுண்ணியாண் டான், சேட்டலூராழ்வான், ஸோமாசியாண்டான், கூரத் தாழ்வான், தெற்காழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான், மிளகாழ்வான், அநந்தாழ் வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், மாட பூசையாழ்வான், அம்மங்கியாண்டான், கிடாம்பியாழ்வான், உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், உருப்புட்டூராழ் வான், சொட்டைநம்பி, பிள்ளைதிருமலைநம்பி, தொண்டனூர் நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழலூர்நம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, முடும்பைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குஶநம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிபுரத்துநம்பி, செடியெடுத்தநம்பி, சொக் கத்தூர்நம்பி, வங்கிபுரத்தாச்சி, புண்ட₃ரீகாக்ஷர், ஸ்ரீபராங் குஶபட்டர், சிறுப்பள்ளி தேவராஜபட்டர், ஸ்ரீகோவிந்த பட்டர், நம்பியூரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், உள்ளூரில் பெரிய பெருமாள்பட்டர், வரந்தரும் பெருமாள்பட்டர், எம்பார், சிறியகோவிந்தப்பெருமாள், சுந்தரத்தோளுடையார், திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளான், ஆக்காட்டுப் பிள்ளான், ராமாநுஜம்பிள்ளான், திருமலைநல்லான், வங்கிபுரத்தாச் சான், கோமாண்டூராச்சான், கிடாம்பியாச்சான், கொங் கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், கணியனூர் சிறியாச் சான், மஞ்சப்பூர் சிறியாச்சான் என்னாச்சான், எச்சான், ஆஸூரி ஆதிகேசவப் பெருமாள், கிடாம்பிப் பெருமாள், மஹாமுனிப்பெருமாள், அம்மங்கிப் பெருமாள், பிள்ளை

திருநறையூரரையர், பிள்ளை ராஜமஹேந்த்ரப் பெருமாளரையர், பிள்ளை திருநாராயணபுரத்தரையர், பிள்ளை திருக்குறுங்குடியரையர், பிள்ளை திருவாய்மொழியரையர், திருவரங்கப் பெருமாளரையர், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையர், ராஜநாராயணப் பெருமாளரையர், திருமாலிருஞ்சோலையரையர், திருக்கண்ண புரத்தரையர், திருவரங்கத்தமுதனார், ஈயுண்ணிப்பிள்ளை, கோமாண்டூர்ப்பிள்ளை, தேவராஜப்பிள்ளை, தோழப்பர்பிள்ளை, ஸ்ரீ ஸாலக்3ராமையர், பெரியையர், சிறியய்யர், ஏறுதிருநீதியப்பன், தந்தையப்பன், மணல்பாக்கமப்பன், ஆகிய இததனைபேறும் ஆசார்ய புருஷர்கள். அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானார் ஜீயர், திருவெள்ளறை ஜீயர், ஈச்சம்பாடி ஜீயர், ஆள்கொண்டவில்லி ஜீயர், ஸ்ரீகோவிந்த ஜீயர், குன்றத்தூர் ஜீயர், நம்பெருமாள் கோவில் ஜீயர், இவர்கள் முதலான ஜீயர்கள் எழுநூறு பேர்கள். திருமஞ்சனமெடுக்கும துய்யமுனி வேழம், ஸ்ரீபண்டாரம் காக்கும் திருவரங்கமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர், ஆண்டவெனமாயவர், வைத்தமாநிதி, ஆதியார்பிள்ளை, நம்பெருமாள் திருமேனிகாககும் சடகோபன், ராமாநுஜர் திருமேனி காக்கும பராங்குஶர், திருப்பதிகளில் ஸ்ரீகார்யங்கள் பண்ணும் ஏகாந்திகள் முதலானவர்கள் பன்னீராயிரம். காராஞ்சி சோமயாஜியார், அணியரங்கத்தமுதனார், அலங்காரர், திருவேங்கடவர், நம்பி குறுங்தேவர், ஸ்ரீத4ரபண்டி3தர், நத்தத்தில் முதலிகள் மூவர், அழகியமணவாளப் பெருமாள் தாஸர், திருவேங்கட தாஸர், பேரருளாள தாஸர், பாண்டிய நாட்டில் முதலிகள் மூவர், நம்பி கருந்தேவர், மகிழலங்கார தாஸர், ஸ்ரீபராங்குஶ தாஸர், பெரியகோயில் வள்ளலார், நத்தத்து முதலிகள் மூவர், யதிவரதாஸர், யதிராஜதாஸர், ராமாநுஜதாஸர், பருத்திக்கொத்தையம்மாரையங்கார் முதலான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அஸங்க்2யர். குருகைநம்பிதாஸர், குலஶேக2ரதாஸர், பட்டர் பிரான் தாஸர், நாராயண தாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாஸர், பகவல்லிதாஸர், ஸ்ரீகோ3வர்த்த3னதாஸர், திருவழுதிவளநாட்டுதாஸர் முதலான சாத்தாத வைஷ்ணவர்கள்

அஸங்க₂யா பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸா, வண்டா, சுண்டா, பிள்ளையுறங்கதையுடையாா, பிள்ளை ராமாநுஜ வேளக்காரா, ஜகந்நாத₂பூ₂ரஹமராயா, ஸேஞநாத₂ பரஹம ராயா, தொண்டைமான சக்ரவாததி முதலான திருநாம தா₄ரிகள அஸங்க₂யேயா உககலமமாள, பருததிககொல்லை யமமாள,அமமஙகியமமாள, கோமடததமமாள, கோமாணடூ ரிளையவில்லி, திருவனந்தபுரததமமை திருவணபரிசாரத தமமை, திருவாட்டாறறமமை, மனனுாகோயில பொரத தமமை, திருப்பதியில ஸ்ரீகாரியம ஆரியூரமமை, நாயகத தேவியாா, சிறியபெருந தேவியாா, பெரிய பெருந தேவி யாா, திரிபுராதேவியாா, கொஙகிற பெரியபிராட்டியாா, ஸ்ரீபெருமபூதூரமமை, திருவரஙகததமமை, திருககோட்டி யூராணடாள, கூரததாணடாள, தேவகி பிராட்டியாா, அத துழாய, அமமஙகி, இனனிளவஞசியாா, ஆசூரியமமாள, சூடிககொடுததாள, பொனனுசசியாா இவாகள முதலான அமமையாாகள அஸங்க₂யேயா

இவாகளில வைததுககொணடு எமபெருமானருககு அந்தரங்க₃ சிஷ்யா கூரததாழவான, முதலியாணடான, கந்தாடையாணடான எமபாா, வஙகிபுரததுநமபி, வடுக நமபி, திருவரஙகததமுதனாா, திருககுருகைபபிரானபிள ளான, ஆளகொணட வில்லி ஜீயா, அருளாளபபெருமா ளெமபெருமானாா ஜீயா, புணட₃ரீகாக்ஷா, தெறகாழவான, சுந்தரததோளுடையாா, சொட்டைநமபி, பிள்ளை திருமலை நமபி, திருமலை நலலான, பிள்ளை திருநறையூரரையா, ஐயஙகாா, குருகைநமபி த₃ாஸா, அநந்தாழவான, பிள்ளை யுறஙகா வில்லித₃ாஸா, அததுழாயமமன, கூரததாணடாள, திருககோட்டியூராணடாள, தேவகிபிராட்டியாா, பருததிக கொல்லையமமாள, கொஙகில பெரிய பிராட்டியாா, திரு நறையூரமமை, அயாஙகி அமமாள, பொனனுசசியாா இவாகளில' எமபெருமானாககு ஆணடானும, ஆழவானும த₃ணட₃பவிதரஙகளாயிருபபாாகள கந்தாடையாணடான, எமபாா, வஙகிபுரததுநமபி, வடுகநமபி, அருளாளபபெருமா ளெமபெருமானாா ஜீயா, இவாகளைவரும பஞசரதனஙகளா யிருபபாாகள திருவரஙகததமுதனாா, திருககுருகைபபிரான

பிள்ளான், புண்டரீகாக்ஷர், தெற்காழ்வார், சுந்தரத் தோளுடையான, திருமலை நல்லான, ஆளகொண்ட வில்லி ஜீயர், பிளளை யுறங்கா விலலிதாஸர் ஆகிய இவரொன் பது திருநாமமும் நவரதனங்களாயிருபபார்கள. இனி அம மங்கார்களில நவரதனங்கள:—அததுழாயம்மன், தேவகி பிராட்டியாா, திருககோட்டியூராணடான, கூரத்தாண்டாள, அம்மங்கியம்மாள, பருததிககொலலையமமாள், கொஙகில பிராட்டியார், திருநறையூரமமை, பொன்னுச்சியார். இவர் களில் மிகவும் அதயந்தாந்தரங்கர்கள் கூரததாழவான், முதலியாண்டான், எம்பாா, வங்கிபுரத்துநம்பி, வடுகநம்பி, அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானூ ஜீயர். இவர்களுக்குக் கைங்கர்யம:—கூரத்தாழவானுக்கு ஸ்ரீகோஶபண்டாரம, உக்ராணமடம், ஸாவாதயக்ஷபானுபதயம. முதலியாண் டானுககுக் கைங்கர்யம திருமணகாபபுககும, திருவாரா தனைக்கும் பரிசாரகமும திருவடிநிலைகள ஸமர்பபிககவும. எமபாருக்குக கைங்காயங்கள திருமேனி திருவடிகள் பிடிககவும, எணணெயககாபபு சாததவும, திருபபரியட்டங் கள் திருததவும், திருககை ஸமாபபிககவும, திருபபடுககை சோதிக்கவும், திருமேனிகாவல் முதலான கைஙகர்யஙகள். அருளாளப்பெருமாளெமபெருமானுருககுக கைஙகர்யம திருவாராதனம். வஙகிபுரத்து நமபிககுக கைங்கர்யம் தளிகை பண்ணவும; வடுகநமபிககுக கைஙகர்யம பாலமுது திருத்தி ஸமாபபிககவும, திருமேனிககாவலும். இப்படி எல்லாருக்கும ஸ்வரூபோபாய புருஷார்ததஙகளை நியமித்துக் கொணடு எம்பெருமானுர் ஜகதாசாரயராய் யதிஸாாவ பௌமராய், நமபெருமாள கோயிலிலே நூற்றிரு ப(த்தைந்)து திருநக்ஷத்ரங்கள எழுந்தருளியிருந்தார். இவர்க்குத தீர்த்ததிவஸம துர்மதி (?) வருஷம மாசி மாஸத்தில் சுகலபக்ஷத்தில் தஶமி.

இவருக்குத் தனியன்

42. யோ நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்ம
வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணி த்ருணய மேநே |
அஸ்மத்குரோர் பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே||

பூ₄ரதாமஶூ₄தரான முதலியாணடானுககுத திருவவதார ஸத₂லம தொணடைமணடலததில பெருமாள கோயி லுககுப பூரவபா₄க₃ததில ஸ்ரீ புருஷமஙகலம திருநக்ஷதரம பரபூ₄வ வருஷம மாசிமாஸம இருபததஞசாநதேதி கருஷண பக்ஷததில த₃ஶமி வியாழககிழமை புனாபூசம ஸௌபா₄க₃ய நாமயோக₃ம கரஜாகரணம குமப₄லக₃னம திருததகபபனா ஆநநத₃தீ₃க்ஷிதா திருததாயாா நாசசியாரமமன குலம வடமாள வாதூர்₄லகே₃ாதரம யஜுஶஶாகை₃ ஆபஸதமப₃ ஸூதரம திருநாமஙகள தா₃ஶரதி₂, ராமாநுஜன பொனனடி, ஸ்ரீவைஷணவதா₃ஸா திருமறுமாாபன, முதலி யாணடான குமாரா கநதாடையாணடான ஆசாாயா எமபெருமானாா இவருககு வேத₃ஶாஸதர பரப₃நத₄ ரஹஸயம, ஸ்ரீபா₄ஷயாதி₃ ஸகல ரஹஸயாாதத₂ஙகளும ஸாதிததருளினவா எமபெருமானாா திருவாராத₄னம அழகியசிஙகா இருபபிடம கோயில பரப₃நத₄ஙகள அருளிசசெயததருளினவா திருததகபபனாா இவா எமபெரு மானாருககுத திருமருமகனாாய, திருவடிகளுமாய, தரி த₂ணட₃முமாயிருபபாா இவா மநதராாதத₂ததுககாக அத துழாயமமன திருமாளிகையிலே ஸகலவித₄ கைஙகாயஙக ளும செயததருளினாா இவா அருளிசசெயததருளின பரப₃நத₄ம ரஹஸயதரயம இவா கநதாடை திருவமஶததுககெலலாம கூடஸத₂ா இவா நூறறைநது திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநதாா

இவர்ககுத் தனியன

43 பாது₃கே யதிராஜஸய கத₂யநதி யதா₃க்₂யயா ।
தஸய தா₃ஶரதே₂ பாதௌ₃ ஶிரஸா தா₄ரயாமயஹம ॥

ஶதருக₄நாமஶூ₄தரான கநதாடையாண்டானுக்குத் திரு வவதார ஸத₂லம கோயில திருநக்ஷதரம ஸாவதா₄ரி வருஷம மாசி மாஸம புனாபூசம திருததகபபனா முதலி யாணடான ஆசாாயா எமபெருமானாா குமாரா கந தாடை தோழபபா திருநாமஙகள ராமாநுஜதா₃ஸர், கந தாடையாணடான இவருககு வேத₃ஶாஸத்ர பரப₃நத₄ ஸ்ரீபா₄ஷயாதி₃ க₃ரநதஙகள ஸாதிததவா திருத்தகபபனாா

ஸகல ரஹஸ்யார்த்த₂ங்கள் ஆட்கொணட வில்லி ஜீயர். இருப்பிடம் கோயில. இவா செய்தருளின கைங்கர்யம் கோயிலிலும, ஸ்ரீபெருமபூதூரிலும எமபெருமானுரை விக₃ரஹமாக ஏறியருளப் பணணினா. இவர் சிஷயா கநதாடை தோழப்பர் முதலானவாகள. இவர் நூறறைநது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருநதார்.

தனியன்

43*. ஸ்வாவதாரஸ்த₂லேऽர்ச்சாபூ₄த் ஸ்ரீரங்கே₃ ச யதீஶ்வர: ।
யந்முதே₃ தம் கு₃ணவாஸம் ராமாநுஜகு₃ரும் ப₄ஜே ॥

ராமாம்ஶபூ₄தரான கூரத்தாழ்வானுக்குத் திருவவதாரஸ்த₂லம் தொணடைமணடலததில பெருமாளகோயில் பரதே₃ஶம-ப்₃ரஹம தே₃ஶததில கூரமெனகிற அக₃ரஹாரம. திருநக்ஷத்ரம ஸௌமய வருஷம தை மாஸம பஞ்சமி வியாழக்கிழமை ஹஸதம. திருத்தகபபனுர் அநநதா. திருத்தாயார் பெருநதேவி நாயகி. குலம வடமான். குடி கூரம். ஹாரீதகோத்ரம. யஜுஶ்ஶாகை₂. ஆபஸ்தமப ஸூத்ரம். திருநாமங்கள கூரததாழவான், கூரேஶா, கூராதி₄பர், கூராதி₄பதி, கூரநாத₂ா, ஸ்ரீவத்ஸசிஹநா, ஸ்ரீவத்ஸாங்கர். தேவியார் ஆணடாள். குமாரா பட்டரும; ஸ்ரீராமப் பிள்ளையும், ஆசாரயர் எமபெருமானுர். திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர். இருப்பிடம கோயில. இவருககு வேதஶாஸ்த்ர ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ஸாதித்தருளினவர் திருததகப்பனுர். ஸ்ரீப₄ாஷ்யாதி₃ க்₃ரந்த₂ஙகளும ஸகல ரஹஸயார்தத₂ங்களும் ஸாதித்தருளினவர் எம்பெருமானுா. இவர் செயதருளின க்₃ரந்த₂ங்கள் வரத₃ராஜஸதவம, ஸுந்த₃ர ப₃ாஹுஸ்தவம், அதிமானுஷஸ்தவம், ஸ்ரீவைகுண்ட₂ஸ்தவம, ஸ்ரீஸ்தவம், யமகரத்நாகரம், க₃த்₃யதரய வ்யாக்₂யானம. இவர் மந்த்ரார்த்த₂ததுக்காக மாஸோபவாஸம பணணினா. மூன்று குழிகளுங்கடந்து விஹிதவிஷயத்யாக₃ம பண்ணினா. எம்பெருமானுருக்கு ஸகோ₂தரருமாய பவிதரமுமாயிருப்பர். ப₄ட்டர் திருவம்ஶததுக்கெலலாம கூடஸ்த₂ர். இவருககு நம்பெருமாள் ஏழுதரத்துக்கு ஶாபானுக்₃ரஹ ஸாமாத₂யம ஸாதி₃த்தருளினுர். ஶிஷ்யர் பிள்ளைப்பிளளையாழவானும்.

திருவரங்கத்தமுதனாரும், நாலூரான் முதலானவர்களும் இவர் நூற்றெட்டு திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளியிருந்தார்

தனியன்

43† ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந மிஶ்ரேப்₄யோ நம உக்திமதீ₄மஹி।
யது₃க்தயஸ்த்ரயீகண்டே₂ யாந்தி மங்க₃ள ஸூத்ரதாம் ||

தெற்காழ்வானுக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் பாண்டிய மண்டலத்தில் திருக்கோட்டியூர் திருநக்ஷத்ரம் ஆடி மாஸம் ஶ்ரவணம் திருத்தகப்பனார் திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருத்தமக்கையார் தேவகிபிராட்டியார் குலம் பூர்வசிகை குடி திருக்கோட்டியூர் காஶ்யபகோ₃த்ரம் தா₃ஸ்யநாமம் நாராயண தா₃ஸர் ஆசார்யர் எம்பெருமானார் இருப்பிடம் கோயில்

தனியன்

43§ ஸ்ரீகோ₃ஷ்டீ₂பூர்ண ஸத்புத்ரம் யதிராஜ பதா₃ஶ்ரிதம்।
காஶ்யபாந்வய ஸம்பூ₄தம் நாராயண கு₃ரும் ப₄ஜே ||

சொட்டை நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் சோழ தே₃ஶத்தில் வீரநாராயணபுரம் திருத்தகப்பனார் ஆளவந்தார் திருத்தமயனார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் குலம் வடமாள் குடி சொட்டை குமாரர் என்னுச்சான் அவர் குமாரர் பிள்ளையப்பன் இவர்களுக்கு ஆசார்யர் எம்பெருமானார் இருப்பிடம் கோயில் இவர் நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்வார்

பிள்ளை திருமலை நம்பிக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் திருமலை திருநக்ஷத்ரம் வைகாசி விசாகம் திருத்தகப்பனார் பெரிய திருமலைநம்பி குலம் வடமாள் குடி திருமலை ஆசார்யர் எம்பெருமானார் திருவாராத₄னம் மலைகுனிய நின்றபெருமாள் திருத்தாயார் அலர்மேல் மங்கைநாச்சியார், திருமங்கைநாயகி இரண்டு திருநாமம் திருவவதாரம் திருவேங்கடமுடையான் வரப்ரஸாத₃த்தினாலே இருப்பிடம் திருமலை

இவர்க்குத் தனியன்

44 ஸ்ரீஶைலபூர்ண ஸத்புத்ரம் ஸ்ரீலக்ஷ்மணபதா₃ஶ்ரிதம்।
ஸ்ரீஶைலாந்வய ஸம்பூ₄தம் ஸ்ரீஶைலார்யமஹம் ப₄ஜே ||

மணக்கால் நம்பி திருவடிகளிலாஶ்ரயித்தார் வங்கி புரத்தாச்சி; குமாரர எம்பெருமானார திருவடிகளி லாஶ்ரயித்த **வங்கிபுரத்து நம்பி.** அவர் குமாரர வங்கிபுரத தாச்சி. அவர் குமாரர வங்கிபுரத்தாசசான. அவர குமாரர ஸ்ரீரங்க₃ராஜர், அவர் குமாரர கரிகி₃ரீஶர். அவர குமாரர தே₃வராஜர். அவர குமாரர வரத₃ராஜர. அவர் குமாரர ஸ்ரீரங்க₃ராஜர். அவர் குமாரர் பெரிய திருவேங்கடாசாரயர், சிறிய திருவேங்கடாசாரயர், பெரிய திருவேஙகடாசாரியர குமாரர் வேங்கடாசார்யர்.

வங்கிபுரத்துநம்பிக்குத் தனியன்

45. ப₄ாரத்₃வாஜகுலோத்₃பூ₄தம் லக்ஷ்மணார்ய பத₃ாஶ்ரிதம் |
வந்தே₃ வங்கி₃புராதீ₄ஶம் ஸம்பூர்ணார்யம் க்ருபாநிதி₄ம் ||

வடுகநம்பிக்குத் திருவவதார ஸத₂லம மேலநாட்டில திருநாராயணபுரத்துககு மேல ஸாலக்₃ராமம திருத்தகபபனா ஸாலக்₃ராம ஐயன். திருநக்ஷதரம ஸர்வஜித் வருஷம மாசி புனர்பூசம். திருநாமங்கள ஸாலக₃ராம ஐயன், வடுகநமபி, பஞ்சமோபாய ஸமபந்நா. ஆசார்யா எம்பெருமானா; திரு வாராத₄னம் எம்பெருமானா திருவடிகள். இவா பரமைகாநதி யாய் ஆசார்யாபி₄மான நிஷ்ட₂ராயிருககையாலே இவருககு இருப்பிடம் எமபெருமானா ஸநநிதியிலே. இவர் தொண் ணூற்றஞ்சு திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர்க்குத் தனியன்

46. ராமாநுஜார்ய ஸச்சி₂ஷ்யம் ஸாலக்₃ராமநிவாஸிநம் |
பஞ்சமோபாயஸம்பந்நம் ஸாலக்₃ராமாயமாஶ்ரயே ||

புண்ட₃ரீகாக்ஷருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம நமபெருமாள கோயில். திருத்தகபபனர் பெரியநமபி. திருநக்ஷதரம ஆனி மாஸம உத்தராட₄ம. திருததமக்கையார அத்துழாய. குலம ப்₃ருஹச்சரணம. குடி சாததனூர. கோ₃தரம ப₄ாரத்₃வா ஜம. ஆசாரயா எமபெருமானா. திருவாராதனம அழகிய சிங்கர். இருபபிடம் கோயில்.

இவருக்குத் தனியன்

47. வந்தே₃ ஸ்ரீபுண்ட₃ரீகாக்ஷம் மஹாபூர்ண கு₃ரோஸ் ஸுதம் |
ப₄ாரத்₃வாஜகுலோத்₃பூ₄தம் யதிநாத₂பத₃ாஶ்ரிதம் ||

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுக்குத் திருவவதார ஸத்₂லம திருககுருகை. திருநாமங்கள குருகேஶர், குருகாதி₄நாத₂ா. திருவாராதனம பொலிநது நினறபிரான. திருநக்ஷத்ரம ஐபபசி மாஸம பூராட₄ம. திருததகபபனா பெரிய திருமலை நமபிகள, ஆசாரியரெமபெருமானார். சிஷயன எங்களாழவான. இருபபிடம கோயில இவா திருவாய மொழிககு ஆறுயிரம வயாக₂யானம செயதருளினர்.

இவருக்குத தனியன்

48 த்₃ராவிட₃ாக₃மஸாரஜ்ஞம ராமாநுஜபத₃ாஶ்ரிதம் ।
ஸுதி₄யம் குருகேஶாயம நமாமி ஶிரஸாऽந்வஹம் ||

சுநதரததோளுடையானுககுத் திருவவதார ஸ்த₂லம அழகா திருமலை. திருநக்ஷத்ரம சிததிரை மாஸம சித்திரை. திருததகபபனா திருமாலையாண்டான. திருவாராத₄னம சுநதரததோளுடையான. ஆசாரியரெமபெருமானார். இருபபிடம அழகா திருமலை.

இவருக்குத தனியன்

49. மாலாத₄ரகு₃ரோ: புத்ரம் ஸௌந்த₃ர்யபு₄ஜ தே₃ஶிகம் ।
ராமாநுஜார்ய ஸச்சி₂ஷ்யம் வந்தே₃ வரக₄ருணாநிதி₄ம் ||

எம்பாருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம தொணடை மண்டலததில நிரநதரவகரம. திருநக்ஷத்ரம் து₃ர்மதி வருஷம் வைகாசி மாஸம விசாகம. திருத்தகபபனா கமலநயன படடா திருததாயாா பெரிய பிராட்டியாா. திருததமபியாா சிறிய கோவிநதப் பெருமாள. குலம வடமாள. குடி வடடமணி கோ₃தரம ப₄ாரத₃வாஜம. த₃ாஸய நாமம ஸ்ரீகோ₃விநத₃த₃ாஸா, ராமாநுஜபத₃ச்ச₂ாயையாா, புருஷகாரா பெரியதிருமலை நமபி, ஆசாரியா எமபெருமானார். திருவாராத₄னம அழகிய சிஙகா. சிஷயா பட்டர், ஸ்ரீராம பிள்ளை. இவா நூறறைநது திருநக்ஷத்ரம் எழுந்தருளியிருந்தாா. இவா பாஶநிாமுகதராகையாலே இவருககு இருப்பிடம் எமபெருமானார் ஸநநிதி₄. இவரருளிசசெயதருளின பரப₃நத₄ஙகள விஜஞானஸதுதி. இவர் பெரிய திருமலை நமபிக்கு மருமகனா.

இவருக்குத் தனியன்

50. ராமாநுஜ பத₃ச்ச₂ாயா கோ₃விந்த₃ாஹ்வாநபாயிநீ ।
தத₃ாயத்தஸ்வரூபா ஸா ஜீயாந்மத்₃விஶ்ரமஸ்த₂லீ ॥

சிறிய கோவிந்தப் பெருமாளுக்குத் திருநக்ஷத்ரம ஐப்பசி அஶ்வினி.

தனியன்

51. ஶ்ரீப₄ாஷ்யகார ஸச்சி₂ஷ்யம் புண்ட₃ரீகாக்ஷ நந்த₃நம் ।
கோ₃விந்த₃ார்யாநுஜம் வந்தே₃ கோ₃விந்த₃ார்யம் த₃யாநிதி₄ம் ॥

திருவரங்கத்தமுதனருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம திருவரங்கம. திருத்தகப்பனுர் அணியரங்கத்தமுதனா குடி மூங்கில. திருநாமங்கள் மூங்கில குடியமுதனா. புருஷகாரா கூரத்தாழவான். ஆசார்யரெமபெருமானா. இருப்பிடம் கோயில். திருவாராதனம நமபெருமாள. இவர் செயதருளின ப்ரபந்தம் ப்ரபனன கா₃யத்ரியான நூறறந்தாதி நூறறெட்டு பாட்டும, இவா திருநக்ஷத்ரம பங்குனி ஹஸ்தம். இவர் நூறறெட்டு வருஷம எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர்க்குத் தனியன்

52. ஶ்ரீரங்கே₃ மீநஹஸ்தே ச ஜாதம் ரங்க₃ார்யநந்த₃நம் ।
ராமாநுஜபத₃ாஸ்கந்த₃ம் ரங்க₃நாத₂கு₃ரும் ப₄ஜே ॥

அருளாளப்பெருளெம்பெருமானருக்குத் திருநக்ஷத்ரம காாத்திகை மாஸம ப₄ரணி. இவர் செயதருளின ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ஞானசார ப்ரமேயசாரங்கள் முதலான ப்ரப₃ந்த₄ங்கள்.

இவர்க்குத் தனியன்

53. ராமாநுஜார்ய ஸச்சி₂ஷ்யம் வேத₃ஶாஸ்த்ரார்த்த₂ ஸம்பத₃ம் ।
சதுர்த்த₂ாஶ்ரம ஸம்பந்நம் தே₃வராஜமுநிம் ப₄ஜே ॥

ஆள்கொண்ட வில்லிஜீயருக்குத் திருநக்ஷத்ரம சித்திரை மாஸம் திருவாதிரை.

இவருக்குத் தனியன்

54 ஜ்ஞாநவைராக்₃ய ஸம்பந்நம் ராமாநுஜ பத₃ாஶ்ரிதம் ।
சதுர்தத₂ாஶ்ரம ஸம்பந்நம் ஸம்யமீந்த₄ரம் நமாம்யஹம் ॥

எங்களாழ்வான் ஸ்ரீபாதத்திலே நடாதூரம்மாள் நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஶ்ருதப்ரகாஶிகாபட்டர், கிடாம்பி அப்பிள்ளான் அப்பிள்ளான் ஸ்ரீபாதத்திலே தூப்பில்பிள்ளை என்னும் வேதாந்தாசார்யர் இவருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் பெருமாள் கோயில் திருநக்ஷத்ரம் புரட்டாசி மாஸம் திருவோணம் திருவவதாரம் க₄ண்டாம்ஶம் திருத்தகப்பனார் அநந்தஸூரிகள் குடி தூப்பில் குலம் வடமாள் விஶ்வாமித்ர கோ₃த்ரம் திருநாமங்கள் தூப்பில் பிள்ளை, வேங்கடாசார்யர், ஸத்கண்ட ஸூரதான(?), வேத₃ாந்தாசார்யர் திருவாராதனம் திருவேங்கடமுடையான், திருப்பாணுழவார் ஹயக்₃ரீவோபாஸதி ஆசார்யர் கிடாம்பி அப்பி(பு?)ள்ளான் சிஷ்யர் குமாரரான நயினாராசார்யரும் ப₃்ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும் இருப்பிடம் கோயில் இவர் வடமாராகக்₃த்துக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்ட₂ர் இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம், அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானம், ஸாரஸாரம், ரஹஸ்ய சிகாமணி, ரஹஸ்ய ரத்னாவளீஹ்ருத₃யம், ஸம்ப்ரத₃ாய பரிசுத்தி, ப்ரத₄ான ஶதகம், அப₄யப்ரதானஸாரம், உபகார ஸங்க₃்ரஹம், விரோத₄பரிஹாரம், பரமபத₃ஸோபானம், பரமதப₄ங்க₃ம், ப்ரப₃ந்த₄ஸாரம், ஆஹாரநியதி, தத்வத்ரயம், சத்தூஷணி, ஸர்வார்த்த₂ஸித்₃தி₄, தத்வமுக்தாகலாபம், ஸ்தோத்ரப₄ாஷ்யம், பாஞ்சராத்ரரக்ஷை, ந்யாஸத்ரயம், ப₄க₃வத்₃த்₄யாந ஸோபாநம், அபீ₄திஸ்தவம், த₃ஶாவதாரஸ்தோத்ரம், மது₄ர ஸ்தவம், கோ₃த₃ாஸ்துதி, ஸ்ரீஸ்துதி, யதிராஜ ஸப்ததி, த₃்ரவிடோ₃பநிஷத்தாத்பர்யம், க₃ருட₃பஞ்சாஶத், ஸங்கல்ப ஸூர்யோத₃யம், ந்யாயபரிசுத்தி, ந்யாயஸித்தாஞ்ஜனம், கீ₃தாப₄ாஷ்யஸாரம், சதுஶ்லோகீ வ்யாக்யானம், அதி₄கரண ஸாராவளி, தத்வடீகை, அவித்₃யாக₂ண்டனம் குத்₃ருஷ்டித்ரய நிராஸம், தாத்பர்யசந்த்₃ரிகை, பாது₃கா ஸஹஸ்ரம், மீமாம்ஸா பாது₃கை, மீமாம்ஸா ப₄ாஷ்யம்,

யாத₁வாப்₄யுத₃யம், வேத₃ார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹ வ்யாக்₂யானம், ஹம்ஸ ஸந்தே₃ஶம், ஹயக₃ரீவஸ்தோத்ரம, கே₃ாபால விம்ஶதி, க₃ருட₃த₃ண்ட₃கம் முதலானவை, இவா அனேக மாயாவாதி₃ வித்₃வான்களை ஜயித்தார்.

இவருக்குத் தனியன்

55. ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ।
வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா
ஹ்ருதி₃ ॥

ப்₃ரஹ்ம தந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயர் ஸ்ரீபாத₃ததிலே கிடாமபி திருமலை ஐயங்கார் ஆஶ்ரயிததார். அவர் சிஷயர் திரு நாராயணபுரத்தாய். கிடாமபி திருமலை ஐயங்காருககு ஆசாாய ஹ்ருத₃யாதி₃ அஷடாத₃ஶ ரஹஸ்யங்களும ஸாதித தருளினவர் அழகியமணவாள நாயனாராசாரியா. எமபாா விரக்தராகையாலே ஸந்ததியில்லை. அவர் திருத்தமபியா ரான சிறிய கோவிந்தப்பெருமாள் குமாரர் ஸ்ரீபராங்குஶ தாஸர். அவர் குமாரர் எம்பார். அவர் குமாரா ஸ்ரீரங்க ராஜபட்டர். அவா குமாரர் எம்பார்; (அவர் குமாரா?) ஸ்ரீரங்கநாராயண ஜீயர். பூர்வாஶ்ரமததில அவர் குமாரா அழகிய நாயனார். அவர் குமாரர் எமபாா. அவர் வமசம சிந்தாமணி ஐயங்காார்.

பெரிய பட்டருக்கும் ஸ்ரீராம பிள்ளைக்கும் திருவவதார ஸ்த₂லம் நம்பெருமாள் கோயில். பெருமாளுககு பட்டரும. ஸ்ரீராமப் பிள்ளையும் இரண்டு பிள்ளைகள. இவர்களுககுத திருநக்ஷத்ரங்கள் சுபக்ருத் வருஷம வைகாசி மாஸம புதன கிழமை அநுஷம், இவர்கள் பராஶராம்ஶமும், வ்யாஸாமஶ மும் ஆனவர்கள். திருவவதாரம் நம்பெருமாள் வரபரஸாதத் தினாலே. திருத்தகப்பனார் கூரத்தாழ்வான். திருத்தாயாா ஆண்டாளம்மாள். குலம வடமாள். குடி கூரம, ஹாரீத கோத்ரம் யஜுஶ்ஶாகை ஆபஸ்தமப₃ஸூத்ரம. இருப பிடம் கோயில். இவரை எடுத்துக்கொண்டு வாருமென்று எம்பெருமானார் எம்பாரையனுப்ப, அவர் இவருககு த்வயோ பதே₃ஶம் பண்ணிக் கொண்டு போய் ஸந்நிதியிலே வைகக, எம்பெருமானாரிவரைக் கடாக்ஷித்துத் திருவுளளமுகந்தருளி

இவருககு ஸ்ரீ பராசரபடடரெனறும, ஸ்ரீ வேதவயாஸ படடரெனறும, திருநாமம சாததி, எமபாரைப பாாதது நீா இவருககு ஆசாாயராய ஸகலாாததஙகளும ஸாதியுமெனறு நியமிததாா ஆகையாலே எமபாாிவருககுப பஞசஸமஸகாரஙகளும, திருவாயமொழி முதலான கரநதஙகளும, வயாகயானஙகளும ஸாதிததருளினாா ஆகையாலே இவருககு ஆசாாயாா எமபாா ஸ்ரீ பாஷயாதி கரநதஙகளும ஜாதககாம நாமகரண செளளோபநயநாதி ஸதகாமஙகளும ஸாதிததருளினவா கூரததாழவான திருவாராதனம அழகிய சிஙகா ஸ்ரீராமபபிளளை குமாரா வாககிஞல வெனறாா படடா அவா செயதருளின கரநதஙகள கூஷமாஷோடஶம அவா குமாரா வேதவயாஸபடடா அவா செயதருளின பரபநதம ஸ்ரீபாஷயததுககு ஶருதபரகாஶிகை முபபததாறுயிரம ஆகையாலே அவருககு ஶருதபரகாஶிகா படடரெனறு திருநாமம அவா குமாரா வேதாநதாசாாய படடா அவா செயதருளின கரநதஙகள ஸ்ரீமதஷடாக்ஷர தீபிகை, ரஹஸயதரயம, தனிதவயம அவா குமாரா ஸ்ரீரஙகராஜபடடா இவா நூறறைநது திருநகூஷதரம எழுநதருளியிருநதாா இவருககுத தீாததிவஸம ஜய(பூவ?) வருஷம காாததிகை மாஸம சுகல பகூஷததில துவாதசி

ஸ்ரீராமபிளளைககுத தனியன

56 பெளதரம ஸ்ரீராமமிஶரஸய ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய நந்தநம।
ராமஸூரிம பஜே படடபராஶரவராநுஜம॥

வாககிஞல வெனறாா படடருக்குத் தனியன்

57 ஸ்ரீபடடாாயகருபாலபதத்வ ஜ்ஞான நிதிம் பரபும।
ஸ்ரீராமஸூரிதநயம ஸேவே வாகவிஜயம குரும்॥

ஶருதபரகாஶிகாபடடருககுத் தனியன்

58 யதீநதரகருத பாஷயார்த்தா யதவயாக்யாநேந தர்ஶிதா।
வரம ஸுதாஶநாாயம தம வநதே கூர குலாதிபம॥

பெரிய படடருககுத திருநகூஷதரம வைகாசி மாஸம அநுஷம. தேவியாா மனனியமமன திருநாமஙகள

ஸ்ரீபராசரபட்டர், வேதாந்தாசார்யபட்டர், திருவரங்கப் பெருமாள்பட்டர். இவர் செயதருளின க்ரந்தஙகள ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம, ஸ்ரீகுணரத்னகோஶம. ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம், கரியாதீ₃பம, அஷ்டஶ்லோகி, சதுஶ்லோகி, த்₃விஶ்லோகி, தனிஶ்லோகி. இவருககுத தீர்த்ததிவஸம ஜய வருஷம கார்த்திகை மாஸததில சுகலபக்ஷததிலே துவாதசி.

இவருக்குத் தனியன்

59. ஸ்ரீபராஶரப₄ட்டார்ய: ஸ்ரீரங்கே₃ஶ புரோஹித: ।
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத: ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேஸ்து பூ₄யஸே ॥

இவர் குமாரர் உத்தணடபட்டர். அவர் குமாரா பராசர பட்டர். அவர் குமாரர் ஸ்ரீரஙகநாதபட்டா. அவா குமாரா பட்டபராஶரா. அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்கபட்டா. அவா குமாரர் ஸுத₃ர்ஶனபட்டா. அவர் குமாரர் ஸ்ரீரங்கராஜ பட்டர். அவர் குமாரர் திருவேங்கடபட்டா. அவா திருத தாயார் அம்மாஞ்சியமமையாா. பெரியபட்டர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகள் நஞசீயர், நலந்திகழ் நாராயண ஜீயர், கடகத்துப்பிளளை, அமமணியாழவான், வீரசிகாமணி வல்லபராயன், பிள்ளைவிளப்பரையர், நமபி கோவாத்த₄ன தாஸர், செடியெடுத்த நல்லான் முதலானவர்கள. இவா கள் எல்லாருக்கும திருவாய்மொழி முதலான திவய பரபந் தங்களும், வ்யாக்யானங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும், பின்னும் வேண்டும் ரஹஸ்யஙகளும பட்டர் ஸந்நிதியிலே.

நலந்திகழ் நாராயண ஜீயருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் மாாகழி மாஸம் கேட்டை, திருவவதார ஸத₂லம கோயில. திருத் தகப்பனுர் எம்பார். பூர்வாஶ்ரமத்தில குமாரர் எடுத்தகை அழகிய நாயனுர். ஆசார்யர் பெரியபட்டர், திருவாரா தனம் ஹயக்ரீவர். சக்ரோபாஸதி, திருநாமங்கள நலந் திகழ் நாராயண ஜீயர், கூரநாராயண ஜீயா, ஸ்ரீரஙக நாராயண ஜீயர், குலம் வடமாள், குடி வட்டமணி, ப₄ாரத வாஜ கோத்ரம். இருப்பிடம் கோயில.

இவருக்குத் தனியன்

60. ஸ்ரீபராஶரப₄ட்டார்ய சிஷ்யம் ஸ்ரீரங்க₃பாலகம் ।
நாராயணமுநிம் வந்தே₃ ஜ்ஞாநாதி₃ கு₃ணஸாக₃ரம் ॥

இவா செயதருளின பரபநதஙகள உபநிஷத கூரநாராயண ப₄ாஷயம, ஸதோதர வயாகயானம, ஸு₂த₃ா௱ன௱தகம இவா செயதருளின கைஙகாயஙகள பாாத்த₂ஸாரதி₂ கோயில, பெரிய திருவடி நாயனா கோயில, கரையில சிகரிகோயில, உளளில ஹயக₃ரீவா கோயில ஸவிக₃ரஹ மாகக கடடுவிததாா கரு௰ணாகரதாஸரையும ஸதாபிததாா. இவா சிஷயா திருககுருகைபபிரான ஜீயா, சேமஞஜீயா, சுநதரபாணடிய தேவன, பெருமாளுககு அநதரஙக₃ப₃ஹி ரஙக₃ ரூபமாக அநேகமான கைஙகாயஙகள பணணி யருளினா

சேமஞஜீயா, நலநதிகழ நாராயணஜீயா திருநாமத திலே நலநதிகழ நாராயணஜீயா திருமணடபமெனறொரு திருமணடபமும, நடுவில திருமடைபபளளியும கடடுவித தாா திருககுருகைபபிரான ஜீயா ஸ்ரீ பாதததிலே முநிஜீயா

நஞசீயருககுத திருவவதார ஸத₂லம மேல நாடடில திருநாராயணபுரம திருநக்ஷதரம விஜய வருஷம பஙகுனி மாஸம உததரம குலம வடமாள திருநாமஙகள வேத₃ாநதி, நிகமாநதயோகி₃, ஸ்ரீமாத₄வா, நஞசீயா, இருப பிடம கோயில ஆசாாயா பெரியபடடா திருவாராதனம கருஷண விகரஹம சிஷயர் நமபிளளை, ஸ்ரீஸேனாபதிஜீயா முதலானவாகள இவா செயதருளின க₃ரநத₂ஙகள திருவாயமொழிககு வயாக்₂யானம ஒனபதினாயிரம, திருபபாவைககு வயாகயானம ஈராயிரபபடி, திருவநதாதி களுககும, கணணிநுணசிறுததாமபுககும, திருபபலலாண டுககும உரை, ரஹஸயதரய விவரணமாக நூறறெடடு, ௱ரணாக₃திக₃த₃ய வயாக₂யானம, திருவாயமொழி நூறறுரு வயாகயானம செயகையாலே நஞசீயா ௱தாபி₄ஷேகம பணணினாரெனறு பரஸிததமிறே

இவருககுத தனியன

61 **நமோ வேத₃ாநத வேத₃யாய ஜக₃ந மங்க₃ள ஹேதவே ।**
யஸய வாக₃மருதாஸாரபூரிதம பு₄வநத்ரயம் ॥

இவா தொணணூறறஞசு திருநக்ஷதரம எழுநதருளி யிருநதாா

நம்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் சோழமண்டலத் தில நம்பூர். திருநக்ஷத்ரம பரப₄வ வருஷம கார்த்திகை மாஸம் கருத்திகை. குலம வடமாள. குடி நமபூர. திரு நாமங்கள வரதராஜன், திருககலிகனறிதாஸர், கலிவைரி தாஸர், ஸூகதிமஹார்ணவர், நமபிளளை, லோகாசாரயர், ஜக₃த்₃ாசார்யா, உலகாசிரியர். தேவியாகள ஸ்ரீரஙகநாசசி யாரும், ஆணடாளும். இருப்பிடம கோயில. திருவாரா தனம் வயலாலிமணவாளா. ஆசாரயர் நஞ்சீயா. குமாரர் ராமாநுஜாசாரயர். இவர் செயதருளின கரந்தஙகள நஞ்சீயர் செய்தருளின திருவாயமொழி வயாக₂யானம ஒன்பதினாயிரம் உத்₃த₄ரித்து ஸ்ரீகோஶத்திலே யேறியருளப பண்ணினா. ஆகையாலே நஞ்சீயா திருவுளளமுகநதருளி நம்பிள்ளை என்றுஇவருககுத் திருநாமம சாததியருளினா. கந்தாடை தோழபபர் சாததின திருநாமம் உலகாசிரியா. நடுவில திருவீதிப்பிள்ளை சாததின திருநாமம ஸூகதி மஹார்ணவர். இவர் செயதருளின கரந்தஙகள் திரு விருத்தத்துக்கு ஈடு, கணணிநுணசிறுததாமபுககு ஈடு, மைவணண நறுங்குஞ்சி வ்யாக₂யானம, திருப்பலலாணடு ஈடு, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரகாரம முதலான கரந்தங்கள.

இவர்க்குத் தனியன்

62\. வேத₃ாந்தவேத்₃யாம்ருதவாரிராஶேர்
வேத₃ார்த்த₂ ஸாராம்ருதபூரமக்₃ர்யம் ।
ஆத₃ாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்₃யே
காருண்ய பூர்ணம் கலிவைரித₃ாஸம் ॥

இவர் நூற்றைந்து திருநக்ஷத்ரம எழுந்தருளியிருந்தா. இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்தவாகள குமாரரான ராமாநுஜாசார்யர், கந்தாடை தோழபபர், நடுவில திருவீதி பட்டர், பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடககுத்திருவீதிபபிள்ளை, வேல்வெட்டிப்பிள்ளை, ஈயுண்ணிமாதவா, பினபழகிய பெரு மாள் ஜீயர், ஏறுதிருவுடையாரதாஸா, வானமாமலைதாஸா, திருக்குருகூர்தாஸர், ப்ராபயஸ்த₂லநிவாஸா, பராபயஸஹ வாஸர், ப்ராப்யகாலக்ஷேபா முதலானவாகள். ராமாநு ஜார்யர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ஸாரார்தத₂ ஸங்க₃ரஹம, ரஹஸ்யத்ரயம்.

கநதாடை தோழபபருககுத திருநக்ஷத்ரம ஆனி மாஸம பூரம திருவவதார ஸதலம கோயில திருததகபபஞா காதாடையாணடான திருபபாடடஞா முதலியாணடான குலம வடமாள குடி காதாடை வாதூலகோதரம, யஜுஸஸாகை ஆபஸதமப ஸூதரம திருநாமஙகள காதாடை தோழபபா, பசசைவாரணபபெருமாள, வாரணு தீஸா, ஸயாமஹஸதீஸா பூாவாசாாயாா திருததகபபஞ ரான காதாடையாணடான பரமாசாாயா பிளளை திரு வாராதனம அழகியசிஙகா இருபபிடம கோயில சிஷயா குமாரரான பெரியாய, சிறறுய, ஈயான, அமமாள முதலானவாகள

தனியன

63 ராமாநுஜாாயஸதபுதரம வாரணாதிஸதேஸிகம ।
லோகாசாாய கருபாபாதரம வநதே வரகுணமபுதிம ॥

சிறறுய அநபதயா (ஸநததியிலலாதவா) பெரியாய ஸநததியாா ஆழவாா பிளளை, காதாடை ஐயன, திருமழிசை எமபாா முதலானவாகள அமமாள ஸநததி வேதாநதா சாரியா, போரேறறி நாயஞா, ஸ்ரீரஙகாசாாயா, ஈயான குமாரா திருககோபுரதது நாயஞா, தேவபபெருமாள பிளளை, தேவபபெருமாளபிளளை குமாரா அபபூரணன, தொடடை யஙகாா அபபை, அபபாசசியாா அணணன, பெரியபபன ஸநததி கோயிலகாதாடை பெரியணணன, நடையபபன அழகாதிருமலையில ஸ்ரீரஙகராஜணணன முதலானவாகள திருககோபுரதது நாயஞா குமாரா பெரியணணன, சிறறணணன தெயவஙகொள பெருமாள தோழபபா தெயவஙகொள பெருமாள தோழபபா குமாரான போரேறறிநாயன அழைதது வாழவிதத பெருமா ளணணன தேவராஜ தோழபபா தேவராஜ தோழபபா குமாராள போரேறறிநாயன, நாராயணபபை, அழைதது வாழவிதத பெருமாள பெரியஜீயா திருவடிகளிலே ஆஸர யிததவா அணணன, அபபன, திருககோபுரதது நாயஞா, தோழபபா ஈயான

ஈயான் தனியன்

64. வாதூ₄லாந்வயஸம்பூ₄தம் வாரணாதீ₄ஶநந்த₃னம் ।
ராமாநுஜகு₃ரோ: பௌத்ரம் ராமாநுஜகு₃ரும் ப₄ஜே ॥

திருக்கோபுரத்து நாயனார் தனியன்

65. வந்தே₃ ஸ்ரீகோபுராதீ₄ஶம் வாதூ₄லகுலபூ₄ஷணம் ।
ராமாநுஜார்ய ஸத்புத்ரம் ஜ்ஞாந வைராக்₃ய ஸம்பத₃ம் ॥

தெய்வப்பெருமாள் தோழப்பர் தனியன்

65.* வந்தே₃ ஸ்ரீதே₃வதாதீ₄ஶம் வாதூ₄லாந்வய ஶேக₂ரம் ।
கோபுரேஶகு₃ரோ: புத்ரம் வேதா₃ந்தத்₃வய ஸம்பத₃ம் ॥

தேவராஜ தோழப்பர் தனியன்

66. தே₃வாதி₃தே₃வ ஸத்புத்ரம் வாதூ₃லகுலதீ₃பகம் ।
தே₃வராஜகு₃ரும் வந்தே₃ ஜ்ஞாநாதி₃ கு₃ணஸாக₃ரம் ॥

நடுவில் திருவீதிபட்டருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் ஐப்பசி மாஸம் த₄னிஷ்டை₂ (சதயம்), திருவவதார ஸ்த₂லம் கோயில். திருத்தகப்பனார் பெரியபட்டர். திருத்தாயார் மன்னியம்மன். குடி கூரம். ஹாரீத கோத்ரம். திருப்பாட்டனார் கூரத்தாழ்வான். இருப்பிடம் கோயில். திருவாராதனம் அழகியசிங்கர். பூர்வாசார்யர் பட்டர், பரமாசார்யர் நம்பிள்ளை. சிஷ்யர் வளமழகியார். திருநாமம் உத்தண்ட₃ பட்டர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம் ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ன பஞ்சவிம்ஶதி.

தனியன்

67. லோகாசார்ய பத₃ாஸக்தம் மத்₄யவீதீ₂ நிவாஸிநம் ।
ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நவம்ஶாப்₃தி₄ஸோமம் ப₄ட்டார்யமாஶ்ரயே ॥

பின்பழகிய பெருமாள் ஜீயருக்குத் திருநக்ஷத்ரம் ஐப்பசி மாஸம் சதயம். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம் குருபரம்பரா ப்ரப₄ாவம்.

தனியன்

68. ஜ்ஞாநவைராக்₃ய ஸம்பூ₄ர்ணம் பஶ்சாத்ஸுந்த₃ர தே₃ஶிகம் ।
த்₃ரவிடோ₃பநிஷத்₃பா₄ஷ்யத₃ாயிநம் மத்₃கு₃ரும் ப₄ஜே ॥

ஈயுணணி மாதவருககுத திருநக்ஷதரம காாததிகை மாஸம பரணி திருநாமம பெரியாழவாரபபிளளை ஆசாாயா நமபிளளை திருவாராதனம பெரியபெருமாள சிஷயா குமாரரான பதமநாபபெருமாள - சிறியாழவானப பிளளை தொடககமானவாகள இருபபிடம கோயில இவா ஈடு ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகளுககு மஹா பரவாததகா

தனியன

69 லோகாசாாய பத₂மபே₄ாஜஸமஶரயம கருணைமபு தி ம।

ஈயுணணி பதமநாபருககு ஆசாாயா திருததகபபனரான ஈயுணணிமாதவா திருவாராதனம பெரியபெருமாள சிஷயா நாலூராபிளளை முதலானவாகள இருபபிடம கோயில

தனியன

70 மாத₄வாசாாய ஸதபுத்ரம தத்பாத₃கமலாஶரிதம।
வாத்ஸலயாதி₃ கு₃ணோயுக்தம பத₃மநாப₄கு₃ரும ப₄ஜே॥

நாலூர்பிளளைககுத திருவவதார ஸத₂லம தொணடை மணடலததில மேலபாடகம குடி நாலூா காஶயப கோதரம யஜுஶஶாகை ஆஶவலாயன ஸூதரம குலம வடமாள, திருநாமஙகள ஸுமந கோலேஶா, கோல வராஹபபெருமாள நாயனா, ராமாநுஜாாயதாஸா, அருளாளா, திருவடியூனறினவா நாலூராபிளளை இருபபிடம பெருமாள கோயில திருவாராதனம பேரருளாளப பெருமாள ஆசாாயா ஈயுணணிபதமநாபா சிஷயா குமாரரான நாலூராசசானபிளளையும, திருபபுளிஙகுடி ஜீயரும, திருககணணஙகுடி ஜீயரும இவா செயதருளின கரநதஙகள பெரியாழவாா திருமொழி வயாகயானம, பெரிய திருமொழி வயாகயானம இவா கூரததாழவான திருவடி களில ஆஶரயிதத நாலூரான திருவமஶம

இவா தனியன

71 சதுாக்₃ராமகுலோத்₃பூ₄தம த்₃ராவிட₃பூ₃ரஹம வேதி₃நம।
யஜ்ஞாா்ய வமஶதிலகம ஸ்ரீவராஹமஹம ப₄ஜே॥

திருப்புளிங்குடி ஜீயர் செய்தருளின க்ரந்தம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ சரிதம.

நாலூராச்சான்பிள்ளை திருநக்ஷத்ரம் மாாகழி மாஸம் பூரணி. திருவவதார ஸ்தலம் தொணடைமண்டலததில மேல்பாடகம். குடி நாலூா. குலம வடமாள. காஶ்யப கோத்ரம், யஜுஶ்ஶாகை, ஆஶ்வலாயன ஸூத்ரம். திருத் தகப்பனுர் நாலூர்பிள்ளை. திருநாமங்கள நாலூராசசான பிளளை, தேவராஜாச்சான்பிளளை, தேவேஶா, தேவாதிபா', மேலநாடு ஆச்சான்பிள்ளை. ஆசார்யா திருததகப்பனுரான நாலூர்பிள்ளை. திருவாராதனம பேரருளாளபபெருமாள. இருப்பிடம் பெருமாள் கோயில், சிஷ்யர் திருநாராயண புரத்தாய், இளம்பிளிசைபபிளளை, திருவாயமொழிபபிளளை.

தனியன்

72. நமோஸ்து தேவராஜய சதுர்க்ராம நிவாஸிநே ।
ராமாநுஜார்யதாஸஸ்ய ஸுதாய குணஶாலிநே ॥

இவர் எம்பெருமானுர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிதத எச்சான் திருவம்ஶம்.

திருநாராயண புரத்தாய்க்குத் திருவவதார ஸதலம மேல நாட்டில திருநாராயணபுரம். திருநாமங்கள் திருநாராயண புரத்தாய், திருத்தாழ்வரைதாஸர், ஸ்ரீவாஸுதாஸா, ஜநந யாசார்யர், தேவராஜர். இருப்பிடம் திருநாராயணபுரம். ஆசார்யர் நாலூராச்சான்பிள்ளை. திருவாராதனம ஸமபத குமாரர். இவர் செய்தருளின வ்யாகயானங்கள ஸ்ரீவசன பூஷண வ்யாகயானம், ஆசார்ய ஹ்ருதய வயாக்யானம, திருப்பாவை வ்யாக்யானம் நாலாயிரபபடி, திருமாலை வயாக்யானம்.

இவர்க்குத் தனியன்

73. ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தா: ஸகலா யேந தர்ஶிதா: ।
ஸ்ரீஶாநுதாஸமமலம் தேவராஜம் தமாஶ்ரயே ॥

இளம் பிளிசைப் பிள்ளைக்குப் பஞ்சஸமஸ்கார ப்ரதரான ஆசார்யர் வங்கிபுரததாசசி. திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும், ஈடு முதலான வயாக்யானஙகளும,

ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும் ஸாதித்தருளினவர் நாலூராச்சான் பிள்ளை சிஷ்யர் கேசவாசார்யர், கருடாசார்யர், திருவாராதனம் அழகிய சிங்கர் திருநாமம் த்ராவிட வேதாந்ததேசிகர் இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் விரோதிபரிஹாரம், குருபரம்பராப்ரபாவம்

தனியன்

74 ஸ்ரீமத்வேத மஹாசார்ய பதபங்கஜஷட்பத: ।
ஜீயாத் த்ராவிட வேதாந்ததேசிகஶ் ஶரதாம் ஶதம் ॥

திருப்பதி கேசவாசார்யருக்குத் திருத்தகப்பனார் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்தார் சிஷ்யர் குமாரரான ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் திருத்தம்பியார் கருடாசார்யர் ஆசார்யர் இளம்பிள்ளைசைப்பிள்ளை திருவாராதனம் ஆதிகேசவப் பெருமாள்

இவர்க்குத் தனியன்

75 ஸ்ரீரங்க குருஸத்புத்ரம் தீஶமாதி குணார்ணவம் ।
கேஶவாக்யகுரும் வந்தே த்ராவிடாம்நாய தேஶிகம் ॥

கருடாசார்யருக்குத் திருத்தகப்பனார் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் சில்லரை ப்ரபந்தங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் இளம்பிள்ளைசைப் பிள்ளை, திருவாய்மொழி முதலான ஈடு ஸ்ரீ பாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும், தத்வத்ரயரஹஸ்யத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் திருத்தமயனாரான கேசவாசார்யர் சிஷ்யர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரும், வணசடகோப ஜீயரும்

இவர்க்குத் தனியன்

76 ஸ்ரீமத்கேஶவஸோமார்யபாத பத்மமதுவ்ரதம் ।
வந்தே ஸத்பத்ஸம்யுக்தம் மாத்ருதாஸ்ய நிவாரணம் ॥

ஸ்ரீநிவாஸாசார்யருக்குத் திருப்பாட்டனார் ஸ்ரீரங்காசார்யர் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் சிறிய தகப்பனாரான கருடாசார்யர் சிஷ்யர் வணசடகோப ஜீயர்

இவர்க்குத் தனியன்

77 கேஶவாசார்யஸத்புத்ரம் தத்பாதகமலாஶ்ரிதம் ।
ஸ்ரீநிவாஸகுரும் வந்தே த்ராவிடாம்நாயதேஶிகம் ॥

வண்சடகோப ஜீயருக்குப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களும ஸாதித்தருளின ஆசார்யா கருடாசாயா. ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும, தத்வத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களும ஸாதித்தருளின ஆசார்யா ஸ்ரீநிவாஸாசாயா. ஸ்ரீபாஷ்ய ஶ்ருதப்ரகாஶிகாதி க்ரந்தங்கள ஸாதித்தருளினவா கடிகாஶதகம அம்மாள திருவாராதனம் அழகிய சிங்கா. இருப்பிடம அஹோபிலம சிஷ்யா ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயா, யதிராஜ ஜீயா, மணலபாக்கத்தோழப்பா, ஆச்சி திருவேங்கடாசாயா

இவருக்குத் தனியன

78. ப்ரபத்₃யே நிரவத்₃யாநாம நிஷத்₃யாம் கு₃ணஸம்பதா₃ம்।
ஶரணம் ப₄வபீ₄தாநாம ஶட₂கோபமுநீஶ்வரம் ॥

ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயருக்கு ஆசாயா வணசடகோப ஜீயர். திருவாராதனம அழகிய சிங்கா. இவா செயதருளின க்ரந்தங்கள நாராயண சரிதம, புருஷாத்த₂ஸுத₄ாநிதி₄, ஷஷ்டி ப்ரப₃ந்த₄ம, ரஹஸ்ய ஜீவாது, ஸமஸ்க்ருத தத்வத்ரயம, ஸமஸ்க்ருத ரஹஸ்யத்ரயம, ஆளவந்தா ஸ்தோத்ர வ்யாக்யானம, ஸ்மருதிரத்னாகரம, திருவாராத₄னக்ரமம்

இவருக்குத் தனியன்

79. ஶட₂கோபமுநீந்த்₃ராங்க்₄ரிஶரணம் கருணாலயம।
ஸ்ரீமந்நாராயணமுநிம் ஸ்ரீமந்தம ஶரணம ப₄ஜே ॥

இவர் சிஷ்யர் ஸ்ரீபராங்குஶஜீயா அவா சிஷ்யா ஸ்ரீநிவாஸ ஜீயர், எம்மடிவணசடகோப ஜீயா இவா சிஷ்யர் ஸ்ரீபராங்குஶ ஜீயா. அவா சிஷ்யா அஹோபிலஜீயா.

பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம சோழமண்டலத்தில சங்கநல்லூர். திருநக்ஷத்ரம ஸாவஜித வருஷம ஆவணி மாஸம கருஷ்ணாஷ்டமி ரோஹிணி. குலம பூர்வசிகை. குடி சங்கநல்லூா. திருத்தகப்பனா யாமுனதேஶிகர். திருத்தாயாா நாச்சியாரம்மன. திருநாமங்கள் பெரியவாச்சான்பிள்ளை, அப₄யப்ரத₃ராஜா, ஸ்ரீமத க்ருஷ்ணா. ஆசார்யர் நம்பிள்ளை. திருவாராதனம க்ருஷ்ணவிக்ரஹம். இருப்பிடம கோயில. இவா செய

தருளின கரநதஙகள திருவாயமொழி வயாகயானம இருபததுநாலாயிரம மறற பரப₃நத₄ஙகளுககு வயாகயானஙகள, பரநதரஹஸயவிவரணம, மாணிககமாலை, நவரதன மாலை, ஸகலபரமாணதாதபாயம, உபகாரரதனம, கதயதர வயாகயானம, ஆளவநதார ஸதோதர வயாகயானம, அபயபரதான வயாகயானம, சரமரஹஸயம, அநுஸநத₄ான ரஹஸயம, நிகமனபபடி இவர தொணணூறறஞசு திரு நக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதார இவர கருஷணனுடைய திருநக்ஷதரததிலே திருவவதாரம இவர சிஷயர திரு மகனாராய (த₃ததபுதரரான) நாயனாராசசானபிளளை, பரகால தாஸர, பினபழகிய பெருமாளஜீயர, ஸ்ரீரஙகாசாரயர முதலானவாகள

இவருககுத் தனியன்

80 ஸ்ரீமதகருஷணஸமாஹவாய நமோ யாமுநஸூநவே ।
யதகடாக்ஷைகலக்ஷயாணாம ஸுலப₄ ஸ்ரீத₄ரஸ் ஸதா₃ ॥

நாயனாராசசான பிளளைககுத திருவவதார ஸத₂லம சஙகநலலூர குலம பூரவஶிகை குடி சஙகநலலூர ஆசாரயர பெரியவாசசானபிளளை திருவாராதனம கருஷணவிகரஹம இருபபிடம கோயில இவர செய தருளின கரநதஙகள ஜஞாநாரணவம, ததவதரய விவரணம, அணுதவபுருஷகாரதவ ஸமாதத₂நம, முகதபே₄ாக₃ாவளி, சரமோபாய நிரணயம

இவருககுத் தனியன

81 ஶ்ருதயாதத₂ஸாரஜநகம ஸ்மருதிப₃ாலமித்ரம
பத₃மோலலஸத₃ ப₄க₃வத₃ங்க₄ரி புராணப₃ந்து₄ம ।
ஜ்ஞாநாதி₄ராஜமப₄யபரதராஜஸூநும
அஸமத₃கு₃ரும பரமகாருணிகம நமாமி ॥

திருநக்ஷதரம ஆவணி மாஸம ரோஹிணி நக்ஷதரம இவர சிஷயர வாதிகேஸரி அழகியமணவாள ஜீயர ஸ்ரீரஙகாசாரயர, பரகாலதாஸர முதலானவாகள ஸ்ரீரங்கா சாரயருககு ஆசாரயர பெரியவாசசானபிளளை ஈடு ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகள ஸாதிததருளினவர நாயனாராச

சான்பிள்ளை. திருவாராதனம் ஆதிகேசவப்பெருமாள். இருப்பிடம் கோயில். குமாரரள் கேசவாசாரியர், கருடாசார்யர்.

இவருக்குத் தனியன்

82. ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணார்ய பாத₃ாப்₃ஜலோலுபம்
ஸத்₃கு₃ணார்ணவம்।
ரங்க₃ராஜ கு₃ரும் வந்தே₃ த்₃ராவிடாம்நாயதே₃ஶிகம் ॥

பரகாலதாஸருக்குப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களும், நித்யானுஸந்தானங்களும் ஸாதித்தருளினவர் பெரியவாச்சான பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களும, ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும, ஸ்ரீபாஷ்யாதி கரந்தங்களும், ததவத்ரயாதி ரஹஸ்யங்களும, ஸாதிததருளினவா நாயனாராச்சான்பிள்ளை. திருவாராதனம ஸ்ரீரங்கராஜர். இருப்பிடம் கோயில். இவர் செயதருளின வயாகயானம ஆசார்ய ஹ்ருதயத்துக்கு முந்துறமுனனம வயாகயானம.

தனியன்

83. பரகாலஸ்ய த₃ாஸேந ரங்க₃ராஜேந த₃ர்ஶிதா: ।
ஆசார்யஹ்ருத₃யஸ்யார்த்த₂ா யத₂ாமதி யத₂ாஶ்ருதம் ॥

வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம தென்தேசததில ப்ரமமதேசம மனனா கோயில். திருநக்ஷத்ரம் ஆனியில ஸ்வாதி. பஞ்ச ஸமஸ காரங்களும், நித்யானுஸந்தானங்களும ஸாதிததருளின ஆசாரியர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களும், ஈடு முதலான வயாகயானங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களும, ததவத்ரயாதி ரஹஸயங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசார்யர் நாயனாராசசான்பிளளை. திருவாராதனம் அழகியசிங்கர். இருபபிடம் கோயில. சிஷ்யர் ப்ரமேயரத்னமருளிச்செயத யாமுனதேசிகரான திருமாலையாண்டானும் பின்சென்ற வில்லியும முதலானவர்கள், இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள திருவிருத்தத்துக்குப் பாவனத்வ ப்ரபே₃ாதி₄கை, திருவாய்மொழிககு உரை பன்னீராயிரம், இருபத்துநாலாயிர பரமாணத்திரட்டு,

அது₄யாதமசிநதை, ரஹஸயதரய விவரணம, ஶலோக ரூபததாலே திருவாயமொழிககு ஸஙகதி, ததவதீ₃பம, தீ₃பபர காசிகை, ரஹஸயாமருத விவரணமாலை, ததவநிரூபணம, ததவபூ₄ஷணம, ஸ்ரீ கீ₃தைககு மணிபரவாள வயாக்₂யானம, கீ₃தாஸாரம, சது ஶலோகீ, தமிழககவி பரப₃நத₄ம, தீ₃பஸங க்₃ரஹம, ததவதீ₃ப ஸஙக்₃ரஹம திருநாமஙகள வரத₃ராஜா, ஸுநத₃ரஜாமாதரு முநி

இவருககுத தனியன

84 **ஸுநத₃ரஜாமாதருமுநே பரபத₃யே சரணமபு₃ஜம।**
ஸம்ஸாராாணவ ஸமமக்₃ந ஜநது ஸந்தாரபோதகம॥

வடககுத திருவீதிபபிளளைககுத திருவவதார ஸத₂லம கோயில இருபபிடம கோயில வடககுத திருவீதியில திருமாளிகை திருநக்ஷதரம ஸாவஜித வருஷம ஆனி மாஸம கருஷ்ணஷடமி ஸவாதி குலம வடமாள குடி முடுமபை, ஸ்ரீவதஸகோதரம யஜுஶஶாகை ஆபஸதமபஸூதரம திருநாமஙகள த₃ராவிட₃வேத₃ாதத₂தேசிகா, ஸ்ரீகருஷண பாதா குமாரா பிளளைலோகாசாாயா, அழகிய மணவாளப பெருமாளநாயனாராசாாயா திருவாராதனம அழகிய மணவாளபபெருமாள ஆசாாயா நமபிளளை சிஷயாகள பிளளைலோகாசாரியா, அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனாராசாரியா, கூரகுலோததம தாஸா நாயனா முதலானவாகள இவா செயதருளின கரநதஙகள திருவாயமொழிககு ஈடு முபபததாறாயிரம இவா தொணணூறறேழு திருநக்ஷதரம எழுநதருளியிருநதாா

தனியன

85 **ஸ்ரீகருஷண பாத₃ பாத₃ாப₃ஜே நமாமி ஶிரஸா ஸத₃ா।**
யதபரஸாத₃பரப₄ாவேந ஸாவ ஸித₃தி₄ரபூ₄நமம॥

பிளளைலோகாசாாயருககுத திருவவதார ஸ்த₂லம கோயில திருநக்ஷதரம கரோத₄ன வருஷம ஐபபசி மாஸம திருவோணம குலம வடமாள குடி முடுமபை ஸ்ரீவதஸ கோதரம, யஜுஶஶாகை, ஆபஸதமபஸூதரம திருநாமங்கள உலகாசிரியா, லோகாசாாயா திருவாராத₄னம

ஸ்ரீரங்கராஜர். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும, பிள்ளை லோகாசாரிய ரென்கிற திருநாமமும, நித்யானுஸந்தானங்களும் ஸாதித தருளினவர் நம்பிள்ளை. திருவாயமொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்கள, ஈடு முதலான வ்யாகயானங்கள், ஸ்ரீபாஷ் யாதி க்ரந்தங்களும ஸாதித்தருளினவர் திருததகப்பனாரான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, திருததமபியார அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசார்யா. திருத்தாயார ஸ்ரீரங்கநாச்சியார். சிஷ்யா அழகிய மணவாளப்பெருமாள நாயனாராசாரியர், கூரகுலோத்தம தாஸா நாயனா, திருவாய மொழிப்பிள்ளை, விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை, மணலபாககதது நம்பியார், திகழக்கிடந்தாரண்ணன் முதலானவர்கள. இவர் செய்தருளின ரஹஸ்யங்கள ததவத்ரய விவரணமாக மூனறு ப்ரபந்தங்கள, ரஹஸயதரய விவரணமாக ஸ்ரிய: பதிப்படி, யாத்ருச்சிகபபடி, பரந்தபடி, முமுக்ஷுப்படி, தனிதிருமந்த்ரம், தனித்வயம, தனிசரமஶ்லோகம, அர்தத பஞ்சகம, அர்ச்சிராதி, ப்ரமேயஶேகரம, தத்வஶேகரம, ஸ்ரீவசனபூஷணம், ஸாரஸங்க்ரஹம், நாலுவாாத்தை, ப்ரபனனபரித்ராணம்.

தனியன்

86. லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ண பாதஸ்ய ஸூநவே ।
ஸம்ஸார போகிஸந்தஷ்டஜீவஜீவாதவே நம: ॥

அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாராசார்யருக்குத் திருவவதார ஸ்தலம் கோயில, இருப்பிடம் கோயில. குலம வடமாள். குடி முடும்பை. ஸ்ரீவதஸகோதரம், யஜுஶ் ஶாகை, ஆபஸ்தம்ப ஸூத்ரம். திருநக்ஷதரம மார்கழி மாஸம் அவிட்டம். திருநாமம் ரமயஜாமாத்ரு தேவர். திருவாராதனம் ஸ்ரீரங்கராஜர். பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களும், நிதயானுஸந்தானங்களும் ஸாதித்தருளினவா திருததகப்பனா ரான வடக்குத திருவீதிபபிள்ளை. ஸ்ரீபாஷயாதி க்ரநதங் களும், ஶ்ருத ப்ரகாஶிகையும், ரஹஸயங்களும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களும் முதலான ஸகலார்ததங்களும ஸாதித தருளின ஆசார்யர் நமபிள்ளை. திருவாய்மொழி முதலான

திவயபரபந்தங்களும, ஈடு முதலான வயாகயானங்களும ஸாதிததருளின ஆசாரயா திருததமயனூரான பிளளை லோகாசாரயா திருததாயாா ஸ்ரீரஙகநாசசியாா இவா செயதருளின கரநதஙகள ஆசாரயஹருதயம, திருப பாவைககு ஸவாபதேஶ வயாகயானம ஆருயிரம, திருவந தாதிகளுககு வயாகயானம ஆருயிரம, கணணிநுணசிறு தாமபுககு வயாகயானம, அருளிச்செயல ரஹஸயம இவா சிஷயா கூரகுலோததமதாஸா

இவர் தனியன

87 தராவிடாமநாயஹருதயம குருபர்வகரமாகதம ।
ரமயஜாமாதருதேவேந தாஶிதம கருஷண ஸூநுநா ॥

கூரகுலோததமதாஸருக்குத திருவவதார ஸதலம கோயில இருபபிடம கோயில குலம பூாவசிகை திரு நக்ஷதரம ஐபபசி மாஸம திருவாதிரை பஞசஸமஸகாரங களும, நிதயானுஸநதானஙகளும ஸாதிததருளின ஆசாரயா வடககுததிருவீதிபபிளளை திருவாயமொழி முதலான திவய பரபநதங்களும, ஈடு முதலான வயாகயானஙகளும, ஸ்ரீபாஷ யாதி கரநதஙகளும, ஶருதபரகாஶிகையும ஸாதிததருளின ஆசாரயா பிளளைலோகாசாரயா ததவதரயாதி ரஹஸ யஙகளும, ஸகலரஹஸயாாத்தஙகளும முதலான ஸகலாாத தஙகளும ஸாதிததருளின ஆசாரயா அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயனூராசாரயா திருவாராதனம ஸ்ரீரஙக ராஜா, சிஷயா திருவாயமொழிபபிளளை, பெரியஜீயா முதலானவாகள

இவர்ககுத் தனியன

88 ஸ்வயமாஹஸ்ய ஶைலேஶகுரவேர்த்தபரதாநத ।
லபதோதராபித்தம கூரகுலோத்தம குரும பஜே ॥
லோகாசாரய கருபாபாதரம கௌண்டிந்ய குலபூஷணம ।
ஸமஸதாதம குணாவாஸம வந்தே கூரகுலோத்தமம ॥

விளாஞ்சோலைபபிளளைக்கு ஆசாரயா பிளளை லோகா சார்யர் ஈடு ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகளும, தத்வதரயாதி ரஹஸயஙகளும ஸாதிததருளினவா அழகிய மணவாளப

பெருமாள் நாயனாராசார்யர். இவர் செய்தருளின கரந்தம ஸப்தகாதை.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்குத் திருவவதார ஸ்தூலம பாண்டிய மண்டலததில் குநதிகை, திருநக்ஷதரம விப₄வ வருஷம் வைகாசி மாஸம விசாகம. திருநாமங்கள திருமலை யாழ்வார், திருவாய்மொழிபபிள்ளை, ஸ்ரீஶைலேஶா. பஞ்ச ஸம்ஸகாரங்களும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரப₃ந்த₄ங்களும் ஸாதித்தருளின ஆசாரயர் பிளளைலோகா சார்யர். ஈடு முதலான பகவத் விஷயங்கள ஸாதித தருளினவர் நாலூராச்சான்பிளளை. ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதங களும, ஶ்ருதப்ரகாஶிகையும் ஸாதித்தருளினவா அழகிய மணவாளப்பெருமாள நாயனாராசாரியர். ததவதரயாதி பஞ்சரஹஸ்யஙகளும, ஆசாரயஹ்ருதயமும, ரஹஸய வயாக்யானங்களும் ஸாதித்தருளினவா கூரகுலோததம தாஸர். மற்றும வேண்டும ரஹஸயங்களெலலாம ஸாதித தருளினவர் விளாஞ்சோலைப்பிளளை. திருவாராதனம இனவாயர்குலவர். இருப்பிடம திருநகரி. இவா செய தருளின வ்யாகயானம் பெரியாழவார் திருமொழிககு ஸ்வாபதே₃ஶ வயாக்யானம். இவா செயதருளின கைங கர்யம் ஆழவார் திருநகரி ஜீர்ணோத்தாரணம. இவா சிஷ்யர் பெரியஜீயர், நம்மாழ்வார்கோயில எம்பெருமானா ஜீயர், எம்பெருமானார்கோயில சடகோபஜீயா, தத்வேஶ ஜீயர் முதலானவர்கள். இவா நூற்றஞசு திருநக்ஷதரம எழுந தருளியிருந்தாா. இவருககுத் திருவத்யயனம வைசாகம க்ருஷ்ணாஷ்டமி.

இவருக்குத் தனியன்

89. நம: ஸ்ரீஶைலநாத₂ாய குந்தீநக₃ரஜந்மநே ।
ப்ரஸாத₃லப்₃த₄பரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே ॥

பெரியஜீயருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம பாணடிய நாட்டில் கிடாரம். திருநக்ஷதரம விஜய வருஷம ஐபபசி திருமூலம், திருவவதாரம் எமபெருமானாருடைய இரண டாம் அவதாரம். திருத்தகப்பனார் பிள்ளை லோகாசாரயா திருவடிகளிலாஶ்ரயித்த திகழக்கிடநதான திருநாவீறுடைய

பிரானதாதரணணன திருததாயாா ஸ்ரீரஙகநாசசியாா திருததமபியாா திருமலையாழவாா பூா வா ஶ ர ம த தில குமாரா ராமாநுஜாசாரியா, திருததமககை நாசசியா ரமமன குலம பூ௩ருஹசசரணம குடி கோமடம இருப பிடம கோயில திருவாயமொழி முதலான திவயபரபந்த௪ங களும, ஈடு முதலான ப௪க௩வத௩ விஷயஙகளும ஸாதித தருளினவா ஸவாசாாயரான திருவாயமொழிபபிளளை ஸ்ரீபாஷயாதி கரநதஙகளும, ஶருதபரகாஶிகையும ஸாதித தருளினவா கிடாமபி திருமலை ஐயஙகாா ததவதரயாதி௩ ரஹஸயஙகளெலலாம ஸாதிததருளினவா கூரகுலோததம தாஸா திருவாராதனம ஸ்ரீரஙகராஜா திருநாமஙகள பெரிய ஜீயா, மணவாளமாமுனி, ஸௌமயஜாமாதருயோகீ௩நத௩ரா, ரமயஜாமாதருயோகீ௩நத௩ரா, யதீநத௩ரபரவணா,அழகியமண வாளஜீயா, காநதோபயநதா, வரவரமுநி, வரயோகி௩, இராமா நுசனபொனனடி, ருசிரஜாமாதரு யோகீ௩நத௩ரா, ஆக இவ ருககுத திருநாமம பதினொனறு இவா செயதருளின கரந தஙகள ததவதரயம, ரஹஸயதரயம, ஸ்ரீவசனபூஷணம, ஆசாாயஹருதயம, ஞானசாரம, பரமேயசாரம, பெரியாழ வாா திருமொழி, நூறறநதாதி ஆக, எடடு திவய பரபந௩த௪ங களுககு வயாகயானஙகளும, ஈடுககு பரமாணததிரடடு ஆருயிரம, ததவதரய பரமாணததிரடடு, ஸ்ரீவசனபூஷண பரமாணததிரடடு, ஆாததி, யதிராஜவிமஶதி, உபதேச ரததினமாலை, திருவாயமொழி நூறறநதாதி, திருவாராதன கரமம இவை முதலான பரபந௩த௪ஙகள

90 ஸ்ரீமாந ஸுநத௩ரஜாமாதருமுநி பர்யாய பா௪ஷயக்ருத் ।
பா௪ஷயம வயாகுாவதஸ தஸய ஶரோத்ருகோடௌ
மமாந்வய ॥

எனகிறபடியே எமபெருமானுருடைய புனரவதாரமான பெரிய ஜீயா பூ௪பரத௩க்ஷிணம பணணி அநேக ஸத௪லங கள ஜீாணோததாரணம பணணியருளினா திருநகரியில திருவாயமொழிபபிளளைககுத தமமுடைய நிஜ ஸவரூபமான ஶேஷாவதாரததைக காடடினா பரமத நிரஸன ஸவமத ஸத௨ாபனம பணணினா ஸாபபாதி௨ஸத௨ாவர ஜஙக௨மாதி௨ களுககு மோக்ஷம ஸாதிததருளினா வடமதுரையில

ஜீர்ணோத்₃த்₄ாரணம் பண்ணினார். நம்பெருமாளுக்கு ஈடு விண்ணப்பஞ் செய்கையாலே பெரிய ஜீயரென்று இவருக்கு நம்பெருமாள் திருநாமம் சாத்தினார். ஆகையாலே இவ ரெல்லாருக்கும் உத்தேஶ்யர். இவருடைய திருமேனி ஶ்வேத வர்ணமாயிருக்கும். ஆகையாலே வெள்ளை ஜீய ரென்று திருநாமம். இவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயித்த வர்கள் வானமாமலை ஜீயர், பத்தங்கிபரவஸ்து பட்டர் பிரான் ஜீயர், திருவேங்கட ஜீயர், கோயில் கந்தாடை யண்ணன, ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணா, எறும்பியிலப்பா, அப்பிள்ளை, அப்பிள்ளார் இவரெண்மரும் அஷ்டதி₃க்க₃ ஜங்கள். சேனை முதலியாண்டான நாயனார், சடகோப தாஸரான நாலூர் சிற்றுத்தான், கந்தாடை போரேற்று நாயன், எட்டூர் சிங்கராசார்யர், கந்தாடை அண்ணப்பன், கந்தாடை திருக்கோபுரத்து நாயனார், கந்தாடை நாரணப்பை, கந்தாடை தோழப்பரப்பை, கந்தாடை அழைத்து வாழ்வித்த பெருமாள் ஆகிய இவர்கள் நவ ரத்னங்கள்.

திருப்பாணாழ்வார் தாஸர், வடுகநம்பி, ஜீயர் நாயனார், ஆளப்பிரானப்பை, திருவாழியாழ்வானப்பிள்ளை, பெரியாழ் வாரய்யன், ஸாது₄பட்டர், எம்பெருமானார் ஜீயர், நாலூர் சடகோப ஜீயர், அழகர் திருமலை யதிராஜ ஜீயர், காஞ்சுக குளத்துப்பிள்ளை, கொங்கிலண்ணன, குளிகுளித்தண்ணன, நலந்திகழ் நாராயண ஐயங்கார், கிடாம்பியாச்சான் திரு வமஶமான அப்பன, அணியார் பிள்ளை, சிங்கப்பெருமாள், அமுதனார், பெரியதோழப்பர், திருப்புத்தூரில் பெரியய்யங் கார், கந்தாடை ராமாநுஜய்யங்கார், சடகோபதாஸர், மஹாபலிவாணநாதராயன, ராவுமாதவநாயகன், ராகவரா யன், பூதநாயகன் தொடக்கமானவர்கள் (சிஷ்யர்கள்?) கோயில் கந்தாடை யண்ணன் (உடையவருக்கு முதலி யாண்டானைப்போலே) இவருக்குப் பாது₃காஸ்த₂ானீயரா யிருப்பர். எறும்பியிலப்பா (வடுகநம்பியைப்போலே) தேவு மற்றறியாதே அத்யந்தாபி₄மதராயிருப்பர். ப்ரதிவாதி பயங்கரமண்ணா (ஆழ்வானைப்போலே) உசாத்துணையா யிருப்பார், அப்பிள்ளார் மடத்தில் ஸர்வப₄ரங்களையும்

நடததிக கொணடு போருவா வானமாமலை ஜீயா ஆஶ்ர யிததவனறு தொடஙகிப பிரியாதாடசெயதிருபபா படடா ஜீயா பூாவாஶ்ரமததிலே கோவிநததாஸரபபனெனறு திரு நாமததையுடையராய முபபது வருஷம பிரியாதே இருநது மஹாவிரகதராய ஜீயரான பினபும பிரியில தரியாமை முனனிடடு அடிமை செயகையாலே எமபாரைபபோலே பாத₃சச₂ாயாபனனராயிருபபா ஜீயா நாயனூா திருக குருகைபபிரான பிளளானைபபோலே அதயாத₃ரணீயரா யிருபபா இவாகளெலலாருககும ஸவரூபோபாய புருஷாாத தஙகள ஸாதிததுககொணடு பெரிய ஜீயா நமபெருமாள கோயிலிலே நூறறிருபததைநது திருநக்ஷதரமெழுநதருளி இருநது திருநாடடுக கெழுநதருளினூா

இவருககுத தனியன்

91 ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாதரம தீ₃ப₄கதயாதி₃ குஞாணவம ।
யதீநத₃ரபரவணம வநதே₃ ரமய ஜாமாதரம முநிம ॥

இநதத தனியன எலலோருககுமுத₃தே₃ஶயம

வானமாமலை ஜீயருககுத திருவவதார ஸத₂லம வானமா மலை திருநக்ஷதரம புரடடாசியில புனாபூசம ஆசாாயா பெரிய ஜீயா திருவாராதனம அரஙகநகரபபன சிஷயா ஆததான, ராமானுஜன பிளளை முதலானவாகள திரு நாமஙகள பூாவாஶ்ரமததில அழகிய வரதன, பினபு வானமாமலைஜீயா, ராமானுஜஜீயா, வாஞத₃ரியோகீ₃, ராமானுஜமுனி இதயாதி₃கள

இவருககுத தனியன

92 ரமயஜாமாதருயோகீ₃நத₃ரபாத₃ரேக₂ாமயம ஸதா₃ ।
தத₃ாயததாதமஸததாதி₃ம ராமானுஜமுநிம ப₄ஜே ॥

படடர் பிரான ஜீயருக்குத திருவவதார ஸத₂லம திருமலை திருபபதி திருநக்ஷதரம காாத்திகையில புனர்பூசம திருத் தகபபனூா அரணபபுரத்தாழவான வமஶயரான மதுரகவி யயயா குலம வடமாள பாரதவாஜகோதரம ஸாம சாகை த₃ராஹயாயண ஸூதரம குலவயவஹாரம பததஙகிபரவஸது ஆசார்யா பெரிய ஜீயா திருவா

நடத்திக் கொண்டு போருவர். வானமாமலை ஜீயர் ஆஶ்ர யித்தவன்று தொடங்கிப் பிரியாதாட்செய்திருப்பர். பட்டர் ஜீயர் பூர்வாஶ்ரமத்திலே கோவிந்ததாஸரப்பனென்று திரு நாமத்தையுடையராய முப்பது வருஷம பிரியாதே இருந்து மஹாவிரகதராய் ஜீயரான பின்பும் பிரியில் தரியாமை முன்னிட்டு அடிமை செய்கையாலே எம்பாரைப்போலே பாத₃ச்ச₂ாயாபன்னராயிருப்பர். ஜீயர் நாயனார். திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளானைப்போலே அதயாத₃ரணீயரா யிருப்பர். இவர்களெல்லாருக்கும் ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த் தங்கள் ஸாதித்துக்கொண்டு பெரிய ஜீயர் நம்பெருமாள் கோயிலிலே நூற்றிருபத்தைந்து திருநக்ஷத்ரமெழுந்தருளி இருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

இவருக்குத் தனியன்

91. ஸ்ரீஶைலேஶ த₃யாபாத்ரம் தீ₃ப₄க்த்யாதி₃ கு₃ணார்ணவம் ।
யதீந்த்₃ரப்ரவணம் வந்தே₃ ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம் ॥

இந்தத் தனியன் எல்லோருக்கும் முத₃தே₃ஶ்யம்.

வானமாமலை ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம வானமா மலை. திருநக்ஷத்ரம புரட்டாசியில் புனர்பூசம். ஆசார்யர் பெரிய ஜீயர். திருவாராதனம் அரங்கநகரப்பன். சிஷ்யர் ஆத்தான், ராமாநுஜன் பிள்ளை முதலானவர்கள். திரு நாமங்கள் பூர்வாஶ்ரமத்தில அழகிய வரதன் ; பின்பு வானமாமலைஜீயர், ராமாநுஜஜீயர், வானாத்₃ரியோகீ₃, ராமாநுஜமுனி இத்யாதி₃கள்.

இவருக்குத் தனியன்

92. ரம்யஜாமாத்ருயோகீ₃ந்த்₃ரபாத₃ரேக₂ாமயம் ஸதா₃ ।
தத₃ாயத்தாத்மஸத்தாதி₃ம் ராமாநுஜமுநிம் ப₄ஜே ॥

பட்டர் பிரான் ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம் திருமலை திருப்பதி. திருநக்ஷத்ரம கார்த்திகையில் புனர்பூசம். திருத் தகப்பனார் அரணபுரத்தாழ்வான் வம்ஶ்யரான மதுரகவி யய்யர். குலம வடமாள். பாரதவாஜகோத்ரம். ஸாம சாகை. த்₃ராஹ்யாயண ஸூத்ரம. குலவ்யவஹாரம பத்தங்கிபரவஸ்து. ஆசார்யர் பெரிய ஜீயர். திருவா

அண்ணு, பரதிவாதி₃ப₄யங்கரா, ப ர வ ா தி₃ ப₄யங்கரா இதயாதி₃கள

இவருக்குத தனியன

95 வேத₃ாநததே₃ஶிககடாக்ஷவிவருத₃த₄பே₃ாத₄ம
காநதோபயநதருயமிந கருணைகபாதரம।
வதஸாநவவாயமநவத₃ய கு₃ணைருபேதம
ப₄கதயா ப₄ஜாமி பரவாதி₃ ப₄யங்கரார்யம॥

எறுமபியிலபபாவுககுத திருவவதார ஸத₂லம எறுமபி திருநக்ஷதரம ஐபபசி மாஸததில ரேவதி குலம வடமாள குடி முடுமபை ஸ்ரீவதஸகோதரம, ஆபஸதமபஸூதரம திருவாராதனம சகரவாததித திருமகனா திருககதகபபனா பெரியஶரணயாசாாயா ஆசாாயா பெரிய ஜீயா சிஷயா குமாரா பெரியவபபா இவா செயதருளின கரநதங்கள வரவரமுநிசரிதம, பூாவதினசாயை, உததரதினசாயை முதலானவை திருநாமங்கள அபபா, தேவராஜா

இவருககுத தனியன

96 ஸௌமயஜாமாதருயோகீ₃நத₃ரசரணமபு₃ஜஷடபத₃ம।
தே₃வராஜகு₃ரும வநதே₃ தி₃வயஜ்ஞாந பரத₃ம ஶுப₄ம॥

அபபிளளை ஜீயா நியமனததாலே ஐநது திருவநதாதிக கும உரையருளிசசெயது யதிராஜவிமஶதிககுப பரகக வயாகயான மருளிசசெயதாா

இவருககுத தனியன

97 காநதோபயநதருயோகீ₃நத₃ரசரணமபு₃ஜஷடபத₃ம।
வதஸாநவயப₄வம வநதே₃ பரணதார்த்திஹரம கு₃ரும॥

அபபிளளானுககுத திருவாராதனம, ஆசாாயா பெரிய ஜீயா

இவருககுத தனியன

98 காநதோபயநதருயோகீ₃நத₃ரஸர்வ கைங்கர்யதூா₄ர்வஹம।
ததே₃கதை₃வதம ஸௌமயம ராமாநுஜகு₃ரும ப₄ஜே॥

கநதாடை போரேறறுநாயனுருககு ஆசாாயா பெரிய ஜீயா ஸ்ரீபாஷயம பரஸாதிததருளினவா பரதிவாதி பயங்கரம அணணு

இவருக்குத் தனியன்

99. ஶமத₃மாதி₃ கு₃ணைகநிகேதநம்
சரமபர்வணி நிஶ்சலசேதஸம் |
யதிவராங்க்₄ரிஸரோருஹ ஷட்பத₃ம்
ஸமரபுங்க₃வஸத்₃கு₃ரு மாஶ்ரயே ||

ஏட்டூர் சிங்கராசார்யருக்குத் திருவவதார ஸ்த₂லம ஏட்டூர். திருநக்ஷத்ரம ஆடிமாஸம உத்திரட்டாதி. திருத்த கப்பனா திருமலைநம்பி வமஶ்யரான ஏட்டூர் ஸ்ரீநிவாஸா சார்யா. திருக்குமாரர் ஏட்டூர வேங்கடாசார்யா. திருப பேரனர் அத்தங்கி சிங்கராசாயா. குலம வடமாள. குடி சொட்டை. ஶட₂மர்ஷண கோ₃த்ரம. யஜுஶ்ஶாகை₂. திருநாமங்கள் ந்ருஸிமஹகு₃ரு, பஞ்சாஙபரியதே₃ஶிகா, குமாரதாதாசார்யர். பஞ்சஸமஸ்காரஙகளும, ஸ்ரீப₄ாஷ்ய மும், ஸ்ரீராமாயணாதி₃களும ஸாதித்த ஆசாரயர் திருத்த தகப்பனர். ஈடு முதலான வயாக்₂யானஙகளும, ரஹஸய க₃ரந்த₂ங்களும ஜீயா ஸந்நிதி₄யிலே. சிஷயாகள் - குமாரா, எங்களாழவான் வமஶ்யரான ராமாநுஜாசாரயர், சேஷய யஙகார் முதலானவாகள. திருவாராதனம அழகியசிஙகா, மலைகுனியநின்றனும, வெணணெயக்காடுமபிள்ளையும. ''எமபெருமானருககு உகப்பாக, ஜஞானபுத்ர வமஶ்யரான நீர் ஒரு வ்யாக்யானம செயயும'' என்று நியமிககையாலே, ராமாநுஜ நூற்றந்தாதிககு வயாக₂யானம் செயதருளினர். ஜீயருக்கு நாத₂வமஶ்யரென்று இவரிடததில விஶேஷா த₃ரம் நடந்து போரும.

இவருக்குத் தனியன்

100. ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ₃ந்த்₃ர பாத₃பங்கேருஹாஶ்ரயம் |
ஸ்ரீஶைலநரஸிம்ஹார்யம் வந்தே₃ ஸத்₃கு₃ணஸாக₃ரம் ||

ஜீயர் நாயனருக்குத் திருத்தகப்பனா - பெரியஜீயர் பூர்வாஶ்ரமத்தில குமாரர் ராமாநுஜாசார்யர். திருவாரா த₄னமும ஆசாரயரும பெரியஜீயா. இவருக்குத் திருவாய் மொழியீட்டை ப்ரஸாதி₃த்தருளினவர் கோயில கந்தாடை அண்ணன். ஸ்ரீப₄ாஷ்யம பரஸாதி₃ததருளினவர் பரதிவாதி₃

பயஙகரம அணணா திருநாமஙகள அழகிய மணவாளப பெருமாள நாயஞா, ஜீயா நாயஞா, அபி₄ ராமவரா இதயாதி₃கள

இவருககுத தனியன

101 அஸமாஸ்ய வதஸலதயா கருபயா ச பூ₄ய
ஸவேசசா₂வதீாணமிவ ஸௌமயவரம முநீநத₃ரம।
ஆசாாய பௌதர மபி₄ராம வராபி₄த₄ாநம
அஸமத₃கு₃ருமு பரமகாருணிகம ப₄ஜாமி ॥

கோயிலகநதாடை அபபன தனியன

102 வரத₃கு₃ரு சரண ஶரணம
வரவர முநிவாயக₄நகருபா பாத்ரம।
பரவரகு₃ணரதந ஜலதி₄ம
பரணமாமி ஸ்ரீநிவாஸகு₃ருவாயம ॥

ஆததான் ராமாநுஜமபிளளைககுக குடி முடுமபை ஸ்ரீவதஸ கோதரம, யஜுஶஶாகை திருநக்ஷதரம பஙகுனியில புனாபூசம

இவருக்குத் தனியன்

103 வந்தே₃ வாநமஹாஶைல ராமாநுஜ முநிபரியம।
ராமாநுஜார்யம ஸர்வஜ்ஞம வத்ஸாந்வய விபூ₄ஷணம ॥

பரவஸது அண்ணனுக்குக் குடி ஆனியூா குலம வடமாள க₃ர்கக₃கோ₃தரம யஜுஶஶாகை திருநக்ஷதாம தைமாஸததில புனாபூசம திருததகபபஞா நடுவிலாழவான வமஶயரான ஆனியூரழகிய மணவாளா குமாரர் திருவாயமொழிப பெருமாள நாயஞா இவா ஸவீகருத புதரா சிஷயா முடும்பை படடாபிரான ஜீயா முதலானவாகள

பரவஸது அழகிய மணவாள ஜீயருக்குத் திருவவதார ஸத₂லம திருமலை திருபபதி திருநக்ஷதரம ஆனியில அஶவினி குலம வடமாள பாரதவாஜகோ₃தரம ஸாமஶாகை திருததகபபஞா கோவிநததாஸரபபனுககுப பிதருவய புதரரான கோயிலபபன் தமையஞா கோயிலபபன ஆசாாயா படடாபிரானஜீயா ஸ்ரீபாஷயததையும, திருவாயமொழியின ஈடடையும பரஸாதிததருளினவா

பரதிவாதி₃ ப₄யங்கரம் அண்ணா. மூவாயிர வயாக்₂யானங் களும, ரஹஸ்ய வ்யாகயானங்களும பரஸாதித்தருளினவர் பரவஸ்து அணணன். சிஷயர் அணணன் குமாரரான திருவாயமொழிப் பெருமாள நாயனார், கோவிந்ததாஸ ரப்பன். திருபபேரனாரான பெருமாளயயஙகார் முதலான வர்கள். இவர் செயதருளின க₃ரநத₂ஙகள கு₃ருமுகதாவளி, ப₄ட்டநாத₂பரப₄ாவம் முதலானவை.

இவருக்குத் தனியன்

104. ஸ்ரீப₄ட்டநாத₂ முநிவர்யலஸத்க்ருபாயா:
பாத்ரம் ப்ரஶாந்தமபி₄ராமவரம் முநீந்த்₃ரம் ।
ப்ரஜ்ஞாநப₄க்தி விரதி ப்ரமுகை₂ருத₃ாரை:
பூர்ணம் ஸத₃ா ப₄க₃வத₃ாத்தி நிதி₄ம் ப₄ஜாம: ||

சுத்₃த₄ஸத்வம் அண்ணனுக்குத் திருவாயமொழியின் ஈடு ப்ரஸாதி₃த்தவர் வானமாமலை ஜீயர். பொழிலபாக கத்துப் போற்றிநாயனாருக்குமபபடியே.

கோயில் கந்தாடை நாயனுக்குத் திருத்தகப்பனார் கோயில கநதாடை அணணன். திருநக்ஷதரம மார்கழியில உத்திரட்டாதி.

இவருக்குத் தனியன்

105. ஸ்ரீமத்₃வாதூ₄ல வரத₃நாராயண கு₃ரோஸ்ஸுதம் ।
ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸுலப₄ம் ஸ்ரீநிவாஸகு₃ரும் ப₄ஜே ||

இவர்தான் இப்பெரிய திருமுடியடைவை அருளிச செய்தவர்.

கோயில் கந்தாடைநாயன் அருளிய பெரியதிருமுடி யடைவு ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீ

பெரியதிருமுடி யடைவு பரமாணத்திரட்டு

oooooooooooooo

1 ஸ்பு₂ரதகிரீடாஙக₃த₃ஹாரகண்டி₂கா
மணீநத₃ரகாஞசீகு₂ண நூபுராதி₃பி₄ ।
ரத₂ாஙக₃ஶஙக₂ாஸிக₃த₃ாத₄நுாவரைா
லஸததுலஸ்யா வநமாலயோஜ்ஜ்வலம் ॥

[பிரகாசிககிற கிரீடம தோளவளைகள, ஹாரம, திருக கழுததணி, ஸ்ரீகௌஸதுப₄ம, திருவரைநாண, திருசசிலமபு முதலிய திருவாப₄ரணஙகளாலும, சககரம, ஶஙக₂ம, வாள, க₃தை₃, வில என்னும ஆயுத₄ஙகளாலும, (உன சோததியாலே) பிரகாசிககும திருததுழாயை உடைய வனமாலையாலும பிரகாசிபபவனே]

2 ஸ்வோசித விவித₄ விசித்ராநந்தாஶ்சர்ய நித்ய நிரவத₃ய நிரதிஶய ஸுக₃நத₄ நிரதிஶய ஸுக₂ஸ்பாஶ நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வலய கிரீட மகுட சூட₃ாவதம்ஸ மகரகுண்ட₂ல க்₂ரைவேயக ஹார கேயூர கடக ஸ்ரீவதஸ கௌஸ்துப₄ முக்தாத₃ாமோத₃ர ப₃நத₄ந பீதாமப₃ர காஞ்சீகு₂ண நூபுராத்₂யபரிமித தி₂வய பூ₄ஷண !

[தனககுததககவையாய, பலவிதமானவையாய, விசிதரமானவையாய, எலலையறற ஆஶசாயததை உடையவையாய, நிதயமானவையாய, குறறமறறவையாய, மிகசசிறநத நறுமணமுடையவையாய, மிகசசிறநத மெனமை உடையவையாய, மிகசசிறநத ஒளியுடையவையான கீரீடம, மகுடம, திருசசுட்டி, திருசசெவிமலர், மகரகுணடலஙகள, திருககழுததணி, ஹாரம, திருததோளவளை, முனகைவளை, ஸ்ரீவதஸமெனனும திருமறு, ஸ்ரீகௌஸதுபம, திருமுததுவடஙகள, திரு உதரபநதனம, பீதாமப₂ரம, அரைநூல படடிகை, திருசசிலமபு முதலான எணணிறநத திவயாபரணஙகளை உடையவனே!]

3 குரு-பர-242

4 (இவவுலகில காணபனவும கேடபனவுமாக உளள) அது அனைததையும உளளும, புறமும வியாபிதது விளஙகுகிறுன நாராயணன

---

1 ஸதோ-ர-36 2 ஶரணாகதிகதயம 5 4 தை-நா-11

5. எல்லாப் பொருள்களிலும் உள்ளும் புறமும இருக கும் ஈசனே.

6. ஸ்ரீரங்கத்திற்கு மங்களமணி போனறிருககும ஸ்ரீரங்கநாதனேயும, கருணைநீரககு இருபபிடமாய, திரு வேங்கடமலேயின் உசசியிலிருககும் காாமேகம போனற வனை திருவேஙகட முடையானேயும, அததிகிரியின உச்சி யில விளங்கும பாரிஜாதம போன்றவனுய பெருந்தேவியின நாயகனுன பேரருளாளனேயும, யதுகிரிககுன்றிலிட்ட விளக குப் போன்ற திருநாரணனேயும தலேயால வணஙகுகிறேன.

7. பரமபதத்தில உள்ள அந்த விரஜா நதியே இஙகு காவேரிநதியாய் உள்ளது. வைகுண்டமே திருவரங்கம பெரிய கோவிலாய் உளளது. அநதப பரவாஸுதேவனே ரங்கநாதனுக இருககிறுன. இவவணணமாக ஸ்ரீரங்கம நேரே காணும் பரமபதமாய உளளது.

8. லக்ஷ்மீ தேவியாகிற கற்பகக கொடியின் உயாந்த ஸ்தனங்களாகிற பூங்கொத்துகளில ஸஞ்சரிககும ஸ்ரீரஙக ராஜனுகிற வணடு என மனததாமரையில விளேயாடக கடவது.

9. எவருடைய புருவநெரிபபில தாரதமயத்தாலே ஒரு வன் அடிமையாகவும, மற்றொருவன ஆண்டானுகவும வேறுபட்டிருக்கையாகிற மேடு பளளமுடையதாக இவ வுலகம் விளங்குகிறதோ, அத்தகைய ஸ்ரீரங்கநாசசியாருககு நமஸ்காரம்.

10. ஸ்ரீரங்க சந்திரனேப் பெரிய பிராட்டியாரோடு விளே யாட விட்டு விட்டு, எலலாச சேதநாசேதனங்களேயும நியமிக்கும் அதிகாரததைத் தம அங்குளிமுத்ரையாலேயே எவர் நிாவஹிக்கிருரோ, அந்த ஸேனே முதலியாரை வேறு புகலற்றவர்களாய் அடிபணிந்தோம.

11. கு-பர-48.

---

5. யதிராஜவிம்ஶதி 12. 6. 7.
8. ர-ஸ்த 1-10. 9. ர-ஸ்த 1-7. 10. ர-ஸ்த 1-50.

இனி எல்லா பரமாணங்களும் ஒவ்வோராழ்வார்கள் ஆசார்யர் களின் தனியன்கள். ஆகரமுள்ளவற்றுக்குத் தரப்படும்.

12 கு-பர-53
13 ,, -57
14 ,, -77
15 சரமோபாய நிாணய பரமாணததிரடடு-41
16 கு பர-100

17 அரசனுல கலபிககபபடட பொறகிழியைக கைப பறறுவதறகாக குருமுகமாக ஓதாமலே எலலா வேதஙகளே யும முழஙகியவராய, ரஙகநாதனுககு நேரே மாமனுராய, அநதணா தலேவரான அநதப பெரியாழவாரை வணஙகு கிறேன

18 நீளாதேவியின உயாநத திருமுலேததடஙகளாகிற மலேயில உறஙகும கணணனே உணாததி, கனககறற வேதவாகயஙகளினினறும தேறும தன பாரதநதிரியததை அவனுககு ஓதுவிததவளாய, தான சூடிககளேநத மாலே யால கடடபபடட அவனே வலியசெனறு அனுபவிதத வளான அநத கோதாதேவிககு மறுபடியும மறுபடியும நமஸகாரம

19 அரசனேபபோல உபசரிககததகக ரஙகநாதனேயே அநதப பரவாஸுதேவனுக எணணித திருபபளளியெழுசசி யாகிற திவயபரபநதததைப பாடியருளிய தொணடரடிப பொடிகளேத துதிககிறேன

20 கு-பர-165

21 இரணடு காவேரிகளுககும நடுவில திருவரஙகததில சயனிததிருககும அரஙகனே அனுபவிததுப பேரானநத மடைநத நெஞசையுடையவராய, வேறு எநத விஷயததை யும தம கணகள காணமாடடா என எவா அறுதியிட டாரோ, அததகைய முனிவாஹனரை மனனம செயகிறோம

22 எவருடைய ஒளிமிகக வாககுகளாகிற கிரணங களாலே அஜஞானததினுல ஏறபடும உளளிருள அழிந ததோ, அததகைய கவிலோக ஸுாயனுன கலிகனறியை தியானிககிறேன

23 கு-பர-202

24. (இப்படிப்பட்டதென்று நினைக்கமுடியாததும், ஆஶ்சர்யமானதும (பகவானுடைய அருளாலே) எளிதாகக கிடைத்ததுமான ஞானததினுடையவும, வைராகயத்தினுடையவும குவியல போனறவராகவும், பகவானை மனனம செய்பவராகவும ஆழ்ந்த பகவத பகதிககுக கடலாகவுமிருக கிற நாதமுனிகளுக்கு நமஸகாரம செயகிறேன.

25. நாதமுனிகளின நினைவில நிலைநிறபவரும, ஶுத்₃த₄ ஸத்வமயராயிருபபவரும, பகவானுடைய மற்ெருரு அவதாரம போன்றுளளவருமான புண்டரீகாக்ஷரை (உயயககொணடாரை) வணங்குகிறேன.

26. கு-பர-260.

27. நாதமுனிகளுடைய திருவடியில் ஈடுபட்டவராய், ஜ்ஞானயோக பகதியோகச் செலவஙகளை உடையவரான குருகைககாவலப்பன என்னும் யோகிஶ்ரேஷடடரை எபபோதும தலையால வணங்குகிறேன.

28. (பரசுராமனைப்போல) பொறுமையை (பூ₄மியை) விடாதவராய, (ராமனைபபோல) புண்யஜனஙகளை (ராக்ஷஸாகளை) பாதிககாதவராய, (பலராமனைப்போல) மதுபானமத₃ம இலலாதவரான நாலாவது ராமனை (மணககால நமபியை) உபாஸிக்கிறோம.

29. பகவத் பக்தியாகிற பாற்கடலில் குடைந்தாடப பெற்றவராய, (அதனால) ஆத₄யாதமிகம, ஆதி₄தைவிகம, ஆதி₄பௌ₄திகம் என்னும மூனறு தாபஙகளும ஆறபபெற்றவரான ஸ்ரீராமன என்னும மணககாலநமபியை ஆஶ்ரயிககிறேன்.

30. கு-ப்ர-300.

31. ஸ்ரீராமமிஶ்ரராம் மணக்கால் நமபியின் திருவடித் தாமரையில வணடாயிருப்பவரும, ஸ்ரீயாமுநாசாரயருடைய சிறந்த புத்திரரும, குணததில மிககவரும, ஸ்ரீரங்கராஜ கருணையினலே அளிககப்பெறறவரும, ஸ்ரீபாஷ்யகாரரை

24. ஸ்தோத்ரரத்னம்-1. 25. யதிராஜஸப்ததி-6.
28. யதிராஜஸப்ததி-7.

சிஷ்யராகக் கொண்டவருமான திருவரங்கப்பெருமாளரை யரைத் துதிக்கிறேன்

32 ஒன்றியொன்றி உலகம் படைத்த விஷ்ணுவின் (சேதநலாப₄) மநோரத₂ம் எவராலே நிறைவேற்றிவைக்கப் பட்டதோ, கருணை நிரம்பியவரும், யதிராஜருடைய ஆசாா யருமான அத்தகைய பெரியநம்பிகளை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்

33 கு-பர-392

34 (பிரமனுக்குத் தந்தையான திருவேங்கடமுடையா னாலே 'அப்பா' என்று கூப்பிடப்பெறுகையாலே) உல கிற்குப் பாட்டனான பிரமனுக்கும் பாட்டனாராய், ஸ்ரீபாஷ்ய காரருக்குச் சிறந்த ஆசார்யராய் அவருக்கு வால்மீகியின் வாக்காகிற ஸ்ரீராமாயணத்தின் பொருளை உபதேசித்தவ ரான பெரிய திருமலைநம்பிக்குப் பலகால் வணக்கம்

35 கு-பர 395

36 பக்தர்களுக்கு அமுதம் போன்றவராய், கேட் பார்க்குக் கேட்டதைக் கொடுக்கும் கற்பகவருக்ஷமாய், யாமுநாசார்யரின் திருவடியில் அன்புகொண்டவராய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்குத் திருவாய்மொழியின் பொருளாகிற பரமஹிதத்தை உபதேசித்தவராய், நல்லறிவு மிக்கவரான திருமாலையாண்டானைத் தலையாலே வணங்குகிறேன்

37 யாமுநாசார்யருடைய நல்ல சீடரும், திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே வாழ்பவரும், ஞானம், பக்தி முதலான வற்றுக்குக் கடலாயிருப்பவருமான மாறனேரி நம்பியை பூ₄ஜனம் செய்கிறேன்

38 ஸ்ரீவரதராஜனின் கருணைக்கு இருப்பிடமாய், மிகச் சிறந்தவராய், ராமாநுஜமுனிக்கும் மதிக்கத்தக்கவராய், நல்லோர்கள் சென்று சேருமிடமான திருக்கச்சி நம்பியை வணங்குகிறேன்

39 கண்ணனின் அவதாரத்தால் மதுரையைப்போல வும், ராமனின் அவதாரத்தால் அயோத்தியைப்போலவும்,

32 யதிராஜஸப்ததி 9

கருணைக்கோர் இருப்பிடமான யதிராஜருடைய அவதாரத்தால் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மிகப் புண்ணியமான நகரமாயிற்று.

40. கு-ப்ர-170.

41. கு-ப்ர-403. [சில பாடபேதங்களுடன் உள்ளது, 'எழுநூறு யதிகளாலும்' என்றவிடத்தில, 'பன்னீராயிரம ஏகாந்திகளாலும்' என்று பொருள்கொள்வது.]

42. கு-ப்ர-406.

43. கு-ப்ர-503.

43* கு-ப்ர-498.

43† கு-ப்ர-414.

43§ திருக்கோட்டியூர் நம்பியின் நல்ல பிள்ளையாய், யதிராஜரின் திருவடிகளை அடைந்தவராய், காஶ்யப கோத்ரத்தில் உதித்தவரான நாராயணன் என்னும் திருநாமமுள்ள தெற்காழ்வானை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

44. பெரிய திருமலை நம்பியின் நல்ல பிள்ளையாய், இளையாழ்வாரான உடையவரின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், திருமலைக் குடியில் அவதரித்தவரான பிள்ளை திருமலை நமபியை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

45. பாரத்வாஜ குலத்துதித்தவராய், ராமாநுஜ முனிவரின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், கருணைக்கோர் இருப்பிடமான வங்கிபுரத்து நம்பியை வணங்குகிறேன்.

46. எம்பெருமானுருடைய நல்ல சீடராய், ஸாளக்ராமம் என்னும் ஊரில் வாழ்ந்தவராய், ஐந்தாம் உபாயமான ஆசார்யநிஷ்டை₂ கைவரப்பெற்றவரான ஸாளக்ராம ஐயன் எனப்படும் வடுக நம்பியை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

47. பாரத்வாஜ குலத்தில் உதித்தவராய், பெரியநம்பிகளின் திருக்குமாரராய, எம்பெருமானுரை ஆஶ்ரயித்தவரான ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷரை வணங்குகிறேன்.

48. திராவிடவேதத்தின் ஸாரத்தை அறிந்தவராய், எம்பெருமானுரின் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், பேரறி

வாளரான திருககுருகைப பிரான பிள்ளானைத தினநதோ றும தலையால வணஙகுகிறேன

49 திருமாலையாணடானின திருககுமாரராய, எமபெரு மானாரின நலல சீடராய, சிறநத கருணைககு இருபபிடமான சுநதரததோளுடையார எனனும ஆசாரயரை வணஙகு கிறேன

50 கு-பர-526

51 ஸ்ரீபாஷயகாரருககு நலல சீடராய, கமலநயன பட்டருடைய குமாரராய, எமபாரின தமபியாய, கருணைககு இருபபிடமான சிறிய கோவிநதப பெருமாளை வணஙகு கிறேன

52 ஸ்ரீரஙகததில பஙகுனி ஹஸததில அவதரிதத வராய, அணியரஙகததமுதனாரின குமாரராய, எமபெரு மானாரின திருவடியைப பறறியவரான திருவரஙகததமுத னாரை ஆஶ்ரயிககிறேன

53 எமபெருமானாருடைய நலல சீடராய, வேத ஶாஸதிரார்ததரூப பொருளகளைச செலவமாக உடையவ ராய, ஸநயாஸாஶ்ரமததை உடையவரான தேவராஜ முனிவர் எனனும அருளாளப பெருமாள எமபெருமானாரை ஆஶ்ரயிககிறேன

54. ஜ்ஞாநவைராகயம நிறைநதவராய, எமபெரு மானாரின திருவடிகளைப பறறியவராய, நாலாவது ஆஶ்ரம மாகிற ஸநயாஸததை ஏறறுககொணடவரான முனிவர் தலைவராம ஆடகொணட விலலிஜீயரை வணஙகுகிறேன

55 (எதிரிடும) கவிகளுககும, தாரககிகாகளுககும சிஙகம போனறவராய, (ஜ்ஞாநம, பக்தி, வைராக்யம முதலான) செலவஙகள நிறைநதவராய, 'வேஙகடநாதன' எனனும திருநாமமுடையவரான ஸ்ரீவேதாநததேசிகர் என நெஞசில எபபோதும வாழவாராக

56 ஸ்ரீராமமிஶ்ரர் எனனும கூரததாழவாருககுப பேரனாய, ஸ்ரீவதஸாஙகர் எனனும கூரததாழவானுககுப

பிள்ளையாய், ஸ்ரீபராஶரபட்டருக்குத் தம்பியான ஸ்ரீராமப் பிள்ளையை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

57. ஸ்ரீபராசரபட்டருடைய கருணையினால் பெற்ற உண்மையறிவையுடையவராய், ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகராய், ஸ்ரீராமப்பிள்ளையின் குமாரரான வாககினால் வென்றா பட்டருக்கு அடிமை செய்கிறேன்.

58. கூரகுலத்திற்குத் தலைவராய், மிகச்சிறந்தவராய், எம்பெருமானார் அருளிய ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் பொருள்களை (ஶ்ருதப்ரகாசிகையால்) விரித்துககாட்டியவரான ஸுதர்ஶந பட்டரை வணங்குகிறேன்.

59. கு-ப்ர-543.

60. ஸ்ரீபராசரபட்டரின் சீடராய், திருவரங்கம் பெரிய கோயிலை ரக்ஷிப்பவராய், ஞானம் முதலான குணங்களுககுக் கடலாயிருப்பவரான நலந்திகழ நாராயண ஜீயரை வணங்குகிறேன்.

61. கு-ப்ர-553.

62. வேதாந்திநஞ்சீயராகிற அமுதக் கடலினின்றும், மிகச் சிறந்ததான வேதப்பொருளமுதப் பெருக்கைப் பருகிப் பொழிபவராய், கருணை (நீர்) நிறைந்த (மேகம் போன்ற)வரான திருக்கலிகன்றிதாஸராம் நம்பிளளையைச சரணடைகிறேன்.

63. 'ராமாநுஜர்' என்னும் திருநாமமுள்ள கந்தாடையாண்டானின் நல்ல பிள்ளையாய். உலகாசிரியரான நம பிள்ளையின் கருணைக்குப் பாத்திரராய், நற்குணக்கடலான வாரணாதீ$_4$ஶரை (கந்தாடை தோழப்பரை) வணங்குகிறேன்.

64. வாதூலகுலத்தில் உதித்தவராய், பச்சைவாரணப் பெருமாளின் பிள்ளையாய், கந்தாடையாண்டானின் பேரனை ஈயான் எனப்படும் ராமாநுஜாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

65. வாதூ$_4$ல குலததுக்கு ஆபரணமாயிருப்பவராய், ஈயானின் குமாரராய், ஜ்ஞாந வைராக்யங்கள் நிறைந்தவரான திருக்கோபுரத்து நாயனாரை வணங்குகிறேன்.

65* வாதூல குலககொழுநதாய, திருககோபுரதது நாயனாரின குமாரராய, உபயவேதாநதச செலவமுடையவ ரான தெயவபபெருமாள தோழபபரை வணஙகுகிறேன

66 வாதூலகுலவிளககாய, தெயவபபெருமாள தோழப பருடைய நலல குமாரராய, ஞானம முதலான குணஙகளுக குக கடலான தேவராஜ தோழபபரை வணஙகுகிறேன

67 உலகாரியரான நமபிளளையின திருவடிகளில ஈடு பட்டவராய, நடுவில திருவீதியில வாழபவராய, கூரததாழவா னுடைய குலமாகிற கடலுககுச சநதிரன போனறவரான நடுவில திருவீதிபபிளளை பட்டரை ஆஶரயிககிறேன

68 ஞானமும, வைராககயமும நிறைநதவராய, திராவிட வேதமான திருவாயமொழியின பாஷயததை அளிததவராய, என ஆசாரயரான பினபழகிய பெருமாள ஜீயரை ஆஶரயிககிறேன

69 உலகாரியரான நமபிளளையின திருவடிததாமரை யைப பறறியவராய, கருணைககடலாய, உபயவேதாநதச செலவமுடையவரான (ஈயுணணி) மாதவாசாரயரை ஆஶரயிககிறேன

70 (ஈயுணணி) மாதவரின நலல குமாரராய, அவ ருடைய திருவடிததாமரையில ஆஶரயிததவராய, வாத ஸலயம முதலான குணஙகளையுடையவரான (ஈயுணணி) பதமநாபாசாரயரை ஆஶரயிககிறேன

71 நாலூரானின வமஶததில உதிததவராய, (எம பெருமானாரின சீடரான) எசசான எனபபடும யஜஞே ஶரின குலததிறகுத திலகமாய, திராவிட வேதபபொருளை அறிநதவரான ஸ்ரீவராஹா எனபபடும நாலூரபபிளளையை ஆஶரயிககிறேன

72 நாலூரில வாழபவரும, ராமாநுஜாரயா எனபபடும நாலூரப பிளளையின குமாரரும, குணமுடையவருமான தேவராஜா எனபபடும நாலூராசசான பிளளைககு வணககம

73 ஆசாரயஹருதயததின பொருளகளை வியாககி யானமிடடுக காடடியவராய, ஶ்ரிய பதியின தாஸராய,

குற்றமற்றவரான தேவராஜரெனப்படும் திருநாராயணபுரத்தாயை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

74. ஸ்ரீமத் வேதமஹாசார்யரின் திருவடித்தாமரையில் வண்டாயிருப்பவராய், தமிழ் வேதாந்த தேசிகரான இளம் பிளிசைப்பிள்ளை நூறாண்டு வாழ்வாராக.

75. ஸ்ரீரங்காசார்யரின் நலல குமாரராய், ஞானம், ஶமதமங்கள் முதலான குணங்களுக்குக் கடலாய், திராவிட வேதாந்தத்திற்கு ஆசார்யரான ஸ்ரீ கேசவாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

76. ஸ்ரீமத் கேசவாசார்யரின் திருவடித் தாமரையில் வண்டாயிருப்பவராய், நல்ல திருவடிகளை (சீடர்களை) உடையவராய், தாயின் அடிமையைத் தகர்த்தெறிந்த கருடனின் திருநாமத்தை உடையவரான கருடாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

77. கேசவாசார்யரின் நல்ல பிள்ளையாய், அவருடைய திருவடித் தாமரையை ஆஶ்ரயித்தவராய், தமிழ் வேதத்திற்கு ஆசார்யரான ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரை வணங்குகிறேன்.

78. குற்றமற்ற குணச் செல்வங்களுக்குக் கடைவீதியாயிருப்பவரும், ஸம்ஸாரத்தைக் கண்டு பயந்தவர்களுக குப் புகலாயிருப்பவருமான (ஆதி)வண்சடகோபஜீயரை ஶரணடைகிறேன்.

79. வண்சடகோப ஜீயரின் திருவடியைப் பற்றியவராய், கருணைக்கோர் இருப்பிடமாய், (குணச்)செலவமுடையவரான ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயரை ஆஶ்ரயிககிறேன.

80. எவருடைய கடாக்ஷத்திற்கு இலக்கானவர்களுக்கு ஸ்ரீதரன் எப்போதும் கிடைத்தற்கெளியவனோ, அத்தகையவராய், யாமுநாசார்யரின் பிள்ளையாய், ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணா என்னும் பெயரையுடையவரான பெரியவாச்சான்பிள்ளைக்கு வணக்கம்.

81. சரமோபாய நிர்ணயம் தனியன் காண்க.

82. பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் திருவடித்தாமரையில் ஈடுபட்டவராய், நற்குணக்கடலாய், தமிழ்வேதத்துககு ஆசார்யரான ஸ்ரீரங்காசார்யரை வணங்குகிறேன்.

83 பரகாலதாஸரெனும ரஙகராஜரால, அறிநதபடியும, கேடடபடியும ஆசாரயஹருதயததின பொருளகள காடடப படடன

84 ஸமஸாரககடலில அமிழநத ஜநதுககளைத தாணடு விககும ஓடம போனறதான (வாதிகேஸரி) அழகியமண வாள ஜீயரின திருவடிததாமரையை ஶரணடைகிறேன

85 எவருடைய அருளின பெருமையால எனககு எலலா ஸிததிகளும கிடைததனவோ, அததகைய ஸ்ரீகருஷணரெனும வடககுததிருவீதிபபிளளையின திருவடித தாமரைகளைத தலையால எபபோதும வணஙகுகிறேன

86 ஸமஸாரமாகிற பாமபினால கடிககபபடட ஜீவனுககு உயிர தரும மருநதாயிருபபவராய, வடககுததிருவீதிபபிளளை யின குமாரரான பிளளையுலகாசிரியராம ஆசாரயருககு வணககம

87 ஆசாரய பரமபராபராபதமான திராவிடவேத ஹருதயம வடககுத திருவீதிபபிளளையின குமாரரான அழகியமணவாளபபெருமாள நாயனாரால காடடபபடடது

88 திருமலையாழவாராகிய திருவாயமொழிபபிளளைக குத தாமே வலியசசெனறழைததது நறபொருளகளை உப தேசிககையாலே 'உதாரா' எனனும அடைமொழி பெறறவரான கூரகுலோததமரை ஆஶரயிககிறேன பிளளை யுலகாசிரியரின கிருபைககுப பாததிரரும, கௌணடினய குலததிறகு அலஙகாரமாயிருபபவரும, எலலா ஆதம குணஙகளுககும இருபபிடமானவருமான கூரகுலோததம தாஸரை வணஙகுகிறேன

89 குநதீநகரததில பிறநதவராய, (ஆசாரயனுடைய) அருளாலே கிடைககபபெறற பரமபராபயமான கைஙகா யததை உடையவரான திருமலையாழவாரெனும திருவாய மொழிபபிளளைககு வணககம

90 ஸ்ரீமானான மணவாளமாமுனிகள பாஷயகாரரே யாக விளஙகுபவர அவர பாஷயததை விவரிககுமபோது கேடகும பேறுபெறறவன அடியேன

91. திருமலையாழ்வாராம் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் தயைக்குப் பாத்திரராய், ஞானம், பக்தி முதலான குணங்களுக்குக் கடலாய், எம்பெருமானாரிடம் ஈடுபட்டவரான மணவாள மாமுனிகளை வணங்குகிறேன்.

92. மணவாள மாமுனிகளின் பாதரேகைபோன்றிருப்பவராய், எப்போதும் அவராலே தம் ஸ்வரூபஸ்தி₂தி ப்ரவ்ருத்திகளாம்படியிருப்பவரான வானமாமலை ஜீயரை ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

93. மணவாள மாமுனிகளின் பாதகைங்கர்யத்தையே த₄ாரகமாகக் கொண்டவராய், வாத்ஸல்யம் முதலான குணங்களுக்குக் கடலாயிருப்பவரான பட்டநாத முனிவரை வணங்குகிறேன்.

94. எல்லா வேதாந்த ஸாரப்பொருள்களும் நிறைந்த திருவுள்ளத்தை உடையவரும், பெரிதான வாதூல கோத்ரத்தில் உதித்தவர்களுக்குள் சிறந்தவரும், மணவாள மாமுனிகளின திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவரும், என் ஆசாரியருமான வரதநாராயணரை (கோயில் கந்தாடை அண்ணனை) ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

95. வேதாந்ததேசிகரின் கடாக்ஷத்தாலே விரிவடைந்த அறிவையுடையவராய், மணவாள மாமுனிகளின் கருணைக்கு ஒரே பாத்திரமாயிருப்பவராய், ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரத்திலுதித்தவராய், குற்றமற்ற குணங்களையுடையவரான ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணவை பக்தியுடன் ஆஶ்ரயிக்கிறேன்.

96. மணவாள மாமுனிகளின் திருவடித்தாமரைகளில் வண்டாயிருப்பவராய், திவ்யஜ்ஞானமளிப்பவராய், மங்களமானவரான தேவராஜரெனும் எறுமபியப்பாவை வணங்குகிறேன்.

97. மணவாள மாமுனிகளின் திருவடித்தாமரைகளில் வண்டாயிருப்பவராய், ஸ்ரீவத்ஸகோத்ரத்திலுதித்தவரான ப்ரணதார்த்திஹரர் எனும் அபபிள்ளையை வணங்குகிறேன்.

98. மணவாள மாமுனிகளுடைய எல்லாக் கைங்கர்ய ப₄ாரங்களையும் தாமொருவரே வஹிப்பவராய் அவரையே

தெயவமாகக கொணடவரான ராமாநுஜரெனும
அபபிளளானை ஆஶரயிககிறேன

99 ஶமம, தமம முதலான குணஙகளுககு ஒரே இருப
பிடமாய, சரமபாவமான ஆசாரயனிடம அசையாத ஈடு
பாடடையுடையவராய, யதிராஜரின திருவடிததாமரையில
வணடாயிருபபவரான கநதாடை போரேறறு நாயனார
எனும நலலாசிரியரை ஆஶரயிககிறேன

100 மணவாள மாமுனிகளின திருவடிததாமரையை
ஆஶரயிததவராய, நறகுணக கடலான ஸ்ரீஶைலநரஸிம
ஹாசாரயரை வணஙகுகிறேன

101 நமமிடம வாதஸலயததாலும, கருணையாலும
மணவாள மாமுனிகள தாமே விருமபி மறுபடி அவதரித
தாரோ எனனலாமபடியிருபபவரும, அமமாமுனிகளின
திருபபேரனாரும, பரம கருணையுடையவருமான அழகிய
மணவாளபபெருமாள நாயனார எனும என ஆசாரயரை
ஆஶரயிககிறேன

102 வரதநாராயண குருவெனனும கோயில கநதாடை
யணணனின திருவடிகளையே உபாயமாககொணடவரும,
மணவாளமாமுனிகளின பெருங கருணைககுப பாததிரமா
யிருபபவரும, சிறநத குணஙகளாகிற ரதனஙகள நிறைநத
கடலாயிருபபவருமான ஸ்ரீநிவாஸாசாரயரெனனும கோயில
கநதாடை அபபனை வணஙகுகிறேன

103 வானமாமலை (ஆதி) ராமாநுஜ ஜீயருககு இனிய
வரும, எலலாமறிநதவரும, ஸ்ரீவதஸ கோதரததை அலங
கரிபபவருமான ஆததான ராமாநுஜன பிளளையை வணஙகு
கிறேன

104 படடாபிரான ஜீயருடைய விளஙகும கருணைக
குப பாததிரமாயிருபபவரும, மிகவும சாநதியுடையவரும,
பெருதத ஞானம, பகதி, வைராகயம முதலான குணங
களால மிகசசிறநது விளஙகுபவரும, எபபோதும எமபெரு
மானைப பெறவேணும எனனும ஆரததி நிறைநது விளஙகு
பவருமான பரவஸது அழகியமணவாளஜீயரை பூஜிககிறோம

105. ஸ்ரீமத்வாதூலகோத்ரத்திலுதித்த வரதநாராயண குருவாகிற கோயில் கந்தாடையண்ணனின் பிள்ளையும், எல்லாமறிந்தவரும்.எல்லார்க்கும் எளியவருமானஸ்ரீநிவாஸா சார்யரென்னும் கோயில் கந்தாடை நாயனை பூஜிககிறேன்.

பெரியதிருமுடியடைவு ப்ரமாணத்திரட்டு முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

பெரியதிருமுடியடைவு

ப்ரமாணங்களின் அட்டவணை

ஸ்ரீஸூக்திமாலா வெளியீடுகள்

பதவுரை, அரும்பதவுரை, ப்ரமாணத்திரட்டு முதலானவற்றோடு கூடிய பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலான பூர்வாசார்யர்களின் க்3ரந்த2ங்கள்

க்3ரந்த2ங்கள்	விலை	தபால்
1. பரந்த ரஹஸ்யம் முதலிய எட்டு ரஹஸ்யங்கள்	1-50	-40
2. ஸ்தோத்ரரத்நசது:ஶ்லோகீ ஜிதந்தே வ்யாக்யானங்கள் [அச்சில்]		
3. திருப்பல்லாண்டு வ்யாக்யானம்	1-50	-40
4. முதல் திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-88	-50
5. பெருமாள் திருமொழி வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
6. திருமாலை வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
7. திருவாசிரியம் பெரிய திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	1-63	-45
8. சது:ச்லோகீ வ்யாக்யானம் [நாயனாராச்சான்பிள்ளை]	1-50	-40
9. கத்ய வ்யாக்யானங்கள் [அச்சில்]		
10. நாச்சியார் திருமொழி வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
11. திருச்சந்தவிருத்த வ்யாக்யானம்	3-00	-65
12. நான்முகன் திருவந்தாதி வ்யாகயானம் [அச்சில்]		
13. ஸ்ரீராமாயண தனிச்லோகம் [விவரணத்துடன்] *part* I	3-50	-75
ஷை இரண்டாம் பாகம் [விவரணத்துடன்]	7-00	1-35
14. திருப்பள்ளியெழுச்சி வ்யாக்யானம்	0-50	-20
15. பாசுரப்படி ராமாயணம் [விலையில்லை தாபல்கூலி 0-10]		
16. அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானங்கள் [அச்சில்]		
17. கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு வ்யாக்யானம்	2-75	-70
18. சிறியதிருமடல் வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
19. முமுக்ஷுப்படி வ்யாக்யானம்	3-00	-65
20. பெரியதிருமடல் வ்யாக்யானம் [அச்சில்]		
21. முதல் திருவந்தாதி, அப்பிள்ளையுரை	3-00	-65
22. இரண்டாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம்	4-00	-85
23. ஆறாயிரப்படி கு3ருபரம்பராப்ரபா4வம்	12-00	1-50
24. ஸ்ரீவசநபூ4ஷண வ்யாக்யாநம்		
4-அரும்பதவுரைகளுடன் முதல் பாகம்	6-00	1-20
25. மூன்றாந்திருவந்தாதி வ்யாக்யானம் [விவரணத்துடன்]	4-00	-85
26. அருளிச்செயல் ரஹஸ்யம் [பூ4ஷணத்துடன்]	2-50	-65
27. திருவெழுகூற்றிருக்கை வ்யாக்யானம் (விவரணத்துடன்)	1-00	-35
28. கைசிகபுராணம்	1-00	-35

P. T. O.

ஸ்ரீவைஷணவ ஸுதாசனம வெளியீடுகள்

(ஸுதர்சன பதரிகையில் வெளிவநத எளிய நடை நூலகள)

1	திருபபாவை வயாகயானம	4 00	-85
2	[போதாயந] ஸநதயாவநதநம பதவுரையுடன	0 50	20
3	[போதாயந] உபாகாமவிதி	0 50	-20
4	புருஷஸூகத வயாகயானம	0-75	-35
5	நாராயண ஸூகத வயாகயானம	0-75	-35
6	ஸ்ரீஸூகத வயாகயானம	2 00	-50
7	பூ நீளா விஷ்ணுஸூகத வயாகயானஙகள	1-75	-45
8	தேஹளீச ஸுபரபாதம	0 25	-20
9	ராமாநுஜதேசிக ஸதோதரஙகள்	1-00	-40
10	விசிஷடாதவைதவிஜயம [முதல பாகம]	10 00	1-50
	ஷை இரணடாம பாகம	5 00	1-00
11	சாதிமத ஆராயசசி	2-00	50
12	ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நருஸிமஹஸதவம	0-37	20
13	ஸநமதகாரிகாவளீ	1-75	45
14	விஷ்ணுசிததவிஜயம முதல பாகம	5-00	1 00
	ஷை இரணடாம பாகம	7-00	1 50
15	கமபனின சமயம முதல பாகம	1 00	-40
16	சாரீரககாரிகாவளீ [முதல பாகம]	3-00	65
17	பெரியாழவாா பரபாவம	4-00	-85
18	ஸாதவிகவிஜய ஸாவஸவம [தபால உள்பட]	0-75	—
19	ஸநத₄யாவநத₃நப₄ாஷயம	3-00	75
20	திருபபலலாணடு வயாகயானம	2-00	50
21	மகரநெடுஙகுழைககாதா பாமாலையநதாதி	1-50	-45
22	ஸ்ரீகேசவமணிமாலை	0-75	35
23	மாமுனிகள அறுநூறுவது ஆணடு மலா	1-50	-50
24	சஙகரரும வைணவரும [தபால உளபட]	0-75	—
25	ஸிததே₄ாபாய விஜயம [ஸ்ரீரஙகராஜ விஜயம]	3 00	80
26	திருபபாவை, திருபபளளியெழுசசி மூலம மடடும	0 20	10
27	கதயதரயம மூலம மடடும	0 25	-15
28	கீ₃தா வயாக₂யானம முதல ஷடகம	10 00	1-50
29	அகநிஹோதரியும வைணவரும	2-50	-85

கிடைககுமிடம:-

ஸ்ரீ ஸ்ரீ. கிருஷ்ணஸ்வாமி அயயங்காா, அடவகேட,
3 புத்தூா அகரஹாரம, திருசசி 17